J

H

Historia Valg.m Ponte dera

Tom. I.

JULII
PONTEDERÆ
HISTORIÆ
HORTI PATAVINI

PARS ALTERA.

Hæ stirpes seminiferæ quæ vero flores minus conspicui habentur.

Quæ semen complicatis foliis obtegunt

Osmunda. Lunaria. Ophioglossum.

Osmunda signa. Filicis habitus, semina vel convacuo vel amo comprehensa, vel toto caule cuspidato contenta. Prima differentia

Osmunda palustris, magna, glabra, vamosa, pinnulis non dentatis. Osmunda vulgaris et palustris Dodonæus Frist. Pr. Hist. 597. Filix Botryitis sive florida major pinnulis non dentatis ex adverso nascentibus Raius Hist. Oxon. Part. III. 593. Filix florida seu Osmunda regalis Gerard Emac 1131. Filix palustris Caspar 593.

Alterius differentia est.

Osmunda mollis, glabra, filicis non vamosæ figura, pinnulis non dentatis, filix modo digestis.

In Alpibus Dauphinatus loca opaca atque uda non frequens gignitur radice qualis Filicis vulgatæ mari subest, magna et valde complicata, cubitis fibris circumundique dimissis, caulis plures ab extremo radicis contextus in obtusi circumactis ad duos angulos prodes attollunturque minoribus interpositis. Sæpe stipes minus sibi aptus sed nacta infra minores altitudine subsistit. Caules teretes in sulcos ejusdem longitudine deinde excavari alis exiguis prope costam incipiunt, deinde alis additis quæ sensim ad dimidiam caulis producuntur, et amplificantur. Hinc ita longitudine procedunt ut ad summitatem sed decrescant. Caulis extremo in alas desinente. Porro alæ ab antica caulis parte costæ neque ex opposito producuntur pinnulis primis coexistentes. At pinnulæ utrinque in alas excaudatur, ut integrum spatium circa alarum costas relinquant; non ad libellam cum caule exprimitur sed obliquæ acutum angulum extrinsecus efformant, non extremitate acuta, sed valde dentatis, et summitate, sed indivisis, aeraris vel dentatis quibusque. Animadvertere etiam oportet cum cubitus nascantur alæ, primæ et brevioves decorum flecti, proximas cum definitione decurrere, deinde attolli, et elevari eo magis quo propius ad summum extendunt. Quis ex similitudine forma felice non vamosa stipes non quinquatus. Quis autem felicis mollis sive glabræ quod Joannes Bauhinus Pill. 138 ad marem non vamosa plurimum accedere statuit, affinem esse non existimaverit. Equidem nos olim, adductus seminum non prægnecta materia, felicem esse arbitrati sumus, et notas facimus hoc titulo: Filix non vamosa, pinnulis densissime positis, inæquis et extrinsecus planis Temp. 10. quod a multis Bauhiniana alias inter se minus distantibus, pinnulis non acutis, neque dissimili modo sed æquo serratis

cauliboq;

indivisis, alisq; disjunctis

(prostica = magis extensa)

atque eodem producis facile discernimus. Inferiore vero adhibita eriam cultura quod in eodem loco non vegetat semina seius atque in filicibus accidit, edita animadvertimus non caules ad libri modum digestos, nec quamvis caules calidioribus mensibus produci nevsquam, abeundo ab gradis nunquam elatos, pinnatis atque aliis ita convacuis, ut seminiferi rami in vulgata Osmunda, Ophrioglosso, et Lunaria conservantur ~~seminia occipientes~~. Hae mature non foliis inhaerens qualis est Filicum naovum, semen perficitur, sed prius totos caules praediaves digestos, abdicat aliis pinnulis incolumes ad maturitatem venit. Haud secus semina ~~fecit~~ in ea Filice quod palustrem et maximam Casp. Bauhinus libro quem Prodromus inscribit, ~~nuncupat~~ appellat, invenio, cui addat ad radices inter media folia plura foliorum rudimenta cuiusdam velut feraverum principia proveniri eo modo quo in Filice Florida sive Osmunda dicta circa summos ramos apparent. Magnitudine, serratis pinnulis, inserviquae colore, caulibus ab earum non foliosis, radice omnium filicum crassissima a nostra discriminatur. Rarum porro argumentum qui putem, convenire Bauhiniana cum illa quae a Parisiis appellatur Filix non ramosa, dentata, in ordine nidus aeris exprimens accrescens. quod Bauhiniana in sacris amplissime expandatur foliis. serrata sive dentata gignat, quod intermedio spatio tanquam de nidi sinu seminiferos caules emittat.

plerumque semi-pedales

Caeterum Filix Indica, Osmunda facie Bod. a Stapel. 320, in qua Raio auctore, inaequalibus seriebus semina gignuntur Osmunda non ramosa, caule florifero a foliosis sejuncto, plurimis seminum vacuis crassis, rubentibus, sanguinosis contiguis eorantibus ornato Rai. Synopt. 466.

Filix botrytis Virginiana, major per totum caulis longitudinem Florens Mons. Hist. Oscon. P. III. 593 seminis producendi non Osmundae nostrae affines et cognata habentur.

Lunariae signa
Folia herbacea, mollia, elegantes divisa quorum pars convexa semen contegitur.[2] Separatim Lunaria ab Osmundis quibus adiicitur, quod magna inter Osmundas et Lunarias dissimilitudo intercedit cum illae Filicum habitum et naovum servant hae herbae mollis et caducae formam induant. Retentum est Lunariae nomen, quo vulgo innotescit, huiusmodi appellationem ex foliorum figura primum nacta foliis in semicirculum desinentibus

2

Lunaria ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~. Lunaria botrytis C. B. T. III. 709. Osmunda foliis lunaris Tournef. Inst. R. Herb. 547. Lunaria minor, vulgaris folio, floribus carens Tournef. Hist. 469.

Ophrioglossi signa
Folia integra, mollia, herbacea.
Spica ~~simplex~~ simplicem modo, quae utroque limbo ad costam convaeto conficitur

Ophrioglossum vulgatum, folio minore. Ophrioglossum vulgatum C. B. Pin. 547

Ophrio-

Fig.

Ophrioglossum montanum, Hentis canis folio, sive latifolium. R
In Briscensibus montibus qui ad Benacum lacum spectant, inveniturus.

Ha stirpibus quarum semina pinnulis non complicatis in-
haerent: sunt filix Lonchitis, Polypodium, Adiantum, Ce-
ramitaria, Trichomanes, Asplenium, Linguacervina, Hemionitis.

Filicis signa: pinnula ad costam non cohaerens costa exposita
que alarum costa affixa, vel de membranace costa exposita.
Filicidinum in vamosa, et non vamosa. Ramosa thyrsos ferunt
vamos, alas, pinnulas. Non vamosa vamis crisceatur.

singulari thyrso
Filix vamosa, major, pinnulis obtusis, non dentatis C. B. Pin. 351
Filix vamosissima, Filix Foemina vulgar
vepreys. vulgarissima Dioscoridis Theophrasti, et Dioscoridis. Filix Foemina vulgar
Nuris. Hist. Osan. P. III. In pinnularum limbo quaternio ordine semina constituuntur,
5 43) quae sub autumnum ad maturitatem transeunt.

Hi seminina inveniuntur: cal:
singulari thyrso
Filix vamosa, major, pinnulis acutis, dentatis.
singulari thyrso
Filix vamosa major, pinnulis obtusis dentatis Tournef. Inst.
R. Herb. 536, in qua pinnularum limbi semper hinc inde
subsidunt.
singulari thyrso
Filix vamosa, major, pinnulis scabiosae modo divisis C. B. Pin.
cum pinnulae longiores, et inter has primae et infeniores dentibus
ad basim alae incisae.
singulari thyrso
Filix vamosa major, pinnulis acutissimis, non dentatis Tourn.
Inst. R. Herb. 536. Pinnulas longas, in acutum hastigiatas producit.

00 00
Filices vamosae ab eadem radice pluves — Filix vamosa vamis breviibus per interstitia binis, et oppositis
alternis in summo ~~usque fere ad summum~~ nascentibus, pinnulis prodeunde den-
tatis.
Summa ac frugifera loca sequitur, dumetis et cratibus veces-
sibus gaudens. Radice cum vulgara mari Felice convenit, neq
altitudine discriminatur, nec ad duos et semis pedes surgit.
Thyrsus firmus, ruffus, decurrentibus sulcis, inaequali
furfuraceis membranis hirsutus. Rami binier bini mutu in-
tervallo, neque prorsus e regione nascentes, quorum infeni-
ores magis contrahuntur, quia interrumpi, qui superiores
semipedes attingunt, colore ruffi cum ruffo furfure praesertim
ad alarum ocorum. Obliquae surgunt, ad infeniora
nutante. Hae longius producuntur quam superiores. Longissimae
quatuor digitis definiuntur. Alternae ordinantur. Reliqui pinnu-
lae sole principio natae ad unum non pervenientes. Incisuris scindun-
tur primis prorsundioribus cacuris ad nervum non producens. Qua
cratis ad rerum concaverunt, gemino ordine semina per
acervos constituta ferunt.

Filix vamosa, gracili thyrso, ramis longis et corrigen-
tione non crebis nascentibus, alis inferioribus longioribus.
pinnulis angustis dentatis.
In montanis item sylvis minus frequens occurrit. Radix minor
quam in proxima, caeteris paribus aequalis. Thyrsi cubitales, gracili-
les, subruffi, furfuraceis, sulcatis infinduntur. Semipede
a radice nudi ramos binos plurimum oppositos passim in-
terrangedine exigua distantes explicant, spatio primum 4
digitorum interposito, deinde vatione minori, qua ad sur

infra pinnisiones, et costae
Tab

Tab)

annorsum prosendio-
ribus

alterno alarum ordi-
ne

nonnunquam bina

...sus ...

appropinquant. Rami per aqua producti longiores alas deorsum, breviores sursum ita ad caulem egrediuntur, ut ad lineam omnia dirigantur. At alae cum infeniores magis producuntur, et cauli proxima longiores sint, caeteris proportione decrescentibus, superiores ad thyrsum modo inter caeteras eminent, modo aquae ac proxima attollunturque. Pinnae angustae amplo excursu inter se fere opposita, aequalibus incisuris in segmenta tenuiter secta separantur, in singulis segmentorum partibus, summa tamen ala glabra, singuli seminum acervi ad nervum collocentur.

Per eadem loca, sed frequentior in Baldo ad Benacum spectante, in Belluenensibus et Feltrensibus montibus, aliisque montibus reperitur alia persimilis, in qua omnia minora et tenuiora; nec praedicta illae assequitur, pinnulis angustioribus incisa, quamvis firmior et rigidior thyrso niteatur. Hoc tribus notis distinguitur:

Fig.) Filix ~~non~~ ramosa, humilis, angustifolia, ramis intermediis longioribus, firmo thyrso.

Filices et tenia latifolia inter ramosas, et non ramosas quoque modo media, cuius alae in primo et secundo ramorum pari in pinnulas separantur, in caeteris, lenitur alae secta pinnis pinnulae habendae et dicendae. Inter ramosas tamen ventrem quoque in ramosis omnes per extremitates rami in alas, et alae in pinnulas ~~[illegible]~~ transeunt. Inscribitur itaque

Fig.) Filix ramosa, humilis, latifolia, lenitur secta.

Filix ramosa, gracilis thyrso, ramis longis in pyramidem decrescentibus, pinnulis latis, dentatis.

Fig.) Rara inter cognatas per alpes haec provenit sane per ramos expansa, ut ex figura manifestum.

Fig.) Filix ramosa pratea pinnulis infimis dentatis, caeteris integris. Filix ramosa, minor J. B. III. 742. Filix quercina. Filix saxatilis ramosa, nigris maculis pictata C. B. Pin. 356. Qui pinnulas dentatas inesse tradunt, ut Casp. Bauhinus a quo etiam vocatur: Filix ramosa, minor, pinnulis dentatis, alas summunt, non in primo vel altero ramorum pari veruta pinnulae nonnullae dentatae inveniuntur, vel caetera indivisae manent.

Fig.) In frigidioribus locis quaedam persimilis funditur, a nobis Filix ramosa, minor, pinnulis integris camp. Tab. 10 appellata, quam Tournefortiana Filice ~~non~~ ramosa, minore Pyrenaica, Polypodii facie Inst. R. Herb. 536 non differre opinamur. Pinnulae omnes indivisae fuit, ~~arg.~~ alis Polypodii alas repugnasset. Non tamen in propria natura recipienda ~~[illegible]~~ consentiunt, vel caeteris partibus vulgaris inveniuntur, praesertim dum, oculorum acie diligentius intenta, quaedam incisuraeque principio in nonnullis pinnulis cultra stipe manifestantur.

Sequuntur filices quae non ramosae vocantur; quod alas tantum et pinnulas gignant. Inter eas prima est in cultis agris, et declivis montibus uligiosis frequentissima quae dicitur:

Filix vulgo mas dicta sive non ramosa J. B. III. 737. Filix non ramosa, dentata C. B. Pin. 356. Πτερὶς πολύπτιχος, Βλήχνον Dioscoridis

Filoscouidis. Filices mas, cuius ex una radice pluures exeunt Filices.

Plinii.

Huius non una semper facies; esi sesquipedalis aliis vel paulo altior
cuius primaria utique limbo et summitate non acuta valde sunt ornata.
Reperitur alia quae sicut aprioris saeculi obtinuerit, sicut tale
natura fuerit nacta, quae ad ipsis pedes adsurgit, latiusque
alas producit pinnulis longioribus ac dentatis ornata. Sed haec
quae propius accedat quae Tournefortiana illa Filice non va-
mosa, laciniata, dentata, aliud nondum sum assecutus. Tou-
rnia quoque in subsidentibus cultibus, imisque montibus habe-
tur, quae ab uno ad ipsis pedes attollitur pinnulis longis
se se contingentibus, indivisis, alis plerumque a vagione
nascentibus, haecis autem seminalibus paulo minoribus
ac pallidioribus, quae hoc modo a cognatis distinguere soleo:
Filice non vamosa major, pinnulis integris. In Comp.
auct. Tab. 10: Filice non vamosa, pinnulis densissime positis
integris et asperime planis.
Quae a Morisono Tab. III Sect. 14 vocatur Filice mas, pinnulis
dentatis, a nobis comp. 12 Filice non vamosa, alis ex intervallo
positis, et fodilis dentatis collitur, ad uliginosas collium radices
nascens, cuius pinnulae crebra positae et altius excisae elegan-
ter in dentes dividuntur. Vulgare discrimen agnoverer.
Filix non vamosa palustris, laciniis, non dentata, seminum acervis in
pinnularum limbo positis. Filice minor, palustris Raii Hist. 196. Filix
Fonis admirabilis ad marcos vulgaris non vamosa accedens
non dentata J. B. III. 739 de qua pluribus memoriae: acervis
parte pulverulenta fuliginea plenis agminatim pluribus
marginem circumcirca conspici, medio sibero. Sed humilior
oscistit, habenda Filice minor, non vamosa J. B. III. 740. Fili-
cula pervera, formina III Tabula Icon. 794. a neutro ramen
albae picta, propterea prae conjecturas intelligenda.
Nos figuras approximes, quae XV comp. 14 expressimus signi-
ficamus. Neq. semper humilis, siquidem, affluente
uligine, altior proximus.
Filice non vamosa palustris, laciniis, non dentata, seminum a-
cervis inter limbum et costam positis. Quod discrimen a aliis
laciniis animadvertit, fecitque plausibile.
Filicis genus minus et aquaticus Cast. Stoll Germ. 259.

Filice non vamosa, laciniis, pinnulis integris, longis acutis, semina
in altera parte valentissimis. Caulis fere pedalis, firmissimus
vel ex adverso bina, vel origina inter ramificationes distantes, nuda
resque decorsus. Pinnulae integrae acuminatae congestae semine-
valentissimae. Radices congestae, pulla, obscure pascentis sapo-
ris. Nascitur in udis, sed arida atque non campestria non
quae rara alterna pars vaplerum)
nevus atque montana sequitur. Fit huius varietas comp. 14
ordine XVI. Ad hanc vaferenda ne sit an non Filicula saxa-
tilis non vamosa, alis vaffrocis Raii Hist. Pl. Gen. 226 pur.

ut multa scire necessaria pro ratione nostra. Differunt autem plurimum ab illa quam Morisonus Hist. Oxon. III. 575 sic designat: Filice minor, Britannica, rediculo pallidiore, alis inferioribus deorsum spectantibus, collaris pravitas cuique perspicua est, ac manifesta.

Fig.

Filice non ramosa, asperiora, alis in summo rhyzo ~~a~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ lacteis, utrinque hirsutis, pinnulis ad rhyzum rhyzo saro principio adnexis.

Praerupta montium, nullisque in septentrionem recedentes in Alpibus quae ab incolis Pagipe, vulgo copertura, San Pellegrino appellantur, hanc stirpem emittunt. Radice crassis implicata fibris rencuibus repens, ac fracidis rhyzis coacervata pluves caulículos fundit, quorum longissimi infra predictis altitudine semper continentur. Hi colore pallescunt, geminis seriebus distincti, utrinque exiguis ac parvulis squamis sapiti dum in ipsis partes separantur, duas alis destitutas relinquunt, reliqui vestiti utrisque. Staque alae infra ipsos a regione excurrunt sic disponuntur, ut primum prae longius separentur, modo in divaricatum tendens, modo leniter reflexum, nonnunquam sursum ascendens, primis pinnulis a rhyzo separatis. Caetera pars ita in oppositum ordinata, ut ad superiora diversa quo propius constituuntur, eo magis attollantur, ac breviores evadunt, atque inter se excurrunt vacedunt, quo primis pinnulis amplificatis, et ita rhyzo contentis omnia alas sursum ac deorsum se continguntur. Hac ratione alari rhyzi venustas fit. Caetera autem pinnulae ad filitella non accisae neque usque ad costam dimissae ad latera disjunctae leniter acuminatae, nullis dentibus nullisque incisuris inaequales, sed albidis villis quibus et alarum costa sepitur, utrinque vestitae. Quae parte semina producunt, saltem acervi quasi mini vel quini in utroque limbo ordinantur. Multa in hac stirpe concurrunt quae in Filice minore, Britannica, rediculo pallidiore, alis inferioribus deorsum spectantibus Hist. Oxon. Pag. III. 575 describit Morisonus.

Fig.

Filice non ramosa, alis inferioribus obliquae sursum versis, pinnulis longis indentes non acutos discretis. Filice XIV Conf. Sab. Bot. 14.

Vulgatae filici quae mas habetur, radice in asperioribus alpibus similima nascitur caudes pluves lodvanales pervaro pedales emittens. Hi per duos usque digitos obtusis et densis fauginei membranis sic vestiuntur, ut striis peculiaribus fauna ~~[illegible]~~ vel ex hoc signo clave manifestetur. Minoribus inde membranis stipantur. IV vel V digitorum spatio a radice primum alarum par emittit quod semina ad solum concurrit. Inde alia sequuntur e regione rhyzi sic exsiansa, minus tamen inter se opposita, cum alarum ratione sensim ascendendo ovantur. Duos digitos pilaverunque explicantur. His pinnulae quasi oppositae adhaerent, longae acuminatae, atque in obtusos dentes secuntur secta; infimae et caudi proximae angusto principio, reliquae lato alarum costae affixae. Prope dentium incisiones gemino ordine fauginei seminum acervi a rhyzo usque ad extremitatem producti collocantur.

Fig.

Filice non ramosa, pahyrvis, alis a tenuis brevioribus ad thyrsum laxis, ~~[illegible]~~ minioribus ~~[illegible]~~ longioribus et angustioribus.

In extremis Belluensibus et Bellunensibus Alpibus paludes late explicantur ~~[illegible]~~ quae ab indigenis Sacuena vocatur, proxima

mæ. His Filix de qua agimus, innascitur, putridis bulbos radicibus habens. Radice fibrata subest, fracidis thyrsis implicita; Thyrsi pilueres inde surgunt pedales et sesquipedales fulci, fulcis membranis pleu interrupta prositis exornati, nervis pleu anteriores fractis de qua ala prodeunt, a radice ad summum decurrentibus. Trienti ferme ab excortu alæq a trahitur ovalis amitrica incipiunt, breves primum, et majori distantia sejunctæ, deinde sensim longiores, convexa, eadem ratione, interrupidine. Sed quomagis in longum producuntur (quæ mensura duobus digitis cum dimidio definitur) latitudine decrescunt. Omnes pleu pariter cum thyrso commutantur. Verum pinnulæ ~~[illegible]~~ ad alarum costas non descendunt, quamvis prosunde separentur. Hæ primæ ad caulem semper majores, et longiores; minores vahique semper decrescendo. Omnes tamen dentatæ, virove nitidæ, laevesq. nonnullis fulcis membranis subtus costæ adhærentibus. Post dimidiatum thyrsum, fulci semini acervi pranni gemino ordine pinnulis equidistantes, aag frequentia veliquum caulem usque ad apicem fœcundant. Filix non ramosa, Alpina, alis brevibus pleu continuatione alternis longis, obtusa dentatis. Filix XIII Comp. Tab. Bot. 13

Inter Alpinas sylvas, prævepraq iuga arborum septentrionem occipientia Filix vepreium seu altior fœnum, prædahis, circumque dodvantalis, et humidior quoque, quæ si ad culturam transferatur (quam pleu aliquot temporis sustinet, umbra et humore affluentibus) pristina forma revertitur. Radice in fibras congesta, nigricans, neque veprorum tenaces pilueres caulos erigitur robios, firmos, sulcatis inæqualis, ac robis membranis circumsepios. Quarum a radice digitis hiatus binas et binas vel alternas vel coniungadas emittunt, quarum ista vel quatuor pinna paria deorsum nutant, cœtera sanitem assurgunt, rotunos, pleurave quatuor digitos exprobrecta, ac modo unius unciæ spatio, modo longiori, nonnunquam breviori (ut in superioribus semper) inter se discriminata. Pinnulæ in alis (quasi ex opposito pinnæ, alterna veliqua) angusto principio facta alterius in dentes binos et binos incidentes, quæ, quoniam longæ, sæpe inferiores superioribus superiacent. Dentes autem vel ad extrinsecus panniliæ dentatis incisuris. Postrema non acuta, sed obtusa tanquam sabra dicicuntur. Post dimidiatum caulem gisua seminata, thecæ binæ et binæ pinnulis ad nervum inhærent, et pluropie alarum costas approximantur, majori minutarum parte effecta.

Filix non ramosa, glabra, alis varis et ferme alternis, pinnatis in foliola cuspidata profunde secris. Filix XII Comp. Tab. Bot. 13.

Fig.

Si quæ in titulo apud Joannem Bauhinum III. 736 Filix mollis sive glabra vulgari mari non ramosa accedens sequentur accendimus, Filix ista glabra vel hac de qua loquimur, apprime convenire statuendum videtur, nam caulis procerioris, alarum longitudine quibus vulgaris maris dimiratur, mollitie et facie Bauhinianæ inscriptioni respondet. Sin autem ad ipsius historiam a Bauhino traditam oculos convertimus, et commemorata ad examen revocamus, nihil prorsus, nihilque commune prætor lacinias et altitudinem inveniemus. Quin etiam geosdam extrinsecus forma et me mirantur, qui ex Bauhini scripto ignota stirpis formam et proprietatem prosteriaci tradere non erubuerunt, quæ a Bauhinianis

non differunt, quod Bachiniana et inter se, et folia esse a cuspide
removeantur. Scilicet est: in multis filices thausos particulares
gigni, igitur neque modo Felicis, neque aliis similes: dehinc
eos dari in segmenta duplo fere longiora producit. Ala igitur
quas thausos esse intelligimus, in segmenta sive pinnulas ita
dividuntur, et pinnulae duplo sint quam alae longiores: quod
neque in appositis multis Felicis icunibus, neque usquam in
nostratibus Filicibus (nec apud Sydo huiusmodi formam posse
gigni non inficior) deprehenditur, cum eorum pars major esset, quippe
ala uetur totum, pinnula tanquam thaus habenda. Quid? nonne
ista monstruosa segmenta tradit Bachinus modo margine
esse aequalia, modo dentes profundius incisa, candem quae dia
ita profunde secantur, neque esse serrata neque dentata?
Quis falsa et inter se contraria miscere non credet? Pinnu-
lae alae indivisae sunt, alae profunde dividuntur. Ecce,
quamvis id mihi in uno tantum exemplari non comparuerit. At cur fieri
possit, et Felice profundius incidatur, neque dentata, aut
serra modo divisa, sit habenda? Si incisura neque dens neque
serra vocanda, quid dicenda? Poliedne, an varius, nuncu-
pes, flagellum? Profecto dum Felice illa a communi natura
abhorrat, quid in facinibus illis promisit atque a dentibus et
serris alienis animadvertere fatetur, aucrovis avae appenes
et prosterus declarare. Hinc manifestum incassum saepe
illos conniti qui ex cuneiformibus sorbiis pacefacere conna-
tur, non cuneiformes quamvis summi, homines tamen.
hominis autem non est innumera atque inenarrabilia naturae
opera ita sciscitari prodere, et explicare, sit ab omnibus
quid ipsi invadunt, intelligatur.
Caeterum qua forma proedita sit nostra Felix, brevitate
exponere conabor, nisi mihi ex alieno vindicans, sed
cuique auctori proprium decus reservans; quoniam stupenda om-
nes quae mutabilibus cunctis spectandas dicimus Opifex
subiecit, omnibus innotescere potuisse fatemur. Qui fili-
cis quae maxime vocant, radicem noverit, nostram ita quae nihil
quod commune non sit, fert, formam ac partes noverit. Ex
hoc caspite multi caules explicantur ad duos pedes, et nonnun-
quam paulo amplius, si sedis bonitas uberiores indulserit, se
attollentes, pilis et membranis spadiati, colore radicis gilvi,
canaliculis, eminentiis sinuis, profunde sulcati. Sma parte
nudi alas primum breviores, et fere e ratione amittunt,
deinde longiores magno semper intervallo interposito, et a
coniugatione parva quoque aliqua distantia sejungunt. Itaque
alae quae longius dividuntur eademque intermediae, semisse,
et septimunce etiam dimidiantur. Porro pinnulae angusto pili-
gio cum alis commissae nonnunquam binae ac opposito, plerumque
alternae paulo altius surgunt, quam descendunt, cum omnes ad exte-
riora facinias magis producant, quam ad interiora. Harum altitudo
major uncia, latitudo ima (nec sensim in acumen fastigiantur) un-
cia vix ens. Facinia nunquam ad costam usque secta, quae ad cuspi-
proxima, et minores in sex fere dentes, quae magis a caule distant, in mino-
res dividuntur, facinias seminales acervi qui per universas alas
proveniunt, affigunturque, terni, quaterni, et quini quandoque in majo-
ribus, in minoribus singulis constituti.
Loca quae inter nervos cedent, saltusque defabente humore lati

semper ad superiora tendentes

apice in omnibus semper multifariam inciso

reperta umbra hanc stirpem nutriunt, quae ad campestria ac soli perusta traducta, cito contabescit ac perit.

Inter necessaria est scire in Filice quae Bauhiniana mollis inscripta apud Morisonum Tab. 3. Sect. 14 pingitur, primi alarum paris pinnulas nostrae Filicis pinnulis esse simillimas, reliquas vero dissimillimas: quoniam ab infimis quoque forma valde distant. Quod a vero plurimum aberrare crediderim, cum in Filicibus omnibus pinnulas inter se conveniant figura. De alarum vero positione, ordine, magnitudine quid dicemus? Collatis oculis quantum inter se hae stirpes discriminentur, omnibus fore manifestum opinor. Jam vero quae hoc eodem titulo a Vaillantio Bot. Parins. Tab.   Fig.   proposita est, siquis in disquisitionem attulerit, atque eandem esse ac nostram contenderit, quod ex unico picto alarum pari constitui possit, sedulo perpendat. Nos liberum unicuique arbitrium relinquimus, de cetero tamen admonentes, nihil de molli Filice ex Bauhiniana historia, ut supra posuimus, posse determinari, nisi et regiones in quibus gigni et reperiri traditum est, eadem diligentius investigetur.

Fig. Filix mas non ramosa, pinnulis angustis raris, profunde dentatis Tournef. ~~Ex~~ inst. Filicula petraea, foemina 1 Tabern. Icon. 793.

Filix non ramosa, petiolis tenuissimis, et tenuissime dentatis C. B. Pin. ~~Filix [illegible]~~, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~III. 740~~.

Quae in Horto colitur, tametsi ac proposita existimatur, discrimen magnum in se ostendit. Quod alae inferiores breves sensim ad dimidiam fere caulem producantur, et longissimae hinc excisam, sed picta tabella maxime longas esse quae humillima producunt, demonstrant.

Fig. Filix non ramosa, glabra, alis raris, et fere alternis, pinnulis longis, acute dentatis. Filix IV. Tourn. Tab. Bot. 10. Si quidquam conjectur~~is~~ indulgen~~tiae~~ pro certo asserere liceret, hanc Filicem quae in imis montibus viret, ad illam quam Joannes Bauhinus Filicem tenuissime et profunde denticulatam Montbelgardicam III. 739 appellat, plurimum accedere statuere non vererer. Nam pinnulae alterna exorta angustae inveniuntur, summa parte acutae, utroque latere in acutos dentes profunde (non tamen usque ad nervum) divisa, ut de Montbelgardica a Bauhino refertur. Praeterea alae ex magno intervallo nascentes, longiori spatio crescunt quam decrescunt. Major ipsarum longitudo semisse terminatur. Alterna oriuntur praeter primum aut alterum par, quod in diversum prodit. Singulis pinnularum dentibus singuli seminum cumuli insident, omnesque alas et pinnulas exornant, extrema pinnularum parte posthabita. Caules paleacei colore et saturati Iacesque ad duos pedes et quid amplius surgunt.

Fig. Filix non ramosa, alis alternis, pinnulis longis acutis, in acutos dentes saepe bifidos trifidosque usque ad nervum divisis. Filix XIII Tourn. Tab. 13. Persimilis alia in Alpinis sylvis reperitur, habitu, altitudine paritate quoque. Propria autem sunt: alae longiores magno intervallo ad dimidiam caulem digestae inde breviores, ac contortae. Pinnulae magis elongatae utroque limbos ad nervum in acutos dentes apice bifariam et trifariam saepe incisos secta: caules et alarum costae tenuis membranis seposita quas desiccando se parte deponere. Semina eadem ra-

varione ac in superiori digesta. Hic Joannes Bauhinus magnas esse affinitates inter filices Montbelgardicas et Rhaeticas affirmat, si illa Montbelgardica habeliorem hac ad Rhaeticam Corest vetari, quoniam in nostra superior caulis pars, quahis apud auctores extat, Bauhiniana imagine aegyptiaca repraesentat.

Fig.) Filix non ramosa, gracili rhyzo, alis longis atrovirentibus, pinnulis oblongis, longis, dentatis. Filix VIII Comp. Tab. Bot. 12.

Montana dumeta frequentat, asplenium; folia opaca inde latade radice fibrata, tenui, plurima in unum corpus coacta nascuntur, caules multi, duosque pedes attingunt, variis membranis fuscis tectis, pallide albi, abacites admodum, et cum alarum pondere sustinentes. Quod soli indulgentia fieri crediderim, quippe in campis sara stipes firmior surgit, humiliorque. Atque nunquam coniugatae breves primum, deinde longiores producuntur ac bessales euadunt; varae poncunur, sed interna alla oblongis pinnulis vestiunt. Hae autem saepe uncia majores, latae initio costae affixae, et alternae, in dentes sicut folioli incisa et utrinque bina et bina alae secantur cuneos admodum et colores eriad siccae vernentes. Semina acervatim dentibus inhaerent. Hanc esse filicem tenuissime secta ex monte Balon S.B. III. 739 saepe sed opinatus et adhuc opinor.

In iisdem regionibus reperitur alia valde similis, quae in ave subjicio; multa enim propria praesertim, iisque a cognata discriminatur. Glabra haec rota alas pro coniugationes saepius emittit: pinnulae longae crebriores, crebrius secta in brevioles dentes secta: dentes autem minus incisi. Hiceruv:

Fig.) Filix non ramosa, gracili rhyzo, alis crebris, pinnulisque crebrioribus, longis cuneatis, in crebriores dentes leviter sectis.

Fig.) Filix non ramosa, campestris, parva, pinnatis latis, ad extremiora in latiores dentes quam ad interiora sectis.

Posthabita radice in gera nihil propriae animadvertimus, hoc caules multi nati infra pedes subsistunt. Pallis membranis fuscis praediti, ipsi quoque flavescentes alas cum coniugatas cum alternas pariunt primum breves, deinde longas. Pinnulae latae, latae interno latere leviter et acute secretae profundein dentes item incisos scindunturque primi ad costam semper, majores. Semina in latioribus tantum pinnulis dentibus infra incisionem occurrunt. Campos amat, et agrorum limites frequentat siccis vinis innascens.

Inter non ramosas filices duae ex hoc novis commemorandae superunt, quarum utraque Hyeme et aestate mensibus septimbris non valde frequentem fundunt. Harum prima Dodrantalis minor, alis latior et crebrior; altera altior sed infra pedem, alis varia et brevis. In utraque ala in gracilitatem desinentes (quoniam eiusmodi pinnulae non explicantur) breves dentes, et utroque latere secas, ac quasi cuneatas cubitatas gignunt, quibus Pediculare Alpina, quae filicis folium gerere cernitur, imitatur. Paucis utrique in caule membranis ferruginei, quibus aversando se facile spoliantur; utrique semine vestitissima, quod gerentes magis pinnulas crispantur. Illa est:

Fig.) Filix non ramosa, parva, alis longis, et crebris, pinnulis dentatis Pediculari filicis folio imitantibus. Filix IX Comp. Tab. Bot. 12.

Haec autem:

Fig.

Filix non ramosa, parua, alis breuibus et raris, pinnulis denticulatis pedicularis Filicis folio imitantibus. Filix vu Cong. Tab. Bot. 11.

Lonchitis

Pinnulae auritae: signa semina prae acervos ut in Felice.

Lonchitis alis cauens, pinnulis ad rhysum utrinque auritis, laciniis, lacerisque serratis ac spinosis. Lonchitis XII Cong. Tab. 17. Lonchitis mas, seu Tarifolia, aspera, minor Bauh. Scon. 1121.

Lonchitis alis cauens, pinnulis, angustis, longis, superius auritis laciniis utroque serrato, ac spinoso. Lonchitis aspera, major Matth. Comm. 665.

Iamque discriminem in monstris asperrimis calibus secundissimilimus seed incuratius, longe minus densioribus foliis mollioribus ac tenerioribus, pinnulis, spinosis, seminiferis XIII a nobis olim positus, quod in hortis Sacri (siquidem, impatiens coelum circa Iovis non diu sustinet) angustitudine non augetur. Quoniam vero ordinarilicet qua cui cito defecit, eodem crescendi cuiuis subducitur Lonchitidem asperam adolescentem habendum.

Lonchitis asara alis breuibus, superior laris laciniatis, laris, ac spinosis foliis, laris, laciniatis, raris, ac spinosis, ac asperis. Lonchitis aculeata, laciniis pinnulis Sauvages. Inst. R. Herb. 536. Filix mas non ramosa, pinnulis laciniis auricularis, spinosis serratis. Cmac. 1130. Herbis non una semper est facies, sed multiplex, ut in nostro compendio verabimus; nos haberur quae pinnulis longa valde ad sesquipedem serratis eademque modo alis breuibus angustis, modo latis. Inuenitur nersimilis pinnulas angustas densius explicans quae nobis aliqua: Filix aculeata major, pinnulis auriculatis crebrioribus, foliis integris angustioribus Syn. Britann. 121. Nonnunquam minor aequa formo dissimilis excitior alis vel contractis vel productis, seu pinnulas carne disponit, incisuris distinguit, spinis frequentat, rarius asperis diuersiare oculos praebunt, ut in plures praeter distinguendo genera subdiuiatur. Nos paucis ex ramis discriminis selecta spectanda proponimus; quod si eadem ab uno principio ducantur, seu natali sede, quantitate geminiuna, caeteris inter se quae maxime distant, peculiaque inter naturae opera hae stirpes nanciscuntur.

Thyrsi a fibratis radicibus pluries in climatis longe infra praedicta subsidentes, quibus folia auriti utroque limbo spinosa inhaerent. Thyrsus visuntur per acervos seminum theca gemino ordine. Haec in omnibus sara non diu abiecus coelum ac compositus sustinet. Tuos tamen inescendo arpo nonnunquam aduinus, amplitudine non accedit tuo etiam semina gradum et praecipue.

Istane pricae inscuptra

Lonchitis alis cauens minor, mollior, ac uiridior

Non una quoque iis Lonchitidibus data Lonica quae Felices aculeatae a Casp. Bauhino vocantur, atque in majores minoremque secernentur: nec si major ea veneria cujus pinnulae in acumen desinunt: minor quae pinnulas in rotunditatem convertit, varieque multiformis naturas gerantur

Inter majores prima quae a nobis dicitur:

Lonchitis alata Filicis maris facie, lanifolia, pinnulis magnis eleganter dentatis. Lonchitis VII Cong. Tab. Bot. 16.

Large fruticat caulibus multis, ~~et~~ duos pedes saepe aequantibus, lanatis per quos ab alaris principio ad summum animus sui sulcus decurrit. A sulci latere procedunt alae brevissimae: media et infima, deinde longiores, ex quibus longissima media, in sex digitos protracta. Costae item villosae alternatim pinnas efficiant magnas, utroque latere dentatas, et per singulos dentes brevi atque incurvi aculeato velut pilo instructas. Per petiolum affixae hae infimae et exteriores facinias magis producunt. Inter pinnas majores sunt calli proximae, arcte his superiores quinque paulo minores. Utraque facie pallidae, sed seminifera pallidiores, utraque glabra. Seminum acervi a dimidia corthyse incipientes per omnes superiores pinnas bidno ordine diffundunt, ad aulam item fibras producti

Proxima est: Lonchitis alata Filicis maris facie, angustioribus pinnulis, longis et dentatis. Tournef. Inst. R. Herb. 536. Lonchitis aculeata, major Lonchitis XI Cong. Tab. Bot. 17.

Eadem proceritas, et nonnunquam major; alae et pinnulae conferviores, conferviora semina. Thyrsi, costae, et ipsi seminum acervi, villis, et fumigineis membranis magis vestita, atque hirta.

Lonchitis alata Filicis maris facie pinnulis latis, sacciformibus dentatis, villosis. Park: Filix mas aculeata, nostras, alis expansis, muscosa sanguine aspersa Pluk. Almag. 151 Tab. 180 Fig. 1. Lonchitis VIII et IX Cong. Tab. Bot. 16. Alae breviores, pinnulis longis, latis, sed inaequalis, circumcundique spinas frondentibus, atque utraque facie villosis, ordine densis.

Ad minores referenda: Lonchitis alata minor, Filicis maris facie, pinnulis (excepta alarum ad thyrsum primus) rotundioribus, alis dentatis. Filix aculeata, minor C. B. Prodr. 151. Lonchitis aculeata, minor Tournef. Inst. R. Herb. 536.

Pinnula exigua, non acuminata, margine villoso. Ad thyrsum tamen prima longa et aucta parva atrici incisa. Altitudo vix pedalis.

Sequitur alia quae atrici surgit, pinnulis et alis magis conferta.

Lonchitis alata, minor, Filicis maris facie, pinnulis integris rotis villosis.

Valles montanas incolit, cubitalibus caulibus. Pinnulis indivisis, latis utraque facie hirsutis.

Lonchitis quae Trichomanes officin. foliis minus secris. Trichomanes sive polytrichon off. C. B. Pin. 356.

Lonchitis quae Trichomanes, foliis elegantes incisis Tournef. Inst. R. H. 539 Tab. 315 fig. 1. C. Adiantum mas Tabern. Icon. 297.

Lonchitis quae Trichomanes minus et venenica C. B. Pin. 356. Trichomanes minor, mas Tabern. Icon. 603. A secundo Trichomane differre non videtur.

Prenidium

Signa

Habitus et facies filicis.
Pinnulae foliola imitatur.
Semina quae acervos foliolis inhaerentia, et in Lonchitide, et Filice.

Transitus Polypodii Alpinus, vetiguus, rhavsis gracillimis, foliolis mollibus, globulifer. An Adiantus radicosus, hemisnavsus, seu Filicula pellucida nostras, Coriandri foliolis mollicellis, globuliferum Pluk. Tab. 3. Fig. 5

Tenuissimis et gracillimis fibris in radice cauliculos ad iv vel v uncias extendit, quorum pars infima quae uncias duas ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ iacet cauliculi instar fili exiles arborescentes, nitidi, et laeves Adianti venerisudines referent, et foliola quae coniugationes gignunt. Haec autem mollia, tenuia, in gravies modo laevis, et Anisum vel Coriandrum referentes, modo oblongas acuticantur. Altera facie globulis pallidis sparsa interdum in semine cumulos ferunt, quos quoniam non in exinanitate gerunt, ut in Adianto contingit, striatis ab Adianto seiungenda videntur. Mollia Alpina loca, semperque madida sequitur. Cultus in fictili vase posita, perpetuaque umbra fere ad breve tempus admittit. Quamvis globuli quos culta non gignit, seminalium vim habendi, an quid aliud, inter incerta relinquo.

(breui petiolo innixa non vaniculis vel alis, sed cauliculo affiguntur)

Prenidium ramosum, ramis brevibus, foliis profunde in dentatas segmenta divisis, infimo caule spadiceo. Filicula fontana minor sive Adiantum album, filicis folio C. B. Pin. 356. Adiantum album folio filicis B. B. III 741. Filix sarcatilis, caule tenuis fragili Rai. Hist. 152.

Haec multifariam discriminatur: est enim in qua folia laciniis explicantur, quae ita in compendio 20 ordine posita; est alia cuius folia brevia in acutas gravies producuntur appellata Filicula sarcatilis pinnulis brevibus, acutis Tournef. Inst. R. Herb. 542. Adiantum filicinum, crispum, divisum, minimum Bauh. Scor. 1332. In hac folia quae sursum ferunturur, paulo longiora, quae ea quae deorsum descendunt discrimen praebent. Reperitur tertia, cuius folia extremitate contraruntur, lacerata; secantur. Hisce modis discriminis ipse in Filicula in compendio nostro ita dicuntur.

caulis et foliorum magnitudine inaequalis

Prenidium ramosum, gracile, foliolis profunde et angustae divisis. Filicula minor fontana C. B. Pin. 356. Filicula fontana Sabeun. Scor. 742. an Filicula fontana, Rutae murariae facie, tenuifolia Pluk. Fig. 1. Tab.

Pterungeae ad vi digitos cauliculi crescunt, pallentes, exiguae spadiceis ac membranis septi. Ramusculos hinc inde non ex opposito egrandescunt, quibus sursum deorsumque foliola adhaerent profunde in tenuis aeque incisas gravies divisa, ac semina coacervata. Altera facie in laciniis foventia, cui superiora paulo altius semper ferantur.

Umbrosas pestras, ac manantes, gelidarumque aquarum aspergines maxime incolit, frigida coelo, et concavibus montosis locis.

Prenidium ramosum, ramis brevibus, foliolis Fumariae modo divisis. Filicula vegia Fumariae pinnulis Vaill. Bot. Paris. Tab. IX Fig. 1. Filix sarcatilis crispa foliis Prenidion foemina Cordi Rai. Syll. Stirp. Exot. 342. Felce crespo sassatile Pon. Batel. Stal. 224.

Foliola nec sursum quae deorsum expansa aequaliter producuntur per foliorum lacinias semina coacervantur.

Prenidium ramosum ramis longis, foliolis quae in Fumaria angustioribus. Filicula III Com. Tab. Bot. 20.

Magnitudine dissimilis. modum duos vesue digitos aequat, modo a si-

surgit, nunquam tamen pedalis. Caudiculi palearei dein exigui-
mi, vacantes pallidi. Rami late diffusi. Folia longiora praesertim quae
sursum ferunturur, sed angustiora quam in proxima Filicula vegia no-
cata. Haec autem forma non semper inveniturur; nam in nonnullis
Alpibus, ac frequentius in Bellunensibus foliola latiora producit
Icon a Plukenetio proposita, atque a Moursono vegetata neuti
conuenit, neque vegiae quidem, quam Vaillantius affabre expressit.
Praesidium parum, nate ramosum, foliolis oblongis propunde divisis.
Filix ✓ Comp. Tab. Bot. 11
Radiculae oblongae, repentes, nigra caulicultos Polypodii modo in
diversum singulares gignunt. Hi spadicei, et nonnunquam pulli
a medio non unquam varios, sapre duabus partibus, nudi rectiam solum va-
mis excurrant. Rami autem late expandunturur, quorum folia
praesertim infima, ac pendentia (nam haec omnium longissima) petio-
ramusculi habenda quam folia. Caeterum foliorum fabriae uenosa
seminaque in acervos ferentes, atque individuum uenustare
multiplices
Praesidium dicimus seu parvum filix, ut Filiculae quo nomine
apud Latinos Polypodium intelligitur, ambiguitas declinetur
Hypopteris
Eiusdem signa Praesidii similitudo; ideo 2
2 foliola de sano pulchrio in angustum fastigiata.
Semina non in acervum digesta, sed in oblongum ordinata.
Hypopteris nitida caulicules nudes, arvis vel spadiceis, foliolis profunde
in laciniis dentatas incisis. Filicula quae stoianica nigrum officina-
rum, pinnulis obtusioribus Sociunef. J. R. H. 542. Stoianum nigrum
officinarum J. B. 3. 742.
Hypopteris nitida, caulicules arvis vel spadiceis foliolis profunde in
lacinias acuras incisis. Filicula quae stoianica nigrum officinarum, pin-
nulis acutioribus Sociunef. J. R. H. 542.
Cladiscumos
Cauliculi in ramos angustos exiguos se-
mina excipiunt.
Foliola non sic vocata nulla; quoniam ramuli dicuntur.
in ss. semina recipiunt
Cladiscumos sacratis
caulicule in corniculae diviso. Filicula sacra-
tis, corniculata Sociunef. Inst. R. Herb. 542. Holostium pe-
regrinum Tabern. Icon. 736. Per corniculae expansa in obtu-
sa semina digerentur. unde nomen impositum quod per
varios semen fevat. ἀπὸ τῆς κλάδου τοῦ σπέρματος nitida
a ramo et semine.
Rutamuraria
signa: caules ramosi: foliola per ramos instar Rutae
disposita: foliolis semina in haventia
Rutamuraria foliis parvis, tenuiter acuminatis, et
dentatis. Rutamuraria C. B. Pin. 356.
Rutamuraria Alpina, foliis parvis, angustis, mucronatis,
et dentatis.
Rutamuraria foliis latis, extremitate dentatis. Ruta-
muraria a Hodernaeo picta Pemp. 470.

duos digitos seu arcullatim, firma et rigida. In summis foliis, [illegible] eminente, acervatim acervatim, semina producit. Ita igitur, et semina nostra obtinent discrimina.

Pteramurvaria Alpina, elatior, foliis angustis, palmaris. Quam proximus accedit Adiantum foliis in minutis longus scissis, radiculo cuticuli C. B. Pin. 355, et a Morisono Tab. 5 - 25 pictus exhibetur. Sed in nostra radice fibrata sata spargitur, quae apud Morisonum in rotunditate ramet. Radiculi proterea sive cauliculi arvo-spadices nitent. Semina medio foliis affixa, medis eminentibus quasi digitis. In Asplibus haud frequentes producitur.

Pteramurvaria montana, pennisilla, foliis crispis cum pulvere.
Adiantum Pteruca, pennisilla, Anglicum, foliis crispis cum pulvere
Nemitoni Rai. Hist. 1410 mollissima

Adiantum nostra: folia sata saepe tonsiandus modo: semina in summo folioruo limbo nostra.

Thyrsus erectissimus.
Adiantum foliis Coriandri vulgare. Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. Adiantum nigrum, caule Tabern. Icon. 795 cui hujus duo irradantium discrimina, quorum primum tantum foliis squamosis a nonnullis nominatur, alterum foliis contractum, vulgare, et Capillus Veneris, quod recensuimus, rectius in montibus circa aquarum scaturiginis inveniuntur, vulgaro minus, quod molles aut: Adiantum foliis Coriandri minus.

Frequentes praeterea machina hydraulica humore aspergit, affixum,

Polypodium Graecorum: Filicula apud Latinos nostra: folia introrsum se ad thyrsum amplectentia: omnia facia.
Semina obtecta rotunda in acervos rotundis constituta et gemino ordine constituta
Thyrsi ab radice plerumque erecta singulares

Polypodium vulgare, foliis oblongis, non acuminatis, obtusis flavescentibus. Polypodium majus Rod. Pempt. 464

Polypodium majus serrato folio Baw. Icon. 366. Polypodium majus, acuto folio Viridedense Baw. Icon. 1111. Polypodium minus, acutioribus foliis, Cordubense Boc. Mus. Pav. 11. 59. Polypodium nostrum Comp. Tab. 16 et in inter se convenire videntur, ita a vulgare non differre; quo scilicet condizione folia modo magis modo minus producuntur. Fronds item in aridioribus sedibus subsidentes, qui arcullatim in ea, ac magis maturata infoscantur. Neque Polypodium minus naturae longae ab huiusmodi discriminibus secernendum, quoniam convaetat atque hiemis formam (quae etiam in cultis servatur) sedibus minus appositis vitio damus.

Polypodium Cambrobritannicum, crinnulis ad margines laciniatis Rai. Hist. 137. quod semina apud nos nunquam ferit.

Asplenium
signa: folia introrsum ad thyrsum amplectentia: omnia hirsuta
radices fibratae, de geniculis thyrsi vel singulares ad

Asplenium vulgare, foliis rusangularibus, ab extremi plerumq. ad nascentibus. Asplenium sive Ceterach J. B. III. 479. Asplenium Mod. Pempt. 826.

Asplenium ramosum, ramis strigosis non foliaceis adnatis. Asplenium ramosum Tournef. Inst. R. Herb. 544. Lonchitis folio Ceterach C. B. Pin. 359. Pseudolonchitis aspera Matth. Comm. 661. Ceterach ramosum ac magis hirsutum in Italia nascens Cæsalp. 596.

Asplenium ramosum, ramis foliaceo strigoso adnexis. An Filix minor, Bistanica, vel aliquo pastidiove, alis inferioribus obliquis specta nitens Mor. Hist. Oxon. III 578. Raii Syn. Meth. 122. (aid. Filix non ramosa gracili strigosore)

Phyllitis vulgo Lingua cervina.
nota folia vel integra vel incisa, costa semper foliosa semina in dorsunque sulcus digesta.

Phyllitis folio in longitudine utrorsuerso integro, ad basim crenique sæpe prominente. Ἡμιονόπους πρίον Theophrasti. Lingua cervina officinarum folia C. B. Pin. 353. Lingua cervina et Scolopendria vulgo Cæsalp. 594

Phyllitis lapifolio per longitudinem convexo, margine laciniato et cibrato. Semina utrinque margini quæ costæ contrariatur. In Romanis opacis locis inveniuntur. Hemionitis cretica major, folio obtuso Morin. Hist. Belg.

Phyllitis angustifolia, oblonga, in cuspidata, nonnunquam semina bifida. Semina eodem modo disposita ac in reliquis vulgaribus declara. Tournefort: Lingua cervina off. angustifolia C. B. Pin. 353.

Phyllitis angustifolia, oblonga, margine laciniato, et crispato. Romana vallis, speluncarumque maritima saxosa hanc quoque fovent. Vidimus Lingua cervina angustifolia lucida, folio glabrato J. J. ut ex Raii Synopsi p. Suppl. 51 apparet. Phyllitis polyschides J. B. III. 757. Phyllitis laciniato folio Clus. Hist. CCXIII. Lingua cervina, multifido folio C. B. Pin. 545

Phyllitis foliis angustis et acuminatis, strigosis adnascentibus. Lingua cervina foliis costæ innascentibus Tournef. Inst. R. Herb. 545.) Hemionitis altera Dalechampii Lugd. 1216.

Phyllitis folio latae vergente aucto ad basim, apice acuminato. Hemionitis cretica C. B. Pin. 352. Phyllitis folio latae, ad basim acuto, semina in oblongos sulcos ordinata ad Phyllitidem hanc stirpem vocant. Quapropter vere Cæsalpinus scripsit Hemionitidem similem esse Linguæ cervinæ, sed brevione folio.

Phyllitis Polypodii facie, foliis undique strigosis latis principio officiis, ac gemino seminum sulco quadratis. Polypodium aculeatum folium folio cauto Tournef. Inst. R. Herb. 540. Lonchitis aspera, minor Matthiola Comm. 661.

Ingentia naturæ opificia quod semper multiplex, et ubique inveniatur, nostras leges quibus stirpes in ordines digerere solemus, ac genera constituere, vel in hac herba inaptos

ineptas vaddave ac contemnendas, vel manifestum erat.
Non diligentius inspecta ad Lonchitidem non ramosa pertinere videntur, quae foliorum ordine, et finis ad thyrsum proximioribus, radicibusque multiplicibus, et fibrosis imitantur.
Sed propius accedenti folia non acuta, neque, inaequalitate parvulo, thyrso adiuncta occurrent, quibus a Lonchitide removerantur. Quare ad Polypodium vadicosa fuit cum quo foliorum ordine concuerit, discrepantibus tamen radicibus, a quibus Polypodium nomen cepit, quasi dicat genus consecutum. Quid de seminis ordine cui plurimum in huiusmodi stirpibus arrideendum est (quoniam multis signis quae in aliis, a flore, eisque partibus, a fructu, a semine descumentur, vel contemnimus) dicemus, vel potius exhibitae eadem contemnimus? Dicemus? Capsulae vorandae acervatim in vorandi tarem dispositae, ut in Lonchitide, Filice, Polypodio non inveniuntur, sed in oblongum prius sacum ordinantur, eo prorsus modo quo fasciculus est Phyllitis. Igitur stirps ista Phyllitis? Si folia non scindeventur, sac lacinias non habeverunt. At non vadunt Hemionitides quae cum Phyllitide in unum genus concurrent, quarum folia instar Ranunculi, Ranicula, Petroselini dividuntur? Quid prohibet igitur adiicere stirpem in qua folia Polypodium, vel Asplenium secuntur?

Cucurbita

Generis signa

Flores sexiles magni: fructifer fructeri insidentes minores. sed lignosus

Fructus cortice duro, arescendo non putrescens, forma multiplex, plerumque summa parte contractus, centro tumens. In sinus sex discretus

Semina oblonga, compressa, quadrilatera, altera excavamitate contracta, altera latiora, ac saviada.

Cucurbita major, fructu magno, tumente ventre, collo angusto in conum contracto. Cucurbita flore albo, folio molli, Laganae forma C.B. Pin. 313. Tamen ventre magno, collo inde sensim decrescit. Vulgaris haberur, qua aqua ad vinum in agris deferunt.

ventre tumido) Cucurbita minor, fructu ~~rotundo~~ collo longo conicato. Quarteron seu cyathis vini ~~trium sextarium~~.

Cucurbita fructu parvo, tumente ventre, angusto collo longo, teretis. Cyathus continet.

Cucurbita major, fructu magno, tumente ventre, collo magno ad ventrem contracto. Cucurbita Lagenaria Lobel. Icon. 644. Cucurbita Lagenaria flore albo, folio molli C.B. Pin. 313 Moris. Hist. Oxon. Tab. 5 Sect. 1. Cucurbita prior Rod. Pompt. 646

Cucurbita fructu parvo, tumente ventre, tumido collo ad ventrem contracto. Tantum capit quantum sextia. In hac aucupes globulos plumbeos deponunt. Non Cucurbita, lagenaria, minor Tabern. Icon. 476.

Cucurbita fructu magno longo, inter collum et ventrem paulum contracto. Cucurbita oblonga, folio molli, flore albo C.B. Pin. 313. Morris. Hist. Oxon. Sect. 1. Tab. 5. Cucurbita longa Tabern. Icon. 476. Cucurbita oblonga Matth. Comm. 392.

Cucurbita magno fructu, tumido ventre, in breve collum producente. Cucurbita major, sessilis Matth. Comm. 393. Cucurbita major, sessilis, flore albo C.B. Pin. 312. In hac piscatores, parvulo ventris latere, capros piscculos reconditur.

Cucurbita Americana, teres et bicubitalis H. R. Par. ex qua Pharmacopei nostri oleum ad medicos usus paravit.

Pepo

Generis signa

Flores sexiles magni: fructifer minores fructeri insidentes: fructus oblongus, rotundus, turbinatus, angustus lagenae referens, crasso et carnoso cortice praditus, aliquando duro et lignoso, in ques sinus discretus, quae lisaria seu membranas separantur.

Semina compressa, lacuia utrinque excavamitate contracta, aliquando altera contractiora, limbo protuberante quasi annulo circumundique cincta.

Pepo fructu parvo Pyriformi Tournef. Inst. R. H. Hist. 105. Cucurbita alba, Pyriformis parva, aspera C.B. Pin. 323. Quae a Germanis ad nos hoc titulo transmissa fuit, fructus figura et magnitudine conguentes parviunt; et tamen nondum perfecti fasciolis flavescentibus et viridibus et quibus virides saturos maculis luteolis interpositis elegantes flavescentes angustiores, a collo ad umbilicum pro ventrem decurrentibus

progenitur. Summas nubem maturitate adepti, de obscuratis colonibus, et saepe penitus evanescentibus, albidi cadunt quales Bauhinus describit.

Pepo fructu parvo, pyriformi, fasciolis viridibus, deinde croceis, ac flavescentibus picto. Neque magnitudine neque figura differt. Flores in perfectis fructibus ad ipsum servantur, deinde ut in pistilo. Languescunt. Cortex crassus dilute luteescens.

Pepo fructu parvo, instar sagenae, fasciolis viridibus, et albis distincto. Cortus huic longius, sagenae parvae refert, sed consciou quod in cucurbitis, cortex, usu minus idoneus praebet.

Pepo fructu vorendo, forma, magnitudine, colore Prunum Damascenum referente. Pepo vorendus Avantii forma C. B. Pin. 311. Carnosus cortex ac flavescens flava placenta circumducitur. Fructus mondum perfecti latis fasciis viridibus et croceis, luteis angustis interpositis, distinguuntur. In maturitate croceus color caeteros deobscurat.

Pepo fructu magno, oblongo. Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 660. Pepo oblongus C. B. Pin. 311. Cuius discrimina nonnulla ac corticis colorem habetur qui obscure virens, qui fasciis discoloribus distinguitur, qui ex albido pallet.

Pepo fructu minori, oblongo, cortice cinereo, deinde pallide rubente. Intus sinus fructus separatur, in quibus semina magna, duplici ordine disposita, flavis membranis et corticulis interpositis, quibus semina distinguuntur, et singula loculamenta bifaria discriminantur. Pauca seminaria semina cortici adhaerent.

Pepo fructu magno, vorendo, vulgaris. Pepo vulgaris Rai Hist. 634. Cucurbita magna vorenda, folio aspero, flore luteo C. B. Pin. 312

Pepo fructu minori nunc oblongo, nunc ex vorendo compressio, fasciis latis viridibus per maturitatem subtroceis, et flavescentibus cavio. Cavo ex albo flavescens circa ventrem circumducitur. Venter in sex partes discretus. Semina compressa albida magnitudine qualia in minoribus Peponibus. Fructum quinque menses, utraque manu amplectimur.

Pepo fructu parvo, rubicundo, albido. Fructus magnitudo quanta manus cavae complectitur. Pulpa albida: sinus qui intercurrentibus novulis, et membranis separantur. Semina parva luteescente limbo. Si Joannes Bauhinus accendimus maderem in quem vocat: Cucurbitas asperas minimas rubicundas pallidas, semina oblonga subflava, aut atra cinerina, nostra stirps dissimilis consebitur. Veramen non audeo diffare opinor.

Pepo fructu rubicundo, albido Sorenef. Inst. R. Hist. 105. Cucurbita rubicunda, majores, albae C. B. 311. 222. Fructus quod in majore, summa parte minus compressus. Interiora eadem. Semina similia, sed tota albida.

Pepo fructu minori nunc oblongo, nunc rubicundo, nunc pyriformi, cortice laevi, ac cinerino. Longitudo major semis, latitudo circa ventrem pisiformis. Cavo digitus crassa flavescens. Venter in sex partes discretus. Membranis cinerinis, atque corticis nervisque semina parva albida, compressa in medium ventrem, et inter se separantur. Concordiam cum Pepone fructu ovato, flavescente, an cum Pepone fructu ovato, flavescente, astero aliquid accessuris, cum figura in propositis discrepat, asseverare negem. Inst. R. Hist. 105.

Pepo fructu compresso, verrucoso, pallido, ventrosulcato. Fructus magnitudine Aurantii mali Indici quod Pompelmus vocamus, sed ab floris sede

depressus/

sedes et subsidens, non rotundus. Cavo ex luteo pallens. Venter
magnus qui in tres loculos, et hos in binos discretos aperitur.
Semina quasi in peponibus, compressa elato margine, atque
albida. Si habendus, ut opinor, Melopepo verrucosus flav-
escens, secutus sativus, folio aspero Tournef. Inst. R. Herb. 106
non credo cum a peponibus sit separandus, et in propria genere
recipiendus.

Pepo fructu oblongo, verrucoso, et pallido luteescente. Bessalis
Pepo longissimo. Latitudo si diametros prev medium ventrem
ducatur, quatuor vel quinque digitis aequalis. Cavo in luteum
sanguescens ad uncias et semis producitur. Venter sulcatus
distinctus, in singulis loculis gemino ordine seminibus positis
concoloribus, quae membranis et fibris in duas cellulas separantur.

Pepo fructu unciale compresso, pallido verrucoso, citrini coloris.
Radius tribus digitis longus si ab extremo ad flexus sedes ducatur,
diametri duplus inveniretur. Interiora cortici colore similia. Cel-
lulae tres in binas singulae discriminatae.

Pepo fructu ovato, variis verrucis sparso, anserini ovi magni-
tudine et forma pallide luteescente. Interiora generis propriis eadem,
et naturam servant.

Pepo fructu varis verrucis sparso, anserini ovi magnitudine et
forma, laevibus taeniis, interruptis angustioribus pallidis vario.

Pepo fructu minimo, compressio unciale, laevibus sulcato,
citrini coloris. Fructus manu comprehenditur. Bicellatum in
tres cellulas colore diversas quae cortex, in quibus semina compressa
angusta praeter ~~[illegible]~~ adhaerentia, ac de plici ordine tani-
cis et fibrillis interstitiis, digesta.

Pepo fructu parvo, depresso et rotundo, cortice laevi ac citrino.
Radius per umbilicum et principium alvei ~~[illegible]~~, quatuor digitis
finitur: idem prev uniuscuiusque latitudinem extremus quinque. Se-
mina inveni mea majores, quae singuli bifariam discreti semina
excipiantes. Cavo flavescente, extra digitum prorensa.

Pepo fructu rotundo, sulcato, fasciis primum viridibus, deinde
croceis, prev sulcos flavescentibus vario, atque amaro. Colocynthis
fructu rotundo sativa Tournef. Inst. R. Herb. 106. Pepo rotundus,
Melonis effigie C. B. Pin. 311. Fructus amplius latior unciaque ma-
nus primum digitis facile comprehenditur. Interna loculata sex se-
minum quae compressa albida, ut in caeteris peponibus prev cellulas disponun-
tur, ordines excipiuntur. Omnia amaro succo referta, quo ad Colocyn-
thides accedunt, caetera peponibus communia.

Pepo fructu et rotundo oblongo, taeniis viridibus ac flavescentibus
vario, amaro. Latitudinem majorem utraque manu amplectimur
longitudo, circumducta mensura, magis producitur. Cavo, sinuosus.
Semina quasi in peponibus. Sapor amaritudine insignis. Excrem
colore a Colocynthide gradi, oblonga Cord. Hist. 14 discriminatur, intel-
nis accedens pariter a Colocynthidis genere.

Pepo fructu citrino, variis verrucis sparso, amaro, ovi An-
serini magnitudine ac forma. Cellulis, seminibus, seminumque
dispositione, ac tota cucurbitis cavitate peponem imitatur.

Pepo fructu maximo, albido, sulcato, cortice renero,
flacca carne. Cucurbita agrestis, folio non fisso, fructu ma-
ximo albo, seccilis J. B. II. 221. Melopepo fructu maximo, albo
Tournef. Inst. R. Herb. 106. Fructus amplissimus, circulatim prev
laeva ambitus, subsidentibus sulcis in ~~[illegible]~~ sacos proximos
protrudens ad medium et umbilicum nonnihil compressus, renero

renevo, ~~ulove~~ et cinereo albido, sanguineribus prev pulvinos sub-
crocis maculis. Cavo flacca, binos digitos crassa. Cavitas
centris magna, sex sinibus. dimissis prev marginibus a cen-
tro nervis et membranis, ad cavum contractis. Novem ves
fraxme inanes paucis seminibus in utroque extremitate po-
sitis: ves seminibus gemino ordine digestis, et membranaceo
septo sejunctis referrissimi. Semina, magna compressa, alba
forma quasia in cognatis.

22 Pepo fructu magno, cortice renevo, sulcis parum depressis
albis, rovis sive pulvinis obscure viridibus, et crocco macu-
latis. Sulcus et voluntitare utroque latere productus.
Cavo sureola, magis quam in proximo contracta, non absi-
miles sinus, inanitatem et semina amplectitur.

ac infero 22 Pepo fructu magno ~~[illegible]~~ sessili crocco, circa collum et apicem angusto ~~[illegible]~~, cortice
renevo. Fructus in longitudine ad duos sane pedes productus, collum duas extensiones
pauves renet, una ulteriores: illud rotunds cavnosus ac fauces, crassus, contortus, ad nervos contractus: hic laxius expansus, cum
duobus digitis lata seu foculamenta amplectitur, nervis et
membranis compositaque quibus semina minora quam in proximis
angustiora, ex fusco pallida servantur. Interiora carnia
crocea. Crocus et cortex, renet, laxis sulcis discretus, pul-
vinis circa summum eminentibus, qui sensim subsidant.

22 Pepo fructu magno oblongo, ex albo cinereo, laevi, cortice
renevo, rovis sulcis sensim depresso. Figura et extremitatum
differunt, interioribus persimilis.

Melonis signa

Fructus qualis in Pepone: sinus iidem, sed semina minora, an-
gustiora, longa ~~[illegible]~~

1 Pines 1732 Alpium Bellunensium, Feltrensium, 13
Aloud, Pappa etc.

Tithymalus [illegible].
Melilotus urbana major, violacea, flore albo.
Jacea centaurides, Alpina angustifolia.
Scabiosa argentea, angustif. fl. ca.
Pedicularis alpina, altissima.
an Pedicularis palustris, elatior, rubra Rai. nostra malit
ramosa, annua, fl. pu.re
Typha scirpoides. an typha minor Lob.
Salix prostratus, cum Turcolo montana, aurea.
Globularia nicoana, humillima, vix ulx, fl. niveo.
Ramosus Jv. panno turescente.
Jv. majori rotundo croceo. Civra cordeuda flu-
Jv. majori longiusculo croceo. men.
Bidens fl. radiato pulchrissimo, fangustifolia.
Muscus roseus, cristo disforocaudaes.
Myurus semprenivens, fol. oblongo, fv. nitro.
Hieracium pratense, rotundifolium. alle Tusice d'Agor.
Pyrenica alpina, absinthii Pontici folio incana. | Pappe
Sedum aureum, minimum, alpinum, pentaphyllum, fl. pu.e
Asperugo alpina, longius radicata.
Caryophyllata alpina, centaurioides folio.
Genistella Alpinus minimus, hirsutus, fl. luteo
Pyrenica alpina, incana, absinthii fol. cerrifolia, odoratissima
Origanum foliis ex luteo et viridi variegatis.
Pastor fv. rubro, triangula fol.
Equisetum annuum, Cancalidis folio.
Jacobea (aqua), Borryos folio al ponte d'Agor minore.
Astragalus siliqua nigricante hirsuta.
Vicia alpina, multiflora, fl. majori ex albo coe.
Filix pratensis, pinnis latis crenatis
Ranunculus alpinus, fibrosa radice, folio radiato, fl. albo pappe.
Veronica Beccabunga alpina, minima.
Cymavesicles alpina, prenata, viridis, facie rufulli argentei
Aconitum fl. pallido
Veronica spicata, angustif. fl. coe.

Circa idus Maii Coralloidendron flores prodeunt per ramulos foliis nudos, cum Phasedi nonnulli solent. Ramulo flores circumcingunt, quorum calyces rubri sunt, integri. His continentur petala, quorum ut illud imbricatus maximus est, cuiusdi colori. Stamina exigua sunt, neque extra calyces efferuntur, neque corum filamenta, nisi interiore calyce. Stamina corum in cuspidem solutas per summum dorsum cuiusque antherae circulari scamine obtegitur. Inde solummodo scamina longitudine inaequalia: quibus seminum in pomum mucronatum ovarium conmetetur embryo oblongus, vitella tenua ornatus.

Agrostis vetus sonitus est.

Quid collocandum inter stirpes floris labiati, quarum floris tabellae sagittarum erectae est.

Hyoscyamus inter flores monopetalos anomalos, inter solanorum et digitalem.

Bupleurum verticillatum minimum, flore eleganti caryophyllo odorato s. Clusii est.

Chamaecerasus dumetorum, fr. geminis nigris. dividitur bifariam; altera fert fructus minores, quae procerior: Altera majores, quae humilior.

Erinnedium proximus ad stirpes fl. polyp. anomali:

Vigetta ad stirpes fl. polyp. anomali:

Ruta hippocastanum

Ruta

Syringa

Dracora

Chamaepeuce

fl. tetrapetali

Sisymbrium aquaticum, Nasturtii folio, siliqua brevior. Ex. est Cochlearia.

Sisymbrium sativum, majus, atabrum s. fl. Paracelsus in ramos effunditur, siliquae pro stirpis procerioribus magnae non sunt, neque denso ordine exigunturque. Sortitur circumvolutas siliquas breves, rectas, cum seminibus longiusculis. Crysimum Monspel. Sinapeos fol.

Hesperis, fl. amplo, crasso, dentato, caudae angulosa flosculo purpureo, siliqua longa. Siliquae compressae longae; semina parva, semilunata magis quam globosa hinc et hinc acuminata.

Hesperis, flore albo minimo, siliqua longa, folio profunde dentato fl. Siliquae longae teretes: semina longa et teretia.

Clusio, oxyacantha Laurocerasus dividi in stirpes duas diversas

Hesperis noctuflens. siliqua compressa, semina longa sive teretia.

Hesperis flore eleganti Ambros. siliqua teretes semina longa sine reversa. Hesperis est.

Thamnomeris indigare, Leucanthemum Lies. Flores et semina separantur sine squamis, et semina nuda sunt; et thalamus conicus quadr.; ideo pertinet ad stipes radiati floris quae semine et thalamis nuda sunt, et reducendus proprie bellides, a quibus separatur caule ramoso.

an Galium fl. pallido J. B. ubi Tarebinthus in horto ad decos gradus et amplices surgit. caules quadrangulares, costa per angulos extensa et elata, ideoque veliquitur inter angulum et angulum, planumque quodam inter lineas aliquas aequidistantes ac asperas. folia bina ut in galliis tinctorio ramoso, per interstitia nascentia circa caules; ex foliorum alis erumpunt rami aliquando terni, plerumque bini, foliis senis per nodos ornati. folia margine et costa denticulis asperis armantur, ideo strigis ad tactum vs. per. flores per extremos ramulos in racemum, rami, huiusmodi, forma rotati, in 4 partes secti, 4 apicibus luteis et totidem staminibus ornati, pelta gemine stipata. semina bina quae floribus scabscant. flores circa nonas Julias.

Staphysagria. flos ex 5 petalis instar rosae digestis, ovalaceis. circa stamina ad latus superiorem (nam flos prendet inflexum) duo alia posita scani praedita angusta, quibus stamina obtegentur, colaris ovalaeci. Tria quae septem folioli pronascuntur, minora, superiora lacera, inferiora ablata, quae desinunt in caudas. frons caudae excipiuntur a praedito superiori locu obtinente ita vero prendet flos, ut suum caudarum facile ad embryonem descendere valeat. Calyx nullus. Stamina nudata, vel erecta, vel deorsum versa cum velliginosis apicibus. Tres stamina embryo villosus, interiores tubos ovalaceos producunt, apices hiantes. flores aestate.

Senecio vulg. docet ad evocandos menses Cymbellaria glutinandis circuit ulceribus imponitur.

33 J. Servius: Frugi quia nulla mella custodiunt. Quid deesse videretur. nam cum praedas apes eo: camerit Varro, quia mel edendo praeripiunt, Servius addit de Fucis (quod in frugi transit) qui nihil custodiunt, sed alienas opes rapiunt, et consumunt.

1737 16

Bugula alpina villosa, flore coeruleo, coma
pampuro-coerulea. Tota villis densis stellatis
mollibus et albis vestitus. Flores emittit de folio-
rum alis pannas, unilaterales, in quibus saepius
inferius bifariam secatus, media parte bifida
in superiori parte adsunt duae brevissimae foliola
coerulea. Calyces rubellati, villosique. Florent initio
Maii in hortis.

— Menyanthes trifoliata et trifolium producit flores
campaniformes propriae dicitur.
Quintha flores gignit campaniformes tubulatos

Veronica spicata di Spuine
Ex radice oblonga subrubente et repente fibrisque ornata
emittitur caulis semipedalis, villosus, in quo folia bina
et bina per conjugationem, profunde incisae ad costam sexta
brevibus villis vestita acuta. Circa dimidium caulis oriun-
tur rami plerumque bini rarius et oppositi, qui foliis
nudis supra caulis longe accedunt. his innascuntur
flores in spica circumquaque digesti producunt singuli ex
unicuique foliolo alis; fundus autem in duas quasque partes
partes secatur. Flores petiolo semuncia longo et villoso
sustinentur. calyx fundo integer in quatuor foliola promit
titur, quorum duo exteriora longiora. Flos amplus rota-
tus, in quatuor partes secatur, collaris coeruleo nitidus
cum seriis nitidis, duo fert stamina pollicia cum coeruleis api-
cibus. Tuba coerulea de fructu amicat

Florent maio mense.

— Melampyrum pratense. nascitur in agro parvulino
florent maio mense

Campanula Lacerta vaganti producit flores varios, fere
ceu insidentes.

Cunaronio Phalacrum 1737
capsulas producunt singularia, quae quinque
foliolis viridibus coronantur, filamentis his adnascun-
tur circumquaque, quibus summis sphaerica capsulae
inhaerent, flavum referta limpido. Sequuntur foliola
imbricata dorso exterior filamentis et coniuncti
instructa, quibus excipiuntur semina ~~floris semiflos-~~
~~culosi~~ horum unum excipit semen floris semiflosculosi,
reliqua continent semina floris flosculosis, numero s. 6,
vel septem. Flos semiflosculosus tubacus, linguatus, bi-
fidus cum tuba et bifida tuba. semen nudum, striatum
oblongum conicum, acuta parte nudum thalamo adhaerens
colore avocuticolaceum. Flosculi tubai ita, tubulati, ora
quinquefidi, cum magnis, et rubis. Eadem flosculorum semi-
na. Florent septembri mense. Annua scripsi

Aloe Americana. Flores monopetali adhaerentes fructui
stamina 5. florent mense Quintilis 1737. sata anno
1720

Stipes praemendenda
1741
Omnibus gratus coeruleus accepimus ex
Horto Clariss. Viri Matthaei a Fr.
Vitaliano Donato.

An Cytisus hirsutus, flore luteo
purpurascente C.B. Spalto delle
Sabine baccifere

Cytisus spinosus, humilis, hirsutus,
an hirsutus flore magno luteo. Spalto
siliqua or. delle Sabine baccifere.

Crossularia spinosa, fructu dulci
sterilis. Spalto delle Sabine
baccifere. Fra anno 1743.

Iris hortensis, latifolia. C.B.
Petala reflexa arvocirola-
cea: evecta cuidacea.
ad Rubus flore pleno.
VIII id. Maii

Iris vulgaris, Germanica circa silvestris
C.B. Pin. Petala reflexa ex vitro
cuidacea, evecta pallide cui-
lacea. V ubi legitur, item ubi
Laynicus nigra. IV id. Maii.

Iris hortensis, pallide coerulea
C.B. Pin. Flos major, sed eiusdem coloris ac II. Prima ubi le-
gitur IV id. Maii

Iris ~~[illegible]~~ sylv. minor, flore
minore. An Iris hortensis, pallide
coerulea, minor An Pa. Pa. petala
reflexa ex vitro cuidacea; e-
vecta pallide coerulea. Ubi invides.
Fl. IV id. Maii

Iris sylv. minor, flore minore co-
lore variori. Flos intensius ex vi-
tro cuidaceus. Ubi invides
Fl. IV id. Maii.

Iris hortensis, alba, Germanica
C.B. Pin. II ubi legitur. III id. Maii

Iris latifolia, minor, alba, oris coe-
ruleis Swert. II ubi invides
III id. Maii

Pervinca vulgaris, angustiore
folio fl. albo, aut coeruleo
Spalto ubi Soubus Sovminatis,
et horto ubi Ramnus cathar-
ticus C.B.

Vitis Idaea foliis subrotundis, non crenatis
baccis rubris C.B. Pin. in Fictitiis
Fl. polygeralus.

Pervinca vulgaris, latifolia, flore
albo in coeruleo sanguineo
Spalto ubi invides, et seda.

Pimpinella sanguisorba, minor,
~~[illegible]~~ ovibus albidis in horto.

Iris latifolia, reflexa flore intus
et cuidaceo rubra, evecta pen-
dula. ~~[illegible]~~ ab invide minori
cuerna flore pallente S.

Iris hortensis, latifolia, petalis vernan-
dis ex albo purpurea. et albo variam
cuanis, evectis cuero fuscis obsoletis Bor.
Ind. II. 127.

Iris angustifolia, flore coeruleo, elatior.

Iris latifolia, humilis reflexa pallide
ex albo, cuidaceo, et vitro cuania, eve-
cta tuta ut septima ab invide minore
cuerna. Flovet post Sd. Maii

Tithymalus Chavacias, folio sanugi-
noso C.B. in horto, et fictitibus.

Tithymalus latifolia folio, angusto
hirsuto Bor. Ind.

Iris angustifolia, reflexa pallide coe-
rulea, sed caniculata ex rubello, et
albocuania, evecta intense cuidacea
ocrana ab invide minore

Iris angustifolia Prunus vedellens
Major C.B. Ubi invides fl. Maio

Iris angustifolia, Prunus vedellens
minor C.B. Spalto de Soubi: reflex-
ca magis linais albis cuania, quam
in majori. Flos aria minor. Flovet
Majo mense.

Iris portuensis, angustifolia, non foetida
alterior C.B. Pin. circa fontes Colocasia
Flovet post Sd. Maius. Reflexa
pallide coerulea cum linais albis, evecta
purpuro-cuidacea.

Egatus montanus, major, fl.
nu. ubi legitur

Iris hortensis, latifolia, reflexa pallide
ex cuidaceo, et albo cuania, evecta
cinerea. Secunda ab invide Sussiana
fl. IX cal. Jun. 1741

Iris hortensis, latifolia, reflexa pallide
ex albo et cuidaceo cuania, evecta
fuscoherea. Secunda in cipriennis
a Vite Quinquefolia Canadensi.

Allium latifolium, fructu albo ver.
J. ex bulbis Belgicis

Allium angustifolia, floribus ma-
joribus J. ex Bulbis Belgicis
fl. albus. Caudis binis aut tri-
nis foliis cineres. Radice alba
sicut bulbus. Flovet ex novemo
Maio.

Alsine muscosa fl. agrestis.

Veronica minor, angustifolia, vi-
mosior, et procumbens Mor. Hist. Ox.
Vaso.

+ Veronica Hungarica, tenuissime
laciniata C.B. di Smyrna.

Lychnis viscosa, floribus foris
purpureis, intus albis.

Calyce squamis pallidis, corolla parte rubris, sanguine et glutine refertis petala 5 oblonga bifida, alterna: secus fuscedula, intus alba cum binis appendiculis albis, reflectentur supravicus in se contracta, et contorta in spiram. Stamina apicibus fuscedis ornata bifida sunt albida, filamentosa, oblonga, uarie circumducta. Tuba oblonga in eno filamenta rubra diuisa. Flores post id. maii statim Vaso.

Lade minus uiscosa, flouibus ad fonis quam intus albis. Vaso.

Lychnis pyrenaica flore laciniato simplici, albo 5.
Petala alba in 4 partes diuisa, appendiculae item bifariam secta stamina 10 albida cum albis apicibus. tuba 5 albidae.

Saxifraga sedifolio, angustiore, seruato 5.
Calyce ex 5 foliis. Petala 5 albida. nectaracula fuscum. Stamina 10 albida cum fuscis apicibus. Tuba genuina primum fuscedula mox, crescente fructu, rubra.

Saxifraga foliis subrotundis, seruatis. Flores de summo caule fere in umbella digerentur. Planta perenniet in superiori omnia.

an Saxifraga rudacilites, alpina, pallide lutea 5.
Infima folia infariam secta, reliqua integra. Caulicus duos fere digitos attollitur, de quo prodeunt flores cum pallide lutei. Stamina 10 fuscedula. apices nigri (auranciaci) tuba. Semina fuscedula quae crescente fructu, expandituri, et rubet. Receptaculum ex uiridi pallet. Flores inter id. Maios et Cal. Sun.

Lychnis minor, saxifraga, flore albo. Petala 5 bifida candida. Stamina decem candida cum ~~[illegible]~~ apicibus. Flores appendices, gemina candida. Tuba ~~[illegible]~~ gemina albida longa. Calyx integer et simplex. Vaso flores V cal. Sun.

Vinca cuius folia sed. subrotundi fructu rubro arcuata an flos sit monopetalus. Stamina soluta sunt. V cal. Sun.

Veronica minima, foliis imis rotundioribus. Spatio ubi pulmonaria caulis teres, hirsutus subruber.

Veronica maior, altera, fruticescens Mor. Vbi legitur, et pro flores. Sed caulis non quadrangularis est, sed teres

Caulis cum sit teres, non est Veronica tetragona, montana, recta minima Columnae. Ff. post id. Maii et alcibus delata.

Veronica maior, fruticescens, foliis rugosis et profunde dentatis magno flore coeruleo, caulis teres. Flos rotatus in 4 partes secus, magnus coeruleus, stamina duo coerulea. Apices cinerei. Tuba filamentum, apice crassa, et albida, cum sit sub coerulea in flore. Ff. extremo Maio

Trifolium pyrenaeum, flore monopetalo albo in fundo

Hyoscyamus Creticus, luteus, minor C.B. Pin.
Vaso ff. V cal. Sun. Flos aureus, fundo cuidaceo

Hyoscyamus albus, flore luteo cum pallido floris uiresente.
ff. luteo pallidus, intus uiridis. Stamina 5 cum apicibus pallidis. Tuba filamentum apice crassa et alba. Flore extremo Maio.
Vaso

Hyoscyamus albus, flore luteo pallido, floris rubo arcuidaceo. Vaso. Stamina cuidacea, apices albidi. Tuba cuidacea, extremo crassa et albida.
Flores Maio mense.

Chamaeraniis latifolius, vulgaris flore albo 5. Vaso. ff. V cal. Sun. Sora striys pallet. Calyce ex quatuor foliis pallidis, longis, quorum origo prae fructus angusta, apparet. Petala quatuor, duo superiora, et duo inferiora candida. Superiora breui pedicello adhaerent, inferiora longiori; stamina autem disponuntur penetralia ut flos anomalus videatur, nad locus in declini parte refrinquitur, quae occupavit folia quinque, et flos esset rosaceus. Stamina 10 albida cum fuscis apicibus. Tuba magna, prae inferiora petala decursu deflexa, crassa extremo et quadrifaria, multae ore

Stipes alpinus S. Martini et S. Pategysini C.B. non Julias.

Polygala multicaulis, minima, flore albo.
Calyce albus, et flos: apices luteo. Folia crassiuscula, viridia. Vadix unica in fibras sparsa. Folia gustatu subamara.

Eadem calyce coeruleo.
Calyx coeruleus, flos albicans.

Ophrys scorpioides, alpinus, nanus, supinus Bore M. II. p. 149

Cirhospermus est. Perennis, oblonga radice nixus, flos coeruleus. Circa cal. Jul. Florat

Narcissus alpinus, tenuissime divisus C.B. Pin.
Florens extremo Junio in alpibus.

Auriculauvsi minima, folio inferius venoso et incano, flore secale: rubente Classi H.L.B.

Eadem flore oblongo rubo praedito.

Pedicularis Alpina, folio Cervach C.B. Pin.
Radice crassa, ramosa, albida qua foliorum et caulium cespes. Caulis ad III digitos foliis plurimis quae in quo summo spica foliis coronata. Calyx tumet vesica modo, membranaceus, longis villis vestitus. Flores purpurei extrinsecus habentes superiunga: sed modo sed compressa. Inferiunga in tres fratres divisus. Florent extremo Junio.

Pratunica alpina villosa, Absinthii folio

Auricula uvsi flore pur. minima. Folia longa crassa, viridia, et subtus cinere splendentia in ambitu rubis dentibus signata. Cauliculus nudus. Flos purpureus. Fructus unicapsularis. qui maturus in pratis scinditur Junio et extremo flores

Thlaspi parvum saxatile, flore minore C.B. Pin.

Alsine alpina, humifusa, sedi acuminatae folio.
Flores de summis cauliculis pentapetali albi, apices flavi, fructus cum pisgemina reba, rubinarus, qui maturus in pravis se aperit, angue effundit semina crocea. Calyx ex 5 foliolis viridibus. Singuli flores singulis pedicellis inhaerent. Flores in Alpibus extremo Junio. Perennis est

Filix parva ar ramosa non dentata viridacea

Pulsatilla lutea, Alpina, ~~hirsutior folio~~ hirsuta Apii folio

Lanugine sive villis canescit. Petala subcoeruleacea extrinsecus longis villis mollia. Stamina plurima, apices lutei. Tuba longa lutea. Florent circa K. Julias

Gramen pratense longius radicibus harundinis folio, paniculatum parvum
Stamina lutea. reba rubella gemina.

Tunorpha Surrex humifusus, magna et lignosa radice.
Folia densa per densos ramos qui late per humum sparguntur crassa, viridia. Inter quae fructus cernuus quaterni, quini, bini terniique, ad solidi sinus aggressi quo foliolo imbricato amplectuntur. Fructus longi, quibus suboriuntur gemina reba rubella. Unicapsulares sunt, semina parva adservantes. Nulla stamina nulli apices, nulla petala, nulli iulii apparent.
Flores extremo Junio in Alpibus

Alsine sive Myosotis, auricula uvsi folio Alpina
Fl. pentapetalus albus. folia hirsuta, margine dentato
Flores circa K. Julias

Salix pumila folio utrinque glabro J.B.
Ramifundirus

Salix alpina pumila longifolia vaporis, infeme subcinerea

Pulsatilla lutea, hirsuta, flore parvo

Flos infeuna subconvolutus, margine et supra luteus. Stamina pluria, apices lutei

Flores in alzibus c. k. Julias, foliis nondum expansis

Filicula saxatilis corniculata, angustifolia

Rami bini, quibus semina nulla subnigra, trifida, nudis oculis manifesta prev longed sinus adhaerent, membranaceo oppervimento rara matura semina Julio mense.

Thymelea alpina, linifolia, humilior. fl. pu.

Flos infund. monop. prev ovad in quatuor partes secus, nebulos apices crocei prev stamina brevia peralo intrey adhaerent. Tuba exigua, fructus globosus. Flos sine calyce.

Junio floret

Gramen alpinum, accenaceum, etc.

Musci foliidis dentatis.

Soldanella alpina, minor C.

Auricula ursi alpina, gramineo folio, Jasmini lutei flore J.

Fl. luteus, infund. calyce in v folia crassa, et dentata discretus Apices lutei, stamina peralo adhaerentia. Tuba apica fructui. Folia non Graminea, sed sedi compressa, carnosa, margine dentato.

Junio, extremo florei

Auricula ursi minima extremo folio profunde dentato, flore purpureo. Differt flore colore ab VIII minima Clusii

Cypreveides alpinum, palustre.

Saxifraga Pyrenaica foliis parvis integris, parvim rufiflis J.

Flos peraperalus particle luteus. Stamina X apices lutei, vesicae tracidus Tuba gemina parvea. Calyx ex v foliis Carnosis crassis. Caulicules unci ad alaeus. Junio extremo fl.

Gentianella alpina, cuprea minor seborundo folio, flore coeruleo Barr. Icon. 466.

Folia non linearia, sed simplici costa eminente

Junio flores

Filici foemina Mas.

Saxifraga Pyrenaica, lutea, minima sedi foliis densissime consitis J.

Inter folia caulicules nudus digitalaeus, cui flores bini ternique insident pentapetali, petalis luteis oblongis integris. Stamina plurima apice lutei. Tuba gemina. Calyx ex v foliis

Anomalla alpina, flore monopetalo campaniformi, de quo surgit fructus oblongus cylindraceus, unicapsularis, in quo semina minuta iancent. Folia sedi aut ficoidis. Singulis flores ex singulis pericliis. fl. lutei

Alysson alpinum, hirsutum, luteum J.

Turritis sive cardamine alpina palustris foliis integris.

Junio flores

Alsine fl. albo alpina perenni angustissimo folio

Gramen spicatum Illyricum.

Differt a vulgari spicis compressis, deinde quod obliquum circum latera gerunt et folia et caulos, et spicae

quia in vulgato erecta sunt.

Calamintha fl. Germania fl. albo parvo. in horto

Vbi Osmunda.

Origanum sylv. flore, foliis ad caule pallescens.

Vbi Isicles.

Crambe maritima foliis eruca angustioribus, fructu hirsuto mis. ex Illyrico.

Flos peraperalus vrbellus.

Lepidium sativum fl. et semine albo.

semine albo, flore albo

in cornibus sanguineis

Galeopsis Hispanica, frutescens, Seu:
cis folio S.
Galeopsis non est; quoniam labella
superius quamvis prave media
sui parte sit sinuosum, tamen sua
sua originem, atque explicatum, ut in
sideritide. Praterea labellum inferius
secatur in partes tres, quarum
media non acuta est, sed lata
et expansa, ceteris paribus di:
scriminatur etiam a calyce dividitur in partes tres, qua
rum superior in tres alias distingui:
tur. Lato pater calyce. Potius si:
deritis est.

Sideritis Salviæ folio hirsuti flore
rubro ex cinerario.

Videtur stachys. Tota stirps villis
vestitur, per cacumina flores et
spica desinit. Ab eo ordine flores
prodeunt, quorum calyces tubulati, vil:
losi, secti in partes V, quarum
superiores longiores, omnes acutæ.
Flores bifariam, quorum labellum su:
perius convexum, inferius fornicis apice
bifidum, flores ex violaceo rubro, ceteri
vero albidum, et villis ornatum, quod
mox magis explicatum, atque originem
Inferius quod primum in [illegible] explicatum
Intractum et rubris maculis notatum,
dividitur in partes tres, quarum
media angustior, et latioribus ma:
culis rubris sparsa. Tota tamen
labelli inferioris limbus ex rubiginoso
croceus est. Villis item hoc labellum
rubrum vestitur. Intra rubro
4 stamina albida et villosa affi:
guntur, quorum apices geminati
Teretes superiori labello obtegunt.
Tuba longa albida, fine bifida

In cassella XII. flores circa K.
Junias

Alysson Alpinum hirsutum Sureum S.
Vaso
Hic flore non memini, sed album
esse opinor.
Folia longa, angusta varis filamentis
in margine utrique ornata; densa
et contecta prodeunt, inter quæ
cauliculus duos digitos altus, foliis
et villis nudus. In quo summo
siliquæ singulæ singulis geniculis de
caule exortis innixæ, compressæ
planæ, utrinque acuminatæ
eminente tuba quæ ex septo inter:
medio nascitur. Hoc septo siliquæ:
la bifariam secatur in duo receptac:
cula, in quibus semen conpressum plan:
gus lineam costæ affixum prout funiculus
umbilicalis vacundinis plerumque ge:
minum in utroque sinu.

Pedicularis Patavina, prærenes, annua
quinquevea polyclonos

Radix prava, lignosa, fibrata.
ex qua caulis ad pedis dimidia sur:
git, quadrangularis, in ramos spar:
sus. Rami plerique binis vole:
unt alternatim, teretes, hirsuti.
folia binatim bina, brevi pedicello
adhærentia, acuminata, dentata
villosa, quorum summa, ut et
ramorum extremitates ex vinis
rubent. Calyces singuli ex foliorum
alis tubulati, villosi, in IV partes
secti, ex quibus flores parvi
tubulati, in duo labella secti pale
lide rubri, extrinsecus villosi. La:
bellum superius galeatum, et bifi:
dum, inferius in tres partes, fere
æquales, cum vacua media paulo
latior sit, et longior. Stamina IV
rubo affixa, quorum apices geminati
acuminati ex vulgo succedit a supe:
riori. Tuba pallida apice crassa
et albida. Fructus parvus, com:
pressus villis vestitus, et calyce
tectus

Flovet Maio mense. 1741

Alysson incanum, serpylli folio, minus
S. calyce non decidit, fructus minus villosus

Alysson incanum, serpylli folio, fructu
nudo S. di Dalmatia.
Calyce decidit, fructus villosus.

Cistus ladanifera Montspeliensium.
Fl. albus, centapetalus, stami:
na multa cum aureis apicibus
Tuba aurea. Folia utrinque vi:
ridia, angusta. Tota stirps deo:
sa mareria mollis
Flovet Maio mense. 1741 Vaso

Salvia Africana, frutescens, folio sub:
rotundo glauco, flore aureo, magno
Flores prodeunt de summis ramis, quo:
rum calyces amplissimi primum diui:
duntur in duas partes, quæ mox sin:
gulæ bifariam distinguuntur, latet
explicantur. Flos dum explicatur
labellum superius ostendit luteum, ga
gulum deinde rubicundum, alteg. e ubi

13 Dit galeatus ita sed compressus. Inferius subtus est extremo auriculus, sit ita robustus. Stamina duo cum luteis apicibus, labello superiori contentis. Stamina petalo adhaerent per appendicula ut os hyoides. Intrinsecus floris tubus infimus villis densis coronatus, quibus albidus vero, vacuus, et quatuor serina obtegentur. Tuba oblonga intra semina ovatus

Iris foetidissima sive Xyris.
Flovet circa cal. Jun. 1741. Floris extrema pars quae tubicam est, dura carnosa, vere tracudo insenuit, succo abundat. Cum fructu flos per tarte pannus committitur.

Vaillantia quadrifolia, villosa. Est novus genus Epidauricus.

Cardinus Lusitanicus, canescens atro caule, capite sanguineo. S. ubi Lagitur. Est Syanus.

Leucoion quod Nasturtium Alpinum minus, Bothilis folio C. B. siliqua compressa, in quibus semina compressa, orbiculata, cum ala foliacea supra intermedio adhaerens. Petiqua in accumbant. Flovet Martio, Junio semen maturum exhibet. Perennis est.

Veronica spicata sanguinosa Vaso
Caulis teres villis obtectus, folia bina et bina pallida brevi saminegine vestita. Caulis de summo duas spicas emittit, cum flore elegantiter coeruleo, nudas inter quas caulis summitas tacet. Flore Junio mense.

Rosa alba minor, flore pleno minore. Vbi Rosa

Ranunculus adhinatus Pisanus. Calyce villoso perenne aperatus: Petala 5 tubea: Stamina multa apices longi, lutei. Semina hinc et hinc aculeata, compressa. Folia ovifida

1 Medica cochleata, major, dicarpos fructus capsula compressa, orbiculata, nigra, plana. Thov. Flos parvus luteus, calyce glaber integer. Junio flovet. Annua. Glabra, folia serrata.

2 Medica scutellata J. B. Flores singulares et foliorum alis exiguis, et luteo crocei, quorum calyces villi et pro stipes villissceter. Fructus singulares et oblongis pretidis

3 Medica cochleata major, dicarpos fructus capsula rubinata, plana. Thov. Fructus spirae 7, villosae, pilerunque singulae singulis pretidis adhaerentes flos luteus exiguus. Calyx villosus et pro stipes villosa. Flores modecum etiam bini et bini de singulis pretidis. Ideo non semper dicarpos.

4 Medica cum orbicularis facies, adhinatis, minor vibrey, non aestantibus spinulis. Pagii tridilis. Flores et fructus plures de singulis pretidis. Flores [illegible] albi: calyces glabris, cum pro stipes facies sit. Petioli et foliorum alis duos digitos longi annua est. Spira fructus bina cum una cum dimidia, unisque [illegible]

Medica minima, hirsuta, adhinata an S. B. illa. Nostra quae in asperis et arenosis per mentem prodit ad duo digitos vide attollitur, cum Bauhiniana medalis excisum. Folia et caulis hirsuti, fructus in spira convolutus margine adhinato fusci. Semen luteum. Flores in adventum evanescunt. Annua. a Sabaria 1741 XII cal. Jul.

Tripiyllioides montana minima, hirsuta, flore albo, annua.
Vix ad duos digitos attollitur, radice exigua. Folia terso circa summum caulem. a Sabaria 1741

Assine [illegible] facie media J. [illegible] subrotunda, unicum in quo [illegible] minus [illegible] 1741 [illegible]

Erysimum Graecum angustifolium majus, procerius, et minus hirsutum J. C. est Erysimum Hellenicum. Valde ramosum est, flos luteus. Siliquae longae teretes, tiudum. Semina longa. annuum est. Flovet Junio mense 1741

Digitalis angustifolia, sicula, flore parvo flavescente, ove maculam intervoni rubis maculis cas. 32.

Geranium columbinum, Carolinianum capsulis cristatis. Maturescunt semine capsulae nigrae fiunt, calyces quinquefidi rubri. annuum est Junio mense et flovet et praecoci semen

Asterniscus maximus, pretenuis radicatus J.

Cutania Lusitanica, avecra, betonicae tuberosa radice J. Folia ad accordatariova in acumen fastigiatum.

Millefolium romanorum, fl. albo caselle
Saxifraga sedifolio serrato, angusto
summis villis circumcirca hirsutis per
caulem, et ramulos atq. in summis fructus
in rubros rubereulos abeuntibus.
Inter folia caulis ad digitos VII cum vario
ordine alternatim adhaerent folia nullo
interposito pericolo a dimidiata caulis
parte vami producunt ex foliorum sinu
nudi. In quibus summis flores bini
vel terni. Calyces quinquefolii cum fructu
commutantur. Petala quinque alba
integra. Stamina decem cum rotundis fuscis
tis apicibus. Tuba gemina. Flores
Junio mense. 1741. vicept. Turellus.
An saxifraga Alpina, minima, foliis
crassis, decorsu inclaveis.
Foliola densissime producunt, interque
caulisculus villis obsitus in rubereutos
rubros abeuntibus, in quo alterno
et vario ordine foliola sine pericolo.
Flores ex s foliolis albidis, angustis
initio in rotundiores circumactis.
integris, stamina 10 cum rotundis apicibus
luteis. Tuba gemina. Receptaculum
viride. Fl. Junio mense 1741
Lychnis segetum major flore rubro
in album tangescente
Calyce longis villis circumtecto.
Petala sine appendiculis. Apices
cinerei. Tuba in 4 partes albas, villo:
sa.
Saxifraga sedifolio, flore luteo
maculis croceis picto, vel carnaeulo
rubro magno, tuba bifida. Calyce
ex 5 foliolis.
Malacoides Beronica folio S.
Calyx geminus, exterius ex 5 foliis
intimus ex uno in 5 partes secto.
Flos anglicus.
Fl. Junio mense. 1741. Vaso.

Sinapi quod Sinapisatum minus,
luteum, foliis Quercus H. C.
Adeo ex anyliis predas arrollitur.
ideo minus non est. Folia Quercus
sicut proprius Chelidonii, ideo non
minus dicendum in H. Marcvocano
Sinapi Siculum minus, Chelidonii
folio laciniato, fl. luteo 162.
Rami superiores foliis nudi, in
quibus flores lutei cum petalis
calis integris. Stamina 4 apices
4 lutei. Tuba simplex apice crassa
luteola. Calyx cum foliis. Siliqua
brevis digitum longa, cum nodosis
acuminata. in duos sinus divisa per
sectum quod in tuba abiit. Huic semina
sphaerica rufa adhaerent. Annuum est.
Hieracium Illyricum, Blattaria folio.
Folia infima ut Cichorei glabra mar:
gine undulato eminentibus angustis. Radix
alba fibrata. Folia prius caulem sine pe:
tiolo adhaerentia, sed tam utroque an:
gulo producta, et magis secta quam in
Moronis icone apparet, hac atra gla:
bra. Caulis pro sectura summus et
vami varis villis vestiuntur, excurvi:
tate humore simplicem servante
dissimilis quoque caeruleus capitulorum
foliorumque ordo, nam foliis vami et
summus caulis prisicantur, capitula
rara producunt, quorum calyces ex foliolis
aequalibus albidis, crebris villis tumidis
in extremo ostendentibus rostris. Flosculi
singulari tubei subtus fuscis maculis cani
singula denata. Tuba bifida aurea, stigma
ita imagine rubra. Semina longa pap:
pis candidis ornata. Thalami nudi.
Junio mense flores, sarcu Febru:
rio. 1741
Hieracium alicui proximum Illyricum.
Folia majora cichoracea, magis
arrosandis prae margine secta.
Caulis infimus, et foliorum costa
rubra. Flores et reliqua conve:
nunt.
Helianthemum Massiliense, Cordis
fol. S.
Flos ex 5 petalis aureis, calyce ex 5
foliis quorum duo minima sunt. Sta:
mina multa cum apicibus aureis, ipsa
quoque aurea. Tuba simplex apice
crassa, planumque decorsum pere:
dens. Fructus subrotundus qui ma:
neatur in 5 partes aperitur, effun:
dens ex unico sinu angulata semi:
na. Fl. Junio, cepit ex vetusto
semen ad maturitatem transit.
Turcum villosum, angustifolium,
granicultis, spadicei. Vaso
Cicuta aquatica Riuini
Calyce ex 5 foliolis seminibus cohaeren:
tibus. Petala 5 sursum versa alba,
stamina 5, apices rotundi albi, prae:
cedunt gemina albicula, Tuba gemi:
na
Marcrocephalus Alpinus, minimus, Spii
folio hirsuto, minimus. fl. aureus
pentapetalus, stamina multa
aurea. Vaso fl. ex vetusto Junio
Valeriana sylv. major, fl. albo. ubi
Sabina bacifera.

15 Flos, stamina, tuba candida, apices lutei. 1741 VIII cal. Jul.

Gramen magno flore, viride sanguineum, foliis oblongis. Spalto ubi fragaria.

Plantago angustifolia major C.B. a mare delata, ubi fragaria. Folia crassa, glabra, quinquenervia. Caulis ad radices 11. S. villis obsitus, in quibus summis spicae brevis, crassae. Perennis.

Lychnis calyce instar vesicae rugioso fl. albo in Spalto ubi fragaria

Plantago angustifolia, non dentata hirsuta, caule brevi. Horto ubi fragaria. Perennis.

Helianthemum hirsutum, fl. aureo petala v aurea: stamina multa aurea cum aureis apicibus. Fructus globosus, quinis valvis patens scindens effundens semina nuda. Calyx ex v foliis, quorum duo parva. Tuba simplex. 1741 fl. VIII cal. Jul.

Cruciata minima glabra
Caulis quadrangularis glaber. Folia glabra quaterna et quaterna. Ramuscuti floridi nudi in quibus flores infundibuliformes, candidi in iv partes secti. Stamina iv candida, apices lutei. Tuba candida simplex apice crassa. Pericranium parvum, flores excipiens semina bina subrotunda singulis floribus crescunt. Flores decumbunt Junio. Spalto ubi Gramina. Perennis

Lathyrus sylv. major C.B. Pin. Flos pravus. Vexillum et ala rosea carina virescente. Flores Junio mense

Aparine Alpina minima.
Caulis quadrangularis, costis aduncis spinis armata. Folia parvicilla varis villis sparsa.
Flores per summos ramos monopetali rotati sine tubo in IV partes secti. Stamina IV apices IV lutei. Tuba genuina apice crassa, albo pallida

Cruciata tenuifolia perennis, flore luteo S.Dz.

Flos vervaneralis. Stamina VI: apices lutei. Tuba apice crassa. Caulis nudus, per quem siliquae varae, brevis.

Sinapi arvense, glabrum, cruciata folio flore albo. Sinapi arvense, album hyemale, Rapifolio, semine luteo H.C. Quod autumno nascitur, hyeme in sicilibus flores, quod vere, Junio mense. Radice alba, longa fibrata folia radix caule quod adrami sine foliis. Rami et caulis varis et brevibus villis vestiti. Calyx ex IV fl. Flos tetrapetalus albus rotus. Stamina IV apices lutei. Tuba simplex apice crassa luteola. Siliqua ad sesquidigitum cubitum nodosa, in qua semen ruffum vacuum hinc et hinc adhaerens. Stamina expansa in ima parte hic avescunt, et cuticulae excadunt.

1741 VIII cal. Jul.

Paspinaca silv. altissima J. a Monti
Folia minora, minus aspera semen compressum longum. Flores Junio mense.

Paspinaca silv. altissima, laciniis foliis ac magis asperis. Boerh.

Acerosa montana Aui folio oblongo Graminifera / in Horto ubi Acer majus.

Veronica spicata, longifolia serrata, flore coeruleo pallido Vaso

Gallium verum.
Flos vorarus sine tubo, in IV partes secus cum 4 apicibus, et tuba gemina.

Astragalus luteus pravennis, siliqua gemella, vorticula vesica velata. Flores excrescunt iterum. Producunt flores per spicas denso ordine pallide lutei, quorum calyces integri, fasciis pilis cuti. Fructus instar vesicae rugidus villosus, in duos sinus discretus per sepium cui semina adhaerent. Fructus ra intus quia oriva villosus, villis pervenuisse albidis, cavea fecit.

Calamintha off. Germanica humilis parvo flore. In horto contra autumno flores 1741 Asterv Africus corona floris in rubro sanguineo scante

Chrysanthemum maius, vulgare, annuum Mor.
Crascentum capitula parva conica de summo, circumdata vamis pluva insidentia complicatorum squamis argenteis, quibus proximi sunt flores circumquique digesti, magna et bifida tuba instructi sed petala carunculata. Sequuntur alii flores discum obtinentes, quorum petala tubulata circulo in 5 partes dividuntur. Emicant de stamineo margine tuba bifida. Sunt semina pulla angulata papposis coronata et nuda thalamo affixa.
Astare aeque autumno flovet. 1741

Bithymalus maximus, folio obtuso, amplo nitro previnde ac caule J.B. H.
Tithymalus maximus, folio obtuso, amplo dividi previnde ac caule J.B. R.H.
Clematitis maritima, repens C.B. Pin. eadem foliis tenuioribus.
Astrum maritimum, palustris, coeruleum, minor J.
capitula composita ex squamis sive foliolis longis aequalibus, paucis brevibus appositis. Semiflosculi oblongi pallide coerulei margine serme non secto; nonnunquam dentato. Flosculi lutei. Pappi albi. Sextili flovet.
Astrum Salicis folio, flore coeruleo, radice repente Mor. Tab. 22. Fig. 26.
Astrum Virginianum, repens, coeruleum salicis folio, sempervirens eiusdem H. Bat. III. p. 120. n. 26.
Autumno flovet. capitula ex squamis inaequalibus. Semiflosculi coeruleo violaceo pallidi, oblongi, integri. Flosculi lutei stamineo margine et bifida tuba longe eminentibus. Pappi fuscoli. Semina conica. Thalami nudi in alveolos excavati, quibus continentur semina solida sine squama quibus capitula constant, margine villosa. Summus caulis in ramos late diffunditur. Folia subtus glabra. ubi arenosis [illegible]
Astrum ubi legitur in area prima dividitur bifariam, in extremo margine aveae est Astrum quidam, in quo folia lata, dentata. Flores majores per summos ramos densius confertim.
In medio aveae est alius astrum qui colitur etiam ad radices Populi tremula in quo folia angustiora, rami breviores quam in Canadensi, capitula parva per ramos sparsa, quarum semiflosculi ex violaceo rubelli. Capitula ex squamis sive foliolis inaequalibus, margine villosis. Caulibus subrufis. autumno flovet.
Astrum Salicis folio, parvo flore coeruleo. folia lanceolata quae in surculis lata et acuta basi axoira, glabra, capitula parva per ramos breviores sparsa. Semiflosculi ex coeruleo violacei. ad lineam in Hortis [illegible] autumno flovet.

Jasminum luteum minus dictum baccifera J.B.
baccas fert nigras quales Ligustrum vulgare gignit, ulnosas, binos lobos assemblares. Maturescunt octuemo Septembri.
Siliqua edulis graminifera.
Plures quam vulgaria ramuscudos flondos gignit, in quibus flores densi nascuntur magno vere spiramido, instructi de quo medio emicat stamen et tuba; sed fructus ad maturitatem non pervenit. Circum decorata sed subtus digitantur stamina pleraque V, nonnunquam VI, praterea VIII, quibus subrotundi apices insident. Petala tenuissima subtus concuntur. autumno haec florent.
Asperula hexaphyllos, purpurea C.B. Pin. 334 flos infundibuliformis, in 4 partes secus cuticulae coloris in rubedine desinentis. Stamina 4, cum apicibus tuba apice gemina. Subest flori fructus geminatus cui calyx innascitur.
Asperula hexaphyllos flore albo. Caucalis sicula conferenda cum tanacetide amersi, echinata parvo flore et fructu
Melo rotundus, parvus C.B. Pin. a Stefanesio.
1742 prid. cal. Mart.
Mandragora vernia.
Post idus Febr. in vere spiramido excerpsit, plures flores omittens quorum singuli singulis peridis adhaerent. Calyx campaniformis, in 5 partes secus et circa segmentorum angulus sanguine ornatus. Flos amplus campanae propriae dicta figura praditus, intro pallidus, in 5 partes discretus, intus albus pallidus in cuticula caeli sanguinei extra pallide lucidus roseus, et villosus fovens. Stamina intus ad fundum 5 stamina excescendo pallida adhaerent, quibus imis nectra fistamentra andrae circumcingunt fructus nonnullos obtegunt fructus rotunatus oblongus tribus apice crassa excellit. Apices quibus instructa sunt stamina lutei.
1743 XI cal. Mart.
Aconitum unifolium.
summo peridio calyx insidet, qui in 5 partes dividitur, quarum singulae in 5 quarum corolla solida subsecantur. His proxima petala sex subtus integra, tabescendo caduca. Postea digesta sunt in corollas foliola parva, excoriata integra quae in tubum expandunt ova inaequalia, subtus sunt extremo limbo altiora, et bifida. Haec contingunt stamina subtus ad subtus apicibus. Circa receptaculum haec omnia adhaerent. In medio fructus qui fit quasi 5 plurimum conicalis compressis lutedo tuba

17 Helleborus niger 1783 hortensis, flore viridi.
C. B. Pin.
Calyce qui flos dicitur, et ex V foliis subrotundis, nullo petiolo adhaerentibus, neque caudatis, colore viridi pallescente. Proximus adhaet receptaculum, cui solida quasi in fermito unifolio continentur, ex viridi pallida, humidora quam in illo, inter quae humorem semantia. His prope stamina multa ordinantur albicia cum luteolis apicibus. Inter stamina collocantur corniculae IV aut V, de quibus arcuantur oblongae rubae apice crassae et luteolae quae ad ante calycis expansionem inter stamina eminent.

Thymelaea tomentosa, sed foliis minoris
C. B. Pin. a P. Vagnio
Flores autumnali dilate producunt, et per hyemem servantur. Producunt inter folia monop. ova in IV partes divisi, extrinsecus tomento vestiti, in quibus singulis inter stamina IV brevissima cum croceis apicibus. Floris forma instar campanae. Sed stravalis.

Coronus appellabat Erica Alexandrina quo nomine Clusius ab eodem accepit Hist. etc. Sanamunda III V. C. B.

Thesypi persoliatum V non. Martii 1743
Flores de summo caule variisque provenunt confusi quorum calyces ex IV foliis extremitate rubellis. Petala IV candida angusta quae parvo affiguntur, sed brevia. Stamina VI aequalia cum apicibus luteis. Tuba apice crassa et luteola fructum compressum geminatum.

Cornus mas V cal. Mart.
Flores multi ab uno principio nati, et calyce communi quadrifolio recti, atque incubitantes explicantur in parvam umbellam explicantur. Quorum petioli longi et villosi. Petala IV lutea, acuminata instar rosae elongata. Stamina IV apices luteo. Hae sub receptaculum magnum anulis instar circa tubae positis et summum fructum adhaerens, circumdantur. Tuba ut columella, luteola. Subest fructus villosus.

Helleborus niger legitimus Clus.
Calyce albus extrinsecus viridis. Multa proxima receptaculo rubiformia principio angusta, deinde lata et cava, ac rubescentia semantia ora inaequalia, ex viridi lutea. His prope plurima stamina alba cum luteis apicibus. Haec omnia nempe ad receptaculum quod stamina adhaerent circumdantur fructus basi et fructui succum suum praebent. Fructus multiplex et corniculis VII, VIII. Tuba oblonga, sinistrorsum curvatos.

Ranunculus Atropocculgo
Flos petiolo affixus, cuius calyx integer campaniformis, in V partes decorsum desinit. Huic interno receptaculum unitur suberoseo. Huic item petala V subrotunda candida adhaerent et stamina multa in corona ordinata candida cum luteis apicibus. Inter in imo positus fructus viridis lignisformis rubo oblonga ac apice crassa ornatus.

Ranunculus
Vernitas flore coeruleo.
Singulis summis petiolis calyx unitus rufaria distinctus, de quo eminet separatus flos, qui VIII petalis fit, vesicaria parte petiolis, superiori coeruleis. Inter plurima stamina albicia: apices ex albo et nidaceo nani. Medio loco collocata semina multa.

Primula veris foliis magnis, flore singulari, sive sylv.
VIII id. Mart.
Flos minor est quam in vulgari, pallidior ad umbilicum, qui ex viridi luteus, nec in vulgari colorior sit, V maculis croceis ornatus. Calyx quoque quam parte in V costas protuberat, longioribus villis vestitus.

Leucoium Hesper. folio S.
Calyx ex foliis viridibus. Petala et tubula ex albicio, ad angulum inflexa. Stamina VI alba, apices lutei. Tuba brevis luteola.

Ranunculus
Vernitas fl. simpl. pallide roseo
Petala plerumque VII subtus pallida supra rosea pallidae coloris. Stamina pluria alba: apices albidi medio rubeti. Tuba plurima albicia tripilaria pro dorsum.

Ranunculus
Vernitas fl. simpl. coeruleo, majoris.
Petala saepius VII subtus pallida supra coerulea. Stamina multa pallida: apices extrinsecus pallidi intus rubelli, qui aperti in IV costas luteolas protuberant. Tuba multa ex luteo viridis.

Ranunculus
Vernitas fl. pallide coeruleo, minoris
Spatio di Theophr.

Ranunculus
Vernitas fl. viridaceo simplici majori.
Petala ceel VIII ceel VII pallida subtus, supra viridacea: apices pallidi et rubi. Stamina ex pallido sanguinea in rubrum.

Ranunculus
Vernitas fl. viridaceo minoris

Ranunculus
Vernitas fl. coeruleo, minoris.

Ranunculus
Vernitas fl. albo majoris.

Ranunculus
Vernitas fl. albo minoris
apices quae parte unicuique, rubeti singulis in carpis.

Pirum montanum
Flores confusi producunt circum ramos ex foliis exsiccati: sunt monopetali, infundib. ova in IV partes sectae roseo colore, rubo extrinsecus nitido: intus ex viridi luteo, ac crassae cui brevissima stamina adhaerent VIII cum croceis apicibus. Tuba elegans ac lata et orbicularis, albis brevibus pilis ornatus. Flos odoratissimus

Androsamus maximus fructescens C.B.
Calyx ex foliis V quorum duo minora sunt. Petala V aurea. Stamina plurima aurea cum aureis apicibus. Inter quae fructus iacet globosus cui tuba longissima affigitur.
Maio et Iunio flores.

Digitalis minima Cretica dicta. Mt.
Fl. mag. ova inaequaliter in IV partes secus, quarum extra reflexi, Tarion. Tabula secatur. Ff. pallida caerulescens. Intra flos pariter multi villi habent, cui pariter et IV stamina affiguntur. Tuba aliquantum extrorsum. Tarion. Calyx usque ad excavata diviseis.

Calpica montana, Tarifolium ramosum, Ff. albo C.
Flos rotatus sine tubo in IV partes discretus. Albus. Stamina IV alba cum luteis apicibus. Tuba gemina, brevi sed crassa. Semina subcurvescunt.

Rubia sativa.
Flos monopetalus campanulatus formis propria dictus, luteo viridis, ova in V partes separatur. Cui intus V stamina affixa apicibus luteis ornantur. Tuba gemina, apice crassa. Fructus subrotundus.

Bryonia gravidis et fructifera in IV hoc genere quae ad flores amplos multi ambiguentur affixos gignuntur alii flores minores pallide lutei. Bacca adhaerentes staminibus et amplis ac ~~stamentosis apicibus~~ ornati quibus intus multa fila tenera circumundique apponuntur apice luteo: Tuba asperiuscula. Tuba crassa, exinde mitrae risfida ac cristata, luteisque globulis referta.
Haec natura habet Bryonia alis segetum, et altera 1 ad Acanthia.
Sedum Cepaea dictum annuum est. Huic flores, rotae rubescit. Flores ex V petalis albidis ex rubro ~~[illegible]~~. Apices rubri, stamina alba. Siliculae albicae ex rubro maculatae n° V.
est itaque Sedum Cepaea dictum, flos bicolor purpurascentibus. Cepaea flos bicolor ex purpureo candicantibus C.B. Pin. 286.

Ex Chamadrys Cretica, sarcatilis, folio exiguo subrotundo incano S.C.
Suffruticosa est et lignosa. Folia exigua decorsa cauda pallida. Calyces rubuit: lati per petalos, et folium alis aggredientur, usque ad summum ramum per circulos ordinantur. Ova in V partes secantur, et alis pluribus spargunt. Flos monopetalus, erectus, tabellus quod in alis decorsum exigit sursum erigitur, cui superiori tabellae flos stamina et tuba obtegunt. Tabellae erectae duas ad latera appendiculas emittit, singulas ad singulas partes in orbiculare petalum densi: nens rubri colouris. Stamina rubra apices lutei. Tuba rubra et bifida tam intus quam extra flores villosi.
Iunio flores.

Sedum folio citrinato, minus C.B.
Annuum est. Flores parva petala rosacei, candidi, reflexa parte rubri, stamina alba apices rubri. Calyces ex V foliis crassis, villosis. Fructus ex V siliculis tuba ornatae.
Iunio flores.

Hydrocotyle vulgaris.
Ramuscula floridus digitus longus nudus. Cui summo flores rosacei ex petalis V seminibus binis adhaerentibus luteis. Stamina pallida apices lutei. Tuba gemina fructus compressus, latus flores Iulio mense.

Ff. K. Iulii 1741. ve capitaculum geminum, luteolum.

Lychnis sylv. calyce ampullaro, stri: ato, amplo Bauh. ab Istria.

H. Elichrysum Orientale C.B.P. Elichrysum seu stoechas citrina flore et capitulo maiore Nucio.

Scutellaria semine rubro.
Flos corona modo digestus, luteus, retroflexus, cuspide finalis rubris picta.

Helichrysus seu stoechas Cirsina, angustissimo folio major. a Scelerat. magis canescit quam Italica. Capitula de summo in umbella producunt conferta, majora quam in Italica. Fl. aurei in v flavis, dicuntur infundibuliformes, cum aureis radiis

Junio extremo floret. 1741

Helichrysus seu stoechas Cirsina angustissimo folio G. B. Capitula minora. Flores pallidiores cum cirsini, infund. in v flavis discreti

Alsines facie planta Americana. Flos rosaceus pentapetalus, intrinsecus subtus cuticulis, idque duo calyce inserti, magnae deciduus. Fructus trigonus est, cui insident tergemina tuba alba in vermiculos gravida. Semina fructus in sua foculamenta, ubi semina parva, rufa. Stamina sua sunt cum luteis apicibus

Erica sylv. Tarifolia, flavea, caule nudo, stipulis exigua ex Physico.
Folia crassa, amari saporis. Flos luteus, pentadis IV magnis. Calyx ex IV foliis. Stamina VI apices lutei. Tuba apice crassa.

Ulmaria
Flos luteus pentapetalus, staminum pluva longa: apices lutei. Fructus imaginata pluvas quibus turca ac crassa tuba adhaerent.

Frangula ubi olim Lavisc
Flos monopetalus

An Campanula hirsuta, Bellidis folio Pluk. cuago

Campanula alpina, sinifolia coerulea Bau. Prod. 34.
Folia lucida sicut uvae nitida.
Flos camp. coeruleus.

Campanula alpina, folio infeniora Bellidis, superiora acuminata, uncinatim dentata. Flore coeruleo pallido parvo Vaso. Vivae hiber IV non. Jul. florui.

Sideritis Herculea ex Stachys.

Serapsoca monspeliaca, foliis acutis ovatis J. in Corsenia
Flores Julio mense producuntur ex foliorum alis per vermiculos brevices sparsi, quorum calyces exigui in v flavis discreti. Flores candidi monopetali, primum producuntur in v foliola separari instar radiati floris. Intra hac circulus est qualis in Narcisso maritimo ex laciniis coagmentatis, dilatis, summo fructus capitatus inferiorum, quo apices semantur

Caucalis arvensis echinata, latifolia flore albo H. R. Par. ultima alti segitum.

Flos ex v petalis albis, sinuatis, apices subrubri. Tuba alba crassa acuminata, gemina. Flores ad umbellae ambitum accrescunt petalis amplis, foliatis, bifidum. Fl. Julio mense.

Millefolium nostrate Tv.

Millefolium odoratum Monsp. quod in horto est vire differt. quinidius est, et flore albo magis

Phelandrium Prod.
Flores ex v petalis albis sinuatis v apices subrubri: Tuba gemina alba. Stamina v alba. Semina binahinc gibba et secus, hinc plana, in quibus calyce semantur, et tuba rigida. Semina non sine bruchis

Sedum cupraea dictum J.
Flos albus pentapetalus, costa subtus ~~subrubra~~ - Apices rubri. Stamina alba X. Tuba virides.
ad Sunipsos

Senecio Virga aurea folio, Fl. flavescente.
Calyx integer. Fl. flavescens, tubi bifida lutea, staminea magnitudine lutea. Semina cum pappis longa. Thalami nudi

Chamadrys minor vernens, flore albo et rubello in eadem planta ubi fragaria

Asperula arvensis, hexaphyllos coerulea C. B.
Fl. mon. infund. ova in IV flavis discretis.

Cereales seriges anno CIↃIↃXLI. perpensæ

N° I. Triticum spica magna alba, culmo crasso et firmo, glumis villosis. Triticum IV comp. 31.

N° II. Triticum spica magna alba, culmo crasso et firmo, glumis villosis, aristis nigricantibus. Triticum V comp. 31.

N° III. Triticum spica magna subrufa, culmo crasso et firmo, glumis villosis. Triticum VI comp. 33.

N° IV Triticum spica magna rufa, culmo crasso et firmo, glumis villosis aristis nigricantibus. Triticum VII. Comp. Tab. 33.

N° V Triticum spica albida, compressa, villosa, culmo crasso, ac summo favro, Asiaticum.

N° VI. ~~Triticum spica villosa quadrata longiore, aristis munitum H. Oecon. III. pag. 125 grano et spicis albidis.~~
Triticum spica albida villosa, quadrata, longiore et angustiore culmo summo favro. An Triticum spica villosa quadrata, longiore aristis munitum Hist. Oecon. III p. 125.

N° VII Triticum spica villosa quadrata, albida, maxima, sed brevi, culmo rubulato. An Triticum spica villosa, quadrata breviore ac turgidiore H. Oecon. III p. 126.

N° VIII Triticum spica villosa quadrata, subrufa, longiore et angustiore, culmo summo favro, aristis ~~modo~~ nigris, ~~modo rufis~~.

N° IX Idem aristis rufis.

N° X Triticum spica villosa ~~quadrata~~ quadrata ac rubio pallida, maxima sed brevi aristis rubris, culmo rubulato

N° XI Triticum spica villosa, rubia, quadrata maxima, sed brevi, aristis nigris, culmo rubulato

N° XII Triticum spica magna nitida, rubia et rufo cuavia, aristis modo rubris modo nigricantibus, culmo rubulato. An Triticum Tacidum Parkinson.

N° XIII Triticum spica magna, albida, quadrata ~~quadrata~~ glabra, culmo brevi: lato.

N° XIV Triticum spica albida, quadrata ~~quadrata~~ glabra, cuniculis densius confertis, culmo summo favro.

N° XV Triticum spica albida, quadrata ~~quadrata~~ glabra, nitida, Illyricum.

N° XVI Triticum spica albida, quadrata ~~quadrata~~ glabra minimum, Illyricum

N° XVII Triticum spica rubici siliginei rufa, aristis nigris, culmo rubulato, grano albido, serotinum. Tv. XV comp. 33

N° XVIII Triticum spica rubici siliginei ac rubio pallida, nitida, culmo rubulato

N° XIX Triticum spica rubici siliginei rufa, aristis nigris, culmo rubulato, grano rubio, serotinum.

N° XX Triticum spica compressa ac rubio pallida, culmo rubulato. Triticum IX comp. 33.

N° XXI Triticum spica rubia, grano albido, culmo summo favro, serotinum

N° XXII Triticum spica compressa, rubia, aristis nigris, culmo summo favro.

N° XXIII. Triticum spica compressa ac rubio pallida, culmo summo favro.

1763

21 N.º XXIV Triticum spica compressa, robia, aristis nigris, culmo rubellado. Triticum X conp. 32.

N.º XXV Triticum spica robia oblonga compressa, culmo rubellado aristis nigris: Triticum XIX conp. 35.

N.º XXVI Triticum spica robia oblonga, compressa, culmo rubellado. Triticum XVIII conp. 35

N.º XXVII. Triticum spica albida, compressa, culmo summo farreo, sed summo. Triticum XIII conp. 33

N.º XXVIII. Triticum spica albida, nitida, compressa, culmo summo farreo, aristis nigris. Triticum XII conp. 32

N.º XXIX Triticum spica albida, nitida, compressa, culmo rubellado. Triticum XIV conp. 33.

N.º XXX Triticum spica albida, oblonga, compressa, nitida, aristis nigris, culmo farreo.

N.º XXXI Triticum spica multiplici robia, glabra. Triticum spica multiplici C.B.P.

N.º XXXII Triticum spica multiplici, robia, glabra, aristis nigricantibus. Triticum VIII conp. 32

N.º XXXIII. Triticum spica multiplici, robia, villosa, culmo farreo, aristis nigris robiis, modo nigricantibus.

N.º XXXIV Triticum spica brevi, rara, compressa, glabra.

N.º XXXV Triticum spica rara, brevi, compressa, glabra, glumis ex coeruleo colorantis, aristis nigricantibus. Triticum XVII conp. 35.

N.º XXXVI Triticum spica rara ex coeruleo colorata, grano albido, culmo rubellato. Triticum I. conp. 30.

N.º XXXVII. Triticum Robeu, spica robia nitida, culmo summo farreo, grano magno.

N.º XXXVIII Triticum Robeu, spica robia nitida, culmo rubellato, grano magno robio.

N.º XXXIX Triticum Robeu, spica robia nitida, aristis nigris, culmo summo farreo, grano robio.

N.º XL Triticum Robeu, spica robia, nitida, aristis nigris, culmo rubellato grano robio.

N.º XLI Triticum Robeu, spica sub robia, villosa, aristis nigris, culmo summo farreo, grano magno robio.

N.º XLII Triticum Robeu, spica subrobia, villosa, aristis nigris, culmo summo farreo, grano magno robio.

N.º XLIII Triticum Robeu, spica robia villosa, culmo rubellato.

N.º XLIV Triticum Robeu, spica robia, compressa, brevi, nitida, culmo farreo

N.º XLV Triticum Robeu, spica robia, compressa brevi, nitida, culmo rubellato.

N.º XLVI Triticum Robeu, spica robia, compressa, brevi, villosa, culmo farreo, aristis nigricantibus.

N.º XLVII. Triticum Robeu, spica robia, compressa, brevi, villosa, culmo semifarreo

N.º XLVIII Triticum Robeu, spica alba, nitida culmo farreo, grano minus magno Faviola

N.º XLIX Triticum Robeu, spica alba, nitida, culmo farreo, aristis nigricantibus, glumis ex coeruleo maculatis, vulgo Faviola.

N.º L Triticum Robeu, spica alba nitida, culmo rubellato vulgo Faviola

N.º LI Triticum Robeu spica alba, nitida, culmo rubellato, aristis nigricantibus vulgo Faviola

N.º LII. Triticum Robeu, spica alba, villosa, aristis nigricantibus, culmo summo farreo

N.º LIII Triticum Robeu, spica alba, glumis villosis, culmo farreo

Thesaurus historiam animasita 1741

N.° LIV Triticum Robur spica compressa albida, villosa, aristis ruffis, culmo summo farto.

N.° LV Triticum Robur, spica compressa, albida, villosa, aristis nigricantibus, culmo summo farto.

N.° LVI Triticum aristis longioribus nigricantibus, glumis coeruleis, grano magno oblongo et rubro pallido. Differre videtur ab illo C.B. spica coerulea quod Bauhinus affirmat esse arvo quipuveo colore nitens.

N.° LVII Triticum aristis longioribus nigricantibus, glumis albidis, grano oblongo et rubro pallido, culmo tubulato.

N.° LVIII Triticum aristis longioribus rubris, rubra spica, grano oblongo et rubro pallido, culmo farto.

N.° LIX Triticum Robur Illyricum, spica rubra parva, culmo tubulato.

N.° LX Triticum aristis longioribus modo nigris, modo albidis, spica parva albida, culmo farto, grano parvo rubro.

N.° LXI Triticum glumis maximis, albidis, aristis brevibus nigricantibus, grano oblongo et rubro pallido. Triticum Polonicum.

N.° LXII. Triticum spica oblonga nigricante hirsuta, aristis nigricantibus, grano albido globoso. An Triticum aristis munitum, glumis fuscis hirsutis Raii Syn. indicatio.

N.° LXIII. Triticum Hispanicum, spica et grano rubro, in vinura facillimum, uniculis conformis, culmo tubulato.

N.° LXIV Triticum Robus, spica alba, aristis nigris, culmo farto, grano minori vulgo Tamiola.

N.° LXV Triticum siligineum, spica alba, caule tubulato.

N.° LXVI Triticum siligineum, spica alba, caule farto.

N.° LXVII Triticum siligineum, spica alba, glumis villosis, caule tubulato.

N.° LXVIII. Triticum siligineum, spica alba grano et rubro pallido

N.° LXIX. Triticum siligineum, Illyricum, minus, spica alba gracili.

N.° LXX Triticum siligineum, spica rubra, culmo tubulato

N.° LXXI Triticum siligineum, spica rubra, culmo farto.

N.° LXXII Triticum siligineum, glumis fuliginosis, culmo tubulato.

N.° LXXIII Triticum siligineum, Illyricum, minus, spica rubra, gracili

N.° LXXIV Triticum siligineum, spica rubra, glumis villosis, culmo tubulato

N.° LXXV Triticum hybernum, spica alba.

N.° LXXVI Triticum hybernum, spica rubra

N.° LXXVII Triticum hybernum, aristis carens, spica albicante et grano Triticum spica sine glumis albicante, granis etiam albis Thor. Hist.

N.° LXXVIII.° Triticum spica mutica albicante, granis rufescentibus sive Triticum mistum Thor. H. Oscen. 175

N.° LXXIX Triticum Typhinum sive spica conica mutica rubra, grano rubro multiplici folliculo.

N.° LXXX Triticum hybernum, aristis carens, spica alba, grano rubro, culmo summo farto.

N.° LXXXI. Triticum spica mutica rubra, grano pallido, culmo farto.

N.° LXXXII Triticum spica mutica, rubra, grano albido, culmo tubulato.

N.° LXXXIII Secale hybernum, sive maius C.B. Pin.

N.° LXXXIV Secale aestivum, sive minus C.B. Pin.

N.° LXXXV Zea dicoccos, spica mutica C.B. Mat. 323

N. XXCVI Zea Buza dicta vel monococcos Germanica C.B. Pin.

N. XXCVII Zea dicoccos Theph. spica alba.

N.° XXCVIII Zea dicoccos Theph. spica rubra.

N.° XXCIX Ordeum distichum quod spicas binos ordines habeat Plinio C.B.P.

N. XC Ordeum nudum sive Gymnocrithon C.B.

N. XCI Ordeum polystichum, aestivum C.B.

1783

No

23 N°. XCII Ordeum polystichum, hibernum C.B.
N°. XCIII Ordeum nudum, polystichum, spica breviore, granis conferti
Comp. 306.

Tawago ad Hermi historiam apposita 1741

Dioscorides lib. 1. c. IX de Asaro: ἄνθος γίγνεται, πορφυρᾶ, ut a Marcello Virgilio editum, est; ut autem a Sano Savacero, ἄνθος esse σκωλεκοῦν. Quid prius facile intelligitur. Flos n. Asari cuidam marinae colore imitatur, ideoque vera scriptura πορφυρᾶ. In novaque editione de flore item legitur. Σαβκυάκιον σκωτινὸν ἐμφερές, sive inquibus malo Σαβκυάκιον in utraq. editione, et in illa Marcelli ἐμφερές. quoniam ἄνθη multitudinis praecedit. Praeterea

22 Apud Plinium vere l. XII c. XIII flore pro fructu legitur.

* 23 Bryonia dicta, ut opinor, quod βρυόδης sit mollis nempe, flexa, atque imbecilla; qua de causa oria Lucilius satirarum βρύον a Graecis nuncupatur. Hoc mihi magis constat, quod ita appellari quia ἐν πέτραις ὥσπερ τὸ βρύον nascitur. innumerae enim stirpes quae in petrosa grignuntur; ut quae ramen ut muscus saxis inhaeret Bryonia

* Non quod ex Oribasii interpretatione adducit Sara Cerus Σαβκυάκιον σκωτινὸν nullo modo probare possum sicuti, ut punicae mali flori approsite assimilatur, asari flos, ita non apte cum toto hyoscyamo, illem flos conferitur

Dios. l. 1 c. X de Phu

scribit Phu quae valeriana hor: rensa esse omnes fabentur ἄνθη πρὸς τὰ τῆς ναρκίσσου accedere quod de colore non de forma est accipiendum. Propterea hic additur ἐμφερὲς, legendum est: ἐμέτῳ, vel ἐμέτῳ, legendum est: ἐμέτῳ, vel ἐμέτῳ, aut ἐμέτῳ. multo n. minores flores Valerianae quae Narcissini flores. Propterea Longo abit a vere Helecamptus qui emendat: ἄνθη πρὸς τὰ τῆς ναρκ. quasi valeriana flores argue Hedera absque similitudine inter se convenient

Dios. l. 1. c. 27 de Iruca.

ἀφ' ἧς, (scil. ῥίζης) εἰς τὴν φύτευσιν, καθάπερ ἐπὶ τοῦ κρίνου ἢ ἄρνου, λιπαραὶ παραφυάδες λαμβάνονται. Ho enoce κρίνου controversia est, quoniam, bulbis Libri propagatur, de cognata carente stirpes quae bestes fortunt. Aldus et Marcellus Virgilius κρίνου erant, quamvis hic Libri interpretatur. Hinc Saracenus κρίνον legit, cui non plane assentiri possum. Contentibus Charnella et Plinii, Iruca oculis seu harundinem, propagari, quare et κρίνου proprium καλάμου.

Attamen non semper prodit Theophrastus lib. περὶ φυτῶν ἱστορ. II. c. II. φυτεύεται δὲ καὶ κρίνου, καθάπερ καὶ τοῦ κεδρίνου, ὥσπερ καὶ ἡ ἄγνος

Hippocrates non affirmo. Aldus

γίνεται δὲ ἐν ὀρεινοῖς καὶ βωλώδεσι καὶ ἀνίσοις τόποις. In montibus non reperiuntur insulae neque in collibus, sed in campestri sole coloque [illegible], et latissima circa agrorum latitudine insulae Campanae appellatae, quod in Campania ubique sole nascantur. Opportunius itaque Sara cenus ut edidit, ita probavit pro ἀνίσοις, ἀνίσοις. Sed quid de ὀρεινοῖς? Cum meliores codices eo caveant, supervacaneum arq. alienum id opinor.

Theophr. l. 1. c. IX cytisi radicem nigram, ire

Theoph. l. 1. c 23 Cypressum, abiete sine ἐλάτη, qua appellatur ὀρεινοῖς, cornum in mare et foeminam dividit.

Theoph. l. c. 23 ἀφύλλα φύλλα φίλυρα idem Tilia non est. φίλυρα filum dulce, fructum [illegible]

16. ἀγρία Δάφνη quae semper virens. Dioscorides Tinus.

Dio. l. 1. c. 22 de hedera helice, et de ea quae arborea dicitur: ait: νέα μὲν οὖν (scilicet) φύλλα esse ἐρυθρότερα; πεπαιότερα δὲ, περιφερέστερα. In nonnullis amygdalis φύλλον ὑπέρυθρον Theo. l. 1. c. 20 (rubellus est.

in Punica flos Phaniceus ib.

Ἐλάτη est abies, κρίνον dicta, in flos κρέκινος ib.

Flos olea qualis flos Jasionis c. 22.

Laurus dividit in grenile et fructiferam

Theoph. l. III. c. 3: ἡ δὲ δάφνη τὸ βοτρύδιον (ἔχει) φέρει μὲν καὶ καρπόρας ἔστι μὲν καὶ πᾶσα, ἀλλὰ καὶ γένος τι αὐτῆς ἐστιν ἀλλὰ πλάτου ἢ ἄκαρπον. ἡ δὲ καὶ ἀγρίας τινὲς καλοῦσιν. Magis grenilis in Laure appellatur.

He arundine variegata ita Dio. l. IV περὶ φυτ. c. XII. ἔστι δὲ ὥσπερ καλάθη, καὶ κατὰ τὰ φύλλα μεγάλας διαφορὰς, καὶ πλάτει καὶ μεγάθει μόνον, ἀλλὰ καὶ χροιᾷ· ποικίλοι γὰρ ὁ λακωνικὸς καλάμος.

Myrica quae est tamarix dicitur Dios. l. 1 c 116. Μυρίκη δένδρον ἐστὶ γνωριμον παρὰ λίμναις καὶ τοῖς ῥεύμασι, δασύφυλλον, καρπὸν ὥσπερ ἄνθος φέρουσα φοινικοῦν κατὰ τὴν βοτρυώδη. Theophrastus lib. I. c XV inter stirpesque proprietas fronde virens, magis centa: nut. Idem c XVI carnosum folium ambuit quale cupresso: καὶ τὸν βαμβακώδη δὲ ἀλεξίκακον βαμβακώδης τὸ φύλλον ἔχει.

Eriica similis myrica sed minor Dios. lib. 1. c. 117. Theoph. l. III c. 23 inter arbores de scammonia fruteum fere ait Erica, spi: vacae, vitiicem.

Rhamnus Theoph. l. 1. c. XV es. ἀεὶ φύλλον in Ramno ubi in nubo in cemus maximus de prosperione caude emittitur. l. περὶ φυτ. III c XVIII. Materia rara videtur esse Pharno l. V c. X

Paliurus Theoph. l. 1. c. V inter frutices numerat. c. 15 spinosum esse: folium oblongum: sinuosum c 16: caule nascente mo deinde virgulis et spinosum ib. in campestri

25 gigni l. III c. IV. Gemmat τὰ δὲ ἄλλα
περιεστεφανωμένα τῷ κρόκῳ ἑῳινοῖς,
φυλλίνοις ὀξυάκανθοι, παρίσποι, τραχεῖς,
νοι, καρύα, Διὸς βάλανος. Sic ante a grate
germinat Castanea, et Nux iuglans; ideo
sicuti est legendum τῷ θέρει, non κρόκῳ. Verum ini:
antiquum; tum Plante fauonio, quod remigrare aiu
XVI. c. XXV. stipes flores hoc auctore; alia post
cuere coepit: ve sive, tempestate circa aequinoctium. Semen maturat
ini antiquis occidentibus Virgilius. Palinurus ἐν λόβῳ
est, conte: τινὶ τῶν καρπῶν ἐξίης, καὶ ὅπερ τῶν φυλ:
pro. λινον, ἐν ᾧ τῇ ἡλίᾳ ἡ τρίχα γίνεται
Nascitur in locis arenosis, et humidis, ut Pa
lus. folia amittit. Fructus latus fert
33) l. IV c. IV.
Oxyacantha semper virens Th. l. I. III.
Fructum maturat post Virgilianum oc
casum Th. l. III. c. VI.
33) Plinius Palinuri historiam miscet quae
de stryni forma vadit, accepit ab
Theophrasto eaque ad Africanum
Palinurum spectant. Medicinas a
Dioscoride mutuatur est. Sed
baccas quas inter medicinas refert.
de stryno Palinuro nostri accipiens, cui
Theophrastus subvertendum fructum
attribuit. Alinus l. III. instar Cerasi:
πυρρὸς κόκκος quale in rosa cani:
na fructu maturo.
Κυνόβατος folia majora quam
Myrto arbutus Dioscor. l. I. c. 123.
gaudet accipiens foliorum
Dioscor. l. I. c. 124. de Cypro quae hic quoque
habemus: ἄνθη λευκὰ, τρυφόδη, εὐώδη.
Ligustri flores nequaquam mucosi,
cum quoniam per racemos provenu:
quales Pall. unt, propius Corydon, ut apud Vir:
primus l. de gilium legitur. Sunt etiam rodies,
Pl. Aegypt. ut affirmat Saracenus, qui hac
describit et dictione cavent. Equidem Plinius
vicos exhi: in Cypro flores tantum candidos
bet atque odoratos recenset.
Cistus Dioscor. l. I. c. 126, φύλλα ἔχει περι:
φερῆ, μέλανα, τραχεῖα. ἄνθη λευκὰ τρίφυλλα
εὐώδη, ῥοιᾶς. ἐπὶ δὲ τῷ θέρει, λευ:
σκα. Verum est vetinari in Dioscoride
μέλανα, quasi niger sit in Cisto
folio, cum antiquitus sit scripta
Marthi: sed magis, de Marcello Virgilio
lus, accepta mirati sunt, qui cum ederet sqo:
sed obstri: quia interpretatus est nigra.
pescentis Neque etiam, ut opinabatur
sapores) Saracenus, mark Cisti flos colore
2* Punicae gerens, sed rosae, ideoque
sequenda sunt eos libros in qui:
bus Legitur ἐβρυῳ ῥοδὰ: Sta
Plinius l. 24. c. X. scribit: Flos mas:
cuo rosae coloris: femina albet.
nitidior color qualis in hypocisti sive
Dioscor. l. I. c. 127. Plin. vertit rufu
2* tum a Ladano: ait Dioscor. φύλλα
esse μελάντερα quam Cistus
folia
color ferrugineus Plin. l. XV. c. X.
quales in pulvamine intimo nucum
gignuntur.

Dioscor. l. I. c. CXXXIII. Ἀκακία φύεται ἐν
Αἰγύπτῳ – ἄνθος ἔχει λευκόν. Refert Pros
per Alpinus de Plantis Aegyptiis, Acacia quae
in montibus Arabiae reperiuntur, albos
flores, gigneve; quae cuncto Cagni universum
flavos vel pallidos ferre. Alinus itaque
est hanc coloris dissimilitudinem non
animadvertisse a Dioscoride. Praeterea
idem auctor Alpinus memoria tradidit
candidis corticem esse nigrum, asperum, mu
ris acutissimis spinis munitum. At Theo
phrastus l. περὶ φυτ. IV c. III scribit: τὸ δὲ
ἄκανθος ἀκλείτε εἶναι διὰ τὸ ἀκανθῶ
δες ὅλον τὸ δένδρον εἶναι, πλὴν τῆς
κολάτης. Equidem hoc non cuncta
non addit: καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν βλαστῶν
ἐπὶ τῶν φύλλων ἔχει. Cui nostrum
innovat Acacia folia spinis caverat.
Achaouan Abiar Prosper. de Pl. Aegypt.
37. Jacobaea maritima
Dioscor. l. I. c. 169. de malis: τὰ δὲ τῆς
ἤαρος ἀνεῳγόντα φύλλα χλόο ποιεῖ
ἀβρὰ τῇ νεωριόδει πάντι, ἐμπνεο
μένα τοῦτα. Nullus malus gonus ver
maturescit. Asinus citrus ad ma
turitatem venit circa solstitium
quare non τῆς ἤαρος legendum est
sed τῆς θέρους. Item c. 163 πα
ρυσιομήλιον
τὰ δὲ ἄνθη φοῖνιξ τοῖς ἤαρινοῖς
ὁμόφυτα. Legendum τοῖς θερινοῖς
Dioscor. l. I. c. 166 de malis Persicis sive citrea
ait huiusmodi mala esse πάβιγγα
πικρά. Quod hac demum aetate poto
cuere dicit. Inde si nota erant omni
bus exacte describuntur mala ci
trea apud. Praeterea falsum est semen
citrii κοιλίαν ὀλιγόγειν. Aurantia
cum enim est, et potius sistit alvum
Quare adulterinum hoc caput
excisimus. Inde quae alias sunt insi:
mus.
Plin. lib. I. c. 169 Plesipius Avonia tanta similitudine
cum Oxyacantha concurrit, ut fructus
tantum magnitudine, et spinis separan
tur. Praeterea nulla extra arbor
cum Oxyacantha, Avonia insi:
mondo recipit. Peregrina tamen es
Avonia, nec in Cisalpina Gallia ca
pitibus afficitur, cum Oxyacantha
calentur frigus sustineat, hiemem
tamen maturat. Male excalceatis in
ut Theophrastus ascribit Plesipius spinis caveat.
Plesipius sanctia antiquitus, et citra
a Graecis dicitur, et tamen ocrem pu
quod pomum olim rufum, aut mutatum
nitidum. Antiquitus accuratius, non
feliciter malo inseravit (ita non
cipit alia insitione quam feliciter
Pomeranian, quod in Oxyacantha, ut
dixi) quod opinabatur Marcellus
Virgilius, sed quia colore pomi
referet qui genus quod, Methon
accurate, antiquitus quoque appe
tuerunt.
Quia et Mespilo vadit lib. III. c. XII. Theo
phrastus, nostris non concurrit Ze
firacae Avonia fructu albo vadu

mor genus Theophrastus, ἐπάνειον
ἀγριόλαν, cui prorsus quidem carenis
καὶ λεοντοφόνον πίτυν. At ubi flove
forma cupressi ἀμφιγράφη, colore ἐν-
χλωρότερον sit albus. In nostratibus
mespilis pressuras flove quodam
modo cuticula intectique, quod annexus
floni calyx fere exparentium cuticis
ac in Aronijs calyx exiguus est, amines
candet in flove. Praterea mespili
nemus nequaquam odoratum est, ut docet
Theophrastus. Neque etiam folia nostra:
ribus πολυφυεῖς gignitur, neque ἐν
ἀκρῳ ἐπιλυόμενοι, sed magis proprius
forma, ut refert Dioscorides. Satisque
non asserit Theophrastus ἀνάσκαρθον
esse nam mespilum quam sorbum, cum Mespi:
lus quasdam silicibus spinas ferat.
Quare aut de aliis arboribus intelligit
Theophrastum, aut ab aliis decepta,
aliena miscuit, et confudit. cap. 74
Lonicerus arbor Dioscoridis videtur nostra Celtis
Arbor est procera, fructu parvo, dulci, sub:
rotundo. cortice autumno marcescit.
Dioscor. l. 1. c. 172 de cornu mare.
καρπὸν φέρει ὡς ἐλαίας ἐπιμηκέστερον,
χλωρὸν τὸ πρῶτον, πεπαινόμενον δὲ
ξανθόν, ἡ κεκροτόν, ἡ ἀδάψιον. Fructus
cornimaris maturus nequaquam flavus
κεκροτὸν quidem fert cornus ut a C.
B. Pin. 447 dicitur Cornus floridensis, mas
fructu cera colore, quod tamen notat
fuisse Dioscoridi non opinor. Itaque
cum cornimaris baccae primum virides
sint, deinde ad maturitatem accedentes
cera colore, denique maturae rubra
recipiendo modum antiqua scriptura
ab Andrea Lacuna ex vetusto codice de:
prompta: χλωρὸν μὲν πρῶτον, ἔπειτα
δὲ κεκροτόν, καὶ τελευταῖον πεπαινόμενον
ἐρυθρόν. Hoc confirmat Plinius l. XVII. c. 26. (ab:
cornus enim cera solentur vetusti (fructus) pinxere et
Cornus florida a Theophrasto 44 candidum, postea sanguineum
Cornus foemina a Theophrasto appellatur
βαλανοειδεστάτη.
Theophrastus l. III c. 12 asseri sorbum
duplici in stirpis sive maris, et fruti:
feram sive foeminam
Sorbus Torminalis Pl. l. XV c. 21: Quam
quidam torminale appellant, vomedio
tantum probabile, assidue provenit
minimumque pomo, arbore dissimile
foliis parte platani.
74). Cruid cap. XII de Cratego agens ait
Cratagi folium esse ὁμοιότατον μεσπίλῃ.
Τετάνοι, πλὴν μικρῷ ἐλάττονι, καὶ πλα-
τύτερον, καὶ προμηκέστερον. Τὸν δὲ
καρπὸν ἔχει ὡς ἔχει, κόκκῳ παρ-
ομοίῳ. Mespilum itaque Crataegus
habet in folio, hoc est gigni folio ser:
vata: at non docet Mespili folium esse
inpar apii, nempe provenire inusitatum
folium itaque integrum fert Crategus,
cum caveat καρπόν. Cum itaque

Mespilum folium divisum ferat ac Crategus
integrum, cur docet folium Cratagi esse
similia folio Mespili. Quare hac ut tam
declinemus, dicendum est folium Cratagi
esse quidem serratum, sed non sowanum
ut in Mespilo. At in Mespilo Aronia
sowana sint, an non, videbimus.
Theophr. l. 1. c. 15 in siliquis inter av:
bores maximum semen Cerasus, Cerris,
et cotonea; quare arbor ficta aut
Cerris, aut cotonea
Theoph. l. 1. c. 22: σχεδὸν δὲ καὶ τὰ πολλὰ
τῶν ἐν μέσῳ τὸ περικάρπιον ἔχει:
τάχα δὲ καὶ ἐπ' ἄκρῳ τῆς περικαρπίου
σαβάτερα, μελία, ἄγνος, κόκκυ-
μελία, κοκκύμηλον. De punica mali
nigro cortice docet, sed de cutice
et Cotymetea quae prunum haberent
nequaquam. In his enim de interna
floris parte carpunt fructus.
Theophr. lib. II c. 22 asserit quoddam
genus in Vite et Malo Punica esse
sterile.
Theoph. l. III. c. 17 de Arbuto: ἀνθεῖ
δὲ τῷ πυανεψιῶνος: quia Graeca
caret: Flovet mense Julio. Quid
inepius? Si ignorabat sedem Pya:
nepsionis mensis, ignorare non
poterat sub hiemem maturescere
nequaquam sine arbori fructum, et
de quibus scribit Theophrastus:
ὁ δὲ καρπὸς ἐνιαυτῷ πεπαίνεται.
ἐν δὲ ἄμα συμφύεται τοῦτο τ' ἔχειν
καὶ τὸν ἕτερον ἀνθεῖν. Sed maturi:
sit prevaceo anno fructum, et matu:
vesit eo tempore quo flos a novum
fructum promittit, sequitur flove:
re arbuteum simul et fructum ma:
turos gerere. Percoquit autem
fructum prima hyeme, igitur pri:
ma hyeme iterum flore emittit, ut
notum est. Quare Pyanepsion hy:
emem incohat, Novembri congruat,
ut nos in nostris epistolis constitui:
mus.
Plinius l. 15 c. 24: Aliud cornus
est rotundum fragis, aliud congeneri
cornus Lunedoni: quod solum
pomum simile fructi rotaque
gignitur. Ita gre codicum, ut ratus:
rationem editionum auxilio se
emendasse restatur Andrinus.
Quibus si acquiescere, hac non sum:
bevat; quidonim est esse simile
fructi et rotae? Nunquam audium
gigni ex pia fructum fructi simile.
Quid dicit rotae? Quare dum Hay:
denus Barbarus restituere verum ac
qui in Plinio edideral: simile fruc:
tui rotae gignitur, strictim fai:
tuna ignorasse, et quod credebat

27 Plinius, non arbendisse videtur. Nocet
Plinius arbutum ramum inter arbores
esse qui fructum similes fructibus
hedderae ferat. Hissimili modo
enunciant, nempe inter arbo-
ras forte esse hederas similes
fructibus rawesanibus; ideo rawestum
fraga vocant, quia propre rawas
nascantur, et sunt, ut air vaces

Rami nascentia fraga

Quamvoptar si quis in Plinio legerit
similia fructui rawa qui gignitur
et quid scripserit Plinius, intelligeret
et similitudines qua hederae
fragis conveniunt, assequeretur. Vide
Salmasius

Sequentur haec quibus ab omnibus
male accipiuntur Plinius. Pomum in:
honorum, cui nomen ex argumento
sit unum ramum addendi. Hunc
tamen hic nominibus appellant fraxi
cornavon et mamecylon: quo
apparet rosidem esse genera.
Et apud nos alio nomine arbu
tum vocatur. Tollunturque haec:
ita separando ut in antiquis
excusis, immutato arbutum
(quod manifestum vitium est)
in arbutum. — quo apparet
rosicle esse genera et apud
nos; alio nomine arbutum
vocatur. Scribit non
arbutum arbori esse duo gene:
ra sed fructus duo nomi:
na genera, mamacylum unum,
alterum κόμαρον; nam et
fructus arbuti κόμαρον di:
citur auctore Theocrito
Idyl. 6. ita apud nos, nempe
Latinos rosicleum sunt nomina
unedo, et arbutum. Caterum
et de arbore unedo dicitur
teste ipso Plinio.

¶ Iberis non est illa quam Serapius
hemocivatas carpuine celebravit.
Verum Iberis semper viret, et
nave est speciosior. A stare flori
facteis floribus. Nostra perennis
quidem est, sed carpine germina:
re incipit.

1742 XIV cal. Maii

Auricula ursi fl. pur.° Lob. icon. 570.
Flores flavescentes prodeunt de vaniculo.
Calyce parvus, crassus, fusci rubedinis.
Flos purpureo violaceus, infud. odoratus
in 5 partes secus, quarum singulae bi-
fariam dividuntur, ad tubam usque, in
cuius interiori tubo infimo 5 apices oblongi
lutei, brevibus, ac crassis staminibus
affiguntur, quae stamina per florem
decurrunt ad receptaculum decurrunt.
Fructus globosus unicosinus multa semi-
na complectens, quae semina interne:
dia placentae conicae adhaerent, ex qua
placenta surgit tuba apice crassa et
luteola.

Auricula ursi fl. flavescente, segmentis
ex purpureo-violaceo mistis.
Calyce campanul. crassus, in 5 partes secus,
profunde.
Apices circa summum tubae brevibus ac
luteolis adhaerentes, luteoli.
Tuba brevissima apice crassa.
receptaculum albidum
Auricula ursi fl. majore circulato
holosericeo violaceo.
cum bone parvo, luteolo.
calyx ut in prima.
Flos amplus, in 5 partes cordiformes bi-
fidas.
In imo tubo apices v luteoli brevibus
staminibus adhaerentes.

Auricula ursi flore magno, undu-
lato, holoserico rubro, cum bone ma-
gno flavescente.
Floris tubo flavescit, cui interiori
infimo 5 apices lutei affiguntur.
Tuba oblonga, apice crassa

Auricula ursi flore minori ho-
loserico cum flavo rubro, cum bone ex luteo
pallido
Apices v circa summum floris tu-
bae affiguntur, lutei per brevia
stamina.
Tuba brevissima apice crassa.

Narcissus latifolius, flore plenissi-
mo, peralis majoribus pallidis, mi-
noribus flavis in margine lati. Boerh.
t. 2. 124. Narcissus latifolius, flore
singulari magno plenissimo, peralis
majoribus albis pallidis, minori-
bus exceptis, alternatim positis. Aprili
flovet.

Narcissus latifolius, fl. singulari
plenissimo, peralis majoribus ochro-
leucis, minoribus albis alternatim
positis. Narcissus incomparabilis

Narcissus fl. singulari ochroleuco
tubo amplo aureo, fimbriato. an Nar-

Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo
aureo C. B. Pin.

Narcissus albo flore singulari, calycis majori flavi
limbo rubro. Narcissus albus, calycis
flavi limbo rubro Bor. 121. angustifolius.

Idem fl. minori.

Corona imperialis, major J. B. procerior et
flore major sive amplior.
Flos magnus hexapetalus, petala magna
ex rubro lutea, intus lutea et rubris
teenis a basi ad apicem usque ad
decurrentibus distincta, et concava, in
qua parte excavata fonticulus est
liquido liquore refertus, qui liquor
tenui membrana obtegitur. Stamina
VI magna albicia, et crassa: apices poly-
dri albi circiam stangli, et in sulculos
excavati. Tuba magna crassa albicia
apice trinervio obliqua, qua parte
in bina labella inter se circumductione
distinguuntur, et canaliculus singulis
natis ostendunt, inter quas quarum
canaliculus apertus. Hi quatuor
deinde in unum conveniunt pristma-
ticum, qui usque ad fructum servat
sed quo propius accedit, minor
evadit, tuba parum crassior.

Corona imperialis minor
Caulis minor, et minor flos, caetera
eadem.

Corona imperialis adhuc minor adeo, et
flore, et angustioribus foliis.
Haec a secunda omnibus partibus
superatur. Color floris idem

Corona imperialis multiflora, lato
caule J. B. Flos idem, sed ovarii
ordine densius disponitur.

Corona imperialis duplici corona.

Corona imperialis flore luteo pleno.
Petala 12 sunt. Apices et stamina
nisa. Tuba nulla ut in aliis, fru-
ctui adhaerens. Sinuata petala fonti-
culum ostendunt.

Corona imperialis, angustifolia, foliis
ex luteo et cinerei maris. Flos idem

Corona imperialis, flore multo colo-
rato.

Corona imperialis flore multo luteo
minori. Lob. Gonnizeum.

Fritillaria maxima.
Flos parvus atrosanguineus: Petala
VI cum fonticulo ut in Corona imperiali
stamina VI: apices VI rubri: tuba apice
parva ostendens canaliculum
quinquemarginatum. Floret Aprile mense.

Iris latifolia, flore albo praecox.
Hoc anno 1742 quo ver antecedit ac
frigidus ad XVI cal. Maias praecessit
floruit XII cal. Maii, caeteris nondum
florentibus. Flos roseus candidus ex

non valde magnus: apices item candidi, per dorsum vel grandiores filamentis luteis decoruntur.

Narcissus iuncifolius, oblongo calyce luteus major C.B. Pin. 51

Flores plerumque singulares, nonnunquam bini ex membranaceo caule. Flos in sex partes in corolla digestas secatur, luteus. Pars inferior campanaeformis per ora in partes sex discreta. Stamina VI petalo adhaerentia: apices lutei. Tuba oblonga flavescens apice trifida. Aprili mense floret.

Narcissus iuncifolius, luteus, minor C.B. Pin.

Narcissus iuncifolius, flore pleno Clus. cur. Post. p. 13.

Narcissus iuncifolius, flore pallidiore calyce flavo C.B. Pin. 51

Glossularia vulg.

calyx marginatus in 5 segmenta excrescens sacpe colorata: intus alias 5 adhaerent.

Stamina V cum totidem apicibus calyci adhaerentia.

Tuba gemina

Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo aureo C.B. Pin. 51. Narcissus latifolius, flores singulares habens sericis ochroleucis, calyce interiori aureo fimbriato. Floret aprili mense. vide supra.

Narcissus latifolius, fl. plenissimo compacto pratalis flavis.

Idem pratalis pallide flavis, pravius viridibus Park. P. 2. 121

Leucoion vernum, incanum, folio crasso dentato, caulem amplexo, flore in summo coaruleo, praecoce. Figura qualis Leucoi vernum, albi, majoris Tournef. Flos rotatus: petala quae praeter calycem continentur, lutea; quae expandunt, coerulea. Stamina VI apices totidem lutei. Silicula longa compressa. Semen fruticat, et perenne est. Floret vere. Habitat pratis ubi nocua consortia ad radices Agnicasti.

Sambucus montana, racemosa vulgo.

Flores denso ordine per ramulum nascuntur, patiole lutei, monopetali, rotati, modo in 5 partes, modo in

in distincti. Deorsum quae nutant. Stamina ubi V partes petali, quinque: ubi IV, quatuor cum luteis apicibus, petalo affixum. Stamina. Et flos fructui adhaerens, a quo tuba exigua apice crassa. Calyx ex foliolis exiguis, quaternis vel quinis fructui affigitur. Floret in campestri solo inter vepres, Aprilis et calen. Maii.

Gross. Ribes flore racemoso, pendulo, excanso, luteo.

Quod flos videtur, calyx est, in 5 partes secatur, sive excansus, inter quaevis angulos exigua petala adhaerent, bifida. Stamina V calyce affixa cum luteis apicibus. tuba bifida a fructu, quocum committitur calyx. Floret [illegible] et Calen. Maias. Servato fructu et foliolis [illegible] sed per [illegible] et coctum [illegible]

Gross. Ribes flore per ramusculum erecto, quae flos insidet fructui: fructus aureus ex foliolis sinu erectis: cui summo cohaeret calyx ex 5 foliolis ex luteo viridibus, inter quas petala [illegible] n. V, parva, inter numeris, sive congruta. Apices V lutei cum ex recepiaculo emicant, quod amplum est primum inde, deinde [illegible] tuba crassa in apice de fructu ascendit. Floret inter id. Apr. et Cal. Maias.

Gross. Ribes sylv. spinosa.

Flos per oblongus pendulus de inter folia excurrens. Dimidiato pendulo folio adhaerens, circumpositus, quo fructus atque explicatione obducitur, fructus globosus, circumundique nubis filamentis vestitus, quae filamenta extremitate sua [illegible] figuram humoris servant. Summo fructui calyx campaniformis affigitur in quinque partes discretus, inque vicem laciniatus in superiori parte qua expanditur. Calyci intus V petala exigua, alba coniunguntur: Calyci item affixa V stamina cum luteis apicibus. Tuba oblonga villis septa quae parte calyce tegitur, atque integra, deinde bifariam secta apice crassa. Floret inter id. Apr. et Cal. Maias.

Grossularia simplici acino rubro.

Pedicelli ex foliorum excursu amissi sacpe circa dimidiatam sui partem calycem circumducunt servant. Pedicelli affigitur fructus exiguis et ravis fibrarum cuilibet, quae filamenta rubentia in apice continent. Cum fructu committitur, calyx rubrum, in 5 partes V secatus, cui petala V intus albida, extrinsecus rubella, parva, adhaerent. Stamina item affixa calyci V totidem apices luteos exhibent. Tuba calyce tecta integra, et villis secta, carina bifida. Calyx integrum quae parte est, vacua villi et membrana fungitur, apicum, et petalorum succum delibutus, et ad

transmittens. Inter ideas Aprilis, et Maii Calendas floret.

Caprincus nigra Caronis.

Producunt et foliorum sinu scapi sicut amenta oblongis petiolis pendentia, quae constant calycibus nonnullis rubicantibus, villosis et tenuitate sectis, et ruffis, ac tenuissimis. His continentur multa stamina cum fuscis apicibus. Pro re nascitur vaniculus semen ferens, qui crassior, brevior, et teres iacet, cum amenta pendeant, ac densa sanguine vestitus. Cui summo circumdantur foliola oblonga angusta, ruffa, quae petalorum munus implent. Sequuntur alia folia extremitate angusta, et villosa. Deinde dense ordine filamenta villis obducta quibus circumsepiuntur bina semina trianguliaria rotunda singula instructa. Et verveno Aprili haec producunt.

Primula veris umbellata, odorata flore flavo, majori. Primula veris umbellata, odorata, prunetensis flore.

calyce tunicis eminentibus tositis ora multifidis. Flos flavus, maculis v ad umbellicum distinctus, in pravis v sectis, odoratus. Stamina v brevissima in apicibus fuscis in floris tubo recondita. Tuba longa apice crassa, ac rotunda. Aprili floret.

Primula veris umbellata, flore flavo odorato minore.

eadem sed minora fert.

Primula veris umbellata, flore flavo majori calyci flavo insidente.

Primula veris umbellata, flore flavo minori, calyci flavo insidente.

Primula veris umbellata, flore rubro ad umbellicum flavo calyci rubro-flavo insidente majore.

Primula veris umbellata, flore rubro ad umbellicum flavo minore, calyci rubro-flavo insidente

Primula veris umbellata, flore rubro ad umbellicum flavo calyci ex fusco et rubro vario insidente.

Primula veris umbellata, flore majore ex ruffo rubro, ac flavo vario, calyci eodem colore infecto insidente.

Primula veris umbellata, flore minore ex ruffo rubro ac flavo vario, calyci eodem colore infecto insidente

Primula veris umbellata, flore majore rubro. Primula veris minor purpurascens J. B. 3. 496

Primula veris flore majore ex ruffo et flavo vario calyci ~~rubro~~ viridi ac fusco insidente

Idem fl. minore.

Primula veris umbellata, caule et calyce foliosa, flore parvo rubro.

Eadem flore parvo ex ruffo flavo.

In summa caule umbellae fert foliis striata ex quorum alis exeunt pedicelli floriferi calyces in v folia provenientes.

Primula veris umbellata flore ruffo-flavo calyci ruffo et albo insidente.

Primula veris umbellata flore rubro flavo parvo, calycibus dissectis.

Primula veris umbellata, fl. rubro et flavo, calyce dissecto, ex rubro et flavo colorato, deorsumque reflexo

Eadem fl. flavo umbellata, calyce colorato, dissecto, deorsumque reflexo

Primula veris flore ex singularibus pediculis, magno, fusco, pleno. Primulae veris fl. pleno H. Etgest.

Primula veris flore pallido ex singularibus pediculis humilis Clus.

Primula veris Constantinopolitana, flore albo.

Primula veris Constantinopolitana, flore dilute purpureo T. Ins.

Auricula ursi fl. fusco infundibuliformi et quasi rubicundo. Auricula ursi fl. fusco J. B. 3. 499

Stamina v cum fuscis apicibus. Tuba brevis. Aprili extremo floret, calyce mediocriter nigricante rubescens, rubicundus, secatus v ovatis sectis. Fl. rubicundus. Hirsutus apices ad floris os.

Auricula ursi fl. dilute purpureo infundibuliformi, calyce hirsuto, et pulverulento secto in vicli. Stamina v cum fuscis apicibus. Auricula ursi fl. dilutiori colore, pulverulentus J. B.

Auricula ursi flore pallide fusco infundibuliformi.

Stamina in imo fere tubo floris posita v, apices fusci. Calyx rubicundus, pravus. Flos odoratus. videtur Auricula ursi alba.

Auricula ursi fl. magno, nigricante, pleno foliis viridibus denticulatis. Ovulis odoratos praedicitur, forma Hippocratenis.

Fl. semiplenus, ideo apices adsunt et in imo flore tubae apice rotunda cum pistillo.

Auricula ursi flore magno, pleno, hippocratenisformi, ex fusco nigricante colore, folio margine dentato, et crenulato.

Fl. semiplenus: apices fusci in summo tubae cum pistillo in imo. Fl. odoratus.

Auricula ursi fl. magno ex purpureo hippocratenisformi.

umbone amplissimo radiato fusco.

Auricula ursi fl. umbone amplissimo radiato aureo H. L. B.

Folia margine crenis et exiguis denticulis inaequalia. Stamina brevia extremo ac infimo tubo affixa. Apices fusci. Tuba longior, apice rotunda. Fl. odoratus.

oblongas et villosas foliorum [illegible]

31 Hauricula ursi flore magno hypocrateriformi rubro maculis albis variato, umbone magno flavo. Hauricula ursi flore variegato J. Hist. 121

Apices in imo tubo flavi. Tuba longior apice crassa et rotunda.

Hesperis Illyrica foliis dentatis, arvenis mirabe integris, flore purpureo. Calyx ex 4 foliis, subrotunis. 4 petala purpurea. Apices purpurei et rotundi stamina. Tuba apice crassa.

quindecim VI.

Flores externo strigosi.

Caules glabros ab ima radice, rectos, tribus tubis, villis vanis hastatis, cendentes in orbem. Folia alterno ordine producunt. Ex horum similes rami provenient. Flores ferentes. Summa pars caudis nuda foliis exhibet flores proximos ~~quadrifidos~~ sessiles, semper singulares. Eodem modo et ramis nascuntur. Folia in ramis sinuata.

Nux Iovis

Fructi nucis Iuglandis

comprehendunt et plurimis calycibus circumundique affixis, qui calyces constantur foliolis crassis. His plures apices purpurei (qui rubescendo pulli circadunt) conspiciuntur. Nascuntur ut et odoratum, in quo nucula producuntur, sed inferiore loco retent.

An Chamacerasus Alpina, fructu nigro gemino T.

Folia angustiora quam in Chamacerasso Alpina, fructu gemino rubro. Flos pallidior. Et quadriduum tenidi duos rotunda cuncta longi et foliorum alis, qui exterminate sa. Flores fiunt. Ex qua parte bini fructus nascuntur, quibus singulis ad latera crassus filamentum apponitur instar fulcri. Latior basis fructum amplexus. Ubi hac basis desinit, brevis stylus surgit cuiusque geminus. Hac praeclara varione fructus fructus, et flos erit, quod filamenta inter flovis labella curvatur, ut in mechanicis operibus observatur. Summo fructui innascitur annulus, quo excavatus flos excipitur. Tubulatus flos est, in quo labella oriuntur. Latius altrorsum, et sursum expansum, angustius altrorsum, ac deorsum reflexum. Angustiori subest latus sinus in quem flos summus rubus dilatatus, ac dilaratus. Flos ex rubro et purpureo colore pallet. Quadra v stamina rubo adhaerent filis supra quibus affixi apices rubri. Tuba oblonga. pallida apice crassa ac scurea. Agrili externo flores in flavo.

Chamacerasus ~~[illegible]~~ Alpina, fructu gemino rubro, duobus Francofurti notata C. B. Pin. 481.

Eodem fere. Sed flos colorationis est. Eodem tempore florem emittit.

Lilac Matth. Fl. albo

Calyx parvus rubicundus. Fl. infundibuliformis. Stamina duo perpetui rubo commissa: apices flavi, qui alterius ~~[illegible]~~ quod rubra brevia. Siliquae duae flores in 4 partes. Seminaria in 4. K. Maii flores.

Lilac Ligustri folio

Eodem fl. ex rubro violaceus, ova in IV, pericarpia in V discreta. Stamina duo, apices duo flavi. Tuba brevis apice crassa et rotunda. K. Maii flores.

Primulaveris umbellata, flore flavo, exterminate ruffo.

Eodem fl. minore, exterminate rubro.

Lachrys Orient. Angelicae folio, Asphodeli radice T. C.

Rami et caules summi ita dividuntur ut inferiores umbellae flores quasdam explicant, sed nullus seminis rudimenta ostendant. Summa ~~[illegible]~~ umbella florem et semen ferit, in qua item sessiles flores conspiciuntur. Semina crassa sunt rubis instructa, ac circumundique aculeis minimis quasi scudicilis ~~[illegible]~~ modo suggestibus aspera. Kal. Maii flores.

Smyrnium Creticum, Asphodeli T. B. ex foliorum caulem amplectentem ramulis prodeunt umbellae circumundique disposita, quarum ramuli summa semina ferunt. Rubicunda sessilis v parata introrsum curvata, et v stamina cum apicibus solutis explicant, flava omnia. Sed nullus embryo subrevescit. Foecunda itaque eadem producit, seminibus adhaerentia. Sed in hac quoque sessiles flores inveniuntur.

Caulis et rami angulati, compressi, eminentibus angulis quasi in membranas.

Recepraculum conicum floribus densissimum. K. Maii flores. ~~[illegible]~~

Smyrnium cordatum, foliis de caulis basi affixis.

Rami flores ferentes sessilem ex folio: vel amplo sinu prodeunt. Hi flores modo IV, modo V petala explicantur parvola, ac pari numero stamina ac apices. Inter quae recepraculum iacet. Nullum semen his floribus subnascitur. Summus ramus fructifer inter binos sessiles surgit, in quo flores, et recepracula plurimaque bina, multa tamen rarina cum ramis rubis, externa semina. His similiter inter viscentes sessiles flores.

K. Maii flores

[illegible] communicatione in [illegible]

Cicutaria latifolia, foetidissima.

Pari natura floret, ramis staminibus praeditis non) staminibus et summitate fructifera. Rami enim V petala alba, totidem stamina, apicesque luteos gignit, receptaculum magnum luteum. Tuba gemina seminibus adhaerens, sed semina ad maturitatem non perveniunt. ~~[illegible]~~ Summitas eodem modo floret, petalaque easdem aspicit, sed semina et ~~[illegible]~~ majora. Flos odore Sambuci floris praeditus. Maio ineunte floret.

Chamaecerasus dumetorum, fructu gemino rubro.

Rami de foliorum alis egressi de singulis singuli emittunt duas quasi pediculas breviores quam in Alpinis Chamaecerasis, villosasque. Emittit item quatuor foliola brevia, lata tamen ac firma, quibus fructus hinc et hinc firmatur. De summo fructu non annatus, sed calyx in foliola productus prodit, quo ita flos firmatur ut ad ipsum fulciendum pedicula non necessaria visa. Ideo breviores. Flos ex albo luteolus, bilabiatus, altero labello erecto, latiori, et serrato, altero depresso, angusto. Stamina V, petalo affixa, apices ex viridi lutei. Flos, stamina, tuba brevibus ac candidis villis vestita. Maii initio floret.

Grossularia

Ribes alpina, multiplici acino, dulci sterilis.
Ubi Pulmonaria inter Maleb, et Periclimenum Germanicum.

Ranunculus hortensis, erectus, flore pleno C.B. Pin. Ranunculus trifidato folio, oblongis petalis intus, extusque splendente flore pleno, luteo, non repens. Ubi flos minor coccigland[illegible] ad eas magnus Jasminoidis.
Flos luteus

Ranunculus hortensis, inclinans C.B. Pin. Ranunculus repens, foliis trifidatis non splendentibus oblongo petiolo affixis, flore pleno luteo.
Ubi sagittus.
Utrumque Maii initio floret.

Thlaspi villosum, capsulis hirsutis C.B. Pin. Thlaspi villosum, folio circumundique villoso lata basi affixo, capsulis villosis de summo producentibus.
Flos tetrapetalus albus, stamina VI. apices totidem. Tuba indivisa. Calyces villosi, ~~[illegible]~~ tetraphylli: Fl. initio Maii

Viburnum Matth.
Flores fructui adhaerentes excepto annulari calyci in quinque appendiculas exuberante. Fl. monopetalus, sine tubo, albas oblongas et villosas [illegible]

odoratum instar Sambuci floris. Stamina V alba petalo affixa, apices lutei. Tuba brevi, ac crassa, circumquaque receptaculum iacet.
Maii initio floret.

Sinus altera.
Flores per umbellas fructui adhaerentes rubelle ac stellato calyce fructui innato comprensi, albi, in V partes secti, petali sine tubo. Stamina V petalo affixa: apices ~~[illegible]~~ per sulcum discreti lutei. Tuba brevi ac crassa. Circa hanc receptaculum luteum.

Ary Thlaspi folio carnoso, angusto [illegible]
Fl. albus tetrapetalus, petala IV. Stamina VI, alba quorum duo breviora, [illegible] humiliora. Apices lutei. Tuba integra, apice crassa. Perennis stirps.
Nonis maiis floret.

Alyssoides Leucoi folio viridi.
Flos tetrapetalus luteus: calyx ex IV foliolis. Stamina VI, totidemque apices: Tuba indivisa.

Lunaria major, siliqua rotundiore, flore albo
Calyx ex viridi candidus 4 foliolis constans. quorum duo sinuosa, ~~[illegible]~~ [illegible] et magna. duo ~~plana~~ et angusta. Petala 4 candida: stamina VI. Apices subvirides. Tuba indivisa brevior quam stamina. receptaculum viride magnum.
Verno floret

Staphylodendron Matth.
Flores racematim producunt, quorum singuli per petiolum dimittuntur. Calyx initio integer et ex viridi luteus dividitur in V partes candidas, atque expansas. Interno calyci V petala erecta, candida, angusta affiguntur: stamina item candida inter petala insident, nº V: apices lutei. Germinis plurimumque fructus, et gemina tuba indivisa.
Nonis maiis hoc adnotavi: ima calycis pars receptaculi munere fungitur.

Grossularia fructu nigro majori.
Flores per racemum producunt deorsum pendentes. Inhaerent petiolo qui de foliolo hirsuto sinu emergit. Calyx turgidus instar campanae, viridis, in 5 foliola colorata divisus. Cui intus petala V lutea et stamina affixa. Tuba indivisa, apice crassa. Calyx affixus fructui receptaculi munus obit.
Initio maii floret.

Mespilus folio subrotundo, fructu rubro J.
Flores per ramusculos producunt. fructui villoso affixi: Calyx de fructu productus in V foliola rubra explicatur. Petala V longa alba: stamina multa cum apicibus luteis. Adest deinde receptaculum croceum. Tuba terna, quaterna saepius, aut quina.
Maii initio floret.

33 Quinquefolium alpinum, album

Calyx de predito natus instar cortice vera vaginae dividitur in partes X quarum V maiores, V minores. Huic adhaerent V petala alba, et stamina in corona digesta plena, alba cum luteis apicibus circumponitur deinde intra candidos cuilos annulus croceus qui receptaculum est. Pars media obtinet thalamus, cui semina singula sin-gulis albis pilis ornata

Vere flovet.

▷ Pneumonanthe apii folio fere integro, flore et fructu majoribus

De summis ramis ab uno puncto prodeunt flores per pedicellum oblongum, cui summo fructus adhaerent. Huic commititur calyx qui pro rubeorat in V partes. Tragacanthae corolla exterior fructus abit in calycem, medius corolla per calycis superficiem excurrit cui petala V, alba et plena stamina alba item affiguntur. Apices rubelli. Tuba semina apice crassa quae cum fructu profunde con-

Phyllyrea folio laurino denticulato

De foliorum alis per vaginas caulis multi prodeunt flores, quorum singuli brevis foliosi qui calycis minimi sabit si-nibus egressi in petalum unicum explicatur campanae figura prodit per ora in partes V secti, qui pedicelli. Petalo V stamina affixa apices luteos gerunt. In imo flores vadi-mantur quasi fructus rejecisset, quod nunquam crescit, ideo debuscula sterilis. Florent inter sol. et K. Maii.

13 Maii Acer maius

Flores per racemum. Calyx in partes V profunde secti, et vorte modo dispositas sequuntur intra cuilos collocata stamina multa cum luteis apicibus. Tuba semina in spiras suorum conduplicata, ideo flos in V partes, non petala. Calyx et cuilidi pedicelus

13 Maii Rhamnus cathartica minor, folio oblongo C.B.

Flores menoperali pedicello affixi sine calyce, hexedri, forma campa-nae in 4 partes secti. IV stamina cum luteis apicibus petalo adhaeren-tia. In imo flore tuba exigua. Ex sensilis stylus, amplius investigan-dus.

13 Maii Pancratium stellaris fragiferum

Calyx pedicelo affixus expanditur corona modo in partes sine foliorum segmentis multa. Intrinsecus cogi-

integra calycis parte affixa petala alba 20. Planta 12. Deinde affiguntur stami-na multa cum luteis apicibus. Tha-lamus de medio surgit, cui circumun-dique aureae et breves tubae ordinan-tur. Thalamus summus expanditur in cuilide sexfida.

13 Maii Cinaria maior, siliqua rotundiore flore pleno

Calyx ex 4 foliolis pallescentibus, quorum duo in sinu ad exortum expandunt. Petala 4 pro sine cuilosa. Stamina VI, quorum duo breviora, apices ex luteo cuiescen-tes. Tuba apice crassa indivisa. Pecc-pitaculum ipso fructui circumponitur calycis, apicum, ac petalorum succus excipiens

13 Maii Satis sylv. sine angustifolia

De ramis summis denso ordine prodeunt singulis singulis pedicellis adhaerentes calyce luteus ex 4 foliolis: 4 petala lu-tea longiora quam calycis folia. Stamina lutea VI, quorum duo breviora. Apices lutei. Tuba apice crassa.

13 Maii Caryophyllata vulgaris flore pleno

Calyx pedicelo affixus expanditur in partes decem, quarum V amplae, quae exteriores. Sursum ascendunt partes, et petala ne se vasa insuper explicant, prohibent. Petala V primum angusta deinde sara cremenis instar, nisi partes stamina deficerent, quasi decurtata colonis exiguo valvi. Intrinsecus cog. in regione calycis partes affiguntur pe-tala. Stylus surgunt stamina multa cuidia cum luteis apicibus. Thalamus medium locum obtinet, a calyce per brevem columellam separatus, cui affi-xa semina pilis longis, cuilosis in summo.

13 Maii Bellidis hortensis

Flores vere annuatim nascentes calyce pilosque sinphyllo excepto expan-duntur in petala VI lutea, quibus singulis cuiculibus cum cruciatim in ima parte adhaerent. Apices VI lu-teis singulis bini apices unium. Tuba parvula occulis instar umbellae vacopraculum summa pedicelli parte circumponitur.

13 Maii Eucomynus sativa

Ramis floribus pilosis, et foliis sinibus, nonnunquam deinde signo-sunt, deinsuper pendent. Calyx expanditur in V foliola anni-ica. Petala V nonnunquam V par-gulae et obscure rubra. Vecepta-

Praecutus magnus cum calycis fundo
commissus flore viridi, quod in v
ceelum papillas extenuatas, quibus
papillis apices uniuntur florei.
Id in summo perata, in item pa-
pillae, apicesque rotidem cornun-
que emicant de vacipraculo bre-
vis tuba apice crassa.

Ovobus silvaticus, pumpinellae, cicerum
C.B. Pin. cibi legitur.
Ovobus tuberosus flavo flore pur. C.B. (vaso)
Idem fl. albo. vaso
Idem fl. albo in roseum sanguineve
tenta.
Ovobus silvaticus pallido flore
C.B. Pin.
Ovobus silvaticus, Viciae foliis C.B. Pin.
vaso
Ovobus silvaticus, foliis oblongis
glabris J.

Ovobus tuberosus flavo flore C.B.
Ramus floriferus ex foliorum sinu eques-
tim, ternos quaternosque vel plures
flores ostendit brevi pedicello, ad brevem
calyx integer. Vasculum pur. stellatim
dehiscens, carina pallida. Sta-
mina in marginem concava, sed summa
parte interrupta solutaque flore in
vii, quibus apices florei adhaerent
solutum pyramidata stamen, ultimam
marginem obtegit, munitque

Anacampseros radice vosa spinosae
major J.
De summo caule pro ducunt densi
flores: calyx ex 4 foliolis constat. Pe-
tala 4 sunt longiora quam calycis
folia ex viridi purpurea. Stamina VIII
apices ex flavo rubelli. Siliquula
terna, quaternaque vel quina brevi
tuba instructae. Recipraculum planum.

Rubus alpinus, humilis C.
Flores de summo pro ducunt.
Calyces fundo integri expandunt
in partes v, vel plures: Petala can-
dida rursus erecta affixa interiori
et integra calycis parti quina
sena, septena et plurima nonnun-
quam. Sed stamina longa pluva
erecta candida. Anthae purpurea
calyci: apices coloris inter flavum
et pullum. In ima parte jacent
baccae exiguae cum exiguis rubi.
Calyx vacipraculi vinunus obtegit.

Alysson Cretticum, saxatile, foliis cu-
cullatis incanis J. C. 15 foliis angustis.
Flores parva petali albi: calyx te-
trapyllos flavescens: stamina VI quo-
rum duo brevioria. Apices et stamina
flavea: tuba brevi.

Cochlearia folio subrotundo 30/33
Calyx viridis tetraphyllos, margine albo.
Petala IV alba stamina VI acquabilia: apices
florei: Tuba indivisa: apice crassa. Ve-
cipraculum circa ~~bau~~ summum pericli-
tatum globosum prae semen dis-
cisus. Semina supra adhaerentia.

Alysson Laucoi folio viridis
Calyx ex quibus foliis longis. 4 petala an-
gusta quia parte calyce continentur,
deinde pura et flavea. Stamina VI, quorum
duo breviora. Apices florei. Tuba oblonga
apice crassa. Vacipraculum circa summum
pericli.

Lunaria Leucoii folio siliqua oblonga
major J.
Flores de summis caulibus dense ordi-
ne circumundique digesti prodeunt.
Calyx ex IV foliis villosis, intanis. Petala
IV flavea: stamina VI: apices ex viridi florei.
Vacipraculum circa imum pericli. Tuba
brevis. Siliqua compressa, hirsuta in-
cana.

Paeonia foemina, flore pur. majore.
Calyx fit rubeus foliis canis viridibus
majoribus, et duobus minoribus, pluribus
accedit plerumque tria folia indivisa
oblonga. Petala ampla XI. deca sepe
purpurea rubro vacipraculo affixa
stamina plurima rubella adhaeren-
tia denso multo vacipraculo. Apices
florei. Fructus terni semina villosi: tuba
cristata rubra. Plid. Sd. Mai

Spiraea Hypericifolio non crenato J.
Calyx petido oblongo integer est, qui
in 5 partes secatur. Petala V alba in-
tegra aequalia interiori calycis parti
affixa. Stamina alba multa petalis
unita apices florei. Vacipraculum
rubrum calyci intraveng. Siliquae
sepe quinae rubra singulae cum sin-
gulis rubis affixis extremitate cras-
sis, ac floreis. Nascuntur flores plures
de foliorum sinibus longo ordine. Sd. Mai

Fragaria vulgaris.
Pro ~~pedunculis~~ pro ducunt flores petido in-
sidentes qui de foliorum sinu emergunt.
Summo petido affixus calyx integer in
X foliola inaequalia expanditur stella
modo. Interna argi integra calycis par-
ti affixa petala V candida, et multa
stamina et albo purpurea cum floreis apici-
bus. Tubae antherae multae integra semini-
bus ad sacra affixae. Calyx vacipraculum
est.

Scabiosa sylvatica.
Calyx quadrifolius floreus: 4 petala aequa
longiora quam calycis folia: stamina VI flo-
rea, quorum duo breviora. Apices florei.

oblongas et cuspidatas [illegible]

Tuba indivisa apice crassa et turca.

24 Veronica alpina, vernans, fructifera folio subrotundo, cauliculo foliioso, flore asticlo et coeruleo suaviaco, stamina duo apices, coeruleo pallide: tuba apice crassa. Calyx, in IV partes profunde secretus, fundo integro flos rotatus monopetalus, in 4 partes separatus sine tubo. Foliorum de foliis sinu egredientur.
Fl. Mai

Quinquefolius alpinus, vernans, trifoliatus, fl. magno aureo, peralis coloratis calyce integro fundo in decem partes divisus rotatim modo, quarum V majores quinq. minores. Seminum annulatim receptaculum calyci affixum + subrotunda V aureum, aureo, coronata. Stem stamina multa aurea cum aureis apicibus. Thalamus fortes seminibus circumcingitur, quibus tubae aureae commisceuntur.
Fl. Maii. Folia non in acutas partes dividuntur.

+ ad exortum maculata tarantula insignia

Quinq. alpinus, vernans trifoliatus, peralis angustioribus
Tiffen flore, peralan. angusta sunt, et foro triangularia, superior latere emarginato ad exortum macula cuboea insignia. Folia in acutiores partes desinunt.
Fl. Sd. Mai

Quinq. alpinus, vernans, trifoliatus, flore cuboeo, peralis angusto principio foliis in partes minus acutas divisis.

Quinquef. vernans, foliis angustis dentatis, caulicalis procumbentibus rubris, fl. parvo luteo. Praecoce peridi oblongi, rubri calyces fundo integri, in X partes quarum V oblongae V breviores, sed latiores et triangulares. Perala V lutea triangularia forma, tenuiter margine cordata, calyci sine receptaculo luteo cum calyce cohaerent alternatim. Stamina multa lutea, apices lutei. Tuba lutea. Vere florent. Ubique fructifera.

Quinq. Mediialis
Calyx ex X foliis gemino ordine digestis; nam V latiores et majores superiores sunt, V inferiores angustiores. Perala V lutea, luteo receptaculo adnexa; stamina multa lutea: ~~apices lutei~~ receptaculo affixa. Tuba lutea, angusta plurima. Apices lutei, latiores compressi. Perala triangularia, margine sine latere superiore cordato.

Fragaria stenitis.
Petioli rubri villosi, quibus insident calyces rubri villosi, in X partes secti gemino ordine, majores superiores minores inferiores, extrinsecus villosi. Calyces sinu reflexum. Perala V alba triangularia. rubro receptaculo affixa. Stamina alba in corolla ordinata: apices lutei. Tuba villosa abeunt thalamus, cui semina, et seminibus rubae albae extrinsecus lutea. Placentae instructa semina nuda, subcinereo coloris.
Vere florent.

Unifolium
Ramus cubitus foliis nudus cornutus flores exhibet fere binos ac binos et de summo quaternos. Monopetali sunt, odoratis candidi, sine calyce, in IV partes secti, figura rotati. Stamina IV candida cordata sub fructum affixa, apices candidi. Tuba indivisa candida. Fructus candidus.
Fl. Maii

Coronata
Malus Coronea
Fructus parte exteriore calyce est in partes dorsum versus, interno ac summo calyci affixa perala V magna ex roseo pallida. Ibidem collocantur stamina ex violaceo pallida multa: apices lutei. Tuba terna quaterna, quina et plures apice crassae ac lutea, cubitisque ornatae profunde descendunt per trianul fructum.

Mespilus vulgaris
Calyce parvo fructus extrinsecus in V folia provenientibus, interna calycis parte V perala affixa candida et marginata. Ibidem stamina multa alba: apices luteo pallidi. Ibidem sinus receptaculum luteum. Tuba tenua quina apice crassa ac lutea cum fructu commissa

Fragaria Fl. viridi
Calyce sacellatus ut in cognatis fundo integro, cui intus V perala palmata adhaerent, viridia, extrinsecus tamen rubra quae diutius affixa permanent. Stamina ibidem viridia summa parte tuberculata et rubra, intus sinus excipientia apices virides. Thalamus crassus, cui semina innascuntur, et seminibus tuba viridis.

Alyssum Creticum sascatile, foliis tantum canis incanis S.C.
Perala IV aurea, omarginata, calyce quadrifidus luteus: stamina VI lutea: apices lutei, tuba apice crassa et lutea

Lunaria maior ov, siliqua rotundior
ff. violaceo
ex albo striato.

Potala IV, violacea cuning. albis lineis striata. Calyx ex viridi albus, quae vrifolium, cuius duo folia deorsum sinuato: stamina VI, quorum duo minora: apices subtiniches: tuba cylindris

Leucoium ff. pleno odorato.
Eadem. Calyx viridis: petala rubra apices fulvi: stamina VI albicla quorum duo minora. Tuba brevissima.

Ranunculus asiaticus, coriandri folio angustiori, praeticlicis quod vulgaris Bauhini, et crispo.

Flores praeter inodoros calyce quinq. ovatarum. Flum petalis V candidis sinuatis, obtusis angulis, atq. extremo latere sepe emarginato. Ad intimum angulum, quo unianum cuncta, et bificlam appendicula gerunt. Stamina innumera recepta circo adhaerentia: apices fulvi. Inter stamina semina nubis incumbuntur. Exeunte Maio flores.

Alkimilla seu stellaria
Calyces fundo integri, atq. infundibuliformes, ova in ocro praeter secti, quatuor IV inferiores minores, IV superiores maiores. Circa os calycis membranaceum aaq. annulatum fulvum. Recepraculum ovatum, cui + stamina viridia cum viridibus apicibus affixa. Concurrit circa rum recepraculum. Emittit tuba apice crassa, ubi semen servatur.
Pascendis ad semen tuba, neq. summo semini, sed ad latus affigitur semen intra calycem et recepraculum abditum.
Spectat ad stirpes ff. imperfecti.

Leucoium album odoratum, flore folio subincano
Calyces praeticlicis, tomento obtecti quemadmodum IV petala candicla: VI stamina quorum duo breviora: apices fulvi: tuba brevis et crassa.

Leucoium luteum simile ff. odorato.
Calyx quadrifid. subrubens. IV petala lutea: stamina VI aquadia: apices subfuscicles: tuba bificla.

Polygonatum
Δ Polygonatum
Calyx in partes secti, furfuribus quasi. Flores conjunguntur V petala lutea et stamina lutea iter, cui luteus idem calyx e parte sit recepraculi instar fungens. Thalamus villosus semina excipit oblongas et curvosas

pribus in latus affixa tuba. 35

Alsine vencifolia muscosa
Calyx extremo periclo affixus ex IV foliis tri viridibus sinuatis. Stamina V circiter. Porrato V viridia quae recepraculo annulari circa fructum prosinus affigunt. Fructus origuatus quatuor rubos magnas et candidas omittit.
Nulla petala: ideo flos imperfectus. Calyx margine membranaceus est, et albus.

Myosotis arvensis subhirsuta, parvaf.
Calyx ex V foliolis viridibus usque ad recepraculum descendentibus: Petala V alba, bificla, recepraculo affixa. Stamina. Alterung. V albicla. apices fulvi. Tuba V longa alba fructui affixa. Fructus longus summa parte secitur in flocus, qui maturus bicicliter in partes.
Calyx non decidit, sed obtegit fructum arteq. amplectitur, margine membranaceus est et albus.

Myosotis incana repens
Calyx ex V foliolis margine membranaceis et candidis: Petala V candida, bificla recepraculo affixa. Stamina X albicla apices fulvi. Tuba V longa alba circumcidura summo fructui affixa. Calyx semiaperus et fructum amplectitur. Ideo neq. petala, neq. stamina decidunt sed exsiccata iacent circa fructum.

Myosotis alpina perennis subhirsuta viridis
Eadem sed paulo minora. Tuba non circumcidura sed aperta

Sicu minimum cardamine annua, pros. ff. Myr.
De summo summo caule ramis natis calyces expandantur in V foliola viridia, margine candicla. Sequuntur stamina VI candicla: apices fulvi. Summo fructui tuba brevis, candicla. Petala, plurimis inspectis floribus cancidi tantum sed pourasso fuit calycis folia. Brevi perspectis floribus nulla petala vidi

Rhus
Coriaria. Calyx ex V foliis: stamina multa recepraculo affixa: apices fulvi. Bacca V quibus costunga ac rubra affiguntur tuba

Convolvulus cum lagoris
Singuli flores singulis periodis affixi calyci quae ad folio, vitelli. Florantur, qui expansio flore, deorsum reflexitur. Magnadest recepraculum luteolovirida, cui externo IV petala lutea decussatim posita

56 adhaerente ad basim inclinata. de receptaculo emicant stamina IV cum sutrochis apicibus. Cyrenaeus receptaculi centro tuba apice crassa.

Δ Jodbus accumpacoura J. B.

Por corymbos prodeunt flores adnexi pretido singuli. Calyx excrescens fruticosus pentaphyla constituens in V desinit: integra calycis pauci V petala alba affixa sunt: deinde stamina plura alba: apices rubra plerunque IV nonnunq: III, aliquando bina.

Δ Dryacantha media.

Eodem fere modo nascuntur flores sed calyces in brevioribus pauci prodeuntur. Integro calycis limbo V petala candida uniuntur: deinde stamina plura alba: apices rubei. Tuba singularis apice crassa.

Valeriana alpina foliis inferioribus integris, superioribus ut in silvaticari dissectis, facie Valeriana hortensis, sed minor. Eodem modo flores prodeunt ramusculos. Flores candidi infundibuli. in V pauci secti. Stamina III candida affixa meraso: apices fulvi. Tuba candida. Excipiuntur flores a semine per alterabilem quoddam, quod maturescente semine introrsum se explicat, et effundit cultos in corolla digestos. Excrevemo Mario Flora.

Valeriana Lusitanica, latifolia annua, laciniata J.

Flores verticillati de summis ramis caulibusque prodeuntes caemis seminibus prout acerabulum unium. Flos mea anom. Deinceps nudest. Pleruque inaequaliter pentapetali VII secti cum staminibus apicibus rubro violaceis, sed pallidis. Tuba apice tumida a semine scaturit. Semen longum. Flos desinit in duas aures, altera minimum sub fructu sicut semine, altera

Valeriana alpina altera C. B.

foliis inferioribus integris, superioribus in IV pauci secti

Flores candidi infund. in V pauci secti insidentes seminibus longis compressis cognatarum prove. rubra candida, apice rufula.

Valeriana montana, subrotundo folio.

Folia converta sicut summa quae bina et bina prodeunt (crevi rotunda) acuminata, et non nunquam dentata. Caulis in deo angusta, sed longa folia de sinit, ex quorum accessu prodeunt ramuli floriferi sapie rerum. Flores monop. Infuna pallide rubri, in V pauci secti quibus intercedunt affixa stamina III brevia cum albidis apicibus. Tuba longa apice rufula pallida. Caetera ut in cognatis. Radix repens, odorata.

Valeriana alpina Navdo Celtica similis C. B. Pin.

Summo cauliculo ex angustis sed longis foliis accessu interno nascitur umbella. Flores candidi mon. inf. in V pauci secti. Stamina III alba brevia; apices fulvi. Tuba oblonga candida rufula extremitate. etc.

Valeriana alpina minima subrotundo folio. Caulculus ves ad summum digitos alteri: folia in caulo acuminata. Flores in summo caule pauci: de rubri infundi. in V pauci secti. Stamina III longa extra flores eminentia: apices fulvi. Tuba longa apice distincta in pauci. Radix repens, odorata.

Valeriana alpina, repens, minima saxifrigi folio odoratissima.

Folia crassa integra sine pretido ad caulculo quam pretido adnata in caulculo bina et bina sed dorso ordine sparo principio adhaerentia. Flores rubelli inf. in V: stamina III. longa, alba: apices fulvi. Tuba longa apice profundius quam in cognatis secta radix longa repens succ se spargens, et stirpes ipsa cum sit humillima tamen cespitosa in M. Limi Maurini. Excrevemo Mario Flora.

Chrisosplenium vulgaris

Petala angusta n°. deciduae, candida receptaculo adhaerentia. Cui et stamina multa candida cum candidis apicibus. Intra stamina fructus, cui commissuram tuba alba crassa fissula.

Phlaspidium annuum Hieracii facie pallida Tenoe.

Calyx ex IV foliolis: petala IV tuba: stamina VI aequalia: apices fulvi: tuba apice crassa.

Leucoium siliqua cruciferum.

Flores singulares: calyx bivalvis quadrifolius: 4 petala emarginata: stamina VI quorum duo breviora; apices fulvi: tuba fusca indivisa brevis semine fructui adhaerens.

Hesperis J. elegans Amm.

calyx oblongus quadrifolius: 4 petala integra emarginata: stamina VI aequalia apices fulvi: tuba fusca.

Sisymbrium aquaticum Mach.
Calyx quadrifolius non ante petala amplexus: IV petala alba: stamina VI lutea: apices lutei: tuba apice crassa et lutea: siliqua brevis bad acerba rubra.

Melissophyllum Fuchsii
Flos magnus albus mento ora bilabiatus, cuius labellum superius sursum explicatum, inferius dividitur in tres partes fere aequas. Calyx integer compressiusculus, in partes inaequales dentatus, ipsa quoque ora inaequalis. Stamina IV adhaerentia petalo, sed ad recepraculum decurrentia. apices lutei. tuba oblonga apice bifida candida recepraculo affixa, cui IV semina immergunt cuilibet obtecta.

B Jasci sylvaticum seu folio angusto
Pars ~~[illegible]~~ calycis exterior coit cum fructu albis. in V foliola: calyci affixa petala V, ac stamina.

Tunicis vulgaris
Calyx ex IV foliolis laxis: IV petala candida: stamina VI aequalia, alba: apices lutei: tuba crassa et lutea sed brevissima.

Tunicis minor, mutabilis.
eadem proprietas.

Tithymalus latifolius Caraputia dictus.
Binis amplis foliis caulis excepitur flos ore contracto quatuor lunatas appendices luteas q. omittens extrinsecus, et alias facinias intrinsecus circa floris os. Petalo interiori nascuntur pluva stamina inter se implicita quae ~~[illegible]~~ simul fructum petalo amplectentem, foliolis improvantur apices lutei. Minor est flores, fructus rubicos tribus rubis bifidaris luteisq. cornutus.

Bistorta ff.
Flores in spica digesti, agredinem ra calyce membranaceo qui scapo sive intermedio spicae adhaeret. Flores minores profunde secti in V partes et fundo integri, rubelli, quibus affixa stamina candida. Semen nudum nigrum, cui tuba bifida alba, longa. Recurvit post florem primum rebellum suum, deinde nigrides. ideo flos non decidit, sed semen amplectitur.

Rosa ff. lucco simplici
Calyx adit in V ungues: Petala V lutea extremitate emarginata 37 stamina multa lutea: apices lutei intra sagittae cuspidis. Haec omnia affiguntur calyci: Sequitur os calycis quia parte introitus est tubarum. Intra calycis cilios septus excipit semina. Tubae extrema fuscae ac lutea.

Ranunculus magnus odoratus
umbella exteriores stantes, intima fructifera, integer cuius flores etiam abiisse viles sed luminosiores interponuntur. Stantes fiunt V petalis candidis, et V candidis staminibus, apicibusque luteolis. adest recepraculum album, sed exiguum. Flores fructiferi ex V petalis candidis sinuosis sinuatis ac bifidis. Gina vesiculosa et tuba oblonga alba. de staminibus est in quaestione. Stamina et apices albescunt.

Hesperis ff. violaceo, nocturnus
Calyx ex IV foliolis: IV petala violacea lutea cum pratensis suavis. Stamina VI quorum duo breviora: apices lutei: tuba brevissima.

Lapsilium humile incanum avenense
Calyx ex IV foliis: IV petala alba: stamina VI: apices lutei: tuba humilior quam apices

Raphanistrum siliqua maxima aculeata ff. pallide pueo.
Calyx ex IV foliis: petala IV subrotundiora lineis pulchris distincta: stamina VI aequalia apices lutei.

Alsine multicaulis sempilli folio.
Calyx ex quinque foliis usque ad fundum divisis: petala V alba: stamina V maiora cum geminatis apicibus rubellis alba recapitulando affixa: V minora alba cum albis apicibus: tuba longa rufescens alba fructus aluminatus qui maturus se aperit, et ex unico sinu effundit semina parva: tuba primum, deinde nigra. Sed quoniam semina ex calyce, caderent calyce ante esse integro, aut ita cum pedunculo coniungi, ut sibi stamina et petala affigantur.

Sedum rubra angustis, tectorum.
Calyx cohaerens fructui dimidiatus. in V exiguas partes: huic V petala candida affixa, et stamina X parva candida: apices lutei: tuba gemina: fructus bicornis qui de duobus foliis hiantibus semina effundit parva.

Chelidonium vulgare.
Calyx ex duobus foliis, quae ex

Ganso flore ~~[illegible]~~ decidente, et in papaveré: Petala IV flavea: stamina multa: apices flavi: tuba brevis fructui adhaerens. Siliqua introrsa. Petala ad exortum non inclinantur, neque cuspidantur, sed rosae modo digerantur. Praeter hoc genus ad flores rosaceos pertinet et Glaucium.

Sorbus Torminalis

Flores prodeunt de vaginis extremis per corymbos: quorum calyces cohaerent fructui, desinunt in partes V. Petala V subrotunda in calyce subsidentia, alba: stamina multa in corona digesta, quae omnia fructo vacua praecludo affixa: apices flavi. Ad infundibulum descendit fructus, ut cuius centro surgit tuba apice bifida. Maio florent.

Asparagus silvestrissimo folio

Flores rebellis pretiolis affixi amplani. propriè dicti in partes VI profunde scindentur. Clove fuscedi. Stamina VI fundo floris affixa: apices flavi: tuba brevis. Calyce nullus

Alsine tenuifolia.

Flores singulares prodeunt singuli singulis pretiolis affixi, quorum calyces ex V foliis profunde divisis. Petala V candida: apices rebelli: stamina V angulata. Tubae pusilla longae albae. Fructus acuminatus qui regitur calyce non deciduo.

Syringa alba sive Philadelphus

Calyce cohaerent fructui, et in IV folia desinit: Petala IV alba receptaculo affixa: stamina multa alba: apices flavi: tuba IV albae, apice crassae ac surdae. Maio extremo florent.

Helleborus niger V tenuiculi folio, fl. luteo globoso.

Petala X quorum V exteriora prorocaryce inservientes, V interiora flavea: suntque omnia ad interiora restexa. Calyce nullus: Propter petala affixa sunt foliola angustissima oblonga, compressa extremitate ac crocea, n. V, VI, VII, vel plura. Reinde sequentur stamina multa cum flavis apicibus. Stratamo siliculae adhaerent cum flavis rubis extremo Maio florent. Helleborus

Crambe Orient. brassicae folio.

Flores odorati: calyx ex IV foliolis: petala IV flavea: stamina VI flavea, quorum duae longe breviora: apices flavi: tuba apice crassa brevissima. III. Kal. Jun.

Flores octomasous [illegible] tenuiores rubri stamen gerentes, apice cum crassae, retroobscuro. Tuba rubra oblonga.

Corrusa March.

Flores monopetali infuni sed brevi tubo donati, ideo potius rotati. Calyx parvus quinquifidus. Stamina brevia affixa floris fundo, et inter se recedunt amplectentia. Non videtur articulata usui.

Cruciata floribus ex verticillis producentibus per ramusculos ex singulis singulos, albo flore laevis. Ubi fragarias et Mughi. Flores infundibuliformes albi, in IV partes secti, binis seminibus insidentes, quibus IV stamina alba intus affixa, apices flavo virides. Tuba alba extremitate in duos globulos albos divisa. Folia bina et bina quaterna et quaterna, glabra, caulis quadrangulari, sulculo mediae facie excurrente. Florent ex foliorum verticillis unico emisso ramusculo. Cal. Jun. ad Rubedas spectat. Semina rotunda laevia.

Corynus Cornavia.

Calyce integer in V foliola per autumnum dividitur. Huic affixa petala V turcosa, et V stamina cum flavis apicibus. Positus deinde receptaculum magnum instar annuli ex flavo viroceum. Inter cuius umbilicum emicat exigua tuba. Spectat ad stirpes novae classis. Junio ineunte florent.

Evangula

Flores agressi ex foliorum sinibus pretiolo adhaerent sine calyce, ideo extrinsecus virides. Campanif. propriè dicti in V partes alba per ova secti: Intus affixa stamina V alba cucullata cohaerentia apices pallidos. Tuba rotata affixa fructui subrotundo. Junio ineunte florent. Collocanda cum Belladona, et Mandragora.

Brassica orient. pastoriana, siliqua quadrangula

Calyce ex IV foliolis viridibus, longis. Petala IV alba: stamina VI. apices ex viridi flavi: tuba brevis crassa.

Rapistrum monospermum C. B.

Flores pretiolo affixi. Calyce ex IV foliolis flavis: petala IV flavea: stamina VI ex viridiflavea, quorum duo breviora: apices flavi: Tuba longa apice crassa ac flavea: fructus subrotundus exiguus villosus. Calyce deciduus.

Sinapi Indicus Laeruca folio
calyce ex IV foliolis luteis, angustis, inversa sinuatis, parte prosiri, ex latere flore: petala IV lutea: stamina VI luteola, quorum duo breviora: apices lutei: uba brevis, crassa, lutea infra apices prosita calyce deciduus, ut in cognatis. Siliqua brevis, acuminata, ceteri nodosa, bicapsularis. Semina rotunda, inter septi cellulas prosita, placentae luteolae affixa. Junio iterumque floret.

Aquilegia flore parvo plenissimo caeruleo

Hordeum spontaneum, aristis scabrebentibus nitidis. In coste Poleni.

Gramen paniculatum, spicis crassioribus et brevioribus, glumis subrubris. In bullo.

Muscari avvense Tarifolium, pruvnuvascens S.
Singulares prodeunt de caule foliis nudo flores peridio affixi, sine calyce: monopet. oblongi, ore convaccoo obsolete rubri: stamina VI petalo affixa apices pulpuro-violacei. Tuba brevis pretereui affixa. Summae caulis pauris denso ordine flores minores affixi, quae pars coerulea est. Coerulei item pedicelli longiores quam inferiores. Flores hi sterriles petalo, staminibus, et apicibus donati, colore pulpuro-coerulei Maio flore exivento.

Alsine media.
peridiis innascentibus calyces stellati ex V foliis nitidis: petala V bifaria profunde divisa, candida: stamina V alba vexillaceo affixa: apices rubelli: uba cuspidata alba, longa. Non deciduus calyx, sed fructum amplectens.

Flores monopetali rubellati:
Plantagines: Polygonatum: Jasminum: Ides: Symphytum: Centrum - Hyacinthus

Glaucium S. Tutto
calyce bifolius deciduus: petala IV lutea: stamina multa inter se connexa fructum amplectentia: apices lutei. Tuba instar geminis tabellis lutei.

Quinquefol. folio argenteo
calyce ~~[illegible]~~ stellatim tomentoso obtuso fundo integer, stellatim deinde in X partes divisus, cui V petala affixa lutea: stamina lutea: apices lutei bari et compressi: stylus mox adhaerentia semina luteis rubis ornata, quae a calyce cohoperiuntur.

Cerantho polifera sive spellata
flores extimi ex petali aequalibus bifidaris ex V petalis quorum exterior semper major: apices luteoli: stamina alba. Hi flores sterriles sunt, et carent vecepraculo albo insertuti.
Ceteri flores in capitulum collecti fiunt ex petali aequalibus, bifidis, sinuatis, albis: stamina V alba: apices lutei: uba geminae albae vecepraculum album.

Silex montanus.
Umbella ampla, quae ramis ab uno principio foliolis coronato egredientibus constantum. Hi singuli ramis foliolis coronantur ternis, margine albis. Ne horum foliolorum sinu pedicelli emissi efferunt semina sustinent, quibus seminis V petala affixa in tubo alba sinuata introrsum, et rubicula, quorum exterior majora, interior minora petalis proxima V stamina alba cum albis apicibus. Tuba geminina summitate rubella: sina vecepraculum magna alba.

Geranium Cicuta folio acu longissima. Flores peridii affixi: Calyces ex quinque foliis membranaceis, claris costis nitidibus, et filis nostris, quibus filis extremis liquor pellucidus stillat. Petala V coerulea in orbem prosita. Sequuntur deinde V foliosa albida membranacea inter stamina posita quibus stamina fulciuntur. Stamina V flava, summa rubra: apices pulpurei: ~~[illegible]~~ circa fructum evacta stamina iacent. Tuba V rubella. nae V sunt acus, quibus infimis partis excipitur semen, acuminatum. Neque calyx, neque foliola, neque stamina deciduum, sed excicata persistunt. Convolvuntur acus, et separantur.

Ruta silu: sive pseudoruta
calyx in V partes profunde divisus, nitidis foliis, sed non deciduus. Petala V flava, plana, vecepraculo adhaerentia. Stamina plerunque X flava cum flavis apicibus, apices lutei. Tuba apice crassa, et flava. Fructus in quinque angulos divisus, de flores sina surgens.

Salvia Sylvica angustissimo folio, flore violaceo, calycibus rubro-violaceis.
Gratiolo ubi Felix Florida.
Stipendula rubra.

Δ Calyce petalo affixus fundo integro in partes plerumq; VI diuisus, quae deorsum reflectuntur. Petala sex VI, alba calyci affixa integra. Stamina multa alba apices flaui. Intradio prouenerunt semina siue siliculae affixae cum magna tuba alba. Ore siliculis inquirendum.

III non. Sun. Taraxacum

Calyce siue petalo integro campanulato et adpressione pellinam quod in IV lunatas appendiculas prouenerat, quinta deficit ea parte qua fructus reflecti solet. His appendiculis lacteis ventriculus inest pretuciosi et resinosi humoris, quae tota mox pertracta colligentur. Ut in floribus Coronae imperialis. Desinit calyce in partes V erectas fructosas quibus firmantur fructus, et stamina. Stamina multa, quorum pars eorum longiora sunt fructus fulcientia. Ponticulus, crescente fructu exsiccatur. Stamina non affigentur petalo siue calyci, sed citra fructus petalo descendunt inter se connexa. Tuba tenua quae singula bifaria secantur, affixa fructui seriatim. Fructus extra flores eminet et deorsum pendet. Stamina nonnulla extrema arg. infima petali parti affixa.

Stirpium Matthaei, fruticosus

Flores albi seriatim, sine rubis et fructu, qui foliis circumponuntur. Calyce siue petalo in crocias corpuscolorum quadrenas, quinas, sexagas et septenas prouenerat. Stamina multa intima arg. infima petali parti affixa. Apices flaui: tuba tenua et singula bifida.

Stirpium Matthaei salicis folio tenuissime sauato, et cilioso.

Petalo in IV corpuscolorum luteas humore resinoso refertas eminet, deficit quinta ut in prismo. Tubae tenuia et singula bifida. Unum stamen longius prominet cum gemino apice turbido, quod stamen fructus petalo affigitur. Reliqua stamina ut in superioribus.

Stirpium Matthaei Characias, folio sanguinoso

Flos in IV resflexas corpuscolorum subrubras aliis partibus luteis eminentibus et acutis. Stamina multa cilliosa petalo infimo affixa, tuba integra in IV incisas partes bifidas.

Stirpium Matthaei Characias, folio sauato.

Flos desinit in duas vel tres corpuscolorum semilunares, luteas. Stamina longa inaequalia sina tenua, quadruplum, quina, et nonnunquam sena. Tuba integra fundo abscisa in IV partes bifidas, et luteas. Multa stamina petalo affigunturur, sed inter se connexa fructus petalo deinde amplectuntur. Interfructus reflexus reprehendunt atq; flores steriles, in quibus filamenta multa, lutea, tenaci fistula an petala inquirendum.

Spartium Virgilii Columnae cuiusdam.

Spartium Virgilii Columnae subtilissimum urning. vel Fragaria

Est Corymbus floribus minoribus, et crebrioribus quae videtur sterilis

In corimbo seminifera multi flores steriles facent et deciduntur; et quorum pretioli et ramusculi multa filamenta producunt rubra.

Berberis idaeus, spinosus

Calyce integer, et a in V partes secum integra partibus affixa stamina in corolla digesta alba, ita V petala. Pars media et infima surgit in filamentum, cui baccae adhaerent, oblongis et albis rubis ornatae. Non sun.

Phaseolus foliis rugosis, flore rubro. Fl. ex IV petalis parvae rubris, quae ab eo calyce inseruntur, et cito decidunt. Stamina plurima alba, apices flaui. Semina siue capsula oblongis pretiolis innixa albis attolunturur, quibus rubae fuscae rancidae apices adhaerent. Silicula vacua quibus semen unicum clauditur pretiolis albicis. Fructus teres.

Valeriana sylu. maior

Flos inf. oblongo tubo praeditus, qui cum semine committitur. Pars ora in partes V rotundae: stamina tria alba: apices flaui: tuba oblonga bifida.

Stirpium Matthaei montanus non acutus.

Flos in 4 corpuscolorum crocias prouenerat ad latera, humore resinoso refertas deinde in V erectas partes emittit. Tria stamina cum binis apicibus longiora, reliqua breviora, quorum nonnulla petala affixa. Fructus albus, ut in zognaris. Tuba integra in VI partes aculeosas desinens.

Lychnis sylu. satifolia, fl. albo, calyce angustissimo, subrotundo, striato, instar vesicae turgido.

Cynoglossum montanum, cuiusdam foliis

Semina physidis instar sine umbilici excaecata, cauo longo non rotundo.

Cardamine sicula, Fumariae folio D.

Calyce ex IV foliis latis. Petala IV alba: stamina VI quorum duo breviora: apices flaui. Tuba brevis fructosa crassa. Non sed Sux. Myosotis Orient. praefoliata, Lychnidis folio T. C.

Calyce ex foliis circumdatis, curvis usque ad

ad excovrev separatis. Perala v alba
bifida vecepraculo adhaerens, cui et v
stamina alba: apices flavoli. Tuba v
albida. Capsula trina in qua media
columella cui circumandique semina
affixa. IV id. Sept.

Frangula Matth.
Flores per pedunculos de foliorum alis egressi
bini ternii, quaternii, et plures monop.
campan. propriis dicti sine calyce, et insin
sectis utrides, summi in v non nunquam in
IV partes secti, sicut discveri. Perala affixa
brevia stamina v cucullata, sinu exci
pientia apices flavoli. Tuba brevis. Medi
flores deciduunt steriles. Rarius folia
acuminata sunt, et longa. Vide Jas
minum flavum sparsim.

Est alia in Scovro prosita ubiiisdem mi
nor, cuius folia rotundiora, et flores
subrubri. Apices pavsim albi pavsim pelli

Est rivvia aspina in vasse, pravva
cuius folia oxave mirate obtusa
flores non singulis singulis petiolis
de foliorum sinu excovrvnt adhaerent,
sed per ramusculum ex sinu
surgentes colligunturv, pallide lure
sed exavinsecus rotis maculis prev
pureis picti. Apices intus pelli, et
ru pallidi. IV Cal. Sept. in Algoud

Filipendula vulgaris
Calyx fundo integer (ideo non decidit)
in VI partes dicisus, quae expanso flore
deorsum reflectuntur. Integra pavsi
affixa perala VI alba, et stamina multa
alba cum fuscis apicibus. Pars media tha
lamus, cui circumqueque undique affixa
siliculae cum rubis suredis et crassis. Sili
quula cuilosa, a serra prev transcur
sum semen egrediretur. De hoc diligentius
inquirendum.

Trifolium flore monopetalo pallescente ar
gentcum.
Flores ab uno principio pluves, quorum
calyces striati, in v pavtes discveri, qua
rum excavsiov sanguev major. Monop.
rubo oblonga, pallide albi, dum expan
duntur subrubri

Vaillantia
Anonyma Alyssica. Vaillantia species.
stirps exigua surgit ab radice
albida, tenacosa et fibrata. Hinc
plures caulicuili humifusi in pla
numque egressi longi, teretes, laeves.
In his folia prev intervalla quaternia
et quina, in altiore parte etiam
bina, crassa, rotundo quasi fere
acceptitev acuminata, dentata mar
gine, crispidia, lata uncias longa,
longiora uncias et semis. De caule
provocant semina longa, bina semper

oblongas et curvosos [illegible]

[illegible] legitimum, alterum [illegible] in
apposito, et hoc ob latere externo
alba filamenta brevia, tanqua spinas,
emittit, cui circa cursusque summa
pavtem eadem filamenta disposita sint.
Inferiora semina bina prodeunt non
de foliorum sinu, sed de ipso caule, defi
cientibus colatere foliis. Prodeunt alia
etiam de foliorum sinu, alia etiam per va
musculos nascentev. Summis semi
nibus [illegible] perato albi aveniens, affixa est IV
stamina lateri suredis apicibus brevia. Tuba
bina apice globosa. IV Sel. Sept. Annua est

Kakile Alyssica renuifolia
calyx et IV foliis: perala IV pallide vio
lacea, stamina VI quorum duo breviora:
apices flavi. Tuba brevis, crassa, suredula.
annua stirps.

Nasturtiolis
calyx et IV foliis: IV perala suredula: stami
na VI aequalia: apices flavi: tuba brevis
apice crassa. Calyx deciduus.

Majistrum monospermum Alyssamifolio.
calyx deciduus et IV foliis: IV perala
lutea: stamina VI quorum duo brevia:
apices flavi: tuba apice crassa, suredula

Thlaspi pelitarum, et saxatile
calyx et IV foliis illissis deciduus: IV perala
angusta pallida: stamina VI aequalia:
apices flavi: tuba brevissima et suredula
fructus compressus, orbicularis, in quo
semen compressum.

Lepidium Alyssicum, vulgare
Calyx crassus, albus, integer in x pavt
es quorum v maiores, v brevissimae.
Perala v vibra pavsim, et calyci af
fixa, deinde stamina vibra pluva
cum rubis apicibus. Prope est vecepta
culum pellucidum humorem excundans.
Pars interior thalamus, cui semina ad
haerentia, et seminibus ad latera vena
vibra longa

Vaillantia flos monop. rotatus, in IV
pavtes discvetus: stamina IV perala af
fixa, apices flavi: tuba tua apice spha
rica.

Valerianella Cretica, fructu cuspidato.
Flos infundib. in v pavtes discveteus, rubellus.
Monop. stamina pusia rubella affixa perala
apices flavi: tuba longa albida, apice vanse

Thlaspidium aphacae, spicatum [illegible]
Calyce ex IV foliis: petala IV lutea: q
stamina VI aequalia lutea: apices
lutei: ruba longa apice crassa sexto
cui bini fructus affigunturus, adhaerens.

Alsine spergula facie
Calyce fundo integro cui petala V alba
affixa, et stamina V cum luteis apicibus
in V folia divisus, limbo albus. fructus
globosus, cui V albae rubae adhaerent.
Ne haec appraeamur demendus est
fructus. Tunc cernitur calyx integer.
Hanc naturam an Alsines veligera
et hypnosoides sequantur, inquirendum.

Cerastium annuum
nodosum, semine aspero,
majore Monis. Vaso.
Flores de summis ramis prov exiguas
umbellas. Fiunt V petalis inaequabiles
albis, stamina V alba: apices lutei
ruba gemina. Semina longa bina
membranosa, membranis in filamentum
tangentia spinas abeuntibus. Semina
longis pedicis insident. Caules iisdem
membranis, et filamentis asperi: ad
foliorum excortum nodosi. Folia sara
basi caulem amplectuntur, lacuna
Radix ramosa ac fibrata annua
Myurbis cicutae, nec semen in acumen
non fastigiatum. III id. Jun. Ex Stly:
vicis delata.

Myurbis annua semine saviaro sacci
Monis. Locum Caryophyllus silu.
C.B. Pin. 152. Caryophyllum sylu. Ja
cobum. Icon.
Annua scrips. Caules sacci, ex
nubro fusci, ad nodos de quibus
prodeunt folia sara basi cau
lem amplexa. Folia et pedicelli
sacria. Umbellae ex floribus
albis, petala V alba, bifida,
quorum exteriora, majora.
Stamina V alba. apices lutei.
Tubae geminae, et gemina semina
lacuna non sulcata, recep praeiuda
luteolum. Semina non acumi:
nata. Traditum ab accolis
illis aestivis, et ita pingitur.
In nostra quae in sepibus
nascitur, falsum est. Picatur.
Myurbis annua sacris, caule rubro
ad geniculum tumente.

An Acerosa major, Stasica, semine
rotundive glomerato.
Folia longa, undulata, acuta ad
excortum instar sagittae acuminata
oblongis pedicis ex radice prodeuntia.

in caulibus qui secti, non cavus, sed solidus
et semine (saviaro) de semino prodeunt
flores conferti: in fructifera sunt filamen:
torum fasciculi rubri: in aliis pedicellis. In
steriles stamina et apices.
Vrticularia aculeata, et spadro ubi stam:
inia. Sericus flores quae Cruciatensis.

Hesperis sylu. fol. ravio C.B. Pin. 202.
Calyce ex IV foliolis villosis: petala IV pallide
rubra: stamina VI quorum duae breviora:
apices lutei: Siliqua longa teres. cui
Hesperis folio incano aspero dentato
flore purpureo, parvo siliqua longa.

Cruciata palustris.
Fl. mon. vorarum, in IV partes discretum:
stamina IV: apices IV lutei: Tuba brevis:
sima intus bina semina insidentia.
III cal. Jun.
Cruciata major subaspera
palustris in fossis paludinis.
radice crassa oblonga simplice ex sin:
gulis internodiis radiculas capillares
emittens. Caulis quadrangularis sacris
sanguineis geniculis asperis, pedibus sub:
sidentibus. Folia quaterna prov con:
jugationes, costa et limbus geni:
culis asperis. Flores monopetali vorari
in IV partes divisi albi: Stamina IV alba:
apices lutei: ruba apice gemina, alba
et sphaerica: semina duo.

An Orchis militaris minor J.
Habitare de hac orchide possumus, quae
in udis pratis circa Parmam reperta.
Radix gemina, cujus altera rotunda et
altera ovata pauca acuminata, inquam
ovovis ceu testi humani praeaversis
fibrae circum ponentur sicut pedes ra:
dices. Folia angusta sara basi caulem
ambientia, erecta ad caulem prae, sertim
summa. Caulis pedalis et altior. Spica
digitos quatuor longa, in qua flores
non conferti. In hac de foliorum alis
egressi fructus contorquentur. Ab his
petala sicut flores parvi: semina pelata
sita in gaea coloris et solum medium
rubro fusci coloris. Infernus petalorum
tertia parte reflexus f. pistasia scati
tus et cuti ex fere acuis alas et cauda
quodammodo referens. In hac parte,
quae rubrofusca tum in fauces certis pal:
lide est rubris maculis asperus. Fauces in
cauda desinentes, quae est altera pars
pteradi gravis, rubra. in summo fructu
solida rubra prosita quae stamina mutu
orum, apices lutei. Sabbegune. Flores

Circa Sel. Sunias

Hæc Iconibus accurrunt descriptoribus videntur in propria natura esse vendicanda.

Sisymbrium aquaticum, foliis integris, obtusis, infimis etiam integris.

Folia integra laciniata, sine petiolo ovata, intense viridia, acuminata, et a dimidiata parte usque in summum dentata. Flores de ramis, et caulibus nudis prov petiolos producunt. Calyces ex IV foliis luteis deciduis. Petala IV lutea: stamina VI aequalia. apices lutei. Tuba apice crassa et planiuscula. Fructus brevis, laevis, bifariam in duos sinus ad latera rumens, ex cochlearia, cuius generis est. In fossis Paruinis a Porta Liviana ad aliquod S. Crucis praesertim circumvicinis occurrit. Circa id Sunias.

Sisymbrium aliquod aquaticum, foliis brevioribus prov petiolum caulis affixis sb. centum Porta S. Crucis ad agricolis

Nasturtium aquaticum, flore sordide semi fusculo albo plurimum, pauci flosculi lutei. Inter segetes Paruinas.

Rubeola aruensis, hieracifolia, coerulea Rubeola Seler.

Fl. mon. inf. in IV petalis, rubro coelestis. Stamina IV: apices parum albi, parum nulli. Tuba bifidata, apice crassa, et rubeola. Insident flores fructui, cui calyx ex sex foliolis innascitur. Fructus fructus bifaria, in cuius sinibus semen unum.

Aliud aruense flore coeruleo.

Flos mon. infundibuliformis ratio oblongo, dicisus in partes IV, coruleus. Cui inter IV stamina affixa: apices luteo virides. Tuba bifidata. Calyx extrema crassa, et subtea. Innascitur flos inter bina semina, quibus illi circumdantur.

Rubeola est, non Gallium.

Alysson segetum folio auriculato acuto, fructu minore.

Calyx ex IV foliis: petala IV lutea: stamina VI aequalia: apices lutei: tuba apice crassa et subrotula: fructus parvus, prov sepem in duas dimidias divisus

Saxifraga alpina, Ananae foliis, flore albo rubro, et luteis maculis variis.

Calyx ex V foliis prov ovat, fundo integer. Cui

Petala V albica alba cum maculis rubris, et luteis intus. Stamina ibidem V alba: apices lutei. Ex medio fructus cum calycis fundum adhaerent, cum gemina tuba alba apice lata. Fructus loculatus bifariam.

Floridus

Calyx usque ad excursum divisus non deciduus. Petala IV alba: stamina multum brevia: apices crocei, oblongi, acuminata: Tuba plurimum oblonga luteola. Post vidio Sel. Sun.

Valerianella semine umbellicato, nudo flos parvus albus in V parvos divisus in tenuibus bulbiformis: stamina III alba: apices albi: tuba summitate in duos albos globulos desinens: semina duo nisi fructus proprius quibus calyx cohaerent.

Fructus est qui transverse secus ipsis sinus ostendit, in quibus

Nymphaea flore albo, minore. Nymphaea alba C.B.

Nymphaea fl. albo, majore, et planiore. Hinc fructus divisus in sinus pauciores sed latiores quam in Nymphaea nuca

Fructus maritimus lucidus.

Flores albi, ex V petalis albis, sinuatis et versus reflexis, ac propinque dificatis, genere extrema flavescentia: stamina V, apices albidi: tuba gemina

Selem Dauci pastinaca, foliis foliis fere ante explicationem rubente

Sicilicum silique seu siliquicum spica tenuior centrum ad IV pedes attollitur, nodis et sinubus. Spica IV digitos saepe longa, in qua circumdantur ovarium ita se tradunt ut ringere adiciatur ob ea prima, costis circumdantur fasciculos omittentibus, a siliq. in arista sesquidigitos longa. Ab hac ipsa radices, et proxima foliorum, ne duo exparte inferiore apices, ac stamina, et tota se explicant, nimis provulgatum. Flos in IV aristis longis digitos longa fasciata radice, vnagistanica et imbricata semen accipit. Sequitur ut ringere radice modo non aristata. Tertium tertium aristatum, sed imperfectum manet. Semen ruba alba in duos ramos divisa, item ramesses ornatum, tribus longis staminibus cum luteis apicibus.

Seon Siguiosteri Monsieni ad Dauci figura dissimilis.

Quarmen auenaceum, Siliquosum, anacustrifolium, villosum, semine et aristis longis.

Auriculorum exterius petiolis longis insident. In his quinque una aristata hinc et hinc una obtusum non aristata. Inter quinque ordine, egredientur circulatim duabus. Glumis

Stolones et curvosus [illegible]

constans, quarum exterior sinuata et longo sinu semen excipit, desinens in aristas duas digitos longas, et subrubras. Interior mollis non aristata ad semen apponitur. Semen compressum cenciam fere longum. His partibus sequuntur alii cuniculi prius inconspicuis latentium, alliaceorum. Sed exeunt ad scapum numero VII, VIII, quamvis summi ad frugem non pervenient.

Avena Illyrica semine minori, subrufo aristis parum nigricantibus, parum villosis.

Tragicea andron Bracini folio.
Flores pari varieguti Floridus prodeunt folio nudus, et in ramos diffusus. Flores calyce quinquefolio ornati, et petalis suavis constat, cum ventosis calyce et ad angulum inclinatis. Stamina v, apices flavi. Vaccinium magnum annulatum, crocum. Tuba instar Bellamollae.

Valeriana sylv. fl. albo.
fl. albus: stamina iii alba: apices albi. Tuba alba.

Tamariscus Germanica
calyce fundo integro, in v partes diviso, cui petala v alba: et stamina v alba: apices rubri. Tuba magna alba, extremitate crassa et crassa. fl. v cal. Jun.
Flores non expandunturque instar rosae.

Ulmaria Bubacapra floribus oblongis ne' spatio pari v florto.
Calyce fundo integro, in v partes diviso, quae explicato flore deorsum vertuntur. Petala v subrotula: stamina multa: apices flavi. Vaccinium magnum.

Ea quae oscendimus publice, explicat tubas dormedio

Cistus ladanifera.
Calyce fundo integro, in v partes diviso non deciduus: de medio surgit vaccinium cui petala alba v, et stamina plurima aurea cum aureis apicibus. Sequitur fructus, cui tuba mitrata, subrotula.

Cistus mas fl. roseo
Idem calyce; petala v rosea: apices et aurea: tuba oblonga apice crassa, et subrotula.

Moscatellina Cordi
Flores ab una principio de summo caule quini et seni, quorum calyces consequent fructui in v partes non deciduas divisi. His v petala subrotula affixa. Tuba in iv partes. Pars floris inferior et superior remanet in fructu.

Gramen Illyricum, quasi aggloveratum Matth. glumis in aves aristas abeuntibus
Vaviculi ex rubris glumis, quarum extrema durior, elatis costis et dentatis, in aves longas aristas desinens. Proxima durior quidem, quae in aves parvas aristas abit. Tertia mollis et membranacea inter semen proximum. Semen cum tuba alba et filamentosa: stamina sua, apices flavi.

Gramen avenaceum, Illyricum, glabrum, angustifolium, subrubens, glumis et aristis longis.

Gramen avenaceum, Illyricum, angustif. villosum, spicis latis, villosis extremis glumae costa in aristam abeunte.

Gramen Illyricum molle, villosum, latifolium, murinum.

Gramen Illyricum, latifolium, glaucum, spicatum, vaviculorum vamis aristatis de summo caviculi prodeunt, mitibus glumis semina continentur. Stamina sua, apices flavi: semen inter glumas. Ad mare arid. Venetum nascitur.

Gramen annuum, spicatum, Illyricum, spica cylindracea, glumis acutis non aristatis.

Caranance fol. angustioribus, fl. luteo maior

Caranance minor

Buplevrum ramosum, folio gramineo, siculum

Corynum sterilis
stratio ubi vosae.

Lapidium humile, incanum, amarum.
Calyce ex iv foliolis limbo albis, deciduis: petala iv candida: apices flavi: stamina vi aequalia alba: tuba longa, apice crassa, et subrotula. Fructus compressus, acuminatus, et in lapidio, sed rugidior.

Patinum Crocl.
ex novello ramo nascuntur aggressi prov ramusculus de foliorum alis: horum calyces integri, ora in v partes divisi, flavi: inter angulos de vaccinio cuto magno, et orbiculari, ac luteo v subrotula, et cucullata petala parva nascuntur, cum praerupta apices flavos staminibus pluribus exceptis affixos. Exiguo flore, petala, ac stamina reflectuntur deorsum. In medio vaccinii iacet tuba rufula fructui adhaerens.
XIV cal. Jul.

Erucago segetum
Calyx ex IV foliolis turcolis deciduus: petala IV turca: stamina VI aequalia turcola: apices turci. Tuba apice crassa, ac turbata. Fructus quadrangularis mamillosus, inaequalibus prominentibus sarcinibus, qui in sinus excavantur.

Sinapis Chirurgorum.
Flores axillares: calyces ex IV foliis oblongis turcotis: petala IV pravia, angusta turca: stamina VI aequalia turca: apices turci: tuba axigua turcola. Calyx deciduus. Siliqua brevis rotundata velut nodosa prae semen septo divisa cui septo semina affixa, et tanquam in alveolos reposita.

Alisine major.
Calyx fundo integer, villosus, viridis in V partes divisus, limbo albas: petala X alba: stamina X albae: apices albi: tubae V albae longae, deorsum curvae. Calyx non deciduus. Fructus globosus, parum acuminatus unicus sinus, in quo surgit papilla cui semina circumquaque adhaerent prae placentulas.

Spanine semine consandis saccharo
Flos monopetalus rotatus, ex viridi turcolus in IV partes divisus, cui stamina IV oblongae colouris affixa, et apices turci: tuba apices duos globulos albicos praeminet. Fructus gominus mamillosus, in quo semen.

Alysson segetum, folio acuticulato acuto, fructu majori.
Calyx ex IV foliolis turcolis, deciduis: petala IV turca: stamina VI aequalia turcola: apices turci: tuba ex inaequali crassa ac turca. Fructus surgit in duos sinus divisus prae septum, ita cuius limbo affixa prae funiculus semina rotunda.

Spiraea Ptyrellici folio crenato
Flores de summis ramis prae umbella, quorum calyces fundo integri in V partes ova divisi: his V petala alba adhaerent, et stamina multa cum turcolis apicibus; eminent deinde in corona digesta prae rubentia quadam aliquae humore refecta accrescentia, quae vere praeculi munus obeunt calyci affixae. Siliculae quatuor quinque ale medio surgunt, quibus turcolae et longae tubae inicuntur.

Hesperis Leucoii folio siliqua quadrangula.
Flores ex IV petalis turcis: calyx ex IV foliolis deciduis, turcolis. Stamina VI ~~[illegible]~~ capillis turcola: apices atrique colouris. Tuba siliqua affixa brevissima bifida, turcola. Siliquae ad caule erectae quadrangulares, in quibus semina longa serro in limbo prae oblongos funiculos affixa. Tumidus nidulatus.

Erucago Orient. Frantii Lemnis folio
Flores petiolis longis affixi: calyx ex IV foliolis turcis: petala IV turca: stamina VI turca, quorum duo brevia: apices turci. Tuba brevis vina divisa. Fructus (quorum plurimi exiles arg. acerdo) non praemutare consequuntur ex rotundo acuminato, laves, quibus mamillis inaequales, lignosi, duri, erucae serrore, et mordacitate, qui unico sinu semen focent. Quare non Erucago, sed vapisarum nidulatum.

Barbarea H. Par.
Siliqua longa duos digitos, teres, semina ex rotundo longa

Sinapi Ind. Lactuca folio
siliquae breves, laves, quasi nodosae rugosis seminibus. Semina rotunda laris funiculis umbellicalibus limbo septi affixa.

Crysimum Graecum, foliis hastatis, siliquis longis ad orizontem inclinatis sectibus: semina tenuiuscula. Siliquae IV semis digitos longae.

Hieracium Hantii Lemnis folio maximum

Chenephyllum sylv. praetenue Cicutae folio, seminibus brevibus, nitidis.
Semina nigra, nitida, in gracilitate desinentia.

Chamaenerium Burnetiae folio.
Calyx fundo integer quo cum fructus continetur, ova in IV partes divisus: petala IV rotunda bifida affixa calyci, cui ex VIII stamina adhaerent, quorum IV brevia IV longiora. Tuba oblonga, summitate crassa ac quadrifida. Apices turci: calyx, crescente fructu, totus decidit.

Chamaenerium Cash.
Calyx ex IV foliis longis rubris, petala IV rosea inaequalia inaequaliterque disposita. Stamina alba deorsum curvata, tuba longa sursum ascendens extremitate IV partibus divisa. Flos anomalus est.

Agrimonia vulgaris
Calyx quo fructus ~~[illegible]~~ alto calyce continetur integer, forma campanae, ova in partes aequales divisus. Fructus insi-

46 Der vecē ꝓracula magno albo. Porrum est fructus, semis, unico sina semen complexus.

Anagyris vulg.
Radix Rhodia foliis sagittariae dentatis, calyce fundo integro, rubro villo: petalis gallicis luteis, apicibus subcoeruleis. Fructus spensis uiligneus.

Caryophyllus silu. minimus, ꝓtocumbens, flore rubro, petalis margine dentatis cū maculis albis et rubis circulū efformantibus. Tubis brevis albidis longis in spiram circumactis. An Caryophyllus vernus, angustif. H. elegantissimo rubro Botanic.

Sinapis glabra, Eruca hortensis folio, flore albo, martium hortensis sapore, et acredine.

Radice alba, acuis, brevibus filiis vestita. Caulis statim a radice in ramos diviso. Folia prima glabra, minus profunde secta, pretenso innisca. Caulis et rami primi in alios ramos separati, glabri, uirides, in quibus folia sine petiolis Eruca modo divisa. Rami in quibus flores foliis nudi. Incipiunt flores a dimidiato fere caule et ramis. Calyces et IV foliolis: petala IV alba: stamina VI quorum duo breviora: apices flavi: Tuba excavata crassa et furca. Postilo circumactus flores. Siliquae sacae vario ordine, et alternatim positae obliquae surgentes, nec digitos longae quadrangulares. Dividuntur per longitudinem bifariam; semini limbo affixa semina ruffa longa ac rotunda. Vero et aestate flores. Sapore ad sinapi, aut sisymbrium proximat: siliquis ad Erysimum, aut Hesperidem. Nascitur in Ap. Stoyro: An Sinapi hiemale Bauhin.

Radix Rhodia foliis sagittae, excavamicare dentatis fructifera.

Calyx fundo integer, ora in V partes rupta divisus. Petala V ex summo vertice calyci affixa. Sti stamina X cum apicibus luteis, quae rubescendo coeruleo cadunt. Deinde apposita sunt XV appendices succo quae receptaculum constituunt. In medio duae siliculae.

Anacampseros
Radice Rhodia foliis longioribus, et angustioribus.

Anacampseros Illyrica foliis subrotundis.

Caryophyllus barbatus silu. sagittifolius. Flos ac V petalis rubris cum obtuse acuminatis, et dentatis cum maculis albis.

Caryophyllus barbatus silu. angustif.

Telephium flos
Bryonia alb. foliis in profundas radices divisis; reberesa radice, sterilis.

Calyx floris integer, scindituque in V laciniis. Flos campaniformis propinquo dictus, coeruleus in V partes divisus: apices VI lutei: stamina brevissima affixa perpetalo.

Caryophyllus silvestris, flore rubro pluribus de summo caule producere missus hoc nomine D. Seguier. 1742: IV cal. Jul.

Selem minor

Fl. minor, roseus, excavamicare dentatus: rubis geminis, reflexis, et villosis.

Caryophyllus communis in collibus Rosalis missus hoc nomine D. Seguier 1742 IV cal. Jul.

Caryophyllus silu. Fl. rubro in modum calyce oblongo cum brevibus cunquibus. An Caryophyllus silu. Tabidatus vagineus Camer. Epit.

Triticum silu. Illyricum spica satione. Vaviculorum ordines in se habent. Spica pro digitos sata: ordo unicuique unguiculae habet glumas, cuius costa villis albis et longis producis ornata pro arista pusilla, sed in arista brevia. Sequitur hinc et hinc alia glumma longior, ad aristae excutes villis ornata, quae arista digitum 1. S. longa. Intra hanc glumma, et partem incumbentem mollibus venique neque aristato iacet semen ternum folamentosa et alba instructum. Apponuntur item stamina tria cum longis apicibus luteis. Aliquo interrupto partium unicuique sunt minor, cuius costa summa quae in aristam acuminatum, cui les geminae ex opposita parte, sed altior quarum unicuique superandum, minimus.

Asphodelus Cruciat. Caryophylli folio, flore purpureo albo. S. C.

Flores singulares per ramos sparsi, quorum calyces fundo integri, ora in partes V secti. Calycis folia V petala alba affixa, et stamina X cum tectis apicibus. Tuba genuina albida. Summi rami floriferi villis omnes quae humorem viscosum fundant, foliis nudi rami folia prae caulem bina, et bina instar caryophylli, sed petiolata, ut in Lychnide quae Bohem. alba.

Hieracium folio Sonchi capite magno non villoso Illyricum.

Selem vulgatum capite villoso.

Daucus III Bras. in Plinii Col.

Flores per umbellas, qui primum V petalis

ante explicationem Legitur.

Vigella Orient. fol. flavescente etc.
Calyce nullus, sed folia pro calyce multum
referunt. Petala v lutea in corona posita
circumiacent, x alia petala longe mi-
nora bifida, deorsum instar imbricis cav-
ca lutei coloris cum maculis subruberis.
Hae angusto principio affixa omittunt et
prendentia de summo deorsum sed inte-
rius propria excavata eiusdem coloris. Sub
iacent huic praeterea duae proveberantiae
humore noctilucidae, illa appendicula
obtecta. Ovarium deinde staminum
superiora in corona et tenuia lutea
lutea cum suteis apicibus ad excurre
fere maculis rubis colorata. Inter haec
surgunt cornicula v, quae summitate
in corona et sui capitis rubra desinunt
inferius inter se coniunguntur et leui
manu facile in unum cinguntur ea praecur-
cta explicantur. Quae vero natura a
Vigellis non differunt. intus semina obli-
cuata.

Vigella cretica, semine aromatico.
Calyce nullus, neque folia proxima
Petala v eodem modo superius pallide
coerulea, inferius pallidiora. Petala alia x
angusta primum et coerulea sursum cur-
cantur, omittuntur ad interiorem praeter
appendiculas lutas et coeruleas, quae in
filamentum fastigiatum. Deinde expli-
cantur bifaria lutea filamen-
tis ornata et circulo cuidaceo, quo pate
proximo spatio distant duae proveube-
rantiae rangacae fonticuli duo humore
referte. Utraque praeterea istius modi
praeter extremitate globosa est, lutea et
circulo cuidaceo distincta. Stamina nu-
ra pallida sursum adscendunt circa
fructum cum suteis apicibus. Haec omnia
receptaculo albo et circulari affixa.
Fructus rugidus in v cornicula sine
rubas excaminatur, qui in v sinus
distinguitur, ubi semina subruberia.

Vigella arvensis cornuta
Folia provocalyce. Petala v eiusdem
ut in proxima colouis sed majora.
Petala x uiolacea et angusto principio
excauata, deinde lata et uiridis coloris
sursum curuantur. Hae cauitatem
fonticuli bini eminent et petala istis
alia praeter inferius prendent lata
cuspida tamen. Nulla cauitas appen-
dicula. Stamina multa subuiridia et
ea ad fructum. Apice et cuiusdam lutei
fructus sulcatus quinquefarius
concavus rubas, et longas emittit. Diuidi-
tur in quinque sinus, ubi semina intra
nuda ovata et longa.
Receptaculum paleaceum.

Vibellus rotundifolius.
Calyce in v partes cuspidatas diuisus fundo
tamen integro, cui petala v lutea affixa

Vigella Orient. fol. flavescente etc.
Calyce nullus, sed folia pro calyce multum
referunt. Petala v lutea in corona posita
circumiacent, x alia petala longe mi-
nora bifida, deorsum instar imbricis cav-
ca lutei coloris cum maculis subruberis.
Haec angusto principio affixa omittunt et
prendentia de summo deorsum sed inte-
rius propria excavata eiusdem coloris. Sub
iacent huic praeterea duae proveberantiae
humore noctilucidae illa appendicula
obtecta. Ovarium deinde stamina
superiora in corona et tenuia lutea
lutea cum suteis apicibus ad excurre
fere maculis rubis colorata. Inter haec
surgunt cornicula v, quae summitate
in corona et sui capitis rubra desinunt
inferius inter se coniunguntur et leui
manu facile in unum cinguntur ea praecur-
cta explicantur. Quae vero natura a
Vigellis non differunt. intus semina obli-
cuata.

Vigella cretica, semine aromatico.
Calyce nullus, neque folia proxima
Petala v eodem modo superius pallide
coerulea, inferius pallidiora. Petala alia x
angusta primum et coerulea sursum cur-
cantur, omittuntur ad interiorem praeter
appendiculas lutas et coeruleas, quae in
filamentum fastigiatum. Deinde expli-
cantur bifaria lutea filamen-
tis ornata et circulo cuidaceo, quo pate
proximo spatio distant duae proveube-
rantiae rangacae fonticuli duo humore
referte. Utraque praeterea istius modi
praeter extremitate globosa est, lutea et
circulo cuidaceo distincta. Stamina nu-
ra pallida sursum adscendunt circa
fructum cum suteis apicibus. Haec omnia
receptaculo albo et circulari affixa.
Fructus rugidus in v cornicula sine
rubas excaminatur, qui in v sinus
distinguitur, ubi semina subruberia.

Vigella arvensis cornuta
Folia provocalyce. Petala v eiusdem
ut in proxima colouis sed majora.
Petala x uiolacea et angusto principio
excauata, deinde lata et uiridis coloris
sursum curuantur. Hae cauitatem
fonticuli bini eminent et petala istis
alia praeter inferius prendent lata
cuspida tamen. Nulla cauitas appen-
dicula. Stamina multa subuiridia et
ea ad fructum. Apice et cuiusdam lutei
fructus sulcatus quinquefarius
concavus rubas, et longas emittit. Diuidi-
tur in quinque sinus, ubi semina intra
nuda ovata et longa.
Receptaculum paleaceum.

Vibellus rotundifolius.
Calyce in v partes cuspidatas diuisus fundo
tamen integro, cui petala v lutea affixa

Iris, Gladiolus, sinuatis. Stamina v affixa
unices alti: Receptaculum geminum album
tuba gemina alba, pericarpio rotunda.
semina cuspidata.

Lamprancuda — Alsines aut Elisagynis
Insula fol. H. Cat.

Flos campaniformis provoque dicitur.

Valeriana alba Cretica fructu caesicania.
Calyce fructui affixus rugidus instar cu-
sica, ova granulosa. Fructus subest qui
in tres capsulas sive sinus di-
uiditur, in quorum tantum uno qui
latior, semen oblongum iacet.

Valeriana alba semine umbilicato nudo.
Singula quae semina habentur, di-
uiduntur in tres sinus, in quorum
unum semen reperitur.

Dragania sterilis albina, caulescens
calyce fundo integro in x partes di-
uisus. Huic v petala lutea affixa
et stamina multa lutea cum suteis
apicibus. Semina ratamo affixa nuda
quibus fructus et crassa tuba adhae-
rens.

Allium Illyricum, angustifolium, flore albo,
de capitulo provoqueniente.
Petala vi alba, costa extrorsum uiridi
limbo rotundo exigui tractus subruffis. Sta-
mina vi rubella: apices pallidi. Fructus
in vi partes proveberat. Inter quas
tuba surgit alba.

Scilla flore luteolo.
Petala vi lutea: costa uiridi, limbo
cum suis rubis: stamina vi subrubra
apices lutei.

Scilla vineralis
Petala et stamina affixa calyci

Onagra Barrisonia.
Calyx cohaerens fructui fit longus,
tubularis, summus in iv partes
diuisus, quae, explicato flore deorsum
reuoluuntur. Semina particalycis
iv lutea petala affixa et stamina
viii lutea cum suteis apicibus. Per calycis
tubum subit a fructu tuba lutea in
iv partes diuisa.

Chromavarus Siculus Boc.
In Umbellis ad latera prosiris multi
flores sterilis iacent, fetung v petalis
luteis cursus in spiram vestasis, et v sta-
minibus luteis cum suteis apicibus. Re-
ceptaculum magnum luteum. Nulla tuba,
neque embryo: alii fructus gignunt
cum geminis tubis suteis.
In media umbella oriuntur flores creuiles
reperiuntur, sed pauciores.
Vt non sul.

et stamina plerumque x flava cum
fuscis apicibus. Fructus in quinque
succulas rubas discretas in v partes
separatus, quae singulae

Rubus sine spinis
Calyce fundo integer in v foliola
divisus partitas: integra parte v
partitae rosea petala, et stamina multa
affixa eiusdem coloris: apices fusci.
Thalamo adhaerent tecta rubis roseis
apice fuscis et crassis singulae in-
structae.

Sedum fl. albo an Mich.
Flores de summo caule prodeunt per
umbellas, quorum calyces ova in partes
vi divisi fundo integri sunt. Quibus
affixa petala vi alba, et xii stamina
alba cum fuscis apicibus. Fructus plerum
vi cum rubro acuminatis.

Filipendula vulgaris semina fructus
sunt.

Imperatoria sativa
Semen crassum sulcatum, cuique in-
volucrum facile a semine oblongo
separatur. Umbellae laterales steriles
geranii malva embryonum vestigia.

Item montanum off.
Idem semen, et eodem modo se-
paratur ab involucro; ideo con-
genera haec duo sunt.

Ferula fucida.
Umbellae laterales steriles, me-
dia et major fructifera, in qua
ramen multi flores steriles sunt.

Lotus villosus, frutescens, flore
albo de summis ramis prodeunte.
Caulis ramosus, inflexus neque re-
ctus, subrubet. Calyx villosus subrubet
vexillum album et alae. Carina geminos
angusto principio nata cuspide addi-
mentum habet carina quae pars alba est, integra
ab violacea est intus. Stamina in
vagina coeunt, quorum ultima usque
stamen cohaerent. Apices fusci. Siliqua
teres longa cum longa cuba apice crassa
et subcurva. Nelle buse.

Vrsana
Barba caprae flosculis oblongis sterilis
ubi legitur, et spalto ubi rubus fl.
pleno. Sibi etiam fructifera quae tre-
decim stamina habere videtur.
Calyx fundo integro, non decidens.

Salvia sacrifolia, pericli cuidlaceis
fl. coeruleo. Ubi Rubus fl. pleno

Lauretina fl. pulchemino
Calyx geminus integer, ut in malvis. Flos
monopetalus, ut in malvis. Thalamus
desinit in rubas, expandunturque coopertis
semina, quae ad latera in orbem cir-
cumagantur.

Mespilus folio rotundiori, fructu nigro
sub dulci.
Pericli et folioni costae lanata. Fru-
ctus niger, cui calyx in v foliola expan-
sus affixus. Semina in sinubus iacent
longa compressa, non dura, sed quales
in cydoniis, et malis.

Lunaria major, siliquis longis
contortis.
Spalto ubi Rubus fl. pleno

Sphondylium majus, sive panax Hera-
cleum quibusdam.
Umbellae laterales multos flores
steriles continent, quin fere omnes.

Thapsia Bocc.
Umbellae laterales fere ex omni par
steriles. In media item umbella
flores sunt steriles.

An Thapsia sive Laserpitium, ad sin-
gulos foliorum sinus umbelliferum.
Umbellae inferiores fere steriles in quibus et steriles
summa fructifera. Ubi Rubus
sine spinis. Spalto.

Myrrhis Dioscor. semine uncia longo
multum plurimos flores steriles fructife-
ris nascuntur

Peucedanum Germanicum.
Petala in se contorta v, exterius sub-
rubra, intus pallida: stamina v
pallida: apices fusci: Pericarpium
fuscum. Tuba subrubra breves.

Thapsia Bocc. ubi legitur
Umbellae laterales fere steriles: flos
ex v petalis albis sinuatis: stamina v
albida: apices albidi.
Umbellae media fructifera quidem,
sed ramen flores steriles continent.

Asperugo major, corona floris candida
ubi legitur.
ab ceno principio foliis coronatorum
pericli multi oriuntur ut folia quibus
summis calyces in v partes divisi in
siliquas, fundo integri in floribus ste-
rilibus, quorum magna est copia
calycibus affixa v petala alba in
sterilibus violacea, in fructiferis
alba ad floris centrum circumcolora
stamina v alba: apices rubri: rubra
Fructifera geminae uvae. Calyx flos
infructiferis integer: uva pericarpium gu-
minae albae ovatae, crenulatae.
Semina longa sulcata, costis mem-
bra alba crispis.

Myrthis annua laevis, caula vrbo ad
geniculos ramiana.
Umbellae lateraales saepe rotae sterilis.
In fructiferis multi flores sterilis in oci-
guis umbellis. In omnibus calyse deciduis.

Lactinaca sarcina flarifolia.
Umbellae lateraales fere omnes sterilis.
Media quamvis plurima semina ferant,
gerant tamen etiam sterilis.
Semina compressa lenta, non sarcina
aag. obliquata.

Corianova
Umbellae lateraales fere omnes sterilis
Media ad centrum sterilis flores ferunt
Petala in centrum floribus deco maiora
reliqua ut in ceteris minora
bifida sinuata. Stamina V
apices subrubi. annulare receptaculum
III. Tubae geminae vultur. Semina
hamisferica lenia. calyse non decidua
semini affixus.

Myrthis odorovara
In lateralibus umbellis multae sterilis
multae semina aliqua exhibent. Media
ubi plura semina tamen flores ste-
riles sunt.

Geranium stipulis folio
Umbellae lateraales sterilis omnes.
Media flores item sterilis gerunt
Tubae longae: calyes non decidunt.
Receptaculum villosa.

Geranium maximum Aquilfolio ac
Cadam
Geranium caule flexuoso et fistuloso.
Eadem.

Ammi magius
Umbella media fructifera cum geminis
rubis apice crassis. Receptaculum
albidum.
Umbellae lateraales

Petala extrema maiora alba bifida, et
sinuata. Reliqua eadem sed minora.
Stamina albida V: apices albidi.

Myrthis radice lucida instar nagi.
Umbellae lateraales sterilis. Media
fructifera quidem, sed non plurimis
floribus sterilibus
Semina longa laevia, cylindracea duo
unicantur.

Angelica montana pretennis platundqui
folio.
In medio umbellarum parvae umbellae
sterilis.
Receptaculum magnum villosum
In umbellis lateralibus interpositarum
flores sterilis
In mediis umbellis paucis sterilis flores
Nisi semine aureo

... ante explicationem tegitur.

Umbellae lateraales sterilis 38 [49]
Media fere omnes sterilis.

Nigella hortensis, flore simplici coeruleo
Folia quaria in silvestri maiora, semini-
bus bifida et lucida
Ip nigella fl. pleno
Multiplicantur petala, quae ex angusto
principio in partes explicantur. Stamina
apices, et fructus.

Rhus cotinoides
Flores in conum crudum; quorum nonnulli
sterilis. Calyx in omnibus fundo integer
in V partes secus. Calyci affixa petala
IV cum V lucida: stamina V apices luce-
ti. fructus compressus cultosus sumministrare
vobis, unico sinu semen complectens

Rhus aff. cotinoides folio acute
sterilis flores omnes.
calyce fundo integer, in V partes secus
fiunt V petalis luteolis flores: apices
lucei: stamina V

In Toxicodendro Fraxini folio.
Multi flores sterilis.

Aronia Rod.
calyces V folia constituunt; idcoque petala
exteriora subaurida: petala V alba ve
contracto affixa. Stamina multa apices
lutei: Tuba longa. fructus sicus in tres
sinus divisus, ubi semina multa longa

Barba capra
Flores sterilis racemis partim
sterilis, partim fructifera.

Rhadit Rodia alia.
Flores de summo caule producunt, quo-
rum calyces fundo integri, in IV partes
separantur limbo flaccas. Petala IV
rari vero V Patulia limbo flava, affixa
calyci: Stamina pistillum V affixa
calyci. Apices lucidi. Fructus cum sin-
gulares, vel bini, vel terni. Tuba luce-
ac acuminata

Sphondylium Cicer. Reascitum.
Umbellae lateraales continent multos flo-
res sterilis. Media nonnullos etiam ac
centrum ferunt

Barba capra fl. coloreo
Calyces integri ova in IV, nonnunquam in
quinque partes dirisus, reflexus. Cui
petala IV aliquando V affixa angusto
principio. Stamina n° inaequalia longa
calyci adhaerentia. Apices lutei.
Tuba multa albida apice crassa a
siliculis.

Cancalis arvensis cochinaro magno flore
et fructu.
Flores in ambitu in genibus petalo diuma-
gna, seminifera: flores minores, in quibus
petala aequalia minora, sterilis.

50 Sphondylii ovati semen in medio
facei per funiculum umbilicale adnexa
observari.

Pastinaca foliis veneri cinereis

Umbellae sareverales rotae fere steriles.
Fl. flavi et v petalis subrotundis:
stamina v subulata: apices flavi.
Fructus vesiculosus sive bracteatus
Media umbella seminifera, quamvis
ibi ortae interpositis floribus sterilibus
Semina facie, cylindracea dum
coniungunt, sed brevioribus pilis.
Vnidis vario exprescit.

Anisum
Petala v alba bifida, aequalia: sta-
mina v alba: apices albi vesicu-
lata pallida: rubae albae. In umbellis
fere variis multis sterilibus flores.

Nigella Cretica folii foeniculi:
Petala v exteriora, breviora, et subrotun-
da. Petala v interiora majora bifida,
cuneata albida, maculis violaceis picta, cuiusque ornatus, figura
quasi in nigella communi, sed
majora

Anethi Sicula, spicata, Siceris folio.
Flos ex iv petalis, quorum unum
longius. Calyx rubicundus, ova in v
partes fructus pravus angulatus

Apium hortense Sassofrius.
Umbella media seminifera
Umbellae sareverales ad centrum ste-
riles flores ferunt.

Paganum ovaricum vhora.
Fructus multiangulatus. nat in cella
tas angulatus sicilicum.

Zyzyphus montis nostri
ex folio vel sinu brevissimus ramusculus
egressus, ves vel quartum flores explicat
quorum calyces fundo integri, ova in v
partes dividuntur. color calycis fuscus.
Petala v oblonga fusca calyci affixa.
Stamina v: apices flavi. Stylus ante
flavo crassus, tuba gemina.

a Rubus vulgaris flore roseo.
Calyx integer, in v partes ovatas, et
crassas secatur, deorsum reflexas, et
antrorsum sinuatas. Integra parte
affixa petala pallide rosea. Sta-
mina filuvina crebra calyci item
affixa. Apices pallide flavi. Tuba
multa longa folia rubiculosis affixa
bacis.

Δ Rubus minor, flore albo, fructu casio.
Calyx similis. Petala v, stamina multa, alba
omnia; apices albidi: tubae albidae. Bacca
ex nigro caesia, in quibus semen unum

compressum, vernicosum, rugosum
Δ Punica quae malus granata fer.
Plurimi flores quamvis fructus ru-
dimenta excitent, ad maturitatem
non pervenient, et decidunt. Horum
calyces campaniformes integri crassi,
ora in v partes producti, purpurei, quibus affixa petala v phoenicea
et fluvina stamina eiusdem coloris, non
in corona digesta, sed usque ad
extremum circumundique disposita.
Apices flavi. In ima parte fructus
rudimenta cum tuba. Hi flores decidun
fructiferi centro remanent, et in sinu
in quibus acini, apparentur, quisi-
nutinares sunt in decidiis. Fere
communia

Medicinum folio graminee sive
Ibens.
Calyx ex iv foliolis rubellis deciduis. Pe-
tala iv alba: stamina vi aequalia, a-
pices flavi. Fructus compressus, pu-
gnosus cui tuba flavola adhaeret, Isatidis
dicitur. vesiculatus circumposita ad
fructus principium flavedus. Fuho mense
floret.

Gallium flavum.
Fl. monop. vocatur sine rubo in iv par-
tes secatur, flavus: stamina iv flava
apices flavi: tubae geminae flavedae apice
crassae. Semina bina nuda, laevia

Medica legitima, evecta flore vio-
laceo.
Medica legitima, evecta flore flavo
Lo in monte sancto.

Gallium flore albo
Fl. monop. vocatur, in iv partes di-
visus sine rubo. Stamina iv: api-
ces flavi: tuba gemina, apice crassa
et alba. Semina bina nuda, laevia.

Hamus sylu.
Petala exteriora duo vel tria majora
sinuata, bifida alba, reliqua minora
alba, sinuata item et divisa. Recep-
taculum geminum albidum. Stamina
alba: apices flavedi: tubae gemina
albae. Semina bina filamentis circum-
undique aspera.
In umbellis exterioribus flores
steriles reperiuntur.

Caucalis et Hamus, ac etiam Sa-
nicula unum genus.

Hypericon vulgare
Calyx ex v foliolis non deciduis pata-
la et stamina recentaculo affixa
tuba fissida flava.

Caucalis arvensis, eurinata ma-
gno flore et fructu tenuifolia.
Umbellae media flores steriles continent
Umbellae sareverales fere rotae steriles
Petala exteriora majora. Hamus et

Eryngium montanum, amethystinum
capitulis covenientibus foliis longis

in aculeos productis amethystinis. Singulos quoq. flores bina semina spinosa solida amethystina occupiunt. Semina bina sunt, sicut plerique fructus separati calyce quinquefido amethystino coronati, intus sinus est, in quo semen. Petala v bifida amethystina. Stamina v, et apices amethystina. Tubae bina longa amethystinae. Haec in medijs capitulis. Receptaculum albicans, et crispum

Eryngium campestre sativis foliis et vaniis albicans
Eadem sed folia aculeata et minor patibila: rubae albae crenatae sinuatae, et reflexae albae: alba stamina. Apices fulvi: Receptaculum albicans et crispum.

Oreoselinum
Apium montanum, crispum sicut Oreoselinum flore albo
Petala alba v sursum versa: stamina v albida: apices fulvi. Receptaculum geminum album: tubae bina albae

Idem purpurascente flore.
Petala rubella: corona albicans: in monte sacro gignitur ad Mallem Musdona

Oreoselinum Apii folio majus. Petala sinuata alba. stamina alba: apices fulvi. Receptacula: tubae lutescentia, sicut ex albo in luteolum tanquentia.

Athamanta silvestris. Ex purpureo de summo caule effusus calyce cyathiformi membranaceus, petali rubelli quorum summi erecti longiores, reflexi minores. Petala v rubella: rubella stamina: apiculus fuscus pallescens. Tubae binae integro de summo fructum. Hic frigoris maria petalis loculamenta. Petala non decidunt, sed circa fructum haerent aridae.

Linum maritimum, luteum
Calyx exiguus ex v foliolis. Petala v ampla lutea: stamina v et apices lutea: tubae quinae apice crassae humiliores quam apices. Calyx non decidens.

Parnassia.
Calyx quinquefidus non deciduus; quippe qui de corticis ex nascitur. Petala v candida stamina v ipsi candida: apices fulvi: inter stamina quinque surgunt palmata alia stamina lata, et variosa seminis ramulis insertis, quibus globulis lutei et pellucidi liquoris plenis: fructus contra albo rectus.

Mentha foliis anethi
Semina brevia sulcata, ideo ad foeniculum non spectant) interpositis sterilibus floribus.

Circaea major
De summis ramis foliis nudis prodeunt flores et fructus pendulo affixi. Fructus aduncis filamentis cuspidati in duos sinus aperiuntur, in quibus singulis singula semina longa utrinque acuminata continentur. Fructibus insidet receptaculum, cui calyx cyathiformis connascitur, et bina petala candida ac bifida albae. Ex duo stamina alba cum fulvis apicibus. Surgit de medio receptaculo tuba ex albo rubella summitate crassa

Helianthemum Illyricum, flore pallido violaceo, rancifolium, foliis in caule trifidis

Linaria Illyrica. Myosotidis arvensis folio, ramosa, ramosa procumbens, flore pallido violaceo, inferioribus facinis pallidis, calcari

Fructus globosus, in decos sinus diuisus, in quibus semina nigra, sulcata

Asclepias Illyrica. an asclepias angustifolia, flore flauescente H. R. Pav.

Ornithogalum Illyricum, pratense, spicato flore cuidacao autumnale.

Smilax aspera. fructifera odorata

flos hexapetalus, luteolus, rosaceus sine calyce. summo fructui ruba crassa nitida stamina nulla inuenta. neque gigantum. Perdo decidua

Cossinium vulgare

calyce ex sexibus foliis laciniatis: annulus deinde uiridis excipit flo. ve. Flos monopetalus aequalis in extremis flauescens

Asclepias Alp. aizoides, foliis longioribus, minus dentatis

Fl. amplus villosus, aduocidaceus

Chritmum maritimum, minus.

Umbella sucaratas, sterilis iacent. In mediis nonnulli flo. res semen non ferunt. Flores pentapetali sinuati. foli: vaccinaenda succulta.

Δ Faba crassa Illyrica

Flores in amplis umbellis tetrapetali, cum pentapetali lu. teoli: calyce integer fungo, cui petala et stamina affixa. ova secum in pauca IV cum pro petalorum numero. cum petala IV sunt, VIII inuenimus stamina cum furcis apicibus: item cum V, X adsunt stamina. Pari varietate ad petala IV, IV cornicula respondent ad V, V. Flores sept. mense.

Limonium minus, bellidis folio

calyce integer membranaceus: petala V coa.

Limonium maritimum minus.

eadem

Aster maritimus, salviae folio

Flores in umbellas prodeunt: calyces ex foliis inaequalibus semiff. pallide caerulei, ff. acuti: semina cum pappis, thalamus nudi: flores odorati sunt.

Melissa Illyrica graeca dicta, hirsuta caeso differt a nostra Romana

Senna Americana, Trigeminis foliis Plum.

Calyce ex V foliis non decidunt: Petala V furca, quorum una sursum reduvis et latiora sunt, duo inferiora eurgunt, longiora: duo item stamina majora vel lacinatum, cum furcis, reliqua erecta. Flos cuiusdam polypetalus anomalus.

Δ Onagra latifolia

calyce cum vaccinaeudo exhaurens in oblongum tubum efformatus atrovo excurrens cum fructu commissuras atrovo diuiditur in IV foliola uiridia et reflexa: petala IV furca cordata: stamina octo apices lutei: stamina furca et petala adhaerent tubi ovi. Per tubum descendit ad fructum tuba apice quadrifida. Stip et crassa, et longa. Fructus in IV sinus diuiditur. Semidit

calyce et vaccinaeudo

a Onagra angustifolia.

Eadem sed minora.

Δ Chamanerium latifol. villosum, magno flore

ut in onagris calyce et vaccinaeudo in tubum concentrant calyce in IV partes desinit. Petala IV rosea: stamina VIII pallida cum furcis apicibus. Tuba apice furca et quadrifida per tubum descendit. Fructus octangulus, per sectum cui semina affixa separatum in IV sinus: semina villis longis ornata

Smilax aspera alti Lagrum.

odoratae
flores, ab uno principio plures rubo sine pericilo oblongo adhaerent. Sunt VI petalis suteolis, et VI staminibus, ac apicibus eiusdem colouris. Nulli embryones, nulla ruba; ideo strips sterilis.

Phytolacca Americana
Flos sine calyce; ideo petala v rubella etiam calycis munus obeunt, non decidua. Stamina vacciniaceo affixa, multa: sub plures rubella

Plumbago
Fl. mon. inf. calyce integer ova in v partes circumcidique filamentis quibus ~~fucali~~ et liquidi humoris plena corpuscula affixa, ornatus. Stamina subtus a pretalo seminis vacciniaceo, luteo antrorsum surgenti affiguntur, vacciniaceo item insidet fructus, et fructui ruba apice divisa, et rubella.

Fascifraga Venera
Multi flores ad fungi et non pervenientes.

Filipendula vulgaris
Siliquetae sunt, quae maturae sese aperiunt

Oreoselinus Apii folio minus.
Flores steriles interpositi sine rubis, qui semen non ferunt.

Granadilla in horto fol. tricuspidi
calyce fundo integer, in v partes ultimas divisus: cui v petala angusta pallida affixa et filamenta multa. Stamina rubam amplexa emittunt apices luteolos. Calyce decidit fructus unicam sulcatus

Fragaria sylvestris vulgaris
umbella minores: flores fere omnes quinquepetali, et corniculata quina

Salicaria vulgaris
In spicis prodeunt flores per fasciculos, quorum calyces integri rubentes, ova tenuiora in v partes eminentes, villosi, rubelli, qui etiam vacciniaceuli munus subeunt. Ad his v petala rosea affiguntur, et stamina x rubella cum luteis apicibus. Fructus in imo sacci cui innascitur tuba longa apice crassa ac lutea. Fructus per septum in duas sinus distinguitur, ubi semina albida instar cicadarum ovorum.

Peucedanum Stratiotes
Multi flores steriles nec in funeralibus, quod in medijs umbellis.

Pastinaca sativa
radix

Pastinaca silv. altissima.
in summis umbellis flores steriles
in subtonsionibus vero umbellae steriles
oblongas et villosas seminis dimidium

Myrrhis Orient. semine uncial longo
in cacetis umbellis multiflores steriles

Ferula tenuifolia
in cacetis umbellis multiflores steriles.

Cicuta Provensis Petroselino similis
in medijs umbellis pauci flores steriles, in laterali bus multi: semina ab una parte gibba et sulcata, ab altera plana

Ammi majus
semina longa striata.

Apium Pyrenaicum.
semina ab una parte plana et lata, ab altera gibba et sulcata
flores steriles inveniuntur

Sisarum Germanorum
semina longa curva, et striata.

Foeniculum dulce
semina longa, sulcata. Pauciflores steriles

Foeniculum alium semina brevior sulcata.

Lilac matth.
fructus siccus, compressus, acuminatus, bicapsularis: in singulis singulis seminibus compressa, et lata

Siliqua in horto dulcis
fert stamina longa et magnos apices, omnia contortiora

Siliqua dulcis in usu
fert brevissima stamina, aequalibus apices.

Finestra in salatea 1.
1 Melopepo verrucosus, fructu et semine albis
2 Melopepo clipeiformis C. B. Pin.
3 Melopepo clipeiformis, fructu pallido ex viridi striato.
4 Melopepo fructu flavescente, clipeiformi, verrucoso.

Finestra II
1 Melopepo fructu cucurbitiformi, flavescente, verrucoso.
2 Melopepo fructu compresso, sulcato, ex viridi et flavo.

Alhid asinus, flore albo, apicibus luteis de summo caule prem pendulus producentibus. Vaso ubi viamina.

Smilax aspera angustifolia Italica sentis, cui nostra in hortis: peralevi stamina vi apices vi secreda omnia.

1745 XV calendarum

Ranunculus Phragmites, albus, caeruleus minor. Ranunculi caeruli flore albo. donari a trova species Thal. Sylu. Hauryn. 97.

Petiolus inter duas foliorum petiolos exortus florem sustinet, qui VI, VII, VIII foliis donatur candidis, subtus in extremitate subrubris, et ad exortum viridibus. Stamina plurima alba apices flavi. Tubae plures ex viridi flavescentes. Calyx nullus; nat flos inter folia inferiora abortum, et regitur.

Cardamine IV. Dalechampii Lugd. Hist. 659. Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo J.B. II. 856. Cauliculi, ramusculi, folia, siliquae, ac calyces glabri. Foliorum petioli ad exortum foli binas costas arcuant, atque canalem efficiunt. In hujusmodi costis vari pili albicli cernuntur, propter quos stirps hirsuta haud appellanda est. Calyx ac IV foliolis deciduis. Petala IV candida, initio angusta, et ad angulum obtusum inclinata. Stamina IV, nonnunquam V, alba: apices flavi. Tubae in summa siliqua albicla.

quotannis autumnali sydere de semine, nascitur, et primo vere flovet, citoque semen maturat, et perit.

Tinus

Flos candidus monopet. racemus, in ramis disversis. Stamina V alba, apices flavi. reptia brevis alba. Pars infanior calycis rubra ac V foliolis amittit quo flos in sede continetur. Atque calyx subest fructui, ac IV foliolis, quibus fructus firmatur, et ante expiationem regitur.

Cochlearia folio subrotundo C.B. XII. Hist.

Flores de summis ramis, et caulibus nascuntur, quorum calyces minimi, ac IV foliolis fiunt. Petala IV candida, fere ovata calycis, angusta intra. Stamina VI minimia: apices flavi. Tuba turca

Thalictrum minimum praecox XII. cal. Apr.

Petioli longi laxi ac minuti quinquivasci, res de foliorum alis egressi florem explicant. Deca petalum subtus ac quorum maiora albo in rubro nitosacum sanguescunt intus albo. Cui calyx nullus; nat folia ad exortum gemina appendicuda emittunt, quibus ante expiationem flos munitur, et regitur. Plurova intus posita alba sunt, ad exortum in se conductura sinus afformantia, in summum continentur. Stamina multa alba: apices flavi: Inter stamina cornicula duo, vel tria.

Flore et fructu ad acuminum bulbosum accedit.

Pulsatilla Flore majore

Calyx villosus circa calycem positus, et se mutuo angulorum integer est, in oblongas et villosas lacinias divisus, qui

Hoc flos ante expiationem regitur. Dum explicatur, longius per pedunculum elongatur, a calyce amicat. Petala V crassa, densis villis exterius villosa, intus sacta, et violacea. Stamina plurima confertissima, tenuia, quorum extima brevia media longa, intima longiora: apices flavi. Magno et annulari receptaculo affiguntur stamina. Summo receptaculo affixa semina multa confarta, et quo melius inter se uniantur, ne vos aut pluvia delabantur, et ne frigus prenetur, villis vestiuntur. Quibus exterius a staminibus munita turo inter viridantes ceraniibus prestare ad maturitatem pervenient. Singula tubam oblongam accedunt viridaceam qua pauce in aurem septi cadunt.

Omphalodes pumila, caerula, symphyti folio flore roseo.

Omphalodes pumila, caerula, symphyti folio, flore coeruleo.

Ranunculus phragmites, albus, caeruleus J.B. III. 412.

Caulis trivia folia emittit, quorum petioli in oblongum sinum excavantur, margine elato, et villis septo. Hoc sinu oriuntur flores ante expiationem. Pedunculus flores per pedunculus tres digitos longus. Fiunt singuli VI petalis candidis, qui rubescendo in rubrum flavescunt. Stamina multa candida: apices flavi. Embryones longi, in quibus tuba parvicla.

Fragaria sterilis.

Calyx petiolo innixus integer est, pyxidatus per ora in X partes secus villosus, intus ruber qua parte petala alba V albo excipit, et stamina plurima alba cum flavis apicibus, quae ad centrum reflexa embryones cohoperiunt, quae calycis pars intus stamina et embryones iacet crocea est. Embryones tuba alba ornantur, fiuntque semina.

Sinapi fl. albo

Calyx ac IV foliolis petala IV albo ad angulum inflexa: stamina VI, quorum duo breviora: albo subrubra: apices flavi. Tuba brevis crassa flava. Appendicula

Chrysosplenium foliis minoribus, subrotundis J.B. I. 816.

Calyx nullus: Flos subtus viridis sexfidus flavus in IV partes discretus vera modo. Stamina VIII, apices flavi: tuba gemina

Persica ex nos prevsica

Calyx integer campaniformis in V foliola divisus, viridis. Hunc petala V parvicla, dorso vosca affiguntur, deinde multa stamina alba cum rubis apicibus. Post stamina calyci intrinsici item cohaerent crocei, receptaculum. In imo iacet fructus cui tuba oblonga affixa apice crassa

Sassifraga alpina, cicuta, humifusa, flore purpureo.
Folia brevia crassa, glauca sine petiolo adhaerentia, et alterno ordine prodeuntia, ambitata, et uomeris fere forma margine ~~alias~~ denticulis albis in filamentis desinentibus coronata cauliculi longi, graciles humifusi, cum infimi sine, ~~vel~~ de ramis in quibus nascitur, dependentes, multi colore, de his prodeunt ramusculi alii, qui alios breviores amittunt densis foliis sectos. Flores amyli singulares sine petiolo inter foliola insidentes, quorum calyces ex v foliolis. Calycibus quinque petala affixa, et violaceo rubra. Calycibus quorum item adhaerent x stamina rubra, cum breviora prunis apicibus. Tuba gemina rubra apice crassa. Fructus in imo latet, ut in sassifragis.

An Alsine saxatilis lanicis folio minor, et minori flore J. Bast.
Radice perennis. Cauliculi graciles in quibus foliola bina et bina, angusta brevia, plura a basi usque principio de summis ramulis prodeuntia, et foliolorum sina prodeunt flores per petiolos longos. Calyces ex v foliis. Petala v alba, in imo angustiora. Stamina x albida: apices geminati, fulvi. Stamina v ex receptaculo pruli fulvis prominentiis singula prodeunt, et inter prominentias eodem v alia. In medio fructus globosus, de quo ives tuba pellucida albida.

Cerasus et Ulmus.
Gemmae quae complicatis foliosis densentur, aperta amittunt flores, plerique binos, longis petiolis innixos. Horum calyces in aqui, campaniformes in v partes reflexas desinentes. Petala v candida calyci affixa. Stamina plura alba de calyce nata: apices fulvi. Receptaculum fuscum cum calyce cohaerens. In medio et imo fructus, cui tuba oblonga, apice crassa.

Cerasus sylv. amara Mahaleb putata J. B.
Calyce campaniformis integer, in v partes dirisus ova. Petala v candida calyci affixa. Stamina plura candida de calyce exorta: apices subcrocei. Receptaculum fuscum calyci connatum. In imo fructus cum tuba oblonga apice crassa.
Prodeunt flores per ramusculos qui gemma continebantur squamis, et foliis congesto tuba. Forest de sylvis.
Cerasus sylv. fructu minimo amaro per ramusculos prodeunt.

Caudamina alpina rusifolia, flore albo denso ordine de summo prodeunte.
Calyx ex iv foliis: petala iv candida ad angulum inflexa. Stamina candida vi apices fuscedi pallidi. Tuba crassa.
Stratiotes montanus, minimus, procerior, flore albo. in vice gracilis
summus petiolus ramus, cui petala, ac stamina ~~iuxta~~ aliquando ~~inferiora~~, ut bina maxime par, vel v, in quibus semina continentur.

Populago flore majore.
Calyx nullus. Petala v, nonnunquam vi, vel vii lutea: stamina plurima lutea: apices fulvi: cornicula plura, summa parte fuscata, in quibus semina claudunturur. summus ramus ramus in vice gracilis.

Eadem in propulagine flore minore.
Lunaria prior siliqua longiore fl. pu.
Calyx ex iv foliolis viridis, in imo cucullatis, quorum duo majora. Petala iv pu. ad angulum inclinata. Stamina vi albaquorum duo breviora: apices fuscedi qui rubescendo cinereis cadunt. Tuba apice crassa.

Leucoium Hesperidis folio perenne, foliis neque crispis neque dentatis, sed succulentis, pallidis, denso tomento obsitis, quo etiam caudis vestitur. Flores quadrati in vulgaro.

Primedrus
Calyx rubor ex iv foliis: petala iv cucullata, lutea: stamina iv: apices fulvi: gemini de singulis staminibus. In medio fructus cum tuba.

Vicia alpina adscendens, latifolia (Vase
Flores ex foliorum alis ad radicem positis surgunt per petiolos iv digitos longos, pauciores, paucis subcuticulaceos. Calyx ex foliolis ~~pro~~ ~~annexis~~ prope extremitatem, ut hac solura pendeat. Flos odorus: petala plerunque v pallide coerulea, quorum unus ~~caudatum~~ lineis violaceis distinguitur. Duo barbatis villis ornantur duo superiora surgunt. Stamina brevia sed lata fructus aon plerumque, quibus summis apices crocei. Fructus in medio cum tuba. Martio exeunte Februar in hortis.

Rhamnoides flos luteus salicis folio J. (
Flores plures prope ramos nati de gemmis prodeunt. Habent unico petalo quod bifariam secatur, altera parte ad alteram in summo inclinata. Habitus tamen ad latera. Imo flori innascuntur iv brevissima stamina, quibus fuscia apices affixi. Inquirendum adhuc vestae sine flos perfectus, an imperfectus. na in flore non plane petalorum tractura manifestatur.

Saxifraga Sedifolio, Pyrenaica
sowara ♄.
Fl. perennes albes, quatis va:
bollis pictus. Stamina 10, cu
luteis apicibus. Vecapracedus ma:
gnus et viridi luteus, ruba geni:
na. Fl. extremo Maio.

Ornithogalum Americanum.
Vaso
Fl. parvus luteus, perennes
Flores Maio mense, natus anno
antecedenti

Orchis flucus referens, major foliis
superioribus flavescentibus
Vaso
Primus folia sua explicantur pal:
lide rubra, nov quia subtus
fibrillae cuticles occurrunt; ideo
calycis munus explent. Stella:
vent fructui, qui magna con:
tinetur, sicut solidio. Huic deinde
sequuntur folidia ad latera
minora angustiora, sed colora:
tiora. Expanditur deinde pera:
lus secus cuius pars major
crassa, et lata deorsum obliqua
explicatur, villosa, arcuatis
cloris. Pars superior sabviridis
atrollitur in auriculam corpus
medium, eminente cerulea capito
ac vostro. Corpus binis maculis
hinc et hinc cum insigne. Pos:
tum viride iacet: sub hoc corpus
sinus est. Deinde genitum cubitum
aperitur, ubi duo canaliculi
cornuantur, quibinos apices
crocos obtegunt. Apices inimu:
tur staminibus quibus duo
orbiculi virides Gajis est.
Fructus viridis digitus longus
in sulculos extrahebatur.
Maio mense flovet.

Sonchus primus Syriacus, semidis
limbo granulato Novis.
Hist. Spatio de Fiori.
Flos rosaceus, pentapetalus,
cuius petala extrorsum latiora
omnia alba, sinuata, semini:
adhaerentia. Tramina alba
apice rubri. Scuba alba ge:
mina. Flovet circa cal. Iun.

Hieracium alpinum, glabrum,
folio angusto, profunde dentato.
Radix pyramidata, et quae fibra
producunt albida. Folia plurva
in orbem prosita, oblongis petiolis
nitidis inisa, profunde dentata in
dentibus, rubescente costa, utrique m
costa subtus, et petioli villis vatis ovata
Petioli floris qui ternis, et quaternis
plures de singulis radicis germinis pro
ducunt, pedales, laeves, teretes, se se
in summo expandendes inclinatam
Ab hoc primum calyce excoritur
gemino foliorum ordine, quorum pri:
ma, atque extrema Viridia, interior fusca
Longa, aequalia, eiusdem coloris, in ambitu
summo brevi sanguine cincta. Flores
Floscculosi singulari, nudi, aurei, et:
trema singula elegantes dentati. Tubi
stamineae aurei, aurei rubi et bifidi.
Semina longa, fusca, laevis filamentis,
quae circumandique in minores divi:
duntur, coronata. Stamina nudi.
Nascitur in alpibus, denso caespite
utrat. Flovet Maio mense ad ~~[illegible]~~
campestria delatus. Riffert a III et
IV columna dentisseont. Vaso.

Selavea pyrenaeensis, foliis serratis
Flove albo ♄. Ubi Rhamnoides
Fl. extremo Maio

Vulneraria rustica, flore luteo.
Flos fit ex peratis luteis. In alpi:
bus provenit.

Lilium floribus reflexis, miniatum, et
maculatum.
Ex Alpibus. Flos ex peratis sex
reflexa patre ut unque minii
coloris, summa miniata quidem
sed sanguineis atris maculis, et tu:
berculis varia, erumpentibus
de peratis circa floris rubri fa:
miis extremitate atro sanguineis.
Stamina sex, cu apicibus croceis.
Tuba magna triangularis, apice
crassa luteola. Flovet extremo
Maio.

Stachys palustris, floribus
variegato ♄.

Flores ex foliorum alis, de summo
caule, et de summis ramis
usque ad summum orientur, quo:
rum calyces in quinque partes a:
quas secantur. Flores rubo color:
go praediti per ordinem labella
separantur superius, atque in:
ferius; superius instar cochleae
sinuosum est: inferius dividitur in
partes tres, quarum duae laterales sum
ma dia latior explicatur, circinatae
fere rotundatae, cum totus flos sit ru:
bor, inferius labellum maculis atris

Spicifrage alpina. Flos
5 cuniculus gigniturus. Praeterea flos mouis:
secus caulis scaber, cui intus sit glaber.
A labello genuvici 4 stamina obtegun=
tur valvis apicibus ovata. Stylus quae
subrotundus, tuba albida fistulosa vere:
tracuo affixa, cui 4 semina angu=
losa commistentur.

Florebat circa kal. Jun. 1741.

Geum rotundifolium, flore albo, quin
quepetalo.

Flos rosaceus albus pentapetalus
maculis intus rubris cinctus. Calyx
quinquefolius. Stamina 10 vere:
tracuo adhaerentia, cum apicibus
restiformibus lactei coloris. Stylus
primum albus totus, deinde vir:
gis usque ad maturitatem, bifi:
da tuba instructus, qui totus
de flore emicat.

Florebat circa K. Jun. 1741.

Lilium floribus reflexis montanum
flore maculis rubris inordinatis
asperso C. B. Pin.

Flos hexapetalus, colonis rubri
dilutioris deorsum reflexus, cui vir:
que maculis sanguineis cinctus
eminente extrinsecus prae prota:
tum dorsum clara costa: intus
vero ubi se petala reflectunt
sulcus eminente limbo usque
ad receptaculum decurrit. Sta:
mina sex ex viridi pallescentia,
quibus apices magnis uniuntur
antheris. Scinduntur bifariam,
crocco pulvere referti. Fructus
ex viridi pallet magna tuba
apice crassa, et antheris do
natus. Secta tuba, cuia pan:
ditur ad fructum.

Florebat circa kal. Jun. 1741

Betonica Alpina, latifolia, major
villosa, flore luteo H. R. Par.
in hortis ubi Phasiolus Alpinus
folio subrotundo subtus in:
cano, fructu viridi, et ubi logis
spica densa, brevis, et confusa
a cuniculo inferiori separato.
Flos labiatus pallide luteus
cuius labellum superius magis pal:
let, sursum expansum sinuosum
et saepe bifidum, inferius secatum
in partes tres, quarum media
major, et sinuosa. Stamina
4 quorum apices superiori a superiori
labello obtegunturur.

Florebat circa K. Jun. 1741

Betonica Alpina, latifolia, flore luteo
spica laxiore, et rotundiore folio.
Vaso
Folia ~~latiora~~ rotundiora, quae caule
laxa, prae cuniculi distincta. Flores
quales in cuniculata

Florebat circa K. Jun. in salicia alpina
taberna montana. At flos non variegatus

Monarda Americana, rufofolia, odore
gravi.

Flos de summis ramis prodit
cuius calyx tubulatus, inflatus, ora in
partes 5 secus, et latior quam infimo tu
bo. Flos tubulatus, pallide ruber, qui
de calyce egressus magis expanditur
et deorsum curvatur, in duo labella
producitur, cuneatus, et inferius:
superius sinuatum, sed brevius api:
ces stereotos cohaerent, et reg 4: Inferius
brevius ita scinditur in partes tres
deorsum reflexas, media angustior et
dentata. Tuba albida bifida inter
apices hiat.

Florebat maggio mense, sed non eo
anno quo nata est.

Staehys folio salviae, flore ex
rubro dilutiore, ~~flore~~ varia:
gato
spalto ubi fragaria
ad pedes. Caulis arboreus caulis qua
folia bina et bina, infima oblonga
petiolis insita proxima minoribus
ad inde sine petiolo caudi ad:
haerent scabrus pallida, cum inga:
villosa cum villosis petiolis. Ca:
lyces oriuntur ex dimidiato ca:
le prae cuniculi sed non dens
tubulati, villosi, prae quod in partes
quinque acutas secti, quarum tres
superiores, ~~tres~~ longiores, deorsum
inclinantur calycis ~~longiores~~ ex folio
folio alis pluribus infimi qui ex
majorem sinum oriuntur. Caules
~~ramosi~~ vagoni, hirsuti. Flores multo
petali labiati magni, extrinsecus
villosi, quorum labellum superius
vimaexima cochlea
quadrifidum obtegens 4 apices albidos
quorum stamina villis obducta (nas
et floris ruber interior villosus) tube
varia petalo adhaerentia. Infe:
rius secatur in partes tres, qua:
rum media angusta, integra, expansa
Hoc labellum sub sit sanguineo colore
rubris, albis cuneis pingitur, tribu
dum flos concavo incipit, formo:
gineo. Tuba albida et bifida

Florebat circa K. Jun. 1741

Trinthyllioides montanus, spica alba
parua in rubrum desinante, caule
nudo. Nus trifolius caule nudo
glomeratis glabris J. B. I. 379.

Radix parennis, repens, ex qua
folia pteridis oblongis intra terra
et terra, lata, longa, margine serrata
dentata, et glauco viridia, pteridis
glabri, nonnunquam rarissimis spinis
inter folia caudis exit, cuius pars infima
ad digitos duos folia amplectuntur lata
basi, eminentibus binis appendiculis.
Deinde caulis nudus ad pratum ar-
rectus, in quo summo capitulum
subrotundum, parum, quod floribus
et calycibus constat. Calyces
subiacentis foliolis, quae J. Bauhi-
nus memorat, tubulatissimi, candidis
villis, qui densissimi ad interiora cal:
munitur, stipantur; ora in partes
v secti. Oculibus continatur flos-
cuius monopetalus in iv partes di-
severas ad florum papilionaceorum
modum, colore ex albo rubelli. Stami-
na solutra sunt, eminentibus luteis
apicibus. Adescentibus floribus, calyces
ampliores fiunt

Flovet extremo Iunio et Iulio
ubi fragaria.

Ex praune semine coriandri sativi
vatt. Park

Flos vorates sine rubo luteus in
iv partes distinctus quarum in iv
stamina iv apices flavi. Iunio mense

Gallium montanum latifolium, fl. luteo
pallido ad terebinthum.

Flos vorates sine rubo luteus in iv
partes: stamina iv apices flavi. Iu-
ba geminata. Semina sustinent.

Clematitis repens purpureo-coerulea
flore et semine majoribus, tenui-
folia in corte

Clematitis purpureo coerulea repens
in horto. Flos minor: folia la-
tiora

Veronica spicata, longifolia flore
coeruleo. T. in horto ubi
Iuiles.

Asterem montanum, luteum, satiis
glabro folio C. B. Pin. ubi legitur.
Capitula prodeunt de summo
caule ramis quae folioli ambitu servata
sunt. Semiflosculi duo se se contingant,
subtus rubri sunt, supra albi, angusti
extimae denticulati. Tuba bifida aurea
flosculi in disco et luteo crocei, tubulati
ora in v partes secti, tuba lutea bifida
quae staminea vagina amplectitur.
Semina albida duo stirpis flovet,
cum albis papillis stratami nudi
flovet extremo Iunio.

Flores odori cum Conyza media Tracti-
Asterem montanum, luteum, satiis glabro
folio, capitulis majoribus. Ubi la-
tiores.

Folia latiora paulo quam in vulgato, mi-
Capitula majora ex foliolis margine
serratis coarctata. Semiflosculi duo
complicantur, atque complicati unguem
facie lutei, longiores quam in vulgato
asterem apparet, extremitate dentati.
Tuba bifida. Flosculi luteo-crocei, et
in superiori, inter quos papilio communis
ruri subluteo, quia in antecedenti
albidi emicant. Semina albida
coronata. Stratami nudi.

Complicantur capitula extremo Iunio
flores odore amentum, quale Conyza
media marti effundit

Phoenumgraecum maius, magnis siliquis
flore albido, quale is satico. in
Horto

An Selavea Orient. Veronica folio
acutissimo, coma pulverulea J. C.
Inter Houmina

Flores prodeunt de summis vamis
longo ordine et cubito, ex rubro coe-
rulei in quibus labellum superius
in falcam messoriam producitur
vamis et calycibus rubescentibus
fl. extremo Iunio

Selavea quod Houmineum Neapolitan-
um glutinosum, vamosum, latifolium,
flore candido fl. Pallav. Selavea Ita-
lica magno flore albo
Perennis est, ubi legitur.

Selavea spicata, foliis veronica latio-
ribus, flore coeruleo, caule et pedi-
culis tomentosis.

Verbascum niger flores stamini-
bus purpurascentibus referunt, costa
rubra, pedunculi ita et caules rubri
ac villis tecti, fl. coe. de summis
vamis. Iunio extremo flovet. Perennis

60

Sclavea Jacobæa, flore coerulei coeli rubo albo, calyce minimo, foliis prædambricæ denatis et cuspidatis. Caudas quadrangulares habet sanguinosas. Folia bina ex adverso, summi caudas et ramuli floridi foliis nudi. Flores caudas in falcem producunt habitu superiores: rubo albo. Calyces brevis sinuati, rubri

Perennis est. Fl. extremo Junio ubi legitur

Rosa flore pleno albo in rubrum sanguineum, minor. ad flore binatum

Floret toto Junio.

Sclavea Beronica folio acuto flore coeruleo, ramis floriferis cinerdibus. In hortis ubi Rosa. Perennis est.

An Sclavea Singirana Beronica folio Fl. Cæs. Sclavea Cærulea Galilæa Fuchs Passim in hortis. Ad vias pedes surgit. Folia inferiora amplia in caule Salvia crassiuscula, pallida villosa. Villosi pallidi, quadrangulares caules, summa parte ubi flores, villis resina fundentibus. Calyces et flores de summis ramis nudis prodeunt: calyces glutinosi, sanguinosi ex viridi et cinerei sordidi. Flores labellum superius in falcem eminentibus pallide coerulei, villosi, glutinosi, duobus staminibus intus albicantibus, apices ex albo lutei. Tuba venerea apice bifida et coerulea.

Lycchnis Orient. Caryophyllus hortensis folio, F. C. Fl. pentapetalus exiguus sine appendicibus, albus, calyce integer sed laxe expansus. Stamina x alba, apices lutei. Tuba gemina longa alba, extremo crassa. Fl. extremo Junio. Perennis

Crambe maritima foliis Eruca angustioribus, fructu hastato. Caspar Bauhin Kasmaria.

Frigiratis, Salicifolia, flore ferrugineo. H. R. Par. Flos superius luteus, infimus albicans, labello producto. Stamina 4 duo longiora, et duo breviora quorum apices lutei a labello superiori obtegunturur. Tuba inter apices longa integra, acuminata, cuticulæ adhærens. Calyx ex 5 foliolis crassis, compositus; ideo polyphyllus est.

Junio flore et radice

Mynthis Aurea Francescides, nostrates dice.

Semina longa reversa per umbellas minores digesta, umbellis foliis coronatis.

Cruciata alpina caso ubi Punica

Caulis quadrangularis, laevis ad sesquipedem attollitur, in ramos plures sparsus, in quibus flosculi minimi crebri candidi, rotati sine tubo, in IV partes fissi, stamina IV, alba: apices ex cinerei lutei: tuba gemina alba apice crassa. Bina semina subrotunda sunt

Flore Junio extremo 1741

Sedum Hispanicum, folio glauco acuto, flore albido. Annuum est.

Flos extra phyllus, albidus; stamina albida 12: apices ex viridi rubri: calyx ex VI foliis. Siliquæ plenæ seu tubæ albidæ ovatæ, bilocularis pluralis gravidæ.

Fl. Junio mense

Aconitum seu Napellus 1. flore albo T. B.

Flos ex V petalis quorum unum superius et majus galeatum, duo ad latera pronunciatum media majoribus, duo infima minima. Stamina plurima, apices lutei. Color floris ex luteo albicans.

Saxifraga Sedi folio angustiore Sevvaro, Fl. albo.

V Petala alba, apices lutei, calyces virides villis vestiti, quibus villis globuli rubi humoris adhærent. Fol. erias prev caule et ramos aparet

Beronica major Germanica flore albo. Spalto ubi Fragaria 1.

Beronica Fl. albo, folio subrotundo. 56. ad Fontes. 11. an Mentz.

Caulinus Orient. Angelica fol. Asphodeli radice f. C.
Umbella media fructifera: flores ex V petalis albis, V staminibus apicibus albidis. Tuba magna
Umbellae lateralis sterilis cavum embryone, quamvis tubas ostendant geminas, quae receptaculi mucro subeunt. Petala, stamina, apices eadem
Rosae sel. Rev. flores.
Tunicis vamosa minor J.
calyx ex IV foliolis: petala IV alba ad angulum non inflexa: stamina VI. apices fulvi.
Alysson incalg. polygoni folio caule nudo.
Calyx ex IV foliolis: petala IV alba bifida ad angulum non inflexa: stamina VI alba: apice flavi: tuba lutea.
Sedum vidacughies recoeveus
calyx integer fructui cohaerens in V foliola desinens: petala V alba affixa calyci: stamina X. apices flavi: tubae binae ex basis fructus sinibus.
Acer Platani folio dividitur in sterile, et fructiferum; in fructifero de summis ramis se aperit gemma, atque excrescens stamina brevibus et crassioribus et transis, quarum folium inductum crassa explicat, quorum duo inferiora minora, duo superiora majora. His continentur flores vamus ex quo propre excretum bina folia explicantur, et subinde bina alia ex nodis. Ramus autem petioli, et folia tuberculis cretra communibus, ex quibus flores fundituri, ne complicata inter se cohaerent. Et vamus in alia atque alios minores spargitur. In quibus summis explicantur flores. Calyces V foliis constant, carnosis. In calycibus iacet receptaculum magnum orbiculare, in medio cavum, de qua parte surgit fructus compressus albidus, bifidam tuba ornatus. Receptaculo intus VIIII stamina affixa tuberculata cum fulvis apicibus. Extimo receptaculo V petala unguibus, et cuspide lutea.
In sterili eadem omnia: sed flores minores
XV Cal. Maii 44161
Fructus folio chamaecerasi duplicato
Tago. Videtur Pentelymenum vocum in Ius.
Folia bina et bina provenunt prev inter
nodos breui petiolo affixa, ex sinu petioli bini alii petioli de quinque unus oriuntur comidigitum longe, nihil albis sed variis nostri, de quibus duo folia nascuntur angustissima, et villosa. Inter hae insidet fructus unus nudus, in quo summo anulus bini flores singulos singulos excipiunt. Hi monopetali sunt basi fere gemina, altera longior qua cum fructu coniunguntur, altera altiori et latiori. Flos reflexatus prev ova in V partes decisus in duas partes extremas breviores sunt, duae interiores altiores. Stag. Flos formam flore Paniclimini qualis a Tournefortio pingitur, repraesentat. Intra flos V stamina albicia albicia, quorum aliae longiora, aliae breviora. Apices fulvi. Tuba longa altius inter V stamina emina extraniterato tuba crassa, et turgida. Flos ex albo sordidus, fundo viridi
Agrimoniae species
Flores de summo ramusculo nati singulis singulis foliis ante explicationem involuebantur, de quorum stirpe emicant. Calyx primus explicatus pericli corticis altrinsecus, ex eoque producitur, forma involucrum referens ova in X foliola divisus villosa, cui et ipse villosus sit sed extrinsecus. Statim fundo innitur alius calyx, et intrinsecus, in quo bina semina iacent summa parte separatus in partes V, et ab eis circumque ita constituitur, ut via tenuis binis tubis ab semina descendentibus sorbatur. Hic calyci V petala aurea affixa, et X plerumque stamina tubis cum fulvis apicibus. Tuba, ut dixi, geminae apice crassae et pallidae. Est agrimonia cum seminocalyce.
Staphylodendron
foliis angusti et longi sinu quo ante continebantur, egressi flores pericli dimittuntur. Hanc calyces albi intus, extrinsecus albentes in viridi fundo integri sunt, in V partes profunde divisi: insecta parti intrinsecus V petala alba albaventia. Ex illa V surgunt stamina alba cum fulvis apicibus. Tuba gemina est cum geminum est fructus, ad ~~[illegible]~~ alba
Alliaria
calyx ex IV foliolis: IV petala candida ad angulum inflexa: stamina VI: apices ex viridi fulvi. Fructus intrinsecus amittit tubas, sibi binas cuiusque affixas ac colore rubo grantes gerens, quibus duo sinus constituuntur cum cognatis. Sed his cuiusque semina non

adhærent.

62 Leucoium Fl. luteo vulgare
Calyx ex IV foliolis: VI stamina apices virides: Petala IV ad angulos inclinata. Tuba bifida in semine.

Alyssum viride Leucoii folio viridi.
Calyx ex IV foliolis: petala IV lutea ad angulum inclinata: stamina VI lutea, cum luteis apicibus. Tuba indivisa.

Alysson incanum Senecionis folio minus.
Calyx ex IV foliolis hirsutis: petala IV lutea ad angulum non inflexa: stamina VI pallida: apices lutei: Tuba apice crassa.

Anacletus

Δ Radix Rhodia VIII cal. Maji
Summo caulis insidentes flores parvi, purpurascentes sparguntur in umbellas. Horum calyces crassi, fundo integri in V foliola desinunt. Calycibus adnata V petala longa instar inclusis capsulis, ac sinuata, extremo subrubra. Calycibus item V stamina affixa: apices subluteo vari. Quarendum, deinde circa fructus sarcinulas foliola crassa, et lata, lutea succinctiora, quæ capsulas constituunt. Fructus acuminatus binus et ternus.

Asphodelus Myagroides Pona
Calyx ex IV foliolis latis: IV petala candida ad angulum non inflexa: stamina VI: apices lutei: tuba lata.

VI cal. Maii 1743

Asphodelus Calyce auriculato
Stamina VI. petala lutea inflexa quidem, sed non ad angulum.

Alysson Creticum, saxatile, foliis undulatis T. C.
Calyx ex IV foliolis: petala lutea ad angulum non flexa quamvis inclinata: stamina VI lutea cum apicibus. Tuba apice crassa.

Herba Pavis
Calyx ex IV foliis longis non deciduis: petala IV longa angustissima eoglauco viridia. Stamina VIII viridia quibus medius conjungunt apices. Fructus avoculatus in IV locusamenta divisus cum IV rostris. Intus IV folia majora floris capitulum insidet. Ad stigmas ff. quidq. petali rosacei pertinet.

Δ Pyrus Calyx integer fructui adnatus ova in V parvos desinit. Calyces affixa petala alba, et stamina item calyci intus inserta cum veco praeculus luteolus. Tubæ V.

Cum folio subrotundo, minimo T. C.
Calyx ex V foliis, quæ expanso flore deorsum versa conspicuntur. Petala V candida singula cum singulis maculis luteis. Stamina X candida apices colore [illegible] subrubri. Fructus gemina tuba cum veco praeculus luteus celaverat.

Polygala Buxi folio, flore flavescente T. C. Ann.
Calyx ex tribus brevibus foliolis fit. Flos ex parte superiori duo folia candida sustinent, quæ vexillum referunt. Alia quatuor cum carina cohærent, sed parte summum dorsum inter se divisæ. Hæ extremitate fuscæ sunt. At carina summo parte fusca cucullata est, quæ parte sibi affixa ascondit (per stamina) antos luteos, et ipsa more conchilii dorso imbuitur. Fructus compressus cum tuba affixa.
dicendum:
Polygala Buxi folio semperviren, vel flore gemino alba, carina, et alis extremitates fuscis.

Lunaria
Alysson Galeni siliqua cinaria
Calyx ex IV foliis villosis in sinu basi quadrata. Petala IV lutea ad angulum non inclinata: stamina VI viridia cum viridibus apicibus. Siliqua hirsuta cum tuba adminata.

Id. Cal. Maji
Iris latifolia minor, Illyrica, flore violaceo
Petala sex parvi, sex vero pendula quæ erecta eleganti violaceo et flore nitent. Fornicata tria foliola quæ a tuba nascuntur apices affixos cohæreventia gratificata, dorso tamen violaceo. Bifida hæc folia sunt, quorum vena descendit usque ad appendicem, quæ ex iisdem foliis nascitur subtus; hæ prohibent ne pluvia aut ros per foliola fornicem intrarent, et in apices stillet.

Hesperis montana pallida odoratissima.
Calyx ex IV foliolis: petala IV ad angulum inflexa, obsoleta lutea, et tinctæ subrubis picta. Stamina VI quorum duo brevia, viridia. Apices subvirides. Tuba apice crassa.

Hesperis folio crasso, serrato, caule angulato, flosculo purpureo, siliqua longa Boer.
Calyx ex IV foliolis villosis: petala IV ad angulum inclinata, rubra: stamina VI pallida: apices lutei. Tuba summa siliquas insidens.

Erucago segetum.
Calyx ex IV foliolis laxis: petala IV lutea ad angulum inclinata: stamina VI pallida: apices lutei: Tuba in summo fructu.

Hypecoon.
Calyx ex binis foliolis sine squamis. Proximum sunt duo petala lutea, triangularia, latere summo e medio pro[illegible] intus horum ex[illegible] duo alia minora surgunt lutea item, pro fundo divisa quæ pro ea divisione appendicem gemitent instar imbricis cum apices cum decussint hinc et hinc cum [illegible]

Pyrola. Calyx ex v foliolis brevibus rotundis. Petala v rotunda. Stamina x, quibus singulis geminiapices affixi in binos ceraunes divisi, habenique singuli singulas appendiculas rubellas subpuffas, quacum utroque cellule communicant. Fructus in v partes dividitur, inter quas tuba surgit apice crassa et cornuta.

Smilax spicata Polygonati folio
Flos sine calyce: petala videntur v. Scutella quibus infimis affixa stamina singula cum pistilis apicibus. Fructus in medio divisus in duas partes in quibus semina. Tuba magna ornatus fructus.
Attendendus flos an monopetalus. Est monopetalus.
Fructus an tocutacus.

Smilax centifolia
Flos in iv partes sicut petala apices totidem. Nullus calyx

Sinapi hyemale, fl. albo Boav. etc.
Siliquae distant a caule ut vermis per pedem uncia et semis longae. Siliquae digitus et semis longae, summa parte per uncia crassae, sunt cellulae nodosae. Semina in singulis loculamentis gemino ordine dispositis, forma cellulae oblongi. Brassica videtur.

Chrysanthemum rhaetici denticulis folio.
Siliquae oblongae, quadrangulares, in quibus semina longa simplici ordine.
Videtur Hesperis.

Cardamine iv petala
Siliquae compressae: semina simplici ordine, et rotunda compressa.

Thlaspi vulgaris ramosa J. vel v
Siliquae teres, et non nihil compressae: semina simplici ordine et rotunda ocularia. Non est Turritis.

Eruca sylvestris, caule aspero
Semina gemino ordine.

Lunaria maior, provincia, alba maior
Stamina vii. siliqua compressa in qua simplici ordine semina compressa, orbiculata cum ala foliacea.

Sisymbrium aquaticum, supinum.
Siliqua teres, brevis, in qua semina gemino ordine subrotunda.

Hesperis — H. Mauv. Siliqua longa teres, in qua semina simplici ordine, longiuscula.

Leucoium aureum, Globularia folio viridi et crasso, flore albo pretenue. Planula Cardamines aureus aemula Clus. Hist. cxxix.

Siliqua compressa, in qua interposito septo, semina simplici ordine, compressa, orbiculata, margine foliaceo, ruffa. Videtur Turritis

Brassica sylv.
semina rotunda simplici ordine: siliqua brevis velut nodosa. siliqua summitate inanis. Videtur Sinapi

Chamarhododendros alpina serpilli folio villoso, flore albo
calyce in v partes dividitur filamentis quibus summis vaticulis phaenicis adsiguis planus insidet, ut in hypericis cervinsecus ornatus. Flos monop. ova in v infund. affixis: stamina x non flos sed pacegrandis affixa cum pistillis apicibus, ibi fructus tuba ornatus

Ranunculus palustris, Apii folio Sauv. C. B. Pin. in Sacunis Montis Averni flos ex v foliolis, calyce octipetalus deciduus. Thalamus oblongus, cui circumundique semina compressa nuda.

Cunaorium Amoenic. Melissa foliis hirsutis, fl. coe. Sic Missus.
Capitula ex squamis aequalibus. Flosculi tubulati, ora inaequalis. Tuba longa bifidata, coerulea.
Semina nulla reperia cum capitulo sicut tubulo in squamas longas in capitis desinentia. Thalamus ni
Phaenus Graecus sylv. polycerationis, Cretica Breyn.

Sinapistrum Lusitanicum, nasiphylos fl. rubro, siliquis corniculatis.
Flores pentadis longis de foliorum alis egredientibus insident. Calyces ex foliolis albis, villosis. Stamina x rubra cum rubris apicibus ad extremitatem surgit nubes cum rubra tuba. Petala iv albida quorum duo interiora et opposita minora, duo exteriora paulo majora ad oppositum fructificationis interiorum declinant. Ideo flos albus, et polypetalus anomalus.
Chamaecerasus montana, fructu singulari, coeruleo C. B. Pin.
fructus uniformis, sive acinus succi plenus, mollis, in quo multa semina compressa, parva subrubra.
Sisymbrium Sophia Chirurg.
siliquae digitum longae, teretes, in quibus malae usque ad extremum: semina simplici ordine longa flava.
Brassica orient. praefoliata, siliqua quadrangula, flore albo siliqua longa quadrangula, in qua semina simplici ordine longa. Hesperis est.
Sisymbrium Orient. Barbaraea facie plantaginis folio T. C.
siliquae sesquidigitum longae, quadrato modo quadrangulae, in quibus semina subrotunda simplici ordine, malvis usque ad extremum productis.
Hesperis fl. albo, minimo, siliqua longa, foliis profunde dentatis Boer.
Siliquae longae quodamodo angulatae quadrangulae, in quibus semina simplici ordine longa flava.
Sinapi Sinicum, lactucae folio.
Siliquae breves calicis nodosae malvis ad extremum septem non productis, semina subrotunda simplici ordine.
Bryonia Zeyl. tuberosa radice gravilis.

Fucus maritima, saxatilis, Anacampseros folio T. C. ex Edictia Narbonensi
Ex genere Behen albi flos albus folia incana, subrotunda, crassa annua
Ranunculus aquatilis, aconiti folio, minor, flore parvo luteo.
Radix fibrata, alba, crassiuscula, acris gustatu. Folia longis petiolis ornata, rarius villis instructa. Bipinnatum quinum in oras partes, quae rursus deinde ad petiolum prostrae versus singulae in binas dividuntur, deinde singulae in alias, ut et intermedia caulis ad ipsos quatuorve palmos altus in ramos dividitur, in quo folia sata basi ~~[illegible]~~ ramus (ut cuique alis ovium) angulatim exeunt, petiolique cavent. Flores parvi quaevis calyces ex v foliolis luteolis. Petala v lutea circularis ambitus. Stamina multa cum luteis apicibus. Semina multa compressa. Sapor pravenuis, feruidi saporis ut ranunculi palustris. Circa solstitium florent.
Plantago argentea, angustifolia radice repente. a P. Vogtii
Radix repens lignosa. Folia satis petiolis et sulcatis affixa, incana, subtus tomentosa, oblonga acuminata, margine non dentato. Caulis ad iv palmos, tomento obducitur, teres. Spica vi, vel vii digitos longa, in qua fructus non valde densi; excuti ex foliolis ala. Calyce ex ovatis foliolis hirsutis. Flos in iv parvos ad oriente demissas, subrufas. Stamina iv rubra longa, apices lutei. Tuba oblonga villosa. Junio exeunte florent. Hiffert ab Hodoeporio Salmanticensi. Nascitur circa mare in fauces ad centum cellae

[illegible] dicasit hinc et hinc canal[illegible]

Hypericum arisum, virgineum et cuspidatum folio Bocc. Mus. part. 2 tab. 11. videtur nascere ad Smyrne 46 177

Flores per ramos sparsi, parui, et quinque petalis aureis. Stamina multa aurea, cum aureis apicibus, quibus cuniculi sanguineo succo refersi asseruantur. Fructus trigonum cum ruba veneni instar integra. aurea. Calyx cuiusdis ex 5 foliolis, quibus summis breuia filamenta digeruntur, apiculos aureos sustinentia. Tales cuniculi aliis petalis inhaerent. Eodem flore.

Clinopodium Pulegii foliis Nummularia C. B. Prod. 109 C. 61. Clinopodium peregrinum, Paracinum, Cymini sub rotundo folio, Pulegii odore Bocc. Mus. Part. 11. p. 56

Corona solis Chrysanthemum Virginianum, latifolium, radice repente, minus Mor. Hist. Oxon. 23. Sect. 11 ubi legitur. Folia margine integro caules subpunicei: flores parui, caulis ramosus.

Corona solis minor, foemina Tab. Icon. 764 sect. 111 ubi legitur folia dentata, modo bina, modo alterna. Caulis ramosus.

Mentha angustifolia, spicata C. B. Pin. ubi legitur. a stare flores.

Mentha sylu. longioribus, nigrioribus et minus incanis foliis C. B. ubi legitur. Flores coloratiores quam in prima stamina et apices subcoerulei, sicut prorsus ruf. Pistillum non signantur flores, ut asserit J. Bauhinus. Eodem stare flores.

Mentha silu. rotundiore folio C. B. flore albo. ubi legitur

Mentha silu. rotundiore folio, Hist. Pin. J. Bassini ubi piscina.

Mentha aquatica coeruleo flore, hirsuta J. B. 3. 2. 277 à Limena augusto flores. Et pistillo purpureo et coeruleis.

Bursa pastoris pluries siliculas gignit deorsum reflexa, unicapsulares semine longo factas.

Urnaria pluries siliculas fert eroccas, coeru recurvas obliquae, unicapsulares. quibus tuba crassa et albicla singula singulis adhaerent.

Granadilla folio ricinipedi, flore parvo flamescente J. B. ubi legitur.

Flos per oblongos petiolos et folium alis egressus in calyce quinquefidum dilatatur. Sequuntur petala v angusta pallide flavea ad orizontem digesta, sive ad angulos rectos cum fructu. Post hac corona et filamentis reversis pistillum dividuntur, cui proxima est corolla alia et trium filamentis apice crassis ac pallidis. Tum in orbem sive acta fondida viola lacca ita complicata ut praecipui vaferant, rursus corollam constituunt. Stamina sinuose convertunt fructus pistillum amplexa usque ad fructum, deinde disiuncta deorsum pendent, sua extremitate apices fulvos. Fructus longe a flore dispositus ives rubas emittit deorsum obliquae curvas, atque apice crassas, et sicuti flores. Hyeme facile patitur.

Melissa Romana, pulchrius hirsuta, et graveolens C. B. Flores ante explicationem fulvi; deinde albi, vanescente pluries intra vere

Lapathum Alpinum, folio oblongo costa et petiolis rubentibus;

Lapathum Alpinum, folio subrotundo C. B. costa et petiolis rubescunt.

Oreoselinum apii folio maius J. H. albus penna petalis, quo decidente vegetatione nova fiunt, et ruba. Augusto flores.

Oreoselinum apii folio maius, angustifolium Codem tempore flo

Sesili prevenne folio glauco bizzi Boerhaa.
Sesili prevenne ramulosis, membranaceis, oblongis integris
Linnei. Alii isti prevenis ramifenis.?
Flos ~~albidus~~ ex petalis 5 sinuatis, stamina 5, apices luteo pallidi
Tuba gemina rubra; receptaculum quinque luteum, deinde
rubescens. Sexili flovet. An Cystithni genus.
Cystithnus sive foenicaceus maximus minus C.B.
Flos pentapetalus luteopallidus ex petalis sinuatis. Stamina 5
apices pallide lutei. Receptaculum luteum. Tuba brevissima.
Sexili flovet.
Molucca aspera C.B. Flos labiatus, cuius labellum superius
instar fornicis ascendit, et in duo scindituryoseicolorij: Infe
rius secatur in tria sinuata. Stamina alba IV; apices lutei.
Tuba alba, extremo bifida. Calyx amplus labiatus, cuius pars
superior fertur in aculeum exprovecta; altera quae deorsum pro
dit, in 5 aculeos exhorrescit.
Ballote flove albo.
Flos candidus, cuius labellum superius instar fornicis villosum
minus secatur: inferius denticulatum secatur in partes III, quarum ma
ior, circinata rotundiaris, bifida ut in labiis. Stamina
candida: apices lutei; Tuba alba bifida. Calyx striatus, villos
in V aequales appendices circumdatur.
Foeniculum vulgare Italicum, semine oblongo, gusto acuto C.B. Pin. 147
Petala 5 sinuata: apices 5 lutei: tuba brevis: receptaculum luteum.
Foeniculum dulce C.B. Pin. semine oblongo. receptaculum luteum.
Apium hyvernaicum Sapsia facie J. semina longa scant, striata
facie forbini non apii, sed oreoselini montani nigri; quare ad
Apium non spectat.
Pimpinella ~~Canadensis~~ Canadensis, major, spica breviore, nuda
foliis laciniis Mor. Hist. Oxo. Sect. 1 cap 5 Tab. 1 c 5
Canifolia altissima Vaill.
Flos luteus, ex 5 petalis: apices 5 lutei: receptaculum luteolum.
Semina lata compressa, oblonga, extrinsecus sulcata.
Foeniculum Azoricum Park.
Kali spinosum, foliis longioribus et angustioribus J. Inst.
Kali spinosum foliis crassioribus, et brevioribus J. Inst.
Apium Sapsia facie tenuifolium nascitur nello scenavo delle
Vetri
Semina longa, striata. Caulis profunde sulcatus, in quo al
terno ordine de nodis prodeunt rami umbellas ferentes.
Virga aurea angustifolia, serrata, colovatrou: prima ubi legitur.
Virga aurea serrata, pallidior. secunda ubi legitur. Folia latio
scant.
Virga aurea angustifolia, serrata, pallidior, capitulis minoribus
in flore.
Aster unibellatus, polyanthos, linariae folio, corona floris candida
ubi legitur. autumno flovet.
Aster linariae folio, non unibellatus, corona floris ex purpureo alba
autumno flovet.
Absinthium sicca Seriphium Sanaceri odore, absinthii vulgaris fa
cie.
Capitula constantia ex foliis sanguinosis, quibus continentur flosculi
quinquedicti tubulati adhaerentes sonnulibus nudis longiusculis. Semina
conica ac nudo thalamo affixa. Semiflosculi nulli apparent. Semi
flosculis quibus carent, differt ab Abrotano; iisdem ac pappis ab Ab
sinthio. Gustatu amarum esse, mollius redolet. Autumno flovet.
Ex Palmatia
Calamintha offic. Germanica magno flore.
Calamintha offic. Germanica parvo flore.

[illegible] hinc et hinc cum [illegible]

Coronilla Cretica, Heddacea, flore parvo purpurascente T. C.
Vexillum purpurascit alae alba
ideo flos variegatus. Semina longa
turgida, recurva.
Junio fl. semen ad K. Julias
maturum exhibet.

Nigella angustifolia, flore
majore simplici albo fl.
Petala angusta pallida n°. V et non:
nunquam VI. Stamina plura:
apices ex arcuatis
ad non. Julias flores 1741

Chamaemelum Illyricum, capitulis
parvis, odorum.
Ad viam prope Sergij, multicaule
folia sara viridipallida. Capi-
tula pluva, parva, ma-
turescente semine conica.
Separantur semina solidis
de thalamo surgentibus.

Chamamelum Illyricum magno
capite

Cynoglossum altissimum a Stefa:
nelli.

An Veronica foliis rotundis, flore
albo Mentz. Iratto ad Fontes, ubi
fraga.

Betonica latior, vamosa, hirsuta
fl. albo.
I ubi legimus, ubi misera erat ve-
prentum, quae flores purpu-
rascentes gignit

Centaurium collinum Gesneri
fl. ex rubro pallido.
ad fontes ubi corona solis.
Flores pallidi, tuba staminea
turgida

Astrum salicis folio vernens, flore
albo Bellidis minoris Mor.
Bauhin. Pan. III. 121
ubi legimus.

Gramen Lolliaceum radice ve-
nenosa, sive Gramen officinarum
C. B. exigueis aristis spicatum:
flava.

Rumex maximus, Tui-
des
Flores parv. albi, alba stamina
apices turgidi, tuba alba

Amoides major, foliculi folio 79
Julio mense flores. Petala alba, sinu
bifida, apices rubelli V, stamina V al-
ta, vere praecidum geminum albi
tuba albicula

Lysimachia aquatica Siculus.
Folia Melissae denata, et villosa
caulis quadrangulatus villosus.
Ex foliorum alis prodeunt ramusculi
minora folia ferentia, ex quorum
alis oriuntur calyces, tubulati vil-
si, ora bifida in duo labella secti
quorum superius et interius in tres
acuras seu bractias appendiculas emina
interius et exterius profunde in duas
acuras partes secatur. Inter has ia-
cet flos monopetalus, tubulatus, se-
tus bilabiatus, sed in unum IV
labela discretus circulatus, de his
superius bifaria scinditur, reliqua
deorsum pendent. Stamina & turgida
apices albidi. Tuba alba bifida. Re-
ceptaculum magnum turgidum, cui
IV semina subrotunda affiguntur

Julio mense flores. An Lycopus.

Mentha Basilicum Cervinum

Julio mense explicantur densoordi-
ne flores vertiicillatim candidi
qui secantur in 4 partes fere aequa-
les, sursum erectas, interior quando
minus profunde descendit. Inter has
partes eminent stamina IV inter
singulas singula, candida candidis
ornata apicibus, atque aquatilia in-
ter. Tuba candida bifida. Calyx
tubulatus, striatus, ora in IV par-
tes eminens, acuras encandidas. Cir-
ca tubi initium filamenta multa circum
gerunturum, quibus prohibentur neque
ad semina pervenire. Receptaculum
viride, cui semina IV affixa.
Flores rara sed longa filamenta
interveniunt.

Sinapis nigrum Orient. Omnibus prodit
siliquis.

Paridis uncia longi ex foliorum alis egre-
di expandunturum tri calyces quadri-
folia. Petala IV turea angusto
principio vacuatum odorata.
Stamina IV turea ad latera api-
cibus. Tuba summo fructum
adhaeret parva turea

Julio mense flores. annum

60 Campanula sive Cervicaria Bo:
nomiensis, parvo flore, cor. J. B.
Passim in horto
Knawel Bauh. Alchimilla supina,
graminea folio, flore minore J.
Calyx ex v foliis. Tuba gemina apice
crassa. Stamina v triangularia pallida,
apices fulvi
Pars interior abit in fructum
Gramen Lolliaceum radice re:
pente maximum J.
aristis piscatum, rotundum glaucum
est
Anonyma flores rosacei cor:
rubeo vidacei sive rubescen:
tis Ferdinandi Servatici.
Ex foliorum alis singulares
Salicaria prodeunt flores in ceiciun:
Hyssopifolio ras propre radices. Rosacei
Salicaria sunt, centro gracili tubo
oblongo quae et calyx est
summa parte in v sec:
cuius, et vere pyramidat.
Hinc ire stamina ad:
haerent n° v cum apicibus
fulvis. Pars interior oblonga
tuba ornata apice crassa
abit in fructum in duos
sinus separatum, in quibus
semina parva.
Julio mense floret.
Veronica aequalis foliis
oblongis
it. nascitur. fl. rotatus
monopetalus albidus ex
coeruleo striatus. Stami:
nadno albida cum crassis
apicibus. Tuba simplex
exiguum crassa. Fruc:
tus compressus, bicar:
pscularis, in quo semi:
na parva fulva sub:
rotunda.
Aconitum cuma inflexa, foliis la:
tioribus, flore ex albo et coeru:
leo cuaro.
fl. Sexcili mense 1741. in Horto
An Aconitum cuma inflexa, ma:
ximum C. B. Pin.
Sexcili floret in Horto.
Veronica fl. pro° spica divisa
Sexcilis initio floret.

Veronica acaulos folenda spatho
cibi fragaria
Aster Pyrenaicus, Primulaceus folio
Sexcili floret. 1741
Calaminta odore gravi Puteii
flore minimo.
In S. Angelo Villa Socrini mei.
Linaria vulgaris, fl. pallido
Scabiosa alpina ex secisa genera
glabra, folia infima integra cu:
ridia; in caule quae bina et bina
angusta, acuminata et nonnun:
quam dentata. Capitula singu:
lata, globosa, in quibus flores
albi cum apicibus purpureo coeruleis
Sexcili mense floret in horto.
Lycopus palustris, villosus, foliis vorun:
astrate floret. latioribus sive
Lycopus palustris villosus, angusto:
rius fl. albo cum punctis rubris.
Lycopus glaber, foliis in profundas
facinias incisis J. fl. albo cum punctis
rubris
Lycopus palustris glaber J. fl. albo
cum punctis purpureis rubris
Lycopus Canadensis, glaber, foliis
inasis J. flore albo cum punctis
varis rubris intus.
Lycopus villosus, foliis profunde
incisis.
Calaminta odore gravi Pu:
teii sive Nepeta flore majori
Jacobaea pumila, alpina, cinerea
Boc. quae in alpibus J. Mart.
Cytisus spicatus, fl. pu° Juvo. Cytisus
Virgilii spicatus, vulgello flore Boc.
Mus. 31 Tab. 19.
Pastinaca tenuifolia, lucida, gummi fe:
rans Boc. Mus. 30 Tab. 20. in Ma:
Convolvulus Syriacus, sive Scammonea
Syriaca
flores prodeunt a stirpe remotae per
ramusculos ex foliorum alis, monopet.
ut convolvuli flos, luteoli, quibus v
stamina intus affixa cum parvis apici
Tuba summo fructui adhaerent, apice
bifida. Calyx in facinias inaequales et
Bifid. Flores prodeunt sensim. Fo
ex convolvuli minoris
Scilla radice nuda.
Silentibus foliis, arcuatum caulis sin
vamis ad res pedes, cui circumpo
flores adhaerent rubescentibus petalis
calyce nullus, flos hexapetalus, albus
Stamina sex alba. apices ex luteo
dos. fructus luteus sex sinus flo
reba alba integra
Scilla radice alba
Eodem tempore, eodemque ordine flo
caulis nudus: flores minores ex
per petala subtus purpurea supra albra

Lychnis Cretica, flore purpureo

Patet in flore et fructu sine nomine.

Bupleuro maritima angustifolia 48 [61]

Calyces habet quinquefidos, quibus continentur stamina cum apicibus rubellis. Inter quae est pomiculum Tuteum sine tuba quod est vacentaneum sunt ad embryones bifido calyce quiescunt embryones cum tubis bifidis albidis.

Asteriscus maritima Staciniaro

Calyces quinquefidos habet steriles seu sine staminibus apicibus cum et corpusculo quod est vacentaneum; habet calyces bifidos fecundos cum embryonibus tuba bifida instructis

Atriplice maritima seu Halimus.

Habet calyces quinquefidos steriles cum staminibus apicibus luteis et corpusculum luteum: calyces bifidos fecundos.

Cannabis vulgaris

Calycem habet bifidum, ex duobus foliis inaequalibus. Flos monopetalus, cuius duae exteriores partes, breviores, ac aequales latebra sunt; duae autem interiores et longiores, ac inaequales vasea sunt. Inter has sunt duae eiusdem coloris seu crassiores, quae vel dent luteum ac oblongum apicem apere. Ita tuba et stamina nunquam subeunt. Inter quae colligitur, dum succus et inter haec spongiosa pariter ad pria tegumenta deferuntur aer. Haec partes tuba et fructum generant, et septum intermedium efformant cui semina mollia et sphaerica adhaerent. Embryo nonnullis membranaceis involucris continetur, cuius exterior cortex tricumenis cuticulis longitudinalibus, teretibus, ac succi plenis cingitur. Versus embryo in fructu magnus siccus, in duabus partes se se aperientem, in quibus singulis tuba continentur semina septo intermedio affixa.

Digitalis ff. sanguineo, minore Cl.

Flores alternatim nascuntur exsquedientes ex foliorum axis petiolos breves. Horum calyces quinque foliis constant, his continentur flores monopetali, forma inaequales majores quam in vulgari Digitali purpurea flore, minori quam in Digitali luteo flore, sed alia forma pulchri. nad convertuntur deorsum in sinu, qui producitur in labium sursum tendens, a superiori autem parte breves sunt, in duas partes latiter distinguitur. Color floris intus luteus, et rubro-vinoso striatus. Octo insecus flores ejusdem (nad intus insunt) luteoli affricantes concolores. Illis affiguntur duo stamina, quorum duo longiora, et duo breviora, quibus apices luteli crassi, aegeminati adhaerent. Inter haec embryo sed cuticulis annulatis vel cerpaculo. Tuba oblonga est, et teretia. Embryoni illi nonnulli adhaerent vasi, qui in uniculum desinunt. Fit Embryo fructus aegeminatus bicapsularis, in quo semina septo intermedio affixa

Astragalus Americanus, Vaccini folio, tuberosa radice

Ex summis ramis caulis in spica producunt flores, terni, vernique adhaerent pericladio; constant 4 petalis quorum unum superius, maius, vexillum esse, reliquos flores cooperiens tubum ita ut arcuatum, ut extrinsecus minus, ac duae sunt, arcuatae, idque magis extrinsecus, quam intrinsecus. Carina curvatum instar falcis messoriae aperta a summa parte, et tubum stamina affixa continet in tuba, bifida in fine et sustinentia apices luteos. Haec quoque a summa parte aperta est, cuius fissura singularis ostendit stamen cum sup apice in fine. Embryo cum tuba stilatus est, et unica ssularis videtur, et quo

semina digitis acquirunturque, ut ocia cicadae. Sed quoniam fructus nunquam his regionibus ad maturitatem pervenerunt, nihil affirmare ceteris audeo de interiori fructus positione.

Echinophora sive pastinaca maritima

nascuntur flores in umbella digesti et per ramusculos dispositi ab uno principio quod foliis spinosis coronatur. Et ramusculi inaequales sunt, maiores exteriores, primi minimi. in his dode ordine prodeunt alii ramusculi obliqui spinosoque alis, in quibus flores quorum calyces ex foliis spinosis ac inaequalibus constant. petala et inaequalia (nam exteriora maiora) candida ibique plicata. Inter haec collocantur stamina candida cum apicibus. inter haec est receptaculum album paleiforme. Flores steriles sunt. in quorum centro unus est fecundus, neque in singulis ramusculis primis singuli qui deperiunt, nam duas habent oblongas ac candidas nubes affixas embryoni quibus fit fructus, in quo duo semina longiuscula ventre rumida.

Leonopodium P. Alpini

ex folium alis nascuntur pedoli densa et oblonga lanugine obducti quibus affigitur spica. Haec constat foliolis hirsutis, crassis, ex quorum sinubus erumpunt calyces quatuor hirsutis radibus compositi. his continentur flores hypocrateriformes, et ora in quatuor partes secti, his intus quatuor adhaerent stamina cum apicibus albis. Color floris ut in vulgari Plantagine. Pars interior cum tuba villosa crescit in fructum.

Solanum Quinense etc.

de summis ramis procedunt flores flavi quorum calyces parvi infundibuliformes integri ad fauces, nec oram in se partes distinti. Florum magnitudo et forma quae in vulgaris solanis, sed paulo quandoque diores. Dividuntur in se partes albae. stamina subflavia cum anicibus hinc luteis, hinc violaceis. tuba subcuindis, prope embryonem crassior et villosa. Embryo fit bacca globosa ut in Belladonna nigra, atrocoeruleaque succulenta, quae nec septum nec ramos usque ad corticem producitur) secatur in loculamenta in quibus continentur semina compressa et quasi reniformia.

Hieracium calyce barbato flore suffruticoso

calyce fit ex squamis ferme aequalibus sed raro ordine ut in quibusdam Asteribus dispositis. In corona sunt flores singulares in partes secti ut fine cum vagina crescat et tuba bifida altida; in centro eadem figura flores instructi sed minores. discus nudus. Semen rotundum nec arborum cum villis.

Allium Moly maximum folio angusto.

de summo caule procedunt in umbella flores ab uno principio per ramuscules affixi, flores constant petalis et vasculis albicantibus, quae, sunt cum

Sericis in mino

per petala subtus expansa sudant

1 Luchnis Cnorica, flore purpureo; Pater in flore et fructu sine nomine. 65

3 erigunturq. Seguuntur stamina sex albicantes coloris 63
quae ad basem coeunt in annulum. Inter haec unus
bryo albicans intervenientes distincta cum rubra in centro
et rubro africantia. Apices lutei sunt

Portulaca sativa
omnia quae in alia, sed caudex rubri, ita folia in
albicat.

Hypericon fruticosum, foetidum J.
In summis ramis calyces quinquefolii continent quinq
petala aurea cum aureis staminibus plurimis rotundaq
apicibus, inter quae collocatur embryo rubrum rubis
deorsum curvatis, viridibus, et in fine rubrissimus pruno
situs. Fructus major quam in omnibus hypericis
etiam accumbens, membranis, qui difficiliter
in stria bacularia. nat semen intermedius producit
tur per quae praeter aquam intervenientes intervallum
ticam, tres autem naguaqua, sed dividuntur singulae
bifariam, hinc et hinc in bacularibus vesicae, quibus
semina parva et plurima affiguntur.

Consolida vegatis, aucuminatis foetida.
Iuniseunte in pecora sede producuntur flores, qui
septembre attingunt. Hi flores spicatim nascuntur
foeidi adhaerentes. Praeterea digito tangis. Anne
explicatione qualibet coerulei, explicati et caudaeo-coeru
lei excadunt constant petalis q. quae quatuor ob
vera anprorsus nonnunquam, duo lateralia sursum en
guntur, instar alae, via vexilla ita se habent: Unum hinc caudatum, hinc cuculatum, sicut rubi
forme excipit duo interiora, quae in caudae desinunt
et ab altera parte instar cuculli operandunturq
cooperientia apices ac embryones. Inter petala
pterea sunt stamina albida cum luteis apicibus
embryones tres cum rubis albidis, qui fiunt siliquae coni
capsulares, in quibus semina continentur tamen quo
siliquae se aperiunt, affixa; haec semina terna in singulis
plerunque globosa sunt, magnitudine grani Panicei, annu
lis membranaceis cincta quae ab apice excusti circumducuntur
in spiras, ut in nonnullis aliquando superstitis nidis
contingit, nigra sunt, et qua parte affrevent excavantur
in alveolum, quo excipitur clausiformis placenta.

Portulaca Curassavica, procumbens, cannabidis folio, flore
muscoso, capsula figurata P. Bat.
Ut fere similis, et inter ramorum divisiones flores
insident, sed quia ex ramorum divisionibus egredientur et
continentur in sinu, quae fit a membranis crassis, productis ab
ramorum exortum. Fructus conici sunt, sive cuneiformes, in apice
bifurcati, sed inter flores occupantur, petala quinque sunt, hinc
dividia, hinc idest lacus pallide rubra, calyces sunt nonnulqui

64

ipsa membrana, quae etiam cum petalis a ima nonnullis tenuis
filis velictis, ita cohaerent, ut nulla varione dividi possint
desinentes circa summum in ocigulas et rubras appendicula, quae
appendicula ante florum explicationem tectum unum colorem
ideoque dicuntur fuit huius stirpis flos mucosus licet praeter
stamina plura ab, 9, 10 cum rubellis apicibus. Tuba affixa insta
tolumella. Fructus conicus, qua parte inter membranas iacet
et circumdat abbas, qua aminet, rubens, transverse granatus et
unicapsularis est, semina ova et ovata vertiformia, nigra

Chasedus semine villoso H. Parad.

Flores de summo petiolo, qui et folium alis aggredi
tur ad quatuor digitos producuntur, et terni vel plures
affiguntur flores. Horum autem calyces parvi, integri per
ora in 4, quarum una longior habent calyces ad basim duo
fulcimenta, duo scil. foliola, quae petiolo adhaerent. Flores
papilionacei, parvi roseci, quorum vexillum amplum sursum
expanditur, ala duae sinistrae affiguntur, inter quae
quarum est carina dictum quod producitur in rostrum
arcuatum. Stamina coeunt in cuspidem cum apicibus
luteis, quorum unum stamen a reliquis sejunctum coor
diatur. Embryo cum tuba fit siliqua teres, quatuor digitis
minor, unicapsularis

Cynoglossides folio molli, caulem ambiente ♃

Petioli sustinentes flores saepe et folium alis non aggre
diuntur, calyces in 5 partes profunde dividuntur, flo
rum tori et capsulae in albus sanguescentes, rubo obtuso
receptaculo affixi, his intra quinque stamina adhaerent
in apice inter se connexa tubam amplectentia
non in summa parte, sed a basi sursum staminibus
adhaerentes cernuntur apices lutei. Crescit pars in
terior tuba insertata fitque fructus obtuse conicus
in quatuor capsulas occasum quibus semi
continentur semina longiuscula, angulata, quae
partes continentur in calyce cinerea, quae cuto
extra fructus apparent, nitida, subtenera, nigris
maculis distincta.

Malva vulgaris folio subrotundo, flore dilutius rubente
C. B. Pin.

Calyce geminus, quorum exterior, minor excipit interiorem
et majorem. Uterque integer campaniformis parens, tu
bam in 5 partes secus, exterior suffulcit, interior
semina amplectitur. Flos amplus campaniformis pa
tens, in 5 partes usque ad basim secus in ea integro
diguitur in conicum corpus quod a pluribus staminibus
fit, quibus apices parvulae sursum affiguntur. Inter
stamina continentur plura filamenta virgula quae tuba
sunt embryonis. Hi in annulum disponuntur

[illegible] petala suorum [illegible]

Lychnis Cretica, flore purpureo, calyce Kermiae vesicariae T.C.

Integro calyce numer ut in Kermia vesicaria, membranaceus, sulcatus, elatis costis, et in filamenta brevia productis. In summis filamentis uniculi, quae etiam in peridi communem. Flos monopetalus habendus, sed petalis naturae; nad in ima parte flos cum pedunculo cohaeret, cui et V stamina coniuncta, nad V reliqua stamina singulis floris partibus singula singulis uniuntur. Apices in coeruleum pallescentes. Staque flos dividitur in partes V, rosea, bifidas ad angulum inclinatas, et quo angulo bina appendicula rubella oriuntur. Ab angulo in canaliculus per quem stamen surgit, floris partes inferiores et calyce contentae excacuantur. Tubae ternae albidae, oblongae in spiras summa parte concludunt quibus et filamenta affixa. Intus dividitur per exiguas et rancas membranas in tres sinus, in quibus semina

Alsine pratensis, graminei folio amplior T.C.

Calyce ex V foliolis uniciliis, margine cartilagineus, et albus. Petala V alba profunde bifidata recaprata cuspo cuneo affixa, cui et X stamina alba uniuntur. Apices lutei. Tubae ternae albidae.

Geranium pratense sive fuscum pratensis reflexis.

Calyce ex V foliolis uniciliis, basi arborubris, villosisque. Petala V arvoviolacea, inter quae pilacantulae uniciles, crassae exstant. Stamina X tata, longis villis arcuvi secus nectario, rosea, summa parte gracilia quae ad latera reflexa apices geminis uniuntur suteolos sustinent. Seminum recaprata a staminibus circumdata, et detensa ad basim quae pro uberante, villis ornantur, summa parte contorta.

Asarum Prod.

Calyx fructui cohaerens in tres foliola excanditur, reflexa parte ciliolia, ac villosa, intrinsa arvoviolacea. Stamina recaprata cuspo arvorubro affixa arvorubra sunt, summa parte acuminata. Apices non summis staminibus in gracilitate fastigiatis uniuntur, sed paulo infrices. Tubae ejusdem coloris saepe VI.

tata basi

Pars in flore et fructu sine nomine.

Partes calycis

Filamenta in quibus uniculi

Foliola ut in Helleboro nigro in radice rhodice.

Appendiculae in Hypecoon apices amplectentes

Pars peridi intrin calycem et fructum dicatur pedunculus.

Appendiculae ut in flore Lychnidis

Floscuti anomali ut in Nigella.

Calyx ex IV foliolis luteolis expansis. IV petala lutea lacinia ad angulum inflexa. Stamina VI: apices subluteo: tuba in summo fructu lutea.

Erysimum speciosum, luteum, acutissima

Calyx ex IV foliolis, quorum costa viridis sunt; quidquid intra costa inter eos nitidum, et ad extrema, membranaceo sunt, et cartilaginea, ac pellucida. Petala IV coerulea, receptaculo affixa quod in IV placentas prominentibus sunt stamina tota pallida, et extrorsum ad latera cartilaginea, in summo in gracilissimam extendunt apicem subrotunda caput accipiunt singula. Intra stamina IV alta solidia albida et cartilaginea approsita circumstantia quae sed staminibus fructus amplectuntur. Hae, crescente fructu, servantur; et receptaculum extenuatur. Calyx item servatur, amplificatusque. Fructus fit ex IV capsulis, quae singulae in oblongum acum prominentem. In quibus summis accipiuntur IV corpuscula rubra, conica, sed incurva; nec acuminem basim habent. Non semper IV sunt capsulae, sed aliquando IV, et hoc numero respondent acus et corpuscula. In imis capsulis extrinsecus villosis semen unicum conditum. Intra acus et capsulas sinus apertus usque ad semina, per quem ascendit.

Thlaspi Cretaicum, fruticosum Leucoii folio, fl. albo.

Mani flores fluentes foliis nudi, circa hos flores per petiolum accumbunt fiunt ex IV petalis candidis ad angulum inflexis, quorum duo extriora maiora, duo interiora minora. Calyx ex IV foliolis, ~~duo duo maiora, duo minora~~, ~~et ut mania exigua~~ semilucidibus, margine candido. Stamina VI quorum duo breviora: apices lutei. Fructus compressus. Tuba longa apice crassa, et rubella.

Alysson Sicanum, Serpylli folio, minus. Calyx ex IV foliolis villosis: petala IV lutea, cordata, ad angulum parum inflexa: stamina VI: apices lutei: tuba crassa.

Napiscum humifusum, folio auriculato, dentato, flore albo. Myagro similis, flore albo J. B. Hist. II. 895 Calyx ex IV foliolis patentis, nonnunquam purpurascentibus. Flos ex IV petalis ad angulum inclinatis, quorum duo calyce

Tecta lutea, reliqua candida. Stamina VI apices lutei: tuba crassa, et lata apice. Calyx deciduus. Fructus acuminatus in apice, cetera rotundus. Aquatica herba sapida, non mordacis foliis, humifusus. Folia sine petiolo adhaerentia, basis oculis mitratibus hinc inde productis. Folia per margines dentata, glabra tota strigis quae annua.

Thlaspi capsulis hirsutis J. B.

Tota strigis exiguis sed densis villosa. Flores in summo, quorum calyces ex IV foliolis: IV petala alba apices ex viridi fusci: stamina sex.

Raphanistrum siliqua maxima auriculata, flore luteescente.

Calyx ex IV foliolis longis, extrorsum pauci villosis: IV petala ad angulum inflexa: stamina VI lutea, quorum duo breviora: apices lutei. Tuba longa apice lutea.

Raphanistrum siliqua maxima auriculata, flore purpurascente.

IV petala purpurascunt: stamina VI: apices lutei: Tuba apice lutea.

Raphanistrum siliqua maxima auriculata, flore albo

Petala alba: apices lutei: tuba apice lutea.

Sisymbrium aquaticum, supinum

Flores parvi: calyx ex IV foliolis luteis: stamina VI apices lutei: petala IV alba ad angulum inclinata.

Sisymbrium Eruca folio glabro, minus et pruinosum

Calyx ex IV foliolis sexto ordine luteoscentibus: IV petala ad angulum obtusum inclinata lutea, lutea: stamina VI quorum duo breviora: apices lutei tuba in apice lutea. receptaculum pruinosum in clausum.

Sisymbrium Eruca folio glabro.

Eadem, sed calyx ex foliolis ~~ita~~ luteis inclinans. receptaculum pruinosum.

Hesperis exigua, folio dentato angusto.

Ad petala ascendit. Calyx ex IV foliolis longis, viridibus, deciduis. petala IV lutea, ad angulum obtusum inclinata stamina VI: apices ex viridi fuscescentes. Siliquae longae quadrangulares bivalves, semina longa tetrania, rugosa.

Nasturtium hortense.

Calyx ex IV foliolis sexto ordine, summitate subrubris. petala IV alba in vertice sanguinea, ad angulum inclinata stamina VI: apices aureo-rubri. Tuba alba: fructus compressus.

5. per petala sudorem [illegible] nisi et hinc [illegible]

Tamaris vulgaris.
Calyx ex IV foliolis oblongis viridibus: petala IV alba, ad angulum squamosa inclinata: stamina VI quorum duo breviora: apices flavi: tuba apice crassa. Receptaculum pyrubatum.

Erica sylv. flavea.
Calyx ex IV foliolis ex viridi spadiceis expansis: petala IV flavea: stamina VI apices flavi: tuba apice crassa. Et receptaculum clausum pyrubatum.

Alyssoides incanum, foliis sinuatis J.
Calyx ex IV foliolis villosis: petala IV flavea emarginata, ad angulum inclinata: stamina VI: apices flavi: tuba flavea.

Δ Solbey anacampseros J.B.
Flores prodeunt in umbella digesta. Calyces integri cum fructu conniventia semina parte quinque facies pyrubescentes villosi. Flores partim interna affixa petala V, alba sub vorginda, medio depressa. Deinde affixa stamina multa albacum albis apicibus. Tuba V villosa flava quorum villis cacumen est ut animadversum pyrenerunt.

Δ Solbey satica
Flores per ramusculos de summis ramis prodeunt, laxo ordine, in quibus omnia majora, quam in anacampseros.

Δ Spiraea stylosici folio non crenato III Sch. Rhaii.
Calyx fundo integer, ora in V foliola desinit. Huic V petala candida affixa, et stamina alba cum apicibus flavis. Et eodem exiunt Receptaculum flavum. Embryones plures in fundo, imo, quibus tuba affixa longa subulata forma hirsuta placata, ut primatum.

Laccaria siliqua cruciferum
Calyx ex IV foliolis hirsutis. Petala IV particula cordiacea sed ea parte qua ad angulum recum inclinantur, et flavo albida. Stamina VI particula quorum duo breviora: apices flavi oblongi: Tuba crassa flavescens.

Δ Poronia foemina flore simplici Pauw.
Calyx fundo integer, dividitur profunda in VI foliola concava quorum duo cum sua prodeunt in folia longa, quasi in strigae. Petala ampla plerumque VIII rubra calyci affixa, cum aria plurima stamina rubra ad thavori apices magni flavi: Embryones in imo ramuli albidi villosi, quibus summis tuba rubra et cristata insidet.

Δ Anonymus Sarifolia.
Calyx integer fundo, expansus in IV vel V foliola, cui IV vel V petala obsidere videntur affixa. Cum petala IV, IV gramina cum V, V sed sanguineo brevissima, quibus summis apices flavidi. Receptaculum ex flavedo viridi in V vel IV parves instar stellae expansum circa stamina circumponitur, de quo stamina oriuntur, et tuba in medio. Prodeunt flores ramusculus nudus decorus prandantem, deq folii simul emissus.

Δ Anonymus vulgaris granis rubentibus.
Flores per breviores ramusculos prodeunt, calyx in IV partes desinit longiores quam in sarifolia: petala plerumque IV longiuscula flavedo calyci affixa. Stamina IV viridia: apices subrufi. Receptaculum viride. Tuba longa subviridis.

Barbaris dumetorum
Flores racemarim excuntur, et petalo affixi calyce qui fit V bracteis, ovatis, et rubris foliolis, petala flava excipiunt. Plerumque calycis foliola explicantur bina, terna, et quaterna tanquam petala quod colore imbuta, quamvis pallidior. Itaque petala sapiunt VI flava quibus in ima parte bini cerviculi crocei affixi. Stamina VI flava cum binis apicibus flavidis. Tuba flava obliquata cum tubercolo in medio. Calyx cum fructu decidit.

Stirpis quae ad semipedem vaso ascendit. N. 64 videtur Tamaris
Et radices fibratae asciquae folia emittit plerumque crassa, margine serrata dentata, satis petiolis affixa, viridia. At quae ex caudice sine petiolis nata, neque dentata. Caulis ab una parte viridis, qua tangitur sole, subspadiceus. Pars summa sine foliis, ac flores emittunt per petiolos. Calyces ex IV foliolis viridibus. Petala IV candida ad angulum obtuse inclinata. Stamina VI candida quorum duo breviora: apices flavi. Tuba obliquata, et umbilicata siliqua compressa

N. Veronica alpina, minima, procumbens, foliis circa caulicul densis margine integris, sine pericl. occurris, flore cilioso, pallide coeruleo cum duobus staminibus. Fructus in duos sinus recedit. Calyce in IV partes diviso in quor floscculus. Vid. Matt. Pedemontanus

Sonchi lapsi alius vel dolens.
Caulis varis prev. periclis, in summi flores primum calycem ex IV foliis candidis, quae late explicantur, deducunt; deinde IV petala candida quae ad angulum inclinantur. Stamina VI candida: apices fuscei: tuba crassa et scabra.

Melianthos africanus
De summo prev. ramulis peculiares prodeunt flores, quorum infimi ex foliis spadiceo viridis sinu nati gravitate sunt. Reliqui eodem modo emergentes, fructiferi. Pendent deorsum. Calyce fando integer in V folia dissimilia expanditur: horum duo longiora et latiora inferiorem locum tenent, duo angustiora ad latera iacent, quintum cucullatum summam partem occupans deorsum incumbit, quo stamina et fructus cooperiuntur. Huic intus duo petala arcuata (nam calyce rubro spadiceus) affixa, intra quae humoris fons est atri, qui assidue ad fructum stillat. Duo alia petala subrescunt lateralibus calycis partibus. Calyci ipsi IV stamina affixa cum subluteis apicibus. Tuba apice crassa a fructu

Lapidium humile, incanum, arvense
Calyce ex IV foliolis expansis viridibus, margine albis. Petala IV alba ad angulum inclinata, et lapsidata. Stamina VI alba: apices luteoli. Tuba de medio apice crassa.

Sinapis Chirurg.
Calyce ex IV foliis viridibus expansis. IV brevia, angusta, minora quam calycis folia. Petala IV alba: humiliora quam stamina quae VI luteola: apices fulvi. Tuba apice crassa. Siliquae brevis teres acuminata.

Hesperis folio crasso, dentato, caudam amplexo arc.
Siliqua longa teres, in qua semina non compressa, nec foliacea.

Hesperis Alliaria.
Siliqua quadrangula: semina rotunda.

Lychnis aquatica, purpurea, silene, stellatis.
Calyce integer, villosus, rubens. Petala V, vectra cum IV brevibus appendiculis ad inflexionem. Stamina X inaequalia, alba: apices albi. Nullus embryo. Petala et stamina coeunt ad pedunculum qui nullus, in rubo.

Cochlearia Glastifolia
Calyce ex IV foliolis viridibus: IV petala alba ad angulum inflexa: stamina VI alba: apices fulvi. Tuba in apice crassa et lutea.

Nasturtiscicles
Calyx ex IV foliolis longis, viridibus, quorum duo extremitate sinuosum curvata apices cooperiunt. IV petala lutea ad angulum inclinata: VI stamina: apices lutei. Tuba lutea. Fructus subrotundus in VI costas elatus, et costa in spina innocua acuminatus. Septum quod fructus in duos sinus dividitur adtum magis parallelum iacet, et tota extremitas fructus pro mucronem curvatum, sursumque curvatum, ad fructi cochleatus modum, cui tuba insidet, quae ipsum fit tu

Ranunculus flore globoso, sine stellatis foliis.
Petala VIII, quorum infima duo (quorum via lutea sint) extremitate viridia. His tribus V interiora et lutea suffulciuntur. Remotis petalis, apparet receptaculum angustum, longum, quasi cuculla, compressum, in quibus dimidiis ad interiorem latus canaliculus in quo humoris fons. Post haec plura stamina lutea: apices fulvi cornicula multa cum tubis luteis.

Geranium Columbinum, maximum foliis dissectis, flore ex violaceo nitro. Petala bifida.

Idem flore albo.

Hesperis hortensis, flore purpureo
Calyce ex IV foliolis subrotundis in sinu prorimad paulum producis. Petala IV ad angulum rectum inclinata VI stamina quorum duo brevioribus apices subulatis. Tuba in apice subcrassa.

Hesperis erucigera, lutea, folio dentato, angusto B. Hesperis folio angusto dentato, flore eruciguteo, siliqua longa, quadrangula, brevi pedicello affixa.
Calyce ex IV foliolis: petala IV angusta lutea, ad angulum inflexa: stamina VI: apices obsolete lutei: tuba apice crassa: siliqua quadrangula, in qua semina longa.

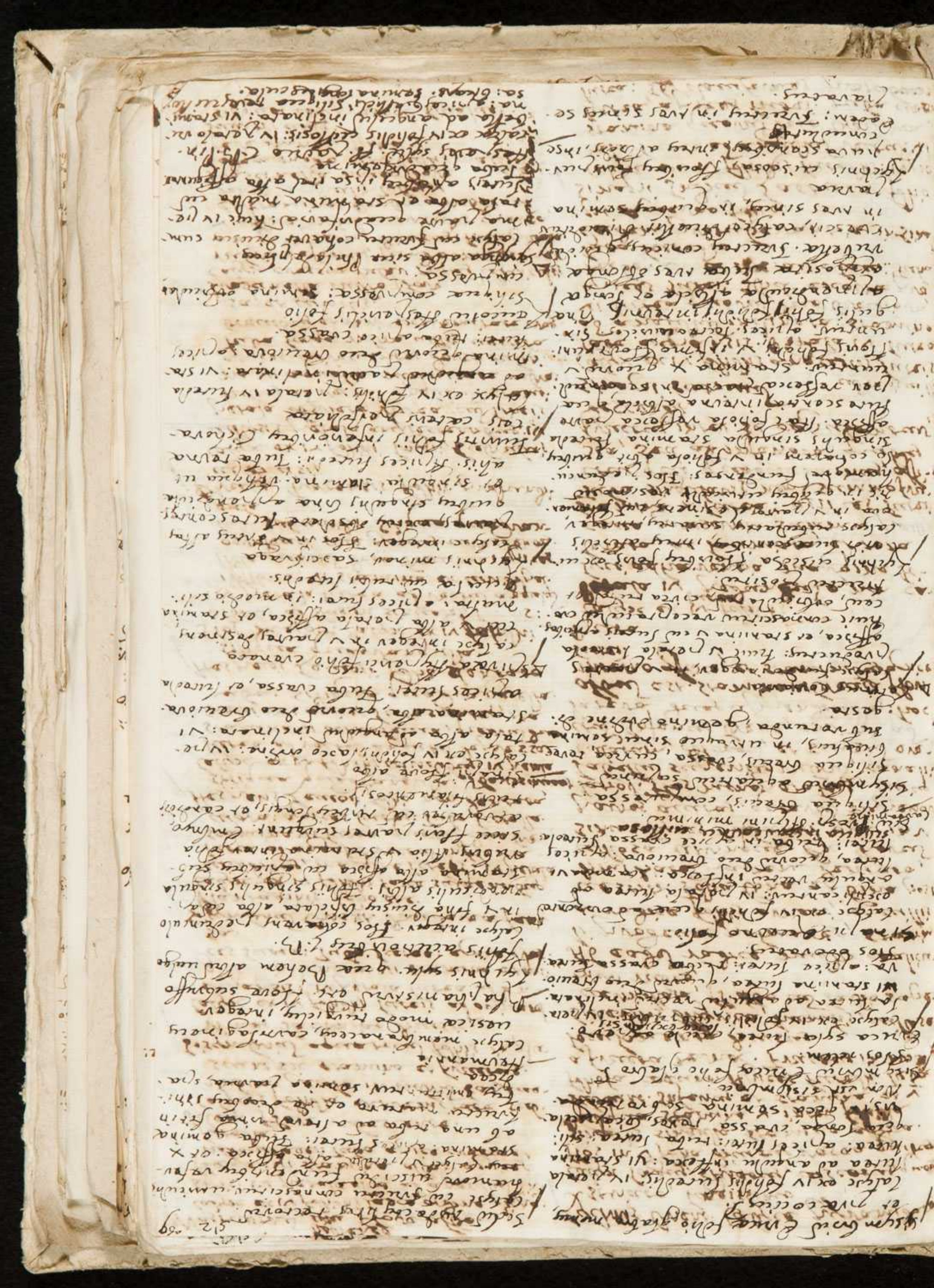

90 Nasturtium hortense flore albo.
Calyx ex IV foliolis laxo ordine dispositis: IV petala alba ad angulum inflexa: VI stamina alba: apices nigricantes: Tuba apice crassa et furcata.

Idem flore rubescente.
Calycis foliola extremitate subrubra: petala in rubrum languescunt sic stamina et furcatus.

Sisymbrium aquaticum foliis in plurimas laciniias divisis.
Calyx ex IV foliolis fuscis ad orizontem expansis: IV petala fusca ad angulum inclinata: VI stamina et apices fusca: Tuba fusca: apice crassa.

Sisymbrium Orient. Barbarea facie, Plantaginis folio ore.
Calyx ex IV foliolis laxa sunt et caducis, margine fusco: IV petala flava ad angulum rectum inflexa: stamina VI flava, quorum duo breviora: apices flavi: Tuba flavescens.

Hesperis Lauri folio non dentata, siliqua quadrangula. Sinapis
Calyx ex IV foliolis caducis: IV petala flava ad rectum angulum expressa: stamina VI octo rubescunt, quorum duo breviora: apices flavescentes, ita tuba. Siliqua quadrangula.

Hesperis Lauri folio dentato siliqua quadrangula.

Flos major. Calyx ex IV foliolis albicis ad basim sinuatis, longis: IV petala flava ad rectum angulum inflexa: VI stamina ex albido pallida quorum duo breviora: apices octotaci, sive potius rufescentes. Tuba sub albida. Siliqua quadrangula

Erucca hortensis foliis profundius divisis
Calyx ex IV foliolis longis, subrubis villosis petala amplectentibus: IV petala obsolete flava cum lineis nigris ad rectum angulum: stamina VI aequalia sed minora nigra: apices derivescentes dorso nigri. Tuba longa nigra villis mixta brevibus et variis extremitate crassa, et cuticulis.

Erucinella nigro flore
Calyx crassus niger petalis cuticulis nigris referens, fundo integer nec ovat in duas dividitur: hinc petala V affixa nigra, cuticulis sparsa, et stamina: Ovarium nigrum cuidam cuticulis. Tuba V

Erucinella nivea flore
Eadem modo cum reliquis, Cattiliflore omnes. Tuba V.

Iuniris cuiusq.
Siliquae compressae binalves.

Lychnis Orient. Calyce pyramidato striato, longissimo
Calyx longus, striatus, crassus, quinque flos in V folia divisus rosea quibus singulis singula stamina affixa. Pistillum stamina V inter V foliola subrubra. Infanticus et stamina et V foliola coruscus. Apices furcati. Tuba a furcata revera. Fructus in una locutamenta divisus.

Sideritis Illyrica, humilis, villosa, cuticillata, fl. albo cum fabio sapiri nigro.
Ab eadem radice multi cauliculi prodeunt ramosi, stratis a radice foliis ornati, et villis vestiti. Folia bina et bina quasi dimidiata parvum dentata, villosa utrinque. Ex foliis sinuatis rubedinis, ova in V parvos acutos, quae V superiora fabio. Flos monopetalus, cuius labellum superius nigrum, canaliculatum, obtusum, et sursum erectum. Infanticus breve, emittit ad latera duas appendiculas: hoc album est. Stamina IV Graeca flori interno affixa, et staminibus apices furci.

Pecura hortensis
Calyx ex IV foliolis.
Petala IV luteum reduncula, non calyci adhaerentia, margine fibriata, ac laciniata, et rotacea praesertim summa parte. Stamina X lutea: apices flavi. Tuba singularis non summo fructui qui quadrigeminus, affixa, sed ad inferiora quibus flueretur inter se conjunctorum descendit.

Sinapi satiuum cum vanis vi
Calyx ex IV foliolis angustis, luteis late vergentis. Petala IV lutea ad angulum inclinata: stamina VI lutea quorum duo breviora, apices flavi. Stil. excurrit pro tuberantia in stamen clami. Tuba longa lutea.

Eadem protuberantia in sinapi quaerendo folio

Sinapi Indicum Lactuca folio
Calyx ex IV foliolis luteis: IV petala lutea ad angulum rectum: VI stamina quorum duo breviora, lutea, apices flavi: tuba crassa lutea: stil. clamiformes protuberantia

Basilicum maximum vulgarium
Ocimum, monospermum.
Calyx ex IV foliolis teretis: IV petala
alba ad angulum recte inclinata:
stamina VI teretia, et apices
flavi, quae cito cinerea fiunt.
Tuba lutea adscant subtorsum
appendiculae. Pedunculus longus
fructus parvus globosus.

Δ Frangula
Calyx integer, campanaeformis,
in V partes albidas productus.
Huic V petala albida, parva ga-
leata adhaerent, quibus fusci
apices brevibus et parvis stami-
nibus de calyce productis, co-
operiuntur. Fructus in imo
tui tuba

Lychnis rubra quae habet album,
calyce subtorquendo magno.
Calyx instar vesicae magnus.
Flos in V partes albidas bifidas
sine appendiculis, quibus sin-
gulis singula stamina affixa
veliqua V stamina sunguent
unde partes floris concurrunt
apices albidi. Tuba si tenua
tenui sinus. si

Crambe Orientalis, Brassicae Leonis
folio, Erucagines foliis J. C.
Calyx ex IV foliolis teretibus: pe-
tala IV lutea ad angulum incli-
nata. Stamina VI quorum duo
breviora: apices flavi

Δ Filipendula vulgaris
Calyx integer ova in V partes
reflexus: huic V petala alba
et stamina multa alba cum luteis
apicibus. Intus thalamus cui
multi embryones rubis albidis
ovati.

Alysson Orient. Stellatum est
Lunaria, fructus compressus
fere orbiculatus, septo inter-
medio quatuor parvulis in duo
locculamenta divisus, in quo
semina compressa, et orbicu-
lata qualia in Lunaria.

Psauris Hippania, muratis
siliquae compressae, in quibus se-
mina longiuscula

Equinis sylva clarior — calyce an-
gulato, striato omnino bacula
dividitur bifariam in steriles,
et fructiferos; sterilis fert calyces appendiculatos amplos, tubulatos, ventrosos, rubescentes quoddam destillantes. Post haec stra

se quae iacet flos, cuius inferior pars
integra, longior quam in fructiferis
dividitur flos in V partes albidas
bifidas cum appendiculis stamina X
sunt albida affixa floribus alios
apicibus. Nullus embryonis signum.
At fructifera calycem angustiorem
et rectiorem quique, crescente
fructu, amplificatur, gignit, cuius
flos usque fere ad basim in V par-
tes divisus est quales in sterili:
stamina nulla, nulli apices.
Tuba a fructu tota, rotunda, sa-
tis quinta, oblonga candina, contor-
ta.

Lychnis muscosa, angustifolia
Anvinov, floribus flos floris quae
intus pilis villosa sensibus. ubi
solum [illegible] usmenda.

Coxicadendron trifolium glabrum
flores, quae racemos productum
res calyces donantur integro,
stamina multiformi, crasso, albidi
in V partes desinante. Huic V
petala albida teretia, et V sta-
mina cum luteis apicibus. Tu-
bus intus ad imo flore sunguit

Senecionis vulgaris ramosa J.
Calyces ex IV foliolis: IV petala alba
ad angulum inclinata VI stamina
quorum duo breviora. Siliqua
nervosa pappis longis in basi
non est tunicis, neque fraspe-
ris, neque cum [illegible]
Flammulae sive Stamina multa
erecta, flore minore (ceti
Segitum)

Clematitis, sive Flammula
erecta, flore minore (ceti
Tisia)
[illegible]
Calyx ex IV foliolis teretibus, im-
bricatis extensis: IV petala ad
angulum recta, sed [illegible] stamina
VI quorum duo breviora, tuba
apices flavi.

Periploca foliis oblongis
Calyx accipiens integer, stellatus
flos minor rotatus. Plerique
in V partes, non nunquam in IV
divisus, sine tuba, subtus cinerascens
sunt va amo-cuidaceus, ac villosus
libra os quae tuba subit, V flare sua
appendicula arrocuidaceaq in corona

Qr mina sunt villosa, crassa, quibus scammis affigunt[ur] apices flavi, at albi idem 20 [illegible] rem. Tuba [illegible] angusta crassa, fere [illegible] omnibusque [illegible]

Lychnis quae Behen albus, folio sagittato, fl. albo cum apicibus

Eadem Verius sine apicibus

Lychnis Illyrica quae Behen albus folio angusto glauco-incano

Lychnis folio graminico, sive Caryophyllo quae Behen albus acaulis

Lychnis folio graminico minor minus acuto, flavior calyce

Lychnis quae Behen albus calyce magno rugoso

Silene multicaulis calyce in V partes profunde bissectis, villosis, apicibus exsertis, et cavitate aliquanto, non deciduas. Petala V calycis fundo affixa ac quo et stamina calyci, ubique flavis. Folia [illegible] sinuata fere [illegible]

Δ Corona solaris

Flores in umbella disposita: calyce cum fructu chartaceo in IV transversim rupto. Petala IV alba et R stamina cum tubis a calice [illegible] fructus [illegible] crassa, cui ad basim tubus receptaculum circumducitur, fructui insidens.

Nymphaea alba, flore planiore et majore

Hesperis flore albo minima, siliqua longa, folio crispo [illegible] Boccon.

Bibliotheca Pavesi, in qua semina [illegible]

Hesperis Orientalis folio dentato angusto

Siliqua quadrangularis, semina longa, [illegible]

Lychnis maxima calyce non deciduo cum petala et stamina multa non cohaerent.

Erysimum Erucae a Lausifolium

Maior Cyclamen [illegible] rem J. C.

Calyx [illegible] petala [illegible] ad angulum [illegible] minima: [illegible] sub [illegible] quae [illegible] sed [illegible] affixa.

Lychnis Decimaestri folio, flore [illegible] di viscosa H. L.

Calyx integer, rubellans, villosus, villis glutem effundentibus. Flos ad basim quae petalorum et calycis vel integer, fundituus in V partes [illegible] sine apicibus, quibus et stamina [illegible] alia ab integra flos [illegible]. Apices subinde sub [illegible] fructui rudimentum [illegible] sinu, semina parva [illegible] Bombicinae, minimae, [illegible] flavo [illegible]

Sphondylium majus [illegible] multis floribus in umbrosis, quorum semina [illegible] crescunt.

Sideritis Illyrica, [illegible] folio, [illegible] aculeatis, flave [illegible] albus.

Lychnis [illegible] Illyrica fl. albo. Calyce integro. Flos pedunculo affixus longo, cum [illegible] longis apicibus.

Δ Chiantherum flore ex [illegible] calyce ex V foliolis quorum duo brevissima non deciduus. Cui petala non affixa, neque stamina multa [illegible] cum tubis apicibus. Tuba sinuata, apice [illegible]

Saxifraga [illegible] folio, [illegible] Veneta. L.

Fl. albus [illegible] rubris [illegible] Petala [illegible] fructui imposita: apices [illegible] stamina alba.

Δ Geum vorum dissectum flore [illegible]

Calyx [illegible] integer, in V partes [illegible] petala [illegible] affixa cum [illegible] stamina [illegible] cum apicibus [illegible] stamina [illegible] calyce non deciduus.

Chamaenyscus alpinus, glabrus, pravanne, foliis binis revolutae, sed glaucae revolutis, facto principio sine pedicello caulis affixis. Flores de summis caulibus quasi pedatos pallide rubri. Fructus in capsula bifida: VIII stamina cum albidis apicibus quae omnia calyci integro ad fundum, infra bifidum, in IV partes diviso affiguntur. Rubra a florum albido magna. Folia sewata sunt. Plinius vere picta a Boccona, quae ipse descripsit apud Bocc. Tab. V, et XVI eandem esse, atque una stirpe.

Sinapi pravum, stellati folio, floribus singularibus in ipsorum foliorum alas insidentibus. a P. Vagni sapione mordax. Si non crescit, aliud est ab hyssimo corniculato. Calyces ex IV foliolis sine pedicello foliorum singulis affixi: IV petala lutea ad angulum inflexa: VI stamina cum albicantibus apicibus. Siliqua instar cornu dorsum convexum, sine pedicello affixa.

Valerianella semine umbilicato, subrotundo, nudo Mor.

Orchis alba, bifolia minor, calcari oblongo C. B. Pin.

Phlogi villosum, capsulis hirsutis C. B. spadio albi flamenitis fl. pleno.

Pseudovitis

caulis lignosi, subrubentes teretes. a quibus folia ovata terna ab eodem principio, angusta, longa brevi pedicello innixa. His caudas vestiuntur. In summo producuntur flores terna prae umbellas. Rotundi calyces ex V foliolis hirsutis, non deciduis. Calycibus non affixa petala V lutea: neque stamina X lutea: apices subrotundi. Inter stamina fructus sulcatus villis a staminibus occultis circumdatus qui in V lutea ex rubescente pro more bevat. In medio fructus subtilitur rubra, lutea apice crassa. Intra Id. et non. Jun. in horto flovat.

Lychnis sylv. alba simplex; sterilis. Calyx integer, rubicundus: flos in V partes bifidas cum appendiculis. Intra florem tubo integer, cui affixa. Quemadmodum fructus pedunculus nullus, clave apparet flores esse monopetalos.

In ferula

Umbella parvulis sterilis.

Quinquefolium folio argenteo ubi sordi foliis candidioribus, et angustioribus, ic long minus.

Idem ubi segitum, minus secum, et candidum.

Idem ubi cuminoides spaldo maius, et minus candidum.

Lychnis flore carneo, fructifera

Nulla stamina, aut apices.

Pseudo-melanthium

calyce magnus, profunde in sectos subtilissimos, villosus, in V longa folia villosa suspensus florum ambitum. Flos initio integer producitur in V partes, petalis rubicundis, quibus singulis singula stamina affixa cum viridibus apicibus. In partes sine appendiculis. Reliqua stamina affixa terminalis. Tuba V petalis villosa, nunquam rima fructus indivisus est. Semina intermedia parvi affena. circumdigitata.

Lychnis silv. elatior, illyrica. Flore ex albo ferescente, calyce amplo striato, rota viscosa et caniginosa pravennis.

Flos in V partes divisus ferescentes ex albo, bifidas, sine appendiculis. Stamina nulla, aut apices. Calyx rotundus villis gracilibus fundentibus cristatus. Fructus turbinatus in tot sinus distinctus quot sunt rubra, quae cal rima, cal quina

Acetosa Moscovitica, sterilis.

Eadem seminifera

Lychnis segetum rubra, foliis pervfoliata C. B. Pin.

Calyx glaber integer in quinque vix fundos sulcos scabriculus. Flos in V partes rosaceas sine appendiculis. Stamina X quorum apices in rubrum tangentiscent.

Rhabarbarum forte Dioscoridis

Flos in V partes instar campanae candidus. Huic vacipitaridis commistum, ex quo X stamina oriuntur.

60

Ex quibus insident apices pallidi. Ex flore surgit fructus rigonus cum alis foliaceis pallidis, quinque fere rubris foliis ut in Lagaetho, et acerosis, sed unus tantum est, cum tuba affigitur. Intus unicus est semen rigonus.

Multi flores sterriles interjacent.

Lychnis segetum major, flore albo C. B. Pin. sive ex albo coerulescente Cup. St. Loch. suppl. 57.

Cardamine Sicula, foeminaria folio

calyce ex IV foliolis laxis: petala IV alba ad angulum inclinata: stamina VI: apices flavi: siliquae compressae, cui semina compressa.

Erambe maritima, foliis brassicae angustioribus.

Calyce ex IV foliolis, non laxe positis: IV petala ex rubro pallida ad angulum inclinata: stamina VI quorum duo brevior: apices flavi.

Hesperis folio crasso etc.

Caules et siliquae aut foetae cuidaceae, siliquae teretes: semina longa, fuscescentia.

Lyanus major, semiflosculis coeruleis.

Stramonicus Germanica

Longo ordine flores, quorum calyces fundo integri non dehiscentes ova in V partes secti, cuspidati. Quibus intus V alba petala affixa et V stamina alba cum apicibus rubellis. Fructus in medio cum circumjacentibus subrubro vaccinio. Summa fructuum intensa rubra alba nitida.

Barba capra flavibus obtectus.

Calyces fundo integri ova in V, quibus stamina, et petala affixa.

Filipendula vulgaris.

Calyce integro ova multifida, et reflexus: calyci affixa petala et stamina. Siliculae in corona digesta villosae unius seminis, quibus singulis crassae et obliquae tubae affixae.

Phaseolus minimus, foeni dissimilis C. B. Spado ubi Sambucus vaccinosa

Phaseolus minimus saxatilis ubi tubae affixae

Phaseolus minimus cum rotis coloribus, quae in foeniculo.

Frangula

Flos monopetalus campaniformis fundo viridis, seminis pluribus quinquecus affixus cum V stamina

albo, ac cuspidata affixa occupantes apices incumbentes affixos, intus nigricantes. In medio fructibus cum tubis flores non eodem tempore oriuntur.

An Phlaxi Virginiana, foliis Phenomenis angustioribus et serratis. Ex ubi ostiis annua: rotata alba, folio angusta serrata: Flos ex IV foliolis cordatis ad angulum inclinatis: calyce ex IV foliis: stamina [illegible] maxima [illegible] alba [illegible] tubae affixae: fructus tuba affixus folio denticulato angusto.

Siliquosa quadrangula, in qua semina longa, succosa.

Salicaria aquatilis minor, sive Chamaedrys Di. Alanda.

Petali laevis, in sex lobos intorsus extrorsum et latiores subrubra. Stamina IV subrubra: apices nigrorubri: calyces et stamina villosa: tuba bifida pallida.

Geranium granicaldum, altinus pracox, granicula flavescens.

Agrimonia Orient. etc.

Stamina, et petala affixa calyci: semina in calyce a quibus tuba bina cum tunica, ut semina numero.

Casia gravilis flavia

Flos monopetalus campaniformis in ore quinque dilatatus, fundo, adoratus cum III stamina cum apicibus rubra affixa. Flos introrsum convexus vacuus in ovis spaciosis amplectentibus. Nulla tuba cum embryo.

Pisum [illegible] praecoxum, minus, Cruciata folio.

Calyce denticulatus, fundo, quadrifidus, oblongus: Petala IV luteo ad angulum inclinata: stamina VI: apices flavi. Tuba teres.

Chamaemanus vulgaris

Calyce ex IV foliis cuspidatis: petala rubro-violacea: stamina VI quorum duo [illegible] apices luteo.

Corula Aethiopica flore luteo Linnaei

Caulis singularis oblongus caulis nuda pauci insidentia: Flores calyces integri infundibuliformes, ova foliosi semiflosculi ab una parte in longa producuntur acerosis, ab altera introrsum in ovos laciniis desinentes, acui seminibus quidem adhaerent, sed ab hirsuta tuba affixum; ideo ad maturitatem non ascendunt semina. Proscima sunt semina alba et bifida tuba ornata, quae sine petalo, apicibusque praeficientur. Sequentur flosculi lutei, tubulati in ova

[illegible] nisi et sine [illegible]

in IV partes diuisi, de nonnullorum his (nam multi caruerunt) ruba et staminea cuspina efferuerunt, semina tara conquressa nuda in medis thalamis. Annua est. Nouus genus est.

Pudani flora praecipue fructu, praecipue affidet scutrey vetro.

Semiflosculiastri, scutrey vetes: prodicimi flosculi alti: vbique lutei.

Nasturtium Orient. foliis infenioribus Millefoliis, caranis Parfoliatae S. Grist. calyce ex IV foliolis: IV petala lutea: VI stamina et apices lutea.

Orchis castrata parnio flore ex viridi luteescente cum tractu cascani: tria petala exterior albicla: tria interiora ex viridi luteola, quorum unus infenius in tres partes producitur albis in canda.

Acerosa Alpina, minima, Asari folio radice repente, fructu compresso scutato.

Proxima est hac ~~[illegible]~~ tamen ut arbitror eadem, quam C. Bauhinus in horto Paranino natam in libro qui Prodromus inscribitur, refert. Ad cauliculi erecti sunt, foliis nudi, semipedes longi quemadmodum in fictili edulium stirps, in ramos diuiduntur. Ora caulicules et ramos annulati membranaceis escouti de quibus longiusculipanicili pendent. Petiolis affixi calyces saturni quadrifolii, quorum duo foliola maiora, duo minora. Intus stamina V cum vrtbellis acgeminatis apicibus. Intra quae subit fructus gemina ruba vrtbellata filamentosa cinerea. Qui fructus compressus est, latus, ala foliacea et vrtbra cinereus a duobus maioribus calycis foliolis contentus. Semen

Folia ab radice nuda longispadicis nata, sed inaequali modo non longiores pedicli ad ives digitos producuntur cum minimis ad digitum transuersum conuaranturum.

Forma Asari Latini cum proprietate soldanella minoris referunt magnitudine quia in soldanella minoris folio.

Radice vagans, et vrtescens, dura, et lignosa.

Cirsea solsticium flores in horto.

Aphrodilium maius

Neutra semina in umbellis laeuaribus ad maturitatem non peruenientia.

Nymphis — semine aureo Mor.

Neutra semina in umbelli medis ad perfectionem non transeunt, sed longe praeuia in laeuaribus.

Epithondylium Orient. Tracinnetis.

Umbellae laeuales, cui tripli vel multi umbellifenis, post medias umbellas floruerunt. Hae pluria semina non perficiunt.

Oenanthe Apii folio crassiore ore.

In umbellis medis multi flores sterriles: in laeualibus non plerumque sterriles

Oenanthe Apii folio.

Eadem.

Myrrhis Orient. Semino vnciali longo.

In medis umbellis multi flores sterriles: in laeualibus plurimi.

Imperatoria sarica

In laeualibus umbellis flores fere omnes semen non perficiunt.

Cicuta aquatica.

Umbellae mediae quae minus accollunturum, rara fructifera: laeuales semina non maturant.

Oenanthe Staphylinifolio aliquantum accedens J. B.

Umbellae laeuales sterriles.

Phalicinum — Rutae pratensis.

Flores sine calyce: petala V peralis albicis imbricatis. Stamina multa cum apicibus luteis. Pistillum quinque sed saepe fructifera cum semine exiguum sive minimum P. Alp.

Siliquae compressae: semina rotunda in spiral contorquentur: semina rotunda longiusculae fructifera.

Rhus Asinanum Mysfidiano folio acuto sterile in conservatione.

Flores per ramusculos densos odoratos quorum calyces fundo integri, ova in V partes dehiscunt. Fundo affixa V petala fructifera, et V stamina fructifera cum apicibus luteis. Receptaculum magnum fructus in intra stamina obliquatum positum. Nullum embryonis vestigium.

Alsine multicaulis

calyce in V partes diuidendo sectus sed initio indiuisus, neque deciduus. Cui V petala candida et X stamina candida cum vrtbellis apicibus. Ruba alba rufida. Fructus rudiminatus apice obtusus, uniuersus, foratus semine globoso nudo.

Sinapi arvense, album, hyemale folio vapi, semine fusco B. 3. A. 13

Siliquae teres instar cornu, rugosae quae semen fouent, senectae longiusculae, praeruptae. Flores die sub aestatem hiemem, cum asperum.

96. Asparagus integer; corona floris quinquevascularis.

Media umbella quinos flores sterilis exhibent, octavum ac sextum quinquinos.

Lychnis sylvestris, hirsuta, annua, flore minore caruleo

Caulis et folia villosa villis glutinosis fundentibus, calyce rubellarum sanguineis villis pariter villosis, semine rugoso fuscoque pentandria quadrifida.

Flos in v. quatuor quinquefide diversus roseus cum binis pallidis appendiculis quibus quatuor stamina singulis affixa v. reliqua v. ab eodem pedunculo. Apices cinerei. Tuba multiplex.

Alysson fruticosum, incanum.

Calyx ex iv. foliolis. Petala iv. ad angulum inclinata bifida, alba. vi stamina quorum duo breviora apices fusci. Tuba longa, quice crassa, et tubea

Salix
Alysso
Satic

Hesperis hortensis

Siliquae longae teretes, rugosae, sed minutissimis quasi nodosae: semina longiuscula teretia.

Brassica orient. prorsfoliata, siliquea quadrangula: semina longa teretia, non sphaerica.

Tabago

calyx ex v. foliis ovatis deciduis non late expansis: v. petala semitubiae albida, intus croceae: stamina longa supra flores eminentia v. x. apices crocea: Tuba acuta albida non ramosa, longa

Acerosa acini folio Neapolitana circa semina apices fusci.

Digitalis latifolia, flore ferrugineo minore H. R. Par. Vaso

Digitalis major Turca, flore mediae magnitudinis. Vaso

Carawia major, vulgaris

Flores per spicas circa caulicilla albata, vaginulis insidentibus.

Nasturtium Alpinum, tenuissime divisum.

calyx ex iv. foliolis viridibus: iv petala alba ad angulum inclinata. Stamina vi alba. apices fusci: fructus cum tuba teretia.

Δ Paonasia

Perfoliatus quadrangularis, claris angulis. Stirpe summo calyx fundo integro, profunde deinde in v. partes divisus. Integra pars affixa v. petala alba. Prostrata crescunt v. appendices palmatae in digitos radiatim producta albae, quibus sub affixa conjuncta a rotunda tuba succo refertum. Inter has enata stamina v. alba cum fuscis apicibus continuata subit membranam albam quae totum fructum stringit.

Ranunculus satiua

Calyx integer fuscolus, in v. partes expansus: Calyci affixa v. petala albae, fuscosa singulata coronantia apices fuscos v. staminibus fuscis adhaerentes. Praetendunt deinde v. capsulae circulatae et obliquae non [illegible], de quo media emicat tuba gemina cum tubis numerus paralleluus, apicum ac staminum non semper quinarius, nec et sena, septena, octona etiam petala, stamina et apices. Frequentius tamen v. ccc. vi.

Flos odoratus, innascitur foliorum alis prae pedicellis exiguis: foliola autem singularia v. musculo insident, matrum fructum adducunt.

Cisymbrium aquaticum, Bitaphanistrum

Siliqua brevior T.

Cochlearia est; nec fructus exiguus subrotundus, sexto intorno sive quadratus parallelus est

semina rufa, angulata.

Lepidium latifolium

Calyx ex iv. foliolis viridibus extrinsecus albis, late expansis: iv petala alba ad angulum inclinata: vi stamina alba: apices fusci: tuba fusca in apice ac crassa. Fructus villis vestitus.

Nasturtium sylv. capsulis cristatis

Calyx ex iv. foliolis viridibus: iv petala alba ad angulum inclinata: vi stamina alba, apices subrubri: fructus cum tuba teretia.

Aloides

Caulis compressus, fungosus ut in Nymphaea producit binas imaginis instar carnivorae chelas. Inter has surgunt flores per pedicellos eminentes super aquam. Calyx fit ex iv. foliis viridibus divisis usque ad axem. Petala iv. sunt carnida, magna: Prosunt crescunt crocea vel purpurea ut in Nymphaea tangunt stamina et apices: nec plus infra [illegible] vel fauci, supra [illegible] oblonga in conum fastigiata crocei colores apices. Iis quae in corona digerentur, antrorsum, occurrunt in medio.

stamina

stamina nunquam decrescunt minora, atriora, et turcosa, quorum apices conici turcoli. Nullus ibi fructus; hinc inconsultis ad flosculi petiolum excurrunt assent Boerhaavius, sed in nostra asoyle alii flores immaturi ibi membranaceis operimentis abditi occultantur, qui subinde crescunt, et sursum attollantur. Fructus aut semen nullum.

Cruca satica
Siliqua tracis, in qua semina subrotunda gemino ordine in singulis sinibus sicut capsulis digerentur.

Cruca sylu. turca, caule agresti. Siliqua longior quam in satica. Semina subrotunda minora, gemino ordine digesta.

Sisymbrium Sylvestre Chirurgorum
Siliqua teretes acuminatae, in quibus semina longiuscula teretia simplici ordine.

Thlaspi f. accoii folio minus, flore albo f.
Flores de summo caule ~~[illegible]~~ in umbella digesti. Calyx ex IV foliolis viridibus, quadrangulo teretes patentis: IV petala albo ex teriora majora: VI stamina: apices turcei. Tuba turcida ac crassa in summo.

Brassica sylu.
Rami foliis nudi, quibus affixi flores, nec petiolati: calycis IV foliolis longis, patulis tectis: IV petala turcida ad angulum recedit: stamina VI quorum duo brevioria: apices turcei. Tuba in apice crassa: Siliquae brevis teretes acuminatae numerosae parva semina subrotunda, ideo nodosa, circulata: semina simplici ordine notanda, rufa. Sinapi est.

Sisymbrium flore albo, barba turcida cirrosa. Vaso.
Stirps crevennis, tota villosa: folia Sisymbrii: flores nec spicati provenunt, quorum labellum scapularum erectum attollunt: interiorum in pure pallere (quorum media amplior) ex cinereo turcescens: qua parte flos fauces inclinatur, rubris maculis picatur. Calyx tectus ex villosis, in IV fissus, rubrum pallidum interiorum pavum longioribus Baronica est

Sisymbrium in horto
Flores densa ordine in ramorum extremitate nascuntur: calyx ex IV foliolis non decidentibus viridibus: IV petala candida: stamina VI albida: apices turcoli: Tuba rubicida, albicida. Fructus rugosus, rupturus se se aperiens maturus, atque ex unico stylo effundens semina subrotunda rufa in infima fructus parte affixa prout cicatricem umbilicale.

Androsaemum
Calyx ex V foliolis viridibus non decidens cui petala V aurea non affixa: post haec plurima stamina aurea cum aureis apicibus: fructus subrotundus terna tuba ornatus

Tribulus terrestris Cicerus gratro folio.
Calyx parvido inniteus fit ex V foliolis hirsutis decidens. V petala aurea sicut turcea: V stamina turcea cum turcis apicibus: fructus cum rubis V cum VI turcis non exerantur

Phyrolacca Americ
Nullus Calyx: V petala ex turcido pallida: X stamina pallida: apices pallide turcoli: quot sunt semina, tot tuba albicia.

Sisymbrium Orient. Barbarea Tournef.
Siliqua teretes, acuminata, circulatim in quibus semina rufa, oblonga.

Rapistrum primo spectatum
Calyx ex IV foliolis: IV petala turcea ad angulum inflexa: VI stamina quorum duo breviora: apices turcei: tuba longa in apice crassa et turcida.

Thapsia alpina, bulbicla arci an Libanotis alpestris f. sesileos magiliensis folio — H. Maur.
Flores albi quorum plurimi in fastigiis umbellis semen non maturant.

Lysimachia turca major quae Thios Rovicis
Folia longiora minoriora, acutiora: Tusa stirps altior

Lysimachia turca foliis latioribus planioribus, ac minus acuminatis

Lysimachia turca minor, angustis foliis, villosa est Lysimachia turca flore globoso C. B.

Geranium Barvachioides maximum minus laciniatum, folio Aconiti f. B. 3. cui Chamaenerium Tournef.
Summis foliis inferioribus Brassicae. cauris Pastinaca C.

90 Siliqua compressa bivalvis, in quibus semina compressa cum ala foliacea gemino ordine digesta.

Scrophularia altissima, caule quadrangulo rubente, foliis vordidioribus Scelev

Flos cum in v petalis desinat, dein evecta a involucro suo, dein sacevales minus colorata: infima et minima ac deorsum pendens pallida. Ad hominis provocatio surgit.

93 Carduus perennis foliis per marginem sinuosis, et spinosis, ad costam integris, qua ab radice per petiolum et caulem nascentem, exiguo margine per petiolum et caulem excurrente, et quia de causa nullo periolo interposito annectuntur dimisso per caulem et cauliculum margine laciniis et magis spinoso. Capitula parva ex foliolis in spinas abeuntibus, et imbricatim positis constantia. Ubi ostensio

Cirsium fabrum, folio integro, margine dentato, capitulis parvis, flave caerulei coloris. Ubi ostensio

Cirsium Acanthoides montanum, flore flaccescente capitulis majoribus et propinquis positis. ubi

Cirsium Acanthoides montanum, flore flaccescente, capitulis parvis, in singulis tamissinguliis.

Alcea Virginiana Ricini folio. Calyce integro cum angulos. Flos monopetalus, cui stamina affixa.

Canalis ad nodos floribus et seminifera

Foliorum alis insident semina conservissima, quorum exterima et extimo sacevae aculeata; aversa parte neque aqua, ne aculeis proxima semina sedantur. Hac de causa reliqua semina quae stipata sunt, incurvia. Ut infatile naturae consilium in omnibus sapientissimum.

Ranunculus
Flos adonidis in quo involucrum sive calyx ex v foliolis, deciduis: petala viii, phoenicea: stamina multa apicata pulli: semina multa cum pilis arborum brevibus. Thalamus crescente semine fit conicus et oblongus.

Lychnis prima Clus. lib. v.
Flos ad pedunculum integer, ut in catenis.

Pastinaca sativa
Umbellae in ramis sacevales graciles: in mediis aliae umbellae multae flores semina non edunt.

Capitibus floribus et seminibus pumpuras.

Falsum, non flores rosi candidique cuis vadiscuribra.

Sinapistrum [illegible] Avalicum.
Calyce fundo integro cui petala iv lutea adhaerent. vi stamina flo pedunculo affixa cum fructis apicibus

Alysson [illegible] est Lunaria. ab Scelev
folia angusta dentata, incana foliis per caulem integra, angustiora calyce ex iv foliolis incanis: iv petala lutea ad angulum inclinata: vi stamina lutea cum apicibus luteis: nu in apice crassa. Fructus compressus, orbiculatis, planus, bicapsularis, in cuius singulis capsulis bina cum singulis semina, compressa orbiculata cum ala foliacea, in sa continentur. Pervenis stirps Phoenicum Graecum, sylv. polycarpon, majus, Creticum Bruyn. Cent. 79

Mallorca Cretica, furcata maxima flores per spicam producunt, quorum calyces integri exigui: iv petala lutea. Fructus compressus orbiculatus, in quo medio cum semina jacet. Victorius novum genus.

Saponaria Lychnidis folio, flosculis albis, an Condisi Arabica C. B. Pin. Radicula: Lanaria Sm.

Flosculis plurimos singulares, calyces fundo integri non deciduis, plurium ovum in v partes divisi: intorno calyci v petala alba affixa et stamina x alba cum apicibus albis. Semina gemina, longa alba. Fructus planus, subrotundus, unico sinu semina claudens.

Plantago Graminea folio, major C. B.

Fumaria vulgaris
Siliqua compressa: semina compressa simplici ordine digesta.

Carduus stellatus luteus, foliis Cyani T.

Carduus asti, non flosculi omnes flosculosi propriae dicti: semina et thalami villosi.

Brassica Orient. praetoriana, siliqua quadrangula S. C.

Siliqua longa quadrangula bivalvis, in qua semina longa rotunda, ~~[illegible]~~ subrotunda simplici ordine.

Erysimum Graecum, angustifolium, minus, provenius et Dioscoridis bivalve S. C. Siliqua longa teres, semina [illegible] et oblonga simplici ordine.

S. per [illegible] hinc et hinc [illegible]

Ferula alpina, minor, flore luteo ad IV vel V pedes adscendit.
Gramen paniculatum, ~~[illegible]~~ ramosioribus, et brevioribus. in Ora
Physoris alpina, saxatilis, hirsuta incana, humilis, radice magna calyce vix laterum integer
Crocum Thaosh.
Flos mensem infaust. tubo oblongo viradissimo, rubro, odoratus.
Rubedula cuticillata: flore albo
An Rubedula cuticillata esse videtur esse luteum: insidet binis seminibus subrotundis
Auricula ursi alpina, minima, sedi folio flore albo.
Pediculi uncial longus: calyx campaniformis, villosus, ora in V partes
Flos mensem tubo oblongo, candidus ora distinctus in partes V. Tuba brevis apice crassa, pallida: stamina V pallida: apices albidi. An R. rosacea.
Valeriana palustris, alpina, flore albo virens.
folia inferiora integra, in caule divisa caulis semipedalis; caniculatus in summo flores nav umbellatim albi infundibuliformes, ora in V cum viribus staminibus apicibus pretalo: apices luteoli. Tunio flores in alpibus. Radix odora.
Physalis palustris, sive aquatica, flore albo ex V petalis: tuba candida cum candido velo pranulo
Saxifraga minima, sedi folio angusto longo virili, flore luteolo.
calyx cohaerens fructui in V partes divisus: flos ex V petalis luteolis: stamina X apices lutei: tuba brevis bifida sive gemina cum receptaculo luteo
Erica baccifera
calyx ex squamis: IV petala subrotunda: sine apicibus erecta minibus; fructus ex interno floris sinu globosus tuba ut in papaveris seda fructus separata amyla, subrotunda semina angulata, subrufa.
Ovalis palmata palustris angustifolia C.B.
Cardamine alpina, minor, Resedae folio T.
semina compressa, orbicularia, fusca.
Chamaerhododendros alpina, salicis folio, flore suaveolente.
monopetalus ff. instar campanae ora in V: calyx integer ora in V. stamina V rubra: tuba longa apice crassa.
Chamaerhododendros salicis folio villoso
Flos amplus suaveolens, stamina X apices pretalo.
Anemone minor, flore albo subtus roseo.

Auricula ursi minima, flore coeruleo.
Flos infaust. cum tubo oblongo coarctatus, ora in V partes bifidas: stamina brevissima apice pretalo: apices longi, lutei: tuba longa apice crassa, ac turcida: calyx integer campaniformis.
Alysson alpinum, hirsutum luteum T.
Alysson alpinum, luteum sedi folio oblongo margine villoso, caule nudo, fructu conico.
Astragalus flore albo
filice non ramosa, dentata, glabra.
Veronica alpina rigida, serpilli folio ff. coeruleo.
calyx profunde sectus in partes IV: in flos: stamina duo: apices fuscogilvi: tuba longa apice crassa
Sisymbrium Alpinum exiguum, foliis inferioribus Soldanellae, superioribus cardaminis. Annuum ut videtur. Siliqua brevis reversa aeminata.
Ranunculus folio Euanimeo, sive Moly Narcissi folio, flore albo, perennis. Alpinus.
Vitis Idaea foliis subrotundis non crenatis, baccis rubris C.B.
Flores racematim de summis ramis candidi campaniformes propriae dicti, ora IX IV vel V partes eminentes, insidentes fructui cui et calyx ex IV foliis cohaeret fructui impositus orbicularis receptaculum decusso flore, magis rectum: ad cuius finem surgunt villosa fracta et candida stamina (non ut pretalo affigunturus) staminibus insident apices crocei gemini sese circa tubam attingentes. Tuba prorsus a medio receptaculo exurgens altius favum extremitate crassa florat extremo Junio in alpibus
Sedum minus, alpinum, flore roseo
Flos ex IX petalis nitidis: stamina XVIII rubra, cum rubris apicibus. Calyx fundo integer (cui stamina extrinsecus affixa) in IX partes desinit. Siliquae multae rubrae tubis ornatae.
Filix angustifolia, glabra, dentata.
Anemone flore albo, major.
Adiantum crispum.
An Lychnis flore albo, an H. Mant.
Rapunculi coriandri folio deco ff. albo
Eucomis Ananassae folio, flore albo
calyx in V partes acquansus, fundo integer, cui V petala alba fuscis maculis aspersa. Stamina X apices conchilio colore. Tuba gemina alba cum fructu

164 100 Pedicularis alpina, Felicis folio minor.
Filix pinnulis longissimis, hirsuta.
160 Jacobæa alpina Bocconi non incana, sed cinerea
Scirpiscides alpina spicis nigris
Salix alpina, folio glabro utrinque viridante
Gramen spadiceum alpinum, paniculatum, brevi caule, foliis oblongis angustis.
An Stœrachia Pilosella folio, ovato, minus
Juncus alpinus, panicula in summo nigricante, ac collecta
Sedum alpinum, omnium minimum, luteum. Caulículus ad digitum et sesquidigitum excrescit. folia crassa exactissime teretia intus compressa, extremitate obtusa. Calyx fundo integer, ut dicitur. Petala v lutea subtus rubris maculis aspersa, quibus etiam folia subtus pinguntur. Stamina x apices lutei. Stilus v. Semen flavet in alpibus.
Anagallis sevadic Rhodia sterilis
Juncus palustris, alpinus, minimus
Fumitis minor
siliqua compressa, in quibus semina compressa, longiuscula cum ala foliacea, subrufa.
Sedum Hispanicum, folio plano acuto ff. albido Bocc.
Calyx in vi partes fundo integer. Petala vi alba affixa calyci: stamina xii quorum vi extremis petalis uniuntur apices rubri: alii sunt grisea vacua filamenta. Siliquæ vi.
Alium simile in alpibus nascitur in quo flores sibi petala media subrea rosea oblonga quinque sunt. Caules quoque rubescunt.
Acetosa alpina caule rigidissimo angulato, subrubro: folia ex oblongis parvulis viridis crassa triangulat, adeo ut quæ in caule superiore parte latior oblonga fa. Ranunculus a acetosa sanguisorba. V. Fuchsius.
Cruca sylv. major, lutea, caule aspero, folio integro
Petala vi lutea: stamina vi apices lutei.
Cruca sylv. major, lutea caule aspero, foliis profunde divisis
Cruca ranunculifolia, pavaunis, flore luteo Tab.
caulis asper. Ubi ostensio.
Origanum sylv. ff. pallido
Fuchs Macedonicum ff. Rancus Macedonicus, folio Apii, flore albo villoso
Lapathum quod Britannica ex in caudex triple stamina vi apices lutei: tuba [illegible]

Hesperis Orientalis ff. minima
Hesperis flore elegante Amb.
Siliqua teres: semina simplici ordine ruffa, compressa plana, longiuscula.
Hesperis flore albo minimo, folio profunde denticulato.
Siliqua teres: semina longa, rotunda ruffa simplici ordine
Cowingia altissima
calyx ex iv foliolis: iv petala lutea ad angulum inclinata: stamina vi quorum duo breviora
Siliqua decadrangula.
Linum maximum luteum
calyx ex v foliolis non decidentibus: v petala amplas lutea: v stamina: apices lutei.
Anisum
Multi flores [illegible] non perveniunt. Semina striata ut in cicuta. Videtur aminæos species.
Aspii umbellatum Persicum
calyx ex iv foliolis in ima parte sinuatis, rubris: iv petala rubra (quorum extrema majora) ad angulum vacuum inclinata, nisi stamina vi quorum duo breviora apices lutei. Calyx decidunt
Paraneuron spinosum, sive Argemone
calyx ex duobus foliis decidentibus: petala amplas v ceteri vi lutea stamina nulla: apices lutei. Tuba ut in Paraneuro, rubra.
Plantago latifolia, glabra, foliis inscriptionis majoris, spica longa. Vas Petiolis foliorum rigidi rubri, folia rigida, glabra, acuminata, eminentibus subtus costis; in petiolis et foliorum costis, item in caule varis et crassissimis pilis albis appparent, non conspicuis oculo inermi. Caulis sesquipedalis surgit, in quo summo flores: hi calyce ex iv foliolis fiunt, quadrantum singuli ex foliolis scilicet fiunt unico foliolo, extra fuscum amplo, deinde angusto et rubro, mox in iv partes ad orizontem reflexas expandunt, lutei obscuro colore. Stamina iv longa albicantia subrubris apicibus. Tuba longa alba, cuticulosa, similiter. Est Plantago maximum, latifolia, spica longiori, purpurascente Tabrid. T. 75.
Hydrocotyle candgalis.
Flores per ramos et caulos foliis nudos prodeunt, [illegible] pilis ornatos, subrubros. Ex foliorum sinu multo incrassato parvulo prodeunt semina compressa orbicularia. Quibus summis v petala affixa pallide rubra. Stamina v albicantia: apices lutei. Tuba

Navdus montana folia et κάρδοις fert similia Cyn:
gio, sed minora, neque aspera neque
aculeata
cirra fine: ὅτε δὲ σκολόν, ὅτε καρ:
πόν, ὅτε ἄνθος φέρει. Janus Lavacenus
ut a vervensione vindicet Dioscori:
des, illud φέρει, interpretatur: diu
sustinet.

Elaphoboscon fert folia oblonga centhe:
ralithi, quodammodo aspera l. III c. LXXX.

Thu folia fert c. X elaphobosco aut Hippo:
selino παραπλήσια
B Flores qui ad Narcissi flores acce:
dunt, sed minores.
Hellenion φύλλα ἔχει φλόμῳ τῷ
σενοφύλλῳ, παραπλήσια, βαχύτε:
ρα δὲ, καὶ ἐπιμήκη.
De Larice et eius vesica vid. Dioscor.
l. I cap. XCII.
Myrica est naturali loco videtur esse
quod Tamariscus dicitur. l. I. c. 116.
c. 117
ad Varronem) De Cusca: οὗ τῷ ἄνθει μέλιττται
χρώμεναι μέλι ἐργάζονται οὐ
σπουδαῖον.
c. 120
a Halimus φύλλα δὲ ἐλαίᾳ παρα:
πλήσια, πλατύτερα μέντοι, καὶ
ἀπαλώτερα.
c. 123
a Κυνόσβατον — φύλλα φέρει πολ:
λῷ πλατύτερα τῆς μυρσίνης.
Cynosbatus est inter vosa sylu: et Myrti
folium similitudo, etsi est nonnun:
quam, non rotundi Rosæ folii, sed
oblongus gravis cum Myrtifolio conservatur.
— καρπὸν ἐπιμήκη πυρῆνι ἐλαίας
ἐοικότα. Quod Cynosbatus ad olea simi:
litudinem transferuntur.
c. 124
b Κόσμος δένδρον ἐστὶ περὶ τοὺς βάθ:
δους, φύλλα ἔχον ἐλαίᾳ παρα:
πλήσια, πλατύτερα δὲ, καὶ μαλα:
κώτερα, καὶ γλισχροτέρα.
c. 125
c Φυλλύρεια δένδρον ἐστὶ ὅμοιον
κόσμῳ κατὰ μέγεθος, φύλλα
δὲ ἐλαίας, πλατύτερα δὲ, καὶ
μελάντερα.
c. 131
2) In Lycio Bacca vocat καρπόν
Eandem in Cypro σπέρμα ὅμοιον
τῷ τῆς ἀσκτῆς. Sic in Phillyrea
Bacca dicitur καρπὸς Lentisco
similis.
c. 146.
A Κέρκις καρπὸς ἐστὶ δρυός. Nuga:
Galla enim animal cali ictu fit, in
quo vermiculus evascit
c. 152
C Τὰ δὲ ἄνθη αὐτῆς (nempe
mali Punicæ sicut βοᾶς) ἃ καὶ κοῦτινοι

102 καλοῦν), καὶ αὐτὰ σύμμικτα εἰσι
calyces sunt, non flores. vide de Asaro.

160 D Βαλαύστιον ἐστιν ἄνθος ἀγρίας ῥοιᾶς.
εἶδη δέ ἐστιν αὐτοῦ πλείονα· εὐρίσκεται
γὰρ καὶ λευκόν, καὶ πυῤῥὸν καὶ ῥοδόχρουν.
Nugas agit Dioscorides, qui calyces
domesticae punicae a semine suis punicae
calycibus separat, cum semen quos
ui medica inter se concernit effi:
cnat.

C. 166
Quae de Medica malo sive Cynia nuc
dunum, non omnia duco ex Dioscorides
vide. ait n. Τὰ δὲ Μηδικὰ — πᾶσι
γνώριμα. deinde: Φυτὸν γάρ ἐστι
καρποφόρον — αὐτὸ γὰρ τὸ μῆ:
λον ἐπιφέρεται, ἐρρυτιδωμένον, χρω:
βίζον τὴν χρόαν, ἡνωδες μετὰ βάρους
σπέρμα ἔχον ἀστῖον ἡδοσόν. Si dumtaxat
γνώριμα, cum haec addunt, pra:
ter auctoris consuetudinem.
Quid? addunt semen κοκκιάν
τε ὀπάγειν. Quod minime nam.

C. 169
E Mespilum Cydonia δένδρον ait
esse ~~[illegible]~~ ἀκανθώδες, ὁμοῖον
τοῖς φύλλοις πυρακάνθῃ. Haec
arbor spinis caret. Oxyacan:
tha sive spina alba foliis
similis gignitur. Machiolus
scribit spinas gerere non acu:
tas

C. 175
F Κύδωνος δένδρον ἐστὶ παρό:
μοιον κυδωνίᾳ. Nulla inter
Arbores et Malus Coronam si:
militudo.
καρπὸν ἔχει ὡς κυδώνιον μή:
λῳ μεγέθος, ἀπύρηνον. Ar:
bores inter ossea est, non ἀπύ:
ρηνον.

C. 186
Quod in fico et Palma fit per
cutices, ut poma maturitate
capiant, id fit alio modo in sycomoro:
neque enim fructus maturus
excidit, nisi ungue vel ferro
scalpatur.

C. 186b
Ἴβερις καρδαμαντικὴ ἔχει
τὰ φύλλα παρόμοια καρ:
δάμῳ
θάμνους δὲ γαλακτικοὺς
ἄνθος πρόβαλλει.
ἔοικε δὲ δύο ῥίζας παρό:
μοιας καρδάμῳ.

C. 11

C. 113
Καὶ ἡ ὄλυρα ἐστί.

L. II. C. 154

4 Portulaca silvestrem ait habere folia latiora quam sativa gani. Praterea eadem alia similia; ideoque, quae hac aetate sativa dicitur, eademque latifolia silvestris est Dioscoridi, et silvestris sive angustifolia sativa ab eodem auctore habetur. Neque hic locus est emendationis propositae a Sarracano et Lacuna, nemque ut legamus δ' ἀκρότερα [illegible] πλάτει: τερα; qua n. ratione cum Oleandro folium Portulacae conferri potest? Quare cum de Portulaca silvestri agatur inter seda l. IV c. 91, ex quo hoc caput excoluatur est, cum Marcello Virgilio vertendum videtur. Plinius Dioscoridem secutus cum sedis agrestis Portulacam memorat l. XXV c. XII ubi de majori sedo hac sequuntur: Itali sedum magnum aut oculum, aut digitellum, quod est glossema. Item de minori: Itali Alcebras vocant. Hoc quoque alienum. Dessumptum ex Dioscoride ubi legitur: Ἀλκέβραν vocant. Hoc si Plinius in Dios. invenisset, aut apud alios probatum scriptorem, scripsisset, ut solet, nostri vocant Alcebras, non itali. Ex quo apparent recentius esse haec in Plinio quam in Dios.

Pl. l. XXX c. 4 de asparago silvestri.

Graeci hominem vocant at l. 19 c. VIII quem Graeci hominon aut myacanthon atque nominibus. in Dios. est γυναικάνθαν δὲ δὲ μύον καλοῦσι ex Plinio Marcellus Virgilius ominum fecit.

Dios. l. II c. 154

Σίον φύλλα ἔχον πλατέα, ἱπποβοσκίνῳ ὁμοιότατα, μικρότερα δὲ καὶ ἀρωματίζοντα. Σίον Graeca: πόα θαμνοειδὴς ὁλίγη, ἔχουσα φύλλα περιφερῆ, μείζονα ἡδυόσμου, μέλανα παρεγγύζοντα ἐχίῳ.

~~c. 156 Sisymbrium alterum Dios. cuidam Mentha aquatica seu palustris rotundifolia, maior.~~

c. 174

inter flores Ornithogali ait extare capitulum instar Cachryos incisum.

c. 176

5 Σκίλλας κεφαλὰ φύλλα ἔχουσα. folii gravis accipitur.

188 H Medica ait fawe semen φακῶν τὸ μέγεθος. Quod est falsum.

C. 177

Ἀφάκη θαμνίον ἐπὶ φυόμενον ἐν ἀρούραις, φακῶν ὀφελότερον, λεπτόφυλλον· τὰ δ' ἐπὶ αὐτῷ φυόμενα μείζονα δυλάσια τῷ φακῷ περιέχεται τὰ σπερματίων τρίχου ἢ τραχάριον μελάνιον καὶ μείζονα φακῶν. Tradidit quaeranta cum scutilicibus huic stipi inesse. Quare cum aphaca nostra bubrycenorum solum, Dioscoridis aphaca non videatur. Stips fuit Lentis similis, non tamen Lentis nomine comprehendenda; ideo ἀφάκη nomine non Lens appellata.

C. 167

Ἀνάβα videtur Lapidium humile incanum, arvense.

C. 166

Ἐρυσίμου Dios. videtur erysimum coronarum vulgare.

C. 194

Cyclamini flores cum rosa conferuntur non quoque colore, quod dicitur, sed quoque figura floris. Quod est alienum.

K C. 196

Δρακόντιον ἔχει φύλλα κισσοειδῆ, μεγάλα. Pars folii sumitur.

L C. 197

Ἄρον φύλλα ἐχίνῳ ὅμοια τοῖς τῆς Δρακοντίας, μικρότερα δὲ τρίτον μέρος foliis Dracunculi comparatur cum Aro

C. 204

M Κάππαρις ἔχει φύλλα στρογγύλα μικρὰ κοτυλεδόνι ὅμοια. non convenit similitudo

C. CCVIII

Argemone videtur papaver spinosum capitis oblongo hirsuto. Renugnae radix quae στρογγύλη dicitur. Plinius tamen asserit radicem fere quatis in Papavere silvestri significari. An succus sit crocatus considerandum.

C. 209

Knagallis folia quae ad Heliotropium accedunt, fert, caule τετράγωνον.

C. 210

N Hedera helix ὀξύκαρπος ἐπὶ Νείλου νεῦ. nondum anim adulta est.

C. 211

Chelidonium majus fert φύλλα ὅμοια βατράχῳ τρυφερώτερα. At fructus εὐθὺς περὶ τῆς κεφαλῆς μέλανος.

P. 5

In eadem stirpe stamina XII aureo: aureo nitore

stamina XV aurea: aureo nitore

5. [illegible]

Pag. 5) Myos oris si conferatur cum asplenio, proposita signa non concentiunt.

C. 215

I Isatis sativa seu φύλλου ἀρνογλώσσου ἐμφερής. Sed cuius plantaginis, dua enim sunt.

C. 216

O Ἰσάτις ἀγρία παραπλήσια ἔχει τῇ πρὸ αὐτῆς, φύλλα ἔχει μελιζονὰ πρὸς τὰ τῆς θριδάκος. Silvestris isatis folia seu angustiora quam sativa. Ideo miscentur et confunduntur.

C. 217

Tx. Telephio ovaduntur esse folia scavoeidii, sed codices nonnulli hac voce merito carent.

L. III
C. I

II Agaricus vero habet radices: esse nonnullos qui credunt esse fungus natus ex putredine in arborum cauditibus.
Ex stipitis putrilia.

C. III

P Ἡ Gentiana ἔχει τὰ φύλλα τὰ μὲν πρὸς τῇ ῥίζῃ, σχεδόν τι ἀρνογλώσσῳ ὅμοια ὑπερμεθρα· τὰ δὲ ἐν μέσῳ τῷ σκάπους, καὶ μάλισα τὰ κατ' ἄκρον, ἀσκιβόμενα μικρῶς. Quia: nam inter juglandis nucis et plantaginis folia similitudo intercedit. Valla sane. Ideo si Gentiana folio similis est plantagini, differt toto genere a juglandis folio. Atqui: mer ut solet, folii juglandis pars sumitur, non rarum folium. Praeterea folium in gentiana neque in dividido caule, neque in summo finditur sed integrum est. Quare falsa historia.

ε Ἱστορία ἡ βουγλῶσσα φύλλα ἔχει σκαριφοειδῆ

III Ἱστορία ἡ κυκλάμινος ἀνθεῖ μόνον τὰ πτυάνω. Flos suavis qualis Rosa; ideo colorantur ad similitudinem vocatur.

IV Πλοκάμιμος ἔχει φύλλα πολλὰ κοινὰ τὰ πίνῳ — τὸ ἄνθος ὑα: κίνθῳ ὅμοιον. ~~Forte quasi samenitum~~ Colon in flore fortasse cum hyacintho conferitur.

C. VIII

Q Κεντάριον τὸ μέγα φύλλα ἔχει κατὰ βασιλικῇ ὅμοια. ~~Rarus~~

C. IX

Σφακιωτὶς τὸ μικρὸν πόα, ὑπερίκῳ ἢ ὀρίγανῳ παραπλήσιος ἐστι.

C. X

106 Καμαιλέων λευκὸς ἔχει φύλλα
V ὅμοια βιλούβῳ ἢ ἐχολύμῳ —
capere simile ἀχίνῳ θαλασσίῳ ἢ κονύζῃ —
καρπὸν δὲ κυίνῳ παραπλήσιον. Hic
καρπὸς quo semine carituv.

C. XI
Καμαιλέων μέλας ἔχει ἄνθη λευκὰ
νύσσῃ, λεπτὰ, ὑακινθίζοντα, ποικίλα.
Quid flos spinosus? Calyx sane. At
ὑακινθίζων colou est.

C. 31
Στοιχὰς (stoechas) ὅμοιαν ἔχουσα
κόμῃ θύμῳ.

C. 32
VI Ὀρίγανος ἡρακλεωτικὴ φύλλον
ἔχει ἐμφερὲς ὀστώτῳ

C. 33
VII Ὀρίγανος ὀνῖτις λευκοτέρα τοῖς
φύλλοις ἐστὶ, καὶ μᾶλλον κουφοτέρα ὀ=
σκότῳ

C. 44
VIII Ἀγριορίγανος — ἔχει τὰ μὲν φύλ-
λα ὅμοια ὀρίγανῳ — in summo
bracteis ὅμοια ἀνήθῳ. Ἄνθη δὲ λευκά

C. 35
IX Τραγορίγανος νανίσκος ἐστὶν ὀρίγανῳ
ἢ κερπύλλῳ ἀγρίᾳ ὅμοιος τὰ φύλλα,
καὶ τὰ κλωνία.

C. 37
5 Δίκταμνος ὅτε δὲ ἄνθος, οὔτε καρπὸν
φέρει. Quodam falsum.

C. 39
Ἕτερον εἶδος δικτάμνου ἀπὸ Κρή-
της φύλλοις ἐοικὸς βιβυμβρίῳ,
κλωβὶ δὲ μείζον· ἐφ' οὗ ἄνθος
ὀρεινῷ (quidam codices ὀρεινῷ)
ἀγρίῳ ἐοικὸς, μέλαν, μελανόν.
Ὀβριὴ δὲ τοῦ φύλλου μετὰ τοῦ
βιβυμβρίου καὶ ἐλελιφάσκου ROTSH

C. 40
Ἐλελίφασκον, ἐλαφόβοσκον,
φαγνὸν (salviadruocane) ἔχει
φύλλα μικρὰ κυδωνίας ἐοικότα
— καρπὸν δὲ ἐπ' ἄκρου τοῦ καυλοῦ
ὥσπερ ὀρεινὴ ἀγρία.
Nulla similitudo Shovel.
Καρπὸς quo semine carituv.

C. 43
XI Καλαμίνθη — ἔχει φύλλα
ὅμοια κοκίμῳ ὑπόλευκα,
κλώνια δὲ καὶ κάρφη γεγωνιω:
μένα.
Ἀλτενα γλήχωνι ἔοικε, μείζων
δὲ· ὅθεν τινὲς ὀρεινὴν αὐτὴν
γλήχωνα ἐκάλεσαν, διότι καὶ
τῇ ὀσμῇ παρέοικε. Ταύτῃ
Ῥωμαῖοι κεπέτον καλοῦσιν.

P. S

Ταυτία ἔοικεν ἡδυόδμῳ ἀγρίῳ, ἐπιμηκεστέρα τοῖς φύλλοις, καὶ λεπτῇ καὶ ἐλάττονι μείζονι τοῦ προειρημένου, καὶ ἧττον ἀναρρηκής.

C.45

Θύμοιόν ἐστιν ὑόμῳ, ἐλάττονι μὲν τὰ καὶ ἀπαλωτέρα, φέρουσα κάλυκα ἄνθους μελανοῦ, ἐγχλωροῦ. Videtur thymum tenuiora folio. ~~κατὰ πάντα~~ latina thymbra κατὰ πάντα τῆς ἀγρίας ἐλάττων, εὐχρηστοτέρα δὲ πρὸς θηρίων

C.46.

Σαμψοῦχος ἔχει δὲ φύλλα καὶ κλωνία ὀριγάνῳ ἐμφερῆ, πλὴν λευκοτέρα.

XII Σαμψοῦχος Zygis appellatur ἔστι ἔρπων ἄλλα ὀρθὸς κλωνία ἔνια λεπτά, φρυγανώδη, φύλλων περίπλεα ὁμοίων πηγάνῳ, ὀπόσεα δὲ ἐστι καὶ ἐπιμηκέστερα, καὶ σκληρότερα. Quomodo est sampsuchus si non serpit? At folia ruta similia? Equidem: sed angustiora, longiora, et densiora. Quod est angustius, et longius quam ratione similes?

C.47

Ἡμέρυσκον ἢ ἀμάρασκον πόα ἐστὶ πολύκλωνος, ἕρπουσα ἐπὶ τῆς γῆς. Φύλλα δασέα καὶ περιφερῆ ἔχουσα, ὁμοία τῆς λεπτοφύλλου καλαμίνθης, σφόδρα εὐώδης, καὶ θερμαντική.

C.48

Mehiotum Marrubii cuiusmodi stirps illa nobis a Parva Antonio Neapoli missa quae cuiusmodi Phoenicaeae species conniculis incumbens.

C.49

Μάρον πόα γεωμόριμος, ὁμοία τῷ ἄνθει ὀριγάνῳ· τὰ μὲν τοι φύλλα τούτου λευκότερα πολλῷ, καὶ τὸ ἄνθος εὐωδέστερον.

C.50

Ἄσκινος ἢ ἄσκονος πόα ἐστὶ λεπτόκαυλος, στεφανωματική, παραπλήσιος ὀσκίῳ, δασυτέρα δὲ καὶ εὐώδης. Παρ' ἔνιοις δὲ καὶ κεπεύεται.

C.55

aa Panax Heracleum umbellas fert ut anethum. sic Postinaca silvestris tenuifolia. sic Sesili Massiliense. sic Sesili Aethiopicum. sic Smyrnium. sic Elaphoboscum. sic tertium Panacis genus. sic Peucedanum.

C.54

XIII Μόλυ τὰ μὲν φύλλα ἔχει

105 ἀγχόνη ὅμοια, πλατύτερα δὲ, ἐπὶ γῆς ὄντα, ἄνθη λευκοῖς ὅμοια, καλοειδόχροα, κατουα δὲ πρὸς τὰ τῆς ἰσ. καυλὸν δὲ λευκὸν πήχεων τεσσάρων. ἐπ' ἄκρης δὲ ἐπτάσχιστος σκοροδοειδής. κ ῥίζα δὲ μικρὰ βολβοειδής.

C. 55

66 Πανὰξ ἡράκλειον φύλλα ἔχει πρὸς τὰ τῆς σελίνου — καυλὸν δὲ σύσπερ νάρθηκος ὑψηλότατον, ἔχοντα κυνοῦν λευκὸν, καὶ φύλλα περὶ αὐτὸν μικρότερα, σκιάδιον ἐπ' ἄκρῃ ὡς ἀνήθου μέγιστον· ἄνθος δὲ μέλινον, σπέρμα ἐνώδες καὶ πυρετικόν.

C. 63

Λιγουστικόν — ἔχει φύλλα ἐοικότα τοῖς τῆς μελίλωτου, τραχυτέρα, καὶ ἐνώδη.

C. 64

Ἡταφυλῖνος ἄγριος, φύλλα ἔχει ὅμοια γιγγιδίῳ, πλατύτερα δὲ καὶ ὑποστικτα.

C. 65

Seseli Aethiopicum vel verum Bu: pleuro adhaerens

Stirps illa quae Seseli Massiliense vocatur a Machiolo vel Varro vulgo ficea in monte Varro vulgo Fo schenaro dicitur, vapentum.

C. 106

Κύμινον σελινοειδὲς Αἰθιοπικὸν

Cuminum Aethiopicum

Cuminum Sabinum est sabina.

C. 67

Τ Ἰουνιῶν γένος λιβανωτίδι ὅτε καυλὸν ἀνίκβιν, ὅτε ἄνθος, ὅτε σπέρμα

C. 105

Alysson vel verum species Thlaspidii.

C. 106

ΧΝ Ἀσκληπιὰς ἀνίκβι ἄνθος θαρύοδες μόνον, σπέρμα δὲ ὡς πελεκίνου. Capitum semina procurrentia non semen alia producunt est figura.

C. 109

V Λεπτοφάραλον ἔχει ἄνθη φοινικᾶ ἐοικότα ἀνεμώνῃ. Flos est pallidus.

C. 11

Ἰασκιὼν πόα ἔχουσα ἐρεβίνθῳ πέταλον ὅμοιον.

C. 114

Ἰχνὶς Κορωνάρια: Ἄνθος ἐοικὸν ὅμοιον λευκοΐῳ ἐκπόφορον.

Flos Lamoi ex quadruplo fit foliis, Lychnidis ex quinque: folia in illo quadruplo foliis comprehendunt, in hoc uno calyce integuque.

C. 100

Ballote flores candidos attribuit, folia Melissae similia.

C. 110

Y Mawrubion. ἄνθη ὁμοιοῦται σφονδύλοις τραχέα. h. e. flores cauticillato ambitu asperi. flos ne asper dicendus? φύλλον δὲ τῷ μεγάλῳ δασυτόλῳ ἴσον.

C. 121

Z Phyllitis ἄυτε δὲ καυλοῦ, ἄυτε καρπὸν, ἄυτε ἄνθος φέρει.

C. 123

Infortius Birauminosus foliis fert Loro albori similis.

C. 126.

AA Βήχιον φύλλα ἔχει ὅμοια κισσῷ. Tussilago folia fert ut Hedera, sed et populus alba, ex quo Faulava vocatur; quo nia Populus alba antiquitus Faulavus vocabatur.

C. 127

Armenia folia ut Absinthium.

C. 129

Ambrosia citra imum caulem φύλλα ἔχει ὡς πτελέας.

C. 130

Botrys φέρει φύλλα χικορίῳ ἐμφερῆ πολλά.

C. 131

Gavaniou. φύλλα ἔχει ὅμοια ἀνεμώνῃ, ῥίζαν ὑποστρόγγυλον.

Gavaraniou. φύλλα μελάθῃ ἐμφερῆ.

C. 132

Gnaphalion vocatur ἀπὸ γνα: φάλῳ i. e. a tomento gnoque eius foliis utuntur.

C. 134

Cistus φύλλα ἔχει σφόδρα ὅμοια κηπαίῳ. περιαφίδας δὲ πολλάς, ἄνθη μέλενα, μικρά. καρπὸν δὲ κεκυφότα.

C. 135

XVI Oenanthe φέρει φύλλα ὁποῖα σα: φολίτου. ἄνθη λευκά. καρπὸν δὲ ὁποῖον ἀσφάλιος. Semen carpos vocatur.

C. 136

5 Verbenae Conyca folia ut Olea

C. 141

Orthis orthis non orthidis nat Graeci orthis ὄρθεις ὄρθεως

qua. sunt inertia ad strictas.

C. 147

Onosma: ἡ δὲ ἄκαυλος, ἄκαρπος, ἀναυθής. Nuga; Anchusa est arbor quae floreat.

C. 148

Nymphaea alba. Herba fructum dat: scribunnus a Diosc. ramen quae utique gignitur, sterilis est. Geo Da atrata id nemus; haec n. flore ornata tuneo fructus gignit

C. 154

Anthemis dos. Chamaemelum.
1. flos in ambitu albus. Chamaemelum.
2 flos in ambitu melinus videtur Buphthalmus, aut Chrysanthemum.
3 Flos in ambitu purpureus videtur flos Adonis.

C. 155

Parthenium mago marticaria Φύλλα ἔχει ὅμοια σκορίῳ, λεπτὰ· ἄνθη δὲ λευκὰ πάνυ, τὸ δὲ μέσον μέλινον.

C. 156

Βυφθαλμοῦ σκύλια ἀνίκβι τρυφερά, ὑπόλεπτα· φύλλα δὲ μαραθρώδη· ἄνθη μέλινα, μεγέθους τῆς ἀνθεμίδος ὀφθαλμοειδῆ.

C. 157

Roxonia mas folia βασιλικῇ κορύᾳ ὅμοια.
ῥίζα δὲ περὶ δακτύλου πάχος μέγιστος δὲ σπιθαμῆς, γεωμέτρῳ δύφοοβα, λευκή.
Roxonia foemina folia dividunnur σοβτερ σεμώρυλον.
vadit ut in nostris
CC in utraque grana partim rubra, partim nigra.
Rubra imperfecta sunt, nigra perfecta.

C. 158

H Lithospermum φύλλα ἔχει ὅμοια ἐλάτας, μακρότερα δὲ καὶ πλατύτερα, ὡς μελαγχοτέρα

C. 165

HH Cannabis sativa φύλλα φέρει παπαραπλήσια τῇ μελίᾳ id. fraxino.
Quod falsum, nisi quis duo toto.

C. 166

EE Cannabis silvestris videtur Altea foliis cannabinis, non flos est Lychnidis, semen et vadit cet Althaea.

C. 167

Anagyris foliis et virgis πεσοβαρφῆς ἀγρίου.

C. 170

Hypericon — καρπὸς προσμίκης ἐν τῷ περιφέρει, μέγεθος σκυθικῆς. Plin. l. 26 c. 6 semen in siliqua nigro, marcescente cum ordeo L. magnitudine cum ordeo. Φύλλα ἔχει πικρανῷ ὅμοια. Nulla cum vera similitudo.

C. 172

Ἀσκυρὸν δὲ τοῦτο εἶδός ἐστιν ὑπερίκου μέγεθος διαφέρον, σκληρὸν μᾶλλον, φρυγανωδέστερον δὲ καὶ περφυκνωμένον τοῖς φύλλοις λεπτοῖς. ἄνθη δὲ μικρὰ φέρει. Quod pro Ascyro ostendimus, foliis maius est quam Hypericon, hibernis minus; ideo scrutandum. Φύλλοις λεπτὰ δὲ ἄνθη, καὶ μικρὰ φέρει.

L. IV

C. IV

XVII Polygonum mas
Polygonum foemina videtur aequiseta.
Ideo quaenam inter haec stirpes similitudo.

C. VI

XVIII Πολυγόνατον φύλλα ἔχει ὅμοια δάφνῃ πλατύτερα δὲ καὶ λειότερα.
Nulla cum lauro similitudo.

C. IX

Symphytum Petrocum Mart. est Anthesa Rousmarini folio.

C. X

EE Symphytum alterum quod est Consolida maior. καὶ σκαρπὸς περὶ τοῦ σκαυλοῦ ὡς φλόμου. Nullus fructus in hac stirpe: semen dissimillimum Verbasci semini.

Pag. Mart. 667

Pilosella maior, vaporis, minus hirsuta C.B. videtur nostra, sed vide.

C. XIII

Parietaria vel Marisilva folia hederacea: neque acuta. Flos faba similis: neque acuta.
XIX Καρπὸς dicitur fructus seu bacca. Καρπὸν δὲ inde vocamus semen.

C. 17

EE Limonium ἔχει καυλὸν λεπτόν, ὀρθίον, ἴσον ὡς τὸ κρίνον. Nulla similitudo cum Lilio. Καρπὸν ἐρυθρὸν dicitur, quod est semen.

C. 16

Malum hirsutum videtur Senecula nam folia senii id. est Cichorii si singula partes sumamus reperiuntur. Caulis est ut cichorii flos purpureus grandis et rotundus, semen cum in Crico. Radix magna. Sane Malum ad stirpes.

110 C. 197

Omnes

112 Flos floscularis specular. Nascitur in opacis et pervosis locis.

C. 19

HH Chrimadrio. folia hederae: neque carpo oute de carpou, oute autou phyetai. Falsum est. Phyetai gar tois eudrakois. Falsum est, nam in opacis modibus humidioribus gignitur.

C. 27

XX In Chio semen vocatur karpos.

C. 29

Crinus viderur Campanula.

C. 33

Sideritis IV Mach. videtur Geranium Robertianum

Sideritis I. Mach. est Lycopus

Sideritis II Mach. est Galeopsis Procerior, calycibus aculeatis.

Sideritis III Mach. est Bupra canina sive scrophularia.

C. 39

Helsine cissampelos videtur convolvulus maior.

C. 42

XXI Quinquefolii folia cum mentha conferuntur.

Tragus hiosc. videtur una Malina, ac multi sentiunt

C. 47

Chrysocome fert corymbos similes hyssopo

C. 59

Ageratum rectius Mach. est Linaria aurea Tragi

C. 64

XXII Papaver erraticum folia similia fert Origano, aut urticae aut Cichorio, aut rhyno. Fructus in eodem digitum xe: Phalli; semen karpos.

C. 69

XXIII Hyoscyami flores confundit Hiosc. cum fructu.

C. 76

Karpos in mandragora semen est.

C. 77.

ii Aconitum Pardalianches radices fert alabastri modo splendentem. Nuga

C. 89

ii Taxus folia habet elatis idao elatis vocatur abies Taxi folio

C. 91

Apocynon folia nibuntur hedera vacua, sunt lucens

Pag. 13

13) Helsine sive parietaria.

C. 94

XXVI In Virica scapros pro semine.

C. 96

XXI Thapsiam ἔχει σκολιὸν πάχος. Quot sunt stipes, in quibus cauhis Ruta aquat? Quo igitur ih: vestigandus?

C. 103

66 Millefolium gerit umbellas ut arcthus.

C. 105

KK Quis in Athiopide radices inveniet cum avescia, nigras, et communiter vigentes? Quis autem in singulis calycibus bina tantum semina?

C. 106

Pauzonapa sicca ἔχει σκαρτὸν σκολιὸν μικρὸν θέρους. Quis fuerit hic?

C. 93

Folia Cirysi coronandis caput viridia redolent. Tuta digitis extrica sapient.

C. 96

Cnagra: radice sicca vinum redolet.

C. 129

LL Cynoglossum ἀσκαυλον.

C. 133

XXVII Antirrhinum ἔχει ἄνθη πορφυρᾶ ὅμοια λεωνίῳ, μικρότερα δέ.

C. 134

Primus Caranance genus cuidam: tum Calendula arvensis.

C. 139

XXVII Quot Gramina agilopis notas ferunt?

C. 145

MM Ἰτέα Smilace laevi, sive in Convolvulo majori semen cum fructu contraritur, et mala fructus cum Lupino comparat Dioscorides.

Camadaphne Mach. 4. cap. 2 cuidam Chamaeriris angustifolius

C. 156.

NN Strychnos ἄνθος φέρει ἰσάτιδι ὅμοιον. Nulla flovis similitudo.

σκαρπὸν ἐν θυλακίοις χλιοῖς ὅποιον ἐρεβίνθου. Quot sunt semina quae in singulis utricis, nascuntur?

C. 157

CC Ταρσία ἔχει θυσιάδιον κατὰ ἑξάσημον ἀπόθεσιν ἀνίθῳ ὅμοια.

C. 158

XXVIII. Ὀφαντίον ἔχει ἄνθος μέλινον ἐνότητος λεωνίου. Fl. papil. cum cruce fuerit?

114 C. 165

Tithymalo ~~[illegible]~~ characia folia olea longiora et angustiora

Tithymalo foemina folia myrti majora et nonnunquam aculeata.

Tithymalo Pavalio folia lini, flos albus

Tithymalo Cathioscopia caput anethi

Prinsa: Larchynis: Peplus: Peplis: Chama: sunt tithymali.

C. 174

Sambuco attribuuntur folia instar nucis juglandis.

C. 175

3 Et Ebulo quae cum Sambuco foliis concordat, folia amygdalina assignantur.

C. 177

Pycnocomon: folia ervae: flos ocimi: semen marrubii: radix rubrevosa caulis quadrangulari an Catania Lusitanica rubrevosa radice.

C. 185

Vitis nigra sive ramna cappari dar: eum quibus carat.

Qidam assignantur acini nigri, qui rubri sunt maturi.

C. 189

Filicibus, Polypodio, Hypoperidi eis purgandi datur falso.

an in Chico satino sive Syria.

C. 191

Mercuriali foemina semen parum, et plurimum datur, qui sit sterilis.

C. 193

Heliotropium ἔχει δὲ τὰ φύλλα κοχλίου παραπλήσια, διαβότερα δὲ, καὶ μελάντερα, καὶ μείζονα

C. 194

Heliotropium mirtus, cicle: eum Heliotropium ruscos: cos.

Col. l. II. C. XI de Fawagine: 65 115

ea fit optima, cui carpenti ordei decem modios iugerum obseritur.
Similis ratio auenae non ad semen quam ad pabulum.

C. XII. Tritici uero ad ouem cum quarterio fibras habere carpenti, ordei cum quinque — vetere fauentur.

C. XIII Tritici modii IV uel V; siliginis modii V, seminis adorei modii IX uel X, ordei modii X quibus iugerum obseritur, quae operam desiderant.

L. XI. C. II. Iugerum agri recipit modios IV uel V, fauis adorei modios IX uel X, ordei modios V uel VI. — Fabae modios VI.

Plin. l. XXII. C. XXV.
Zea ex qua alica fiari dicimus, efficacior aria ordeacea videtur, frimeaticis mollior.
Quartum fauis genus scribit Columella esse semen frimestre quod diatrum Halicastrum, idque pondere et bonitate est praecipuum. Cuiusque semen a Plinio nuncupatur Zea appellatum, aequaret, semen frimenti esse Zeae, quae a Plinio etiam frimestris vocatur. Idem Columella lib. II C. IX inter hordei species recenset Far Halicastrum sive semen frimestre ano frimestre Zea dicens esse quaedam quae succinant ceris reproves, et siligo, et ordeum galaticum, et Halicastrum, granum: quae Faba Thasica
Scribit Plinius l. XVIII C. X. Zea contrari in pila lignea, et excussa inde reniciis, iterum iisdem armamentis naudum concidimedulla. Eodem loco asseruit in Africa esse Zea degenerem, fatiori spica nigriorique et brevi stipula, nisi cum avena et sic quoque difficulter terri cernicidos, fiebique dimidia nude mensura. Manifestum itaque est Zea esse far, eandemque granum farre ~~cum~~ glume acre semen complectuntur, cum Zea vulgaris quae Spelta nuncupatur. Far itaque nuda granum non gignit; Hinc scribit Plinius C. XXIX fauis autem seminis (quod frumenti genus ita appellamus) modios X iugeratim seri, cum tritici et siliginis (quae nuda grana sunt) modios V iugerum ~~occupat~~ observatum. Eademque tradit Columella lib. II. C. VI; atque fauis modios IX uel X per iugerum spargi, tritici modios IV uel V, quae lib. XI cap. XII referuntur. Seminis itaque modus in farre augetur quia cuiusdi dimidiam farre mensuram occupant, idque ~~habuerit~~ fauis seges, nisi crebriori manu grana iacuerit.

cap. XIII et

Pl. l. XXII C. XXV
Inter Fenis species cum describeretur Fenis silvestris alisphacos dicta a Graecis, atque cum viveres tradentur, haec a nescio quo recentiori filio inserta sunt quandam in margine adnotata, quibus ~~de~~ Fenis historia et natura dissociantur: nostri qui nunc sunt, herbarii alisphacon Graece, latine Salviam vocant, mentha similem, canae odoratam. Adde Salviam confusi a Plinio cum Verbasco non cum mentha.
Dionysius Halicarnassaeus scribit veteres Romanos vocasse Pharaia nugatorias, quia coniuges vestebantur fauae, quod Graeci vocant Φάραν. Vide
Galenum l. IX C. III κατὰ τόπους, et Asclepiade: Φάρρις ὁ κ. τ. λ.

ὁ ζέαν, ἀλληλιβεμένης ἢ ὁ hoc est: Farris quod Zea vocant, mobis sestarios duos.

Et apud Aetium Aurelianus scribit hoc modo: Τὸ δὲ λεγόμενον ῥοφεῖν ἐν τοῖς τῆς ῥόφησις μέρεσι σκευάζεται οὕτως· εἶτον πρόσολίγον natura: Quod vulgo Romae farina fabaceorum, praeparata: fermentum ad aerodium rempus ac.

Celsus l. II c. XVIII. Firmius est triticum quam milium, id igitur quod hordeum, et ex tritico firmissima silligo Romae; nam silligo est triticum.

Virg. et rowere parare flammis, et frangere saxo.

Ovid. Fast. Bis rosti farris frusta grandia.

Triticum Robeus spica robia, nitida culmo summo farreo 1739

Triticum Robeus spica robia, grano magno robio, aristis modo robis modo nigricantibus, culmo tubulato.

Triticum Robeus, spica robia pallida, culmo summo farreo.

Triticum Robeus, spica compressa, brevi, robia, culmo summo farreo.

Triticum Robeus spica robia nitida aristis nigricantibus culmo summo farreo

Triticum Robeus, spica robia, compressa, villosa, culmo farreo, grano minori rufio.

Triticum Robeus, spica robia, villosa, culmo summo farreo, aristis nigris.

Trit. Robeus, spica alba, villosa, aristis nigris, culmo summo farreo

Triticum Robeus, spica alba, aristis nigris, culmo tubulato.

Triticum Robeus, spica rufula, aristis nigricantibus, culmo tubulato, grano minori.

Triticum Robeus, spica alba, culmo farreo, vulgo Farriola.

Triticum Robeus spica alba, aristis nonnunquam nigris, culmo tubulato v. Farriola.

Triticum Robeus, spica alba, aristis nigris, culmo farreo v. Farriola.

Triticum Robeus, spica brevi compressa, alba, aristis saepe nigris, glumis villosis, grano parvo.

Casalpinus apud Averrhoes triticum candidissimum sine aristis dicit Galbigia.

Trit. Robeus spica albicantibus, culmo farreo.

Idem in montibus Lucensibus est ordeum quod v. Scandella.

Hordeum apud Francos et Suecos Hünkel. Gesnerus.

Frumentum Waitzen quod materno evadit Gesnerus

1671. Robeus spica nova et aristis, culmo tubulato

Vide Marsilium Cagnatum observ. Cato c. 143 de Rustica officiis:

Farina bona, et far subtile sciat facere.

Qui contendunt ex hoc loco ut ostendant, far fuisse farinam quoddam, non firmo argumento utuntur. Nam far non far vocat purgata id accipitur, nam far fit subtile, hoc est tenue cum membranis folliculisque circumcundique spoliatum. Fortasse ut ex tritico farina fit, ita ex fare farraceo cibus. Hoc modo far erit quidquid ex fare parabatur. Idcirco Col. l. VIII. c. IV de Gallinarum cibariis: obrijciantur nec minus farsures modicae a farina excussae, qui si nihil habent farris, non sunt idoneae. Varro l. 3 c. XIV. Has (cochleas) quoque saginare solent ita, ut oleum cum foraminibus inverscant sagina et fare, ubi pascantur. Pall. l. 1 t. 26 de pavonibus: primis diebus far ordei conspersum vino pullis dabis, vel undecunque cocta pulticulam. Et hac ratione Columella lib. VIII c. XI: primisque diebus alantur ordeaceo fare vino vesperno, nec minus ex quolibet frumento cocta pulticulam. Colum. l. VIII c. V: de Gallinis: quae cum fare hordeo minuto cocta obiiciuntur esuurientibus. Et de pullis nutriendis: Post hac canea cum mature claudendi sunt, et fare ordeaceo cum aqua incoctum, vel adoreo fare vino vesperno modice alendi.

Triticum spica maxima alba, glumis villosis, aristis modo albis modo nigris. IV. spica maxima, cinerea, glumis hirsutis, aristis nunquam nigris maturitate deponens: IV, et V comp. 31.

Idem culmo farreo.

Idem spica robia. Triticum VI et VII comp. pag. 31. culmo tubulato

Idem aristis rufis

hordeaceo, summis

Hiosc. l. II c. 113 66 117

Καὶ ἡ ὄλυρα δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ τῆς ζειᾶς. Si olyra ex genere zea est, videtur id quod vulgo dicitur Spelrona.

Triticum spica compressa, alba, nitida aristis plerunque nigris, culmo rubellaro. Triticum XII conj. 32.

Triticum spica compressa alba maculis coeruleis distincta, aristis saepenumero nigris. Trit. XVII conj. 75

61 Triticum spica alba compressa caule cicur culmo summo fasco.

62 Triticum IX conj. 32 Triticum spica compressa, ex rubio pallida, culmo rubellaro.

63 Triticum spica subrubra, auriculis ~~vacuorum~~ minus coloratis, culmo rubellaro. Tv. XV conj. 33.

64 Triticum spica rubia, auriculis ~~vacuorum~~ minus ~~dig~~ coloratis, culmo summo fasco

65 Triticum spica rubia, aristis nigris, culmo rubellaro, grano albido serotinum. Tritici siliginei

66 Triticum spica tritici siliginei subrubra, grano albido, culmo rubellaris, aristis plerunque nigris, serotinum. Trit. XVIII, ex ~~XVIIII~~ conj. 35

67 Tv. spica ~~tritici siliginei~~ rubia, grano rubro, culmo rubellaro aristis nigris. serotinum. Tv. XIX conj. 35

68 Tv. spica alba, grano albido, culmo ~~fo~~ rubellaro, serotinum. Tv. XIII conj. 73

74 idem culmo fasco.

69 Tv. spica tritici siliginei glumis cauris, culmo ~~rubellaro~~ grano albido, serotinum.

70 Tv. siliginem spica rubia, culmo rubellaro

71 Tv. spica alba gracili, aristis modo albis, modo nigris, culmo fasco

72 Triticum spica rubia, aristis nigris, culmo summo fasco, se:

75 idem triticum aristis rubris

73 Tv. spica Tv. siliginei, glumis cauris, varis auriculis, aristis nigris culmo rubellaro

76 Triticum spica alba Robey, grano pallido

77 Tv. spica pyramidali alba, culmo rubellaro

— Triticum spica cuillosa quadrata longiore, aristis munitum H. Oxon. III 8:126.
— Triticum spica albida cuillosa quadrata brevione et rotundiore H. Oxon. III 8:126.
— Triticum trimestre, spica alba, grano rubio. Tr. vulgare sive minus, spica alba, arebrionibus aristis C. B. 30
— Triticum trimestre, spica et grano rubio. Tr. vulgare, sive minus spica rota scabrata Cor. 30.
— Triticum siliginemum, Hispanicum, spica et grano rubio, in trituratione facillimum, nonnisi culis contentis.
— Triticum spica alba glabra quadrata longiore, grano rubio.
— Triticum spica alba glabra quadrata brevione, grano parvo rubio.
— Triticum spica alba glabra, quadrata, minimum, Illyricum.
— Triticum spica rubia cuillosa quadrata, grano rubio.
— Triticum Peloponnesiacum, minus, spica rubia, cuillosa quadrata, grano albido.
— Triticum spica rubia, nitida quadrata grano rubio.
— Triticum spica alba cuillosa, quadrata, aristis nigricantibus, culmo favero, grano rubio.
— Triticum spica rubia, longioribus aristis, grano oblongo, et rubio pallido culmo favero.
— Triticum spica alba, aristis longioribus nigricantibus, grano oblongo et rubio pallido, culmo favero. An Triticum longioribus aristis, spica alba C. B. Theatr. 374.

Plinius l. XVIII c. VII.

In area excrescunt triticum et siligo, et hordeum. Sic et seminum genera, quaedam molliuntur, quia tosta non sunt. Et diversa fava, milium, panicum praeterquam nisi tosta non possunt. Atque haec cum suis folliculis seruntur cruda. Et fava in vaginulis suis seruant ad satum, atque non torrent. Et Persius sat. V Fava scabiosa vocat.

Id. c. VIII.

Frumenti genera non eadem ubique; neque ubi eadem sunt, iisdem nominibus. Vulgatissima fava, quae adoreum veteres appellarunt, siligo, triticum. Haec plurimis panis commercia.

C. IX Panicum a Pavone dictum nomine ipso apparet.

C. X Hordeum dulcissimum panis ipsa spissior quam fava, et major spica, eadem et ponderosior in herba.

Id. Fava sine arista est. Item siligo excepta quae Laconica appellatur.

Id. Pistura non omnium facilis, quippe et Hetruria spicam panis tosti piscente piso praeferuere, fistula secuta, et stella intercidentis culata, ut nisi intenti prisant, concidantur avarae, ferroque frangantur.

Id. acus vocatur cum prae se pistrum spica tantum auriculam ad usus. Sicuro in area reritur cum stipula, palea, et maiore in reparum parte ad pabula iumentorum.

C. XI. Pistorescque tantum eos qui fava pinsebant, nominatos

Id. Alica fit e Zea quam semen appellamus. Tunditur granum eius in pila lignea non lapidis durities contentum. — Excussis inde tunicis, tenuis iisdem aqua macerata conciditur mixtura.

Id. Alica adulterina fit mancina quidem e Zea quae in Africa degenerat. Laciniosae eius spicae, nigricantesque, et viridi stipula pinsunt cum haveo

na, et sic quoque difficultatem detrahunt auriculos, fitque dimidia nun-
mansura.

Cap. XXIV. Serere in iugero temperati soli iugerum est siliginis modios V. fabis aut seminis (quod frumenti genus ita appellamus) X hordei VI. Faba quinta pauca amplius quam siliginis.

Columella lib. VIII c. V de Rusticis Gallinaceorum cibo.
Et fave hordeaceo cum aqua incocto, vel adoreo farre cum vetusto modice alendi.

Id. l. II c. VI
Prima et ditissima hominibus frumenta, triticum et semen adoreum.

Tritici genera complura cognoscimus. Verum ex his maxime serendum est, quod vobis dicitur, quoniam et pondere et nitore praestat. Secunda conditio est habenda siliginis cuius species in plane praecipua pondere deficitur. Tertia est primestre.

ib. Adorei autem plerique utimur in usu genera quatuor: Tar quod appellatur clusinum, candoris nitidi: Tar quod appellatur mariculum nigrum, atque alterum candidum, sed utrumque maioris ponderis quam clusinum. Semen trimestre quod dicitur hordeastrum, idque pondere et benignitate est praecipuum.

C. IX Iugerum agri pinguis plerique modios tritici quatuor mediocris quinque desiderat: adorei modios novem si est satum solum, si mediocre, decem desiderat.

ib. — uratur praeceptis eorum, qui bene caverunt, quod in singula iugera tritici quinque, et adorei octo modios observare praecipiunt.

ib. Densa arenosaque et uliginosa humus siliginem et adoreum non incommode alit. Ordeum nisi solutum et sublocum non patitur.

ib. Sed sunt nihilominus quaedam quae sustinent etiam frigores, ut siligo, et ordeum galaticum, et hordeum quantumque faba Mauricia. Nam cetera robusta frumenta semper ante hiemem seri debent in vigoribus temperatioribus.

ib. Proscinia est his frumentis usus ordei, quod rusticis hordeastrum, quidam etiam canthenum appellant, quoniam et alia animalia quae vivi sunt, melius quam arbitrium et homines salubrius quam malum triticum pascit. Iugerum quinque modii occupabunt. Idque ubi primum maturuerit, festinatim quam ullum aliud frumentum demetendum erit. Nam et gracili culmo et mastiruo palea granum eius celeriter deciduit. Sic clementiae de causis facilius teritur, quam cetera.

ib. Alterum quoque genus ordei est quod alii disticum, alii ceriu nonnulli vocant, pondere et candoris excellit, adeo ut rustico mistum egregia cibaria familiae praebeat. Iugerum sex modios postulat.

C. X de Faba:
Iugerum agri, ut Varro ait, quantum nobis videtur faba sex occupant modii, si sicca, pingue est, si mediocre, paulo amplius

Triticum hybernum aristis cavens spica albicante et grano. Triticum spica sive gluma albicante, granis etiam albis Mouis Hist. Icon 175. granum fert maius, quod in proximo significat.

——— spica albicante, grano minori robio. An Triticum spica mutica albicante, granis rufescentibus, sive Triticum mixtum Mou. Hist. Icon. 175.

3 Idem cultro farreo

4 ——— spica robia, grano pallido, caule farreo.

5 6 ——— spica de robio pallida, grano robio, caule tubulato

Triticum spica robia mutica, typhinum, sive spica conica grano robio, multiplici folliculo.

Triticum aristis longioribus, nigricantibus, glumis coeruleis, grano magno oblongo, ex robio pallido. Ait spica coerulea H.B. granosa. Triticum spica oblonga nigricante, hirsuta, aristis nigricantibus grano albido globoso. An triticum aristis mucronatum, glumis fuscis hirsutis Rai Synop. indiculo.

Cerealia Theophrasti

Triticum cum multiplici folliculo.

Hordeum nudum

Tipha cum multiplici folliculo: tritico similia

Olyra

Hordeum distichum, tristichum, tetrastichum, pentastichon, hexastichum.

Zea, Bromos, Acuena } tritico similia L. VIII C. IX cauticis: cuspiria.

Olyra mollissima omnium arg. infirmior. ib.

Tipha lanuissima asp. et monocotaries, sive simplici culmo, solo ventri concreta. ib.

Zea granum pinguem desiderat. ib.

Hordeum quod est achillaeis, spicam fert foliis puo: simiorem quam alia genera. magis etiam in: festatum vertigine.

Thracium triticum multis munitis contegitur.

Triticum africum, Thraconicum, Sevangicum, Selenusium, cathrydias crassum culmum ferunt. Ait caus sis lib. III. C. XXVI.

Hordeum achillaeis aut niger est, aut candidum. Fert spicam erectam. ib. C. XXVII.

Hordeum Chaerecritum spicam incurvam gignit ib.

Hordeum nudum vocat Theophrastus, quia granum exit de spica cum quinque arte adhaerentibus, neque granum aliis glumis constitum.

Acuena tertia multiplici regitur he causis lib. IV. C. XVII. quia et gluma excipit granum, et tunicas quae gramina sequuntur, minus granis arte adhaerent quam in Hordeo.

Lolium nudum est ib. ea ratione qua hordeum nudum dicitur.

Conchros [illegible] incorruptoa (cachrys [illegible] Graeci siccitate.
Chondros Latina Graeci [illegible] et sonoritate sua [illegible]
l. iv c. xxvii.

Plinius lib. XVIII. c. IX

Triticum sine arista est. Item siligo, excepta quae Laconica appellatur. Adiiciuntur his genera bromos, siligo exceptitia, et tragos, extrema omnia ab oriente inuecta, omnia similia. Illa: siligo exceptitia inseparabilis est siliginis Laconicae, ut adnotabatur in margine. Nam apud Graecos Siligo non dicitur, cum frumentorum genera sint: Triticum, Hordeum, Bromos, Tragos, Olyra, Zea, Tipha de qua continuo agit Plinius. Porro Olyra ait esse quae Galli Avinca dicunt, quae spica maior est quam far, ut idem Plinius testatur.

An Olyra sit siligo.

An Tipha sit secale. ait Galenus panem ex tipha durioribus esse quam ex Olyra, coquique ex tritico, massam quae ex farina cogitur esse tenacem et sanam, itemque panem ex aqua post triduum coquique die diem durum et tenace euadere concoctuque difficile. Talis est ex secale panis.

An secale Plinius lib. 18. c. 16.

Siligo vectus habet spicas [illegible] c. 10.

Legd. 376

Far clusinum Basilianum est triticum Polonicum.

Tragus frumenti genus spica coerulea Legd. lib. IV. 377

Iovoiuliensis, ut auctor est Matthiolus, spelta Dicoccon [illegible]

Olyra farra.

Zea monococcos. Hordeum distichum spica nitida Zea seu bursa [illegible]

Zea dicoccos Math. spica alba.

Zea dicoccos Math. spica robia.

Zea dicoccos, spica mutica C. B. Math. 323 quam ab Magistro accepimus. Zea dicoccos seu major C. B. Theatr. 41

Triticum siliginem [illegible] spica robia, glumis villosis.

Triticum siliginem [illegible] spica robia, glumis glabris, caule farreo.

Triticum siliginem, spica robia, glumis glabris, caule rubellaro

Triticum siliginem spica robia, pallidius, minus villosum

Triticum siliginem, spica robia, glumis fuliginosis, rubellaro

40 Tr. Sit spica alba, grano pallido

Triticum siliginem spica robia, aristis nigricantibus.

Triticum siliginem Illyricum, minus, spica robia.

Triticum siliginem, spica alba, glumis villosis.

Triticum siliginem, spica alba, caule farreo.

40 Tr. siliginem minimum, spica alba, aristis modo albis modo nigris.

Triticum siliginem, spica alba, caule rubellaro.

Triticum siliginem, Illyricum, spica alba, minus.

Triticum siliginem, minimum, spica alba, brevi, quadrata.

Hordeum distichum, et Hordeum dicoccum Germanis Gerza ex obscuritate J. Bauhini proxime idem censendum. Latiores huius spicae; ideo a nostro differt.

P. 5

2.♃ Aloè Africana folio triangulari longissimo et angustissimo, floribus luteis. foetidis bonae spei.
4.♃ Aloè Americana folio Draconis serrato Commelini.
6.♃ Aloè Africana arborescens montana non spinosa folio longissimo policaulis, flore rubro. Horti Amstel.
2. Aloè Zeijlanica pumila, foliis variegatis. Par. Batavi.
2.♃ Aloe Americana foliis succae arborescens Commel.
4. Aloe Americana, tuberosa, foetida, major Pit. Gitta Par. Batavi.
2 Aloe Africana, caulescens, perfoliata glauca, non spinosa.
Aloe altissima, quae colebatur in horto Ser.mi olim D.i Eugenii.
2. Aloe Americana sobolifera H. g. Bat.
2. Aloe Americana, foliis erectis, aculeis robustissimis armatis, Prod. Par. Batavi.
2.♃ Aloe Americana laevis, latissimo folio splendente. Cat. Horti Am st.
2.♃ Aloe Americana, Surinamensis, foliis latioribus, succidis, serratis, H. Beaumont.
2.♃ Aloè Brasiliensis, Caraguata dicta Marcgravii Bras. Hist.
6.♃ Ananas folio angusto serrato.
6.♃ Ananas foliis latioribus, serratis.
3.♃ Ananas silvestris, spinosus.

124

6. Arbor Indica Palmae figuram repraesentans,
53. fri. Chamaerii folio.

1.† Apocynum humile aizoides minus, vulgo Trifillaria
Crassa minor.
Ana Camperos sive Telephium Amboinense ma
mum Hort. Bedum.
Telephium latifolium, peregrinum C: B: Pin.
Telephium purpureum, minus C: B: Pin.
Telephium purpureum majus C: B: Pin.
Telephium Lusitanicum, Hamatodes, maximum
H: P: Bar.

2.† Cereus erectus fructu rubro non spinoso. Par. Pa

2.* Cereus erectus altissimus, Syrinamensis spinis de
bis H: P: P:

2.† Cereus maximus, fructu spinoso, rubro Dadus,
Par. Pat.

2.† Cereus erectus fructu rubro non spinoso lanugi
nosus, lanugine Hanescente Par. Pat.

2.† Cereus erectus crassissimus maxime angulatus
spinis albis pluribus longissimis, lanugine
Hana, H: P: D:

2.† Cereus erectus gracilis, spinosissimus, spinis Ha
polygonus, lanugine alba pallescente Boer.

2.† Cereus minimus, articulatus polygonus, spinosus
H: P: D.

2.† Cereus erectus polygonus, spinosus, per interva
la compressus quasi in articulos, H: P: D.

Musa

Arbor tulipifera.

1. Sedum cancrinum.

i. Sedum folio crassiori, flore pallido.
i.+ Sedum majus, arborescens, foliis elegantissimo varietatis.
i.+ Sedum Canarinum, foliis omnium maximis.
i. Sedum arborescens, Promontorii bonæ spei.
i. Sedum medium proliferum.
1/3 + Portulaca Africana, arborescens, folio longo et angusto, limbo purpureo, flore flavescente.
i. Tithymalus Canariensis, fruticescens, linaria folio.
i.* + Tithymalus aphyllos.
i.+ Tithymalus Africanus arborescens caule juncea.
i.+ Tithymalus aizoides, fruticolus Canariensis, aphyllos quadrangularis, et quinquangularis, spinis, geminis durcis, atrovirentibus armatus.
Planta Latifera.
i.+ Ficus Indica Mexicana, sive opuntia scolopendria folio non spinoso.
3.+ Cerinomelocactus major.
3.+ Cerinomelocactus minor.
i.+ Euphorbium verum antiquorum.
i.+ Tithymalus Characias, amygdaloides, foliis elegantier variegatis.
i.+ Euphorbium tetragonum, et pentagonum spinosum Canarinum.
1/2 Ficoides Africana procumbens, semperviventibus foliis, flore argenteo.
1/2 Ficoides Africana, minor, folio triangulari.
1/2 Ficoides Africana repens, foliis glaucis.
1/2 Ficoides Africana, minor, folio triangulari.
1/2 Ficoides Africana, humilis, teretifolio.
1/2 Ficoides Africana, humilis, folio triangulari lucido,

obtuso, flore aureo.

1/2 Ficoides Africana, erecta, folio triangulari, breviusculo, fimbriato, floribus roseis.

1/2 Ficoides Africana minor folio triangulari, breviusculo fimbriato, flore pallide purpureo.

1/2 Ficoides Africana folio teretti in villos radiatos abeunte, flore coccineo pleno.

19. 1/2 Ficoides Africana teretti folio lignosa flore albo pleno, noctu olens.

1/2 Ficoides Africana teretibus foliis, chrystallinis maculis aspersis, flore ruberrimo striato.

Ficoides Africana erecta, folio triangulari chrystallino flore purpureo.

1/2 Ficoides Africana minor, foliis glaucis flore purpureo.

1/2 Ficoides Africana, maior, folio triangulari, caulibus rubicundis, fructu maximo.

1/2 Ficoides Africana, folio crasso, triangulari, cruciato, apice obtuso, interiore parte canulato flore aureo.

1/2 Ficoides Africana humilis teretibus foliis, solus in summitate stellatis stellulis breviribus.

1/2 Ficoides Africana, foliis triangularibus longissimis.

1/2 Ficoides Africana, procumbens, foliis latissimis pustulis chrystallinis undique conspicuis flore albo.

1/2 Ficoides Africana, humilis, triangularibus foliis flore abextra purpurescente intus aureo.

1/2 Ficoides Africana erecta foliis glaucis ramulorum extremitatibus in spinas abeuntibus.

1/2 Ficoides Africana erecta, folio triangulari, glauco caulicules rubescentibus.

Prunus flore pleno.

Amygdalus flore pleno.

Malus flore pleno.

Pirus flore pleno.

L Cerasus flore pleno.

Cerasus racemosa.

Laurus Americana?

Zedoaria.

Zingiber.

Aristolochia longa.

Cachris ungarica.

Catalogus Seminum Hortus, quæ possidet Hortulanus

A

Amaranthus paniculis albis spicatis Hoffmanni.
Atriplex foliis subtus argenteis limbis lineatis Triumfetti in Dalec:
Alsine Indica parvus flore B. x.
Amaranthus major spinosus Italicus flore viridi Bauhini.
Alsine Ægyptiaca villosa B. 13. Halmach Arabum Vailing.
Amaranthus caudatus Linnæi.
Alsine linosa B. 8.
Acacia Indica Farnesiana Alpini.
Asperula cærulea arvensis B. 2.
Arundo Indica latifolia flore phœniceo B. 9.
Amaranthus caudatus purpureus Camer:
Anni alterum sem: Agg. B. 2.
Anemone capitulis breviore hirsuta B. 1.
Anni perennis foliis laciniatis B. 3.
Alsine affinis Sandvicensis dicta major B. 16.
Anchusa lutea minor B. 3.
Aster annuus odoratus Græcus Tournef.
Astragalus annuus minor flore viridi pallescente, siliquis bicaudatis Hoffmanni.
Astragalus flore minore B. 2.
~~Acacia Græca sem: aculeata B. 11.~~
Annis aiscola minor flore pedicelo B. 2.
Arundo Indica latifolia flora lutea punctata B. X.
Amaranthus foliis variegatis B. V.
Alsine foliis rotundis laciniatis B. 3.
Anagyris fœtida B. 1.
Astragalus peregrinus sem: rotundo flore luteo minimo Morisoni.
Acacia Græca sem: aculeata B. 11.
~~Alsine Indica parvo flore pulc.~~
Anbesbi Turcicum fl. luteo:
Alacigi Americanus Robini similis sed siliquis æquibus.
Annis aiscola spinis carens lutea major B. V.
~~Astragalus annuus minor flore viridi pallescente siliquis bicaudatis Hoffmanni.~~

Angelica lucida Gerard: Cornub.

1/2 Aethiopis foliis in profundas lacinias divisis B. 2.

Aconitum parvum globosum fructicans Kerlesi Po: B.

Aethiopis foliis sinuatis B. i.

1/2 Abrotanum d'aetum, foliis et odore minore tenuiore — Geij Triumphetti.

Amaranthus paniculis incurvis B. 2.

1/2 Althaea peregrina seu: rosea flo: luteo minor Morison: Hort: Blys: Malum arbuscum Pernambucanum Zaloni. Malvachia spuria Pelnenij.

19 Acaboron. tuberosum Aegyptiorum vulgo Zaloni. Aegyptia radice bulbosa Zaloni.

Anonis spinosa luteum minor B. 3. Anonis lutea sylu: minima Col.

Abrotanum foemina B. 8.

1/2 Alsine aestiva capitis Bovis spei Morison: Boylud:

Ageratum foliis serratis fl: luteo B. i.

Althaea palustris 7: B. — Hortensis, sive peregrina Dod:

Abrotanum foliis tenuibus argenteis, limbis virentibus Geij Triumf: in Hieraat: B: Bryon. Gallis.

1/2 Amaranthus elatior purpureus. et Amaranthus paniculis propendentibus seu: rubro flore seroticus elegantis coccinei coloris Morisoni Hist.

Alyssum marinum foliis profunde incisis B. i. — Galeni Clus: Hist.

Abrotanum marinum Lavendulae foliis dissectis B. i. ins maritima.

Apocynum minus vellum Canadense Cornuti.

Abrotanum sylu: mori fructu B. vi.

B

Brassica gongylodes v.[lgo] B. inf capitatus. Brass. caule rapum ferens Dod:
Brassica gracilis, scil: variegatis foliis gracilis Raworth Hoffmann:
Bellamina sylvestris B. 2. Bellamina sylvestris Bacifolia Ger: Lob.
eadem flore albicante.
Buphthalmum angustifolius foliis B. 3.
Buphthalmum alpinum flore candido Tournef:
Bellamina sylvestris B. 2.
Borrago sylv: arvensis Cretica fl: carpellis Tournef.
eadem fl: carneis Tournef.
Barba Jovis prima species Aquilli: B. 1.
Botrys ambrosioides Mayiberiana B. 2.
Bellamina Mauritanorum.
Bellamina rotundifolia repens, sive mas B. 1.
~~Buphthalmum alpinum flore candido Tournefort~~.
Brassica sylv: foliis integris, et hirsutis B. 2. in Lychnuchos. Turribi Lob. Tab. Icon:
Bellis ramosa Indica Caryophylli Crowns.
Bulbocastanum maius foliis tripij B. 1. Pastinaca pr: Matth: Colon: Lugd:
Borrago mensalis variegata flore odorato Cretica Tournef.
Bellis foliis Agerati B. 4. in Lutea.
Botrys Ambrosioides vulg: B. 1.
Blitum monospermum Indicum aculeatum Breyni Prodr. Amaranthus
Indicus spinosus spica herbacea Hermanni.
Buglossum Lusitanicum bellidis foliis Morison: Praelud: Buglossa Hispanica Colonni.
Botrys Chamaedryoides B. 3. Chamaedrys laciniat: fol: Lob:

C

Cochlearia folio subrotundo B. i.

1/2 Clematis incana et longifolia T. B.

Caricaria valerianoides equulum B. 20.

Cytisus incanus siliquis foliatis B. i.

1/2 Convolvulus equulens hederaceo angulato folio B. v.

Consolida minor Dioscoridis Tragiburna Monisoni

Calthae arvensis B. 7.

Cyanus Tunicus flore luteo odoro.

1/2 Cirsium sylu: Cretica B. 6.

19 Cistus ladanifer Monspeliens: B. i.

Chamaeron album folio Hieracij angusto molli B. 2.

Carthamus Plinij Lob. Lugd: B.

1/2 Colutea vesicaria B. i.

Chamaedrys Germanica maior altera, sive fruticans B. 12.

Chondrilla pumilaeuis fetida B. v.

Centaurium elegans luteum B. 4.

Chrysanthemum flore parvum albo, parvum luteo B. 2.

Carduus albis ma calis rotatus B. i.

Cucubalus Bombycina Arabica Acantij

Calendula affinis Bellidis maioris effigie Bragni.

Campanula Apodica Rivi.

Clutae Scorpioides maritima glauca folio B. v.

Centaurium maius folio in laciniae plures diviso B. i.

Caggeris spinosa spacia nitiora folio rotundo B. i.

Cuscuta rotundo echinato Sem: B. 8.

Chamaedris spinosa B. 4.

Conyza maior alba caule foliis Primulae veris Conyzae angustioribus gra: nibus dentatis in Observ: Gs: Bauhini Prodri.

Chondrilla foliis laciniatis et caule pumilo caule flore B. 3.

Carduus Polycephalus sylu: triumphetti

Cichorium arvense Olim: facia B. 2.

Calthae polyanthos maior B. 3.

Chrysanthemum Dioscor: fl. purpur: Japoni.

Carduus humilis acaulis Plantae Barbiceae foliis Triumphetti vel Carduus Lancoij foliis Monisoni.

Colocynthis fructu rotundo maior B. i.
Chrysanthemum vagum flore galylla capitis bonz spei Breynii.
Carchirum primum Dionis, unde fit Anil.
Convolvulus folio subrotundo B. 6. sed flore albo, vel potius circa limbum albo, in fundo vero purpureo dilute, ad vinosum.
Caucalis radice hyphodeli pro Schington folio lucido potius a Laplio Triumphetti.
Chamelea tricoccos B. i.
Convolvulus siculus minor flore parvus auriculatus Bocconi.
Cuscutis Portulacæ folio B. v.
Calotha prolifera maioribus floribus v. ~ B.
Ciceri sylv: minori affinis, si non idem B. 3. Glaux Hispanica Clus: Hist.
Cistus hat fol: rotunda hirsutissima B. i.
Corcoros Plinij Lob. Lugd: i. B. Malbechin Alpini.
Chirophyllum nostrum B. 7. Chirophyllum Austriacum Clus. pann: et hist.
Colutea siliquosa, sive Scorpioides maior B. 2. Colutea Scorpioides Ad. Lob: Lugd:-
Colutea Æthiopica flore phœniceo Babylonis folio Breynii.
Cyanoides flos Adon!
Cardunculus stellatus luteus foliis Cyani B. 4. L. Spin stellatis minor, Apulus vel Cardunculus stellatus minor Columnæ
Carduus albis maculis notatus ex obliquo B. 2.
Cynoglossum tertium viridis 4. B. in Phytopin: et Prodr: dicit: et Cynoglossum medium alterum viridis folio rubro flore Col:-
Caput gallinaceum minus fructu magno insignitur echinato foliis triangularibus.
Cucurbita fructu Malo Aurantio similis.
Cucumis flos Pallionis dictus Hederaceo folio flore ex luteo viridi. Herman: L. Clematis Pallifloro fl: luteo Marting.
Clematis bifolia alba fl: albido ex nigro purpurante Morr. Boccij Lobrivensis 57-
Chrysophylla nostratibus B. 3. Alchimilla montana nima Col: Parkinsonii hyb. 2. B.
Convolvulus perpurea fol: subrotundo, qui pl. in Prodr: B. 6.
Chamæpitea pachiphylla fl: luteo Lugd: et spinosa Prodr. Triumphetti.

Vide Lag: 10-

D

Daucus Creticus odoratus umbell. luteâ B. 12.

Draba siliquosa floribus violaceis; Morison Hort. Bles. auct. forte Leucoium marinum alterum latifol. Obs: Lob. Morison.

Daucus Siculus Pastinacæ folio Zanoni.

Datura ex Coccino spinosissima Zanoni.

Dictamnum Creticum B. 1.

Daucus Siculus Sophiæ folio Zanoni.

Dictamnus albus vulgo, sive Fraxinella B. v sed fl: albo.

Doronicum Americanum laciniato folio B. Append:

Draba alba siliquosa B. 4.

Cruca Monspeliaca siliqua quadrangula echinata 12. B.
Erysimum verum Dioscor: Zanoni.
Eryngium planum minus B. 8.
Lichenum, seu Stoechas citrina angustifol: B. 4.
Eryngium latifolium planum B. VII
Eryngium adversa foliis serra similibus B. 9.
Erica tuber lat: fol: sive Barbaea B. VII.

F

Fasrum equinum siliqua singulari B. i.

Filipendula alpina minor B. 8.

Ferulago latiore folio B. 2. Ferula galbanifera Lob: Lugd: Tab:

Geranium trifle Cornuto.

Gottifium fruticans Tan: albo B. 1.

Gottifium arborum caule lapsi B. 2.

Galega affinis Sophiam dicta B. 3.

Geranium Coriandri folio Morum B. 3

Geranium Cicutæ folio acu longitud: B. 1.

Gingidium foliis Pastinacæ latifoliæ B. 4.

Glycyrrhiza capite echinato 1. B.

Glycyrrhiza siliquosa, vel Germanica B. 2.

Geranium Malvæ folio Moschatum fl: purp: capitis B. 5. Breyn:

Geranium speciosum Graecum annuum acu longitud: Chab:

Graphalij alpini pulchri: aliud genus B: B.

Gramen cyperides aquaticum minus panicula Cyperi longi ex crassioribus glumis compacta, et crassioribus pedicelis donata Lyli Triumf:

Gnaphalium rosemarinifolium B. 7.

Hesperis siliqua corniculata flore obsoleto B. 7. Cancrinum corniculatum Virginianum flore obsoleto

1/2 Hermanni Lagadias tuberosa radice Triumphetti. Lin. Asphodeli radice

Heliotropium bicornis B. 4.

Helenium Indicum maximum B. 3.

1/2 Hieracium echioides capitulis Cordi: Benedicti: seu monanthum dictum B. i.

Hyoseyamus Creticus Cubens minor B. 4.

1/2 Hesperis hortensis pallida odoratissima B. 3.

Hesperis singularis flore elegantissimo Ambrosini.

19. Hyacinthus racemosus moschatus B. 8.

Hypocistus Virginianus Alpini Expot: gilibertian Lysimachia Virginiana:

Hermanni sativum i. B.

Hieracium proliferum folio latum quidam in Prodr: B. 3 seu Hieracium Cichorei facies folio sen: durum. Hieracium calyce sordide Columnae.

Hermanni angustifol: laciniat: B. i 3 Prodr. 2.

Hieracium minus Cichorij vel potius Asphodeli folio Lituus Cabul: Lactucij: et Hieracium amygdalos amaras olens, sive dorsa Apuli: manuscribens Cabul: Paris:

Hermanni Celticum Alpini comâ violacea. Expot.

Hermanni Celticum Alpini Expot: sed comâ purpurascente.

Halimus Atrifol: sive Fruticosus B. i.

Jacea arborea degantea Flagellina Tournef.
Jacea Olaus folis capitatis simplicibus B. 2.
Jasminum Millefolij folio B. 6. eadem fl. pleno
Jacea cinerea laciniata flore purp. Triumphetti.
Jacea Siculo Cichorij folio flore albo capitato spinosa Bocconi.
Jacea latissima laciniata folio Babylonica V B. inf laciniatus.
Jacea montana candidissima Styloti folijs inf laciniatis incanis 4. B.
Flos adulatoris Calcifolia fol: sinuata B. V
Jacobi solium vel Calcifolia i. B.
Jacea montana incana capitata Pin. B. V. inf laciniatus incanus.
Jacea Cyanoides alterna alata caule Vallot.

K

Keiri Dentaria alpina fl: albo odoro Zaroni.

Lancoium Myrtoides elyzeabum maius: C.B. in Lancoio Luber fol: hirsuto.
Ligustrum vulgare: an Liberodis foeditis Theophr: B. 7.
Lancoium album odoratissimum folio viridi ♀: in Prodr: in Lancoio folio viridi B. i.
Lotus hortensis dorn B. 6.
Lancoium luteum ubiculatis semine Alpini in Exoticis, sed folio viridi.
Lychnis coronaria Dioscor: sativum ♀: Bauhin: fl: albo.
Lancoium marinum alterum Lobel: obs: Lobell: Rivisoni.
Lactuca sylv: sanguinea.
Lupinus sylv: flore cyaneo B. 2.
Lupinus peregrinus pastinachylos B. v.
Lancoium luteum sylv: hieracifolium B. v in Lancoio luteo foliis hirsutis.
Lupinus Indicus flore flavo B. ostij.
Linorium parvum bellidis minoris folio B. 4.
Linorium peregrinum foliis Asphodeli B. 7.
Lavandula folio dentato B. 3.
Linaria aliarum angustifolia floribus albis Lonicerae candidis Triumphetti.
Lychnis segetum rubra foliis Perfoliatis B. 3. Vaccaria Bod:
Lotus pastinachylos vaccaria B. 4. in Lotos siliquis conexa.
Linum umbilicatum sen: Park.
Lotus ruber siliquis cycaloides B. 13.
Lancoium peregrinum, sive Stoebelina B. ii.
Lotus siliquis Ornithopodij B. 2. in Lotos siliquis conexa.
Lychnis minima rigida Kaberi J. B.
Liberodis folio minor B. i. Chrysanthemum Asphodeli folio J. B.
~~Linum umbilicatum sen: Park.~~
Lupinus ~~Graecus~~ Graecus maior, vel millotus cyaneus maior B. 4.
Ligusticum quod Sesel officinarum B. i. Siler montanum Offic: Lobell: obs:
Lysimachia luteum corniculata B. in append: ex Hyacinthus Virginia: Alpini.
Lupinus maior cyaneus millotus B. Prodr: accedens Triumphetti.
Lithospermum arvense radice rubra B. 7. Anchusa degenere Fuchsii.
Milij solis Lobelij Icon:
~~Lupinus maior cyaneus Horti Pisij~~
Lychnis rotiflora Persica Tournef.

Lychnis sylv: lanuginosa fl: variegato, seu maculis rubellis ad nigredinem
vergentibus notato Morisoni Hist:

Leucoium maritimum sinuato folio C.B. 2 — maritimum Cam: — fl: purp:

Lotus tetragonolobus maritimus fl: luteo Th: Bartol: in Act: Med: Dan: Vol: 2.
Observ: 130 – Polygala Caesalpini.

+ Lychnis marina humilis fl: purp: Lychnidi sylv: 9a Clus: similis.

Lyra Caradentis minori congener, sed procerior Catal: Hort: Reg: Paris.

Linaria folioso capitulo luteo maior C.B. vi. ingavectus angustifol: Linaria aurea Trag:

Linum perenne maius caeruleum capitulo maiore Morison. Hist:

Myagrum sativum B. 2. Camelina sive Myagrion Tod:
Malus foliis varis B. 6.
Melissa Moluccana fœtida B. 4.
Melo pyriformis Moschatus B. 3.
Melissa peregrina foliis oblongis fl: albis B. 2.
Mandragora fructu rotundo B. i. Mandragora nostra Tragi.
Melo peregrinus Equis pulpâ albâ sem: magno ad ver. ung. durais,
vulgo Melone de Guinea.
Myrtus perennis latior Bracidor Moriston.
Melo rotundus parvus aureus ex India Mali Horwartij B. 2.
Melissa Moluccana odorata B. 3.
Milium sem: nigro B. 2.
Malus arborea B. B. & Malus arborea Venetiis dicta parvis floribus B. ii
Malus foliis crispis B. V.
Malus Betonicæ foliis Tabern.
Malus rosea fol: subrotundo B. 8. flore luteo duplici.
eadem flore carneo pleno
eadem flora albo pleno.
eadem flore purpureo pleno.
Malva peregrina foliis oblongis flore purpureo equales B. 2.
Millefolium bomenbolum luteum B. 7. ing horestrin, sed diversum Triumfi:
Minutus spurius Pernambucana Tabern.
Melissa peregrina foliis oblongis, flore purpureo equales B. 2.
Marrubium cardiaca dictum forte p. Theophrasti B. i. ing nigra.
Myrtus arana sem: rotunda, striata, aspera, oblonga, nodosa Morison: Umbellif:
Malva montana sive Alcea rotundifolia Laciniata Gal: - nihil foliis circa
caulem stipulis capitulis diversis similibus.
Melissa Romana hirsutior Morison: Bragland:
Melilotus Italica folliculis rotundis B. 4 -
Millefolium incanum Creticum B. v. Stoechades millefolia Cretica Alpini Exot.

Nigella flore minore pleno, et albo B. 6.
Nigella latifolia flore maiore simplici cæruleo B. 2.
Nasturtium sylu: semine ~~et~~ diuisum Brisy syluestris. Sophia Chirurgor. Dod:
Nigella ex Alpis sen: Doronici. Quid: Doronthoni.

O

Ocimum maius folio viridi flavescente.

Ononis sylv: lutea minima Columnæ.

Onobrychis sat: clypeato aspero maior B. 3. sed flore candido.

Ocymum caryophyllatum maius B. v sed folijs nigris.

Ocymum caryophyllatum maius B. v.

Ononis arborescens Abundani Montinij.

Orobus semine minore B. 2.

Oenanthe Chærephylli folijs 3. B. ... Cicutæ facie Adv: Lob.

Onobrychis folijs Viciæ fructu echinato maior B. 1.

Oxalis Africana B: B.

Origanum fistulosum Canadense Cornuto. – Clinopodium Cand: fistulosum Moris: Hort. Bles.

Pisum vesicarium fructu nigro albo maculato rotundo B. x.
Pisum Indicum minus coccineum nigro maculatum B. 2.
Phaseolus peregrinus fructu cinereo nigris notis distincto: ad Phaseolus peregrinus exalbidus ovi columbini figura fuligineis maculis insignitus B. 13.
Plantago latifolia incana B. 3.
Plantago latifolia rotea flore oppasso B. 4.
Phaseolus Indicus flore phoeniceo Cornuti.
Periclymenum humile B. 3.
an Pomum de Jericho melongenis longaeva Jo: B.
Paganum spinosum B. 17.
Parapetilepium seminis foliosis B. 6. ins Libanotides fructu foliis.
Parapsilium seminis hirsutis foliis Pastinacae latifolia sativae Bocconi.
Paloskana fructu albo, ins pallido.
Paloskana fructu violaceo.
Phaseolus peregrinus Korberi affinis fructu humidiore minore nivo B. 3. Clus. 2. 83
Piper Indicum 3. B. ins propinquus siliquis 2. siliquis cordatis.
Paganum erraticum flores flore purpureo B. 11.
Psyllium minus rupicum B. 2. Psyllium perenne Gesnero.
Pistolochia Cretica ins Aristolochia B. 8. Pistolochia alterum Dang. minus Clus: Hist: Append. 1.
Petrio affinis foliis Pimpinellae spinosae B. 2. Pimpinella spinosa Clus: Hisp:
Pilosella Indica Cornuti in Appendice.
Polygonum minus cardiacum B. V.
Phalangium ramosum bipetalum radice repente capitis Bovis spei Hermann:
Psyllium minus rupicum B. 2. Psyllium semper viridis Gerardo.
Paracles carpinum s. Paracletos Candentis Cornuti. Angelica bacifera quibusdam.
Paganum corniculatum Cretense B. 14.
Pimpinella Agrimonioides Bocconi.
Phaseolus cochleatus Indicus triangulatus.
Perfoliata siliquosa B. B.
Phaseolus peregrinus fructu subrubente nigris strigis variegato alter B. 12. vel Phaseolus peregrinus in Clus: Hist.
~~Phaseolus peregrinus niger maculis subalbis notatus~~

Phaseolus ~~[illegible]~~ albis flavescentibus fructum rigro ℔. 3. ig. Italicus, vel Phaseolus peregrinus ig. flor. Schilb.

Pyonia Cretica.

Polygonum minus, seu Millegrana minor ℔. xi.

Psyllium maius cretense ℔. 3–

Perfoliata siliquosa ℥i. ℔.

Paraxostinum ℔. 2–

Papaver erraticum fl. pleno pen. ℔. xi.

L

B/ 11

Quinquefolia fragifera affinis B. v. ins Quinquefolia ordenen.

R

Rosa Hierichuntica vulgo dicta B. i.

Ruscus fructu pallido Salugi.

Ranunculus minor folijs incisis B. 2. Erui minimum genus Col.

Ranunculus scabiosæ capitulis capulatis v B. Ranunculum alterum Lepb.
: phyllum capitatum Col.

Rubus Laacoeanus Salugi.

Rubia latifolia spilata Cretica B. i 2.

Ranunculus Creticus, seu Pyramidalis altera xv B. Pebrom avula Cretica Bell.

Rhapontica folio Selerij incana B. v. l. Rha capitatum folio crulg Bobrij
maioris facie. Rha. Col.

Ranunculus Longifolius palustris minor B. 2. ing Longifolius.

Succisa alpina globularia folis triangul:
Scabiosa foliis Carduncij maioris splendentibus, sed minoribus triangul: Park
Scabiosa stellata foliis laciniatis minor, sive maritima B. 2.
Scordostilospi Clusij & Dronardi J. B.
Scabiosa alpina foliis Carduncij maioris B. i. ing montanus. Scabiosa
Carduncoides Alpina Park:
Scabiosa stellata foliis laciniatis maior B. i. ing stellatus. Scabiosa
peregrina Tod:
Solanum Mexicanum flore magno albo B. 3. ing solanifolius. Mirabilis
:bilis Peruviana Gerardi, sed flore albo.
Securidaca lutea maior B. i. Hedisarum pet. Tod:
Sesamum Italicum, sive foliis obtusis B. 2.
Scabiosa stellata foliis tondiseris B. 4. ing stellatus. Scabiosa arborea
Cretica Pona:
Securidaca siliquis planis alarum denticis B. 3. Lunaria radiata
Stalogo Lobell:
Scrophularia foliis Urticae B. 4.
Stryx foliis mali Cotonei B. 6.
Solanum somniferum auriculatum B. 7. ing bacifera.
Solanum vacciniifolium Indicum. Regnum Virginianum nostrum Park.
Sarli Mattiliana sapiculi foliis B. 9. quod Victor: cantabat.
Storgoxeon Sicaostolypaitonon.
Solanum tomentosum undique spinosum Boloni.
Solanum Aegyptiacum flore pleno B. 7.
Idem sed flore albo.
Scabiosa capitulis globosis minor B. 2. sed flore variegato triangul:
Siderites hirsuta pallida flore B. 6.
Satureia spicata B. 3.
Satureia uberum B. Sanguis Alpinus.
Securidaca lutea minor corniculis recurvis B. 2. Astragalus
Monspeliacus Park.
Scrophularia foliis laciniatis B. 6.
Synphytum pubescens foliis Thymi B.

Sonchus asper laciniatus Creticus B. 3.

Spinachia fragifera Mini.

Sena Alexandrina, sive foliis acutis B. i.

Stoechas purpurea deciduis ramulis Arabica B. i.

Solanum baccifera B. 9.

Solanum somniferum verticillatum B. 7. ing baccifera.

Sideritis alterum sanguineus verticillatum B. 4. Sideritis Dod: Cl: Alpin: Exot.

Scorpioides buplevri folio i. B.

Style minor foliis cichoraceis mollibus sanguineis pr. B. ing laciniatus.
L. Stoebe Delmatica minor Cob. --

Stachis agria B.

Sideritis Clusij Stylis Petronelli Cb: Bauh:

Stoebe Plantaginis folio Alpini Exot.

Solanum racemosum Jerusalem fructum B. 14.

Stramonia de Monte Odone Patavina fl. di Lutei coronata.

Stachys minor Italica B. 4. Stachys Dod:

Solanum somniferum frutescens. Africanus spinosum, nigricans foliis profunde laciniatis Hermanni.

Stramonia hybida Malabarica sive pallida pomis glabris fl. simplici violaceis Hermanni.

Scabiosa frutices angusti folia alba B. v. ing prod: et Hort. Scabiosa montana calida regionum Cob: Rau:

Sonchus villosus Laberus maior B. i. ing hirsutus. — Laredus Cyd:

Spina bomentosa alterum spinosior B. 2. Arabicus

Scorpioides Buplevrifolio siliquis laevibus Park.

Thlaspi fruticosum spinosum B. 4. inf fruticosa.
Trifolium bitumen redolens B. i.
Telephium repens folio non decidens B. 6. Telephium 7. sive legitimum
separatim Clus: Hist.
Tribulus terrestris ciceris folio fructu aculeato B.
Tragoriganum Coronopi folio B. 6. inf Tragoriganum fl: luteo.
Tabacum foliis napinis circa limbos quadamnodo fimbriatis ex Cairo.
Trifolium siliquis falcatis B. 3.
Thlaspi Cappadocicum folio Dortelli.
Telephium Dioscor: seu Serpyllum ob siliquas similitudinem B. 7.
Tragoriganum Serpyllifolium B. i.
Thlaspi parvum saxatile flore purpureo B. 8. inf montana.
Theriacaria Cretica
Trifolium corniculatum Lusitanicum flore rubro Pentiason: in append: ad Theat:
Thlaspi villosum capsulis hirsutis B. B. inf arvensia.
Thlaspi fruticosum Leucoij folio latifol: B. i. inf fruticosa.
Thlaspi Dioscoridis seu Nasturtium petroj Serapionis Sprengel.
Trifolium montanum spicis longissimis rubentibus 3. B. inf spicata. L. Lagopus
alterum folio pinnato Lob: Lugd:
Trifolium cochleatum fructu hispido nigro B. i. inf hispida, echinata et spinosa.
Medica Quilandini Latinis.
Tragoriganum latifolium B. 2. Marum Matth: Cortus.
Trifolium cochleatum fructu magis hirsuto B. 4. Graecum.
Tragoriganum laciniatum luteum B. 4. Tragoriganum laciniatis foliis Col:
Trifolium cochleatum spinosum Syriacum foliis laciniatis Breynii.
Thlaspi bifolium asperum hieracifolium maius per B. inf clypeata.
Thlaspi maiorana folio Ciaes:
Tragoriganum purpureum equalem parvifolium Bauh. B.
Thalictrum maius flamum staminibus luteis, vel glaucis foliis B. 3.
Trifolium minus B. 2. et Lob: et Lugd:
Tragoriganum minus Coronopi folio B. 6.
Tabacum minus album flore carnei coloris B. 3. Millefol: nobile Tragos

V

Verbena nodiflora B. 4.
Verbena Urticae folio Zanoni.
Urtica urens pilulas ferens B. 4.
Viola pulchra a Dottore Carolo missa J. B.
Valeriana hortensis: Phu fol: Olusatri Dioscor: i. B.
Verbascum latis oblongisque folijs B. i. seu Salvifolium
Viciae pulchrum genus multiflorum sive Galegae speciae quibusdam C: B.
Vicia sive Cracca minima spec. cum siliquis glabris C: B.
Valeriana Caerulea B. 7. Valeriana Graeca Dod:
Virga aurea maior vel Doria B. i.

18A

12

1/2

1/2

1/2

19

1/2

1/2

1/2

1/2

1/2

7

X

651 is

Cicus sativus, sive Carthamum officin: Ds. i.
Cucumis Zeylanicus fructu pyriformi Hermanni. Balsamina Mauritanorum quibusdam.
Chondrilla Tingitana floribus luteis Papaveris hortensis foliis Hermanni.
Cynara spinosus Alpini Aegypt.
Conyza caulibus rubentibus teneioribus fl: luteo nudo Ds Botanici Monspel: Dynitiæ.
~~Chrysanthemum apiphyllum capitis Bonij, sive Bregnia~~.
Carinthe, seu Cynoglossum Germanorum maius Ds. i.
Cytisus supinus foliis inferne incana lanugine pubescentibus Ds. x.
Chamædrys maior rupens Ds. 2 —
Chondrilla equalen alterum Cichorij sylv: foliis Ds. 2 — equale Belgis
Chondrilla incana ait cotis arvensis, quæ p.r Dioscor: Ds. i.
Cotyledon maior Ds. i. Umbilicus Veneris Matth:
Cucumis flexuosus Ds. 3. — Lozyra Matth: — Melongena Dod:

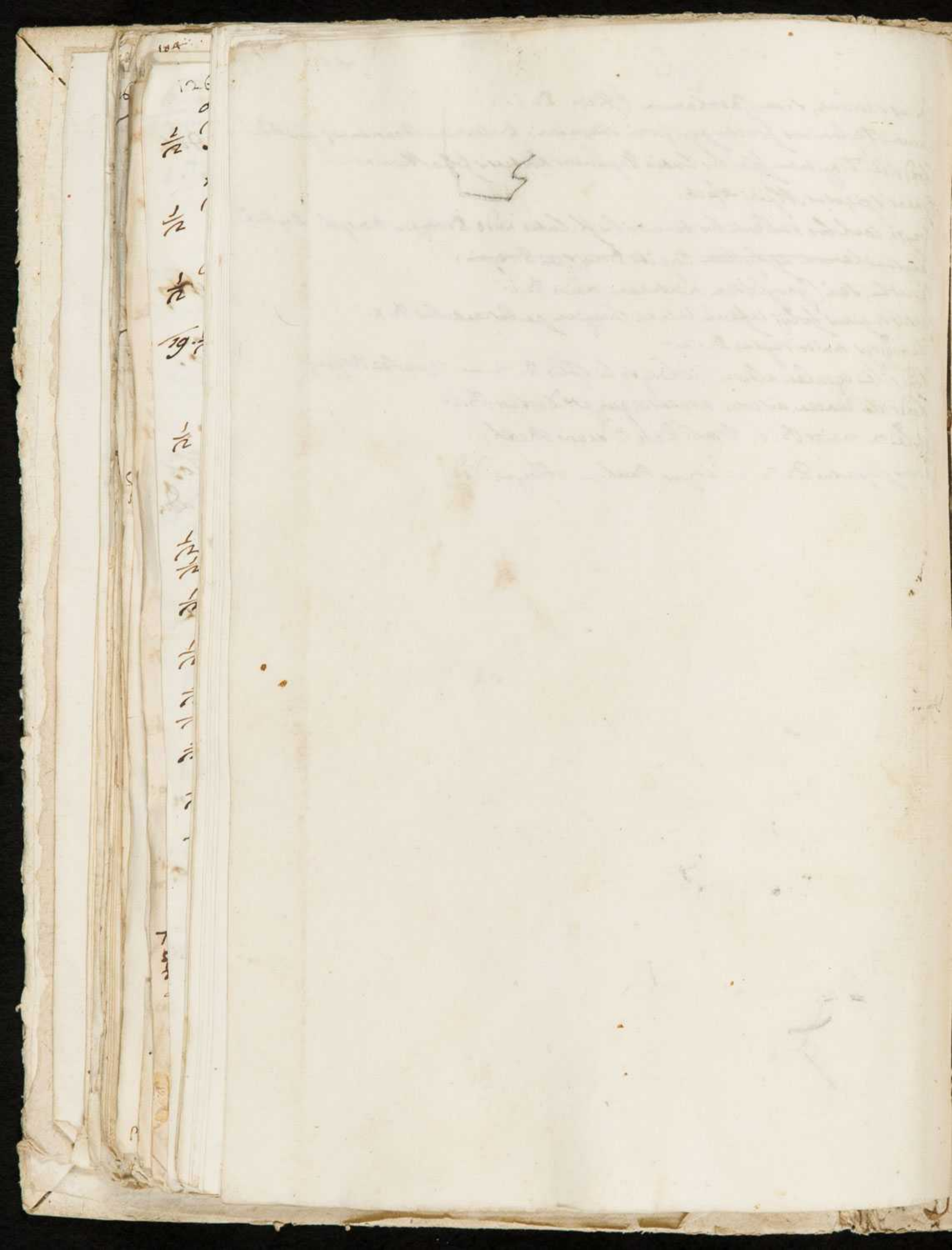

Gramina Avenaceae

1) Gramen accenaceum, spica simplici, locustis candicantibus, splendentibus, et villosis T.

2) Gramen accenaceum, spica simplici, locustis candicantibus, splendentibus, et rarioribus T.
Folliculis binis et binis ex calyce communi qui duabus glumis glabris
Folliculi et duarum glumis, quarum major extrinsecus tota villosa.

Gramen album, capitulis aculeatis, Italicum C. B. 2
Streatv. Ioch Fig. 111
capitula duris et aculeatis glumis cincta.
Locustae solitariae axi affixae.
Flavus calyx ex duabus glumis inaequalibus.
Semen duabus glumis inaequalibus
longius est, nudum, dorsum conicum, profunde
hic versus sulcatum.

Gramen echinatum, pubescens (Column.
Locustae binae ternae et plures in spicam vel capitulum congestae
Calyx communis ex duabus glumis,
Locustae ex duabus glumis inaequalibus
Semen subrotundum, tenuibus et rupentibus membranis involutum, quibus spiratim seminatur

2 Gramen spica subrotunda echinata, locustis solitariis, mitratis et villosis.
Locustae solitariae axi affixae.
Ex duabus glumis mitratis, aristatis, dorso villosis.
Semen subrotundum, nudum binis glumis membranaceis septum. annuum.
Icone exprimendum

3 Gramen typhinum, spica brevi aristata sparsa o brevi articulo prodeuntes. nostrum
Locustae plerumque axi solitariae affixae
Ex duabus glumis mitratis, aristatis
Semen subrotundum geminis membranis, alveolis septum.
Icone exprimendum

1 Gramen typhinum, spica villosa, aristata obscure lucida acea folliculis solitariis per varicosas crenas exortis
Locusta ex duabus glumis fere aequalibus
Folliculus duabus glumis glabris, brevioribus vestitus.
Semen nudum parvum

2 Gramen typhoides, alpinum, spica brevi, dorso et veluti villosa Scheuzch. Prodr. Agr. T. III. Gram. Hist. 64. annuum
Locustae mitratae in longiore aristam productae, ipsae villosae
Semina ex rotundo longa, nuda, duabus membranaceis glumis septum.

Gramen typhoides, typha brevi conica, locustis ex glumis aequalibus dorso villosis, annuum
Locustae solitariae venis venosis insidentes
Flavae gluma aequales acuminatae, non aristatae dorso a imo ad summum longis villis ornatae, palea obtusa
Semen subrotundum, arvingae acuminatum duabus membranaceis glumis vestitum, quibus seminatur

Gramen typhinum, alpinum, locustis villosis, mitratis, aristatis, villosis (Gevenne)
Typha ex locustis solitariis, duos digitos ferme longa
Locustae mitratae, ex duabus glumis villosis dorso toto et ipsis aristis villosis, aequalibusque
Semen parvum subrotundum, flavum, nudum, quod duabus membranaceis glumis seminatur

Gramen typhinum, typha longa angusta, locustis mitratis, villosis, aristatisque.
Radix fibrosa perennis.
Locustae solitariae brevibus ramis insidentes
Cornutae, dorso villosae, quarum major gluma marginata brevioribus villis ornata.
Semen oblongum, helveolum, nudum, duabus brevibus glabisque involucris seminatur.

Gramen typhoides, non rarum radice fibrata perennis, typha longa, glabra, aristata, interrupta
Locustae solitariae ramosis venis inhaerentes
Mitratae, glabrae, aristatae, palea colori dorso cinereae
Semina parva, teretia, dorsum conicum, nudum quod duabus membranaceis glumis custoditur.

7 Gramen typhoides, cono longissimo, interrupto, villosa radice fibrata perenni. Gramen typhoides maximum longissimum interruptum et villosum
Locustae mitratae, aristatae, dorso et aristis et longis villis
Semen parvum, brevior, conicum, flavicans, quod duabus membranis involutum

6 Gramen spicatum, spica cylindracea, brevi, radice nodosa T.
Locustae compactae mitratae, dorso villosae, aristatae
Semen parvum, conicum, nudum, quod inter bina gluma nullis iacet in maturitate

9 Gramen typhoides, maximus, spica longior C.B.
Locusta conferta, mistivata, aristata, villosa, conferrissima
Semen in membranaceis glumis subrotundum, fulvum quod spoliatum ad rerum ortum.
Radix bulbosa.

10 Gramen typhinum, typhis longis, gracilibus
Locustis exiguis, densissime congestis in secundum elatis. Hinc typhoides agrestis, I.C.B.
Locusta remida ex duabus glumis ita breviter aristatis, ut sanctae cornicis vestigium imagine exiguis villis ornata, carens glabra, densissime circum digesta.
Semina ex rotundo longa obtuso fine, helvecola, nec omnino libris involuta
Circa mare superest et in aliis locis gignitur, plerumque ramosum.

11 Gramen spicatum, aquaticum, spica cyperacea brevi. J.B.
Cornus in longioribus caudicis usque ad digitos et in minoribus minor
Locusta exigua densissime constituta ex duabus glumis in brevissima arista productis, aequalibus, dorso viridibus et villosis.
Folliculus ex duabus brevibus membranaceis, quarum una saepe in arista producitur, saepe mutica.
Semen subrotundum, miliaceum, fuscum, coni viridis, nov maturitate palea obtusis

12. Gramen typhinum, minor spica phalaridis, duriore subfusca Raub. Scon. 14.
Gramen typhinum, locustis minutis, glabris ad apicem tres se concentrantibus.
Radix annua, tuberosa, fibrata. Culmi pedales, bipedales et altiores in quibus nodi discreti, unde etiam varii nascuntur, rubri, firmi, crassis paleis tecti.
Cornus IV, V, VI et VIII etiam digitos longus, angustus, viridis, cuius axis, pars brevis, venas densissime inhaerent locustae, viridis, glabra
Locustae ex duabus glumis carnis, dorso curvatis in brevem apicem, ubi conveniunt in seriosa obtegentes.
Folliculus exiguus, in quo semen subrotundum, fulvum, binis membranaceis involucris obtectum.

Gramina spicata: Locustae a calyce communi binae vel ternae
Locusta ex binis glumis quibus III stamina et III apices, ac semen continetur.

1 Gramen montanum, pumilum, spicatum, pomposum, amethystinis splendentibus glumis Pluk. Almag. 173.
Stirpis cuticulae et perennis, multis foliorum vaginis cauliculos amplexantes sed vaginae interiores rubaliscunt, quibus caulicules
sed ima excipiuntur ubi inveniuntur
fere nodosi continentur.
Spica in summo parva amethystina:
Locustae binae vel ternae calyce communi qui binis glumis acuminatis constans, continentur.
Singulae locustae ex duabus glumis amethystinis, quarum major, dorso et marginibus exiguis, villis, dorso autem arista ad apicem producatur, in brevem aristam desinit.
III stamina. apices III longi, gominati
Semen cum bifidata et cirrosa radicula
seu flores ita appareat, marcescentibus apicibus, glumae brunnulae patent. Tunc est Gramen glumis canis C.B. Th. 154.
Est a hinc discriminat major, in qua spica major, ex glumis omnibus patentibus.
Vero nunquam floret.
In frigidioribus alpibus, ut in Veribus rerum minimum reperitur, nunc capitosum, cuius
caulculi

13 Gramen typhinum, montanum, spica gracili ac variis folliculis mistivatis, glabrisque constata.
In montibus provenit Helvetiae nascitur asperas et apricas sedens incolens. Radix fibrosa bifida bis perennans. Folia angusta. Caulis tenuis pedalis, et sequentes. Cornus angustus quatuorque bipedalis, quasi quo folliculi solitarii vario ordine disposita, nutantes locus.

14 Gramen Alopecuros minus, spica longa C.B. Pin. 9 Theatr. 57
Spica duobus digitis modo major, modo minor in qua pili ramosas venas quae acinos sed e nodis orientur, corpore insinuati implicantur. Binis glumis aequalibus, pilosis hirtisque quarum una prope summitatem e dorso arista emittit constans. His glumis servatur semen secales quasi forma, quod dum maturescit, in magnitudine vestitur, quod folliculis pluribus ad eosdem calyce carn.
Radix longis, pilosis, ramosisque similis inerit.
Culmus pedalis, vel cubitalis, teretis, infima pars subrubet in quibus nodis discretus, unde folia oriuntur, quorum ultimum ad dimidiatam paniculam erat, et nonnunquam a binis efficitur. Folia ceruta longa, acuminata, mollia, usque fere villosa, sed desinit villosiora, nullo nervo eminente quorum vagina culmum amplectens longa villosa, margine villosiores.
Coni IV, V, VI et VII digitos longa a dimidiata asci in gracilitate fastigiata. Ex nodis ramae, venae inaequales oriuntur in pluribus ramusculos quibus seminum ordines densissime congesti non paniculas efformant, quemadmodum sed venae duo ascendunt, decrescunt, idem ex secundo nodio minores invenientur pro in secretalia vera. Propterea quae illa ex nuda cernitur, sic a secundo ad extrinsecus ordine.
Ordines III, vel, vel plures folliculos servant qui binis acuminatis glumis communibus semen margine membranaceis albidisque dorso viridibus, et villosis. Folliculi denique singuli duabus glumis constantur, quarum una longe major, acuminata, villosa in brevem aristam producta, margine albida et cavo longitudine dorso viridis. Altera albidior, angusta, neque acuminata. His continetur semen longum, rotundum, fulvum coloris, quod solutum spargitur. Apices III secundi gominati.
Radicamis affectio semine, gerit.

cauliculi semipedes minores, graciles, brevioribus tamen foliorum tubulis firmati. Spica exigua ex amethystino pallescens, cuius glumae pectinato longioribus aristis ornantur.

4 Gramen spicatum, alpinum, spica brevi globosa candida, locustis brevioribus aristatis.
Caespitosum surgit, radice longa fibrata, multiplici, repente praeditum. Folia brevia latis et albis cuspidibus circa caules, et foliorum fasciculos circumdatum, solura pauca angusta, et digitum unum attingentia. Subsunt alia folia longiora ad IV digitos, sed angusta, quorum infima circa caules tubulata ex imis nodis (quod mirum bina vel terna ad inferiora caules nodis cavent) nascuntur. Glabra omnia, sed brevissimis uncis, rarius marginibus aspera. Caules graciles, semipedales, aut minores, in quibus summis spica parva, candida, globosa, candidis bracteis suffulta. Unicuiusque fere ternis iunctis calycibus qui binis carnosis bracteis efformantur, acuminatis carnosis, nitidis semibusque. Vniculi binis glumis candidis, longitudine, dorso cuius albis, margine brevissimis villis ornati, quarum major et carina antrorsum desinit obtusa a dorso brevissima aristam excellit. Hae III stamina, et apices III longi geminati, brevissimi lutei, ita semen circumdantur acuminatum, gilvum nitens, cui bifidum, cirrosum, et longa, albis rubis commixtum.
In stylis apicis dorsis repetitur.

Gramen cuspidatum J. B. II. 466
Spica longa, cuius arena circum axim affixa ad una parte bracteas et folliculos digerunt. In arena ramosae sint, ab extimis ramis palmatae surgunt. Bracteis longis dorso asperis hinc et hinc affixis. Hae palmati ramuli ad folliculos interiores approximantur, qui breviori arena insidant. Folliculi bini, trini, et quaterni absque calyce communi qui binis angustis glumis fit, nascuntur a stratrica. Singuli fiunt binis glumis asperis, quarum major in brevem aristam producit. Hae stamina III, apicesque geminati III, et semen continentur, altera gluma angustior apposita.
Semen longum, gilvum, sulcatum prae, cuiusque quae binis glumis aegritudo descendit, palmatis bracteis ad hoc venientibus.
Gramen spicatum, palmatis bracteis ad interiores folliculos brevioribus aristatis appositis.

2 Gramen alopecuroides, spica aspera C. B.
Gramen spicatum, spica brevi, crassa, aristata, folliculis inter palmatas bracteas sitis in una parte emergentibus.
Spicae teretes seu vermiculi palmatim in una parte vestiuntur, in quibus extimis et summis nunc unus, nunc geminus, nunc nullus semina vel vesiculae apparent. Sequuntur inter binos acus folliculi qui ex binis glumis contecti. Glumarum extrema et major, angulose aspera in longam aristam producta semen excipit, cui brevior, nullis neque aristata gluma alia opponitur. Semen longum, exiguis villis interspersum, bifaria, interdum ex gemina rubra, albos, nigros instar floccis emittens. Glumis circumdatum de labitur. Stamina circum stylos, quibus apices longi, lutei, geminati breviores cohaerent. Quorannis de semine surgit circa Vergiliarum occasum maturitate nascens.

3 Gramen cuspidatum, spica hordeomorpha, longioribus aristis se necessitatis. Hist. Gram. cap. Gramineis Alopecuros. C. B. spica aspera. C. B. caniculis major.

Gramen Caesareum spica longa, crassa, inter
rupta, aristata, folliculis intus palmatas
bracteas sitis in una parte dispositis
spicae proximi graminis in longiores fol-
liculos in hoc conveniunt per his longis insi-
dentes; idem omnia quae in illo nondum
patuerunt. Semen nitidum, gibbum, non comprs-
sum sulcatum, quod glumis firmiter haerentibus
demitterunt.

Gramen hordeaceum minus, et vulgare C.
B. Pin. q. Theatr. 134.

Spicae III vel IV digitos longae, nonnunquam
duabus solum nacae, productiores. Semi-
in his et reami ab eodem nodio exeunt folli-
culi, nitidi acuti, in summo aristati singuli
firmati. Acum duo longiores, latiores, et semi-
no villosum ordine per marginem excisi: ter-
tius minimus, rarus ad interna glumam
exponitur. His, dum crispis floribus ne gluma
longius a semine recedant, prohibentur.
In singulis folliculis hae glumae collocatae
quae hanc major, extenior, aequae in longum
aristam desinens, infima parte sinuata,
duas apices geminatos et cuidam turbatos
nitidae spadicina, et semen complectitur
cui circum bina membrana albida in fila
desinentes constricta. At semen quod
in medio folliculo, terenque ad maturitatem
venit, longum est, in sulcatum desinens,
sed, helvolum, gluma utrique inuestitum
delabitur.
ad hordeum videtur accedere.

2. Gramen spicatum secalinum, minus. T. I.
minus est quam illud, et minoribus spicis fertile
spicatum acus referens, et non nisi crassiori
folia foliorumque cuspide brevi aliquo modo.
In spica et singulis nodis reami foliorum
sulguntur et singuli reami acutis teretibus
quorum reamis ad minores glumas tacens, brevis
stipantur. Gluma extra semen bina, quae
major imbricata in arista producitur. Porro
semen longum per dentatum sulcatum, fulvum
cui unum gluma similiter commitatur.

3) Gramen spicatum spica angusta, reamis
folliculis ab eodem nodio, et reamo aut sti-
pitis, bulbosa radice. Gramen secalinum,
bulbosa radice, seu ex Theo Bauhini Bas.
lon. 112. Scheuchz. Hist. Gram. 19.
Spica angusta, unde oriuntur reami folli-
culi ab eodem nodio, singuli reamis acutis
stipati, quorum duo exteriores majores, latio-
res, sublimi villa cui aristarique, et reamis
ad minores glumas minimos, violaceis.
Folliculi binis glumis fiunt, quorum ad latera
positorum gluma major imbricata, media a-
nisata. Omnes summae ex villaceo gravia
semen longum helvolum, striatum, quod
glumis sibi adhaerentibus delabitur.

I. Triticum siligineum, aristatum, spica albida, culmo [illegible] grano ex rubio pallido. Siligo veterum. [illegible]. Huius granum ex Germania, Illyrico, Graecia; praeterea ex Sicilia et [illegible] universa Italia nobis delatum est. In Cisalpina Gallia frequentissimum seritur. Nam pingui solo maxime laetatur. Ex huius farina candidissimus panis paratur. Alibi minus frequens inveniturs satum. Hoc esse veram Siliginem ex Columella declaratur, dicente: Triticum Trimestre ad Siliginem pertinere: Trimestre autem Triticum vix ab hac separatur, exiguis neque Aristis quae ex prima gluma extra attolluntur. Gaspar Bauhinus, qui Triticum siligineum constituit, et veteres Auctores laudat, veram Siliginem [illegible] ignorasse videtur. Ceterum in Matthiolo [illegible] Triticum longioribus [illegible].

Tab. Fig.

Molli atque innani palea geniculis interrepta surgit; in qua summa spica gignitur qualis in Tab: picta subjicitur. Granum quod a glumis facile separatur non magno oblongo in sulculum ab una parte subsidens colore ex rubio pallidum. Seritur autumnali sidere citius in gracili terra, serotinum in ferraci et pingui arvo, ubi si varium spargitur multiplici culmo ex uno grano surgit. Circa solstitium Demetitur. Exterior gluma citius quia carpta funiculis parvis accuminatur. Porrecima quae major, in aristas producitur. Grana gelarungeae binae ad maturitatem veniunt, in reliquis distinctis. Annus ubertate respondet, etiam reliquae quarenae perficiuntur.

II. Triticum siligineum, aristatum, spica albida, grano ex rubio pallido, culmo parto.

Huius semen ex Graecia accepi, et Bisantio. Differt culmo toto medulla referto.

IV. Triticum siligineum, aristatum, spica albida, grano ex rubio pallido, glumis villosis. In agro epidaurico, Neapolitano et in aliis regionibus colitur. Glumis tantum villosis non laevibus a primo separatur.

V. Triticum siligineum, aristatum, spica, et grano rubio. [illegible]

20) forsassa Triticum spica et granis albis aristatum Rai. Hist. 1237. Synops. 366. Solind. Gramen Angul. Pol. Virg.

21) austris elocat, et in Pinace 21 Triticum typhinum simplici folliculo, cui Triticum typhanum subiicit, ad siliginem referendum existimo; quamquam enim quod simplici folliculo conclusum asserit, id vel neque in siligineo, neque in alio ad hoc genus frumentorum, quemquam ab hac sententia revocare non debet. Hoc probatur facto non ex aliquo exemplo probando sed ex ceterum historia sine non previsio inconsulto prosciit, atque Bauhinus illud Triticum typhinum sicut typhanum cavealem multiplici folliculo Pin. 22.

/4

Triticum cognoscitur spica ex granorum ratione composita, qui ex geniculis alternatim ex oppositis surgunt: glumis in quarum extrema textura finitur, duae granum amplectantur, quarum una extima prorsum major, et saepe in aristam producta altera ex interno latere quarum apponitur, reliqua duae ternae inter has collocantur: leve integerrimo, nubecula staminibus apice quaternarium triva quarum oppositis. quarum sulcatio, non accurate excavatur, cui tenella granula rubra ramosa ac villosa apponitur.

Frequens ut primum inuenitur, quin saepe utrumque mixtum spargitur, et tollitur.

VIII Triticum siligineum, aristatum, spica et grano robio, culmo farto.

Vt primum a secundo secernitur, ita ab hoc quartum.

IX Triticum siligineum, aristatum, spica et grano robio, glumis uillosis.

Vtrumque ex Sicilia, et Epidauro accepimus

X Triticum siligineum, aristatum, spica et grano robio, glumis fuliginosis.

Culmus inanis, a granum colouratius; gignitur in utroque Byzantio et Neapoli delata sunt semina.

XI Triticum siligineum, aristatum, spica et grano robio pallido, glumis ex coeruleo coloratis. Triticum I. Comp. Bot. Tab. 30.

XII Triticum siligineum, trimestre, spica alba, grano robio, glumis extimis in aristam productis. Triticum aestiuum C. B. Pin. 21. Verno tempore ab omnibus seritur. Nos per autumnum serere solemus, et meti maturo eo tempore quo siligo legitur.

Tab. Fig. πυρὸς τριμηνος, ἐκτάσιας

XIII Triticum siligineum, trimestre, spica et grano robio. Triticum aestiuum, siue minus, spica rotundata subrufa Comp. Tab. Bot. 30.

Vtrumque cum cognato seritur, et tollitur maturo. Nos utrumque separatum per plures annos cultu perpendimus, nunquam dissimile experti.

XIV Triticum siligineum, aristatum, spica alba, gracili, grano robio, paruo.

Tab. Fig.

Apud Illyrios, Thebanos, Spartanosque in agris habetur, ex quibus ad nos uectum est, et quod diutina cultura probauimus. Spicis paruis et aristis ex extimis glumis paulum se attollentibus, ad uernum Triticum accedit, sed, quoniam longe minus, in propriam naturam recipitur. Per autumnum serere solemus. In serioni tempore etiam Byzantio delata.

Triticum Vernetta Caesalp. 173. Triticum aestiuum, siue minus, spica alba, cuebrouidoyanos Comp. Tab. Bot. 30. Grano Mayolino Pool. Vill. Ital.

XI Triticum aristatum, spica albida, brevi, quadrata, grano parvo robio, glumis extimis in aristas surgentibus.

Tab. Fig.

Hae aristatum aestiuae, vroscinae, trimestri tritici sedem dedimus. Moth. atque inani culmo nititur multiplici tamen semine solum nanciscatur. Spica brevissima quadrata, laevis, in cuius extremitatibus tantum grana manuvantur aliquamdiu duobus aliis glumae extremae glumae omnes in aristas attollunt, sed in longiores extimis (vroscinae) in caeteris contingit. Grana oblique sunt forma ut in siligine, robia colore, sed qui ad rubrum accedit.

Hae Graecia habemus, ubi maioribus servare respondere credimus, propter anim exiguas spicas, et clavum seminis inutilis, ita, cultrix fovet, si Graecis tantum affuerit, quantum nobis arvalis

Triticum siligineum, aristatum, spica robia gracili, grano robio, parvo.
Ex iisdem regionibus delatum, eodem cultu experti sumus. Colore spicarum a cognato distinguitur.

Triticum ~~siligineum~~ spica cum varis et parvis aristis, robia, conica grano robio, parvo. Si diligenter perpendimus, quamvis grano siliginis proximus, spicarum forma separatus. Se hoc arbitrio scripsisse Tab. Fig. Salv. 173 dicens: Granum Tritici candidissimum in spica sine aristis gignitur. Galbigia Avenionensis, Quod de Favina non de spicarum colore accipies. Plinius, ut in multis, cum hinc et hinc ex Graecis Latinisque suos commentarios consarcinat. De siligione minus perite locutus videtur dum lib. XVIII scribit: Tau sine arista est: Joan siligo excepto quae Laconica appellatur. Puto legisse apud auctores rationem Tau quod siliginem quae Laconica dicitur sine aristis indexit; siquidem communis siligo aristis armatur, quibus si caverit ad primaevam Triticum non accederet tanta similitudine, ut vix nisi gravis siliginis a Columella appellaretur. Non etiam potest, ut scripsimus fuerit Tau sine arista est, et siligo excepta quae Laconica appellatur. Quae nunc excepta nunc octava sedem iacet, ut ostendimus, immutatam suo loco in excepta. Caeterum non inconvenientia sequentes hoc nubicum quod ex Germania, agro Thusco, et Neapolitano, atque ex inferiori Pannonia ad nos migravit, siliginem Plinii non aristatam dicemus.

Palea est inanis, mollis, spica parva vix acuta fastigiata, et de perimo breves et raras aristas efferens. Gluma robia: grana glomerataque sparsa, robia qualia in minus savi. Maturitatem assequitur eodem tempore quo siligo, Octobri mense sata.

Triticum spica aristata, robia, granis confertis, semine robio. Puto esse Triticum typhinum, simplici folliculo, Hispanicum. C. B. Pin. 23, sive Triticum typhinum Dod. Pempt. 490. Nam nobis ex Hispania importatum fuit primum granum. Praeterea minus verum vediderim Triticum hoc a Bauhino relatum simplici ee folliculo; quippe nullum Triticum

(II Triticum siligineum, spica mutilata albida, grano et robio, palliolo. Triticum XI. Comp. Tab. Bot. 32. Solo et Graecia, et Sicilia defensi.
Transfer ad secundum.

XVI Triticum spica robia colorata cum aristis et granis albis, grano et longo rotundo et palliolo, cum uno summo fulvo.

rale inuenitur. Nam in singulis ordinibus grana singula ternis glumis continentur, mediis autem tantum binis. In huiusmodi ordinibus grana terna et quaterna ad maturitatem plerumq; transeunt, duobus reliquis, quae etiam in omnibus spicis non manifestantur, inter glumas inanibus iacentibus. Hinc cedere licet hoc triticum non distingui ab illo, quod idem Bauhinus, eiusque frater Ioannes, ac Tournefortius Triticum rufum hexastychum dicunt. Palea inanis surgit ac molli spica, crassior quam in Siligine, sed breuior. Aristae robiae, longiores, et rigidiores. Grana forma, et colore qualia fere in Siligine. Per trituram facile grana in area discutiuntur. Si Octobri Mense terra committatur, circa solstitium maturum metitur.

Triticum aristis carens, glumis ualidis, spica albicante, et grano. Triticum hibernum, aristis carens. C. B. Pin. 21. Triticum spica siue gluma albicante, granis etiam albis Mor. Hist. Oxon. III. 175. Triticum uulgare, glumas trituranto deponens I. B. II. 407. Triticum aristis carens, spica et granis albis Raii Hist. 1351

Spicis firmioribus, rigidis glumis, culmo uaido, granis maioribus a Siligineo separatur.

Triticum spica albicante, aristis carens, glumis ualidis grano magno luteolo. Triticum hybernum, aristis carens, grano luteo C. B. Theatr. 352. ex Riuerio semina iam olim accepimus.

Triticum spica albicante, aristis carens, glumis ualidis, grano robio, magno. Triticum spica mutica, albicante, granis rufescentibus siue Triticum mixtum. Mor. Hist. Oxon. III. 175

Triticum spica albicante, aristis carens, glumis ualidis, grano robio, magno, culmo farto. Vtrumque in Cisalpina Italia cultum legimus. His robiis cognata censeri potest, quod Fratechampius Hist. Lugd. 375 Blé bene, et Gros blé ab incolis appellari uadit, spica ferme mutica, grano maximum, et amplissimum, ad conficiendum panem minus utile. Hoc a Bauhino dicitur: Triticum rufum, grano maximo Pin. 21, et Hist. II. 407.

XXIII Triticum aristis carens, spica robia, glumis
uatidis, grano magno, robio. Triticum aristis
carens, spica rubra, granis rubris, culmo
luteolo uel stramineo Mor. Hist. Oxon. 174.
Triticum aristis carens, spica et granis rubentibus Rai. Hist. 1237.
XXIV Triticum aristis carens, spica robia, glumis
uatidis, grano albido magno.
XXV Triticum aristis carens, spica robia, glumis
uatidis, grano albido, maxime culmo farto.
XXVI Triticum aristis carens, spica robia, glumis
uatidis, grano magno, luteolo.
XXVII ~~Triticum aristis carens, spica robia, glumis~~
~~uatidis, grano magno, albido, culmo stramineo~~
~~tantum farto.~~

Nequis a nobis quid noueue constitui
opinetur, is sciat hoc discrimina
longe certissima nobis esse comprobata.
Coluncum plerumque inter se confusa
et immixta.

XXVI Triticum ~~spica albida~~ spica albida uel flaue.
Tab. scanto, longis aristis nunc flaue scentibus, nunc nigricantibus,
Fig. glumis longis et contusso marcula.
Fig. Fig. grano oblongo robio, albido.

Hoc genus tritici ceteris multoties minus
farinosa stali uocant, quod cum gra-
no oblongo, si Polonicum occipiatur,
accedat, quis esse triticum semine
oblongo C. B. Pin. 21, et Stearn. 371
integerrime opinabitur. Nam Bauhi-
nus quae commentatus, et Haller han-
rio fecisset sapientiae Hist. Lugd. 376
determinat et strigosissimum tritici ge-
nus esse quod rustici longum gran-
um uocant, grano longo, acuti, subacu-
minis glumis uestito: farne uel
egestate compulsis panem ac eo
conficere, uel alii suibus et gallis
nis adendum obiciant. Nostrum
granum est oblongum, ac particulo
robius, ex quo et optimum panem
et panes conficiunt. Stipula alba
surgit, frucia, medulla uacua,
ac multiplici. In summo emicat
spica longa angusta, longis aristis
nunc flauescentibus, uel nigricantibus
uiridia. Glumae oblongae fuscoruin
extimae ordines suffulciantes flauae,
arcosque coeruleo plerique, qui colou,
in aristis spicae, euanescit. Ordines
bina grana perficiunt, nonnunquam
tenia; quae per ristrum glumis
facile spectantur, et pluria ad corbem conuiunt.

(seriem repressa)

Quia vero cum ab illo quod ex Ha Pe. Hermario refert Bauhinus, non dubiis signis distinguatur, non minus ac quod ex Ruellio ex scripto idem Bauhinus coniungit. Hoc enim libro qui de natura stirpium inscribitur, cl. ingenio Ruellius antissimum esse

20 Bauhino Theatr. 373 Triticum longiori arista

maro, marvo, arista hordei similis, rubina, granum folliculo non facile deglubatur, nullis tamen aristis vestita

spica alba

triticum nempe

ca cerulea esse

similis, cum farina

farinola

cum antonac

glumis

coeruleis

accedat

triticum

spica alba

cum farinola

posse com-

coni.)

cocani carnaculo seminis facilius gentium sive scourgeon, fieri aquicolis usus propa nimius cum annonae primis menuria. Si ad hoc quicquid coniecturando assequi licet, etsi Joannes Bauhinus Hist. 11. 410 Cesparii sententiam opinionem secuterum, tamen curiosius adnotare accedit scribens sibi obsoleum triticum ac hoc Stuchardino grano et glumis longis, longis quoque aristis, quod triticum speciosum, grano oblongo inscribit. Scilicet alia refert, proecipienia 20 Dsit. Scilicet triticum spica flavescente, granum aristis ac vitro nigricantibus, glumis longis, grano vitreo pallido oblongo, culmo vero.

XXXII

Tab. Fig

Spica longa minor, grana eadem. Ex Apulia nuncian.

Tab XXXIII Triticum spica magna, aristis sequi longioribus, glumis longis, coeruleis, grano magno vitreo pallido

Primum ex Sicilia nomine Arnajocate, deinde ex aliis regionibus transmissum. Culmo magno, crasso quamvis tamen savgit. Spica magna, grana ovalis magna 52 conicus, glumis longis, coeruleis, cadunaro. Glumae longae colore cerulea, elegantes nitentes. Arista longissima, semipedem excedens, dura, aspera, quae ei interceditur glumis aliam elegantem. Ovium rovina semina gerunt, non nunquam si terra uberior, colliges, lemonnis indulgent, quarum duobus reliquis offeris. Grana magna, figura Siliginis, vitrio pallida, locula Consentiam, triticum aristis longioribus, spica coerulea (C. B. Pin. 5 Theatr. 572, quamvis granum colore non amplius vitreo niteat, ut docet Bauhinus, quod ex vitro pallet. Roberius Thobion longius a nostro discedit, qui triticum Bauhini sic describit Hist. Oecon. 175. Triticum maius vitreum, spica quadrangulari extenuante, elegantiat aristata et cum decent spicam esse quadrangulam, affirmat ad singulos angulos binis granorum seriebus disposita esse, grana autem glumis tectibus vestientibus tegi. Quae nostro non conveniunt, cui patro grana in ordinibus sequuntur (i doon) dum vocavimus. Triticum glumis longis aristis

XXVII Triticum spica oblonga albida, glumis longis ex coeruleo maculatis aristis nigricantibus culmo inani grano vitreo magno, figura siliginis.

Spica oblonga angusta, quatuor digitos longa laeves, glumae longae, maculatae ex coeruleo, quarum maculae in siccis spicis non apparent, aristae semper nigricantes, longissimae: grana magna, vitrea, forma siliginis

XXVIII Triticum spica oblonga albida, glumis longis ex coeruleo maculatis, aristis nigricantibus, culmo parvo, grano vitreo magno figura siliginis.

Triticum semina laeva sunt ex iis granis quae ex Asia Byzantium invehuntur. Inter se differunt caule, qui in altero semper infarctus in altero medulla plenus semper producitur. Grana in ordinibus vel terna vel bina.

XXIX Triticum spica albida oblonga angusta

Tab. Fig.

glumis longis, aristis vel vitriis vel nigricantibus grano parvo vitreo culmo parvo.

Primum Siculi nobis transmiserunt nomine

22 arista (A. Theatr. 308.)

Tritici quod quadraginta diebus perfitur sequentis temporis ex Cypro, atq. ex Africa accepi. Neapolitani quoq. Farriola nomine colunt. Quare par è credere cum in calidioribus locis tam cito ad maturitatem veniat esse ex genere Bimestrium, quod veteres memoriae tradunt, quin etiam Theophrastus, Lib. 8. Hist. Plant. memorat in Euboea quoddam genus ali, quod intra quadraginta dies maturitatem consequitur. Notis post 13. Octob. sevenitis cum siligineo admetendum se praebet.

XXIX.

aristis longioribus, terno ordine equidistantibus (Comp. Tab. Bot. 35) et glumis ex coeruleo variis. Quid hac rubrius? cui arrabimus? Spicis ne quae cordatae? an glumis quae robia? An elegantior aristata? Sana. Sanguis omnibus spicis sed color niger in omnibus spicis cum ab omnibus seriptoribus praetermittitur. Quare vel indistinguere illud triticum animadversum, vel aliud a nostro asscribendum.

XXXIV Triticum Robus, spica et aristis flavescentibus, glumis longis, culmo favero, grano magno robio pallido. Tab. Fig.

Bicanthum atque Africa visit. Ad Robus, Coloureallo proxit rufem, cum multis discrimina nominus. Hoc culmo firmo, ac solide constat. Spica longa flavescens, longis aristis flavescentibus. Glumae laeves, longae, ut sectim extinctae. Granum in ordinibus ternis et quaternis maturantur, rubis vehementis folliculos tantum assignantibus, magna, ex robio pallidis, glumis ipsis vix minutatione solvuntur.

XXXV Triticum Robus, spica et aristis flavescentibus, glumis longis ex coeruleo maculatis, culmo favero, grano magno robio. Tab. Fig.

ex Sicilia anno MDCCXX miles quidam arcuit. Sed caronis colurinas. Macula avescendo cupre evanescunt.

XXXVI Triticum Robus, spica et aristis robris, glumis longis, culmo favero, grano magno robio pallido.

Triticum in Italia et Sicilia. Spicam colove a XXX cognovimus.

XXXVII Triticum Robus, spica robia ex coeruleo varia, aristis nigricantibus, glumis longis, culmo macro, grano magno robio pallido.

Glumis varis, aristis nigris, culmo medulla macro a cognatis distinguitur. Hoc Italia tibi vindicat.

XXXVIII Triticum Robus, spica robia ex coeruleo varia, aristis nigricantibus, glumis longis, culmo favero, grano magno robio pallido.

Culmo medulla vetero differunt. In Neapolitano, Apulo, Siculoque novo cultus inceruit. In utroque grana per ordine ternis et quaternis crescunt.

XXXIX Triticum Robus, spica et aristis flavescentibus, glumis longis, culmo favero, grano magno robio.

XXXX Triticum Robus, spica et aristis flavescentibus, glumis longis, culmo macro, grano magno robio.

XXXXI Triticum Robus, spica robia, aristis nunc robris, nunc nigricantibus, culmo favero, grano magno robio.

XXXXII Triticum Robus, spica robia, aristis nunc robris, nunc nigricantibus, glumis longis, culmo macro, grano magno robio.

Omnia haec Italica, ex praeterni cultu semper eadem. Grana siliginis forma, sed majora et singulis ordinibus terna plerumque grandescunt.

XXIX grana in singulis ordinibus saepe, numero bina, nonnunquam terna magnitudine et forma Tritici trimestris. Spicae breviores vix digiti, aliquanto longiores quatuor pedes cuntur.

XXX Triticum spica albida compressa angusta, glumis ex coeruleo maculatis, aristis nigris, culmo favero, grano robio siligineo. Triticum glumis maculosis, aristis nigris (Comp. Tab. Bot. 35 Tab. Fig.

XXXI Triticum spica albida, compressa angusta, glumis ex coeruleo maculatis, aristis nigris, culmo ~~favero~~ tubulato, grano robio siligineo. 15

Spica compressa, angusta, vix digitos longa, ex coeruleo varia, aristis semper nigris munitur; grana in singulis ordinibus bina maturantur, per rare terna; forma et magnitudine siliginem vetere. ex Calabria misere.

XXXXIII Tab. Fig. Triticum Robus, spica compressa brevi rubra, robiis aristis, glumis longis, culmo pauco, grano robio magno. Spicarum forma et proprietas qualitatem venenosam. Sentiat pecora in ovibus crescunt. Neque glum, neque pauciora apud nos prodeunt. Hic maxima seca in Africa et Italia ad singularum mare sita conseruantur.

XXXVI Tab. Fig. Triticum Robus, spica contracta villosa quadrata, glumis longis aristis plerunque nigricantibus, culmo pauco, grano magno robio pallido.

* Hoc Africa vnumque nutrit. Spicae duos digitos longae, grossae. Grana robra pallida, ad modum siliginis in singulis ordinibus quadrarum plurima, vna nunquam. Aristae longae, firmae.

XLVII. Triticum Robus spica robia, contracta, villosa, quadrata, aristis nigricantibus grano Robio magno culmo parco.

XLVIII Tab. Fig. Triticum Robus, spica robia longa villosa quadrata, aristis robiis glumis longis, culmo nauo, grano magno robio.

Vtrumque in Tritico Venetias adueniens ex Graecia nauis sumus.

XXXXIX. Tab. Fig. Triticum spica compressa brevi lata albida, glumis ex coeruleo pictis aristis modo robiis, modo nigricantibus, grano robio siligineo

Spicae longiores tres digitos attingunt plerunq. breuiores, compressae, digitum latae, maculis coeruleis elegantes variae, qui color in albida spica ferme obliteratur. Grana in singulis ordinibus terna, et, cum stirps ubertate praestat etiam quaterna, forma et colore, ac magnitudine fere siliginis, verum paulo pallidiora. Palea firma quamuis medulla carens. Ex uno grano multi culmi surgunt ubi soli laetitia indulget. Telarum nobis fuit primum Epidauro, Deinde ex aliis regionibus.

XXXXIV Triticum robus, spica robia brevi compressa ~~albida~~, robiis aristis, grano magno robio, culmo nauo

XLIV Triticum robus, spica parua robia compressa conferti grani minoribus robii, aristis robiis culmo nauo.

* XLVII Triticum Robus. spica contracta robia villosa quadrata, aristis nigris, culmo nauo, grano, magno, robio.

L Triticum spica brevi crassa quadrata, glumis subcerulescentibus arvocerulei, aristis longis, nigris, grano magno, rubro, culmo vacuo.

Magno culmo surgit medulla vacuo; spica longior duos digitos assequitur sterilumque contrahitur. Glumae villosae arvocerulea. Aristae nigrae, longae, ex mediis glumis etiam elongatae; grana magna, rubra, figura siliginis. Seritur in Apulia. Sit-ne Triticum aristis munitum, glumis fuscis, hirsutis, quod commemorat in Phytologia Britannica et Merreti Pinace, ut Indiculus Synnopsis stirpium Britannicarum apertius indicat, quis pro certo asserere valet? sane inter hoc et cetera Tritici genera nullam interredere cognationem fidentius affirmaverim.

L1 Tab. Fig. Triticum spica compressa, brevi, villosa albida, aristis nunc rubris nunc nigricantibus, culmo ~~subfarto~~ farto, grano rubro siligineo.

Colitur circa Tunetum in Affrica unde accessimus. Spicae duos digitos raro excedunt, valde compressae. Grana in singulis ordinibus saepe numero bina nonnunquam terna. Et nunc fit spica quadrata.

LII Triticum spica compressa, brevi villosa, rubra, aristis nunc rubris, nunc nigricantibus, culmo farto, grano rubro siligineo.

Africanum ~~[illegible]~~ affinitate, differens a cognato proximo glumarum colore, quem perenni cultu semper retinuit: ~~[illegible]~~ Culmo farto, arcte inani arcuato a balteo Dimidiatum.

LIII Triticum spica compressa, brevi, villosa rubra, aristis nunc rubris, nunc nigricantibus, culmo vacuo, grano rubro siligineo.

LIIII. Triticum spica oblonga, fusca, villosa, aristis nigricantibus, culmo uacuo, grano contracto, rubro pallido. An Triticum aristis muticis, glumis fuscis, hirsutis, de quo supra mentionem habuimus. Nam quamuis genus Tritici stipulis foliis, et aristis nigris Post. Vill. 625

Tab. Fig.

LV Triticum spica oblonga ad sex digitos etiam producitur. Granorum ordines non conferti. In singulis grana non minus quam ternia, imo quaterna, perraro quina et sena, adhuc inanibus relictis foculis, colore rubia, dorso rumentia. Glumae villosae, ex cinereo albae. Aristae longae, nigrae, firmae, ex internis quoq. glumis exorientes. Culmus crassus, firmus quamuis medulla destituatur: Atque adeo multiplici fruge. Post Siligineum ad maturitatem uenit, eodem quamuis autumnali die satum. In Apulia et Sicilia cultum inuenit, unde habemus cereris dissimile.

LV. Triticum spica rubia, glabra, multiplici, aristis breuibus uel rufis, uel nigricantibus, culmo uacuo, grano breui, rubro, pallido. Triticum spica multiplici C. B. Pin. 21. Triticum cum multiplici spica, glumas facile deponens. I. B. II. 407. Grano del Grasso. Anguill. Par. VI. 97. Grano a vacemi Post. Vill. 629.

Ex inferiori spica usque ad dimidiam bordines in breues spicas se attollunt, quarum singulae suos bordines habent. In his singulis uel singula grana, uel bina perficiuntur, intermediis non se manifestantibus. Reliqua spica bordines gerit, et bordines semina terna et quaterna et etiam plura maxime seminant. Glumae laeues, rubiae. Aristae breues quoque, nunc rubiae, nunc nigricantes. Grana parua, potius ex rotundo oblonga, albida, uel pallida rubia. Calamus crassus ac medullo multiplici. Quare cum in Synopsi

LVI. Triticum spica rubia, glabra, multiplici, aristis breuibus uel rufis uel nigricantibus, culmo fauto, grano breui, rubro pallido. Triticum multiplici spica, caule non fauto Pluk. Almag. Bot. 376.

In synopsi Britan. Britannica 367 Triticum spica multiplici, caule fauto manoratum. Idcirco hoc LVI apud Siculos, Apulos, et Neapolitanos cultum non aliud habebimus.

[illegible] Triticum [illegible] cum [illegible] Neapolitanum [illegible].

LVI. Triticum spica robia, [illegible], multiplici, aristis brevib, vel rufis, vel nigricantib, culmo vacuo, grano brevi, robio pallido.

Culmo qui medulla caret, a vulgaro vacatur. In Italia cultum facile inveniretur. Triticum spica multiplici, aristis nigris Comp. Bot. Tab. 32.

Spicis villosis a Bauhiano separatur. In Casasina Gallia a nonnullis seritur, sed [illegible] Regionis vitio minus respondet.

LVII Triticum serotinum, spica albida, compressa, glabra, aristis plerumq. nigris, grano subrotundo, albido, culmo vacuo. Triticum spica compressa alba aristis nigris. Comp. Tab. Bot. 33. Primum [illegible] genus Apulum albo folliculo et nudo arista Pocr. Vill. 6 [illegible]. Tab. Fig.

Italia hoc ad panificium utitur frequentissime, ubi Siligo aut negligitur, aut pro terranum conditione agricolarum votis minus reddit. Solo committitur extremo Octob. Legitur peracto Solstitio. Spicae compressae, albidis glumis, et nitentibus firmis. Grano in singulis ordinibus bina, et terna, pervaro quaterna, et rare spica quadrata. Grana subrotunda, albida, quae facile triturando glumis liberantur. Aristae longae, rigidae, nigricantes, nonnunquam robiae pallidae. Culmus firmus, medulla vacuus.

LVIII Triticum serotinum, spica albida, compressa glabra, aristis plerumq. nigris, grano subrotundo, albido, culmo farcto.

LIX. Triticum serotinum, spica albida quadrata, glabra, confertis granis, aristis robiis, grano subrotundo albido, culmo farcto. Triticum spica alba aristis longioribus semine parvo subrotundo albido, ~~culmo farcto~~ Comp. Tab. Bot: 33. Tab. Fig.

Culmus validus, crassus, farctus, spicam explicat oblongam, angustam, quadratam, grana in ordinibus terna et quaterna albida, sive pallide robia. Glumae firmae, albidae, nitidae; Aristae longae, robiae serunt ad eundem usum.

LX Triticum serotinum, spica albida, uel pallide robia,
Tab. Fig. aristis robiis, utriculorum fasciculis ex interuallo positis,
grano magno, robio, culmo uacuo. Triticum spica alba,
utriculorum fasciculis ex interuallo dispositis Comp.
Tab. Bot. 33.

LXI Triticum serotinum, spica albida, uel pallide
robia, aristis robiis, utriculorum fasciculis ex interuallo
positis, grano magno, robio, culmo ~~uacuo~~ farcto.

LXII Triticum spica albida, oblonga, uillosa, granis
Tab. Fig. non confertis, aristis longis, pallide robiis, nonnunquam
nigricantibus, culmo uacuo. Triticum IV, et V Comp.
Tab. Bot. 31 Videtur Triticum cinereum,
maximis aristis donatum, eminendo glumas
deponens. J. B. II. 408. ~~Triticum uacuum, spica~~
~~[illegible] uel [illegible], [illegible] Dod. [illegible] uacuo~~
Culmus crassus firmas spicam producit oblongo.
Ordines laxi gignuntur, exibentes semina
singuli bina, terna, et aliquando etiam
quaterna. Semina magna, robia, figura
Siliginis. Aristae longae, rigidae. Ex multis
regionibus accepimus, sed et in Italia cultum
eximium obtinet fertilitate insigne.

LXIII Triticum serotinum, spica albida, uillosa,
Tab. Fig. aristis breuioribus, confertis granis, grano robio,
culmo farcto.
Asia, quae minor dicitur, in agris serit. Semen
Byzantio accepimus. Spicae breuiores sunt,
compressae, breuibus aristis munitae. Grana
confertia, bina in singulis ordinibus, uel terna,
robia, forma Siliginis, sed maiora. Calamus
crassus, medulla refertus. Tollitur post solstitium
terrae traditur post 30. Octob.

LXIV Triticum serotinum spica albida, uillosa, quadra-
Tab. Fig. ta, aristis nigris, culmo farcto, grano magno
robio. Triticum spica uillosa, quadrata longioue, aristis munitum Mov. Hist. Oecon. III. 176.
Spicae tres uel quatuor digitos longae, longioribus
aristis nigricantibus ornatae. Grana in
ordinibus terna, et quaterna, magna, robia,
forma Siliginis proxima. Culmus firmus,
durus. Apud Istrios cultum accipimus

LXV Triticum serotinum, spica crassa, quadrata
Tab breui, uillosa, albida, flauescentib aristis, culmo
Fig. uacuo, grano magno, subrotundo, albido. Triticum
spica uillosa quadrata, breuiore, et turgidiore
Mor. Hist. Oxon. III. 176. Triticum aristatum spica
maxima cinerea glumis hirsutis Rai. Hist. 1236; Synopsis. 367.
firma palea constat, medulla inanita; Spica in
summo fuit, tresue digitos longa, quadrata, crassa.
Grana in confertis ordinibus plerumq; quaterna, veli
quis duobus non explicatis. Aristae longae, firmae,
ex albo flauescentes. Glumae uillosae albidae. Grana
magna, subrotunda, albida. In Caesalpina Gallia
hae graciles agri conseruntur, quippe in pinguib
facile luxuria corrumpitur.

LXVI Triticum spica albida, quadrata, breui, glumis
Tab uillosis, acutis, aristis brouib, nunc rufis, nunc
Fig. nigricantib, culmo farcto, grano ~~praemo~~, albido,
~~uiloso~~ robio pallido. tota conferta medulla.
Gracili sed firma insula in spicam fastigiatur.
Spica breuis duos digitos nunquam longior, quadrata.
Glumae albidae, pubescentes, acuminatae. Aristae
non magnae, sed firmae, plerumq. nigricantes,
perraro robiae pallidae. Grana in ordinibus
fere terna maturantur, pallida colore, Siligine
maiora, et dorso tumida. Apud Thebanos Spartanosq.
collis.

Triticum serotinum, spica oblonga, robia, uillosa,
LXVII forma Siliginis, Aristis oblongis, rufis, culmo
Tab. uacuo grano robio, siligineo. Triticum spica
Fig. maxima tota subrufa, glumis hirsutis. Comp.
Tab. Bot. 31
Spica Siliginem robiae immitatur, ad sex digitos
producitur, ordinibus varis, in quibus bina, uel
terna semina ad maturitatem surgunt, robia,
facie Siliginis, sed paulo maiora. Aristae longae,
~~[illegible]~~ robiae; ~~[illegible]~~, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~. Glumae robiae, uillosae. Stipula firma, medulla
inanis, et procera. In collib, et apertis campis
maciorib cultum habet. Demetitur post solstitium.

LXIIX Triticum serotinum, varis ordinibus, spi
ca oblonga, robia, uillosa, aristis longis nigris, hais
culmo farcto, grano robio siligineo.
Non modo caule pleno, sed etiam spicis
compressionibus, varis ordinibus a LXVII
secaminum, et Triticum spica subrufa
glumis hirsutis, aristis nigris Comp. Tab.
Bot. 31

LXVIII Triticum serotinum spica aristata, quadrata, Tab. villosa, robia, aristis nunc robris, nunc nigricantibus Fig culmo vacuo, grano robio, siligineo.

Spica longior, quatuor digitos attingit. Granorum ordines conferti sunt terna ferme grana robia, et siligine maiora perficientes, non-nunquam, cum largior est proventus, quaterna. Aristae longae, vel rufae, vel nigricantes. Glumae robiae, et robris villis, molles. Stipula firma medulla caret. Serimus extremo Autumno; et eius messis circa solstitium peragitur. Ex Apulia importatum fuit.

LXX Triticum spica quadrata oblonga pyramidali, robia, villosa, aristis vel rufis vel nigricantibus, culmo farcto, grano robio, siligineo. Tab. Fig.

Spicae angustiores, et longiores quam in proximo. Grana in ordinibus terna forma et magnitudine siliginis. Culmus solidus, medulla plenus. Aristae longae. Ex agro Mediolanensi nobis delatum fuit.

LXXI. Triticum serotinum spica rufa nitida, varis ordinibus instar siliginis, grano subrotundo, albido, aristis nunc rufis, nunc nigricantibus caule tabulato. Triticum utriculorum fasciculis ex intervallo dispositis et spica subrufa Comp. Tab. Bot. 33.

LXXII. Triticum serotinum, spica rufa nitida, varis Tab ordinibus instar siliginis, grano subrotundo Fig albido, aristis nunc rufis, nunc nigricantibus, culmo farcto.

Verumtamen ad panem conficiendum, quam Pisanam panificandum Italia sequit. Calamus crassus, procerus spica longa efficit longis aristis armata. Grana in ordinibus singulis bina et terna

LXXIII Triticum serotinum, spica compressa robia nitida, grano subrotundo, albido, culmo farcto. Triticum spica compressa subrufa grano subrotundo albido Comp. Tab. Bot. Fig. 32. et aristis nigricantibus.

Spica compressa lata, brevibus aristis. Grana in ordinibus bina. Calamus fere cavus, medulla refertus.

LXXIV Triticum serotinum, spica compressa nitida robia, longa, rufa, aristis robris, grano subrotundo albido, culmo vacuo.

Triticum spica oblonga compressa

rufa, aristis longioribus Comp. Tab. Bot. 35.

LXXV Triticum sarotinum, spica compressa longa, rubra, nitida, aristis rubris, grano subrotundo albido, culmo favero.

LXXVI Triticum sarotinum, spica compressa longa, rubra, nitida, aristis nigris, grano subrotundo albido, culmo macro. Triticum spica oblonga, compressa, rufa, aristis longioribus Comp. Tab. Bot. 35.

LXXVII Triticum sarotinum, spica compressa longa, rubra, nitida, aristis nigris, grano subrotundo albido, culmo favero.

Culmos crassos, altos producitos hic segetes ferunt, mediisque in arvis prae Italiam occurrunt ad hominum cibum certos. Spicae longae, nitidae, bina grana non parva de singulis ordinibus emittunt, atque affluente soli uberrimo etiam quina vehunt. Aristae longae, frondosae.

LXXIX Triticum sarotinum, spica nitida rubra, quadrata, aristis aut rubris aut nigris aliis, culmo macro, grano rubro figura Silignis, sed crassiore.

Ad hoc igitur potest referri Triticum maius rubrum, spica quadrangulari splendente, aliquantum aristata Prov. Hist. Boany. III. 175, cui nomen Triticum (quod auctor hic subjicit) longioribus aristis, spica subcoarctata C.B. longe dissimile. Concentrice potius nostrum cognoscimus Triticum aristis munitum, rubentibus granis et spica, glumis laevibus, et splendentibus Rai. Hist. 1238. Ex satiuni in pingues terras hoc semen autumno serunto in mensem Iunium segunt. Vocant Ranegniano. Fertilis et magna stipula surgit. Spicae longiores, quadratae, digito, rotundine parvuo superant, plurimque trina IV consistunt. In ordinibus singulis grana bina, extrema, nonnunquam item quaterna in manipulatim explicantur.

Item Triticum durum, electrius, subrubrum, longioribus spicis quadrangulatis, et obtusioribus pollinis Cup. Hort. Cath. 214.

15

Secale cognoscitur glumis extimis, angustis, exilibus ~~non [illegible]~~, ~~sed [illegible]~~ ~~[illegible]~~ media gluma dorso qua parte imbricatae sunt, impositis; glumis mediis latis in brevem aristam productis quae per maturitatem a granis decedunt. Grana longa, angusta, conica, acuta parte affixa, et per se decidua, spica angusta.

Secale spica albida, dorso mediae glumae ciliari, grano angusto, vel rubro vel fusco. Secale hybernum vel majus, et Secale vernum seu minus C. B. Pin. 23. Secale Pour. Vill. 1144. Secale, et Asia Plinii. Triticum oblongum, ~~m~~ macilentum, vile seu rusticanum vulgo Jurmana o Jurmanu Cup. Hort. Cath. 216. Quod Tritici Jumani titulo a Siculis accepi.

Bifariam dividunt auctores in hybernum sive majus, et in vernum sive minus. Utrumque hoc nomine accepimus, et cultura legimus, utrumque ante hiemem nullo discrimine ~~[illegible]~~ segetem produxit. Spica quae brevior, granis confertior est, atque contracta: quae longior contra. Secale ut altius tritico surgit graciliori stipula, ita praecocius demetitur magnum in annonae caritate subsidium.

Secale spica et aristis rubris, dorso mediae glumae ciliari, grano angusto vel rubro vel fusco.

Quod albida spica gignitur, vulgo innotescit; hoc spica rubra circa Apenninum cultum non ita diffunditur et propagatur.

Macropyrum ~~[illegible]~~ distinguitur spica crassa, brevibus aristis, glumis magnis, sed extimis majoribus, quae in Tritico et Secale longe minores, in Hordeo nullae, grano magno oblongo, unde nomen.

Macropyrum ~~[illegible]~~ spica albida, aristis rubris, culmo vacuo. Triticum Polonicum Pluk. Phyt.
Tab. 231 Fig. 6. H. L. Bat. Tournef. I. R. H. 512.) Triticum majus gluma foliacea Bobart. ~~[illegible]~~ Triticum majus, longiore grano glumis foliaceis incluso, seu Triticum Poloniae dictum Mor. Hist. Oxon. III. 175. Rai. Synops. 367.

Inter frumenta cum haec seges magnis glumis praestet, quibus grana muniuntur, credere par est esse Triticum Thracium, scribente libr. Hist. Pl. VIII Theophrasto, aliud triticum ferre χιτῶνας πολλοὺς, ὥσπερ ὁ θρᾴκιος: quamquam enim tot glumas signat quot caetera, tamen quia magnae plures esse videntur. Nam extima adeo producitur, ut caeteras superet. Proxima item magna semina obducens, unde arista oritur. Arista longissima 4 digitos, plerumque magis contracta. Grana in ordinibus bina longa, pallide rubra ~~[illegible]~~ glumis involvuntur, quae inter haec explicantur, ut in cognatis generis tantum. Stipula crassa, medulla vacua. Serimus post idus Octobr. confecto solstitio, demetimus.

Macropyrum spica albida, aristis rubris, culmo farcto.

Agriostaui quod triticum silvestre significat
cognoscimus glumis asperis, quinis, imbricatis
et in aristas productis, apparet albicantibus, medijs in binas costas villosas elatis
granum excipientibus calicis, quamvis villosis
de Sorgion arista prodijs, tritica sine aristis
abiicienda parte semini apponimus. Hoc
inter spaturia collocari prudentissime, mollia na
seminis incrementum prohibebimus. Sta
mina tria sequantur brevissima, longis
spicatis terminata; suba a semine va
mosa, alba. Semen longum, parum se
calis, cui bina membrana brevissima, ac mollis, neque decidua adsitae.

Agriostaui spica et aristis albicantibus, grano
rubro. Triticum sylvestre Creticum
C. B. Pin. 21. Granum Creticum, spicatum
secalinum, glumis ciliatis Tournef. Coroll.
39

Agriostaui spica culmo et aristis
albicantibus. Agriostaui Creticum
spicis nigricantibus Bell. Epist. V ad
Clus. Triticum sylvestre, Agriostaui Cab. Ant.
Urbis quoque et Graecia, Illyrico, Sicilia,
agro Romano, Neapolitanoque
arquo et proximis maritimis oris
Velaria.

Hordeum cognoscimus spica nunc
depressa, plane lata, aristis quae
in tritico tabacionibus: glumis quatuor
quarum duae minores et brevi arista
donatae granum fulciunt, duae granum
amplectuntur. Unicum (acerrima in longas
aristas productum, intima mutilata
modolatae, modo adeo arctae, ut granum
sequantur. Granum ceteris minutio,
utrinque acuminatum, cui dat flores,
etiam suba, in vamos, ac filamenta spatiosa suba affigitur.

Hordeum hexastichum granis rotundis et retusis
prima solutis, spica longa albicante
Theophrasti seu Tritico albicante
C. B. Pin. 22. Hordeum vulgare ribos
Cam. Hort. 75. Hordeum medium seu
Gymnocrithon J. B. II. 430. Triticum
spica Hordei Londinensibus Rai. Syn. II.
245. Triticum asperum, spica Hordei
polystichi Mor. Hist. Oxon. III. 175. Ovio
tudo, o vulgo spicibus Anguill. Pav. Th.
96. Hordeum mundum Caesalp. 176.

Qui hanc spiciem tritico adiciunt, non
mota ipsius naturae, et certa forma
mutantur, sed grana glumis soluta
secantur. Quomodo id esse Hordeum
constituunt, cuius grana tenacibus
tunicis involuuntur. Positis quidem
legibus obsequi oportet, dum quid
ex adverso non obiicitur, quod naturae
repugnet, quae ante omnia spectare
debemus. Nemo sane quisque dubitet
hoc Hordeum esse indicabitur, si ad
cariata respiciat, quibus radice, cuno
folio, vagina, spica, arista, grano quae
proscimus inveniuntur. At grana facile
glumis liberantur. Profecto. Non licet
naturae nostris placitis vacare?

12

15

Non licet varietate cuncta miscere? Non licet prisco genuino hominis laborem
subducere et sua opera alio quam prudentiore? Inepissimi hominis est (ut
sæpe inculcare solemus) naturæ potentiæ nostris quibus cohibere cuius tanta est
vis, ut humanæ mentis inventio ne minimam ipsius particulam comprehendere possit. Quæ
scribimus, ad hominum commoditatem et usum laboramus. Varietas rerum, quo ex
majori stipitum uberiore excitamur sedulem, nostris conatus inanes esse cuius eximit.
Herba pro copia enitamur, ad naturæ majestatem semper vestigiantur. Hac
duce, hordeum nudum hordeo vestimus, nemoris varietatis amatorium
quæ hordeum nudum maxime probavit. Hac de causa Latini agricolæ vocitarunt
Latinis modios IX vel X in ingerere seremodos, quia Latinis avena glumis tectum
majus spatium in mensura occupant. Hordei autem, quia tunicis nudum, modios
V vel VI. Digitos longa albida avena circa
spica IV vel V digitos extendit, quamvis avenæ rectæ ex
digesta ostendit, quamvis non excellunt; quippe
ob nostro aceos hordeo non excellunt; quippe
fere ~~[illegible]~~ sanguent. Sectus singulis avenæ
avena ferunt, binis glumis exceptis, quæ extrema
major in longo et latus avistæ amicat in cauo imo
granum contentis intima mucrone ab interiore
parte granum cooperit, et teneat. Singulis
glumis extremis bini acus additi sunt ranquæ
filicea. Avena varia cernere tunicula et arvoccæ
extremo attenuata in oriquæ sulcus subsidunt
ab arvoccæ fine quo tenuis duritiem.
Satisque cum careris extremo attenuato,
quod ante careres fingar pervoccæ.
Hordeum hexastichum granis rotunis et rotunis
non rectis nascentibus, gluma acutissima
spica longa albida. Hordeum Matth.
Comm. Hordeum polystichum, cuiusmodi Lob. Icon. 26.
C. B. Pin. 22. Theatr. 439. Hordeum po-
lystichum asiaticum Tabern. Icon. 275.
Sed scriptores stipitis alterum ab altero excusserit,
et tota cerealium historia miscent et
confundunt, ita hordei imperfecta ve-
stigant. Hordei extrinsecus cuius granis repacti
morsu achaerent, gluma, bina discri-
mina invadunt, distichi et polystichi,
et polystichum in hybernum, cuiusmodique
distinguunt, omissis signis quibus alterum
ab altero separarent. Picturæque
quæ singulis apponunt, ~~[illegible]~~ hæsitantes
non confirmat, quin potius inconsultos
magis relinquit. Propterea cum Britannis
cerevisiam, ne unus stipitis, ut secalem
in cauna, atque hybernum distinxerit,
non ex stipitis qualitate, nam ex
serendi tempore. Etenim, ut pauca referam,
Casp. Bauhinus qui cerevisiæ moderatum habetur, libro cui Theatrum ri-
tuum fecit, de hordeo hybernum scribit id in quatuor cauis spicas, cum ab
ab agricolis quadratum sive quadrangulum, cæterum autem in sex cauis
distinguit, cum hexagonum utrumque icones ostendant. Equidem hor-
deum omne quod polystichon vocatur, hexastichon esse semper ar-
maturam, sicut obtusum sive brevem spicam producat. Propterea se
hybernum a cauno distinguitur cum Bauhinus in utroque Matthiolus
Sandas, qui unus rantum, idque prout universa scatia unigatissimo
mamovat unaque imagine qua Bauhinus in polystichio cauno unius
subtilis? Quapropter cum hordeum polystichon semper hexagonum
signatum, sive autumnali satione sive cauna tenus maturum, ac
serendi tempore in cauna atque hybernum separari, et secale quo
in cauna tempore hybernumque dividunt, cum eadem sit stirps, mani-
festum. Quod expressius Lobelius in Adversariis declarat, his de ver-
deo polystichio prostentari videtur: Notissimum inquit, nostras, quod a
sementis occasione in autumnale, et cauna distinguitur. Quippe illum
pingiori cauriacto, cum vestibili mandant, atque conjectantur, majusque so-

pluta et spica accidit. Verum certe, ut minore perficitur spatio, sic minus granum, minusque atque a gracilione ac stipula, cum spica prominit. Quod dilligenter perpendendo, non inuenio propter quod hybernum brachion spica caetera longior aestimatum. secus enim fieri oberat, si certum gracilior spica, hybernum crassior et maior praedicaret. Nonne Joannes Bauhinus hordeo quod hexastichum pulchrum appellat et cui certo a praeter modo conuenire affirmat, spicam breuiorem sed robustiorem esse, seris granorum ordinibus constantem concludit? Sed his et iniquis se ut certissimis adversantibus prostrabitis, noscere praeterea est propositum hordeum esse certum, cum Plinio, quod in satione x modis perficitur, quippe grana hybernio glumis inclusa maius spatium occupant, quam nuda, quorum medio ad adminus v vel vi ingero sufficient. Spica ad iv vel v digitos producitur, semper hexastichia, nullo signo nisi granis inuolucrorum a prima separatur. Seritur autumno, quamuis agricolae sapius circa a in pawagine, et in semen terra commiscrant.

20 ex qua coniectura ducit certum hordeum cuius figura magis elongatur, a 20. uitreus.

III Hordeum hexasticum, granis ternis et ternis per textum surgentibus, grano gluma inuoluto, spica longa, robia, aristis robiis.

Glumarum dolore aristarumque a secundo separatur.

Neapolitani ad satum misere Ciarello uernacula consuetudine uocantes (cui ad modum nymphaea caldo fari)

IV Hordeum hexasticum, granis ternis et ternis confertis, per textum surgentis, spica angusta contracta. fortasse hordeum polystichum hibernum C. B. Pin 22. et Theatr. 438. Hordeum polysticum hibernum maius Tabern. Icon. 274.

Spica longior trium digitis, saepe breuior. Grana per textus terna densa explicantur. Hoc cum hordeo hiberno, ut pingitur conuenire uidetur. Ex Germania transmissum perenni cultura comprobauimus.

V. Hordeum hexasticum spica breui, crassa, granissima, ternis per textus dense surgentibus. Hordeum Alpinum, polysticum, spica breuiore granis confertissimis Comp. Tab. Bot. 38

In subalpinis agris uere satum legimus, deinde ex Dalmatia Comes Antonius de Leonissa Patricius Patauinus nobis detulit. Spica uaste contrahitur in latitudinem extensa. Tuos pertaro digitos superat, saepe numero contrahitur. Grana confertissima stipantur, glumis uestita ut in II. III. et IV. Seritur post Idus Junias.

VII. Hordeum sylu. nymphaeis ternis et ternis ac [illegible] acubus cilii instar filosis uallatis, sine stolonis Plinii. Gramen hordeaceum minus et uulgare C. B. Th. 114. Gramen spicatum uulgare secalinum J. B. 3. 517. Hordeum spontaneum spurium stolonis Plinii Angustifaue Lob. Icon. 30. Oleo di Plinio ouero Orze Ruuario Ang. Pav. XII. 210.

In spica terna et terna ab eodem prodio nascuntur nymphaea, singula ternis acubus stipata. Horum duo exteriores et longiores aristae figura ad interna et minorem gluma appenditur. His duo stigmata floris, interna longiora semine gluma recedant, quo hiberna. Cuique semina bina gluma marginibus breuiter uillosa collocantur. Prior et exterior arque in longam aristam desinens, imbricata praebet ternos apices geminatos ex uiridi fuscos ac binas membranas albicas quae in himbriam finiuntur, nec non semen amplectuntur. Adjicitur ad uimam aterna minor, ac mucifera semen, maium, compressum, sulco a una facie signatum, hirsutulamque quod glumis tenaciter compressum, et cum iisdem seminatur. Cuiusque grana in singulis ordinibus explicantur, modum solutae perfectionem cernit. (quod pediculo caret)

VIII. Hordeum sylu. idem sed minus, spica acicula, et acubus non uillosis. Fortasse gramen Hordeaceum, minimum Boan. Icon. III n. 1.

Maxima sabulosa sequitur, per ceu spicam offerens: Radix fibrosa excipida. Caules ab uno semine saepe multi, nonnunquam singulares, semipedales, et pedales. Folia angustissima, uaste uillosa, ut Barrelierius exhibet, uillosis uaginis caules amplexa; uaginis ad imum caulem plerumque uillaceis. Non in caule quini, ex quibus superioribus ora uaginae minus hirsuta, quin summa folium glabra. Spica semuncialis, aut uncialis. In hac ex singulis prodiis terna nymphaea, et cui singula ternis acubus fulciantur, in utroque nymphaeo ad latera posito et alato, unus acus latior gignitur. Quod contra in uulgaro, ubi latiores ad medium nymphaeum stare reperiuntur. Acus non cilii modo uillosi, sed ro[illegible] oscillimis uillis sparsi, quibus et gluma, quarum major aristata. Semen longum a medio nymphaeo (nam extrema non perficiuntur) profunde sulcatum, fulcum, quod [illegible] cum glumis delabitur.

IX Hordeum sylu. perenne, spica uncialis flacca, nymphaeis ternis ternis acubus uallatis. Gramen spicatum, secalinum, minus C. B. Gramen secalinum, minus Rai. Hist. 1250.

Rodii affine, ac in diuisa, quae praegnatae [illegible] nos gignitur. Binos ternos ac plures caulos gerit, qui ad sarquinedone, et duo per fructuum solemus. [illegible] emeritur

VI. Hordeum distichum, spica longa, compressa grana tantum ~~bina~~ singulis per textus maturescentibus, reliquis binis effoetis. Hordeum distichum C. B. Pin. 23. Hordeum distichum aestivum trimestre minus. Tabern. Icon. 274. Hordeum distichum. Lobel. Icon. 29

Singula grana ad latera bina alia gerunt, quae nunquam crescunt nec perficiuntur, Theo spica distica relinquitur.

Tipha cognoscitur spica triticea aristis ~~[illegible]~~ vel varis et brevissimis praedita spoliata granis plerumq. binis per textus surgentibus longis, siligineis, glumis duris, firmis, quibus firmiter grana continentur.

Tipha spica oblonga, albida, textibus granorum vara, grano rubio siligineo. Zea ~~[illegible]~~ dicocos, vel Zea maior. C. B. Pin. 22. Zea. Mor. Tor Hordeum. Tabern. Icon. 201

Ut cetera frumenta, ita hor autumnali sactione terae mandamus post solstitium in sequentis anni maturam legimus. Stipulam firmam edit mucilla vacua. In summo effert spicam albidam, levem, nitidam, aristis fere mutilatam: Nam nonnullae spicae quasdam breves, praesertim in summitate emittunt. Textus granorum vari de axe prodeunt, et alterno ordine singuli bina grana matura semant, pervaro terna. Extimae glumae cavae, duae, rigidae in proximam incumbunt. Proxima paulo longior, firma quoq. quamvis non ita rigida. In se granum recipit. Tertia ab interna parte grano apprenitur. his tam firmiter granum continetur ut per ~~[illegible]~~ vi quamvis grana non adhaerant, ugin hordeo extricari non possit. Itaq. totus granorum textus tantum discutitur. Grana longa rubra sulco per longitudinem depresso, ad siligine accedunt.

11 Tipha spica oblonga albida, textibus granorum vara, grano rubio. siligineo

etiam pedes crescunt. In IV geniculo per magna in arista, qua ascendendo magis producuntur, posthabito geniculo quod ad radicem iacet. Folia in caule a maginis duas et vesicula longa duas lineas lata. Desuper omnia varia sparsa. Qua a radice longiora. Spica fere uncialis, sed alia brevior, angusta, angulata, flava, ac glabra. Nymphaea terna a prodiis quibus, quorum duo ad latera staminum, nubig. cacabus nastata, qui angusti, et asperi. Sed quae hac maturitatem non assequuntur, rabiig. ad minorem glumam fulciendam gerunt, cuic apprime cud sit minimus. Idem in medio nymphaeo assi non provocabitur. Hoc medium nymphaeum inter binos acus angustos ac separatos sedet. In nymphaeo bina gluma, quarum major aristata. Semen longum, sulcatum deliarentibus glumis delabitur. In Patruinis pratis qua Fiumpetri vocant, frequentissimum ea Horum.

D X Hordeum sylv. perenne, nymphaeis terminis quorum medium aristatum terminis acuminatis, radice bulbosa. Gramen secalinum, bulbosa radice seu ex Alpino Bauhini Baw. Scan. 112 n.° 11. Gramen bulbosum ex Alpino C. B. Th. 21

Spica angusta, cuique ad unum nodum terna adiunguntur, singula terminis acubus stipata. Quae ad latera procedunt, longiora quam in medio, nervum mutilata. Congesta terminos acus circum se fovant, quod medium nymphaeum spectat, latius quam extremum et terminis quo minor gluma fulciunt, minimum, ac cuidlabens; vacuum nudo ornatus. Medii autem nymphaei duo acus extremi, lati item, ac maxime hirsuti; terminus ultimus, minor quam in duobus ad latera constantes. Huius nymphaei extima gluma in longam aristam abit. Semen longum, canaliculatum, quod glumis involutum deficitur. Radix bulbosa, bulbis exiguis ad latus adnatis quibus propagatur. Folia inferiora varii filis vestita. Stem cuagina inferiores fuscescunt.

XI D Hordeum maximum, annuum, paucum, gracile, spica parva, nymphaeis terminis acutis eodem modo. Terminus acu natalis. Gramen spicatum, secalinum, maximum minus T. J. 516. Gramen secalinum latiusculum, et maximum Raj. Hist. 1256. Syn. III. 392.

Ab eodem semine caules multi, pedem unum ad inferiorem inflexi, nodisque saepe quinque secti; In quibus brevia folia glabra ex glabris vaginis accrescunt. Spica uncia non longior, glabra. Nymphaeum ad uno nodio terna terminis acutis stipatum quorum quae ad latera cuique semini insident, medium subsedit. Acus interni interna gluma fulcientes brevissimi. Acus extimi latiores quae qui ad medium nymphaeum pertinent. Nymphaeum ex binis glumis quarum extrema, et maior in arista desinit, longioribus acubus e medio nymphaeo o quod [illegible] semen hordeaceum, hol. eiusdemque praeditum glumis, firmiter adhaerentibus

Olyra cognoscitur spica virica decussata granis nec rectis neque binis, hinc gibbis, hinc subsidentibus in vinas glumis cortices granum firmiter continentibus, neque ejus virificationem permittentibus

I Olyra major, spica longa albicla, longis aristis vallata, caule vacuo, grano magno, rubro. Zeocrithon seu Oryza Germanica C.B. Pin. 22 Theatr. 421 Hordeum hirsutum Germanis Oryza J.B. II. 429.

Spica ad VI digitos elongatur, decussata longis aristis ornata. Textura oppositis, sed alternatim axis prodiis affixi, et inter se distincti: bina grana continent, nonnunquam tertia matura exhibent. Exterior gluma albida, inferior, firma, rigida media gluma comprimunt. Haec major in longam aristam promittitur, imo cauda et fera, ubi granum continetur. Addit ab interna parte tertia gluma imposita grano. Inter haec surgit tertium granum sed pierraro, binis tantum glumis comprehensum. Granum longum ad aris basin glumae gibbum, ab interna subsidens in vinam, summa parte villosum, forma fere siliginis, sed majus, rubrum colore. Non liberantur glumis per nubilos sed tertiae integri occurrunt granum, ersi glumae non ita comprimunt cum granis, ut in hordeo videmus. Palea firma medulla in hoc primatur. Ex Gallia Germania, Italico atque universa Italia accepimus. Rusticani Spelta vocant. Hordeum distichum spica brevior et latior, granis confertis Rai. Hist. 1243. Hordeum distichum spica lata, compressa, brevior Tourn. Hist. Oscon. III. 206 ad hanc stirpem non pertinet, ut Tournefortius censebat; siquidem ad hordeum distichon referitur.

II Olyra maior, spica longa albicla, longis aristis vallata, caule vacuo, grano magno, rubro

III Olyra maior spica oblonga rubra, longis aristis rubris, caule vacuo, grano magno rubro. Utraque ex Graecia invecta fuit

IV Olyra minor spica albida minori aristata, caule vacuo, grano minori rubro

V Olyra minor spica albida minori aristata, caule farcto grano minori rubro.

Vtraq. seritur in jejunis agris, in quib. cetera Frumenta effoetum solum non patiuntur.

VI Olyra minor, spica robia, minori, ~~aristata~~ aristis robiis, caule tubulato, grano minori robio.

Ad Apenini radices cultam legimus.

Zea cognoscitur spica depressa distica, conferti granis latis et depressis non sulcatis, utrq. extremo acuminatis, quibus dum florent, ruba ve- nosa ac in ipsis filicula adhaerent. Sinis non vanis albicis mollibus non decidunt, et ex summo indurat.

I Zea spica albida distica aristata, grano compresso robio pallido. Zea Briza dicta vel Monococos Germanica C. B. Pin. 23 Hordeum distichum spica nitida Zea, seu Briza nuncupatum

Grana in singulis ordinibus, ut plurimum singulo ad maturitatem transeunt; nonnunquam tamen etiam bina crescunt; quod ostendit non semper esse Monococum. Id manifestius est in spicis quae ~~non~~ rubigine infestantur; quippe in singulis ordinibus bina semina turgent, ita deductis glumis, ut grana apparent, quemadmodum in Secale, fitq. spica ut quadrata, in qua aristae longae ex duabus lateribus crescunt, ex tubus aucep. reliquis minimae existunt. Aristae fere albidae, nonnunquam nigricantes. Euenit etiam ut glumae nigris maculis inficiantur. Sed haec discrimina ex cultura non semper sequuntur.

II Zea ~~spica~~ distica robia spica et aristis robiis, grano compresso robio, pallido.

D

Phalaris cognoscitur spica densa, granorum textibus circum axim digestis, glumis setis granum accipientibus, quarum duae extimae compressae et cauae interna cum grano excipiunt, binae mediae ad granum appositae in extimis continentur, binae reliquae crassae et rigidae. Granum inuoluunt, nec ipsum per trituratione demittunt, grano longo, tumente ventre, et sulculo per longitudinem insigni.

I D Phalaris annua spica albida, seminis inuolucro albido, villoso nitido, semine fusco, utrinq. acuminato. Phalaris maior, semine albo C. B. Pin. 28 et Theatr. 534. Phalaris I. B. II. 442. Gramen spicatum, semine miliaceo albo Tourne: J. R. H. 518

Lucci reini sicci in inanis glumis circa semen ad ruborem accepta in cinis spicarum, digesti, staminibus

II D Phalaris spica albida, seminis inuolucro conico nitido villoso minori grano flauescenti

22 flore imperfecto, aristis tranuersis apice donatis, citra granum dispositis, glumis granum finiitur continentibus, glumis aetatem; quarum una extima, (proxima) ficit hoc acuta in arista abit, et cauliculus renuit ad gramen appositis

D

III Phalaris annua, spica brevi, seminis incolucro, minori, nigricante, villoso, glumis minoribus acuminatis. Gramen spicatum, semine miliaceo, minore nigro J. J. 519. Phalaris semine minore, nigro Mor. H. R. Bles.

Spica ovata, paullo longior, et minutis glumis, et acuminatis. Capsula seminum minores.

Hordeum spinis, in altero grano ruba adest, et aristae sed albidi, et exiles

D IV Phalaris pseudonis, spica longa, glumis granis, radice vagante. Gramen spicatum, serotinum, semine miliaceo, radice vagante J. Inst.

Radice nodosa, dura, longa, pallida, repens, ex qua quotannis culmi et collum nuli et ramos nodos, per ultimos nodos in incommoda distincti. Sit summo spica, cum conus duabus unciis longior, sed minus crassior, quod in annua: Infimae crura ramosa et crebra altius surgunt, unde conus quasi in ramos diuisus apparet. Calyces minimi et seminum inuolucra albida, aut pallida villosa, non adeo compressa, quale suis gignit.

Oryza cognoscitur phoba pallide rubra
de qua & crenas dependent nymphaea
compressa et fere orbiculata glumis binis, cauis,
firmisq granum excipientibus
desinens, minori iungitur: n
parte firmiter granum
exiguis glumis suffulciantur
acrochiris iunguntur, a
cum glumis, relicto in
Oryza phoba pallide ru
grano compresso ca
Plinii Dioscoridis,
Sorgus cognoscitur phi
uel breues, uel oblongu
inherentes dependent grana. Grano
depresso nulla tunica ut Milium et Panicum
binis glumis excepto a quibus per maturitatem
descendit. culmo fereto, foliis arundinaceis-

que per internodia ex cillosis podiis
nascentur. In crenarum vaginiculis
nymphaea solitaria quae binis glumis
oriundis prouocatur sessilenta nouum, in-
aequalibus, albidis, cillosis, acuminatis
ipsa nymphaea binis glumis compressis
albidis, cillosis, cauis (quarum una
maior in longa arista occultatur) se mutuo
excipiantibus, duris, asperis, primum ex
nidibus, deinde albicis, dumq grana colunt
his duo pallida et mollis membrana quae
conglobescunt, sed semen comitantur
... Eisdem ... stamina
... aricas longas, longa et
... rubra parva
... 15

Triathen striatis genus flouis imperfecti, cuius semina staminibus apicibus ornata tenuo calyce circumdantur, et extrinsecus in capsulas glutinato compreuentur, et cum eodem seminantur, ut in Phallapele a qua caeteris partibus separatur. Triathen procumbens, cillosa, caulis polygonofat polygonio, nymphais et semine prouicitur triadicum. quoniam singula nymphaea partibus aristis mucronatus, intermedia exorientibus. Quamuis humile, lacifolium, lobis grauis, varioribus, aristis rigidioribus donatis Mouis. Hist. Oxon. Part. III et Bobartio, qui strumoribus in Monte Laramino collegerat. Quamuis seminum, ovum hirsuto folio granicalis echinatis, singularibus Boc. Thes. 56 Tab. 53.

Triathen culiaris striatis figura Phallandi dissipatissima, etsi nymphais et semine quodammodo concordant aliam nomenclaturam vegetant, quo facilius cognosci possit montes humiliores et valles opacas diligis inspiratura nos in horto sedem dedimus, quae sol nunquam tangit. Sed per multos annos durat, firmata, sed ... uiridi facie se spargens. Caulis pedalis et cubitalis supinus, sumuitate quae semina parit, diuaricatus, teres, striatus, a radice ramosus, qui cum ramis rarus nodosus usque ad ultimam cuspidem (quae ante oscillationem seminalis fastigium condituit) internodiis primum semicalibus, deinde unciatibus, et longioribus. Ex singulis nodis tam caulis quam ramorum quamuis humo approximantur, radices fibratas et albidas producit, quibus ortus scipus nutritur. ex iisdem nodis singulis singula folia excepto cillosis cuspidis intermedia eiciunt, deinde expandentur usque ad semunciam, longa unciam una, et ... quin ora summa, longa, a cuminata, et varia pilo asperata, ... summa longioribus et crebrioribus cillis. Separata nymphaea edit bina et bina ... aspica, quadruplis saepe unum tantum ad Gaudefrickem transeat extantibus imperfecti nymphae aristis. Spatium trium quatuor et quinque digitorum a fronte et vasa nymphae digesta. Calyce triplici. Extrinsecus et maior brevior ex binis glumis ex rubro albicantibus, quae gluten fundunt, cillosisque, usque longius aristatis, intermediis aristis. Proximus alter calyce subruber ex binis glumis quarum maior breuiter aristata minorem excipit. Tertio loco sequuntur bina alia glumia quibus semen et circum semen stamina tria apices luteos et geminatos fouentia continentur. Semini affixa rubra bifida, circumdata, et rubra. Semen ex rotundo longum, laeue, luteolum, tenue et in crasso calyce in capsulas induratis, et glutinatis glumis contentum, et calyce abditum seminatur Phallandis forma et colore. Rami eodem ordine fortiant bifurcationibus fastigiis

Vtraq. seritur in jejunis agris, in quib. cetera Frumenta effoetum solum non patiuntur.

VI Olyra minor, spica rubra minori, aristis rubris, caule tubulato, grano minori rubro.

Ad Apenini radices cultam legimus.

Zea cognoscitur spica depressa distica, conferti granis latis et depressis non sulcatis, utroq. extremo acuminatis, quibus flavi, ruba varia, ac in quibusdam albicantia adhaerent. Bini membranis albicis mollibus non duricibus adpermanent.

I Zea spica albida distica, aristata, grano compresso rubro pallido. Zea Briza dicta vel Monococos Germanica C. B. Pin. vel Hordeum distichum spica nitida Zea, seu Briza nuncupatum Tournef. J. R. H. 518

Grana in singulis ordinibus, utplurimum singula ad maturitatem transeunt. Nonnunquam tamen etiam bina crescunt. Quod ostendit non semper esse Monocorum. Id manifestius est in spicis quae rubigine infestantur; quippe in singulis ordinibus bina semina turgent, ita di

D. Phalaris annua spica albida, seminis inaequalis albido, villoso nitido, semine fusco, stringe acuminato. Phalaris maior, semine albo C. B. Pin. 28 et Theatr. 534. Phalaris J. R. H. II. 442. Gramen spicatum, semine miliaceo albo. Tourne. J. R. H. 518

Spica teretis laxior in minoribus glumis circa semen [illegible] in circuitu [illegible], objecti, staminibus

II Phalaris spica albida, seminis inaequalis conico nitido villoso minori grano flavescenti

22 flava inquit Lect. nitidus staminibus geminatis apice donatis citra granum dispositis, glumis gruna finiunt conniventibus ~~[illegible]~~ glumis ordini secundum glumis teretibus; quarum una ~~[illegible]~~ (rosciuna) fidis, hac quae in arista abit, vel scutata tenuis ac caulis grano ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

singulis staminibus et aristis longis tenuis, apicibus albicantibus geminis, quae terna ad genam villosam seu embryo, bina membranaceis albicis nullisque iacent.

D. (rarius semper seu affoeto)

III Phalaris annua, spica brevi, seminis incoloris, minori, nigricante, villoso glumis minus acuminatis. Gramen spicatum, semine miliaceo, minore nigro J. B. 5. 5. 19. Phalaris semine minore, nigro Mor. H. R. Blec. Spica aurea gracilio longior et minutior

Oryza cognoscitur phoba pallida gravsa
de qua crenas dependent nymphaea bicolora
compressa et flee ochreata glumis binis, cauis,
firmiq granu excipientib; Harum major in arista
desinens, minori iungitur: minor mutilata ad altera
parte firmiter granum amplectitur. Hæ binis
exiguis glumis quae calycem efformant sufficiuntur. Grana singula singulis
acrochiris iunguntur, a quo matura separantur
cum glumis, velicte in phoba acrochiro circa semen
stamina et dicere et stamina duo membrana albidae.
Oryza phoba pallide rubia, aristata, glumis villosis
grano compresso candido. Oriza Theophrasti,
Plinii Dioscoridis, Galeni et ceterorum Auctorum.
Juba fit ex crenis asperis ac contrariis, ramosisque
Sorgus cognoscitur phobis magnis, quibus per crenas
uel breues, uel oblongas deorsum nutantes Ramis.
inherentes dependent grana. Grano subrotundo, uel
depresso nulla tunica ut Milium et Panicum, involuto,
binis glumis excepto, a quibus per maturitatem
descendit, culmo facto, foliis arundinaceis.
Sorgus culmo procerto, magna phoba plerumque,
inflexo culmo deorsum pendente, glumis albidis, villosis,
grano alto, compresso. Milium arundinaceum,
plano albo semine C. B. Pin. 26. Sorghi altum
Milium Indicum Dora J. B. II. 148. Melica candida Hoc. Lempt. 506.
Haud frequens in agris colitur; quoniam ad
euitandam fraudem Iacius tacitus est
ne seraretur, cum eius farina propter coloris similitudinem rusticis adulteratur
ad VII et VIII pedes culmus adolescit, medulla faxeus, foliis arundinaceis ne-
scitur. In summo aspectus phoba, ramis densa, quibus affixae glumae se-
mina, carne albicantia, villosa. Arbitrium exterius rubia quae glumae bina conuer-
no aere flore involuuntur. Granum ex rotundo compressum, candidum, nitidum in lu-
mi seraretur, quemadmodum maxime a glumis delabitur, adhuc mani haerentibus glumis.
Sorgum culmo procerto, magna phoba glumis rubris, nitidis villosis, semine subrotundo
ex nigro nitro. Milium arundinaceum, semine subrotundo, nigro, Sorghum nominatur
C. B. Pin. 26. Melica, sive Sagina, semine rubro Cæsalp. 565. Melica sive Sorghum Trag. Pemptad.
In agris frequens. Culmus item procerus. Glumae rubrae dorso nitidae, acrocomiae
villosae. Granum minus quam album.
Sorghum humilius, magna phoba, glumis rubris nitidis, villosis, semine subrotundo
ex nigro rubro. Milium arundinaceum, humilius, semine subrotundo, rubro Pl.
Comp. Tab. Bot. 42. Bezina, Melica, Sorga, semine nigro Pon. Vill. 1665.
Sorghum nano agri ciedarum vulgaris appellat; quippe in humili caule magnas phobas
producit.
Sorghum culmo procerto, phoba per ramos effusa, glumis nitidis, ex aureo rubris, villosis,
semine subrotundo, nigro. Milium arundinaceum, panicula in summitate,
et semine rubro Comp. Tab. Bot. 70.
Sorghum humile, phoba per ramos effusa, glumis nitidis, ex aureo rubris, villosis, se
subrotundo nigro. Milium arundinaceum, humilius, semine rubro, sed in summitate effusis, et

25

quae per internodia ac villosis pedicis
nascentur. In crenarum verticulis
nymphaea solitaria quae binis glumis
oriatur, procalyce sustentatur, in
aquatilibus, albidis, villosis, acuminatis.
Ipsa nymphaea binis glumis compressis
crassis, cuticulosis, cauis (quarum una
maior in longa arista exit, minor) se mutuo
excipiantibus, duris, asperis, primum ex
viridibus, deinde albicis, demum pallide colorantur
his duae pallide et mollis membrana quae so-
non concrescunt, sed semen comitantur
comprehendunt. Iisdem quinque stamina
albida quibus apices tandem longi et
geminati efficiuntur, contenta, et tegen
Crucella trifida ac ramosa rubra pra-
ninos, orbiculata, candidum abiritque
cum imbrium descendit, et seminatur ex
Caulis cauus. Radice ex multis fibris
nutis.

1) Oryza sylu. aspera, pennis, nymphais compressis, oblongis, nigricantibus sine calyce
Quamen paniculatum, aquaticum, asperum, foliis planis et obiculatis Comp. Tab. Bot.
Cerealium Gramen Gladiatum, panicula speciosa (C. B. Pin. 2 Th. 39 sed quod hoc nomen
ab Scheuchzero Agrost. iba dicitur Gramen paniculatum, aquaticum, angustifo-
lium, panicula speciosa, foliis planis, et reflexum ad Bracchiatum. dissimile
In aquatilis campis frequentissime inuenitur: subest radix uicuae, multiplex, nodosa, repens, albida
in longitudinem adrepsitinas sparsa. Caulos sesquipedales, bipedales, et ut XII, aereos et villosos. A singulis nodis
radices alti, cauis, teretes, sed nodis nati plurimae ad V et XII, aereos et villosos. Singulis nodis
folia ordinantur, ab inferioribus breuiora a superioribus longiora, longis et scabris magnis caules
amplexa, duas, tres, et etiam in lineas sata, praesertim quae altius nascuntur, semper, nervo medio elu-
occupto summo, quo iuba continentur. In summa Iuba sparsa VIII digitos longa, et saepe fa-
quinfit ex crenis interiis et inparis alternatim de scapo planibus prodeuntis. In crenis nymphae
solitaria, longo ordine digesta. Nullus his subiacitur calyx. Singula nymphaea binis glumis cauis
dorso villosis, nigricantibus quae maiorem semine fusca cadunt, quarum maior minorem adiicit, ut in
Oryza sativa et Phalaride. Forma nymphaeorum compressa, oblonga, semine compresso et longo
obiciuntur Phaseolorum aut gilueo foeta. Circa semen stamina sua, et in staminibus apices longi
ac geminati, et in summo semine rubra alba, et ramosa. Glumis firmiter adhaerentibus
semen a matre descendit. Non omnes caules ad iubas perueniunt; ideoque alii semi-
nodales, alii altiores, et humiliores, ut omnes foliis uestiantur, atque in uiuos
secuntur.

reuna gluma et gluma geminata
granum ante aggregationem obducuerat)

Tab. Bot. 42

VI. Sorghum procerio culmo, phoba magna, in summo effusa, glumis fuscedis, villosis, grano subrotundo, fusco. Milium arundinaceum, panicula in summo degrassis, villosis, grano subrotundo, fusco. Nat. Milium arundinaceum, subdescendens effusa, semine fusco pallente Comp. Tab. Bot. 40. Nat. Milium arundinaceum, subdo H.B. 425) fundo semina fusca, sorgo nominatur C.B. Pin. 26. Milium arundinaceum, aureum, ceo caule,

VII Sorghum humile, phoba magna, effusa, glumis fuscis, villosis, nitidis, grano subrotundo fusco. Milium arundinaceum, humilius, semine sulfureo Comp. Tab. Bot. 42

VIII Sorghum humile, phoba magna, convacca et densa, glumis fuscedis, valde villosis, nitidisque nitidis, grano subrotundo fusco. Milium arundinaceum, humilius, panicula convacca et densa, fuscedia Comp. Tab. Bot. 42

Hoc plurimum agricolis probatur, quod ex magnis phobis et densis ubertatem reddit praestat.

IX Sorghum culmo procero, ramoso, phobis gravis convaccis, glumis nitidis villosis, grano parvo, subrotundo, nitido.

Hoc in provincia quadam Hispania vocamus; nativamos se spargit, in quibus plantae prosae gignuntur. Grana item quae in cerevisia, mixta. Apud Mexico, sarii

X Sorghum culmo procero, phoba magna, densa, glumis nitidis et villaceo atris, nitidis, grano subrotundo fusco. Milium arundinaceum, subrotundo semine nigricante

Sorghum semine grano subrotundo fusco nominatur C.B. Pin. 26. Sagina semine nigriore Pon. Vit. 686 Milium

nigricante Panicum sorgo Milium in panicula, panicula densa convacca glumis nitidis et villaceis

XI Sorghum humile, phoba magna, densa, convacca, villosisque, grano subrotundo fusco. Milium arundinaceum humilius, panicula convacca et densa nigricante Comp. Tab. Bot. 42

XII Sorghum humile, phoba magna, densa, convacca, glumis nitidis, rubris, villosis, grano rotundo et fusco rubro. Milium arundinaceum, humilius, panicula convacca densa, semine rubro Comp. Tab. Bot. 42

XIII Sorghum culmo maxime procero, phoba magna, sparsa, nutantibus ramis, glumis nitidis rubris villosis, grano subrotundo, rubro. Milium arundinaceum, altissimum panicula sparsa, pendula, et semine rubro Comp. Tab. Bot. 39. Milium et scopia; quippe culmis cum phobis grano spoliatis ad verrendum utuntur. Granum fuscum grano deteriius altissimum est.

XIV Sorghum culmo procero, phoba magna, sparsa, nutantibus ramis, glumis pallidis minus, nitidis, villosis, grano et rotundo compresso pallido. Milium arundinaceum, altissimum, panicula sparsa, pendula, semine fusco, et compresso Comp. Tab. Bot. 39

XV Sorghum culmo procero, phoba magna, sparsa, unico ordine nutante, glumis albis, nitidis, villosis, grano subrotundo, rubro. Milium arundinaceum majus, vulgare, panicula unico ordine pendula, et semine rubro Comp. Tab. Bot. 40.

XVI Sorghum culmo procero, phoba magna, sparsa, unico ordine nutante, glumis albis, nitidis et villaceo atris, villosis, grano et rubro nigricante. Milium arundinaceum, vulgare, panicula subpulla Comp. Tab. Bot. 41

Milium cognoscitur phoba sparsa, cyathis longis, equibus singularia nymphaea [illegible] reu, glumis nitidis villosis, quarum ultima minor, pulviculas cum grano antea stamina continent a quibus maxime separatur. Sunt et donati prosipis grano subrotundo fusco, nitido, tunica densiore, quae molitur de cerit, antea [illegible] Milium arundinaceum, tuba gemina in [illegible] ac villos producta, glumis [illegible] semine fusco. Milium semine fusco C.B. Pin. 26. Milium phoba sparsa et effusa, grano fusco. Milium semine fusco, panicula sparsa Comp. Tab. Bot. 43.

Milium phoba sparsa, et effusa, grano fusco, cyathis et glumis arvo violaceis. Milium semine fusco, panicula sparsa, arvo purpureum Comp. Tab. Bot. 43

Milium phoba convacca, grano fusco. Milium semine fusco, panicula convacca Comp. Tab. Bot. 43.

Milium phoba convacca, grano fusco, cyathis et glumis arvo violaceis. Milium semine fusco, panicula convacca arvo purpureum Comp. Tab. Bot. 43

Milium procerius, phoba sparsa, et effusa, grano fusco

Proceritate praestat. Sic Illyricis editum.

Milium phoba sparsa et effusa, semine albo. Milium semine albo C.B. Pin. 26.

III Milium phoba convacca et densa, semine albo.

VIII Milium phoba sparsa, grano cyaneo. + Milium phoba convacca, grano aureo. Ex Helvetia missum colimus.

IX Milium phoba sparsa, et effusa, grano nigricante. Milium semine nigro sparso C.B. II 446. Milium semine nigro vel fuliginoso, hirsutum Comp. Tab. Bot. 45.

Milium semine nigro C.B. Phytopin. 104 quod Cap. Bauhinus secundum priorem ortum et caule non hirsuto sed glabro esse affirmat, aliud, si cum Bauhino fuerit, benedicit.

X Milium phoba sparsa et effusa, grano nigricante, cyathis et glumis arvo violaceis. Milium semine nigro vel fuliginoso, hirsutum arvo purpureum Comp. Tab. Bot.

Milium cognoscitur phoba sparsa, cyathis longis, equibus singularia nymphaea [illegible] reu. Insident glumae concavae alis. Calyx nymphae [illegible] et binis glumis concavis. Capsula [illegible] servatur, quae binis hamis [illegible] bracteis componitur, quarum minor a majori excipitur. Minor excudasecus apponitur membranacea gluma. In capsula semen subrotundum, pribus stamibus evoco dominis circumpositis continetur. Ab semine hiantibus in [illegible] subigit tuba in ramos ac villos producta. Sed capsula semen decutitur, quod molitur depionit. Cognatum itaque panico milium, a quo separatur, nymphaeis ac illis [illegible] minus sparsis, et acubo equibus grana stipantur.

Panicum cognoscitur panicula longa, uel contracta uel laxa; glumis ~~[illegible]~~ [illegible], quarum una, exigua aeque ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

externa tenuior calyx totus nymphaeum ante exsiccationem excipit. Duae externae et inaequales calycem proprium constituunt, duae internae inaequales item capsulam seminis efformant; nam maior minorem excipit. Ad hanc minorem proxima majorique calyci secta membranacea collocatur. In imis duabus tertia stamina ornata crocis et semen cui ramosa tuba in nascitur, servantur. Capsula ex rotunda ~~[illegible]~~ oblonga, extrinsecus convexa, opposita parte plana, nitida quae cum inclusa [illegible] mixta dealbitur, et servatur. Semen vero [illegible] [illegible] nymphaea aequa a crenis, et ipsa [illegible] [illegible] [illegible] collocantur.

I Panicum panicula magna, longa longis ramis acubus crebris, longis rubris, grano luteo.

Panicum Italicum siue panicula maiore. C. B. Theatr. 519. Panicum semine rufo. Caesalp. 180 Panicum spica diuulsa. J. B. II. 440 Panicum aliud indicum panicula uillosa. Lobel Icon. 42

Panicula praelonga ex plurimis paruis paniculis composita de uillosa axi exortis. Singulae paniculae plurimis acubus rubris ex ramis productis ~~[illegible]~~ uillantur. Grana lutea in citrinum colore languentia nitida et ~~[illegible]~~ tunica exempta pellucida.

II Panicum panicula magna, breuiori, crassa, acubus breuioribus, paucioribus, granis luteolis et dempta tunica albicis.

Spica duplo breuior. Paniculae de uillosa axi productae minores, breuibus acubus neque confertis uestiuntur. In agris seritur.

~~[illegible]~~ Panicum panicula angusta, granis confertioribus, acubus paucioribus, et parum se attollentibus.

Panicum Germanicum, siue panicula minore C. B. Theatr. 517

Longe gracilior spica quam in primo, et breuior granis luteolis, deposito involucro albis, compacta. Acus breues rubri non conferti. Axis et Ramuli uillosi.

VI Panicum ~~spica et~~ panicula gracili, granis compacta, acubus crebris, longis, rubris uestita, granis ~~[illegible]~~ croceis ~~[illegible]~~ nitidis

A panico panicula minore C. B. de quo habemus quoddam genus flauis, alterum purpureis aut nigris, spicarum fastigiis emicare, non ualde differre censemus. [illegible] hoc genus lib. XVIII. scribit Plinius panica distinguit colore, candida, nigro, rufa etiam purpurea; nam grana ad purpuream inclinat, pallida [illegible] solutum.

D

IX Panicum sylvestre, cono angusto, acubus dentatis ~~[illegible]~~ reflexis asperis. Panicum vulgare spica simplici, et aspera J. B. 515. Gramen paniceum, spica simplici, [illegible] C. B. Pin. [illegible] Conus ex nymphaearum fasciculis qui nodis alternatim adhaerent. Fasciculis [illegible] [illegible] [illegible] aristae innascuntur, asperi [illegible] dentes [illegible] [illegible] animalium, et [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] tenent. [illegible] [illegible] collocantur nymphaea [illegible] [illegible] [illegible]. Calyx ex duabus glumis inaequalibus [illegible] altera paullo major) [illegible] [illegible] et asperis. Quibus deductis, duae aliae glumae [illegible] [illegible] [illegible] membranacea gluma ambitur. Ad minorem adest membranacea gluma [illegible] inter se glutinatae capsulam constituunt [illegible] semen [illegible], et apices [illegible]. [illegible] semen in capsula reconditum ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] hoc semine [illegible] [illegible] [illegible]

III Panicum panicula angustiore, granis confertis, acubus crebris et longis, grano [illegible]

IV Panicum panicula angustiore contracta granis confertis, acubus crebris et longis, grano [illegible]

D

X Panicum sylvestre, cono angusto, molli acubus [illegible] [illegible]. Panicum vulgare spica simplici, et molliori J. B. 515 Gramen paniceum, spica simplici, [illegible] Raj. Hist. 1261.

[illegible] quoque glumae [illegible] granis [illegible] [illegible]. Grana aequalia, et [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] acubus [illegible] [illegible] longioribus quam in proximo, ac mollioribus [illegible] seminum maturatione flavescentibus. Tuba, et in illo, ramosa [illegible]. Perfecto semine [illegible]

XI Panicum sylvestre, ramosum, nymphaeis ad unam partem [illegible], villosis [illegible] modo muticis, modo in aristam [illegible] [illegible]. Panicum vulgare spica [illegible] [illegible]. Panicum vulgare, spica aspera [illegible] longis aristis [illegible] [illegible] J. B. [illegible]. Gramen paniceum, spica [illegible] C. B. Pin. [illegible] Gramen Paniceum, spica longis aristis [illegible] C. B. Pin. [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ramis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nymphaea [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] villis [illegible]. [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]. Singula in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] glumis villosis, [illegible] [illegible] [illegible] in aristam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. His [illegible] [illegible] [illegible] quae aristata [illegible] [illegible] minor [illegible] [illegible] et nitida [illegible] [illegible] membranacea [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], et glumas [illegible] stamina [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] et semen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible]. Crescente semine [illegible] [illegible] inter se glumae [illegible] in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] sic capsula [illegible] convexa [illegible] [illegible] a matre [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

VII Panicum panicula longa, angusta, acubus
exibus longis, valvis cum villosis, granis croceis.

VIII Panicum Indicum, panicula longa, conica
compacta, acubus villosis, grano subcoc-
cineo. Panicum Americanum sequipedale his
spica Clus. Hist. CCXVI. Panicum Indicum,
spica longissima C.B. Pin. 27.

Panicum Aethiopicum eiusd. Acc. ad libr. VI.

A panico nonnullis differt, primum panicula
valde compacta producit, in qua singula
grana quinque glumis continentur. Prima
et extima breuissima, secundam longiorem
et oppositam excipit, et haec tertia longiorem
quoq. ex eodem latere surgentem emittit.
Binae reliquae validae, firmae, margine
villoso granum complectuntur. Granum
non rotundum, sed ab ea parte vide
oritur acuminatum, quod praeterea
non alia tunica vestitur, sed nudum prodit.
Culmus demum medulla tomentosa, qui
a Panico inanis.

Avena cognoscitur spicula diffusa et sparsa,
eventis multis ab eodem modo pari intervallum surgentibus, glumis binis locustas binas tunicasque servantibus, locustis binis glumis compositis, quarum una major, prima ad minori granum ita excipitur, ut manque solutam a vista, ubi venenitur et dimidiato majoris glumae dorso producta, quae longe in sulcum subsidentem, cui tuba seu flavet, in vamos ac villos sparsa aliquibus pilis staminibus apice excellentibus circum dispositis a sterva et locustis semper major, et cum tunica adjunctionem vehicunt, idem modus pro varione servatur.

I Avena sativa glumis et locustis aristatis magnis, albidis. Nu Avena major e Polonia Mons. Hist. Oxon. III 209.

A6 Agricolis cultus ad campestria traducimus,
quae edere longa quae vulgaria, praestat
quippe cum magna grana favat, glus et satio et binis glumis tunica)
nudit. Sumenta quoque optime manet.

II Avena sativa glumis albidis, locustis magnis
aristatis villosis.
Locustarum colore a cinerina separatur.
Aristae nigricant.
Sit cum montani, sagittibus sara legimus.

III Avena sativa, glumis et locustis aristatis
albidis, minoribus. Avena vulgaris seu
alba C.B. Pin. 23, et Phytar. 469. Avena
alba J.B. II. 432.

IV Avena sativa, glumis et locustis mutis
albidis, minoribus. Avena sine aristis
Cesalp. 177
Haec apud Gallos, illa apud Germanos
cultu vulgatior.

Avena sativa, glumis et locustis villosis minoribus, locustis nunc aristatis, nunc
locustis mutilis; ~~angustioribus~~.

Hanc ~~[illegible]~~ coloni in montanis agris seruant, quia ceteris ~~[illegible]~~ grana, ipsorum uoti respondere ~~non~~ cuiq. Glumas quasi ceteros ~~[illegible]~~ et locustas, quasi uulgaris Auena gignit, grana autem longa, albida, villosa. Altera et locustis

VI Auena sativa glumis albidis, locustis muticis ac rubis nigricantibus. Si quae Auena nigra vocatur, aristis caret, conuenit. Haec quoque in montosis cultura inuenit.

VII Auena sativa glumis parvis et locustis muticis, perraro aristatis fusco rubris. Fortasse Auena fusca, seu rubra ex agro Staffordiensi Morris. Hist. Oxon. III. 209.

Grana ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ sive locustae minora sunt quam in ceteris, et nitida. Haec item per montes seritur

VIII Auena sylvestris, glumis albidis, locustis exiguis, nigris villosis, nigricantibus aristis et incurvis. Inter montanas segetes ubique nascitur. Foliis, culmo IX. Auena sylvaticis, glumis albidis, locustis parvis acuminatis, saturbey, nigricantibus, aristis phoba, et glumis cum sativis conuenit. Trigo's incurvis. locustae parvae, nitidae, villosae; Grana albida longa villosa in prima: in altera parvae item locustae acuminatae, nigricantes. Semen grana albida, et villosa ut in prima

X Auena sylvestris, glumis albidis, locustis rufis, villosis, ~~[illegible]~~, aristis nigricantibus, inflexis. Tertium Auenae genus sylvestre grano subrubente nudia lanugine obtuso, arista nigra. Catalog. 177. Aegilops quibusdam Aristis recurvis, sive Auena villosa. I. B. II. 433. Festuca uriculis lanugine flavescentibus. C. B. Pin 20. Mor. His. Oxon. III 209. Acerra ~~[illegible]~~ Auena sylvestris villosa aristis recurvis ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Sab. 46. Tab. 2 Fig. 5

Hanc ~~[illegible]~~ coloni in montanis agris seruant, quia ceteris ~~[illegible]~~ grana, ipsorum uoti respondere ~~non~~ cuiq. Glumas quasi ceteros ~~[illegible]~~ et locustas, quasi uulgaris Auena gignit, grana autem longa, albida, villosa. Altera et locustis

grano quam in reliquis et quarta, maiora

A

Juncus cognoscitur calyce ex sex Bracteis colorati non deciduis totidem staminibus apicibusque appositis, Tuba in ramos et filamenta sparsa fructui affixa, fructu sicco, subrotundo, vel ex rotundo triangulari in tres sinus diviso, semine multo, angusto, longo inflexo acuminato, caule e= nodi et aphyllo

Juncus caule et foliis acutis, tuba sparsa, fructus magno rotundo, tamen acuminato, longo, fastigiato

I Juncus ~~caule~~ semino caule, et foliis acutis ~~acuminato~~ acuto, tuba sparsa, fructu magno ex rotundo acuminato, rubro, nitido. Juncus pungens, seu Juncus acutus capitulis Sorgi J. B. II. 520. Juncus maritimus capitulis Sorgi Park. 1192

Fructus in tres sinus divisus, multa semina ~~exigua~~ exigua, acuminata, inflexa, longa, nitide flava, quae per longum filo centro excepta septis intermediis affiguntur.

II Juncus semino caule et foliis acutis, tuba sparsa, fructus magno rotundo, tamen acuto, fructu splendente, tuberculo nitido et circa Hyponensem theatrum circa mare superius gignitur, fructus rotundior, minus acuminato, calido, pallidioque seminibus a primo discriminatur.

III Juncus acutus tuba valde sparsa, et inequaliter elata ex latere affixa, spadicea, fructu minori et conforme ex rotundo angulato parum acuminato.

Juncus acutus maritimus Anglicus. Park Theatr. 1193. Rai. Hist. 1303. Mor. Hist. Oxon. III. 232. Sect. VIII. Tab. 10 N.° 14. Videtur Juncus acutus granicula gravsa C. B. Theatr. 176, nad prodit auctor, non omnes stylos a radicibus, ut aliorum, sed non nullos ex aliorum sinubus ovii; quo per Veneta litora ites facientibus in vidis frequens item in dam respiciens procul a mari reperitur) nid caulium vaginae, occultit. Fructus exiguus, in tres partes divisus ex rotundo producitur et acuminatur, leviter depressis parietibus, per quos se aperit. Intus semina multa, longa, acuminata ab uno latere gibba, ex fusco rubra. Tuba valde sparsa.

Juncus foliaceus J. B. III. 501, de quo traditur: caulis duo tria aliquousque obvolunt seu vagina conclusos folia postmodum in stylos tunicatos teretes abeuntia. Et laterali fissura granicula prodeunt sparsa magnae, quarum capitula singularia gravia.

IV. Juncus acutus capitulis granis fuscis longe minor quam secundus gracilis, et brevi tuba. Fructus tuberculus in tres sinus se aperiens, semina longa fusca membranis involuta emittens.

ex Illyrico semine in Horto natus collitur.

Junci quorum vaginae in acumen non surgunt

V Juncus iuba magna, longissima, pallida, magno intervallo ab acumine prodeunte, fructu parvo ex rotundo angulato, luteolo. Juncus acumine reflexo ~~[illegible]~~ maior. C. B. Pin. 12. Theatr. 164 ~~[illegible]~~ C.B. ~~[illegible]~~. ~~[illegible]~~. Juncus panicula arundinacea ~~[illegible]~~ J.B. II 520. ~~[illegible]~~.

Caules striati, longi. Iuba valde sparsa, et eium Junciorum longissima magno ab acumine spatio nascitur, colore pallida. Bracteae, quibus cingitur fructus ex robio pallide. Fructus parvus ex rotunde angulatus, luteolus, in tria loculamenta dehiscens. Singuli fructus singulis petiolis donantur. Semina multa, exigua fulva, nitida. Mucro acutus pungens, sed non firmus.

VIII Juncus acumine breui reflexo, acuto, iuba sparsa minor, fructu atrorubro. Caules ex radice fibrata et repente, fusca vaginis natu plurimi conferti, primum breuibus deinde longis excipiuntur, et firmantur, quarum pars terra obducta atrorubra nitet. Pedales, et sexquipedales, atque eriam ad quinque pedes crescunt caules, tenues, sed duri et firmi, summa parte in gracilitatem acutam fastigiati, mucrone tamen infirmo, quamuis pungens. A mucrone per intervallum semipedale, et breuius recedit iuba parva sparsa in qua fructus parvus angulatus rubet circa acutos bracteas situs, ac caulis semina multa minuta fraua ad flaua nitida complexus. Ex etiam Paludosa loca circa urbem, et in aliis regionibus incolit.

XII. Juncus maior, iuba minus sparsa, breui, magno intervallo a mucrone prodeunte, fructu triangulari parvo non acuminato. Juncus ar. nonnorum, capillis laevis ~~[illegible]~~ panicula sparsa Scheuchz. Itin. ~~[illegible]~~ 349. ~~[illegible]~~ Juncus laevis, alter C. B. Theatr. 162 breuis, et laevis laevis, panicula non sparsa maior.

~~[illegible]~~ Caules multi radice lignosa producuntur vaginis cinguntur digitorum sex spatio ex robio rufis, quae in Graecia filum desinunt ~~[illegible]~~. Plerumque ad tres pedes attollunturi ~~[illegible]~~ pedali spatio inter mucronem et iubam relicto. Ab caulis stimula iuba emergit, tribus digitis longior, nudaque sese ostendens, colore ex pallido

VI Juncus acumine reflexo longo, iuba sparsa, rubra, ~~[illegible]~~ Caules ad duos et tres pedes surgunt confertim, per semipedem vaginis atro-violaceis et nitidis vestiti. Iuba in ferme digitos sex efferens, duos diffundens. Fructus origanis ~~[illegible]~~ in tres cellas discreti, calyce ex sex foliis acuminatis. Semina longa, flaua nec fulva, nitida. Caulis a iuba per pedem et maiorem eius spatio elongatur. Hac caulis medulla, quae sicco caule non apparet. In locis frequens provenit.

VII Juncus acumine erecto acuto, iuba sparsa rubra

A VI discriminatur non paniculis, sed culmo summo, qui fine acutus exigitur supra iubam nunc per IV digitos longus, nunc per VI. In Agro Patavino, et Veronensi per aquosa loca gignitur.

IX Juncus acumine longo reflexo, iuba sparsa minor, fructu atrorubro. In iisdem locis, sed minus frequens occurrit, qui ad iuncum acumine reflexo, alterum C.B. Theatr. 162 a quo ~~[illegible]~~ breuiorem. Culmo a ~~[illegible]~~ iuba longius producto (non ad pedem saepe elongatur, a VII separatur.

X Juncus acumine reflexo, acuto. Iuba minima.

Iuba ex paucis fructibus composita per unum ad unum latus amplicatur per digitum erigitur. Caules pedibus pedibus alti, crebris et longis vaginis firmantur, quae saepe breue filamentum efferunt. Fructus parvus et rotundus, triangulus in tres partes scindimur, et de tribus loculis, semina parua longa, fulua membranis testata efferuntur. Ad montium radices nascitur, sed etiam ex Physico delatus est semen.

XI Juncus laevis, panicula sparsa maior C.B. Pin. 14. Theatr. 162 semipedali ex acumine acuto prohibit spatio, iuba sparsa efferitur in qua fructus erigit flaescentes, et ex rotundo angulati perficiuntur, sese acuminatis bracteis tectis, fructuque breuioribus circumpositis. Fructus rotundi situs semine inuolua flaua et nitida fouere. Vulgo nascitur. Fructu aliquid efficimur per ~~[illegible]~~ facile fructifica, ac minus latescum in geco iuba eadem, minus breuis sagittis (Thais foeciuna

pallet. Fructus triangularis non apice productus, et flavicans in tres sinus aperitur, et semina parva, fulva, summo acuminata spargit. Sex bracteis cingitur acuminatis, colore ex spadiceo pallidis, quibus stamina sex, apicibus ornata firmantur. Summo fructui tuba in tres minutas partes effunditur. In montanis et aquaticis locis producitur.

VII. Juncus acumine erecto, tuba elata angusta, nunc prope mucronem, nunc longe prodeunte, fructu subrotundo, ex fulvo rubente.

Huius quoque caules conferti et densi producuntur, laginis atrorubris vestiti, saepe tres pedes attingunt, Mucrone acuti, sed infirmi. Tuba emittitur plerumq. quinque digitos longa ex ramis inaequalibus erecta surgit, neque ad latus deffunditur. Nascitur nunc a mucrone remota, nunc proxima. Fructus parvus, nitidus, subrotundus, leviter angulatus, ruber, in cuius tribus cellulis semina multa, minuta, subrotunda, fulva vel ex fulvo rubra in maturitatem servantur. Gignitur in Paravino agro multis in locis, palludibus insidens.

VIII Juncus acumine vesiculoso, tuba sparsa fructu subrotundo, praeter naturam, et lasciviato ex fulvo rubro, ~~et ex fusco rubro~~.
Juncus acuminis vesiculoso major C B. Theatr. 164

Tuba sparsa non magna a tergo a mucronis spatio vacat. Bracteae circa fructum prosilire acuminatae et spadiceae subtendit. Fructus subrotundus, seminibus rugosis, et fulvo apice elevatus, nitidus vel ex fusco rubet. Semina in singulis affusca seminis multa, oblia subrotunda, nitida, fulva.

IX. Juncus acumine vesiculoso, tuba sparsa a dimidiato tenue caule producitur, caule medulla inani.

Assimilatur praedulcibus et aliis risui. Tuba diffusa. Bracteae calycis acuminatae quae de spadicis colore pallent. Fructus acuminatus, et vorando semina in angulos aperiens producens. Semina multa minuta nitida et flavo fulva. ~~Hab.~~ Juncus aquaticus, medulla fave destinatus, panicula sparsa. In Ravennatis aquis stagnantibus aquis. J. Schench. Theat. n.° IV. tuba sparsa vacua non fragilis.

Quae de junco vacanseu, ita accipienda sunt, et neque inter se misera, neque similia videantur. His ~~quibusque~~ scriptorum nomina addere timui commiscrans dictorum ob magna sit ~~quaestionum~~ incertitudo.

XIII Juncus acumine erecto acuto, tuba parva adunata latus diffusa flavescente

Assimilatur ~~[illegible]~~ bipedalis, erectis caulibus, ab acuto fine circiter digitos IV vel VI subsidens tuba emergit ad unum latus versa, flavescens, cuius ~~[illegible]~~ longiores ad unciam producuntur. Fructus et rotundo angulari, flavi. Semina in cellis flava, brevia, et minus acuminata quam in decimo. Juncus qui a Lobelio hoc titulo: Juncus laevis glomerato flore Icon. 67 exhibetur, hunc exprimit. Aquosas sedes, et campestres sequitur.

XIV. Juncus laevis panicula non sparsa C. B. Theatr. 163. Juncus acumine erecto, tuba circa caulem multum falcata, minor

Hic minor, nec bipedalis vel sesquipedalis breviori praeter quam in XII supra tuba eminente. Bracteae circa caulem dispositae glomeratae. Calyces et semis fulvis bracteis, fructus fulvi in tres sinus divisi. Semina rotunda, flava nitida. Radice repens, et fibrata pallet. Pallidiores quoque circa caules et rotunda folia ~~[illegible]~~ in proximis Paravicinis pratis quae Sancti Petri vocantur, in horto producitur. Concinnive existimo cum Junco laevi, panicula glomerata significante minore Mich. N. Plant. Gen. 37.

Nec iuncus VI, in quo iuba modo magis modo minus contracta" nec Iuncus Sacri panicula sparsa maior". Bauhinus contraria, triaria seiungendus ricissimabimus; quippe docente Bauhino, Iuncus Sacri panicula non sparsa Theatr. 183, ab illo non separari nisi iuba contracta qui iuba Sacri appellat, Iuncus Sacri panicula sparsa, maior omni habendus, qui contracta, iuncus Sacri panicula non sparsa; quandoquidem veluti Iunci a nobis propositi magna differentia a VI separantur. Sic vero ad Joanne Bauhinum vespicimus, qui geminos Iuncos sparsa iuba constituit, alterum foliaceum compare Iunco acuto IV sive panicula sparsa Pin. 11, alterum panicula avandinacea eundem iunctum Iuncum IV sive panicula sparsa maiorem Pin. 12 appellans, quos unica stirpe auctores complectuntur, iuncum quidem panic iubam avandinaceam omittentes cum IV nostro possumus conjungere, alterum vero foliaceum neque quidem. Quorum foliaceum accipimus, qui hi iunci sint aphyllo caule? Non quia ad eorum imaginis indolem? Et etiam iuncus panicula avandinacea palmaribus foliorum rudimentis circa imum obnoxitur. Foliaceum igitur non circa imaginis indolem praeter hanc par, neque quia caulem duo tria aliquousque obtendunt seu vagina conclusum folia, postremodum in stylos iunceos revolutos abeuntia. Proprovoa non ad hos Iuncos foliaceum pertinere credidimus, sed ad illos quorum caules folia ostendunt, et Schoenocaulos vocamus. Hinc etiam manifestum iuncum acutum panicula sparsa Pin. 11 cum foliaceum, a veteribus iuncis procul abesse, et inter Schoenocaulos esse inserendum; quoniam cum hoc de foliaceo commentaremur Joannes Bauhinus, excerpsit a Gravere acus iunci inter manus habuisse pro nervis et alia aeque alia quae prosequi, et ad examen vocare pluribus non est. Mirco alia aeque alia quae prosequi, et ad examen vocare pluribus non est. nostro qui potius naturam quam scriptorum indiligentiam spectandam ducimus.

III Schoenocaulos montanus minimus, capite exiguo ex fusco rubro in summo caule insidente, fructu longo, trigono, rubro. Fortasse Gramen iunceum, minimum, capitulo squamoso. C.B. Theatr. 79.

vel Iuncus exiguus, montanus, mucrone carens eiusdem Theatr. 183.

Per montana loca opaca non frequens reperitur. Ex radicibus tenuissimis, fibratis, pullis, cespes gignitur, folia angusta digitum pertransuperans. Inter haec caulculi plures et nodosi quatuor digitos non altiores se attollunt, binis vel ternis foliis cincti, ad infimam partem quorum intima, longiori vagina caulem

amplexa in longiorem gruciliratem fastigiantur.
summo cauli inter binas bracteas capitulum innascitur
ex flosculis, plerumq. fructibus constans, quibus singulis
breviores aliæ bracteæ apponuntur. Deinde expanditur
calyx in sex bracteas, quæ margine luteolæ
spadicis colore imbuuntur. Sequuntur, ut in
cognatis VI stamina apice ornato, et inter stamina
fructus, trifida tuba præditus. Fructus longus
triangularis, ruber. Semina exigua longa, longa
placenta utrimq. eminente, tribus loculis complectitur.
sit sine Gramen Junceum, minimum, capitulo
squamoso C. B. an Juncus exiguus, montanus,
mucrone carens eiusdem, merito dubitatur.
Quoniam de hoc traditur eosa quadrifidum et
in exiguum vigidiusculum filamentum abire:
de illo vero capitulum de summo caule seve
prodire, cui apex culmi supereminet. Perpensis
quoq. Junco foliato minimo, et Junco minimo
frontis admirabilis J. B. II. 523. in dubitatione
revocamur.

Schoenagrostis cognoscitur calyce ex sex bracteis
coloratis totidemq. apicibus et staminibus, fructu ex
rotundo triangulari unico sinu tria semina
complectente, caule foliis vestito.

Non nostri seculi mores, quibus addicti homines
nimia levitate stirpium nomina evertunt
Juncoidis vocem in hoc genere in Schoenagrostim
immutavi, Verum quia latina græca consuetudine
inflexa in reprehensionem incidunt; præterea
quia plures stirpes externo habitu ad junctum accedunt.

I Schoenagrostis hirsuta latifolia maior tuba
elata et sparsa, minoribus calycibus simul junctis
per ramos sparsis fructu rubro. Gramen Caulos maximum. J. B. II. 493. Gramen
caulis ad duos pedes attollitur. Tuba effunditur, nemorosum hirsutum latifolium maximum. Rhai. Hist.
ramis binis, terniseue longioribus. Calix ex sex 1292. Juncoides nemorosum hirsutum latifolium
bracteis parvis ex pallido spadiceis plures maximum. Michael. N. P. Gen. 42
simul proximi iuncti. Fructus globosus in

angulos protuberans ruber, apice clarus rufiariam se aperiens. In huius ima parte tria semina ex uiridi fusca gilb ouato ad fructus parietes conuersa: qua parte se contingunt in angulum semim desinentia

II Schoenagrostis hirsuta latifolia maior, iuba minus elata calycibus maioribus simul iunctis per ramos sparsis fructu atro rubro. Gramen latifolium minus. C. B. Theatr. 102.

Fructus subrotundus acuminatus, atrofuscus, in tres partes se aperiens. In imo tria semina cernuntur ex uiridi rubra, forma ut in maiori.

III Schoenagrostis montana, parua, uillosa, capitulis Pilij, fructu ex rotundo angulato luteo-spadiceo. Gramen fasciculatum minus. J. B. II. 493.

Nascitur per montes in udis, et opacis. Cauliculi longiores at 4 uel 5 digitos producuntur, binis foliis uestiti, uaginis uillos emittentibus. Folia radice angusta uillosa intra tres digitos interpositis uillis contrahuntur. Ex radicibus fibratis, pullisque cauliculi densi surgunt. ~~Calyx~~ Capitulum ex calycibus conflatur atro-rubris spadiceis, et acuminatis. Nymphaeum ex rubris membranis, quarum intra alteri interior superponitur. Calyce ~~Ex~~ calycibus sex stamina luteos geminatos apices ferentia ex vi bracteis. He- producuntur, inter quae fructus exiguus, ex rotundo angulatus, colore luteolus ad spadicem inclinans, cui tuberculata reba ac rufida innascitur. Semina terna, ex rubro fulua, subrotunda in singulis fructibus maturitate habent. Folia ut graminea cum longis uillis. ~~Iuba ramosa et parua attollitur.~~

IV Schoenagrostis uillosa, latifolia, maior, calycibus paruis per ramos solitarii. Iuncus nemorosus latifolius maior Tornef. J. R. H. 246. Gramen hirsutum nemorosum, Lob. Icon. 16. Gramen nemorosum hirsutum. C. B. Theatr. 101

V Schoenagrostis uillosa, angustifolia, minor, calycibus paruis, per ~~[illegible]~~ Iubae ramos solitarius. Gramen hirsutum, angustifolium, perenne, fini uiriculis. Bar Icon 748.

Cauliculi semipedales. Folia angusta uillosa ut in congnatis longis et candidis uillis et ad imum ad uaginis. Calyx paruus, ex sex brateis dorso spadiceis, uel atro-rubris limbo albidis. Semina VI: apices lutei. Fructus trigonus, luteolus in tres partes dehiscens

(VI*) Schoenagrostis montana, parua, uillosa, angustifolia, umbellata, nymphaeis spadiceis ex uenis spissis solitariis fibrilla capillamenti modo accrescentia a capite primum dimissa. Hinc et caules et foliorum fasces nascuntur, et adices ca- ginis coniuncta inter se, quarum extima in folia non crescunt. Folia ipsa non latiora, sed magis contracta, ita ut cum uno, et etiam sex uncias longa, longis et hirsutis candidis uillis arrogant. Ad imum uaginae caules ad eadem crescunt, et teres angulati, uiridi fusci uestiti, quorum summum folia dimidiatos cessat. Oranta uillosis rubris caules uestiunt. In summo ac folio sinu emittitur iuba, cuius una uena soluta atrique surgit. Inde alia uena et breuiores folio- rum similes, bracteae ruae. Summis uenis solitaria appensa nymphaea. Calyce ex VI bracteis quae abis breuissimis fulciuntur, nitidis, spadiceis, dorso elora- tis, margine albidis. Fructus sub- rotundus, angulis eminentibus rubis, qui maturus in tres partes aperitur, nemo- bifariam discretas. Intus semina angulata Tauricinis montibus sanguis stercens innascitur. Vere flores

[illegible]

ria semina subrubra ad basim posita retexens. Tuba fructus trifida.

VI.° Schoenagrostis villosa, angustifolia maior calycibus candidis, umbellatis. [illegible] Gramen hirsutum angustifolium maius. C. B. Theatr. 105.

Bracteae calycis longiores quam in proximo at breviora folia, quae iubam superant. Caules ad duos pedes ascendunt. Fructus parvus angulatus ex flavo rubet, et in apicem fastigiatur, ubi tuba trifida insidet. Circumponuntur stamina sex, apicibus luteis praedita. Aperto trifariam fructu, cernuntur in imo tria semina fusca, hinc angulata. hinc gibba

in Montanis sylvis provenit

VII.° Schoenagrostis villosa angustifolia minor calycibus candidis umbellatis brevioribus. Juncus angustifolius villosus, floribus albis, paniculatis J. R. Tournef. J. R. H. 247. Gramen hirsutum angustifolium minus paniculis albis. C. B. Theatr. 106. Juncoides montanum nemorosum flore niveo. S. C. Scheuchz. Hist. Gram. 320.

Fructus ex rotundo angulatus rubor nitidus: semina terna tuba trifida apice situ convenia. Folia non tantum summa, unde fructus rami nascuntur, sed etiam quae in caule longiora supra iubam altius eminent, ut a Bauhino pinguntur.

VIII.° Schoenagrostis Alpina, hirsuta, angustifolia calycibus ex albo spadiceis. Gramen hirsutum, angustifolium, Alpinum, [illegible] Scheuchz. Hist. Gram. [illegible].

Bracteae, quibus senis calyces singuli ornantur margine sunt albidae, dorso spadiceae. Fructus rubet, trigonus, nitidus, acuminatus, in tres partes per maturitatem deductus. Hae partes

VII Schoenagrostis montana, parva, villosa iuba diffusa et calycibus acuminatis solitarii. Nascitur prae alpinis sylvis in meridiem conversa et rubis albicibus ornata. Radicula in fibrillas sparsa valde longa: folia circa caulicules filiformia angusta villosa vel IV vel V digitos longa. Cauliculi [illegible] hinc nari ad 3 vel sex digitos ascendunt villosis ruibus quarum ramis villosis quoque ordinatis villosioribus cinguntur tuba terminato erecta et fibrillis circa in binos ramos separata orti in alios inter bracteas cavitatibus albidas ornati. Ramusculi solitarii calyces innascuntur VI bracteis compositis acuminatis, spadiceis, nitidis, margine albicilis quibus tres stipes florum ordinatis constituuntur cruciata luteos apices afferentia. Fructus rudimentum inorganicum. Tuba ornatus quae ad vicissitudinem, crispe saepius de albicibus deluta et sara, nunquam venit.

intus ad basim costa elata ferunt, ubi via semina nidulantur ex uiridi fusca, subrotunda. Cum floret, sex stamina luteos apices longos addunt, et de fructu trifida tuba emergit. In Alpinis syluis nascitur. Vel Schoenagrostis cerera similitudine reliquis partibus continetur.

IX Schoenagrostis alpina, uillosa, angustifolia, calycib. paruis, nitidis, rubris in umbellas digestis

Radix crassa et lignosa, in oblongum producitur, unde noua soboles sequenti anno ~~[illegible]~~ gignitur. Circa caulis initium coit in caput multis fibris emmissis. Circa caulem multa folia componuntur angusta, uillosa, saepe in sesquipedem elongata, saepe breuiora. Caulis striatus laeuis, medulla innanis, ad duos pedes longissimus attollitur, breuissimus ad pedem. Circumponuntur folia fere quattuor, angusta, longa, sex et octo digitos, nonnunquam semipedem, uillosa, et ad uaginae principia uillosiora. Quintum folium cauli finem praebet supra iubam elatum. Ex huius sinu duo rami nascuntur, tenuis primus, et longior per folium erectum surgens, unde parua iuba nascitur, alter breuior aliud folium minus emmittit, ex quo ramusculus alius promittitur, cui iuba quoque parua insidet. Hoc quoque folium supra iubam effertur. Sequuntur, ex eodem altero ramo ramusculi alii breuiores media iuba componentes Nonnunquam ex tertij et quarti folii paruae paniculae inferiores oriuntur ramusculis inhaerentes. Calyces ex sex bracteis, paruis, rubris margine palliorib. nitidis componitur, quib. expansis explicantur stamina sex, quibus apices longi, lutei, in summo iunguntur. Inter stamina collocatur fructus paruus, angulatus, tubam ramosam attollens. Reperitur in Alpib. Bellunensib. et Feltrensib. in Sylvis, ad meridiem conuersis nascens

X Schoenagrostis Montana, angustifolia, exilis, iuba fusco-spadicea, glomerata, uillosa, fructu ex rotundo angulato, atro-rubro.

Radix nunc in oblongum producitur, nunc in caput densatur, Hinc folia emmittit angusta, uillis

longis aperta quatuor digitis nunquam longiora.
Exit inter folia, quibus cingitur, cauliculus pede semper
breuior, medulla vacuus, cui folia terna praeter
extremum iunguntur, raris villis vestita, quorum
tamen vaginae albidos flocos spargunt. De summo
emittitur iuba foliosi ipsam superantis insidens.
Conflatur ex ternis et quaternis fructuum acervis,
quorum primus breui ramusculo cum foliosi ala
committitur. Alter ex foliosi item sinu egreditur,
quod foliosus nonnunquam totam iubam infra se
relinquit. Tertium et quartum ex breuioris item
foliosi alis nascuntur, et omnes ita disponuntur,
ut triangulam iubam fere efforment compressaque.
Bracteae quae calycem componunt, dorso ex spadice
fuscae in filum fastigiantur committentibus ad
earum exortu candidis villis. Fructus ex atro
rubet angulatus cum exiguo apice, ex quo attollitur
ramosa tuba. Circum fructu sex stamina apicibus
luteis onusta explicantur. Maturus fructus in
partes tres partitur, in cuius imo tria semina
apparent subrotunda ex robio rubra. Alpino loco
sequitur. Erunt qui putent esse Juncoides Bohemicum
panicula minore, nigricante scapo super eandem
erecto et longius producto Michael N. P. Gen. 42.
Sed ~~[illegible]~~ decipiantur caueant; quippe in
commemorato non Scapus super Iubam attollitur,
sed folium, neque longius proprimitur.

×1. Schoenagrostis Alpina, angustifolia, villosa,
fructibus flauis, et calycibus atro-spadiceis in paniculam
deorsum notantem confertis.

Radix cum cognatis similitudine tenetur. Caules plures
iuncti, et foliis angustis, villosis ad quatuor, uel
quinque digitos productis: cum altius ascendunt pedalem
et maiorem altitudinem assequuntur, et tenera folia. Verum plerumq.
semipedales existunt. Terna folia ex nodis gignere
solent, angusta, quatuor digitos longa, ex villosioribus
vaginis explicata, laeues sunt, intus caui de summo
producto foliolo. Fructus acervum gignunt, quia
superioribus parum distans; Inter paniculae axem

explicant, et sunt habebitur: Juncoides quod iuncus Alpinus, latifolius panicula vacemosa nigricante, non Desta Mich. H. Pis. IV. Pl. 4. 42.

et foliolum subsedit, insertis villis: ex breui interuallo altero foliolo exorto, 22

producuntur ceteri acerui, confertis, et densis, villisq. albidis appositis, pondere deorsum pendent. Calyces ex bracteis acuminatis atroque spadiceis fiunt inter alias bracteas minores et villosas insidentes. Stamina et apices lutei, ut in cognatis. Fructus flaui, nitidi, ex rotundo angulati unico sinu terna semina obscure rubra fouent, quae plana ad interiora contra fructus parietes tument.

XIII. Schoenagrostis Montana, hirsuta, angustifolia villosa capitulis globosis, erectis, ex spadiceo rubris radice bulbosa. Gramen hirsutum capitulo globoso. C. B. Theatr. 104. Juncoides hirsutum, capitulo glomerato Scheuchz. Hist. Gram. 312.

Quo melius commemorata stirps paucis de eius figura attingam. Radix lignosa in fibras spargitur, iucundiusque olet. Folia radice angusta, villis ornata, ad sex digitos cum prolixa sunt, elongantur. Caules foliis obducti, longissimi, pedales, cani, quatuor foliis ad uaginas candidos flores emittentibus muniti. Fructus ruber ex rotundo angulatus, nitidus. Calyces ex sex bracteis acuminatis inter squamas cartilagineas insertis villis collocati. his capitula conflantur, terna, quaterna, et nonnunquam plura, quorum unum ad caulis foliolum summum iacet humile, ceterorum ramulis inaequalibus adherent erecta. Aperto fructu in maturitate effunduntur semina terna ex uiridi fusca, uel obscure rubra, extremo albido placenta excepta. In humilioribus Alpibus prouenit.

crassiora quod in Gramine Juncoide minore J. B.

XIV. Schoenagrostis hirsuta, Montana, angustifolia capitulis Psyllii. Gramen hirsutum capitulis Psyllij C. B. Theatr. 103. Gramen ciperinum pilosum Tabern. Icon. 219. Juncoides villosum, capitulo Psyllij Scheuchz. Hist. Gram. 310

Radix inodora in caput congesta per fibrillas spargitur. Folia a radicibus longiora quatuor digitos attingunt. Caules graciles non pede altiores, trinis ternisue foliis

antur, ex quorum uaginis flocci candidi
untur. Ad radices inter folia et caules
multi villi intericiuntur. Capitula per ramusculos
ex foliolis sinu orta, et sæpe cernua — Calycis his VI stamina sureis apicibus ornata continentur.
bracteis VI atro-spadiceis cum villis ornantur — fructus atro-violacei
ex rotundo angulati, leuiter v. acuminati ex unico
sinu semina terna, hyalcola obscure uiridia, hinc gibba,
hinc plana effundunt, pallida placenta affixa.

XIV Schoenagrostis montana, angustifolia, subhirsuta,
Psyllii capitulis, Cyperi modo prodeuntibus.
Radix a cespite producta in longas, tenues, et
pullas fibrillas per terram spargitur, foliaque
ad tres digitos producit interpositis villis. hinc
caules nascuntur pedales graciles, caui ternis foliis uestiti,
ut in superioribus. In summo ex binis, ternis,
quaternisque foliis per ramusculos attollunturur
capitula fusco-spadicea. Fructus ex atro rubet
angulatus in tres partes unicum sinum explicans.
Circumponuntur Calycis Bracteæ squamis aliis
cartilagineis subfultæ, acuminatæ, ex fusco-spadiceæ.
Semina terna in singulis sinubus fusco rubra
hinc giba, hinc angulata.
Omnia paucioribus villis quam in cognatis proximis
sparguntur. In montanis regionibus natales
sedes inuenit.

XV Schoenagrostis alpina, minima, nymphaeis proxima, non confertis, villosis
In Alpibus quæ Vertes uocantur, inter
cacuros ad separationem uertex, quasi
Pazzette nuncupant nascitur.
Radix rulla fibrata, in qua cauliculi dicas formæ uncias alti. Folia circa cauliculos, et a radice ad uncias elongantur, linea lata, sed acuminata glabra, villis a uaginis sequentibus. Cauliculi nudis foliolis ornantur, in quorum summi uaginis ramusculi fructum ferentes, intercalatis foliis ornantur. Fructus proximi sed distinti. Calyx ex VI bracteis fuscis et acuminatis constat, minoribus bracteis fultus. Explicato calyce, VI stamina excipiuntur apicesfuscos et geminatos circiter digitum. Fructus atro-rubet, angulatus, cuius semina non perficiuntur. Folio mensa in alpibus floret, in horto præcocior, sed post florem perit.

XVI Schoenagrostis montana parua, foliis angustis, longissimis mollibus, longa pilosa, fructu conferto, gracile, lanuginosa. Hæc proximis alpibus dolaea, infirmiora colitur, mense florens. Radix rulla in fibras sparsa et diffusa. Folia angusta per fasces iuncta longis pilis albis obtecta uncias III, IV, et infima ad VI, et VII supra caules se effuentia. Caules graciliores foliis uestiti, et IV aut V digitos alti, de summi foliis quod uncia longius fructum acerum semper ala axis nascitur, modo unum, sæpe duos, perparua fructus acervos ferens. Bracteæ calycis hostiaeola. Fructus helicinus, semina intus ceralia in cognatis

XVII Schoenagrostis Alpina, angustifolia, glabra, globosus,
iuba sparsa, fructu exiguo, solitario, rotundo,
nigricante, Milij forma. Videtur Sureus Milii granicula Suss. Barr. Gramen iuncei
Milij granicula Raiw. Icon. 767.
In frigidioribus Alpibus, quæ Diui Martini, et Pape
appellantur inueniri solet, cuius radix lignosa
repens, lignosis fibris nititur. Caules densi
prodeunt foliis breuibus committantibus, ternis
quaternisque nodis distinguuntur, ex quibus
folia caulem amplexa originem ducunt. Ex
summo folio et quarto nodo bini rami prodeunt,
pulli, quorum unus longior paruam iubam
sustinet, alter ex secundi foliolii sinu alios
ramusculos emittit inæquales, quibus omnibus

huius folia angusta ad sex digitos longiora producta, breuiora infra digitum contracta.
fere pedales, caui intus, extrinsecus in striias subsidentes

summis solitaria capitula singula petiolo donata innascuntur forma Milij sed minora. Fructus unus ~~A~~e singulis pendet rotundus, leviter angulatus, ellatusque in apicem, nitidus atro ruber. Scinditur in tria segmenta, quæ intus elata ad inum costa, tria semina flaua ad fructus putamina gibba excipiunt. Bracteæ calycis sex (quarum tres paulo breuiores) ex fusco uiolaceæ.

XVIII. Schœnoagrostis Montana, hirsuta, angustifolia, iuba sparsa, fructibus subrotundis per ramos confertis uiolaceo-rubris. Gramen hirsutum, nemorosum, angustifolium Alpinum, paniculis obscure rufescentibus. Scheuchz. Hist. Gram: 312. Tab. VI

Fructus bini, terni, quaterni, et plures de summis ramis conferti, per iubam prodeunt uiolaceo-rubri, ~~ni~~ trigoni, nitidi fastigiati, de quibus ramosa tuba effertur. Scinduntur in tria. Semina intus terna, flauescentia, ab uno latere tumida, ab altero plana. Bracteæ ex uiolaceo-spadiceæ, uillis ad connexionem exornatæ. Stamina sex, quibus apices longi, luteis. affixi.

* Schœnocarpus restium ab Iunco deducitur genus distinguitur ab Iunco caule foliis ornato, a Schœnoagrostis fructu in res sinus secto, multisq. seminibus, referto.

I Schœnocarpus Alpinus, folio in caule singulari, capitulum sæpe superante, fructu ~~angulato~~ e bracteis nigricantibus, nitidis, in capitulum congestis. Juncus alpinus capitulo glomerato e nigro splendente. Jo. Scheuchz. Sp. Alp. 1. 40 Tab. V fig. 2. Scirpoides alpinum, floculis junci glomeratis, atrofuscis Scheuchz. Hist. Gram. 323.

In summis Alpium iugis gignitur. Bracteæ quibus fructus cingitur, longæ, acuminatæ, atræ, nitidæ. Fructus trigonus, longus, apice elatus, in res sinus diuisus, fuscus, splendens. Septis intus affixa multa semina minuta. Caules tensè nascuntur fere semipedales, teres intus caui, in quibus gignitur folium (postremi caulem oscurum) ipsum caulem in ueginam exipiens, deinde seiunctum altius attollitur, modo capitulum superans, modo neqaquam. Summo cauli ex folioli ala natum capitulum insidet.

II Schœnocarpus alpinus, parvus, capite nigro nitido, infima bractea in folio angustiori ~~bractea~~ eminente

In Alpium Helvetiæ iugis provenit Moscino affinis. Radix nulla repens, unde caulículi semipedales, quos foliolum rarum ueagina non tegens, digito longius ab oscurio amplectitur. Sequitur aliud folium modo ab infima, parte natum, modo ante diuisuram caulem, quod ueagina circa caulem implexum ad suos ceal quatuor lineas producitur capitio supra longius. Summo cauli insident nymphæo confertæ, ante explicationem bracteæ infimæ quæ in appendice longa eminet, semen continent. Singulæ nymphæa breuibus bracteis fulciuntur. Floris calyx ex VI bracteis longis, acuminatis, nigris, nitidis. Stamina VI. totidemque apices lutei geminati. Fructus triangulus, per totus sinus minuta semina fouens. Folia ad radice nata ad duas ceal tres uncias elongantur. Sara stipes glabra.

RB.

triangulares atro-rubri in tres sinus diuidentur, bracteis rufis, non acuminatis, circumpositis. Semina exigua, longa, inflexa, acuminata, flaua septis inhærent. In aspibus nonnunquam occurit.

N. Schoenocarpus folio in caule singulari, fructu per iubam sparso, subrotundo, rubro, eminentibus, plerumque caule in foliis. Iuncus parvus cum pericarpio rotundo J. B. II. 522. Gramen iunceum maritimum, vel palustre cum pericarpio rotundo. Rai. Syn. III. 453.

Fructus subrotundus ruber in terna loculamenta secatur, quibus affixa semina multa, parua, longa, rufa, calycis bracteæ fructu minores ex spadice pallent. Folia in caule exorsa sub prodit, non ut strips a culmo, neque sub grauidis ipsum subsedeant.

VI. Schoenocarpus palustris, foliis longissimis, et gracillimis iubæ e caule super emitentibus, fructu parvo, subrotundo flauescente.

In paludosis Agri Parisini loci multis nascitur. Radix parua in fibras sparsa caulem producit gracilem, pedalem, et maiorem, quem multa folia laxis uaginis amplectuntur, et formant a uagina iuncea et longissima, præsertim media et summa, super iubam attollunur. Bracteæ ultimo folio ex imbricata ipsius parte, ramusculus effertur, qui in iubam spargitur, aliis breuioribus foliolis iubæ ramusculos emittentibus. Fructus singuli singulis petiolis inhærent subrotundi, ex rubro flauescentes ternosque sinus claudunt, in quibus semina multa, longa, flaua. Bracteæ circumponuntur breues, dorso uirides, margine albo, quibus et fructus et stamina apicesque, ante explicationem seruantur serius quam fructus, qd maturitatem adeepit.

VII. Schoenocarpus Alpinus, foliis in summo caule plerumque ternisue deorsum natantibus, quorum uni fructus rari, et solitarii innascuntur. Iuncus trifidus J. B. II. 521. Iuncus acumine reflexo, minor, uel trifidus C. B. Pin. 12. Juncoides Alpinum, trifidum. Scheuchz. Hist. Gram. 325.

Fructus parui, subrotundus, ex rubro flauicans. Semina in sinibus ternis multa rufa angulata, cui longa placenta inhæret. Bracteæ spadiceæ, circumpositæ. Tuba a fructu elata ramosa, trifida. Caulis in uaginis quæ angustissimæ eminent, et alterum alterum excipit, tertium raro.

VIII. Schoenocarpus Alpinus, gracilis foliis in caule ternis primo a dimidiato caule proceunte, fructu plerumq. singulari. Iuncus Alpinus μονανθής et μονοστάχυος Comp. Tab. Bot. 112.

Juncus Alpinus monanthos capsula nigricante
Mich: N. p. Gen. 40. Juncus Alpinus, minimus
bifidus Mont. Cat. Stirp. Agr. Bom. Prodr: 27
Caulis tenuis exeber a radice, intus inanis, tribus
foliis ornatur angustissimis, primo a dimidiato fere
caule nato, quorum vaginae saepe fimbriatae.
a radicem rubrae fimbriatis vaginis, excipitur.
fructus in eadem stirpe singularis nonnunquam
geminus perparo terminus, ruber, nitidus, subrotundus
in acutum fastigiatus, trifariam discretus. Semina
intus compressa, flava, magna placenta circumdata.
Bracteae circa fructum sorde acuminatae longae atro-
spadiceae. stamina sex, et totidem flavi apices, longi geminati
subglabra extra apices elata trifariam, ac pallida. Hic magnitudine maxima; modo et
ad III vel IV uncias conservabitur, modo ad
pedem, et nonnunquam a trium producitur. se
culturae autem impatiens circa in hoste
perit; ideo saepe per annum defertur.
VII Schoenocaulon Alpinus, gracillimus, foliis in
caule ternis, primo a dimidiato caule exorto, fructu
singulari maior.
Hic quoque fructus et seminis cognatione proximus
in Alpibus summis gignitur. Caules densi a lignosa
radice plurimis foliorum vaginis sepiuntur, gracillimi,
ad pedem unum cum dimidio produci, qui in VI
infra pedem semper contrahuntur. Tribus foliis
longis exilibus vestiuntur, quorum vaginis
albos villorum flocos emittunt. Fructus singularis
longe de foliis prodit, qualis in commemorato
VIII. Schoenocaulon annuus, ramosus, fructu longo
ordine solitario ex cartilagineis bracteis prodeunte,
fructu ex rotundo angulato rubro. Juncus palustris,
humilior, erectus Tournef. I. R. H. 546. Juncus
palustris humilior repens. Eiusdem. 247. Gramen
nemorosum calyculis paliaceis, erectum, et Gramen
nemorosum calyculis paliaceis, repens. C. B. Pin. 7.
Gramen holosteum Alpinum, minimum. Eiusdem
Prod. 14. Gramen bufonium, erectum, angustifolium,
minus Barr. Icon. 263. Gramen bufonium, erectum,
angustifolium, maius Barr. Icon. 264. Gramen
bufonium supinum mollius, seu umbellatum. Barr. 93
Mira varietate inter se dissimilis stirps ista auctores
in diversa traduxit. Modo enim tres digitos non attingit,
modo pedalis fit, elato caule nonnunquam crebra foliola

e latis calycibus emittit, saepe caret. In omnibus eadem natura pro loci conditione maior, uel minor. Fructus idem ex rotundo angulatus, tres sinus seminibus, quae multa, flaua, nitida fouet, seruat. ☿

X Schoenocarpus palustris folio articulato, fructu in aceruum congesto, rubro, umbellato. Juncus foliis articulosis floribus umbellatis Tournef. I. R. H. 247 Gramen iunceum folio articulato aquaticum. C. B. Pin. Juncus foliaceus capsulis triangulis. I. B. II. 521 Fructus ruber, in tres angulos protuberans ternisq. sinibus excauatus, semina multa flaua complectitur, bracteis circumpositis nunc spadiceis, nunc arrospadiceis. Folia nacque articulata, nacque radosa, sed ego intermalla geca frument. Hic ab animalculis

XI Schoenocarpus palustris, folio articulato, fructu in aceruum congesto, rubro, umbellato, calycibus albidis.

In montium uallibus aquosis inuenitur aliquando, quem natura calycibus et bracteis albidis exornat. Ad sesquipedem scandit.

XII Schoenocarpus Montanus, folio articulato, maior, ramosus, fructu ex rubro nigricante, in crassiores aceruos congesto. Videtur: Juncus Alpinus, fol. articulosis, capitulis floribus umbellatis, crassioribus, rufescentibus Mich. N. Pl. Gen. 39. Maior et crassior per montes gignitur, aquosa sequens. ex foliorum alis per ramos cum fructibus profert, item de summo. Fructus ex rubro nigricantes in tres angulos tumentes, inque tres sinus aperti. Semina exigua, acuminata inflexa, nitida, flaua nutrit.

XIII Schoenocarpus nemorum foliis articulatis, iuba uaide elata ex minoribus aceruis, fructu flauo. Juncus nemorosus folio articuloso Tournef. I. R. H. 247. Gramen iunceum folio articulato siluaticum. C. B. Pin. 5. Gramen iunceum aquaticum magis sparso panicula. Park. 1269. Gramen iunceum, articulatum, palustre, erectum, et elatius. Mor. Hist. Oxon. 227 Sect. VIII. Tab. 9. Fig. 1. Fructus et aceruli minores, quam in palustri

saepe ita afficitur, ut nouam formam induat. Non aliunde igitur ortum accipitur Gramen iunceum folio articulato cum articulis C. B. Prodr. 12. Juncus foliaceus, capsulis triangularibus cum articulis I. B. II. 521. Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis cum articulis I. B. II. 247. Idem pro loci conditione insignitur, fit Juncus foliatus, minimus I. B. II. 523. Idem aquis innatans habendus: Juncus aquis innatans foliis inferioribus non articulosis longissimis et capillaceis, superioribus breuibus, crassioribus et articulosis, floribus umbellatis Mich. N. Pl. Gen. 39. sicut Gramen folia lacustris prolifera, seu gilantralis quasi nouis hinc inde cauliculis subuescentibus Rai. Syn. 434.

☿ Hanc animalcula depositionis corrumpunt. Idem nocta facies in aurorum auctorum durant, et bullifaros uocant, cuius rei discriminis apud Michelem 39, et etiam apud alios rei herbariae scriptores habentur quaedam.

nitidi, ex rubro nigricantes, ternis eminentibus angulis: in tres loculos scinduntur, et semina effluunt, exigua, longa, leuiter inflexa, in gracilitatem fastigiata, flaua.

XIII Schoenocarpus nemorum foliis articulatis, iuba uaide elata, ex minoribus acerui, fructu flauo, calycibus albidis. Juncus nemorosus folio articuloso, glumis albis. Dod. Sym. St. Brit. III. 433.

XIV Schoenocarpus montanus, folio articulato longissimo, et gracillimo, iuba ex raris acerui sparsa, fructu luteolo.

In montanis syluis raro gignitur. Folia a radice ad pedem ascendunt. Iuba fructus acerui rara. Fructus autem luteoli, triangulares, semina nitida, flaua utrimq: acuminata. Bracteae uirides, margine albidae.

XVI Schoenocarpus palustris, maior iuba sparsa, spadicea pallida, fructu triangulari, ~~flauo~~ subrubro, conferto.

Multa conueniunt haec ad iunceum aquaticum auctum maiorem, foliis compressis, articulosis cum intervallis seminum glabris, capitulis flaui spadiceis, umbellatim et paniculatim dispositis Mich. N. Pl. Gen. 30 quod Barrelierus Gramen vocat bufonium glomeratis utriculis. Icon. 94 et habetur accedunt. Radix fibrata non repens, perennis, ad raro bulbo utide nouus caulis proximo anno existit. Caulis bipedalis, teretis, teres Gramen iunceum capsulis triangularis minimum Rai. Hist. 1307. iubis cum hac conuenit, sed proceritate differt: Nam saepe ad duos pedes producitur, nunquam pede minor. In pratis ubi aqua moratur Parauinis reperitur. Fructus exiguus in acerues collectus, in angulos tumens, et flauicans pallidis calycibus. Semina ex tribus cellulis exigua, flaua, nitida, oui figura egrediuntur. Finagrostis cognoscitur iuba parca, vel singulari vel multiplici longis uillis ornata, fructu triangulari quamis excepto, apicibus, et staminibus ornato, cui iuba uel bifida, uel trifida innascitur, semine in fructu unico.

vagina quae in brevissimum quasi filum minori alia et brevioris superposita. Inde nudus usque ad teretiam longitudinis partem. Tum vagina pluri folii oritur quae prev tres digitos caulem cingens in foliorum teres, acuminatum, magnis spatiis dud excisceadum quasi nodosum provoquitur. Folium ultra duas longitudinis caulis pauces provoquitur, desinens forma, ubi alterum folium commutatur, quod ad iubam non pertinens ad III vel IV uncias cum vagina provehitur. In summo caule iuba magna prev IV digitos elata ex ramis inaequalibus. In acerorum ramis de bracteae uel similibus conferti fructus nascuntur. Calyx ex VI bracteis rufulis. Apices VI cum staminibus circumpositi. Fructus ex rubro pallidi triangulares ternos sinus continent, in quibus flaua semina flaua nitida quasi oui figura fouentur. Folia a radice pedalia ac sesquipedalia teretia (qualia et in caule) item prev ad vescendo quasi nodosa et a cuminata forma vagina prev III vel IV digitos stipantur. Hic iesibus sedem nactus ovis Juncus foliis articulosis, floribus umbellatim et paniculatim dispositis S. S. R. II. 247

finagrostis montana, iuba singulari, lanuginosa ex fuscis bracteis. Juncus Alpinus, capitulo lanuginoso, quem minorem decuere.

seu Schenolaguros C. B. Pin. 12. finagrostis Alpina, maior, capitulo singulari, minori. Mich. N. P. Gen. 54

finagrostis Alpina, angustifolia elatior iuba minori, uillosa.

ra lacus, et stagnantes aquas in Alpibus gignitur
tenso cespite surgit ex fibrata radice. Folia inter
se per vaginas crescunt, deinde contracta in
gracilitatem fastigiantur. Caules laeves, petales,
et maiores + foliis per tres quatuorve digitos
vestiuntur a radice exortis, quae deinde in folia
gracilia contrahuntur. Binis nodis unde folia oriuntur
intersecantur, primus non longe a radice natus,
caulem amplectitur longa vagina, deinde solutum
ad digitum producitur, alter a dimidiato caule non
longe producitur cuius folium caulem vestit
summitate breuissimum eminens. Tuba parua
de summo nascitur bracteis fuscis circumpositis.
sequuntur aliae bracteae circa axim dispositae,
quibus stamina cum apicibus, villi, et fructus
continentur

III Cinagrostis iuncea, Alpina capitulo parvo,
tomento fariore. Scheuez. Hist. Stam. 305.
Tab. VIII. Fig. 4. Iuncus alpinus, bombicinus.
C. B. Pin. 12.

Ex bracteis nitidis flavis capitulum conflatur.
Fructus triangularis, luteolus.

IV Cinagrostis Alpina, iuncea, minima, panicula
exigua, elatis villis, bracteis ex auro splendentibus.
Caulculus triangularis vix ad quinque digitos producitur,
ennodis, foliis ad exortum cinctus et firmatus.
Bracteae alterno ordine digeruntur, dorso virides,
lato margine aureae et nitidae. In stamina
longa continentur luteo apice praedita, deinde
filamenta candida. Inter filamenta iacet
fructus triangularis et flavus, de quo tuba rubra,
in tres ramos divisa surgit. In Alpibus Bellunensibus
Papae et Divi Martini nascitur solo aligine
madidum incolens

V Cinagrostis Alpina, iuba multiplici magna
Cinagrostis panicula ampliore Tournef. I. R. H. 661.
Vaillan. Bot. Par. 117. Tab. XVI. Gramen
pratense, iunceum, nutante, ampla, sparsa, et
lombricina panicula. Barr. Icon. 12.
Capitula magna gignuntur, unde duo, uel tria alia,
magna quoque per ramusculos, qui ex tubulato
calyce, limbo bifido, egrediuntur, surgunt. Fructus
bracteis exceptus, et uillis longis circumdatus,
triangularis, atro-uiolaceus, qui committantibus
uillis per aerem fertur a uentis raptus. Maturus
in tria putamina scinditur, continens unicum
semen, trigonum, fuluum.
VI Cinagrostis Alpina iuba multiplici minori
longioribus ramulis dependente. uiderur. Gramen
pratense, tomentosum panicula sparsa. C. B. Pin. 4.
Caulis plerumque bipedalis folii uestitus, de summo
ex lata uagina atro-uiolaceo ramusculum emittit
capitulum ferentem, quod longius dependet. Excipitur
ramusculus unica et tubulata bracteo. Ex secundi
folioli uagina iuba egressa sine ramusculo subsedit.
sequuntur ordine ramusculi alii ex folioli
alae sive potius bracteo fusco spadicea calyce
tubulato firmati, quibus capitula uillosa adhaerent
deorsum nutantia. Ex his capitula alia saepe
surgunt ramulis tubulata uagina firmatis.
Fructus ex bracteorum sinu circumductis fillamentis
nascuntur triangulares, flaui, nitidi, quibus in tria
putamina solutis semen unum, trigonum, ac
luteolum egreditur. Montanis aquis stagnantibus
innascitur.
(21) Cinagrostis montana, iuba multiplici parua,
latifolia, Cinagrostis panicula minore. Tournef.
I. R. H. 664 Vaillan. Bot. Par. 117. Tab. XVI Fig. 2.

Radix multis fibris, rubris, sparsa, et in caput
tensata folia emittit multa, firma, acuminata,
lata, quæ uncia in cæspitem ~~mutuo~~ cum se amplectuntur
longiora semipedem attingunt circa caulem,
eadem frequentia stipantur, quibus egressus
ad pedem surgit. Quinque foliis, quorum vaginæ
in tubum coeuntes ~~ut~~ caulem ~~amplectuntur~~
vestitur. Primum radici proximum nascitur,
alterum non longe: tertium, et quartum caulis
medietatem tenent. De summo eodem modo,
quo in proximo iubæ multæ prodeunt minores,
breuioribus uillis emissis, quorum fructus
luteoli, et triangulares.

Cyperus agnoscitur caule triquetro in multa
fillaria desinente, inter quæ nascuntur per
ramusculos spicæ distichæ compressæ, quarum
bracteis continentur capsulæ ex bipectalis sicut ~~sedecim~~ ~~triangulares~~ ~~ex coniferis~~
glumis glutinatæ, et ~~angulatæ~~ staminibus apicibusque prædita ac nuda
ramosa ornatæ, quæ ab interno semine surgit.

I Cyperus omnium maximus caule in plurima
fillaria ~~pertinente~~ testaceo, siue Veterum. Papyrus. Cyperus
omnium maximus papyrus dicus. Mont. Prodr. 14.
Papyrus Syriaca, uel Siciliana. C. B. Th. 333.
Papyrus Cæsalp. 192.
Apud nos nunquam spicas semenq; tulit.

II Cyperus rotundus exulentus angustifolius
minoribus ac rotundioribus radicibus. Mont. Prodr. 12.
Trasi Vennenium Fab. Ecphr. 37
Hic quoque in nostro Horto nec in caulem surgit,
neq. spicas profert.

III Cyperus ~~ovatus~~ capsulis ex orbiculato compressis Huius tria discrimina. I. fere omnis
ovatus, radice longa, spicis parvis, per
iubam digestis. Cyperus ~~ovatus radice longa, sine~~
~~spicis~~ ~~Dioscorides~~. ~~De th. 2.~~

Radice denuissis, uiticulis, repit, fibris multis multisq; innixa; culmus pedalis, sesquipedalis et bipedalis, foliis circumpositis prouenendo cauinatis, lævis, margine utroque prouenen summum ubi separata sunt, glabris, neque asperis.

Hovus rubris ad quartam partem usque striatus caulis triangulus, glabrum, uiridis. Eminet de summo intorum fillaria
Iuba, quæ tria sunt, inæqualia; nam
unum cubitum magnum longe producitur
alterum tribus pedibus minus, tertium
III, IV, uel V digitos longum. Plani in
quibus spicæ sicca coni ~~compressi~~, tenues
tubulis subrubris firma sita omnes omnino
ut coni supra fillaria extent. Tres inæqualis
vani et tres foliorum alis egressi singuli
tubulo rubro vestiuntur, majores ex
ad majoris foliis sinu promittuntur. Sed
hos ipse caulis producitur in parvos
ramusculos, qui ad foliorum alam tam ra
bulo circumdantur. In ramis coni pur
dauni acuminati bracteas X uel XII con
tinentes. Bracteæ alternæ escæ se
mutuo excipiunt, et excipientur
spadicea violentior minus attende cor
de vagineis, cui margine fauvaginea ter
bro colore inficiantur. Sunt singulis sa
mina VI tetrais prædita apicibus. Rel
circa semen bina exigua membrana
crescendo magna accidunt, semenque
striatum fuscum, et capsulam consertum
ex rotundo compressa, fulvum. Tuba
Quæ a semine surgit.
In agro Paramino et alibi frequens.

Cyperus odoratus, radice longa, spicis longioribus
ex rubro spadiceis per ramos confertis. Nam cyperus paniculata crassior, minus sparsa
Cyperus odoratus, radice longa, panicula compactiore
Cæl. Trionf. apud Scheuchzerum Gram. Hist. 380
In aquosis Sallice Cæsalpine locis facile invenitur.
[illegible] latius explicatus
per ramos extremos et nudi sursum ascendunt.
ad fillaria qui rami iacent, breuibus ramusculis
insident. Sæpe spicæ longius explicantur, et ad unciam producuntur, qualis est Cyperus
radice [illegible] odora, locustis angustis unciam longis Mich. N. Pl. Gen. 45. Fiunt ex bracteis
Cyperus odoratus radice longa maior, iuba
magna et sparsa, spicis longis compressis
spadiceis, [illegible] Cyperus [illegible] odoratus,
radice longa, spatiellis ex locustis latis, ferrugineis,
compactis Mant. Prod. 12. Tab. 1. n. 11.
Hic etiam frequens gignitur proceritate duos pedes
superans magis ad proximum quam ad rectum
accedit. [illegible] Cyperi quorum capsulæ triangulares
Cyperus odoratus radice longa, spicarum ramis
inter longissima [illegible] nascentibus, spicis
angustis, [illegible] rubis. Cyperus odoratus, radice longa
magna [illegible] sicla Cyperus officinarum (B. Inst. 316
[illegible] ea copia Cæsalpina Sallia gignitur. [illegible]
[illegible] sæpe ascendunt culmi triquetri, quibus
summis folia oblonga producuntur, inter quæ
oriuntur rami oblongi, qui aliquando ad pedem
[illegible], sed inæqualis longitudinis surgunt.
summis adhærent spicæ angustæ, alterno
ordine surgentes, quarum bracteis rubis
continentur in tres angulos desinentes, longæ
paulum, ex fusco cineraceæ. Spicæ suauiter
redolent ut etiam radix. [illegible]
[illegible] Cyperus [illegible], odoratus [illegible] longa
[illegible] ex [illegible], ferrugineis
[illegible], sed neque [illegible] neque [illegible]
respondet

Cyperus paniculata crassior, minus sparsa
B. B. II. 493.

Cyperus odoratus, radice longa, panicula compactiore
Cæl. Trionf. apud Scheuchzerum Gram. Hist. 380
In aquosis Sallice Cæsalpine locis facile invenitur.
[illegible] latius explicatus
per ramos extremos et nudi sursum ascendunt.
ad fillaria qui rami iacent, breuibus ramusculis
insident. Sæpe spicæ longius explicantur, et ad unciam producuntur, qualis est Cyperus
radice [illegible] odora, locustis angustis unciam longis Mich. N. Pl. Gen. 45. Fiunt ex bracteis
dorso ex spadice rubis, margine pallidis
alternatim laxi affixis. His VI stamina et lutei
apices superantur. Capsula fulua ex rotundo
compressa ex binis bracteis coacta. In cauo
semen unum, a quo ruba rusticola
rubella. Radix multa fibrata
longa. Caulis bipedalis, et altior
triangularis, lævis. Folia angustissima
plurima tubularia, deinde solutis
non asperis.

Cyperus odoratus radice longa, spicarum ramis
Phyllaria
inter longissima nascentibus, spicis
rubis. Cyperus odoratus, radice longa
sicla Cyperus officinarum (B. Inst. 316
copia Cæsalpina Sallia gignitur. [illegible]
folioluis tubulis ad magnum spatium excisis
sæpe ascendunt culmi triquetri, quibus
via quorum longissimum sæpe vltra duos pedes gignitur
summis folia oblonga producuntur, inter quæ
rimus, mitius ad pedem et quidem angulis.
oriuntur rami oblongi, qui aliquando ad pedem
adsurgunt
[illegible], sed inæqualis longitudinis surgunt. Longiores latiori basi tanquam bulbo, et ceraceo
summis ramis adhærent spicæ angustæ, alterno
gina firmantur: breuiores, bracteis. Ad maiorum ascensum appositis folia, quorum longiora
ordine surgentes, quarum bracteis rubis
tres et quandoque angulum longitudinem as-
capsulæ sequuntur.
continentur in tres angulos desinentes, longæ
Bracteis comprehendunt, quibus dum spicæ
flores, filamentis, ruba rusticola et albicante
paulum, ex fusco cineraceæ. Spicæ suauiter
a semine accrescunt. Circa seminis bracteas omnia
stamina, et staminibus insidentes apices luteo
redolent ut etiam radix. [illegible]
geminati
[illegible] Vero [illegible] [illegible] [illegible].
Cyperus [illegible], odoratus [illegible] longa
paniculata et [illegible] [illegible], ferrugineis
compactis, sed neque [illegible] neque [illegible]
respondet

Prevangasto. Michiel. N. Pl. Gen. 75. Stam. Prod.
14

XII Cyperus maior, radice odorata, annuus spicis paruis flauescentibus per ramos densissime congestis. Cyperus aquaticus, Italicus, procerior, sedetes tonuis similis in facere parce congestis, semine cinereo, folio ex multiplici et striato radice breuis caulis folii ad imum cinctus ad pedes tres ascendit. De summo emittit folia reuna magna, ualde glauca, et longe ab iubis producta, sed inaequalia. Inde et breuia et longa et alia nascuntur, ne nova et breuiora, ~~[illegible]~~, ex quorum alis rami nascuntur longiores palmos, sæpe æquales, nudi præter extremitatem, in qua inter foliola gignuntur ramusculi, et in ramusculis confertissimæ spicæ paruæ, compressæ flauescentes quarum bracteæ angustæ, et longe non maturitatem flauæ. Densissime congeminatæ, capsula longæ prismaticæ fusco cinereæ straminea reuniis apicibus albis striatæ, clausæ de semine tuba. In capsulis semper ~~[illegible]~~. Ex imis alis foliorum caulis similes alii rami nascuntur, et ex minoribus foliis alii, ut in cognatis. Rami minores et spicis quoque conferti. Latent inter ramos interiores, circa quos spicæ quoque conglobantur. In paludibus nascitur.

X Ordine posita, dorso cuneos, deinde ut ova, margine albicles, et cauriseginea pa rum acuminata. Continent singula fun cramina, et in apicibus pennei albicis lure geminatos, ac capsulas rufescentes fau in qua semen tenuis tuba rubra infecta aliqui sedo perficitur septembri mense

IX Cyperus radice odora, spicis ~~[illegible]~~ pallidis, origuis, per acervos densissimis congestis. Circa eadem loca, in quibus VIII, procerior dissimilis, quod spicæ origuæ V, VI uel VII parua nymphæa ferentes densissime conglobantur. Radix ex multis fibris longis cirrosis, subpiceis ~~[illegible]~~ congesta. Caules ~~[illegible]~~ densissime stipantur. Folia se foliorum fasciculi mucro acuminata rigia, quarenos et plura que ginis sed rubellis inpricantur. Solucea cauliu cadunt costa nulla eloca o adeoque aequa cuique margine servatis) uiridia, glabra. Caules sedales et sesquipedales, foliorum tu culis per reuiam nudeti cuestiti, laues, non asperi, triangulis cum facie in duos sulcos de pressa, circumcirca oriliter striati. Vlti ~~[illegible]~~ occidantur, ad iuba, reuinos. uinifesi rami et foliorum caruli

1751 III id. Oct. Ex Sevarico

XIII Cyperus annuus, radice odora iuba et panicula minoribus, spicis flauescentibus, per ramos densissime congestis radice plurima breuis fibris ab uno principio circum digestis. Caulis magnus, bifidatis et altior, crassis, usque ad dimidiatem foliorum ~~[illegible]~~ quæsitus (quæ solute ca nata cadunt et quindi furcata, subtus glabra, costa elata lani, margine cuiusque serra ipse caulis triangulus, glaber, mollis. In summo eadem folia producunt, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ et lata; nam primum bipedale, quandoque pedale. Nascuntur alternatim atque et primissima longior ramus ad V digitos sæpe ~~[illegible]~~ conspicuus, laciis, et firmus, et coerci, qui pro varione decrescunt. Ex huiusmodi foliis altiores sunt rami sed et alia sunt folia minora et angustiora et breuiora alis. Inde ramos breuiores compleant rami omnes alia foliola emittunt, unde ovis ramusculis confertissimæ circum digestæ spicæ efficiuntur. Spicæ flauescunt, sed diligentius per cuiusque, aurea bicolores acie et rubro flaua apparent summa albida. Oriqua sunt lineas cum attingunt. Continent bracteas obtusas VIII, IX et X. His seruatur semen, in tuba bifida uel trifida furcata et stamina illi apices furei. Capsula longa, prismatica, cinerea semine unico fœta. In aquis nascitur.

Primi cingunt, deinde foliorum radicis stipantur, foliorum interiorum modo ad ubera producto, modo ipsum eundem non conducto. Triangeli sunt caules sentibus, striati, una facie in calcem sub sicente. In summo interiore folia magna quorum unus longius semipedem, minus IV uel bencias elongatur, ramus de maioris foliis na ad digitum fauces, reliqui et minoribus minus ab excutu distant, multis aliis gemi inter foliorum alas insidentibus. Spicæ circum confertæ, et semidigitum longæ et compressæ bracteis alternatim axi affixis unicum spicæ XX, dorso cuneiformes et in bracteis circum aminentes, deinde rubro colore nitidas expu dant. His capsula triangula fusca, his sta mina VI, his apices furei regunturus. Asse triangulares plumbei colouris) minoribus ma ba surgit. Coccinum ex radice pu fasciculos gignunt folia caulibus longe breuiora obstruunt. Accidit nonnunquam ut inter plurima spica in unum accidunt congeminatæ, spiciens, fuscæ, congloba ~~[illegible]~~ gracili, panicula ex rubro fusca, congloba ~~[illegible]~~ Ex paludosis agris Lacauino Veronensi, Rodigino quoque in Italia affertur.

non asperis uestitantur. Spicarum aliæ in acerros tres uel quatuor inter summa caulis folia insident: aliæ de summis ramusculis nudis atque altius elatis densius ~~[illegible]~~ stipatæ ~~[illegible]~~. Sunt ex bracteis dorso ex rubro spadiceis, margine albidis, alternatim axi affixis, quibus capsulæ ribus staminibus, cum luteis apicibus stipatæ seruantur, ~~[illegible]~~ in aces æquales ~~[illegible]~~ semini quod in capsula continetur, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ trifida tuba rubella innascitur. Ex paludosis agris Lacauino Veronensi, Rodigino quoque in Italia affertur.

(VI) Cyperus annus, parvus, iuba sparsa, spicis flavescentibus. — Cyperi quorum capsula ex rotunda compressa

Cyperus minimus, panicula sparsa flavescente. Tournef. I.R.H. 527

Gramen pulchrum parvum panicula lata compressa J.B. II. 470.

Caules erecti pede fere minores, ad imum foliorum, quae a radice nascuntur, tubulis circumcincti. Semina capsula ex rotunda compressa, nigra, nitida: quae ex duabus bracteis glumaceis semen claudentes. Frequentissimus in agris nascitur.

(VII) Cyperus annuus, parvus, iuba minoribus et spicis flavescentibus

phyllariis longioribus, et angustioribus.

Ramusculi terni et quaterni breviores spicas ferentes, phyllaria longiora ex quorum alis seminiferi caulis pedalis et sesquipedales rami oriuntur, quae stirpem a cognata secernunt.

in aquosis locis, et secus rivorum scaturigines nutritur. Capsula ex duabus bracteis, quarum una a trova excipit, compponentur, ex rotundo compressa atro-violacea, in quibus semen luteolus foveatur.

XIII Cyperus annuus, parvus, foliis latis, spicis flavescentibus, in acervum ad caulis folia insidentem congestis.

Per montes reperitur; spicae parvae ad longa phyllaria congregantur. Folia a radice graminea, longa, saepe iubam quae superant. Semina subrotunda fulva, nitidissima. Altitudo caulis infra semipedem contrahitur

XIV Cyperus annuus parvus, spicis in acervum ad caulis phyllaria insidentem congestis, foliis tenuissimis, unguis foliis consistit. Semina nitida, luteofusca gignit, quae ex rotundo leviter comprimuntur. Frigidas aquarum scaturigines odit.

XIV Cyperus omnium minimus, annuus bracteis flavescentibus, dorso viridibus, semine pisi figura fulvo. Est fortasse Cyperi minimi panicula sparsa flavescente species minor. Scheuchz. Hist. Gram. 356. Tab. VIII Fig. XIII

Culmus digitum non attingit, cui summo inter folia angusta spicae binae, ternae, quaternae et plures iunguntur. Radix sparsa fibrata caudiculo longior.

Haec omnia discrimina iubae digitis conficatam suaviter dentem ferunt.

⊖ Magnitudine dissimilis, saepe pede minor altitudine: nonnunquam ad IV digitos tantum ascendit: atque minimus, digitalis longitudinis, cui semper inter angusta folia spicae binae ternae, quaternae et plures iunguntur, et rarius occubitus. Cyperi minimi panicula sparsa flavescente species minor. Scheuchz. Hist. Gram. 356 Tab. VIII Fig. XIII.

28

X Cyperus annuus parvus, iubis ex fusco spadicea

Cyperus minimus, panicula sparsa nigricante. Tournef. I. R. H. 527. Gramen cyperoides minus, panicula sparsa nigricante. C. B. Theatr. 39.

Folia graminea, contracta, et caulis brevior, qui brevibus foliorum vaginis, et rubellis firmatur, de a proxima stirpe seuocant. Capsula triangula, lurea in qua semen flauum continetur, stamina cum apicibus lucis exprimunt, stilis

XI Cyperus annuus, iubis ex fusco spadicea maior, foliis longis et angustis.

Hic Cyperus plerumque accidit nascere in Alpinis montis et locis lacus. Folia angustiora et longiora pleraque cognoscuntur. Verum et varia, et latiora reperiuntur, nunquam brevia, et non angulata praeterea, et laeuia, et deposito cortice, flauescunt.

XII Cyperus annuus minimus, iubis paruis, et uiolaceo nigricante.

Stirps ad quatuor uel quinque digitos tantum producta, foliis non angustis stipatur. Inter longa, et pro stirpis modo magnitudine, lata phyllaria iacent paruae iubae ex paruis spicis compositae, quarum bracteae ex uiolaceo nigricant. Semina in is angulata lurida.

Scirpus cognoscitur caule teretis longitudinis ex bracteis alternatim ad apicem inquaeuis alatis capsula obtectis, quae membranis sibi mutuo commissis) staminibus III apicibusque totidem ornata subtrahenda uel ex uorsum angustum, in qua semen uolutum, capitellatim angulatum, nitidum, quod in capsula seminatur.

Scirpus Equisetis capitulo, maior. Scirpus conis Plantaginis, maior. Scirpus Equisetis capitulo, maior. Tournef. I. R. H. 528. Iuncus capitalis Equisetis, maior. C. B. Pin. 12.

Scirpus Equisetis capitulo, minor. Scirpus simplici de summo caule subducente. capsula aequi figura teretes compressa quae fit bibis membranis, quae exiuae semper eminentes capitellum efformant. Acubus multis circa capsulam elatis stamina, sinu breuis, et III stigmatibus cum surgens apicibus. Iuba a semina lucida bifida uel trifida.

Iuncus capitalis Equisetis, minor. C. B. Pin. 12. Iuncus aquaticus, capitulis Equisetis. Ad Dod. 1196. Scirpus [illegible] minor culmo teres tenuiori. Mich. N. P. Iuncus Equisetis capitulis minor scirpis triplo angustioribus. C. B. Pin. 12. Scirpus Equisetis capitulo maior alter. Scheuchz. Itin. Helv. 361.

Scirpus subrotunda capsula, ferruginea, uel fusca, acuta parte affixa, obtusa capitellum ferens circa capsulam fului. Semen turbinatum, flauum

stamina breuia, et sinu breuia, et III stigmatibus cum surgens apicibus. Iuba a semina lucida bifida uel trifida.

Scirpus Equisetis capitulo, sive Plantaginis, cum sessilis, nunc brevis nunc longa, major.

In montanis locis, et udis locis frequens in fundo nostro qui Leonicano appido supervenimus, caulis satis [illegible], teres. Conus modo uncia longior, modo brevior sed crassior. Bracteae dorso uinideles, margine rubrae. Stamina [illegible] apices longi fusci. Capsulae ex rotundo compressae fulvae nitidae, quibus sedens capitellum imponitur. Semen ex teri fulvi. Capsulae fulvae [illegible] in capsula semen uniuersum turbinatum, flauum, quod in capsula reconditum seminatur.

Scirpus Equisetis capitulo, sive culto Plantaginis longo angusto, caule tenui teres.

In eadem fundo nostro collino quae [illegible] villae sarcitici aedificatum, reperiuntur. Caules graciles sesquipedales, quibus summis impositus conus uncia longior, angustior. Bracteae angustae dorso uinideles, margine utroque fa rere rubrae, nigricantes utroque carnilagineae ac pallidae circa autem dense stipatae. In [illegible] alis capsula turbinata sericea ferruginea, uel spadicea capitellum efficientes, acubus fulvis circum positis, et III stigmatibus cum surgens apicibus. Iuba a semina lucida bifida uel trifida.

Cyperella cognoscitur caule teres, folio [illegible] capsula [illegible] comam bracteas recondita vel acubus suspensa vel nuda

Cyperella cuius capsula acubus cavet.

I Cyperella maritima —

Cyperella cuius capsula acubus circumdatur

II Cyperella bracteis —

III Cyperella iuncea —

IV Cyperella montana —

V Cyperella montana, radice repente longa, folio angusto acuminato, coni ferrugineis in spicas digestis.

Per montanas valles, loca scilicet [illegible] et magnam nodosa, longa et repente radice producitur. Folia duas, III et [illegible] longissima, IV uncias longa multa in fasciculo [illegible] ne ungues non digitus longitudinem se superant. Ex se solutos ad lineam seriem in acumen fastigiantur. Cauliculi ad IV digitos pro[illegible] teres, nodosi, et quibus [illegible] nodi iacent, et de nodis ortus folia ipsos ferrugineis ungues pro brevis [illegible] necessitant. In summo spica iuncea mucronata longior, cum bracteis ferrugineis cuius exi coni circum affixi, quorum primus est bracteis facta [illegible] in folia supra spicam planiuscula eminens angulis fastigiatus) sinu nascuntur coni ex bracteis aliquantulum acicular circumdati gassim componuntur. Inter horum ortus conduntur capsulae hinc gibba, hinc plana acuminata, et cinereo fusca, in quibus semen compressum. At semine excusso rubra longa bifida vel unifida subtus capsulae multo acubus a basi oscultis coronantur.

(II) Cyperella cuid. scirpo cyperino XI

(III) Cyperella uid. scirpo cyperino XII

(IV) Cyperella uid. XVI scirpus

III Scirpus [illegible] unis plantaginis maior, caule compresso. Scirpus palustris, elatior, caule nonnihil compresso vel plurimo, loco arrourente. Mich. A. P. Sen. 40. Coni uncias longi, sed compressi lapidine [illegible] curvatam, [illegible] fine nutritur capitellum in summo ferens capsulas [illegible] caulis pedalis, et sesquipedalis producitur. In palustribus montanis altus duas pedes, vel sesquipedem.

IX Scirpus gracillimus, montanus, elatior, exiguis coni ferrugineis.

Gracilis acutiusque montanis salubris gaudet. Ex radice repente densa cepite surgit tubulatis, et ex ustaceo rubris uaginis per digitos duos, et sesquipedem firmatur. Amplitudo et petiolus, et plus amplius longus, gracillimus, in cuius summo unus exiguus, ex bracteis ferrugineis, alternatim exi affixis, compositus explicatur. His capsulis ex rotundo longa sin figura, vel rubinaceae cernuae affinis, summo capitellum sustinentes fulvae, vel fuscae congruentibus capsulis semina [illegible] custodiuntur. Folia gracilia, neque iuncea, tubulis ipsa quoque uniformiter

VI Scirpus caule gracili longo compresso, corpore rubris.

In fossis paludinis circa urbem natales sedes inuenit. Caule gracili, tenero ad duos pedes surgit, conum uncia brevior effertur. Bracteae circa axim confertae colore rubro nitent. In harum sinibus capsulae [illegible] capsulas acus, ut in cognatis [illegible] III. apices longi, fulvi, geminati. Tuba a semine plana fuscata, cirrosa, bifida.

VII Scirpus montanus, humilis, caule compresso, cono rubro, parvo, radice repente.

Circa montanos lacus provenit hic scirpus geci ad secundum pedem, caule et conis colore rufescit, sed discrimina multa gerit. Caulis quidem compressus, sed pede gracilio altior, plerumque tantum pedalis, et brevior. Forse fortitudo et radice fibrata quae per circuitus circum repit. Vaginae ad caulis spinis rubra digitum neque longa. Tubulus proscissus vel in digitos caulem amplectens, vel aequus labrum habet. Conus uncia brevior, [illegible] crenam in VI valvas non angustis. Bracteae duae furcata, deinde ad [illegible] radicem, supina cavitate. Apices circa capsulas et semina [illegible] relinquit qualia in congeneribus.

VIII Scirpus gracilis, seriatus, seminus, capitulo obliquo pallido.

Caules qui fastigiatus ad pedem producuntur, pallidi, seriati, ad fibratam radicem stolonibus vel ovis lineas longi. Bracteae pallidae apices lutei. Capsulae acubus circumdatae et capitello ornatae, bifida fulva, tuba a semine furcata vel alvida longa et bifida. Circa fontes et aquarum scaturigines quae rorentes montanis fere [illegible] in [illegible] aqua repentium, circa Lacus Socie. Flavens. Scheuchz Hist. Gram. 364. Tab. VII. Fig. 19.

Scirpus gracilis, montanus, cono parvo et tenelli bracteis gracilibus, et tenuibus nitidique comatite. Scirpus montanus, capitulo brevioribus J. B. H. 523 A. Scirpus montanus cum pyramidis capitulis furcis J. B. 523.

Montana loca humecta et arenosa sequitur. Ad seminalem [illegible] crescit. Bractea prima lutescens, deinde gracilior, vel aureo-rufescens, quibus et semina nuncupantur circa scutulas capsulas digesta continentur. Capsula, ut in suspensionibus, fulva acubus circumducta, ac capitello ornata. Semen nudum nitidum.

Scirpus palustris, elatior, caule nonnihil compresso vel plurimo, loco arrourente. Mich. A. P. Sen. 40. Coni uncia longi, sed compressi lapidine [illegible] curvatam, [illegible] fine nutritur capitellum in summo ferens capsulas [illegible] caulis pedalis, et sesquipedalis producitur. In paludibus montanis altus duas pedes, vel sesquipedem.

Scirpus montanus, humilis, caule compresso, cono rubro, parvo, radice repente.

Circa montanos lacus provenit hic scirpus geci ad secundum pedem, caule et conis colore rufescit, sed discrimina multa gerit. Caulis quidem compressus, sed pede gracilio altior, plerumque tantum pedalis, et brevior. Forse fortitudo et radice fibrata quae per circuitus circum repit. Vaginae ad caulis spinis rubra digitum neque longa. Tubulus proscissus vel in digitos caulem amplectens, vel aequus labrum habet. Conus uncia brevior, [illegible] crenam in VI valvas non angustis. Bracteae duae furcata, deinde ad [illegible] radicem, supina cavitate. Apices circa capsulas et semina [illegible] relinquit qualia in congeneribus.

Scirpus montanus, humilis, caule compresso, cono rubro, parvo, radice repente.

Circa montanos lacus provenit hic scirpus geci ad secundum pedem, caule et conis colore rufescit, sed discrimina multa gerit. Caulis quidem compressus, sed pede gracilio altior, plerumque tantum pedalis, et brevior. Forse fortitudo et radice fibrata quae per circuitus circum repit. Vaginae ad caulis spinis rubra digitum neque longa. Tubulus proscissus vel in digitos caulem amplectens, vel aequus labrum habet. Conus uncia brevior, [illegible] crenam in VI valvas non angustis. Bracteae duae furcata, deinde ad [illegible] radicem, supina cavitate. Apices circa capsulas et semina [illegible] relinquit qualia in congeneribus.

(IV) Cyperella minima

XI Scirpus minimus, [illegible] vegetus, cono exiguo, spadice, bractea prima in mucronem fastigiata eminente.

Scirpus minimus, spica breviore, spicamera spadicea.

Scirpus omnium minimus, capitulo breviori. Apices in longi lucei, fructus in spicis vel singulares vel bini.

XII Scirpus purpureus, bracteis et seminibus in acerum rotundum aggregatis et nitidis compositis, bractea extima in mucronem longum elata.

Multis superi afflatu gaudet, in arenosis proveniens. Crescit a pueruli digiti ad semipedem, sic a proximo differt, capitium semen ferente, magnitudine, natura differens.

Scirpus [illegible] cono planiusculo, sed compressus lapidine [illegible] curvatam, [illegible] fine nutritur capitellum in summo ferens capsulas [illegible] caulis pedalis, et sesquipedalis producitur. In paludibus montanis altus duas pedes, vel sesquipedem.

VI Scirpus caule gracili longo compresso, corpore rubris.

In fossis paludinis circa urbem natales sedes inuenit. Caule gracili, tenero ad duos pedes surgit, conum uncia brevior effertur. Bracteae circa axim confertae colore rubro nitent. In harum sinibus capsulae [illegible] capsulas acus, ut in cognatis [illegible] III. apices longi, fulvi, geminati. Tuba a semine plana fuscata, cirrosa, bifida.

VII Scirpus montanus, humilis, caule compresso, cono rubro, parvo, radice repente.

Circa montanos lacus provenit hic scirpus geci ad secundum pedem, caule et conis colore rufescit, sed discrimina multa gerit. Caulis quidem compressus, sed pede gracilio altior, plerumque tantum pedalis, et brevior. Forse fortitudo et radice fibrata quae per circuitus circum repit. Vaginae ad caulis spinis rubra digitum neque longa. Tubulus proscissus vel in digitos caulem amplectens, vel aequus labrum habet. Conus uncia brevior, [illegible] crenam in VI valvas non angustis. Bracteae duae furcata, deinde ad [illegible] radicem, supina cavitate. Apices circa capsulas et semina [illegible] relinquit qualia in congeneribus.

VIII Scirpus gracilis, seriatus, seminus, capitulo obliquo pallido.

Caules qui fastigiatus ad pedem producuntur, pallidi, seriati, ad fibratam radicem stolonibus vel ovis lineas longi. Bracteae pallidae apices lutei. Capsulae acubus circumdatae et capitello ornatae, bifida fulva, tuba a semine furcata vel alvida longa et bifida. Circa fontes et aquarum scaturigines quae rorentes montanis fere [illegible] in [illegible] aqua repentium, circa Lacus Socie. Flavens. Scheuchz Hist. Gram. 364. Tab. VII. Fig. 19.

Scirpus gracilis, montanus, cono parvo et tenelli bracteis gracilibus, et tenuibus nitidique comatite. Scirpus montanus, capitulo breviore J. B. H. 523 A. Scirpus montanus cum pyramidis capitulis furcis J. B. 523.

Montana loca humecta et arenosa sequitur. Ad seminalem [illegible] crescit. Bractea prima lutescens, deinde gracilior, vel aureo-rufescens, quibus et semina nuncupantur circa scutulas capsulas digesta continentur. Capsula, ut in suspensionibus, fulva acubus circumducta, ac capitello ornata. Semen nudum nitidum.

11 Cyperella Scirpus maior, bracteis et capsulis candidis seminibus in aceruum arrouiolaceum, et nitidum congestis, bractea magna extima in mucronem longum eminente. capsula candida. Scirpus panicula glomerata nigricante. Mont. Prodr. 16. Juncus lithospermi semine Magn. Bot. Monsp. 145 Melanoschenus palustris angustifolius lithospermi semine. Mich. N. P. Gen. 46. Junco affinis capitulo glomerato nigricante. Scheuchz. Hist. Gram. 349. Gramen spicatum Junci facie lithospermi semine. Tournef. J. R. H. 518.

In maritimis arenis reperitur. Caules enodes, Juncei, sesquipedales, et bipedales, pedales, et minores, ad radicem foliis firmati, insiguiacee amo-vulsi. folia caulem excedentia. Folia, longa, iuncea, acuta. Caput ex conis exiguis coaceruatur, elato bractea extima, ac maxima mucrone acuto. in alto creaui sinu capsula iacet candida ac rotunda. bracteis accumbentis attributaceis? semine ciliata, subrotunda, nonnihil depressa, nitida nucamentum constituunt. Cum enodis et, et scirpius conos Scirpi [illegible] capsula [illegible] semenis, [illegible] contra subrotunda, cur in aliud genus reuocetur, appelleturque Melanoschoenus non plane perspicio; quoniam idem bractearum color in multis cognatis stirpibus reperitur, et cui capsula sit candidissima.

Scirpi quoad ioni seu juba effundentes, capsula hinc gibba hinc plana acubus circumdata interiora et proxima fulciunt. Sin gulis glumis veliquis continentur capsula ex duabus bractais hinc gibba hinc plana (cuius semini raba longa inficta sutura intrascitur) acubus circumsecus approsenis in sole a tubuga circumsecus firmatur. Sates iacent inia stamine quoque apices longi geminati, lumi capsula spadicea nel fulua. Semen compressum, flauum.

XII. Scirpus maximus, juba ex conis, ferrugineis, de summo caule effusa, [illegible] longiore ex [illegible] pallido. Scirpus palustris, altissimus. Tournef. J. R. H. 528. Juncus maximus Holoschoenos. J. B. II. 522. Juncus aquaticus maximus. Lob. Icon. 54.

XIII Scirpus maximus, juba ex conis minoribus ferrugineis, capsula ex uiridi pallida.

Coni ex bracteis componuntur quarum prima caulem ad duos pedes succedens, et altius nonnunquam, forma quae in maximo. Coni iidem ex bracteis nitidis, dorso atricolibus, imbricatim constitutis. Carera eadem.

X Scirpus Montanus, gracilis, claudatus, cono parvo, ex laxis bracteis, spadiceis, et luteis, nitidis, composito. Scirpus montanus, capitulo breuiore. Tournef. J. R. H. 528. Juncus montanus cum paruis capitulis luteis. J. B. II. 523.

Pro semipedem plerumq. producitur.

XIV Scirpus humilis, juba exigua ex conis ex rubro ferrugineis, de summo caule effusa. Scirpus palustris, humilior Sinec. Cluv. Hist. 356. Juncus sive Scirpus medius C. B. Theatr. 151.

XL Scirpus gracillimus, capillaris, denudatus, cono minimo exiguo.

Scirpus denudatus, minimus, siue Juncellus minimus, capitulis Equiseti. Mor. Hist. Oxon. 234. Sect. VIII Tab. X. Fig. 37. Juncellus capitulis Equiseti. Bocc. Rar. Sci. 42. Tab. 20. Scirpus omnium minimus, capitulo breuiori. Tournef. I. R. H. 528.

Minimus inter omnes scirpos conus laxis bracteis nudis uel Nemo in scirpium historia uel mediocriter uersatus ignorat Scirpoidis nomine duo genera inter se dissimilia, et discrepantia, quorum alterum ab Joane Scheuchzero, alterum ab Antonio de Jussieu fuit constitutum appellatis, cuius uocis ambiguitate Botanices studiosi uel hærent, uel in errorem trahuntur; propter quod opportunum nobis uideretur, hac ambigua uoce ex utroque genere sublata, primum quod ad Scheuchzerum auctorem refertur in Spharidioschoenum conuertere, qua appellatione stirpem significamus, cuius caules scirpei sint, atq. endes; coni exigui, quibus bracteæ cum seminibus seruantur, in globum circumacti. semina quidem nuda, carosa tuba ornata, et stamicibus apiculatis sigmata, et reuolute in angulos prominentes.

I Spharidioschoenus globulo singulari, magno, ad caulem posito. Juncus minor globoso, singulari capitulo, radice tomentosa. Barr. Icon. 255. Fig. 3 Scirpoides aquatum, maritimum, capitulo glomerato solitario. Scheuchz. Hist. Gram. 373. Tab. VIII. Fig. 8. Scirpus humilis, maritimus, capsulis fuscis, singularibus in stilos sessilibus. Mont. [illegible] tri lobis ovis triangulari semina parua nuda, [illegible] fuliginea in [illegible]

II Spharidioschoenus maritimus globulis partim in ramis, partim ad caulem iacentibus, fuscis. Scirpoides maritimum, capitulis parvis, glomeratis. Scheuchz. Hist. gram. 371. Scirpoides maritimum capitulis non omnibus in petiolis insidentibus, foliis, et scapo supra paniculam carina ferentibus uiridem. Mich. N. P. Gen. 52.

Junncus lævis floribus orbicularis, nigris. Cæsalp. 184. capsula triangula. semen reticulatum, flauum, nitidum.

spadiceis componitur, quibus sed dantur stamina, et apices. Capsula rubinata acubus septa, et capitella gracilia. Semen conicum cirrosa ac lapi. Data tuba ornatus.

30

Componuntur hoc modo, ex bracteis ad imbricem efformatis ala tria stamina attollunt, in quibus apices longi geminati. Sequuntur tres exiguæ bracteæ, quæ semen conicum seruant, et semen sequuntur; ideo ex his fit capsula triangula cum semini innascitur tuba fere trifida.

II Spharidioschoenus maritimus capite minori glomerato solitario ad caulem posito.

Radice longa repens per humum producta ex qua caules oriuntur. Caule a diuisura, sui parte in carina depresso ita, aut superior quæ [illegible] longe a se [illegible] Fig. 8. Scirpoides maritimum, capitulis apodibus, ad caulem conglobatis baris, foliis et scapi summitate carinam diuidem ferentibus. Mich. N. P. Gen. 52. Globuli longe minores quam in primo ad caulem congeminati. Caules pedales uel sesquipedales supra seminum a cortium per quatuor uncias esse. Apices singulis seminibus reuni attributi, fulci, geminati.

*

V Tres sphaeridioschoenus Maritimus globulis minoribus partim in ramis partim ad caulem positis ferrugineis vel fuscis scirpoides maritimum capitulis non omnibus in pedicellis insidentibus Genitibus [illegible] et scapo sed in paniculam carinata fere [illegible] Mich. N. P. Gen. 52 ad mare Adriaticum iacet biperalis, et maioris proceritatis.

Semina in capsula tres angulos efformat parua plumbei coloris. Semina nitida, flaua, rubinata vel ex conico angulata

Dum rami globulos edentes de caule egrediuntur, sentitur caulis, et supra, infrag. carinae speciem praebet, cuius limbus denticulis exasperatur. Hoc pluribus commune. Globuli ore multis conis densissime congestis in unum congerunturur. Coni

V Sphaeridioschoenus minor globulis fuscis exiguis vel singularibus, vel binis altero horum in ramusculo, altero ad caulem posito.

Apud Stiges provenit pedalis, vel sesquipedalis, firmis scirpis, et rigidis, reptante radice. Globuli exigui quorum minor ramusculo adhaeret. Caulis a scissura ad semipedem fertur erectus. deprimitur portio ad digitos duos, vel tres ex eadem scissura orta. capsula parua in tres angulos protuberans, nigri coloris. Semen exiguum flauum, ex conico angularum nitidum.

VI Sphaeridioschoenus pauioribus globulis, sed magnis partim in ramis, partim ad caulem nascentibus. Scirpoides maritimum panicula minore floccis crassioribus, et pauciioribus, non omnibus in pedicellis insidentibus. Mich. N. P. Gen. 52.

Procerus usque ad tres pedes prosilire solet. Globuli in ramis bini tertius ad caulem collocantur. capsula in angulos tres efformatur, plumbum colore imitatur. Semen flauum, rubinatum.

Scirpocyperus cognoscitur, caule triangulari, tuba ex conis composita, conis autem ex bracteis circa axim digestis, capsula angulata praedita ac staminibus, apicibusque ornata, ac ramosa tuba a semine, deductis

III Scirpocyperus capsulae glumis, palustris, caule molli, panicula nitida, glomerata, semine nigro. Mich. N. P. Gen. 43

Cyperus panicula glomerata ex spicis imbricatis composita. Scheuchz. Hist. Gram. 404. Tab. 9. fig. 24

IV capsulae nigros, nitidos, ac hinc gibbus hinc compressos, quae bracteis, uimitibus, margine squamis continentur.

bracteis aut squamis stipantur quibus semotis sequuntur stamina cum apicibus luteis, quae in bracteae imbricae constituta tuba a semine albida, in duos ramusculos diuisa.

VII Sphaeridio-schoenus Phyllicus vocatus, gracilis, globulis planis fuscis partim in ramis, partim ad caulem positis, scapo carinato longe a canine amicatre.

Ad IV et V praedes stirpis, gracilis sesquipedalem et duos pedes supra semen elatus. Globuli quini ferme quorum quatuor in ramis inferioribus, quintus ad caulem stipatus. Capsula triangularis, plumbei coloris. Semen flauum, rubinatum, nitidum.

Scirpo-cyperi quorum caules triangulari anodes.

gignuntur in conis per acetum. Do triangulari caule exortis, caulis mucrone per tres, quatuorve digitos superante, primum erecto, deinde, maturescentibus seminibus compresso. Circa capsulas sequunt aceras et stamina III brevioribus longis surgentes, quibus apicibus etiam conis quasi calbicans tuba subfulta occurrunt.

II Scirpo-cyperus maritimus, humilis, caule pallide viro; panicula glomerata. Mich. N. P. Gen. 47

Cyperus maritimus capitulis glomeratis Tournef. I. R. H. 527. Juncus acutus maritimus caule triangulo. C. B. Pin. 175; Juncus acutus marinus caule ~~[illegible]~~, rigido, Mucrone pungente. Pluk. Alm. ~~200~~. Tab. ~~40~~. Fig.

Tuba conos ferens ex caulis scissura prodit eminens erecta, et acuto mucrone. Coni vel insident sine pedicello, vel ramis inherent, fiunt ex bracteis circumque digestis ferrugineis, quibus capsula ~~[illegible]~~ et in vivino ~~[illegible]~~ recubiata, ~~[illegible]~~ compressa, fulva ~~[illegible]~~, nitido auriori parte apicem servantur.

IV Cyperella montana, repens, caule foliioso, panicula distica, ferruginea, ex parvis conis. Gramen cyperoides spica simplici compressa, distica. Pluk. Almag. 178. Tab. 24. Fig. 9.

Cyperella montana, spicata, radice reptante, caule rotundo, triquetro, spica fusca, compressa distica, semine cinereo. Mich. N. P. Gen. 53. Tab. 31.

Ex ferrugineis longis, crassis, ad caput fibratis radicibus, folia graminea surgunt, ad semipedem quae longiora, firma se mutuo amplectentia. Caules pedales et minores in tres angulos prominentes simillibus foliis vestiuntur, praeterea nodis quinis senis, et etiam septenis intercepti, folia totidem ex eisdem eminent, quae longis tubulis caules et superiores nodos circumambiunt, soluta parte in gramen desinentia. Ante caulem dimidiatum et nodi et foliorum tubuli finiuntur. Quatuor digitis infra caulis summum ex scissura erumpit panicula digitum unum et semis fere longa. Fit ex conis

Scirpo-cyperus palustris, Scirpi maximi comis, mucrone acuto

I Scirpo-cyperus maximus altissimus caule rigido, pallide viridi; panicula amplior, sparsa, capitulis oblongis inter se distantibus, ferrugineis Mich. N. P. Gen. 47 Tab. 31.

1751 XVIII cal. Sept. in agris Thalori oriza consitis.

Scirpo-cyperus palustris, Scirpi maximi comis, mucrone acuto. Radicem fert crassam, nodosam, vehementem albida, ria nervosis circumdatam, nodis, particulis vestitam, intercepta, connexa, nullo cum subducti sensu, sed cum ipsa cohaerentes, ramulos stipedales et majores ~~[illegible]~~ membranaceis, interstitio ferruginei nervi, ramulique cohaerentes infecti revolutos sunt, superiori vero deducta facie deinde usque ad summum triangulari, angulis, arcuatis, tenuibus, ima vero crassiores tres digitos a mucrone, ~~[illegible]~~ carinato scapo tuba diversis, quatuor, digitos sparsa. Cujus corona compressa, non angulis, aspera et bracteaeque sine ora conos binos, ternos, et quaternos et singulos atque singula ~~[illegible]~~. Harum majores conos digitos non superant, minima inter bracteas subsistit. Sed ancipita et prima bracteis ferruginei, dorso (quae tenella brevissimae eminent) viridibus, sublimque. Circa bracteas ~~[illegible]~~ hinc globo hinc planae ut acubus circumpositis, cuniculo longa bipedalique innascitur. Semen turgidum nitidum. Siquis de apicibus quaeat, tres suma fungi, tuber geminari circa ~~[illegible]~~ staminibus affixi.

Qui circa mare nascuntur, firmiores caules rigidioresque fert; ideo appellabitur: Scirpo-cyperus maritimus—

Idem longe a mari circa palustres natus mollior inveniri sed aqua, procerus et habentur: Scirpo-cyperus palustris caule mollis, aqua viridi, panicula sparsa, nitente, capitulis rotundis, plumbei simul lanceis fuscis Mich. N. P. Gen. 47 sicut sunt acutis ~~[illegible]~~ minimus, caule triquetro, mollis procerius nostras Pluk. Alm. 200 Tab. 40

et Apronenses lacus

Circa mare etiam varias species inveniri occurrit minus idoneam sedem nactae, cujus caulis sesquipedalis, primi, panicula minus sparsa, et sayse ad ~~[illegible]~~ caulis hiantibus insidentibus conis elate mucrone quatis pungitur a Plukneto Tabula 40. Fig. 1 vocato: Juncus acuti marini, caule triquetro rigido pungente. Vocatur in aqua Scirpo-cyperus maritimus.

Quae Apronenses aquae a rhenanis constant dignitur Scirpo-cyperus palustris, cujus coni ramuli, et particulares, se se altius efferente mucrone.

Caulis K

hinc inde axi affixis: coni autem ex bracteis acuminatis, imbricatisque, nitidis, ferrugineis, dorso paleiformibus componuntur. Ad bracteae sinum iacet capsula ex articulata compressum in tubam longam, rigidam, rubellam elutae, receptaculo insidens; unde tria stamina cum apicibus principium ducunt. Circa capsula ex cinereo fuscum acutum nodosae digestae ipsam semen compressum, flaucum firmant. Nascitur in montibus. A Scirpocyperos pari reiungere nititur, nouarum atque inuisitam generum propriae Scirpi-cyperi quorum caudex foliis ac nodis destituitur.

IV. Scirpocyperus iuba magna, sparsa, ex conis brevibus, cinereofuscis composita, semine angulato flavescente. Scirpocyperus aquaticus, latifolius, annuus. Mich. N. P. Gen. 48. Cyperus graminea, sive miliacea Lob. Icon. 79. Cyperus graminaeus J. B. III. 504.

VIII Scirpocyperus iuba magna, radice repente nodosa conis longa, angustis, ferrugineis capsula gradilega mitra semine compresso, flaucum, caudice depresso angulato. Cyperus panicula sparsa ex spicis longioribus tenuioribus, teretibus composita. Scheuchz. Hist. Gram. 398. Gramen cyperoides panicula sparsa maius C. B. Th. 86.

Longi coni et angusti ex pusis bracteis trifariam eminentibus conglobantur, Inter quas capsula semen sustentantur hinc parum depressam nitidam, nigricans, staminibus et apicibus, ac tuba ramosa ac radice recondituv, acubusque circumnoscitur, a squame compresso suas eminet. Stripes eadem habetur, nisi coni fusco colore inficiuntur.

VII Scirpocyperus palustris, radice repente, nodosa, panicula sparsa, indora, capitulis minoribus. Mich. N. P. Gen. 48. Cyperus rotundus, vel iuncus angulosus, et triangularis Celsi, et Plinii Lob. Icon. 75. Cyperus rotundus. Dod. Pempt. 338.

Coni multo breviores quam in proximo. Bracteae quibus imbricatim componuntur ferrugineae in tria fastigiatae capsula semen parum, ac rotunde depressum, nigricans, vel fulcum nitidum, ac paulatum eminens, ubi ramosa tuba egreditur

Coni ex multis bracteis a stemis circa axim positis. Capsula triangula flaccescens ex binis glumis quibus apicibus, flaccente stipite, equeditur a semine tubi bifida et pustula rufula vel rubella. Semen stadicans subrotundum circa capsulam tria stamina quibus iungunturv apicat sunt geminae stem acus digeruntur. radice repens, nulla.

X Scirpo-cyperus, radice repente nodosa, conis minoribus, confertis, fuscis In cadis Palaeirinis.

III Cyperella iuncea, palustris, conis exiguis in parteas binas, vel ternas umbellas albas, mox rubras digestis, semine ex triquetro compresso. Gramen Cusulae accidens glaucum in palustribus proueniens paniculatum. Pluk. Almag. 178. Tab. 30. Fig. 11. Cyperella palustris capitulis florum umbellatim compactis, primum albis, deinde fuluis. Mich. N. P. Gen. 53.

Quae Icon nostris stirpibus amussim conuenit a Plukneto traditus: quae autem de Scheuchzero maioris incrementi ulterius. Capsula compressa fulua, acubus fuluis circum sustentabus. In capsula semen unicum compressum.

Stripes eadem habetur, nisi coni fusco colore inficiuntur.

IX Scirpo-cyperus parvus, radice repente nodosa odora. Coni intra foliorum axilas insidentibus.

Sacus montanos sacus prouenit semipedalis caule, radice repente pulla in pulla nodosa foliis in suos rubulos compressa, 10 et vi uncias longa, et ita carinata, ut triangula caudice triangulus, multis foliorum accessu intrinsecus, ex ipso caule ine emicantur, rubellis nervis et quatuor digitos nostros intra unum foliolum sinus zonas pavit. Foliola inaequalia, nam infimum ad duas et quas uncias pilosque eminet, proximum ad unciam, reliqua ex ipsa infra coros subsecuit. Coni conferti rotundi, et quini ex spadice fusci. Bracteae dorsa in filamentum producta, quibus rotundi unicus tectus, et capsula bifida ac tuba rubra prodita assurgunt. Primo aere flores.

VI. Scirpocyperus palustris, radice repente, nodosa, inodora, panicula sparsa, capitulis maioribus. Mich. N. P. Gen. 46 Affirmare neque inficere posum

Nam ad tres et quatuor pedes ex repente et multiplici radice caulis surgit angulis lenibus, neque denticulis asperis, foliis longis uestitur ipsam iubam superantibus, duas lineas latis latioribus, quae a radice producuntur.

De summo inter bina folia panicula altiora, quorum unum semper maius, et magis productum rami plerique quae nonnulli aves procedunt, nudi, de quibus summis conferta spicae longae extolluntur, multis minis inter ramorum principia insidentibus. Haec paniculae uncia saepe longiores sunt ferrugineae bracteis ferrugineis conferta, quae in tres partes (quarum media longior) habeunt. Bracteis capsula senen apponitur, circumpositis staminibus, triangularis compressa, una facie tenuiter rugosa, ex obtuso aequalatera nitidam, fusca coloratam ramosam semini de obtusa summitate tubam extollens, parte qua committitur, magis attenuata. Stipatus, ut in capitulis, acubus. Semen pallidum compressum

VII. Scirpocyperus iuba sparsa minori ex paniculis breuioribus, partim summis ramis insidentibus, partim inter ramorum exortum dense congestis, radice nodosa Glycyrrhiza olente. Scirpo-cyperus palustris, radice repente, nodosa, inodora, panicula sparsa capitulis minoribus Mich. N. P. Gen. 46

~~repente, nodosa, inodora, panicula sparsa, capitulis minoribus. Mich. N. P. Gen. 46~~

Signitur in paraninis paludibus ~~ne haud~~ procul ab urbe positis. Radix repens, lignosa, in fibras sparsa per intervalla in crassos nodos tumens, foris pulla, intus Buxi colore, ~~sapore~~ odore Glycyrrhizae radicem refferens. Folia angusta, inter se complexa, alterum excipiens tubularis vaginis alterum deinde solutura ad semipedem, et pedem saepe emicantia, summitate acuminata, laevia, nec ulla parte seris aspera. Caulis sesquipedalis similiq foliorum tubis involuitur per semipedem. Propriis quoque foliis donatur, quinis senis, septenis, et nonnunquam pluribus, quae a nodis summis lateribus aspera exorti per tubulos cauli circumducuntur. Florum

Scirpocyperus iuba magna ex longis teretibus, et ferrugineis paniculis, partim nudis ramis summis insidentibus, partim inter ramorum exortum congestis. Sit ne.

BR

Caulis

hi infima, et superiora ipsam iubam infra se relinquunt.
A dimidiato caule cessant et nodi, et folia, caulis
in tres angulos efformatur, angulis leuibus de summo
inter folia inæqualia margine serrata, quorum
longissimum, ad quinque uel sex digitos elongatur
lato principio iubam offundens; minimum, qui
ex ipsa iuba exoritur uix digitum longitudine
assequitur. Iuba efformatur ex quatuor uel quinque
conorum aceruis, quorum unus, et maior sine ramo
subsidit medius, reliqui nudis ramusculis summis atq. inæqualibus, et longitudine inæqualibus
adhærent. Longior ramusculus ~~[illegible]~~ ad digitum
pertinet minimus lineas unam uel duas longus.

♀ [illegible] maris paludes [illegible] occurrit hic idem Scirpo-cyperus, cuius coni breues, ramidi, atri.

Coni ex bracteis ex rubro-ferrugineis trifariam
elatis, costa media Aristæ modo longioribus coaceruantur,
axi affixis, atque imbricum ordine, altera alteri
superposita. His inter stamina ornata apicibus
capsula minima quadam affinibus
semen nitidum, fuscum, uel fulua, ex rotundo compressum et angulare
acuta parte ramosam seminis iubam emittens lata adhærens,
nidulatur, quæ acus stipantur. ♀

✗ Scirpocyperus palustris, radice repente, nodosa, glycyrrhizam
olente, conis magnis, ~~[illegible]~~ et pluribus in aceruum
ad caulem insidentibus, paucis de ramusculo uno uel ~~et~~ altero
excurrentibus. Cyperus rotundus, inodorus, aquaticus,
septemtrionalis. Lob. Icon. 3. Mor. Hist. Oxon.
Sect. VIII. Tab. 11. Fig. 9. Cyperus rotundus
inodorus Germanicus. Scirpocyperus palustris
radice repente inodora, panicula non sparsa
capitulis crassioribus, et breuioribus. Mich. N. P. Gen. 48.

Coni ex bracteis spadiceis componuntur, quæ in tres
partes abeunt mediam longius emittentes. capsula ~~Semina~~ triangula compressa, fulua nitida
~~oblonga~~ ~~acuta~~
fodent ~~angulata~~ ~~[illegible]~~ ~~compressa~~, obtusa
parte ~~[illegible]~~ iubam a semine emittentes, acuta ~~obtusa~~ stipi affixa, circum aculeos constitutis et staminibus apice luteo, geminato decoratis. Iuba bifariam diuisa, subrubra. Semen compressum.
~~lutea~~ ~~fusca~~ uel flaua, ~~et nitida~~

XI Scirpocyperus cyperella ~~aquaticus~~, annua, parua ~~minima~~, capitulis
ferrugineis, capsula ~~[illegible]~~ striata pulchra Mich. N. P. Gen. 49

Cyperus supinus, minimus, sparsa panicula, ex varioribus locustis conserta. Mont. Prodr. 13. Cyperus minimus, panicula maxima, radice dsora, repente. Tournef. Coroll. 39. Scheuchz. Hist. Gram. 397. Tab. IX. Fig. 6.

Multis ramis ex lato cespite spargitur, radice odora et fibrata nixus. Coni exigui ex bracteis ferrugineis trifariam inaequaliter desinentibus constant, quibus capsula ~~semen~~ subrotunda, nitida, albida, vel lutea, basi, et summo acuminata, striata dentatis triis, seruantur. Nulli aegis circa capsulas nascuntur.

Huius alius inuenitur discrimen, in uis locis per montes nascens cuius forma ex his declaratur:

XII. Stirpe cyperus ~~minimus~~ lenticularis, annua, radice, odora, conis pauciioribus et maioribus, bracteis ex rubro spadiceis, capsula ~~semine~~ striata, lutea, maiori.

Stirpes fr. imperfecti, aeque apicos leuiunt in eadem stirpe a fructu sede remotos.

Iuncaeae cognoscimus capsulis conis (aeque per longitudinem se aperiunt semen unicum longum fundentes) nudis vel aquinalae rara vamosa ovatis et summo vamusculo albicis cui etiam cnarnuae haerent. Apicibus circa capsulas positis, et cauis bracteis exterius appositis obtectis, gramineis, brevissimo stamini insidentibus.

I. Iuncago palustris annua capsulis ternis. Iuncago palustris et vulgaris Tournef. I. R. H. Mich. N. Pl. Gen. 43 Tab. 31. Fig. E.E. Gramen marinum, spicatum, alterum Lob. Icon. 17. Per spicas foliis nudatas flores imperfecti gignuntur, singuli pedicello insidentes, qui prodeuntes in ipsis sinus occultantur ternas capsulas excipiens. Paulo inferius a sinibus ternis apices geminati ac sicci ordinantur brevissimis staminibus affixi, quos cauae bracteae obtegunt. Summis capsulis rara canescentia et vamosa posita. Capsulae autem extra sinus oblongae de summo pendent. Aperiuntur per longum, atque ex unico sinu semen longum effundunt.

II. Iuncago maritima, perennis, capsulis quinis. Iuncago maritima, perennis, bulbosa radice, ~~Iuncago~~ Mich. N. Pl. Gen. 44. Iuncago palustris, et maritima, perennis, fructu breuiori, quinocce capsulari eiusdem. Iuncago maritima Tuss. Obs. Baw. 55. Juncus bulbosus, maritimus, floribus siliquosis Baw. Icon. 271. Gramen marinum, spicatum Lob. Icon. 16. Gramen spicatum, seu pedicularis, parvis, rotundis J. B. II. 504. Gramen spicatum, alterum C. B. Sh. 482.

Quoniam folia crassis membranis tanquam coniunctum tunicis et intra se, et circa caules imos concentrant et quandam bulborum speciem praebent, bulbosas inesse radices credidimus. Sed quoniam capsulas quinas, fere, non est cum a cuiquam maritimo separatum, in quo Cas. Bauhinus eadem crassas tunicas squamosis ~~nudis~~ minutis pinxit.

(ut plurimum fere)

Extremae spicae producunt flores et fructus per pedicellos circa quos quinque fere, non nunquam sex, a tegendo paucioribus, digesti apices sicci aut nulli aut quasi brevissimo stamini iuncti, quos singulos cana bractea margine rubra obtegit. Fructus inter apices eminet, et in coniuncta capsulae quinque sunt albidis rubis et vamosis ovatae semen unicum longum, deciduae in pistina, seruantes, ex proximis mavis superi fructibus afferuntur.

(quae summo haerent)

Fecalis

Stipites floris imperfecti ferentes capsulas ex squamis compositas, unicoque semine fertiles, quarum stamina et apices secubunt a capsula in eadem stipite nascentem.

Cyperoides cognoscitur capsulis per spicas vel conos digestis, interque bracteas nullis staminibus et apicibus achenii: staminibus apices ferentibus vel de summis spicis et conis sine semine nascentibus, vel de infimis, vel fecundis nymphas imitantibus. (sterilem modo rotum fecundae sane plantae sterilem fecundum fert) caule triangulo

Cyperoides unius coni, quae modo rotundo

1 Cyperoides foliis tenuissimis, cono unico ferrugineo, vel fulvo, capsulis longa cauliculis reflexis, fulvis. Quamen Cyperoides minimum, seminibus ferrugineum reflexis, pulvisculis Rai. Syn. III. 424. Cyperus minima seminibus reflexis, pulvisculis Pill. Suppl. 1689. Cyperus minima caulibus et foliis capillaceis, capiculo singulari terminatur, capsulis oblongis utrinque acuminatis, et deorsum reflexis Mich. N. P. E. 66. Tab. 33. Fig. 1.

Ex Repente radice, prallida in fibras multiplicata folia et caules densos caespite sternunt. Folia angusta, utroque limbo scabra, se mutuo marginis et tubulis amplectuntur, et ad semipedem elongantur. Caules inter pedem, et semipedem consistunt, nudi, erecti, triangulari, acicularibus denticulis per angulos asperi. Ad inferiora foliorum tubulis continentur, et firmantur. Spica in summo unica digito brevior, angustissima ex vaginis nymphaeis. Nullo subiecto folio, nascuntur circum acum bracteae, prominentibus ad accipiendas capsulas et crocera prodit, colore radicis vel ferruginis. In via discriminia discrera incientur strigis ista: Esterum cuius spicae terna stamina, torideque apices ferunt, et sine foetu aventur. Altera habetur quae apicibus primata tota foecunda existit. Tertia cum semine concreta separata et plerumque ex summo cono producit. Sterilis dicitur Gramen Cyperoides, spica cassa, simplici Rai. Syn. II. 267. Capsulae in quibus gramen nitent, inter bracteas acuminatas iacent, fulvae, nonnunquam fuscae una facie rumentes, altera subsidentes, corrice longa, et deorsum reflexae tendent. A semine vernosa ruba subsit, furaotus, rumenschine, et hinc donvessus, quod in capsula seminatur. In synopsi alribus non integrans producitur.

Cyperoides conis multis de summo caule prosecimis nascentibus, subiecto foliolo.

11 Cyperoides alpina, humilis, conis ex viroviolaceis de summo caule elatis, Cyperoides alpinum, tenuifolium, spica brevi ferruginea Scheuchz. Hist. Gram. 493 Tab. XI. Fig. 6.

A radice multa longa fibrata pulla quae in caespite concretur, et ex caespite oriuntur folia in strictum circa caulem densa, et se fibricis modo marginis ex violaceo fuscis per digiti vel II spatium amplectuntur, altera tubari superposita. Proscimorum

cauli vagina in tubulos per quos transit caulis triangulus, nodis et foliis carens, ad semipedem plerumque surgens, efformantur. Ex summo prodeunt coni, quorum primo sive infimus foliolum subicitur saepe breve, nonnunquam longum, et per uncias conos superans. Ex huius vagina egreditur ramusculus primum conum ferens qui fere superioribus proximus existit, aliquando inferior nascitur, et longiori ramusculo innititur. Deinde foliolum aliud exoritur longe minus, ex cuius sinu alter conus parvo ramusculo insidens subest. Tertius conus ex bracteae atro-viridaceae quae costam in foliolum quoque promittit, ala originem trahit. Deinde ex contracta bractea simili modo quartus, et quintus etiam cum explicantur, exoriuntur. Coni densantur ex bracteis ex viridaceo atris, flavescente costa, circum axim digestis, et imbricatim exterioris superpositis interioribus, quibus infimis tria stamina per singula crocea luteos et longos apices efferentia continentur, nullo insidente semine. Paulo altius nascuntur intra easdem bracteas foetus, involucris atro-viridaceis tumentibus extrinsecus, planis ad interiora, apertis in summo, unde a semine quod in tres angulos desinit stamen, trifida tuba rubra extenditur. Florente stirpe coni elevantiores. Frigidas et summas alpes incolit.

III Cyperoides alpina, foliis caryophylleis, conis atris longis, tumentibus. Cyperoides alpinum, pulchrum, foliis caryophylleis, spicis atris et tumentibus Scheuchz. Hist. Gram. 481. Tab. XI Fig. 1. Carex alpina, foliis caryophylleis, caule concinne triquetro capitulis compactis, pulchellis, atris et tumentibus, spicamque veluti componentibus, ac aliquibus pediculis insidentibus Mich. N. Plant. Gen. 69.

Alpium dorsis opacis ac summis innascitur, Iunio mense florens. Radicem longam fuscam fuscis vel pallidis fibris innitentem producit. Folia caryophylli multa circa caulem disposita quorum interiora per unciam et semis tubulis ipsum caulem vestiunt ad conos semina ferentes saepe pertinentia. Caulis semipedalis, et pedalis, triangulus, angulis serratis, et foliis usque ad conos de se natis privatus. In superiori parte coni fertiles terni quaternique, quorum infimus longo ramusculo innititur, ex folii quod angustum ad semiunciam vel unciam, et raro ad aliquid amplius producitur sinu exoritur. Huius ramusculus bractea atro-viridacea imbricata ad exortum firmatur. Sequitur alter conus breviori ramusculo nitens et brevioris folioli ala insidens, cuius item ramusculus ex bractea atro-viridaceo tubulo fulcitur. Tertius conus ex bractea ala nascitur, et bractea annulo continetur. Quartus et summus bracteam tantum ad initium gerit. Coni ad uncias nunquam crescunt. Bracteis longis acuminatis, glabris, atroque viridaceis circum axim dense digestis componuntur. Bractearum sinibus nymphaea innata, quae initio floris ex binis bracteis constant [illegible], extenditur a semine tuba bifida vel trifida atro-viridacea. Sed deinde hae bracteae in capsulam coeunt ex viridi luteolam, hinc compressam, hinc tumentem

IV Cyperoides foliis longis angustis, conis oblongis densa confertis, eminente triangulo caule.

Reperimus in maris quae prope Paracium ad Bassanellum fluvium in vadis iacent. subest radice longa, repens, dura, lignosa, fibrillis paucis innixa, de qua crescunt et caules, et foliorum inflicationes. folia angusta, asperia, seu uncia crassitiae, vaginis concavitata ad semipedem adscendunt, et intima circa caulem (qui plerumque pedalis, triangulus aut, et angulis convexus) ad conos pertinent, et etiam altius emicant. Omni vaginae trini et quaternis conferti simul de caulis scissura prodeunt, seu uncia altius elato caule. Bracteis fiunt membranis, costa eminente, et densis circumdatis ordinatis. In summis conis, positis crocea quae sinu fructum defendunt. Capsula intra inferiores bracteas fusca ab una parte semicircle, ab altera rumpentes et bifidis glumis iungentur, longa cervice. Tuba a semine crassa bifidata. Vicinatur: Suncus graminaceus Cyperis radice, tenuifolius, elatior Pb. Bauh. Scon. 116 n.°1. Sed Carex radice longa, repente, crassioribus et nigricante, caule triangulo, in spicam brevem, densam, ac fuscam digestis, capsulis crassioribus nitidis non marginatis, parum bifidis Mich. N. Pl. Gen. 67 Tab. 33 Fig. 5. et icone alia.

Cyperoides maritima, radice longa, repente lignosa, conis in spica de summo digestis, bracteis in brevem aristam productis.

Maris Adriatici sabulosa geminas stirpes fovent, quae radice, foliis, caule, et conis inter se plurimum concurrunt. Sed haec de qua agimus, altius surgit, nam caulem pedalem et sesquipedalem producit, longioribus foliis ad conos surgentibus. Praterea seriius germinat, et floverunt non ante Junium solem floribus ornatus, quo tempore altera humilior maturos capsulas in globum confertas gerit. Radice utique brevisque magna dura, longa prae avenas producta, fusca, fusciscque fibris praedita. Ex radice longo ordine nascuntur caules et foliorum fasces. Folia utriusque stirpis angustissima, quae in carina subsidunt et saepe, acuta herba, quae in iuncti formam contrahuntur, vaginis et tubulis prae uncia et ait intra se fundata. Vel dimidiatum caulem pertinent, et saepe altius excurrunt. Verum caulis ~~[illegible]~~ pedalis, et longior, qui semipedalis in altera cognam. Reliqua dissimilia. Quinta enim coni quaterni et quini alterni nec brevi spatio sunt, quorum primus foliolique omnes conos altitudine superat, et in nascitur. Carex acuta bracteae quae costa in longe affixum sinibus insident. In conis bracteae membranae cibrum arci affixae, in aristam brevem fastigiatae. Capsula convexa ex duabus glumis dorso asperis glutinantur. Tuba a semine bifida. Crocea plaudenque ad infimos conos constituuntur. Non inconvenientia secum hanc stirpem consenimus esse Cyperoides maritimum caule rotundo-triquetro, foliis triangularibus, lineaibus, spicis brevibus, virgatis, pedicullo obtusis, squamis obtusis fastigiatis, quarum costa in mucronem aristiformem caulis prolongata, capsulis turgidis, parum bifidis Mich. N. Pl. Gen. 56.

VI Cyperoides maritima, humilis, radice repente crassa, conis in globum coactis, capsulis apice spadiceis. Quamen cyperoides est monte Baller simile habitans in maritimis et arenosis nascens Rai. Hist. 1297. Syn. III. 423.

Haec quinta affinis natales sedes communes obtinet, et ad Raii historiam plurimum concurrit. Verumtamen quae a Plukenetio Tab. 34 Fig. 6 et a Michelio Tab. 33 Fig. 4 picta exhibentur, aliena vegetabimus praemendantibus conos dissimili modo in hac VI producti. Non enim in spica ordinantur, sed confertim in globum coguntur, subiecto primo cono exiguo foliolo. Bracteae et ferrugineo fusca in brevissimas aristas surgunt. Capsulae et spadices aliae hinc tumentes, hinc planae, brevi cervice elatae, non marginatae ut a Michelio dicuntur. Semina formas capsularum induunt obscure fulva. Apices de summis conis nascuntur. Primo nove floret, accedente aestate ad maturitatem semen perducit, et tunc seminum pondere caulium summa nutant, ut monet Raius. Foliis, expansis cyperoides conis de summo caule, nullo interposito ramusculo, exortis, nullo subiecto foliolo, sed bracteis fulcientibus sedes in aristas producuntur.

VII. Cyperoides exigua, spicata, conis summo caulis septentrionalibus. Quamen cyperoides spicatam, minimus, spica Mutulsa aculeata Rai. Syn. III. 424. Caudex nonnovosa, fibrosa radice, angustifolia, minima, caule exquisite triangulari, spica brevi in racemum Mich. N. P. Gen. 69.

Radice in fibras sparsa. Caules et folia ad ima fasciculi conferti. Folia angustissima, acuminata et subulis indolura cum longitudine arrollantur, duas caulis longitudinis tertias partes assequi solent. Caules foliis elastici ad VI aut VII uncias producuntur, triangeli, scabri, sine nodis. Coni oblongi, breves fulci, expansis bracteis et capsulis, cauli separati affiguntur terni plerumque, nonnunquam tini aut quaterni. Infimae bracteae quae in aristam asperam eminet, alae insidet. Conorum bracteae in acuta desinunt. Crocea conorum summa abtinent. Inferiora capsula longa cervice inflexa, marginibus scabra hinc tumentes hinc plana, in quibus semen turgetur. Montana loca et silvas incolit.

VIII Cyperoides, foliis longis, spicata, conis ex viridi ferrugineis, confertis in summo nascentibus. Quamen cyperoides palustris, echinata spica nonnulis Baw. Scon. 20 n. 3. Caudex minor, fibrata radice, caule exquisite triangulari, spica uncialis compacta Mich. N. P. Gen. 66 Tab. 33, Fig. 6.

Caules pedales et altiores, triangulari, glaciebus scabra asperis, aculeati, erecti, foliorum subulisti et aliquis caesitii, quorum minimus foliis supra conos gaudio eminet. Folia longa, angusta, pedalia, et sesquipedalia margine et costa denticulata, acuta in sulcum depressa. Coni in summo caule multi oblongi, expansi, sessiles. aggregati et bractea quae notavi costa tenuiora in aristam oblongam promittit. Coni et bracteis ferrugineis

costa utrinque. Stamina rara apices coniferi
feruntur longos et tenues singulis summis conorum
fructus intercurrunt. Capsulae hinc compressae
hinc tumidae, ferrugineae, et bifida cervice longae
ad latera pendent. Tuba a stamine pistillum.
Non infra quinque inveniuntur, earum tamen
sunt quales a Michelio N. Pl. Gen. 69 ex Plinio:
Carex minor, fibrata radice, caule exquisite
triangulari, spica uncialis, compacta.

IX Cyperoides palustris. spica brevi et
conis oblongis ~~[illegible]~~ Bonsk ordinaris.
~~[illegible]~~ Gramen cyperoides, palustre,
elegans spica composita asperiore
Rai. Syn. III. 423. ~~[illegible]~~
~~Cyperoides spicis, [illegible]~~
~~[illegible] Tournef. [illegible] Carex~~
~~minor fibrata radice, [illegible]~~
~~caule acquisite triangulari, spica~~
~~[illegible] [illegible] 100.~~
~~[illegible] Gramen~~
~~cyperoides, spicis minus~~ Rai. Hist. ~~[illegible]~~
Crocata intra summas conorum bracteas
jacent. Infimus conus ex bracteae quae
haud vara in longam appendicem saepius ad
abit, sinu enascitur. Capsula vestito bifido
compressa ex nitidi ferruginea. Semen ex rotundo
compressum, subedulcis.

X Cyperoides alata nemorum, conis in summo
caule non brevem spicam non confertis, capsulis rufescentibus
Gramen spatheum cyperoides, echinata spica
nemorum majus Bauh. Scan. 19. Scirpioides
spica laxa, locustis longioribus acutis Suss. Bauh. 114.
Radice crassa, lignosa fibrisque densa inter
sepes hanc spicam nutrit. Caulis ad duos ar
tus, sedes crescit triangulus, quem folia
angusta, longa ad dimidiatum spatium
sequuntur, eandemque longis cuspidibus
et tubulis firmant. Coni in summo caule
unciam ordinarum atque in capsulas
helicoidas, compressas, maxime curvosque
semen inaequales, acumine bifidos asperantur
Semina orbiculata compressa, pallide fulva.
Infimus conus saepe magis distat a superioribus
quam sui inter se.

XI Cyperoides montana latifolia alata, conis
in spica summa minus confertis, capsulis
compressa pyriformia, nitidis, arvis.
In ~~[illegible]~~ montibus qui Carpetani communiter
vocantur, nascitur. Radice tenuia, brevibus
fibris densa. Caulis sesquipedalis, enodis
in tres asperos angulos laevigatus, brevior
quam in IX, intervallo foliorum cuspidis, et tubulis
fulcitur. Folia quam in cognata, latiora, aspera
utrinque acuminata, sed breviora, nec ad
semipedem plerumque extendunturque. Spica
uncia brevior, interrupta. Coni cuique ceteris
summis apices sine semine servantur, per
maturitatem in breves capsulas asperas.
Hae minores quam in IX, et conico compressae.
in brevem, conicam, et summitate bifidam cervicem
prominentes semina orbicularia, utrinque tumens
fuscum et fusco fulvum retinent.

(Vide XII Cyperoides conis majoribus vel de summo
confertis nascentibus, vel ex intervallo,
folioto supra subiecto. nymis in summo caule

XII Cyperoides palustris, major, conis confertis, vel ex intervallo sepositis.
Gramen cyperoides, palustre majus, spica compacta C. B. Theatr. 47.
Carex palustris major, radice fibrosa, caule exquisite triangulari, spica
brevi habitiori compacta. Carex palustris, major, radice fibrosa, caule
exquisite triangulari, spica laxa, dimissa, seu interrupta Mich.
N. Pl. Gen. 69 Tab. 32. fig. 13.
Panicula quae densa producebatur, vel uncias 1.5. excendebat; cui laxius nas-
Caules cuntur coni qui ex eadem radice surgunt, duabus unciis, promitti-
mus. Apices summi coni parvum, seminudum, involucro in bracteis
inferioribus proximis. Haec ab una parte tumida, altera depressa, acuminata

(qui primero sumpsit spica compactam quarto ut clara esse ad exemplum non respiciens)

ferrugineam, cum vobis semen, cum primo esset, 4
altera facie magis rumente, fulvumque
fovent. 4 In agro Paracio frequens.

XVII. Cyperoides palustris media, spica brevi
compacta ex minoribus acervis. Caudex
palustris media, radice fibrosa, cau-
le exquisite triangulari, spica brevi
compactiori Mich. N. Pl. Gen. 69 Tab.
35. fig. 14.

Hoc quoque paludosas valles, et pro-
ximas tenet, et in breviori spatio mi-
nores acervos producit, caetera pari-
bus XIII simillima. Eadem item subit
discrimina; modo enim ad unciam
spicam contrahit, et pusillum, et
Mitholius animadvertit; modo, la-
cearis ordinibus, ad unciam et semis
dilatat.

(vid AA) Cyperoides conis parvis late prev
caulem summum deducens.

XII Cyperoides humilis, conis parvis prev
uncia in summo caule late constituens
brevi nonnunquam ~~nullo~~ suppositio foliolo. Caudex minor
fibrosa radice, foliis angustioribus,
caule exquisite triangulari, spica
sesquiuncuali mutilata Mich. N.
Pl. Gen. 68 Tab. 33 fig. 9. Gramen cyperoides, spicis minoribus, minusque com-
pactis C. B. Th. 67. Gramen cyperoides
spicatum minus Rai. Syn. III 424.

In cavetis quae montibus subiiciuntur,
non tamen crebra aliter. Caulem
gradatim vel paullo a trivente effor-
mat angulis asperum, triangulum, nudatum
foliis et nodis. Prev uncia et semis hic
a radice foliorum maginis rubentisque
incolumium, foliis (quae longiora) ad
infimos conos appropinquantibus.
In summo caule coni, quorum primus
cuius bracteae costae in aliquantulum
serratae promittit, magis recedit,
quod secundus, et hic quod tertius,
summis conferis. Bracteae ferrugi-
neae costae utrinque parum acuminatae
gerunt. Inter has inferiores collocatae
capsulae, cum summas crocem occupant.
Capsulae autem extrinsecus rumpunt, latere utroque
serratae cornice brevias, et bifidae. Primum
utriculus deinde helicolae. Semen compressum
obliquatum. Radix longas fibras fuscas, vel
rufas a capite demittit.

XIII Cyperoides nemorum, altior, foliis longis
angustis, acervis laxius deductis, longo
subiecto foliolo. Gramen cyperoides
echinata et vara spica nemorum minor
Raw. Icon. 20. Caudex nemorosa, fibrosa
radice, caule exquisite triangulari, spica
longa, dimissa, sicut interrupta, capitulis
omnibus solitariis Mich. N. Pl. Gen. 69 Tab.
33 fig. 11. Sed ~~[illegible]~~ acervorum subiecta
capsularum acervis foliosa prosthabuit. Gramen
cyperoides, spicatum minus, spica longa di-
vulsa, sicut interrupta Rai. Hist. 1297.

Hoc saepe ad duos pedes ascendit, foliis longis
etiam supra caulem elatis. Magnis intervallis
digesti acervi, quibus foliola longa subiiciuntur.
Nemora sequitur. in summo caule
Cyperoides conis sparsis, infimis prev vamusculum
saepe elatis

XIV Cyperoides angustissimis foliis, conis ocinis ex magno intervallo
solitariis, infimis prev vamusculos saepe elatis.
Radice dura fusca cui circumundique praeterquam annorum
caulis fracida fragmenta et reliquiae, et summae germinationis

14

Bractearum et seminum acervi primi ex longifolii
quod ex arce producitur, sinu nascuntur: Item
secundi et tertii ex deinceps relicui. Sed foliola
in dilucidis acervis majora; eadem quo magis
constipantur acervi, minora. Bracteae fer-
rugineae, costa in acumen avistae similem fu-
sidiata.

36

initia adhaerent, in duras ac fuscas fibras deducunt.
Hinc foliorum fasciculi et caules oriuntur.
Folia longa, linea angustiora, carinata,
serrata margine, deorsum magis producta
pedalia longa, quaque oriuntur ad primos conos
pertinent. Sed primo excipiunt non magnis, sed tubulis sparsis
unius digiti vel duorum quoque. Caules erecti, ramus
surgentes, angulati, summi asperi, pedales et sesquipedales
foliorum tubulis per duos usque digitos firmati.
Coni exigui in summo per binos ramos quaque ternosque digitos
inaequalibus intervallis disponuntur. Horum infimus
magis a proximo distant, decrescentibus sublinde spatiis.
Primus conus major ramusculo insidet, et nonnunquam proximus,
excrescens ex bractea (quae vel albida, vel holoracea
dorso virides in aristatam appendicem modo longa
et digitalem, atque oriuntur ad binos ternosque digitos
modo bracteam producitur) sinu arcuatim, in unum
vel binos ternosque capsularum acervos excurrit.
Parvo cono ramusculi initio insidente
Reliqui coni proportione sequuntur, et decrescunt
ac similibus bracteis aristarisque nati singuli acervi
binas ternas et quaternas capsulas continent,
binis, ternis, et aliquando pluribus interpositis
crocatis quae geminis bracteis ternos apices
longos ac fuscos fovent. Horum bracteae membranaceae
albidae, dorso virides et acuminatae majores cum quam coloratiores
quae capsulas nutriunt. Binae bracteae circa semen
constituae in capsulam coeunt hinc convexam
hinc planam, summam bifaucem ac perviam, quae
subit a semine tuba bifida. Alterutra helvi colorem induunt.
Semen fulvum, nitidum, et compressum,
quod involucro contentum seminaseo.
Significatur circa Coloniae oppidum, ac septentrionale
semen praebet.

XV Cyperoides sarifolia elata, summo caule ramosa
capsulis fulvis late per ramos acervatis dispersis.
In montanis magis qui Val de Biadene appellantur,
sylvarum incola provenit. Coit radix in caput
ex quo longae et duae capillaeque fibrae
circumgantur. Caules et foliorum fasciculi
quasi bulbo qui ita nodi geminis oculis
densantur, intituntur. Tamque caules quam
foliorum fasciculi per duos digitos tubulis involuti
explicantur in folia duas et tres etiam lineas
lata, plana, sensim acuminata, extremo utroque
serrata, quae pedem et sesquipedem producta
ante dimidium caulem finem habent. Hic laevo
ad tres pedes promittitur, triangularis, nodis cavens,
senis circumque summitate, ubi angusti recta
circumspiciuntur scabri. In summo tuba fave digitorum
spatium superest, in quo semina provenitur.
Ramuli et plurimae binae ex intervallis nati
foliola alae insistent, insito ibidem plerumque parvo
capsularum acervo. Post ramusculos alterni acerni
sine ramo communiter vari. Crocea in acervis
a capsulis separantur, quarum bracteae rufae
et parum acuminatae. Capsulae magnae breves
cervice acuminata excurrentes convexae, ad
interior parum concavae et obscure fulvae.
Semina ex rotundo compressa, fusca. Tuba a semine
cinosa.
Cyperoides capsulis in spicas parvas ordinatis,
et spicis ad caulem parvarum foliorum alis insidentibus.

XVIII Cyperoides foliis longis angustis, spicis exiguis in foliorum alis sessilibus.
Gramen Cyperoides angustifolium spicis sessilibus in
foliorum alis Rai. Hist. 1295. Cyperoides angustifolium,
spicis sessilibus in foliorum alis Tournef. Inst. 530.
Quae Tournefortii et Raii definitionibus verbosius ab
Joanne Scheuchzero Hist. Gr. 4653 describitur.
alia profecto stirps conserenda, minimeque est ad Raii historiam
quae difficile stirps explicatur, videlicet in graminibus rarum
diu versatum non respiciisse. Raii itaque Tournefortii
et nostra Cyperoides caules pedales, sesquipedales,
et nonnunquam duos pedes fastos producit, quae per
unciam, et sesquiunciam nodis ternis vel quaternis intercepti

Cyperoides Rotundus pubescens nascitur, quorum internodia ad spicas producitur.
Deinde anodes trium unciarum spatio a summo
folia omittunt, quorum primum rectum quasi caulis
altius ascendit, secundum item longitudine compositum.
Reliqua quo magis ascendunt, breviora, et minora.
In summo vero ex quaternorum spica sine foliis prodeunt.
Singulis subiectis foliis spicae innascuntur sessiles.
Ita porro quae longiores, ad IV lineas extendunt.
Quae latiores breviores quoque, et minores, deinde, et unica
etiam terminantur. Bracteae helueolae, rotundae, ovatae
sensim acuminatae, inquam infimae bracteae in veliquis
participantur capsulae concavae ab externa facie,
parum convexae ab interna, a brevi cervice bifidae
heluedae, et latioribus utriculis; semina ex longo
orbiculata compressa, rufula. Radix fibrosa.
In fasciculis folia angusta prodeunt, et longiora.

(2 quae terminos apices sine semine amplectuntur.)

(quorum tuba longae rufidae cirrosae albaque eminent)

Cyperoides spicis paruis ad caulem pravallatis
in caule laxatis digestis, infimis brevi foliolo
suppositis

XIX Cyperoides humilis, caule ovato triangulari,
spicis caulis pravallatis late digestis, foliolo
infimis subiecto. Cyperoides angustifolius
spicis sessilibus in foliorum alis Scheuchz.
Hist. Gram. 483.
Quae eadem loca Cyperoidem decimam octavam
ferunt, eadem hanc nuncupant, humiliorem,
foliis pinnatam in caule, si appendices
in quibus bracteae infimae et extremae
etiam spicae subiecto costam promittit, excipiamus.
Spicae tamen, et capsulae heluedae vel rufae
cetera cum Scheuchzeri historia conveniunt.

Cyperoides conis angustis non expansis
de summo caule, nullis fulcentibus
foliis exortis.

XX Cyperoides palustris, foliis angustis, caule
longiore, conis parvis, angustis summo
cauli innascentibus.
Inter stipites quae ad palustrium, vallium, fossarumque
ripas tremorem assidum in campis sequuntur,
haec haud frequens nascitur. Radice repens longa
per interstitia tanquam e nodis crebros fibrillas
filiformes emittit. Hinc surgunt caules pedales
et altiores, teretes rubati, per IV digitos a radice
circumductis, anodes, apiculati, gracillimi, triangulares
scabri. Folia linea lata, aspera, longa supra conos arrollantur,
praesertim cauli proxima. In summis caulibus
praesertim cauli proxima. In summis caulibus
conis angustis duabus lineis non longiores, confertis
exiguis bracteis quae nonnunquam in ima parte appendicem
praeminent, suffulti quaternis vel quinis. Bracteae
heluedae, membranaceae, cartilagineae atque albida, breviter acuminatae.
Stamina has infimas collocata, et in staminibus apices longi
superiores. Reliquas tenent capsulae rufae conarum forma.

XXI Cyperoides montana, foliis angustissimis, conis in summo
angustis, parvis, ferrugineis.
Montium subterraneum inter quos Anassum defluit, innascitur
dorsis, apricis sede sequens. Radice repit rufa in tenuissimas
fibras ramosas erasa. Caulis gracilis, sine nodis, triangularis,
angulis scaber, ad pedem sensim vel paulo altius.
Folia rubalis caules excipientia. Longa breviora
quam quae per fasciculos stipantur; haec enim ad
conos altitudine pertinent, illa vero tantum pariter
crescendo attingunt. Omnia angustissima, aspera,
carinata. In capillum convenientia conis angustis regnat aut
quaternis et aliquo interstitio alternatim ordinata duas vel tres lineas
alti, semel tantum et bracteis ferrugineis densi, quae dorso acuto
feriuntur. Antrorsum bracteae quinos conos excipiunt. Ex inferioribus
bracteis prodeunt tenues apices, deinde usque ad summum
nervium carinae cervice bifida longa, vel excessiva tumida
colore fuscae quae germinante semen sole, semen compressum
et orbiculatum maturant. Exhibetur a Micheli tab. 33 fig. 3
stipes ambiens conis ornata, quae nisi minima discrepant, cum nostra
conveniret. Forsasse in terruna et aprica sede a Micheli
inventa.

Cyperoides conis brevibus, tumidis de summo culmo alternantibus,
modo folio subiecto, nudo non

XXII Cyperoides caule triangulo trino polygono, crassiore, conis brevibus, tumentibus
Quoniam pluribus et varia conditione modo altius ad sesquipedem
erectus pedes fertur, modo humilior infra pedem subsedit, praeterea

quod alia atque alia speciem praebent
toni, dum primum se aperiunt, dum florent
et dum semina matura gerunt, tamen
ab auctoribus discriminantur. Accedit huiusmodi
quod inferior conus aliquando superiori,
Heleocharidis scilicet. Hinc etiam discrimen
generis est. Itaque quae major
surgit, dicitur Gramen cyperoides
spica ex pluribus spicis mollibus
composita Rai. Hist. 1296. Gramen
cyperoides, palustre, spica divisa
C.B. Theatr. 98. Gramen cyperoides
ex monte Ballon, spica dilatata
J.B. II. 497. Gramen cyperoides
ex monte Ballon semile, spica
totali ex pluribus spicis composita
Rai. Syn. III. 423. Carex palustris,
elatior, radice repente, caule sulcato,
spica spadicea, capitulis crassioribus,
capsulis marginatis Mich. N. Pl. Gen. 67 Tab. 33. Tig. 3 Carex polystachya, spadicea Lill. Na Gen. suppl. 166.
Hac minor abcissit, habemus. Gramen
cyperoides, elegans, spica composita
mollis Pluk. Alm. 178 Tab. 34. fig. 4.
Gramen sylvaticum, parvum, tenuifolium
nodiusculum J.B. II. 509. Gramen nemorosum, spica
rufescente molli C.B. Theatr. 98. Gramen
sylvaticum, sive nemorosum Tabern. Icon. 226
Carex polystachya, spicis parvis laxis, brevioribus
mollibus Lill. N. Pl. suppl. 166. Gramen cyperoides
parvum, aquaticum Lob. Icon. 19. Carex radice
fibrosa, caule sulcato, spica spadicea, brevi
capsulis marginatis Mich. N. Pl. Gen. 67.

In utroque habitu, et varia conorum specie
radice repente, fibrata, et vepreca, ac nulla
vel rara. Caulis sive culmus, sive humilis
triangularis, superioribus angulis asper,
inferiore parte vel saltem nodis qui
hic caulis modo intermedia vel deficiunt
hic conspicuntur. Ex nodis oriuntur foliorum rubuli
quibus prae aliquor spatium continentur caulis.
Folia hic striatis altitudine vel lata, vel angusta
extrema semata, tactu satis praecisionis.
Folia quoque altitudine dissimilia; caulis qualis qualis excisus,
duas tertias partes assecuntur, et superant aliquando.
Sed florente stipite, et ante florem, conos ipsos post se
relinquunt. Coni in summo alternatim positi (quorum inferior aliquando
subiicitur) bracteis foliorum, plerumque desiccatorum) holoceri, angusti
primum, deinde, capsulis rotundibus, ipsi quoque tument, quinti, seni
brevi septeni. Bracteae acuminatae, rubiae, lobato ciliatae, quae in limitonis
parte superiori. Praeterea acuminatae, rubiae, lobato ciliatae, quae in limitonis
nervia foramina et apices ternos hiantes, geminatos amplectuntur in vetustis
capsulis. Hae alteri parte concavae, altera parte convexae acuminatae, rubra
rectiore; circa semen laxo margine, et duabus glumis densantur. His apertis, a
semine compressa, bifida, fulva atque a lineis extra bracteas exprimitur.
Semina oblicularia, compressa, fulva.

nid. XV
(XV) Cyperoides palustris, conis expansis prae ramusculos in panicula dispositis.
Gramen Cyperoides, spica longiori lata Rai. Hist. 1296. Cyperus aquaticus, conus
inodorus, panicula ferruginea, minus sparsa Schaeuch. Hist. Gram. 499. Tab. VIII.
Carex radice repente, caule exquisite triangulari, spica multiplici, ferruginea
Mich. N. Pl. Gen. 65.
In majores et minores dividitur, quod in alia atque alia secte modo
conspicitur, modo deducitur et amplificatur. Nos colendo et ista discrimi-
na et alia multa minus vera esse [illegible] contemnenda cognovimus.
Quae igitur ex aliqua solo fertior venit, omnia amplificata, ac fasciis
diversimodis ostendit: quae autem minus apta sedem nanciscitur,
brevioria omnia et constrictiora fiunt. Caules itaque semper enodes, tri-
anguli, foliorum rubulis pro duas et tres uncias continentur. Panicula eadem
modum sequitur, et major, major et latior expanditur, et minor
constringitur. Ramusculi inter bracteas excurrit a caule, et brevissimo spatio sepe
nudi, in paniculam alternatim surgentes efformantur. His coni sicut spica brevi
affixa, maturis capsulis expandunturur. Seminis conis inter bracteas ferruginei
(margine et dorso, pallide aureoides,) glosis crocea et pennis staminibus, rotundamque apicibus, sed et alta inter fo-
candas nymphaeas collocantur. Seminum incolumia senescit rumida a cuna
parte, et altera excitatur concava, obscura exterioribus, cortice longa
incurvata, scabra marginibus, et uti spadicea, quinque semen et vetustis
longum, turgidum, aut fulvum. Haec eadem detata et montibus fuscas panicu-
las ostendit, et Caricem esse declarat radice repente, caule exquisite
triangulari, spica multiplici fusca Mich. N. Pl. Gen. 65.

intru necessaria quoque est scire nonnunquam
ramusculos breves gigni brevibus capsularum acervis
praeditos, et per interstitia cuspidis affixos, quibus nova
strigis forma minus arcendentibus obiciuntur, qualis
ejusdem Schreuchzero, qui eandem in propriam naturam
hoc nomine digessit Cyperoides polystachyon, spicis fascis
paniculatae velut corymbionentibus Hist. Gram. 467 Tab. XI. Fig. 4.

Caveae excocetis in sterilibus conis a seminibus conis seiunctis separantur.

Fruticibus primum bifariam, quod aliis caeteris unus conus sterilis innascitur, aliis plures.

Caveae unius coni sterilis duo discrimina subit; primo caveae unus conus retro infecundus ferens, veliquos fecundos, sed sterilis continuatus retro quae conus unus efferens, veliques retro capsulis seminibus refertos producit, semiaperiunt. Caveae item quae plures conos sterilis edit, in hoc parte abit; quippe alae in conis fecundis summis crucem parit, alae nequaquam.

Coni uncus sterilis cavices, quae per caulium tubulos
caulicules efferunt et in cauliculis conum
unicum parvum summa sterilis.

1 Caveae flavicans, capsulis hirsutis per acervos in summo caule
congestis, acervis per petiolos foliorum alis insidentibus.
Cyperoides polystachyon, flavicans spicis propre
summitatem caulis Tournef. Inst. R. Herb. 539.
Gramen cyperoides, polystachyon flavicans
spicis propre summitatem caulis Rai. Syn.
411. 419. Moris. Hist. Oxon. Part. 41 Sect. 12 Tab. 16.
Ubi egregie depinguntur; non Michaelis et
Pluknetii icones aliam strigem ostendunt.
Radix fusca per fibras demissa. Caules
pedales plerumque minores, et teretes angulosi quinque
ab una facie depressi, per unciam ferme foliorum
vaginis, deinde tubulis pertinentibus, surrigunt.
Per tubulos singuli, bini, et terni cauliculi surgunt
gracillimi, IV uncias longi, sed separati, nunquam per
singulos tubos singuli. His summis conus aetheereus
parvus, cuius pars summa crocea ex ternis apicibus
servat, veliqua intra bracteas capsulas. Minores
caules in conum sterilem flavescentem, qui tantum
apices explicat, fastigiantur. Hic conus uncia paullo
brevior pretenuique singularis, per vero alterum minor
amplectitur. Fit utrique bracteis acuminatis, latere
et rubro spadiceis, dorso laete flavescens. Coni alii
et plurimum terni minores propre ordinantur, quorum
infimus de foliorum sinu natus per petiolum haeret, propriis
tubulo sustentatur, ne seminum pondere nimis deprimatur
filum et brevioribus petiolis, terni et brevissimo surgunt
filum omnium summa pars apices gerit, et sterilis
detabitur. Capsulae conferuae tuberculis digestae, fusciantibus
bracteis quatenus in sterili cono. Capsulae tumidae, ovali conice
elatae et rubinato triangulae, lineolis angustissimis nitidis
cassiteae. In capsulis semen triangulum abditur. Folia
in densos fasciculos per duos digitos conferticentur, vaginis et rubro
fuscis et tubulis inter se incolumia; flexuosa sunt, in
gracilitatem fastigiata, contra marginem, quae a seni-
prode longitudine non minus recedunt.

Eiusdem naturae caveae quae per caulium tubulos cauliculos efferunt,
in quibus summis conus aetheereus capsulas sine apicibus praebet.

11 Caveae maximae foliis caryophyllaeis in gracilitatem fastigiatis, conis in summis
et foliolis alis per petiolos aggressis, et conferuas capsulas subrotundas, lenes, fulvas
ferentibus.

Maritima affinem gaudens in proximis superioris maris regionibus
nascitur. Veris flavet, ab accedente ad Taurum sole,
senior maturat. Pullis cuticulis vestit adnatis crebris similibus.
Folia uncialis spatio vaginis ferruginis inter se iunguntur linea
lata, eminente medio nervo, ad in longam gracilitatem attenuata,
tres et quatuor uncias longa, et longissima ad semina pertinentia.
Caulis prode minor, et semipede major iisdem foliis per duos digitos
cinctus nodis carens triangulari forma, ac summis angulis asperis.
Per huius internos foliorum tubulos cauliculi a radice surgunt, sed
infrequentes, in quibus ex paucis sedis capsulis conus. Et in caulibus
majoribus summa pars conus et amicibus et squamis fulvis vel ferruginis
acuminatis glabris quae nunquam longitudine digitum par. Subsequuntur
bini vel terni conicuncia spatio per varo a sterili recedentes.

Primus ad sterilem bracteae in appendicem unciae similem producta cosia
sinu sinistrum contrahit: alter paullo altius sedet, et longius fulciens bracteam (vorrichit nonnullum
dium. Tertius semunciam distans digitali periodo (qui interrena etiam magina fulciens) ne
vers ex folii uncialis fere ala surgit. In singulis prius superior crocera tenet, qua
prev maturitatem non emanent. Coni in quibus circum acute capsulae in lineas longitu
ne parent, duas vel tres latis. Capsulae inter bracteas fulcras positae ex rotundo angulatae
cuspeovicae longae, quae modo sinuatae, modo et denuncatae. In capsulis semen triangulum
fuscum, deinde rotundum. Quo nomine auctoribus innotuerit, non perspicio plane. Hecc
dere videtur ad Gramen cyperoides, spicis bracteis congestis, folio molli Rai. Syn.
421 quod Vormonnus cum maioribus conis Raio ostendit, dum prodatur: inferius nonnunquam ex ala fo
spicae radiculo insidere. Sed capsulae, ut describit Michelius, dissimiles.

Carex cuspeovicae distinguendae sunt qui conos steriles, et conos fecundos gerunt, qui conos unus tantum sterilem producunt; sunt demum qui pe
caulicul regulos subeunties parent conos fertiles excollunt.

(7) Carex montana, foliis caryophyllaeis, conis in summo caule gracillimo binis capsulas
conicas ferentibus, arvensi olaceis. Cyperoides montanum, foliis angustis, gramineis
spicis radicea divisa Scheuch. Hist. Gram. 419
folia nunc bruncia uncias unde et semis, aut duas longa, nunc semipedalia: ca
ses gracillimi pedes, quatuor, et semipedem alti, et teres angulati, foliis pri
nodis et nodis caventes. Summis innascuntur coni fere pedes, summus unus et
major nonus sterilis crocera et nubes cyaneis fuscis fere, cuius squamae arvo-dis
lacea, dorso fuscae in aristam desinentes. Coni vergui paullo inferior pari, et
bracteae acute acuminatae similes insidentes, brevesque capsulas inter bracteas
quae dorsalia aristam attollunt, ex rotundo-triangulas, ad brevissima corpuscula
figuras ex nitidis in fuscum desinentes, quibus semen crassum pulpa involutum
custoditur. Nonnunquam bracteae quae capsulas sustinent, in folium semun
ciatum, et longius distendunturv. Caules quos commemoravi, plurimi in se
habent. Sed alii infrequentes surgunt, qui modo unum conum minorem apin
bus rarius reflorescunt, modo conum praecoditem capsulis secundum ostendunt
semipedem foliis
(11) Carex erigeria aerina, pratensis, longius vaginata, coni in caule binis, quorum altero
summo et major stanti, altero erigeo in folioli alam incumbente.
in pratensibus montibus maris, agnosique mense Aprili floret. Profundasti
semipedales radices agit pallas et duras quae ab uno caespite propagan
tur. Folia uncias unas, duas, et quae longissima, pedes longa, angusta, ru
de, aspera, acuminata, in gracile, in sulcis ad costam depressa, musca in
unum prev vaginas, fraudasque tunicas densantur, et utra minores fasciculi
comprehendunturv. Caulicoli erodes usque ad conum primum prev digitale spatium
vaginis et inferiis foliorum tubulis (prev quos surgunt sane minores caulicoli
unus tantum foecundus conus fere terres) exprimuntur inaequales, striati, et a dimi
dia parte asperi. Altera et IV uncias longi. Desinunt in conum semuncia
rium, qui sequentis spadicis, obtusis, dorso fuscis et circa dorsum virentibus
reinos apices tuos staminibus inhaerentes sine semine servant. Hinc paucu
inter vallo inferior conus vacat longe minor ala foliolo uncialis insidens qui
inter bracteas IV vel V capsulae binae concavae hinc plana, latus, helicoida, co
vice alatae claudunturv. Semen intus iacet angulatum tubam longa in una fila ex
pilatum emittens. Evenit etiam ut nonnunquam prima sterilis coni gluma sine
apice capsulam cum semine praeviat. At prev tubulos qui subit caulicolus, capsulas
similes superioribus edit. Porro qui de eadem radice previsum tenui
conum producit, prev se incomitatus exsistit prev pilis foliis stipatus.
Vid. Tab. 1. Fig. 2 Sequentia

Aliquando idem conus capsulas ferens gigni
tur, major conus altero
fertili vacante, qui
etiam prev pilis foliis
communitur.)

(12) Carex montana, foliis caryophyllaeis, coni ferrugineis plerumque in summo caule binis, inserto
re altero ex fecundi prev periodus foliolo alae.

Et una stirpe numerosa montanis dorsis humilioribus, rotundis, mendicum
excisionibus innascitur. Radix pulla, longa, multiplex a capite aura (cana
in caspitem et foliis coacervatis fit. Folia prev fasciculos caryophyllae inpi
acuminata, longitudine inaequalia, quidque ut IV, V, et semipedem (quae for
gius crescunt) attingunt, linea lata vel gracilia latiora. Caulis non accu
viaquetus, erodis, excialibus vaginis fuscis, et subiectis tubulis avecum sepe
tubulos, quatuor et quinque uncias producitur. Comitantur se prev tubu
los excevantes caulicoli vel singuli vel bini qui humiliores conos capsuli
referunt aliunde. In majori caulicolo inferius alterum conus pedicula haeret, argu
magis a summo sterili distat, et longior pedicula (qui ratione non longior sterili
duabus vel tribus) et longioris foliolo ad dimidiatum sterile conum pertinens
ala egreditur. Alter conus capsulas asservans ad sterilem iacet, producunt et
bracteae quae vel in appendicem aristae quodammodo similem, vel in foliolum pro
dorsum excurrit. Conus eminens semunciarium longitudine fit. Latus prae
neas quae prius magis amplitudinem. Trigonis circum acum ferrugineis, obtusis
glumis, et crocentis inter glumas genitis densatum, et sine semine interiores
quemanet. Cernere etiam est caulicolos avecum majorum caulicolorum tubos
prev se existere, et de summitate effoetum conum edere, aliquando caulicoli
culi qui singuli singulos semine fertiles conos gignunt, prev horum tubulos ferunt
semitam intercludere a bracteae quae breviter aristam dorsum attendit, sinu prev
quidem attollunturv, helicoida, extringentes conuesca, cervice longa, qua hiatu
bus tuba a semina via filamenta afferens subit. Semen quod stirpi cultu

morosa, ad perfectionem non venit.
Errant qui putant Caricam istam vel cum Cyperide alpino, ramulis spica brevi ferruginea Scheuchz. Itist. Gram. 493 vel cum Cyperide alpino, anodi, spica parva subrotunda ferruginea eiusd. Agr. Prodr. in Tab. IV convenire, et plurimis quidem partibus convenit, sed prae ceteris discriminatur.

IV

Tertia differentia Caricis cuius caulículi eorum unus fecundus gignentes per majorem partem tubos non sumunt.

V Caricis vid.

VI

Caricis unius coni sterilis, in quo saepe fecundas capsulas producit.

VI Carex aerina, humilis, foliis Caryophyllatis, conis in summo capsulas conicas fulvas nitentesque gignentibus. Cyperoides aerinum, caule rotundiore erecto se sustinens, spicis brevibus confertis, fuscis, squamis acutioribus capsulis ovatis, rostratis, subrotundis, brevioribus Mich. N. Pl. Gen. 67.

In eumque sexui solo apricoque aerino tempore in centum facilis. Radice lignosa fusca, fibrata, late per terram diffundimur, et novas sobolescimus generat. Folia ibidem sylvestris caryophyllata dura, clara costa, margine serris aspera, ad ulnas vel ad uncias singa, cacumine remata. Caulicules gracilis, ad quatuor foliorum tubulis per digitum vel sesquidigitum ad oscoites firmatus, rotunda, erectis usque ad conus, angularis inaequaliter, semipede semper minor. Circa summum plurimum, capsulis confertos conos gravis insertos, ovis, quaternis, quinque lineas longis, atque etiam sonunciatem terminantur. Conus primus ad infertion, majorque in bractea quae in longam aristam ducit quandam sagittam ejicit, tubulum periculum cui habet, emittit. Secundus ad sterilem magis accedens, quoque a caulo inter bractea similis aeri minoris a tam descendit. In utroque capsula ovi angularis, tumidaque, oscuro angusta, falcata, hirsuta, bracteis longo aristatis, fulvisque, confertis in ollam agunt. Famosa tuba a semine angulato, ac [illegible] fusce egreditur. In supremo bractea minus fastigio abscondunt, mitratque omnant, rostrosque apices fuscos numerant. Sed saepe inveniuntur capsulae sine apice semina foeta, nonnunquam pars tota conicsummi inferior capsulis coacervatur. Seminibus gracilibus caulis deorsum cacumine crendet.

VII

Caricis cuius caules infaria distinguuntur; alius enim duos conos fert, quando sumpsus sterilis, alter inferior totus semine fertilis: alius item binos conos fert, sed cum oscuremus sit infecundus, proximus in summa parte apices fert, in infima semina; rarius conus unus apices plenus producit.

VII Carex aerina, montana, foliis longis Caryophyllatis, conis flavescentibus.
Radice albida, fragilis filamentis longis, uniculas aestivas late producit, atque pluribus in radice in magnos et densos caespites diffunditur.
Folia brevibus vaginis, et tubulis junguntur, et inaequalia prolongantur: ideo inter unciam, et eadem inter se longitudine differunt, fere lineam, unam vel duas, aspera, fastigio acuminata. Caules triangulati asperi foliorum vaginis ac tubulis vestiti ad IV, VI et VIII uncias assurgunt. Qui gemines conos ferunt, a summo et sterilicone uncial vel ultra spatio, digitale foliorum gignunt, et cuius vagina nascitur vaginusculus longior, et de vaginusculo conus, qui, cum valde crescit, sonunciatus aut adit, plerumque brevior. Hic flavescentibus glumis densus alius, alia in caule existit; quippe vel in singulis glumis apices longos gignit, vel in summis ramos apices fuscos sine capsulis vertit, in infe- rioribus sine apicibus capsulas facit. Ita autem ex vaginis crementes, per longa cervice bifidae, et foliorum gilbae, quarum semina rufida tuba eximantur. Gesquidigitalis conus extremo caulí innatus crocei solis inter colos arrectos bracteas veplenus. Ex eodem caspite alii caules provenientes unicum conum sterilem ferentes. Montium saginiferos circa Anassum saquibus

VIII Caricis unius conus summo et sterili vaginus vel totus capsulis vacuus, vel [illegible] summa parte sterilis.

Unius coni sterilis Caricis, cuius caules trifariam distinguuntur: alii enim conos infecundos, et seminales ferunt; alii seminales solos: alii unum tantum sterilem.

(IV) Caricis montana, palustris, pumila, conis anguliaceis, carunculis ovalis in conis de foliorum alis ejus parietales surgentibus.
Palades Pevoni pagi in Marchia Sarnisina siti hanc inter alias caricas producunt. A martino Pleiadum occasus, germinare incipit prima aestate tenax, pulchra, Herba pusillatis ejus caeno, passim radicibus producibus, et fibris. Folia latitudinis inaequalis; aestima in fasciculis duas lineas lata, intima unam. Omnia sarcubos separata, carinata, dura pusillatia et semipusillatia. Caulos tres ferunt uncias alti pusilli, senes, qui ex quo conos seminales ferunt quod [illegible] fit a dimidiata sui parte uncialis folium edant et ejus tubulus semunciatis pumiconi capitulus gibbi. Si unum gignunt seminalis conus, ipsius folium altius stipulatus hac novissimae partis folii tubulus semper inventitius. Sterilis e summo effertur semunciatis, crassus, cuius brevis ac obtusa cervix, nitida, rarissime albida primum, deinde gilva. In his singulis foliorum angulos furat. Seminales autem coni aliquando semunciatis longi, plerumque breviores, sed graciles, quorum capsulae nutritae, triangulae, brevissima cervice inflatae, luteolaque ex interstitio alterna assiculo adhaerent, fuliginibus commixtis acuminatis, apice nitidae ac dorso luteolis. Semen triangulum tuba rufida ac tubella ovatum. Et quadrum utriculis alii coni surgunt, quorum alii unum vel duos seminales conos gignunt, alii unum tantum unum tantum sterilem. Caulos omnes folium tubulis et vaginis per digiti spatium induunt.

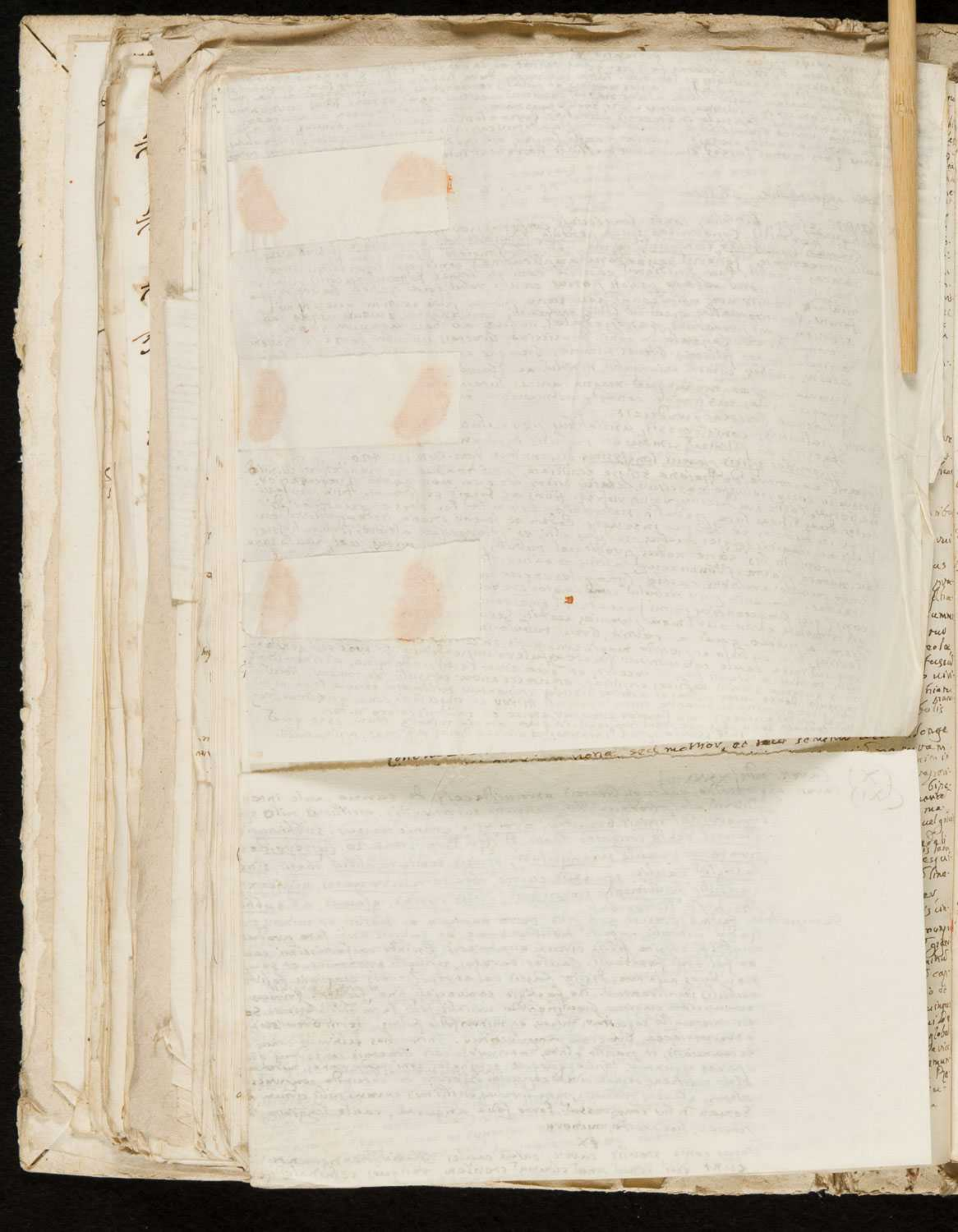

unicus tantum sterilis coni, cavens, in qua conorum pediculi
ex membranaceis tubulis oriuntur de summo caule, 40
capsulis in ascicalo vare dispositis.

XI Carex nemorosa montana humilis, capsulis variis subhirsutis triangulis in conis plerumque
binis, de summo nascentibus, cono infimo ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ modo unus.
Gramen pratense, sylvaticum, paniculis, forma prodit amictum T. B. II. 497.
Scheuchz. Hist. Gram. 450.

Hac, ut mea fert opinio, carex censenda quae Scheuchzerus cyperoides
siquidem conus infimus pedicelo quibusdam tubulo ambitus in haereat
sonunciatis spatio a sceptri remotus, magna ex nigro spadicea, tria cuius
foliorum vaginarum eminente innascitur, altero cono qui sub ipso sceptro
attollitur eadem magna cum infecundo firmato. Cui revinctus conus
familis qui non frequens oscillacum, gignitur inter primum et intimum
incet, propria magna et tubulo firmatus. Bracteae in cono sterili
obtusae, ferrugineae, margine cartilaginoso albida, quibus singulis
terni apices flavi continentur. Hae ad capsulas usque adnatae.
Capsulae alternatim ascicalo innatae et nave triangulares, valde. Stamen
tuba a semine hybida aut rufescens atque albida. Caules graciles, viennales.
compressi, sine foliis, tubulis vagis vaginis vestiti. Folia carnophyllea
dum stirps floret, saepe caule longiora. Radice et fibris multis.
Per montes sylvosos eadem reperiuntur angustiora folia, gracilio-
resque conos ferens.

3 XII Carex montana nemorosa, conis secundis in extremo caule circa sterilem confertis
(Cyperoides montanum, nemorosum, minus flavum, caulo triquetro com-
presso, spicis ferrugineis, circa fastigium caulis sitis, capsulis variis dispositis, oblongis, rubinatis, vitarevis
Mich. N. Pl. Gen. 63. tab. 32. fig. 19)

folia angustiora et brevior; cauliculi, triangulati, incalidi, nulla asperitate
insignes, erodes, aphyllis usque ad pedem longiores, saepius humiliores,
conis in summo ut plurimum quaternis, plerique quippe infeniores plus breves
sinum peridio de magna ovatus, nunquam amplius quadrifaria ab duabus
a secundo removentur. Praeterea brevioribus omnes quae in cognata. Secundus
prope revinctus subit, et huius magna quae etiam sterilis, conspicuntur, in secundi ma-
gnitudine ingredior. Bracteae spadices colore gravis, dorso elatae et cuneiformes. Hae inter
crescit patiniores. Capsulae triangulae, fuscae aut fulvae brevissima lanugine
vestitae, tenuiter pilosae ad os quae tuba rufescens a semine oriuntur. Semen
triangulum, glabrum. Radice stirpata fibris. In montanis nemoribus apricis et
Vergilii, semen maturat.
In Sicilia, occurrentibus mane

XIII Carex montana nemorosa elatior, capsulis vare subtirsutis in conis ordinatis, conis de summo caule
sparsis. Gramen carnophyllatum, montanum, spica canina C. B. Theatr. 97
Scheuchz. Hist. Gram. 446. Cyperoides montanum, nemorosum, caule tri-
quetro-compresso, spicis ferrugineis, remotioribus, inter se distantibus, capsu-
lis variis dispositis, oblongis, rubinatis, vitarevis Mich. N. Pl. Gen. 63 Tab. 32
Fig. 9 alia stirpis, de qua postea agemus.

(Cyperoides montanum Bauhini montibus Vescomato nomen indutum, longis, candidis, ac vaniscillis gravis.)

Omnia in ista quam in XII et XI, maiora: coni magis deducti, et longioribus
pedicelis innixi. Caules pedales, et altiores, et angulato compressi, erodes,
foliis nudi. Foliorum vagina rubra, tubuli quoque quibus prius tegebantur quaternos
digitos firmantur caules, nitri, et in foliorum angustissima desinentes. Coni
semina ferentes plerumque bini, scaulis unus, qui de summi coni vagina
oritur. Conorum pedicuti proprio tubulo praediti proprium vagina. Bracteae
et rubro ferrugineae. Capsulae triaxonae, fulvae, breves, tenuissimis villis
sparsae. Semina triangularia, fulva. Folia longa, summa asperiora
quorum longissima, ad infimos conos pertinent. Radix pralla fibrosa.

XIV Carex montana conis et tubulis albicantibus, capsulis rubinatis prius conos longis
pendulis innixos, et de tubulis equitantes, vare dispositis. Gramen sylvaticum an-
gustifolium, spica alba C. B. Theatr. 97

Sterilis ~~[illegible]~~ discriminia colimus quorum ~~[illegible]~~ foliis et caule majoribus, ac majoribus capsulis
existit. caulis, enim pedalis, folia longa angusta, et caule brevior. Radice longis et tenuis
altero omnia minora, se propagans, et cinnase. Coni capsulas ovatae vel bini vel terni, quorum sum-
mus conus sterilem infra se relinquit. Tuba albida in aria filamenta di-
visa. Inter coni sterilis bracteas singulas terni apices flavi, ac longi. Capsu-
lae pilosissimae, quae in altero majores, oblongae, trianguli cornicis, quales a Mi-
chelio Tab. 22 Fig. 79 et de exhibentur, gilvae vel rufae, in quibus et maturis nigricantes semen
triangulare longum, gilvum. In altero capsulae minores, nonnunquam nudae, lon-
giori cornice et incurvae, fuscae, ~~[illegible]~~ fuscae, et maturae atrae fuscum
semen, triangulosum, et brevius claudentes. Hac videtur Cyperoides poly-
stachyon, ~~[illegible]~~ minimum, spicis non maturescentibus albicantibus S. S. 530;
non omnino dissimilia quae de ista Carice Raiae Hist. 1295 recenset.
Illa Cyperoides foliis tenuissimis, caule tubriquetro, spicis exiguis
albicantibus pendulis longis insidentibus, capsulis rubinatis, vitrinis
triquetris, luteescentibus, in apicem tenuissimum, una cum gracilis
calice asperum coarctatis Mich. N. P. G. 69. Quae maturae capsulas etiam
nigricantes ferens, habetur octuagesima Michaelis.
Undique autem longis tubulis caules firmant, et conorum pedicu
intestina tubulo cingunt.

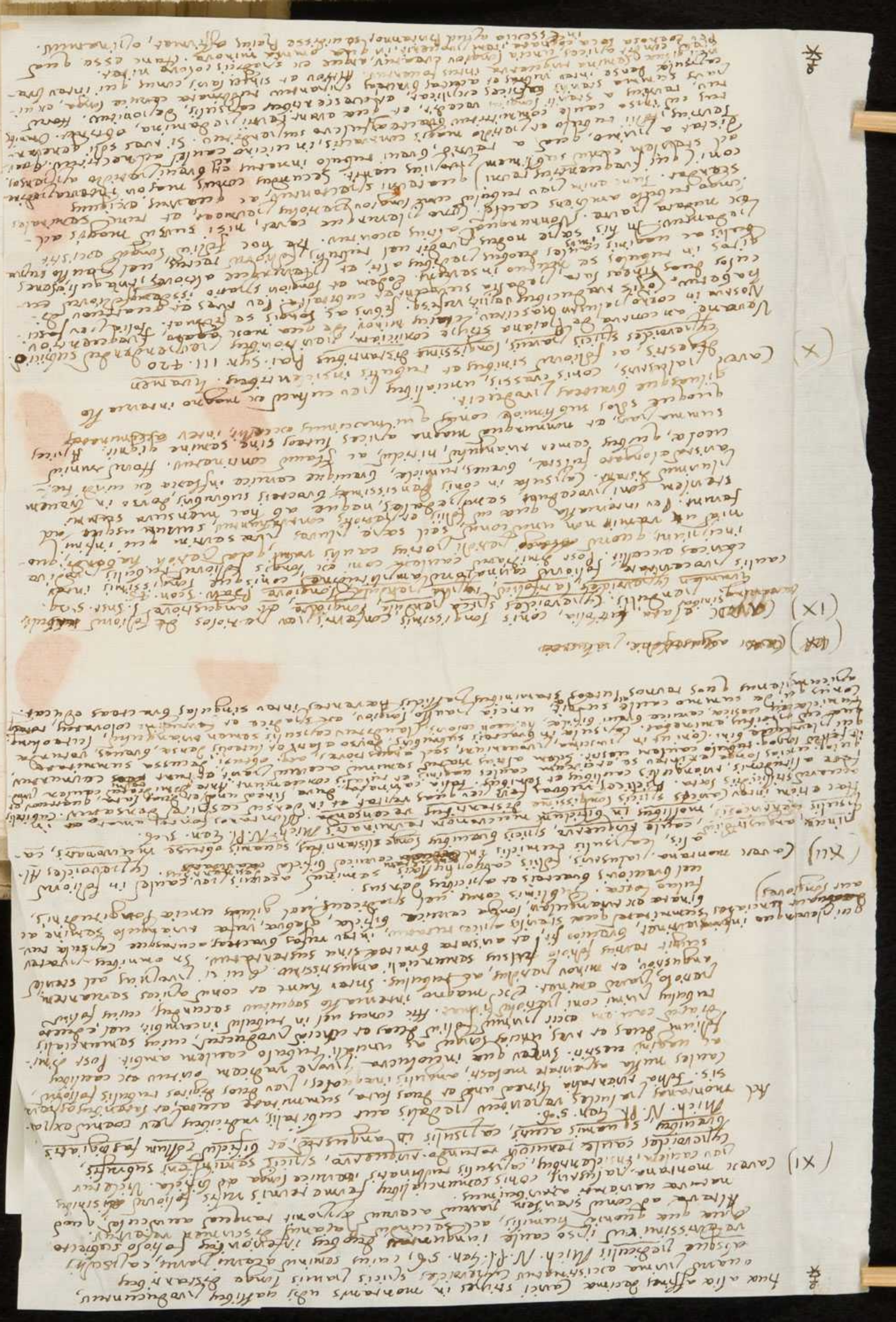

(X) Carex vide (XXXVIII)

(XI) Carex angustifolia, totis ex bracteis arvo-viridaceis, de summo caule inter folioruꝫ alas prodeuntibus, capsulis subvotundis, ocillimo pilo sparsis. Cyperoides spicis brevibus, ovatis e granis parvis, subhirsutis, et glaucis dense congestis Mont. Pl. Agr. Bon. Prodr. 20. Cyperoides parvum prorense, caule triangulari, spicis semiuncialibus, obesis, sitis circa fastigium caulis, squamis curtis, obtuse mucronatis, nigricantibus capsulis rubinatis, provecioribus, dense positis, glaucis, ac subhirsutis Mich. N. Pl. Gen. 62.

Semipedem hanc excrescit, sed pro terra natura et maiori, et minori reperitur. Radice viriculis nodosis membranisque ac tunicis arcte producitur, matris a capite fibris circum circumdatis. Exinde confertissimi caules et foliorum fasciculi. Caules teretes, aphylli orientales, et semipedales prout duos aut tres digitos fuscis vel arvo viridaceis cuaginis foliorumque rubellis implicantur. In fastigio semunciali fine et extra uncialis semunciam erigitur, breviori folio uncialis ac egrata foliis tere basi atrigitur. Secundus ex interuallo sequitur minor, et minori folio fultus. Tertii brevissimi initium a vno-viridacea bractea amplectitur. Inter hos ultimus conus eminet semunciatis, et praeallo altior, arvo viridaceis bracteis consertus quibus apices tegunturus. Apices quoque seminales coni prodeunt omnes, nudatus et aliquo sustinent, deinde circum capsulas egerunt et rotundo compressas capitulo clatas, glaucas primum, mox lucidas, ocillimis et vaviis pilis circum dinascentibus. Semen in his compressum. Porro folia angusta, caule longiora dum floret, prostrata, hoc acuto, minora.

IX

Vnius conis sterilis carex, cuius caules bifariam distinguuntur, sunt qui conum unum summum sterilem, reliquos seminales gerunt. sunt qui unico cono infructuosi clonantur.

(XLII) Carex vid.

(XLIII) Carex montana vepreum, conis seminalibus pro caulem digestis, praeterito longo adnexis et de foliorum rubellis coroientibus, capsulis in conis vaviis et alternatim positis. Videre visus sum caricem hanc pertinere ad Cyperoidem sylvarum, caule exquisite triangulari, foliis ad margines cilii instar pilosis, et angustissime denticulatis, spicis strigosis, capsulis oblongis, incurvis vaviis dispositis, parvum bifidis Mich. N. Pl. Gen. 56. Radice longis et predatibus nudaciibus, quae in crebros nodos fuscis tunicis tectos distinguuntur, fere germinat, lataque se propagat et dilatat, multis quoque inseptus a capite geniculis fibris magnis easdem obortiuntur. Folia coarctata et implicitra inter se orientalia, semipedalia, et pedalia, duas lineas lata, et saepe latiora, canina, aspera, dura. In recentibus, et iis porissimum quae in caule nascuntur, latera ocillimis pilis ornantur. Caules triangulii graciles, non duas uncias crassi, et foliorum rubellis struminantur semipedales et altiores. Terni, et plurimum coni fertiles per caules disponuntur, non vero bini. Cum terni, post dimidiatos caules ovini incipiunt, cum bini, paullo altius. Primus ex folio uncialis semunciali rubello per longum et ocilem paniculo aequatur: alter vero interuallum ex minori folio et rubello subit. Tertius ex folioto quidem excordium capit, uncia a summo cono remotus. At si duo tantum coni producuntur, ultimus magis a summitate distat. Porro coni gracillimi semunciales semper, saepe longiores, et unciales. Extra foliorum rubellos pro paniculo eminent. Hanc in his capsulae, et inter se tantum distant, quantum bracteae quibus fulciuntur, latent. Bracteae arvo viridaceae, brevissimae fastigiatae. Capsulae rubinatae, turbice longae, bifidaque, glaucae, glabrae. Conus sterilis semuncialis, sed valde crassus, apicibus curtis refertus, atroque viridaceus. Praecantur ex eodem caspite caules hunc tantum conum infructuosum ferentes, qui tamen humiliores.

Unius tantum sterilis coni cavere de summo caule eminentis
fevens conos et vacuis capsulis per caulem digestis
prodeuntes, ac brevi stipite insidentes.

XV Cavere montana, acuna, humillima, foliis longis, capsulis mucronatis
per conos pave digestis. Cynoroides longifolium, culmo pumilo, aculeo
spicis obsesso Scheuchz. Hist. Gram. 406 Tab. X fig. 2.

2 triangula
acute dentata
argute pilosa
quibus abuna parte
bracteis, altera acu
fulcientur.

Folia sedalia, angusta, serris asperva supra caules alternis alata. Cauliculi
quatuor digitos longi qui flovent, deinde sape mucronates, quibus
conos ac bracteis stipatis, margine et dorso albicantis, in singulis
lucros fevens innascuntur. Per caulem digesti coni capsulas
Radice fibrata longa. Capsulae vacuae. Semina triangula. rubra.

XVI Cavere montana, acuna, humillima, foliis brevissimis, angustis, cono sterili et caulis
albicantis. Cynoroides montanum, humile, angustifolium, culmo pulcherrimo, vix
ex pruscinis montanis ceteris in hortis delata, incunte April, flovere
pe, acva, pulla, lacea, se spargens magnam cespite et formas. Folia
et uncialia ac semis, longa angustissima, acuminata, acuta. Cauliculi
et pves uncias longi in summitate unus sterilis edunt, qui uncias
rem longitudine in ulcere, sacus lineas duas, cum apice, tres ex
ince convolutis. Capitum bracteis cavinaginei obtusis albicantis, ex
rubris. Coniqui capsulas sine apicibus, quae fusicunt, per caulem per
interrupti hascentes. Flovum rubeli, [illegible] per pakolu procum, p
pervincat. Coni autem ex radice ac. vultus nitent pves lineas
in his bracteis et intervallo alternae acicula bilhaevens, forma pulla
et rufata.
Conitem et altera pro, e et isdem regionibus inuccra, ac similis
conis sterilibus angustioribus colorationibusque ac radice effectu
ea praeter seniis flovibus ornatur.

4 Scheuchz. Herb. 407 Tab. X fig. 1

III

Unius tantum sterilis coni de summo caule eminentis cavere fevens conos et vacuis
capsulis per caulem digestos atque ex rubulis prodeuntes, brevissimo
stipite insidentes, subeunte a radice per caulem conifero cauliculo

XVII Cavere montana, foliis angustis, humilis, conis ex albo et radice vatis, atque
capsulis per caulem digestis, subeunte a radice per caulis
conifero cauliculo ex ima nobis Cynoroides montanum, humile, angustifolium
culmo acute foliosso, spicis obsesso Scheuchz. Hist. Gram. 407 Tab. X fig.

Verum conveniatne ista Cavere cum Scheuchzeri stirpe, an alia constituenda sit, pergo
dantur cauliculi conum capsulis onustum feventes, qui per internas
foliorum vaginas radicales aut ferrugineas quibus caulis primum digitis
circumdatur, a radice brevissimi surgunt. Deinde caprea quae
ab auctore descriptuntur. Conus summus sterilitate affectus bracteis
obtusis cavinaginei margine sacro albicantis, dorso et radice rubris compositus
quibus pria stamina bracteis apicibus ornata continentur. Coni sterilis
quasque sane a radice utiles fervo revni, per intervalla ex vaginis prodeunt innisci nascuntur
per foliorum vaginas accedunt his rara capsula officea rubam infellam omittunt ec. Vere in horto
germinat, et flovet. Semen cito rabefacta imbecille cum relinquit.

XVIII Cavere montana, acuna, humillima, capsulis vacuis albicantibus per caulem
rubulis insidentibus, subeunte a radice per vaginas conifero cauliculo

Decima sextae Caricis secundi discriminis similis per apricos montes provenit
Ex magno cespite surgit, tota vaginalis pratis ac lignosis per
humum sparsis. Folia densa gignuntur angusta, linea lata,
in sulcum depressa pves et quatuor uncias longa. Inter
haec latent cauliculi unciales primum, deinde duas uncias producunt
amplius. Conus summus semuncialis apices explicat, circumnosis
bracteis obtusis spadiceis, brevique limbo albidis. Coni angusti per aqua
spatio in caule positi vaginis obtectis, in quibus capsula singulae
bina, aut terna, eademque [illegible] prima vel vita cum occultis utilis
tuba a semine rubella tunicata. Semen triquetrum, planum. Cauliculus
qui a radice excurrit per foliorum ferrugineas vaginas caule digitis
mensura ambientes, vacuescunt, brevissimi ternas, et plurimum,
capsulas alternatim officias maturant.

XIX Cavere montana, acuna, foliis angustis, longis capsulis ac rotundo nigricantibus
infima caulis vagina in foliorum producta, subeunte sane per foliorum
vaginas conifero cauliculo.

Haec quae XVIII major, montium superiorum incolit, tamquamque permeare
solet, semina perficit primo vere germinans. Folia longiora, gigni et
denique sustentalia, linea alnea et semis lata, sensim excrescunt caulis
ad pves et quatuor uncias ascendunt, tribus, et quatuor per caulem
digestis cum capsulis conis. Summa affectus conus habet forma et
magnitudine hac oculibus qualis in prospicienda XVIII. Coni in caule
oriti ex rubulis se attollunt infimo tubulo in foliorum nunc brevissimo
semunciale desinente. Capsulae in conis inaequaliter procedunt, quae
in imis nempe quaterna et quina, singulares vel bina in summo inter
mediis octo vicinorum variorum remanent. In cauliculo a radice primo
ante, et per foliorum vaginas et caules firmato, terna et quaterna
turantur. In omnibus et rotundo nigrescunt parvi eminentes, helicalae, h
rasae. Semina triangulaia, bracei adaris, [illegible] et vigilis fibris a cap
producens radicantur. Conus ferrugineus, foliorum vaginis tendatur.

IV

Cavere unius tantum sterilis coni, ipsum conos secundos consimili
vacuas capsulas in conis sitiendens foliis, de summo caule fevens, subeunte non
a radice per foliorum vaginas caule ambientes conifero cauliculo.

(XIX) Cavere alpina tarifolia, caule triquetro bipedali conis et vacuis capsulis
in summo caule ternis vel altero longiori, longioque pedicello innixo
per caulem prodeunte.

Longis ac rufis radicibus plurimis hanc Caricem haventem montana loca quae
Serpem communibus dificantur producunt. Folia vaginis amplicata et rufis
teis, primo duas lineas lata, deinde pves, orientalia, semipedalia, et spadicea fiunt
ab infima parte, nervis decurrentibus asperva. Caules bipedales triangularesque
Circa uncias contineantur, per quos cauliculus conifer a radice surgit. Producitur pvs
non longe a radice, nonne caude venosus in caule primum foliorum semipedale tubulo
uncialis et longior. Pedicellus longum et gracilem in tua cum [illegible] anticum longus, vel
comunciam. Pilagro hostagabito intervallo secundum foliorum tubulo binatim caulem ambiens
explicatur. Deinde secundum coni pedicellum brevius quidem ac minus ipsum folium, ac primum
latius et quatuor foliorumque gracilius summa caulis longi, brevissimus tubulus conum sus
per fulvum amplexum. Semitatis inhaerat conus sterilis triqualis longitudinis cuius bracteae
helicalae. At capsulae in catonis conis alternae et varia mechanicae, acuminatisque bracteis
fulciuntur. Ita triangularis, longa cervica, et bifida, fulcitur. Intus semen triquetrum trigonum

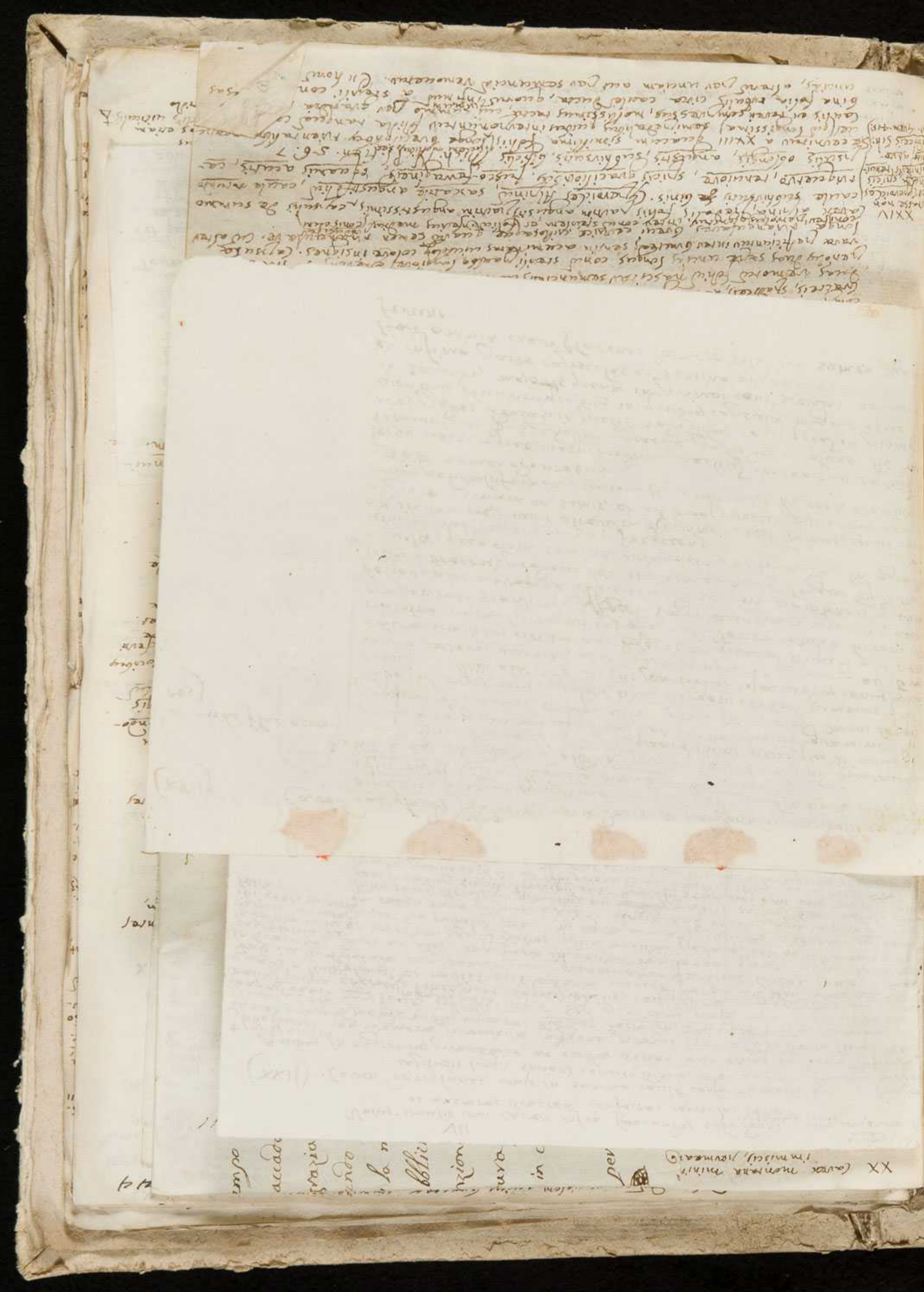

XV

2 triangu
vestit dac
argue bis
quae abun
bracteae, al
fulcientur

XVI

4 Schoeuch
Agros 407
7. x fig. 1

II

Unius tantum sterilis coni cavos de summo caule eminentis
ferens conos ex ovis capsulis nov caulem egredientis

VII

Unius sterilis coni cavos infra fecundos subsidentis, cuius
et anisteras bracteas confertas capsulae ferunt.

(XXI) Cavos dacryloides, conis in summo caule confertis medio sterili et brevi capsulis longis, striatis camice bifida, intov anisteras bracteas ut
Quibus in regionibus provenitur, ex quibus semen aut stirps in horto inseritur
& pinis origini
libbastunt. an vetustae provinciae indigena, prorsus ignoro. Ex horto tecta. Nil
Tamen triangulata trunde nitibus apparet. Quamvis dacryon, Orientale, maius, fructuosus
flavus, Cedrus semi- nari Plut. Tab. 551 Fig. 5. Sed exemplaris conis, alia stirps atque ab
congruo semi- nalis forma crassius, procerius sequitur dalis, sed folione maior. Haec conis
qualis a Plutarchione, et rubis longis substria usque ferme ad dimidiam partem
Tab. cc Fig. 1 Deinde exemplaris para quadrato et quinque lineas. Caudex
in triquetra dacryoide Ma- duos angulos una facie in carina depressa, summi asperi. Pov
labarico archi- et extremi caulis digitos folium nascitur pedale et semidigitali rubulo
Gazeu. sed nulla Quare. Pov rubulus summi coni unciatis geniculus inseritur. At
ibi conis subiecta et sane longior. Existit uncia una et semis a primo folio
fossia. folio semipedalis longitudinis, et maioris, ex hacis bracti rubulo
coni geniculus surgit. Proscini sunt duo alii seminales coni sed inversi
maior, paullo inferior et folii axillaris vel bracteae sinu quique ducit. Atque
folioli habet pov vaginulum cui conus sterilis communicatis achaeas, clausis
et infra sedit, et quia bracteae non amplectunt nec proscini tres coni quibus
longiores. Intov bracteae angustae, hirsutae et anisteras collocari apices
versae capsula longa striata hinc tumida, hinc plana camice bifida et
bracteae et fere intimo in asperum et longa aut

(XXII) Cavos dacryoides, Palustris, conis deorsum pendentibus, capsulis tan
bifoveis. Quamvis cyperoides, spica pendula brevioribus (B.T.
Cyperoides spica pendula brevioribus T. 5. 529
Radice a capitis plurima, albida, non repens. Caulis ad quantum
surgit. In summo coni sterilis quaternis et quinis, quorum unus
fimbrias a superioribus magis distat. Et in dacryoides gramine. Ro
proximi nascuntur, et aequaliter ferme sibi sunt. Omnes longi
folliculis inhaerent, ac longi folii sinu surgentes. Sed summus qui
brevissimi foliola ac insecto. Cui proximus in fecundis conus ex
supra caeteros aut nihil, aut parum eminet. Compositae bra
aristae similibus circum axi digestis, ex quarum singulis alis ter
stamina nata Tureos apices afferunt. Verum tamen hi coni
semper toti sterilitate affecti. Saepe aut gravis superior, aut
fecundus, aut utraque capsulae cum semine gravantur. Capsulae
iisdem bracteis prodeunt et striatae cadunt, longae trifariam
angulatae, quarum semina triangula, et turcosa. In gra
gine ad nodulos, et fasciculos fregerens
Ex iisdem fecundis subit alterum discimen, sed minus, cuius caudex
adgredem cenum et semis, et ad duos crescit; minoribus coni
minus pendulis similia, capsulis paullo maioribus, coni sterilis
semen edentibus.
Intov uterque magnitudine maxime inveniuntur reliqui
Paramini qui Passanello vocatur, gradus incolens. Ad duo
tres gradus adolescit, quibus radicibus coni quae in gradu
cionibus, obscuriori coloris in quibus capsulae magnae aequa
in secundo, majores quam in gradu: coni sterilis nonnunquam
in infima caule capsulas et semina gignentes.
Haec omnia caeve floverunt: Pavaeto solstitio semen maturum
ferunt.

XIX)

2 varis ex duobus caulis
et quaternis per caule
us habet, forma praecisa
ulli. Coni in caule hoc per
otu nunc brevissimae
aliter procedunt: quae
cum binae in summo, ter
culiculo a radice procedunt
ternae et quaternae per
eminentes, bracteae, fi
et virgulis fibris a capitis
ginis tendunt.

secundos consistunt
le ferens, subeunte nonnunquam
conifero caulículo.

XX Carex montana minima, capsulis ranis nec conis, versilis innixis et ranulis in foliorum rubulos
immiscis, permeantis ad foliorum ~~[illegible]~~ caules adnientes ~~[illegible]~~ caulículo in geminos
conos fastigiatos.

Sexemina montium hi Thalini, Bellani, Pappaque iuga hanc spinem gignunt asti-
uis mensibus florentem, sescrinque oriense semina maculandum Radis quilli-
mis sibi capillorum modo arrenuatis vindicare. Folia a radice non linea serrou, sima
sape caulicule longiora, limbo acuta. Cauliculi rubri quartum et qui altiores,
quinque digitis alti, laeves, lenes, angulati, striati, foliorum ~~[illegible]~~ alaginis ad radicem
fulti, et risorum rubulis ~~[illegible]~~ alatis vestiti. Post sui medietatem eraliquando
infra ex nodo rubularum foliu gignunt, quod a rubulo ad summitatem adsurgit
et conos supreveniunt. Huius ~~[illegible]~~ sape ramusculi cauli, et secundum
foliu, unde secundi et tertii coni ramusculi prodeunt continentur. Cum hoc primum
foliu subsedit rubulo, ex secundi folii (quod item alius fecunt) rubulo tertii
ramusculi nascuntur, quorum ~~[illegible]~~ breuiou conu steriem sugunt, reliqui
semina adantes. In his ~~[illegible]~~ vare disposita, triangulare gilua uel vrna
arrinque acuminata, cervice incurua, et bisulca, decum semina fuscata
rigeterva. Bracteae radicea non acuminata sine albida. Praterea ramus-
culi omnes semina parientes, ne prondere nimis deprimantur, propio
rubulo interno donantur. Cernere etiam sape est prou imas foliorum aeginas
rubulos arrolli cum caule cauliculum, in quo plerunque gemini conti,
et in conis, ut in cateris, seminum inuoluera.

VIII

Unius sterilis coni infra fecundos subsidentis carex, cuius semina, bracea
per conos vare disponuntur, conis per petiolos foliis rubulo adhaerentibus, de summo equo prodeuntibus et foliorum conis foliorum insidentis

XXI Carex alpina, exigua, foliis breuibus angustis, capsulis anus, instar pedunculi
in summo caule dispositis.

In excremis Bellani alpibus subit nullis capillamentis vindicata. Folia cuic senecaria,
uncialia ~~[illegible]~~ breuia: ures uncias longa quae magis producuntur, canaea, scabra.
Cauliculi quartum digitorum longitudinis, de reuet anfractosi, senissimi sine nodis
breuibus foliorum aeginis ad radicem circumpositis, et unius folioli rubulo firmati.
circa fastigium rubulus gerunt in foliu conis uel acue eminens, uel magis desinentem,
quarum conorum pedicuili serrantur, florum ures capsulas ferunt, quae ~~[illegible]~~ breuiou inter
lucedas bracteas, crocea angulatim. Cum quarum adest pediculus, et in pediculo
conus parvulus, idem foliu pediculu accipit, reliquis rubulo compressis capsula
vara reclinata, triangulare utroque acumine producto, trifida, alua. Semen nigrum,
niguemque.

IX

Vnius coni sterilis et elati carex, cuius capsula vara in conis per petiolos foliorum
ala insidentibus, et de superiori caulis parte prodeuntibus ~~[illegible]~~ reclinantur, breuis apice adunco.

XXII Carex montana ~~[illegible]~~ hirsuta, capsulis ranis in summo caule ~~[illegible]~~.
Cyperoides latifolia, hirsuta, spicis tenuissimis Scheuchz. Itin. Helv. 412
Folia duas fere lineas lata, seminedalia, et pedalia. Caules pedales et sesquipedales
summi scabri, rugosi, sine foliis et nodis, usque ad ~~[illegible]~~ infima parte foliorum aeginis
firmata. Coni in fastigio cum capsulis ferme bini petiolo subsidentes petiolus foliorum
quorum primum caulem ipsum tenuerunt. Sterile suscitat) ~~[illegible]~~ rubulos dimissus.
nonnunquam post dimidiam caulem ostrum reclinatum folium oblongum, cuius
rubulus modo conu rami, modo inanis iacet. In conis seminualibus capsula
vare ordinata et obtrunata ~~[illegible]~~ imposita gluma duro breuiter aristata, usque
Capsula parua et angulato rudimento fulta, apice breuiter adunca. Semen nigrum
rue forma et cinereo fuscum. Conus sterilis cuius pendulus cum alterni coni petiolo
a summo summi foliorum rubo initio duri et rigerimum, uel seminualis uel
paullo breuior, intra ~~[illegible]~~ helmatos bracteas crocea fouet. Septem Cor-
nuum sylua hanc ferunt. ac labia, rubulis ac aeginis contrarius capilla-

XXIII Carex montana, sesquipedalis, foliis mollibus longis, cono de summo cum capsulis
[illegible] recta rancui longis superiuis singulari aut gemino
Caput oblongum in vertice gignitur foliorum aeginis coactum, et quo per solum ~~[illegible]~~ sesquipedalia
radices inferiussimas fibrillas diuisae, ac quae sparguntur. Folia tacta rectia pe-
dalia, ~~[illegible]~~ et longiora eiusdem fere per rara extensionem latitudinis neque
cenius ac semis, et duarum linearum. Et quorum breuibus aeginis ac rubulis rem
inter se quod circa caules denantur. Caulis intima sere, intra capillamenti atte-
nuata ad semipedem adscendunt. Caules sesquipedales, rectae, et reteri
compressi, nullis seminibus asperi. In conu sterilem seminualem qui obtusis
bracteis, spadicei, ac margine albicis apices complectuntur, fastigiantur. Stirpes per uncias
duas vemoreo foliu nascitur seminualis cum seminuali rubulo. A rubulo oriuntur
genitum duas sepe uncias longus conu sterili, paulo longiores efferunt. In hoc capsula
vare proficiuntur inter bracteas, sensim acuminatas, nullis colore insignes. Capsula
longa triangulares, breui cervice, spiraeae, quarum semen nigrum. Cum alter
conus petiolus gignitur, inter conu sterilem et foliorum infimum medium conis eius

XXIV Carex alpina, pedalis foliis partim angustis, partim angustissimis, capsulis de summo
caule subhirsutis, ~~[illegible]~~ binis. Cyperoides Alpinum, sarcatrix angustifolium, caule tenuis
rigescente, tenuiore, spicis gracilioribus, fusco-ferrugineis, squamis acutis, ca-
psulis oblongis, angustis, subhirsutis, bifidis Mich. Nov. Plantarum Gen. 5-6. 7
(Se cum ~~[illegible]~~ a XXIII quaerum similima foliis longe breuioribus triantalibus neque
uel (cum longissima) seminedalibus quibus interponuntur folia tangunt capillamenta
Caulis et teretes semper vestitus, mollissimus tactu, cuius summo per grandia intervalla
bina folia rubulis circa caule ducta, quorum infimum a sterili cono per duas
uncias, alterum per unciam aut per semunciam remouetur. Cui hoc rubulus per

(XXII) Carex alpina, foliis angustis caule longiori, conis seminalibus ex vari capsulis, arua spadicei, foliorum alis circa summum culmum sessilibus.

Ex cespite crescit vaginulis fibrillisque helueolis firmata. Folia orientalia uel semipedalia, singula tacta, canicta, scabra, arua-cuidaceis aeginis circumdantur, deinde se rubulis prouenia excipiunt, et excipiuntur. Caules duas, aues, et quartum uncias longi triangulares, iisdem inuolucris quibus folia, implicantur. Inter foliorum rubulos nodos gignunt, de de nodis longa folia cum longis rubulis procrahunt. Semini duos breues conos ferunt, in quibus capsula alterna et rotunda compressa, breues, arua-cuidacea ~~[illegible]~~ cervice ~~[illegible]~~ eniqua maturantur. Bracteae unique quae elatae et spadice et rufo minis colouibus pinguntur, sinu continentur. Conu triantem uncia longi. Infimus inter foliorum aeuia una aut duas positum cedit: alter ex bracteae ala nascitur, et super sterilem cotu eminet. Hic enim exiguum, et seminati prouenimus infra iacet, fuscos apices contrari, colore semina fibrillis similis. Ex montibus sylueris in Helvetia inyoratur.

X Hiscumen VII

Vnius sterilis coni carex infra fecundos subsidentis, quae conos ex varis capsulis circa summum caulem infra foliorum alas producit.

Capitano, e S. Pietro

[illegible] alpina [illegible]

pericliis prodeunt, coni capsulas oblongas, nigrescentes, rugosas, cum longa cervice incurvas, ac bifidam, illis a dimidiata parte sparsas, ferentes quorum bracteae aureo-spadiceae. Semina triangularia, helicoidea. In sterili cono eadem bracteae, sed sine obtusae

XV Carex montana, foliis caryophyllaei, coni seminalibus fasciis ferme binis, e superiori caule prodeuntibus, ac spadice nitidis. [illegible]

In alpicis secundis sylvisque ligis Taro gesnitz nascitur, in duo discrimina secuncia. Habetur enim in qua folia sativa, uncian, vel uncias et semis non amplius longa, acuminata, margine serrata, cuius etiam bracteae in coni magis colorata, et caulculi brevioresi. Est alia cuius folia angustiora, [illegible] magis extendunt longitudine; caulis item gracilior procerior, ac pallidiores flumae. In cervicae differentia. Foliis a radice fibrata et vasa excum circumdantque prodeunt semunciam caulculi cinguntur, ac teretes angulari, sericeo angulis, altitudine palmi aut sesquipedales, nudi, erecti sterilium summo quinque uncias excedentibus primum folium in caule cernitur semuncia de cuius tubulo periolus coni seminaseu excellens, altius egreditur. Alter con[illegible] minor minori periolo procedit in tubulo laevi brevissimi foliis tenuissimis semuncia a co[illegible] cono distat. Bracteae magis acuminatae in fertilibus coni, quam in effoeto. Cap[illegible] non confertae helicoidae, cervice longa incurvae, bifidae, margine serratae. Semi[illegible] triangula, fusca. Coni semuncia semper breviores.

(XVI) Carex Alpina, foliis caryophyllaei, coni angusti, ac albido et aureo-violaceo micans, seminalibus ferme binis longis periolo insidentibus, subeunte a radice per caulculum nudum coniferum [illegible] Plerique inveniuntur quibus haec Carex in vertitur summis locis ad supremum [illegible] concessis provenientes ad typum videlicet alpinum, humiles, spicis ac albicante e spadiceo tenuis Scheuchz. Itin. Helv. Gram. 437 accedit. Sed nonnulla minime congruunt. Primum magnus cespes ex eadem constituitur fibrarum nudarum ad radicis caput versatis, [illegible] et membranis, ut pelut [illegible] durae digito longus et tripedaneus. Ab inferiori parte plures radicula fibrillaque oriuntur, quae summa in folia et caules expandantur. Folia tubulis se mutuo excipientes, sinean, [illegible] sinean unam et semis lata, duas, tres, et quatuor uncias longa, semicylindrica, planiusque oriunda, [illegible] na semis aspera. Caules ac triangulari compressi, [illegible] longiora, tubulis usque ad tres digitos constitit. Deinde usque ad primi coni com[illegible] dium nudi. Inter hoc initium et conum summum teretem octo uncias dimetiuntur. [illegible] foliis primum unciale semunciali tubulo periolus unde et unam ac semiuncia [illegible] distractum complectitur, et firmat. In periolo conus semuncia brevior. Interiores [illegible] sario nascitur alter conus fere aequalis, sed brevioribus periolis haeret, et brevioribus foliis brevioribus tubulo fulcitur. In coni bracteae neque valde confertae, neque valde [illegible] spicae, gravis acuminatae, margine et dorso albicantes ex glauco pallidae. In his seminum incolucra triangularia, cervice longa bifidaque, et subhirsuta. Semen triangulum. Conus sterilis vel aequalis, vel paullo major, sed bracteis densioribus, obtusisque quamvis colore similibus striatus. Inter singulas bracteas terni ex ambitu sed. Ad hae pertinendum est conifer ac seminalis caulculus qui a radice sursum per foliorum quibus caulis ambitur, tubulos fertur duas et tres uncias altus.

XXVI Carex alpina, foliis angustis carinatis, angustissimis interpositis, coni aureo-violaceis fere ne ternis, quorum duo seminales longis periolis insident, foliorum tubulis innati periolis.

Ex Vetribus et circumpositis Alpibus in horreo hanc introduximus. In magnum et longum pulvinumque caput coit, [illegible] capitis vaginulis pullis circumundi[illegible] ac longum per rara disjectis, folia per fasciculos sinearis latitudinis, carinata [illegible] dura, firma, rigentia, et semicylindrica, per quorum tubulos, et eosdem erad quae [illegible] amiciuntur caulos, subeunt a radice folia ad capitulum magni speciem arc[illegible] nuata, duas, tres, et quatuor uncias longa. Caules semicylindrici ac angulati teretes, foliorum vaginis et tubulis per duas uncias eosdem ambientibus. Duabus unciis a sterili culmo vacuentibus primum folium cernitur unciale semunciali tubulo unciale periolum complectens. Alter conus medius occurrit brevioribus periolis innixus, et brevioribus foliis brevioribus tubulo firmatus. Hi coni semuncia semper breviores ac acuminatis bracteis ex nubro spadiceis, dorso et margine albescentibus capsulas alteras non confertas ferunt. Capsulae longae, aureo-violaceae, cervice longae, ac bifidae, et villis excitatis sparsae. Semen triangulum. Conus sterilis amplior, semunciales ferme [illegible] bracteae circulari fastigio obtusae gracilescunt. In imo grandior bracteae in quarum axista spaciem producta veliceae fulciunt. Pepper dante mihi siquid consentaneum apud auctores legenti, occurrit Cyperoides angustifolium, alpinum, spica spadicea tenuiore Scheuchz. Itin. Helv. Gram. 413 Tab. X Fig. 6. Sed in isto coni paullo majores et rami descendunt.

XXVII Carex alpina, tenuifolia, humilis, cono sterili aureo-violaceo, seminalibus spadiceis, capsulis laevis, subhirsutis.

Haec etiam frigidissimarum Alpium incola vigesima septima affinis existimanda; quamvis multa praecipua producat. Caput radicis bracteis pullis fibris [illegible] Folia angusta, [illegible] dimidiata linea latiora, carinata scabra

Scabra, pves, quatuor, et quinque uncias alta: ideo longiora
uel caulibus aequalia, uel altiora. Per duos et pves digitos intro
se tubulis et imaginis rubris implicita, per quae eadem mensura
etiam caules inserunturus, quorum eadem pars foliis innolucra, quae hinc
libera ad conorum initia. Primus conifer et seminalis periolus (non quo
plerumque) duas uncias gracilis excrescit, semunciali spatio in folii
cuius longitudo uncia una ac semis, in tubulo comprehensus. Se-
cundo cono omnia minora accrescunt. Coni graciles semunciales
ore nudis capsulis longis, bifidis, atro-rubris, hirsutisque. Stamina
bracteae spadiceae in brevissimas aristas fastigiatae. Conus
sterilis saepius semuncia longior et atro-cinereus, bracteis
non aristatis, quibus singulis paleae apices in rubrum languentes serviuntur.
Coni sterilis pars infima haud varia capsulas cum triangulari
semine gerit.

(XXVIII) Cavere alpina, elata, foliis longissimis, tenuissimisque, conis, seminalibus plurimis sterilibus, passim
ex variis rhecis hirsutis, de superiori caule longos pediculos excertis.

Gallinicorum montium sylvas sequitur, longis, vasis aut fuscis vaginibus firmata.
Vaginis foliorumque rubrietis rubris in caput excrescit. Exinde in fasces
scilicet. Folia vaginis primum se firmant, deinde in proprios tubulos per
pves et quatuor uncias se mutuo inserunt, longitudine pedalia, sesquipe-
dalia, et ulterius proceduntur serrata, latitudine autem uno unius finde
assequuntur. At caules altius prosiliunt, saepe enim duos pedes infra
se relinquunt. Graciles, uno per angulos disiecti, idaque fere teretes
summi asperi, a radice spatio pollicari et pedali folia ad tubulos
prosecuti. Ubi ad summum ventum est, duabus aut tribus in caule uncis
relictis primum folium nascitur, unum aut duas uncias longum. In huius
tubulum inserens gracilis pediculus, uncia foras eminet, cui conus cum capsulis
affigitur. Alterum folium ad sterilem conum accedens, minus minori pediculo
et cono ornatur. Coni hi seminales summa parte sterilitate affecti
apices intra bracteas continent, reliqua capsulas hinc convexas, hinc concavas, brevis
trifas hirsutas cum brevi carnice varias et alternatim digestas semant.
Semina angulata. In summo sterilis conus fere uncialis densis bracteis
spadiceis et helvolis componitur.

XXVIII Cavere alpina, foliis in cacumine species gracillimis, conis, parvis ac trifas rhecas
ferentibus binis, semineque longis pediculis intra transitus.

Montesum per quos Anassus in mare superius decurrit, declivia loca hanc praeterunt
astato floventem. Plurimis fibrillis rufulis, aut fuscis nascitur, e quibus spinides et
folium et caulium generantur. Folia spadicei vaginis cinerea, linea rubentem tota in
gracilitatem ad semipedem crescunt, breviorbus aliis subsidentibus. Caules
tenues, et et angulati teretes, idem involucris arcti manent, et semipedales
aut non multo longiores excandunt. Interponuntur etiam de eodem Cypere
nati qui minus dolescunt. Orientali nonnunquam ab affixo cono intervallo
saepe minori infesius folium exit, quodam tubulo duas uncias implens longitudine.
Spissius autem coni pediculus modo longior, modo brevior producitur. Alterum folium
magis contrahitur: tertium magis tubuli appendit, quod folium inveniturus. Sed si
quartus conus provenit (quod aliquando fit) tertium foliolum habemus,
et quartus conus quae ante coni tertii et inter seminales ultimi partes
habet. In his conis quorum infimus, et maior seminalis, constituit et brevissimo
intervallo rhecae seminum rufae et glabrae, triquetraque in cervicem bifida sed
desinentes, quarum bracteae ferrugineae aut spadiceae cum fine obtusae sine
dorso in aristam provenuntur. Semen niger, triangulare. Conus sterilis
semuncia uel par uel non aequus bracteis minus acuminatis excedat et educat.
Pluva in hac stirpe inventa quae cum Cyperiride caule tenuiori,
rotundo triquetro, spicis seminiferis subverticis, brevibus, squamis acutis
capsulis in angustum et bifidum collum fastigiatis (Mich. N. Pl. Gen. 5 ed.
concinniant, quod cum Cyperiride Alpino, spicis seminiferis tenuioribus
atro-spadiceis Scheuchz. Itist. tab. 415.

~~varia~~ X

~~Secunda~~ Differentia cavere cuius maiores caules conos et sterriles ac
seminales edunt, minores unum tantum seminalem per caulis tubulos permeantes.

XXIX Cavere alpina, pumila, foliis brevibus, caryophyllaeis, conis de summo
caule per periolos capsulas rufas, triangulares, acuminatas, angulis densas, in
ferentibus.

Multis sedibus gaudet forma (si magnitudinem excipias) Cyperini Caryophyllae
foliis, spica digulsa Bauhini, de quo vereri, simillima. In fasciculum folia
cogunturus, unde hinc fibra in radice rufa descendunt, hinc folia et caules
in minores fasciculos distinguuntur. Folia uncialia uel breviora, et etiam
principio attenuata in acumen, vigida dorso et lateribus aspera, quorum
magnis latis et rufo fuscis. Cauliculi duabus unciis aut aequales, quorum
gitudine, aut breviores, foliorum tubulis in eosdem imos se insevent fibris.
Post dimidiaram fere unum conum per periolos folii tubulo ~~[illegible]~~
emittunt. Deinde ex magno intervallo alterum minorem ex minori periolo

(XXXI) Carex montana, pedalis, angustifolia, seminum acervis brevibus seu binis, capsulis brevibus rudinaris, hirsutis, introrsum acuminatis bracteas conferentis.
Quae tabula [illegible] fig. 4 a Michaelio ostenditur, eadem hujus seminum acervos conumique stamen subculas gerit, sed capsula inferior globus brevi pedicello innascitur, quippe introrsum folii sinus subsedit. Mitto descriptionem quae introrsum dubia scribere poterit. Carex nostra frigidos montes diligit, firma et rufa videntur nitent. Folia radicalia, ac semipedalia adhuc prorsum tantudinem convaca. Coniungantur sanguineis vaginis prorsum, quae spatio erit caules cinguit, ceterum tubulis longioribus vestiunt. Caules triangulari, graciles. Primum adeunt semuncialis folii [illegible] prorsum quo ita eminent, ingredimur, neque unquam uncia a coni scapis sede distant, sanguinea et austera primum accedit. Alterum mitrum caulis proscimus gigantum fulgus, ceterum, fulva aurigina bractea. Capsulae rudinaria, brevis, cuspidatissima cerulea, fulva aurigina villisque grata. Haud bractea sanguinea, dorso viridi paululum a minente. Conus strobilis, introrsum inferiore, magnus ad quatuor lineas extendimus, duas laxus sanguineis bracteis tuscam fovet.

(uestimus)

XXX vide (XXVI)

XXXI

et folio. Summa tenet conus semine vacuus, sed apicibus turgis rotey referitur. Duas vasque lineas longus, qui major. Ejus bracteae ut ribus colorem et spadicent nitent. Conus cuticula brevem sensim acuta, quae capsulis trigeminis glabris, acuminatis prorsum angulo, asperis, bifidaque cervice gradibus singulae singulis et intermedio minima appendunt. Semen triangulat. Per intervallos foliorum quibus caulis ambitus, tubulos, conifer cauliculus, terunas quaternasque seminum involucra manuvans producitur.

Unius conistrevilis Carex cuius coni capsulis rotundi et brevibus pedicellis coniungentur introrsum foliorum tubulis caulis de summo caule prodeunt. Carex triangulari caule et nodoso, capsulis rudinaris obtusisque in acervos dense congestis.

Frequens habetur, quae a Pluknenio Tabula XXXIV fig. 5 titulo Graminis Cynerioidis, polystachyi, flavicantis, spicis brevibus Europae caminiparem caulis designatur, cui duos tantum [illegible] accessit (quod saepissime contingit) producit. Haecce accessus (quod saepissime contingit) [illegible] Eadem Tab. 32 fig. 15 a Michelio varvesentetur tribus ovatis acervis, quos aliquando praebet. Haec item et cespite sugit, pullisque tredicibus nitiretur. Folia sinealia tres quatuor et brevi caulis modo, et numerumeni copia quinque producta. Caulis pedalis, et humilior, triquetus, angulis summis scaber. ab ima foliorum vaginis et tubulis implicatus, et qua parte ovitur foliorum vaginali spatio prorsum caulem insertus. Deinde longius solutum excrediturque stage ad conos pertinens. Prorsus summitatem constituunturque seminum acervi, quorum primus et seminentissimus tubulo per breviem [illegible] foliorum nascitur, alter eiusdem foliorum sinu continetur quo extremum caulis pars, unde strictis coniugi prodit. Hinc de prorsum decas uncias fundum majus obiciuntur sine [illegible] seminum quod ad conos ascendit. Verum cum tres coni explicantur seminales, hoc altius accessum retro et infimo [illegible] insertum. Accessui seminis minorem circiter digestus ac conferens capsulas digerunt. Ita bracteis in brevem quasi aristam producto dorso, fulciuntur et rotundo longae, laxes tunicae cervice et viridi turbida gerunt semina triangularia. At conus strictis qui major, seminum longitudine assequitur, bracteisque non aristatis accessit.

XXXII. Carex montana, palustris, foliis angustis longissimis, capsulis ex rotundo compressis, [illegible] inter abscondidaceae bracteas. Gramen cynerioides, foliis carnosis, vaginis, spicis erectis, sessilibus e seminibus conferentis compositis Pluk. Phai. syn. tit. 4 fig. 5. Cynerioides caule exquisite triangulari, spicis erectis, in foliorum alis, squamis nigricantibus, obtusis mucronatis, capsulis tomentosis, subtrigeceratis, spadicco-viridibus gerentis Mich. V. Pl. Gen. 99.

Radice fusca repentes in [illegible] alienas sedes ut imples. Folia angustissima aspera sesquipedalia, duo caulis pedalis: si conservantur caulis, ita obtuse se conservantur. Caules et angulari compressi usque ad coni brevis foliis caventes, ima parte plet uncia unam, aut altera in folia tubulos immissa. Per uncia una aut duas vecedens primum folium [illegible] caulis brevi tubulo cum caule commissum, et ad eminentiam [illegible] tod crassum conus pertinque pertinet. Hi tubulo ovium per exiguum [illegible] conus primus seminalis. Introrsum hoc folium et affectus conus [illegible] medium abiet conus jungitur cauli, suffultus folio, cono nec aequalis [illegible] circumdatis aut majoris. Ex summo surgit semine vacuus conus spadicco [illegible] unciae quanto primum conus foecundus excrediturque minimum. Bracteae in hac obtusa specianguli, succedit nemo medio. Ad capsulas [illegible] bracteae et retro spadice apponentur, neque quam acutae, sed [illegible] vescentibus seminibus, conjuncta. Capsulae oblongae et vorenda [illegible] vessae, aminantia brevissima, turgida, sed laxibus, et summo [illegible] Semine involuta adunca cervice (quae dilatatur) [illegible]

XXXIII. Carex montana, acicula, angustifolia, conis seminalibus binis, capsulis rudibus brevibus hirsutisque ad rubro acumine.

Nemocardane sit ad Cynerioidem caule exquisite triangulari, spicis paucis inter distantibus, ac gracilibus, insidentibus, squamis acutis, capsulis [illegible] Cyperoidis a medio ad summum subtrigeratis Mich. V. Pl. 4 fig. 62 an sed habenda, introrsum coniecturas esse videtur. Haec nostra [illegible] nis montibus alitur, nec tenere aira in campis quos Anasagis [illegible] rumens ipsundat. Brevibus radicarum fibris, stipitaque caulibus et foliorum fasciculis. Folia III, IV et V uncias longa dat strictis [illegible] (quod occidentibus maritimo Vigilius [illegible]) ipsum caulem superat. Sed deinde producto caule, subsedunt. Linea tenuitudine habet superior laxa sewata. Per nres digitos vaginis et tubulis introrsum implicatur. Sidem involucris [illegible] caules, triquetus, IV et V uncias producit. Fastigiantur in conum strictum seminuncialem aut breviorem, holosericis bracteis dorsique viridibus, et acuminatis conis [illegible] quo tantum vocata continentur. Proscimus sed proscimus aut semuncialis aut duarum unciarum, singulae introrsum [illegible] seminalis per vaginas et brevi tubulo foliisque [illegible] ipso caule contingit longius attinet) surgens. Alter conus ex [illegible] (per seminuncia [illegible] seli,

solet. Si magis descendit, longiori pedículo innititur. Breuiori tubulus
petiolus oriri in longus folium quod stipitis summitatem constituit,
sursum productum. Sic totus effecto multo longior, altera breuior.
Capsulae rudinatae, hirsutae, duae, breuiterque cornutae, quarum semina triangula
XXXIV Carex montana, foliis carnosis, folliculis breuibus, binis seminalibus conis ac
breuibus foliis, capsulis rudinatis, hirtisque.
Inter montanas Carices, Cyperoidesque quae aridas sedes atque apricas amant
non vana habetur, se prima astare praeuniuerant. Cognata Horomagna inter
hanc et Cyperoides 72. et 74 Michaelis N. P. Gen. 64 quantum ex his quae
ab auctore traduntur, assequi possumus, interpedere existimamus.
Quid tamen certi constituere nequimus. Foliorum forma, et radicis capitata
Cyperoidi alpino, Carophyllatae foliis, spicis tenuibus e fusco rufescentibus
Scheuchz. Hist. Gram. 433 similima inuenimus. Caule et conis in proportione
natura se cuncta. Caulis triangulus aliquando trientalis, cubitus minor
ungiis et tubulis foliorum ad inuicem stipatus in fastigio semuncia sparsio
tres conos explicat. Ex his summus tribus linearibus foliis longus flaccescentibus
bracteis, dorsoque viridibus cuncta complectitur. At seminales
duo minores sunt, quorum medius medium locum inter superiorem et
secundum inferiorem tenet. Hic breui petiolo haerens ac bractea quae
in quandam aulam desinit, annulo cinctus, propriique tubulo munitus.
Cognatus eodem tubulo firmatus, et in folii tubulo condita, prior petiolus
foras effertur. Horum bracteae fuliginea, dorso virides, breuiterque aristatae.
Capsulae planae, et rotunde angulatae, hirtaque. Semina triquetra, quorum
tuba rufula atque albicans.
XXXV Carex pallescens, montana, foliis angustis, sesquipedalibus, caule semipedali
gracillimo, conis seminalibus binis, capsulis rudinatis, hirsutis.
Circa montanas palides gignitur. Multis ac densis foliis ab uno capite excurrit
numerus. Circa folia fasciculos et caules multa cernere foliorum fracida ac
fusca filamenta patentur. Folia prae sparsio digitale cuspidis inter se iunguntur.
Longiora (quae plura) sesquipedalia, reliqua pedalia, et trientalia: omnia
angusta, canaliculata, semitis duris. Caulis non altior semipede et teres triangulus
nudus, gracillimus. Coni, ac plurimum, terni, aliquando bini intra uncia modo
in summo caule constituti. Summus et semuncialis (non seminales, minores)
inter vaginas et radicem bracteas, dorsoque virides, neque acutas, ternos apices turbos
staminibus appensos concludit. Conus secundus cum capsulis sequitur proprie, et radicem
bractea imbricatissimum acumen elata circa caule, et coni ascitum petiolus circumdata:
Tertius autem conus paulo maior prior petiolus intra foliolum semuncia breuioris annulus
immittitur. Bracteae in utroque colouriores. Theca seminum triangularis
rudinata, cornice bifida villosaque. Vere floret
XXXVI Carex montana, foliis carinatis, tarionibus quod in XXXV, et pedalibus, caule
semipedali gracillimo, conis seminalibus plerumque binis, capsulis rudinatis
cornice bifidis, villosisque.
Magna affinitate ista cum XXXV coniungitur avida quoque montana
colens ac uentosa. Adulto uere germinat: aestate cuspidat. Folia duum fer.
firma lineam et semis, aut duas fere, carinata, deorsum circa carina
scabra, glauca, semipedalia, et pedalia, sed quod caules, semper
altiora. Caules gignit semipedales, eosdem ac angulari reverso, sulcatosque
sed gracillimos et infirmos. Horum summa crassia in XXXV, uerum conus
semine cavens plenior, et crassior.
XXXVII Carex montana uerna, foliis carophyllatis, conis rufis, capsulis inter aristas
bracteas rudinatis, hirsutisque. Cyperoides affinis, Carophyllatae foliis
spicis tenuibus e fusco rufescentibus Scheuchz. Hist. Gram. 433. Gramen
Carophyllatae foliis spica diuulsa C. B. Th. 46 Cyperoides uernum, caule
vertendo triquetro, spicis seminalibus densioribus, binis uel ternis, squa-
mis fuliginosis, obtuse mucronatis, et tangunt in aristulam prolongatis,
capsulis rudinatis, subhirsutis, sulcatis Mich. N. P. G. 64.
Radice repentem facilis, fibris sparsa, pulla. Folia uaginis et tubulis inter se in-
sertis prae semuncia inde solutae duas et tres uncias longa, acuminata
dura, scabra, ac carinata, extimis in fasciculis hinc inde rafferis. Fides
foliis eodem intermallo ambiuntur, caules tres et quatuor uncias alti
inaequales triangulo. Gignuntur in his prae uncia intermallus coni semi-
nales fere bini, nonnunquam terni, et tunc inferior natus magis descendit.
Coni angusti, quorum longiores semunciales. Infimi petioli extra annulus quo
conus vestitur paulo eminet, annulus autem in appendicem aristae prioris
similem quae folio producitur, eoque longiorem quo magis conus recedit
deorsum. Coni reliqui extra annulos non attollunt. Horum bractea nisi
dorso in aristam producta viridis. Capsulae et angulari rudinatae, breuissimis
villis pubescentes quorum semina triangula. Eminens conus inter obtusas
bracteas apices luteos fouens, maior fit, et crassior

XXXVIII Carex montana, foliis et caule tenuissimis, cono summo sterili et bracteis angustis, seminalibus fere binis, ex summa parte inferioribus, et sphacelatis, capsulis ex triangulo rubinatis, hirsutis.

Per montes aridos et ieiunos sedulus spiritus inquisitor idem argenteis et hac carice ad se contemplanda incitat. Radix vetustior, longisque fuscis, binis innisca- caulis subtilissimus, nudus, anguliis, non asper, altitudine ante semipedalis foliorum angustorum tubulis et maginis castaneis. Hic conum seminalem apicibus fuscis, et argenteis longis bracteis obtectum ornatus ad seminalem extollit, cui nonnunquam unus vel alter pedunculus conus cum capsulis adiicitur. Sequi acicules conus, solitario et incrubescenti, paucis inaequalibus capedine ex bracteis annulo subit. Alter nunc et nunquam longe, nonnunquam longius per periodos quinquennio tubulo donatus in plerisque caricibus et cognatis ex bracteis in designum foliorum, sicut foliorum foliorum vaginarum se producentis sinu aequedinis. Uniquique fertilis coni bracteae magis acuminatae quam in affectio, atque ex chaos nitidae. Haud capsulae pubescunt. Quae angulatum semen claudentes acutissimis pilis pubescunt.

a parte cuocera genit, unius que ut capsulas

XXXIX Carex latifolia, erecta, foliis longis cuspidatis, caule gracili brevibus foliis vestito, albo-viridescens, capsulis villosis.

Non dubiis signis quae additam, facile innotescit. Late germinat, pulchrae plicatis, radicalis. Folia insignalia, et altiora, carinata, prima, sed latiora linea latior. Floris fasciculis multis ut ceteris foliorum sitamentis ne diguantur pistum, cui ipsi signali spatio foliorum vaginis comparantur circa caulicules quoque longa folia approxima. Verum recta et quadrorum pro duas uncias adsedem tubulis elassimus, ut se manifestia a sed superventur. Caulculi ejusmodi a foliis duas vel uncias spatio ut et anodes iacent. Deinde semuncia intermedio quod ex caulculo sed asty duo coni alterni nascentes producentur. Primus et infra positus, breviorem periculum in semunciali, et brevioribus foliolis ~~[illegible]~~ seminis in altero medio eadem, sed minora. In utroque bractea arvo nihil angustiores quae in sterili capsulae rudimenta angustilacea item et fimo pilis sphacelatae quae ad maturitatem non adhuc. Porro conus mag cui soli apices furci arcuantur, major crescit ipsos et quam lineas assequens, duas fere latitudinem excessus, atque arvo nihil ceo clavo tenuiter. Ab octavemis trivi Martini Alpibus affertur

XLI

Unius coni sterilis Carex cuius coni seminales capsulis conferuntur summo caule proxime insidentibus, per pendulos brevesque foliorum tubulos subeunte a radice caulibus proximo per foliorum tubulos conferte ac seminali caulculo ~~[illegible]~~

XL Carex montana, humilis angustifolia, conis in summo caule seminiferis binis capsulis longis, subhirsutis, subeunte per caulium tubulos a radice conifero et seminali caulculo.

Radix fuscis foliis multiplex. Foliorum fasciculis fuscis vaginis in unum quibus venosis, proxima folia latiora quam interna, lineam nonnunquam longa carinata, duas uncias vel quidam amplius longa decorsum vellatica. Interna longiora ad quatuor uncias, dimidiatae lineam non latiora. Caules sterilis gracillimi et angulati convexi, foliorum tubulis per quos caulculus duas lineas altus conunque seminalem ferens subfolliatus, circumdantur. Circa fastigium seminalis bini vel terni coni capsulis foeti conferuntur. Infimus major, et fere duas lineas longus per brevem pedunculum in brevissimi foliisti tubulo eloscendit; alter et tertius sed generatim longa bractea ferruginea ala communitur. In his capsulae oblongae, et tenuiter nervosae, et longae et bifidae cervice, pilis ferruginea, pilisque oscillimis vestita bractea et acuminata fulciuntur angulatum semen sed tres. Apices in seminali cono summo inter ferruginas bracteas latiores quam in seminalibus narriamus. Per montes et aridos calles haud infrequens occurit.

XLI (vide supra (XXVI carex)

XLIII

Unius sterilis coni carex, cuius coni seminales summo caulculo, nulla intermedio periolo, ~~[illegible]~~ capsulis conferuntur, nulla ad subtecto ad quam oscillimo, ~~[illegible]~~ aliquibus capsulis conferti

(XLII) Carex montana, angustifolia, cono sterilem, curo aut altero brevioribus seminali apicibus ~~[illegible]~~ capsulis villosis villosisque. Cyperoides angustifolia montanus, foliculis seminum villosis Scheuchz. Itin. Helv. 423. Cyperoides montanus, caeruleus, foliis angustis, superna parte pilosis, caule tenuissimo rotundo triquetro, spicis flavis aridis, squamis obtusioribus, medio nervus rangitur in aristam prolongatus, capsulis oblongis, crassioribus, subhirsutis, aviatenis, fuliginatis. Muth. N. Pl. Gen. 61.

Quod in montibus aridis pascuis stirpem sane legimus, atque in horreum transtulimus, altero utique suis, et nobis cuique attribuimus, pilis radiculis haeret, multique novercentur annorum fructibus foliorum et caulium fibris stipitem circumdant. Quibus sprobrari foliorum fasciculi maginas extendunt, et tubulos, in quo se folia per suos digitos insertum, et inservientur. Extima folia plerique latiora quam interna, seu brevioribus. Quoniam illa et semipedalia et pedalia, aspera omnia, minimisque villis superne pubescentia. Eadem foliis et tubulis nudantur caules gracillimi et angulato teretes, scilicet sonnis angulis, anodes, plerique longiores. Hostrum in conu

conus infecundus seminialem, cuius bracteae seminis rerum
terminantes apices furcas singulae emittunt, obtusae adscendunt
modo spadicis modo aliis caeteris nitentes. Parvo interstallo
conus ecl alter conus seminalis conspicitur cerviceque sterilis
minor, et infecundo minor medius, qui magis distat, intra
folioli subulati petiolum cui haeret ascendit: medius in bracteae existens
sinu abdito latet. Horum bracteae in bracteam aliam producuntur aut
ferruginea aut fulva. Capsulae his applicantur ex rubicunde triangulae,
bracteis cervicis brevioribus degentes, atrae aut fuscae, illisque multae.
Semen triangulum claudit. Uncia ex semine ex cono sterili
saepe foliolum nascitur, quod sine cono in horum proximarum
etiam ex eodem caepite caules humiliores procedentes conus sterilis solus
sed crassiorem edentes.

XLII Caren Alpina pumila foliis tenuissimis in furcum convolutis, cono exiguo modo
singularis modo gemino ad sterilem appositio, capsulis longis, triangulis
cervice longis, subhirsutis.

Alpes humilioribus hanc gignunt quae, ascente solum sol, cum capsulis
legitur. Nigricantibus foliis inter se implicitis densisque vaginat
et confertissima folia ex densissimo caepite educit. Haec angustissima
in se convolumentum, et iuncea cadunt, capillamenti instar tenuia;
nigricantibus maginis et rubicis in parvos fasciculos stipantur, sicut alia
longitudine et semipedalia. Inter pilosissima folia praecoci et infra quaerentes
caules surgunt, fauna revocatos, striatos, dum apices applicant, viridem,
mox, marcescentibus seminibus, semipedem alti. Pars ima iisdem
foliorum staminibus arcta firmatur. In summo conus sterilis seminum
paullo brevior, cuius bracteae ~~[illegible]~~ ex gradice rubra, dorso ferruginea.
Ad basim conus oriunt clarae bracteae sinu demisso, adiciuntur, nonnunquam
alter minor ab eiusdem intervallo inter longiores bracteas, ac margine semen
producitur. In utroque pauca conferta capsula, et in ~~[illegible]~~ minori, bracteae
vel ternae: in maiori ternae, quaternae et quinae. Bracteae appressae maiores
arcuatae rubrae, dorso sulcato virides, et deinde gilvae. Capsulae late angulatae
rubicunde, cervice longae et incurvae, ~~[illegible]~~ villosae, fine bisulcae, colore
ex viridi et rubro mista. Semen ex triangulum, cuius tuba rufescit.
Haec signis diligenter perpendentibus facile animadvertent hanc caricem
concentire cum cyperoide alpino, sascatili capillaceo folio, caule rotundo-
priquerso, spica seminali nigricante, plerumque unica, capsulis oblongis
rubicunis, pilosis, subhirsutis, in apice tenuissimum terminatis. Mich. N. Pl. Gen. 69 Tab. 32 fig. 3.

In iisdem alpestribus collibus cognata caren arcuatis gradibus, et longioribus
foliis stipata, in qua summa coni seminales maiores et pluribus capsulis reservi
a cono sterili qui minor quod in proxima paululum distant, sustinetur et fulciendo
bracteae foliis angustis quorum inferius supra i sed sterilem conum amplectit.
Bracteae spadicae, laetiores et dorso hirsutae. Capsulae hirsutae, inventae
cervice longae, minutae atque ad marginem, semen gibbum.

XLIII Caren montana acigua, foliis tenuibus carnosulis, coni in summo caule
nascentibus et utroque arvis, capsulis hirsutis. Cyperoides montanum,
foliis angustis, parvis, spica spadicea divisa Schenchz. Itin. Gram. 419.
Stirps parva, maginis rubris, aut spadicis in densum caepitem coacta.
Folia arcuata aut duas pulla, denticulata margine, bina lineam.
Caulculus triangulus, duas vel tres longus, in quo excrescunt coni
sterilis ex bracteis [illegible] arcuatis arcuatis. Haec accidunt [illegible]
cilis, stipantur hirsutae. Magna cognatione attingit Gramen Cyperoides, tenui-
folium, spicis ad summum caulem sessilibus globulorum ornatis Pluk. Alm.
1265 Tab. 91. fig. 6.

ab imaginibus Reposita circa stagna palustresque et illis ad Gallicis utriculis
XLV caren montana, spadicis et cubitalis, ~~[illegible]~~ decemis seminibus binis, sine pericho
foliis alae insidentibus, capsulis rubicunis, confertis, villosisque

XXXVIII Carex montana, foliis et caule tenuissimis, cono summo sterili ex bracteis argen
seminalibus summa parte infimentis brevi binis, et sessilibus capsulis ex triangulo rubicantibus
Per montes aridos et ieiunos sedibus [illegible] incultis [illegible] argenteis
haec carex ad se contemplandam invitat. Radix repens, longis, fusci
bris innixa. Caulis subtilissimus, nudus, triangulus, non asper,
aut semipedalis foliorum angustorum tubulis et vaginis constrictus
hic conum semuncialem apicibus fetum, et argenteis longis bracteis
ornatum ad semunciam attollit, cui nonnumquam unus vel alter
conus cum capsulis adiicitur. Sane uterque conus, solitario et incumben
sessili, paulo intercapedine ex bractea annexo subit. Alter vero et
lus, nempe tres lineas longus seu pretiosus qui proprio tubulo donatur
in plerisque caricibus et congeneris ex bractea in exiguum foliolum
[illegible] foliolo rudimentum se producentis sine aggreditur. Utrinque
fertilis coni bracteae magis acuminata quae in affecto, atque ex
nitidae. Harum capsulae prostrinata angulis duobus eminentibus, hab
quae angulatum semen claudentes ocillimis pilis pubescunt.

asperrovocera gerit, unius
fere ad capsulas)

XXXIX Carex latrina, exigua, foliis longis carinatis, caule gracili brevibus foliis vestito,
atro-viridaceis, capsulis villosis.
Non dubiis signis quae addiscam, facile innotescit. Rare geminat, pullis
plicatis, radiculis. Folia triennalia, ut altiora, carinata, firma, sed
linea latior. Horum fasciculis multis [illegible] foliorum filamentis
[illegible] spatio foliorum vaginis componunt
[illegible], cum ipsi [illegible] folia apposita. Verum rara et quatuor
circa cauliculos quoque longa folia [illegible] tubulis vestiunt, ut semuncialia a
per duas uncias eosdem tubulis [illegible] ad unciarum spatio
superexcunt. Cauliculi [illegible] a foliis per duarum unciarum spatio
at enodes iacent. Deinde semuncia intervallo quod ex cauliculo
est duo coni alterni nascentes producuntur. Primus et infra positus
brevem pediculum in semuncialis, et brevioris folioli vaginulae semini
in altero medio eadem, sed minora. In utroque bractea atro-viri
angustiores quae in sterili. Capsula rubicantes atro-viridacea item
[illegible] quae ad maturitatem non [illegible]. Porro conus
[illegible] maior crescit tres et quar
[illegible] apices [illegible], duas seu latitudinem extensus, atque ato
lineas assequens. Ita [illegible] affer
ces colore [illegible]

XII

unius coni sterilis carex cuius coni seminales capsulis confertis e summo
caule provenient insidentibus seu pendulis brevis foliorum tubul
subeunte a radice caulibus proximo seu foliorum tubulos con
et seminali cauliculo ~~[illegible]~~

XL Carex montana, humilis angustifolia, conis in summo caule seminiferis binis
capsulis longis, subhirtis, subeunte seu caulium tubulos a radi
conifero et seminali cauliculo.
Radix fuscis fibrillis multiplex. Foliorum fasciculis fuscis vaginis in unum
quibus remotis, proxima folia latiora quae interna, lineam nempe lon
carinata, duas uncias vel quid amplius longa deorsum reflexa. Inter
na longiora ad quatuor uncias, dimidiam lineam non lata nova
les triennales gracillimi et angulati compressi foliorum tubulis
cauliculus duas lineas altus conusque seminalem ferens subfultus,
guntur. Circa fastigium semuncialem bini vel terni coni capsulis
[illegible] inferius maior, et fere tres lineas longus pro brevi
in brevissimi folioli tubulo descendit; alter et tertius generantur longa
[illegible] In his capsula oblonga, et

Alia carex nisi eadem cum quae simillima deferatur [illegible] Ad aquarum lacunas
Δ ac fibrillis. Folia caryophylli forma duas tres ac quatuor quae longissima, unde
eminente sub [illegible] digitum suis vaginis implicantur
caules vestiuntur. Sed caules proprii foliorum tubulis suffulti ad seminalem
enodes, triangulli adolescunt. Hic summo conus semuncialem longus, ac sterilis
bracteis ferruginis terna stamina [illegible] apices continentur. Hunc attingu
coni fertiles, brevioresque fere bini, rarum nonnumquam etiam terni,
[illegible] bractearum cuius deorsum pleraque in filamentum protrahitur, sim
madorso uiridis, et mox sursum in brevissimum apicem attenuantur,
ginea. Excipiunt singula capsulam rubicantam, [illegible], brevissimo illo
paulum inflexam, de qua tuba bifida et aurita egreditur a semin
[illegible] adhuc [illegible] seculus a Michelio nuncupatur,
contracta veluti pediculus. Intus continens triangulum. Verno floret.
Tertia quoque per eadem loca uda gignitur, foliis, et caule eadem,
sunt in qua coni fecundi maiores.
est [illegible] sedes, ac frigidiores sortiuntur quae altius radicibus ac repen
angustiora folia quam secunda fert, et gracilioribus cauliculis, humilioribusque
obtinente sole, [illegible]. Conus sterilis semuncia brevior eminet, cui ad basim conte
alter [illegible] in [illegible] contractus apponitur in caulem incumbens, et squam
infima modo in filamentum, modo in foliolum protrahitur) aliis insidens. Bractea
conis atro-viridaceo colore decorantur, et capsula rubicanta, ac crebrioribus

per [illegible]
latiora quae interna, sed breviora,
et [illegible] aspera omnia, minimeque [illegible]
Eisdem foliis et tubulis vestiuntur caules gracillimi ac angulato
[illegible] angulis, enodes, pede longiores. Gestant in
conis

conus infecundus seminialem, cuius bracteae seminia tenia
tenuissimae apices furcas singulae mucronat, obtusae adsurgunt
modo spadicis modo quasi coronantes. Parvo intervallo
unus vel alter conus seminalis conspicitur: congruae stesili
minor vel interior minor medius. Qui magis distat intra
folliculi infundibuli [illegible] cui haerent adscriptus: medius in bracteae axis sinu abdite latitat. Haud bracteae in bracteam axis producuntur aut
sanguineae aut fulvae. Capsulae his applicantur et rubescunt triangulae
bracteis cervicis brevioribus desinentes, atrae aut fuscae, illisque multae.
Semen triangulum claudit. Uncia trientius et semis a cono sterili
saepe folliculus nascitur, quod sine cono in horto permanet. Sane
etiam ex eodem cospite caules humiliores procedunt conus sterilis solus
sed crassiorem edentes.

XLIII Caren Alpina perennis foliis tenuissimis in fusca conualuitis, cono exiguo modo
singularis more gemina ad sterilem apposito, capsulis longis, triangulis
cervice longis, subhirsutis.

Alpes humiliores hanc gignunt quae, adeunte solum ad capsulis
segitur. Significantibus foliis inter se implicitis densisque vestitur
et confertissima folia et densissime cospite educit. Haec angustissima
in se convolutum, et iuncea cadunt, capillamenti instar tenuia;
vigintibus naginis et rubellis in parvos fasciculos stipantur, sterilia
longitudine et semipedalia. Inter pilosissima folia praeceli et infra quaerentes
caules surgunt, fauvae revolutae, striati, dum apices explicant, viridem,
mox, maturescentibus seminibus, semipedem alti. Pars ima iisdem
foliorum staminibus crecta firmatur. In summo conus sterilis seminum
paulo brevior, cuius bracteae et spadice rubrae, dorso sanguineae.
Ad basim conus exiguus et ab bracteae sinu demissus, adiicitur, nonnunquam
alter vicinissimo intervallo inter longiorem bracteam, ac margine sovam
producitur. In utroque pauca conferta capsula, et in minori, bracteae
vel tenia: in maiori tenia, quadrinae et quinae. Bracteae apposita maiores
axi rubrae, dorso sulcato virides, et deinde gilvae. Capsulae late angulatae
rubinae, cervice longae et incurvae, laxae, villosae, fine bisulcae, colore
et viridi et rubro mista. Semen angulatum, cuius tuba rufescit.
Haec signis diligenter perpendenti, facile animadvertent hanc caricem
concinere cum Cypreride alpina, sascatili capillaceo folio, caule rotundo-
riguerro, spica seminali significante, plerumque unica, capsulis oblongis
rubinatis trilaxis, subhirsutis, in apice tenuissimum terminatis signum
terminatis Mich. N. Pl. Gen. 64 Tab. 32 fig. 3.

In iisdem alpestribus collibus cognata caren [illegible] gradatis, et longioribus
foliis stipata, in qua summa coni seminales maiores et pluribus capsulis referti
a cono sterili cui minor quod in proscima, paululum distant, sustineri et fulciende
bracteae foliis angustis, quorum infimus supra ipsum sterilem conum eminet.
Bracteae spadicae, laxae, et dorso hirsutae. Capsulae hirsutae, incurvae
cervice longae, minores ut maximae, [illegible]

XLIII Caren montana exigua, foliis brevibus carnosis, coni in summo caule
nascentibus et albicante arvis, capsulis hirsutis. Cypreride, montana,
foliis angustis, gravis, spica spadicea divisa Scheuchz. Itin. Gram. 419.
Strigis gravia, maginis rubris aut spadicis indensus cospitem coacta.
Alba uncia haud aut duas alta, denticulata margine, loca lineam.
Caulicules triangulus, duas vel lineas longus, in quo discrimen coni
sterilis et bracteis distantis arvo-viridaceis. Haec discrimen adnascitur unus vel
alter exiguus conus in bracteae in brevis acumen dorsi producentis sinu
prognatus, eodem colore quo sterilis imbuitur, cuius capsula brevis, hirsuta et
XLIV Caren [illegible], foliis angustis caule longioribus, coni gravis et
quaerunt ad sterilis coni conferti, fulcris, capsulis rubinatis, brevibus
densis, fulcris, hirsutisque.

Rufas fibras hae gravis quibus prae humus sparsis pervivunt. Longiores
non digitos folia ad radicem inter se fustis maginis et cui linea sa-
tiridine gravia sint, ad viridem, semipedem et ultra ascendunt,
frondia, quamvis saepe summo severa. Caules semipedales, sterilis
angulati. Summa parte fastigiata in conum seminialem bracteisque
acuminatis et [illegible] foliis apices continentem, circum ovis vel
quaternos seminum acervi foliis distinctum proscimi, et inter
bracteam alas cum caule [illegible] occurrunt si deorsum
vergentibus nascitur, et bracteae sine [illegible] exiguae [illegible] exsurgit.
Si vergentibus capsulis subvolutae fiunt, bracteae in sterili propiores.
Bracteae fulcrantur pulvinus capsula in brevem dorsi in antrum vamittitur.
Capsula subvolutae declinatae, ovatae, per cervicem coarctatae per exiguum
[illegible] negnum innisae, hirsutae ac gi[illegible]. Semen triangulum fusci colonis.
[illegible] Cypreroides
spicis brevibus congestis, foliis mollibus Rai. Syn. III. 421 sive Cypreroides
caule rotundo-riguerro, nudo, spicis gravis, congestis, capsulis rubinatis
subhirsutis, in longiusculum, et tenuissimum apicem coartatis, ac in basi
coloris medicula donatis Mich. N. Pl. Gen. 64. nam quod scribit Rai us
inferior nonnunquam ex ala folii spicae gradicula insidentes, equidem nos etiam
animadvertimus. Reliqua [illegible] palmesque [illegible] ut [illegible]

XLV caren montana gradibus et cubitalis, [illegible] acervis seminibus binis, sine gradibus
foliis ala insidentibus, capsulis rubinatis, confertis, villosisque

Radice capillaris fibris prav humus sparsis in cespite coagmentatur
naturaliter ac serpens. Inde folia prav fasciculos viridia ad digiti
mensura in lineam diffarantur, deinde attenuata prav aves et quatuor
uncias inaequaliter cessant. Inter hac caules trianguli, sed [illegible] habent
alti excellent. Summi prav semuncias gemina habent. Primus acutus
ora ad pavor unde folia semuncia longus prodit, cui caule iungitur, sape
uncia longitudine aequalis, sape etiam minor, non duas et ave lineas
digestis capsulis occupat. Inter hunc et stemma gonad alter acerrimus
medius existit cui brevioribus foliorum adiicitur. In his semina rhaea ac stemma
rotunda, vel quasi triangula, breviter acuminata, gilva, lanugine cuprea
induta, quamvis semina brevioribus angulata, et fusca. Stereoplastis ferrugineis
et acumulati bracteis inter se distinguuntur. Summitas caulis conus est
unciales forma, ferrugineis bracteis apices claudens. Montanis sylvis
non multo opacis, et duneteis locatur.

XLIII.

Unius sterilis coni carex, cuius coni seminales de summo caule
prav longos petiolos foliorum tubulis innascuntur.

XLVI Carex montana. Caule cubitali compresso, ~~inaequali~~ ~~acuta~~ ~~ad~~ neque aspero,
coni seminalibus binis, quorum alter longo petiolo innascitur, alter ad sterilem
conum iacet, capsulis [illegible]
Quamvis procerior et coni magnis, elegantis colore nitentibus inter minores herbas
excellat, propter infrequentiam in montanis carlinis inventor vara et dispe-
lis significatur. Nulla a cognatis radicum differentia separatur; fibrosa enim
et multiplex. Folia sinea lata cubitalia emittit, mollissima praeter
observatur quod denticulata gerunt. Et caulis teres mollis et compressus.
usque ad nodum, qui duas et tres uncias infra cacumen oritur, deinde ~~[illegible]~~
asellimis semi ora levatur, dein depressus. In nodo tubulus caulis circumducit.
prav ~~semuncialis~~ et unciale folium producit. Hic tubulo surgit petiolus
duas uncias longus, et nonnunquam longior, cui conus semuncialis longitudine major
pres sineas crassus affigitur. Sterilis bracteae ac rubro nitent, nervo medio, et tribus
heluedae. Capsulae tres sineas longas gerunt, cervice longa, et fere bifida ac rubro, sa-
pere quaedam cervicis servata. Capsulae [illegible] condita semen hinc
concescens, hinc planum. Alter seminalis conus ad sterilem conum approximat, sed
longe minor. Summus conus, qui in sterilitate emarescit, aut aqueus pallet, ac
minus seminalis, aut paulo amplius. Eodem colore refulget, itidemque
bracteis fit, levi flavescentibus apicibus, de colorata.

XLVII Carex alpina, conis arvo violaceis longo pedunculo innatis, capsulis longis, arvo-violaceis.
Belluni oriens in aquilone versa qua parte cum Sectria iugis communicatur,
hanc carice in pineis sylvis ubi nutriunt. Radice circum in propagines
diffundit, palidas in palidas fibras multiplicata. Hinc caules pedales, inem
tales, et semipedales. Hinc folia rigentia quae longiora, sineam una et
semis lata, ac mollia. Sis prav duos digitos firmantur caules ex angulato
teretes. Super caulibus denarium vel prav uncias prav summa separatur, primum
folium producit uncias et alia uncias et semis longum quod semuncialem tubulo
coni justum et majoris petiolo uncialem cingit et sustentat. Secundus conus
ex intervallo producitur, cuius petiolus, falcians tubulus, et a tubulo
oducum foliosum minora. Sectrius conus et minimus prope stemem et
servatur oritur, cui parvus petiolus, et exiguum folium et minora concessit.
Hi coni longitudine dispares ita habendi et spectandi sunt, ut si infimus
ad unciam crescit, alterius quadrantem unciae assequatur, cui medius
prav intervalli ratione se habeat. Si diminuitur infimus, pars modo
superiores diminuantur. Inter longas horum bracteas, acuminatas, arvoli
violaceas constipata semina involucra pres sineas longa arvo-violacea,
cervice longa bifida, quorum semina angulata. Arvo violaceus item conus
eminens subterbrossa apices et bracteis singulis venos explicans magnitudine
ad secundum seminalem accedit, plerumque minor.

XLV

Unius coni gracilis carex, cuius coni pediculis appensis prav caules inter foliorum
tubulos digeruntur, capsulis in conis gravis.

XLVIII Carex sylvatica, montana, foliis mollibus, conis longis pediculis quam collimis appensis,
capsulis triangulis longa cervice erectis, in conis vacuis laxisque
Crebris fibris prav solum sparsis ad caput densatur, unde folia et caules gracilis
ac rufis filamentis circumdata ascent. Folia pauca inter suos tubulos inserta
viridem et serripedem, et villatim uncias longitudine crescunt, lata sineam una,
vel duas, ocularem mollia, quamvis summitas ovis denticulata. Caules pauci item
foliorum vaginis et floribus amicti, sed in longos tubulos inclusi ad pedem, et ses-
quipedem extenduntur. Post sui mediatatem aut paulo ante vel post foliorum
longo tubulo circum facto emittunt. In tubulo surgit pedicellus tenuissi-
mus duas et tres uncias extensus, in quo primus conus et unicialis. Inde tres
et quatuor alii coni procurrunt, minores ac minoribus foliis et pedicellis
quae varione ipsorum unique intervallo crescendo contraheuntur. Teve
ad sterilem conum duo pedunculi prope adhaerent. In omnibus capsulae
rectae, lineae longae, lineaque cervice recta, arbicula, triangulae triangulae et
latiores semen maturabantur, quarum bracteae arvo violaceae in fastigio
remanent. Alterae et rectae arcicolo inertes. Unicialis conus in cacumine
supreveminet, cuius bracteae hederulae fuscos apices exhibent. In Boscientibus
montibus Badique sylvis ad Benacum crescentibus legitur.

XLIX Carex montana sylvatica, humilis, foliis latis, margine villosis, capsulis rubicinatis
in conis prav caulem digestis gravis.

Per eadem loca stirpes praeminentibus sape hae occurrit, quae, si capsularum
forma considerentur, cum dicerentur Cyperoides sylvatica latifolia, caule
acquisito triangulari, foliis ad margines cilii instar pilosis, et angustissime
denticulatis, spicis strigosis, capsulis oblongis, incurvis, varius dispositis, parvis
bipedis Mich. IV. Pl. t. 56. Eadem capsularum similitudine, et ascendit modo

accedit ad Cypreoides nemorosum, caule exquisite triangulari, spicis
gracilis, strigosis, inter se distantibus, squamis latis, deciduis in arista
longiusculam attenuatis, capsulis varius dispositis, rubinatis, gibbis, trilateris
cum rostrulo adunco eiusdem accedens Tab. 32 fig. 15. Verum capsulae
maiores pingunturum in Schuchzeriana, quae minores in nostra, in qua etiam
bracteae angustae neque aristatae. Ut ceteras cuique clausis innotescat
scilicet est in nostra radicem repentem gigni brevibusque capillamentis
fibrarum. Folia caulibus longiora duas, aliquas lineas lata, angusta initio
et angustiora fine, semipedalia, pedalia, et cubitalia, margine scabro, et utrisque
canditis sapta, item nervis, si forte aliquis. Nat, ut plurimum, utraque
facie glabra. Per unciam fusci maginis, et deinde rubellis inter se iuncta.
Caules iisdem praedamentis enigunturum pro de minores. Plerunque geminos
conos seminales uncialesque, partuit, aliquando tres, et nunc primus
multo inferius oritur. Tertius primum est quo subit primus conus, duabus
unciis vel aequale, vel paulto minus, semunciali tubulo sambit caulem
In secundo como omnia minora, qui si tres nascuntur, et tertius
accidit, ac. spatium summus appropinquat. Si duo tantum, unciam
et maiori interpositae sedine distant. In conis ex intervallo uvae sita,
capsulae rubinatae, suredae bracteae et bifida cervice incurvae. Singulis
bracteae apponitur sanguinea, dorso viridis, et in acumen elata. Semen
triangulum, et suredae gracilium. Sterilis conus paulto brevior
semuncia longior, stadiceus, apice intro acuminatus, bracteas similes
quod ad basim sinas bracteae valde longae firmant.

L Caver mentana, sylvestris, conis longis gracilibus quaternis prae caulem diversis
et albo et viridi maris. capsulis rubinatis cervice longis, varisque ordinatis
Magna affinitate hac cum Cypreside, alpino, angustifolio, spicis seminiferis
erectibus, fusco-viridibus Scheuchz. Itist. Gram. 416 Tab. X fig. 7
et ab eodem dissimilitudine materiae discriminatur) coniungitur montanam sylvaeque incolax et quisque intelligere
poterit quae statim de nostra adiciam, si ad Scheuchzeri historiae
verulerit. Repentibus radicibus, stratisque geminis. Foliorum fasciculi
brevis et planis foliis in unum coacti. Folia orientalia, et semipedalia
duas lineas lata, denticulata margine. Haec eadem longis rubellis
caules amplexa post se caules dat floventes, sua progenitae
relinquunt. Deinde caules ultra folia supraeminent. Hi semipedes
sublimiores et triangulari infra sui mediietatem primum foliorum gignunt
quod a semunciali tubulo ad duas usque uncias cursum fecerunt.
In huius tubulo demissus primi coni unciam longioris tubulus prae unciam unam
et semis in gracilitatem evascit. Secundi coni fere unciales
prae intervallum trodecunnis brevius folium, brevioresque praeterea inveniuntur.
Eadem varione accedendo ad supremum tertius conus et quaternus cum foliis
et tubulis conservantur. Verum quaternus, si quinque minimus (quod ali-
quando fit) et foliorum magna equestris adest, minus decrescit.
Alterna et disuncta in conis capsulae obtectae exterius bracteis
viridibus, dorso in acum trodecato, marginibus albidis, rubinatae triangulae
helvolis coloris, cervice longae recta, bifida, uniales, quarum semina
triangula, et ruba bifidae, nudaque. Sublimior conus et sterilitate
indecorus uncia longitudinem obtinet, longioribusque bracteis
apicesque fuscos condit, quae igitur in Scheuchzeri stirpe non conveniunt
nostrae ab illis separantur.

XVI

Unius coni sterilis Caver, cuius coni capsulis confertis prae caulem diger-
untur, medius brevibus qui ac foliorum similibus tubulisque excunt,
adhaerentes
L1 Caver montana foliis angustis, cono sterili et robio canticante, conis seminalibus (quei
bini) et rotundis
Cypreoidis alpini, spicis seminiferis ramosioribus arvis radicibus Scheuchz. Itist.
Gram. 415 hoc quod vocat aliquo Cypreoides alpinum, angustifolium,
spicis laxis, stradicea-viridibus rite nostrae discrimen esse opinamur.
Alpinis dorsis apicis innascitur fibrata radices ac ruta tectus.
Folia prae fasciculos ternas, quaternas, et quoque uncias crescunt, cui
alitus adscendunt, sinea non latione, angustiora stylo, eminente
nemo medio. Per duos digitos maginis et rubellis inter se implicantur,
eisdem adminiculis firmantur caules semipedales et pedales, angulis
non asperis, ac nigricantis. Soluti foliis ante sui mediietatem folium deinde
uncias longum, et tubulo ferme uncialis circum ducto omittunt. Si vero
contingit, et alterum folium circa mediietatem parviant (quod praeterito fit)
et hoc foliis rarius praeterlucet cui como seminali obtinet. Tunc duo reliqui
coni ad sterilem summum magis appropinquant, qui plerunque
duabus unciis distare solent. Ex infimo semuncialis praeterlucet nunquam
semuncia longo haerens per foliii ternas digitos longi semunciali tubulo subit,
cuius partibus alio tubulo proprio variaque caulibus. Per ternas digito
alter conus separatur, qui eodem modo et foliii angustioris, et brevioris
tubulo egreditur. Cuius item brevissimus praeterlucet proprio tubulo ambitur.
Offertur conus qui summus, et uncia minor gignitur, semuncia major.
Bracteis obtusis, ac carnosioribus, quae et robio in albed sanguineum
apicesque fuscos inter se condunt. In seminalibus conis bracteae
et rubae et nigrae, dorso planiusculo, uniales capsulae ternae uniales

cervice bifida, ac margine gemino serrata gracilia, atque viridi et rubro mista, inter se recipiunt. Hinc a semine triangulo ruba ramosa prodeunt.

LII Carex montana, gracilis, foliis caryophyllaeis, cono stamili magno rubro, seminalibus fere binis angustis, de foliorum rubulis prae caulem exorientibus.

Hanc quae multis in montium cacuminibus et incultis tractibus frequens reperitur, satisne nostris varietatibus consentaneum non viderem, sed quibus signis id determinari possit, non invenio. Quare scriptis habitum summamque gravitate quae potero, memoriae tradam. Tricubitalis altitudinis herba multis et crebris fibrillisque radiculis firmata, magnos ac densos caespites efformat. Caulículi triangули multis foliorum vaginis et rubulis prae duos digitos stipantur vacui. Folia inaequalis longitudinis; nec raro una, duae aut tres fere carinantur, carinata autem, dura, aspera, linea fere, et duos etiam. Cura dividiatur caule, et alia ante primum conum seminalium foliorum duas uncias producunt, et prae seminalibus rubus caulem ambiens explicatur. Et quoniam aliquando tres coni semina gravantes generantur, qui radius sit, haud procul a foliorum rubulis originem sumit. Infimus conus semuncia longitudine prae ceteris, pendulo apicem a folii rubulo praeter excrescit. Inter hunc et stantes secundus medius interponitur. Verum non semper; nec non longe a stamili etiam haeret, idque evenit cum tres producuntur. Itaque duo tres inveniuntur, summus non folio, sed bracteae umbra fulcitur. Si duo, secundus aeque folii rubulo insedit. At stamilis axilla, tres lineas duas, semuncia longior multos fuscos apices inter obscuras bracteas robiagasque prandit. In seminalibus bracteae similes, dorso virides, capsulas rubinatas, longa cervice bifidas, et viridi roboris, necnon glabras ad perfectionem ducunt. Subeunt a seminibus nigricantibus interrumpentes rubicundae rubae.

LIII Carex montana, gracilis, foliis caryophyllaeis, cono stamili uncialis, cylindraceo, crasso, arvo, binis seminalibus, angustioribus. foliorum rubulis prae caulem insidentibus.

Gramen quod Hallerus Hamptius Hist. Lugd. 1004 nigrum vocat, atque hoc titulo determinatum proposuit, caricem hanc refert; nulla enim alia inter carices haberem, cuius coni nigriores dicendi. Suspicari etiam possumus convenire Gramen caryophyllatum foliis, spica squamata C. B. Theatr. 46 quod cum Gramine spicatum foliis Veronicae caryophyllatae exhibet Lobelius icon. 10, proschabitis inferioribus conis; quoniam recta strips aequalem eosdem instruxit. Nam conus summus uncia nunquam brevior, imbricatim digestis circum asciculum arvis bracteis obtusisque, vere squamatus dicatur. Trientem attollitur caulis triangulus, neque folia breviora, latitudinis unius et duarum linearum, dura, aspera margine, extrema inter fasciculos deorsum reflexa, quorum vaginis ferrugineis, et albicantibus rubulis prae duos digitos praedatur caulis. In hoc coni seminales et interstitio fere bini, nonnunquam terni, semunciales; nonnunquam tres, summus exiguus, non foliolo rubulo innatus, sed bracteae. Infaviorum coni foliis ad stamilem summum longitudine praeminet. In conis bracteae ferrugineae obtusaque ac virides dorso. Capsulae rubinatae, conica longae, incurvae, bifidae ac villosae, gilvicolores. Tuba a semine tuberculata ac bifidata. Inter affixi coni bracteas singulas terni crocei turoisque. Radices multae, longae, graciles obscure rubrae. Virgines amat in montibus humilioribus nascens, eamque tempore floret.

LIV Carex alpina, conis ex rubro sphadiceis vel fulvis ternis et quaternis prae caulem inter foliorum rubulos positis, horum summum ad stamilem constituto. Cyperoides alpinum, humile, spicis sphaceo-viridibus brevioribus et crassioribus Scheuch. Hist. Gr. 4206.

In proximis alpibus Feltriae ac Bellunii haec etiam gignitur. Culmi plerique semipedales, ex teretibus triangули, laevis praeterquam summi, vaginis foliorum et rubulis circa imum circumducis exerti. Intra quae incrustata primum stamili ascendo, saepe ovatum cuspidatum coni producuntur. Aliquando circa mediatem caulis exit, tres uncias longus, semuncialis rubulo coni semuncialis prandium qui fores parum attollitur, amplectitur. Procedit prae intervallum secundus conus ex minori folio, subinde tertius, foliolo angustissimo semuncialis subiecto. Quantum proprio stamilem ampla bractea, dorso in aristam producta, sustentat, hic exiguus, tomusque foecundus, ut inferiores. Horum bracteae ex nigro fulvae vel sphaceae, dorso primum virides, deinde fuscae, semitectae olaeae conformesque capsulas fulvas glabras, rubinatas cum brevi cervice assumunt in maturitate, de quibus a semine acuta rubra proficiscuntur. Conus stamili eiusdem coloris, semuncia altus, lineas quatuor latus, seminalibus coni praeter latior apices fuscos tantum prandit. Folia caule breviora, angusta, glabra, explicata. A radice nullus discrimen, dissimili processu, cum glaciesque caulibus similis inveniatur.

(LV) Carex campestris, palustris, media, coni ferrugineis, stamilibus singularibus, seminalibus binis vel ternis prae caulem digestis, in foliorum alis sessilibus, capsulis rubicantibus serratisque cervice

Paranini campi secus stagnantes aquas frequentissima hanc ostendunt, eandemque ad montium radices in udis fagisce meminimus. 46
Folia nunc angusta, nunc ad duas lineas lata provenientia, trientalia, semipedalia et pedalia per fasciculos et tubulos inter se connexa. Caules inquam inter altitudine dissimiles: modo n. pedales, modo breviores cinguntur foliorum vaginis et tubulis, in quos prorsus radicem nascitur folium et aliquando duo quae longis tubulis caules dicunt. At dimidiatos caules coni primi folium nascitur quod digitali spatio ipsos vestiens per duas uncias surrum explicatur in longum. In huius tubulo coniferidus proprio tubulo firmatus latet. Nonnunquam per duas lineas foras exit. Eo magno interstitio secundus conus excudit capit, et brevioni folio paniculatim producto. Tertius brevioris spatio et brevioribus vaginis quae in quadam calyce avistae desinit, emittitur. In summo infoecundus conus magnitudine insignis, et uncias et quid amplius longus, ferruginei coloris, et seminalium coronam forma depictus. Inter ferrugineas bracteas dorsique virides apices fureos obtegit. Capsulae seminales rubrinae glabrae, helmedae, aut rubrae, corniculi serratae, et bifidae bracteis ex nitro ferrugineis viridibusque costa et dentatis claudentur. Radix zufa graminum more repit, inque fibrillas spargitur. Magna affinitate hanc spectare videtur ad Gramen caryophyllum, angustissimis foliis, spicis sessilibus brevioribus arectis non compactis Morris. Hist. Oxon. III. 243. neque multum differre Gramen caryophyllatum nemorosum, spica multiplici C.B. Theatr. 47. Sed idem esse, utrique ab auctoribus gravium signis omissis quis uno certo affirmaverit?

XVII.

Eiusdem XV differentia Carex, sed cuius coni periolis adhaerentes folionum tubulos eminet, et deorsum nutant.

LV. Carex sylvatica culmi, coni seminalibus ferme remis cernuncian longis per caulem digestis, et de folionum tubulis per periolos eminentibus. Hanc ad Cyperoides sylvarum tenuius spicatum J. Inst. 530 ut describitur a Rato, accedere arbitror, quamquis illa major putaretur. At quae ex Novisanno prodidimus, ad hoc tempus mihi ignota manet. Nostra itaque pallidis radicibus sarpit, sed solum diffusa nitens in magnum cespitem amplificatur. Plia inter se tubulis et vaginis firmata, ad semipedem, pedem, et cubitum etiam surgunt, a linea una ad duas se per latitudinem explicant, protinus canaliculata, et dentibus excellentis summa aspera. Caules cubitales et pedales triquetri, nitentibus angulis pluribus summos. Per tres et quatuor digitos folium vaginis et tubulis pedali inter ipsa intortuosa propre radicem fulcitur folium et nodo signant, cuius tubulo longo vestiuntur. Deinde et brevi internodio attenuatum aeque longum, nempe ad quatuor uncias excrescit, quod brevioribus tubulo caulem ambit. Magno prosa habito spatio nascitur rectum longum quidem, neque angustius. Et huius semunciali tubulo primi coni uncialis periolus surgit qui paulum in tubulo abditus, paulatim se foras excerit, et conus semunciale excollit. Secundus conus pari primo per duas uncias remotus eodem modo excoritur et per periolum extra tubuli folii et angustioris et brevioris surgit et nutat paulatim, ut primus. Ultimus per uncias a tertii a secundo distantes, et nutat paulatim, ut primus. Ejusque brevissimus periolus foliolum vagina continetur. Hic conus minor. Aliquando duo tantum coni seminales provenerunt. Conus tertius uncialis pilosusque summo tenet pilum coloris. In seminalibus coni capsulae minus compactae, turbinatae, tenuiter longae, ac bifidae, ex viridi heterosae virescentes acutissimis villis mestae in primo oculo non percipiendis. Tubam bifidam afferunt. Inter bracteas ex rubro ferrugineas quarum costa calvitis servata prospicitur, collocantur. Sylvas et dumeta sequitur.

Nonnunquam asperiores, sed minor provenerunt, et primi coni seminalis secus obtinet

Carex quae pilosos conos tertiis gignit, in seminalibus coni summis provecta fovens
hiscentem primum ex foliorum sinibus, non tubulis

Carex quae conos de superiori caule evectos producit, ac capsulis confertos

LVI Carex montana palustris, coni tertiis binis et spadice nigris, seminalibus ex nigro et viridi per periolos foliorum alis insidentibus quae Montanarum palludes vinas incolit, ubi longis producibus uniculisque fusca vagina et membranae nascuntur, se propagat, et crebris pallidis radicibus a capite dimissis se firmat. Non sarmentis inter se folia nudis vaginis per duos et tres digitos, atque interpositis tubulis interiora connectunt. Ad trientem aut semipedem crescent, linearia lata, non canaliculata, sed nonnumquam et laevibus scabra. Crebra ariditatem caules comitantur, ac longioribus tubulis ut arecti firmius maneant protegunt. Caules triquetri pedales

duabus a sterilibus conis superventibus uncis, primus folia educunt.
Verus si ves seminales conis forte generant, paullo inferius foliis
pruocera parv. Idem subtrimbri cono prav longitudine aequat.
In huius ~~[illegible]~~ (certatim ~~[illegible]~~) gracilius
semuncialis ovatus, atque circiter annulo ad basim cinereus semuncialis conus
effenas. Secundus conus et intervallo generatus uncialis et angustissimo
foliolo nitens, et parvo pedicello substratus. Hic plerumque minor. In utrique
summo pruducuntur intro bracteae crocei. Deinde pruodit alterum
intercutidis rubra bracteae flavae, qui minor cum superiori (qui uncialis
plerumque) collatus. Utrique acuum duas lineas crassas et rubro et
viridi radice nitente, longisque et acuminatis bracteis apices fuscos claudunt.
Porro in seminalibus conis bracteae minus conferta, in acumen fastigiata
rubra mitida, ac dorso fuscae, quibus singulis attributae capsulae triangulae
brevis, incurvae, glabrae cum brevi cornice, hexaedrae, sed angulis uniides,
in quibus continent semen forma triangulare, trifidam rubra excava theca
sectilem.

LVII Caricem palustris, latifolia, pruocera, conis sterilibus multis crassis, seminalibus
erectis prav pendulis, et foliorum alis insidentibus. Cyperoides aquaticum,
maximum, foliis uncia latis, caule exquisite triangulari, spicis habitioribus erectis, squamis curtis, in avistam velut pruductis, capsulis
oblongis, bifidis Mich. N. Pl. Gen. 57 Tab. 32 Fig. 7. Gramen cyperoides,
maius latifolium, spica rufa, caule triangulo Moris. Hist. Oxon. Sect. 8 Tab.
12 Fig. 1.

Carex quae titulo quo usus est Morisonus, et quo caeteri auctores utuntur,
a Bauhinis describitur, et pingitur etiam, quid aliud porro quam pruo posita
carex existimanda. Nam haec caulem ves pedes altiores fert, non pedalem
ut docet Caspar Bauhinus, aut cubito minorem, ut alius frater Joannes memoriae
reliquit. Folia quoque valde late ultra ves pedes adolescunt, quae
pedalia a Bauhinis pruaduntur. Quid de conis sterilibus dicam? Hi enim
terni, quaterni, et quini pruoscini de summo caule explicantur, et alterni
surgunt, crassi pruaesertim summus qui ad quaternos lineas expanditur.
Infimus foliis detas uncias longi alae innascitur: secundus foliolo semuncialis
aut paullo longioris sustentatur. Reliqui bracteae brevioribus in quadam
velut avista pruductae sinu acerviseccas fulciuntur. Longitudine differunt:
Longiores ad duas uncias pertinent: breviores ad uncias unas. Hirsutis
bracteis et fusco rufis, quasi avistatis, fuscos apices custodiunt. Haec omnia
ab auctoribus neque declaratur, neque figuris exprimuntur.
Posteriores conos sequuntur seminales, terni et quaterni. Infimus
duas et ves uncias longus, summus prave sterilis longo pedicello adhaerens,
pedicelus brevissimo foliis quod ~~[illegible]~~ sesquipedale adscendit, tubulo continetur.
Pruoscini superiores contrahuntur, foliis et tubulis atque contractis.
Contra prav sterilis augetur, eademque in summo ~~[illegible]~~ longior quam seminalis.
In his seminum theca et triangulo turbinata, cornice bifida, glabra, et cinereo
fusca. Bracteae harum ~~[illegible]~~ rufae in semina avistae aversae. Semen quod condunt,
triangulare. ✝

LVIII Carex palustris, latifolia, pruocera, conis et fusco rufis, sterilibus multis crassis, seminalibus
erectis prav pendulis, et foliorum alis insidentibus, thecis seminum minoribus
et confertioribus. Cyperoides aquaticum, maximum, foliis circiter uncias latis
caule exquisite triangulari, spicis habitioribus erectis, squamis curtis
in avistam velut pruductis, capsulis bifidis minoribus, ac densioribus
Mich. N. Pl. Gen. 57 Tab. 32 Fig. 6.
Concinit cum pruoxima. Conis sterilibus paullo longioribus, capsulis
minoribus densioribusque discriminatur.
✝ Cyperoides aquaticum latifolium, majus, foliis sex lineas latis, caule
exquisite triangulari, spicis longis quarum infima et longo pedicello
pendet, squamis medio nervo rangiferis in avistam pruolongato, capsulis
oblongis, bifidis Mich. N. Pl. Gen. 57 non alia utitur carex quam
haec ipsa cum altius surgit, inferius infimus conus excoritur. Tunc
enim pedicello orientali capsularum vel aspera pendet.

LIX Carex montana, palustris angustis et longissimis foliis, conis crassis et sterilibus binis,
seminalibus foliorum alis in superiori caule, in inferiori radice, et terminis foliis ternis.
In vaporidinibus quae montani lacus alluunt, pruocenit foliis magis quam caule
pruocera. Ad folia duas lineas lata, carinata aspera ad ves pedes
pruoducuntur longissimis tubulis quos a liquando cubitales cuidimus,
involuta. Caules inter duos pedes longitudinis et pluvimum, consistunt
longissimis nervis cuspidis circiter, aequa in pruolongos foliorum tubulos
intervenit, quorum folia angustiora et breviora quam qua pruo fasces
coniungunturum. Triquetri caules non asperi, foliisque nodis usque ad conos
seminales carent. Ubi spatio unum circiter conos excitificant. Infimus
nascitur pruo brevi pedicelo et foliis quod ad ves et quaternos uncias
pruolongatur, ala, uncia fere longitudine aequalis, cui apices crocei
inter bracteas servans apparentur, qualis et in superioribus conis suggeretur.

Secundus conus minor ex uncialis intervallo procedit, eiusque brevissimus pedicellus folii duas uncias longi sinu pedatum. Tertius conus magis distat a sterilibus quam a secundo, uncialis folliculo sustinetur, secundo brevior. In his bracteae ex fusco rufae, dorso obtuso et aristato. Capsulae lineares, triangulo ex latere sulcatae brevibusque villis obsitae incurvae, cervice brevis ac bisulca fusci coloris. Semen intus servatum nigricans et triangulum. Sublimior conus sterilitate ignobilis adnodum 47
decaminatum fere aequae atque uncia, longus, bracteisque ex fusco rufis densissimus, cui proximus adest alter gracilis, forma et gramibus non dissimilis.

LX Carex palustris, altissima, conis in summo caule gracilis (quorum duo steriles) inter foliorum sinus positis, ex rufo fuscis.

Secus paludes ad montanas quam campestres in quas torrentes fluvii de montibus delabantur inflexus, non frequens habitus. Siquis Joannis Scheuchzeri Agrostographiam perlustrans titulum cyperoidis palustris, latifolii spicis terminalibus, erectis, ex teres obscure fuscis gros ingressens similissimam stirpem nostrae caricem esse primo obtutu fore putet. Sed tamen quae deinceps commemorabimus, diligentius perpendens magna interesse dissimilitudinem dabit. Repit haec longis et crassis praeditis gracilibus, nodosis, holosericis membranis et cuticulis a nodis circumpositis, multisque a capite radicibus prae cornu arcuatis. Attollunturque hinc folia praedulcia et cubitalibus caulibus, inter se compositis, quae quaternos, quinque et sex pedum longitudine aequalia, lineari, v et etiam semuncia lata carinata, et serrata marginis. Caules pro altitudinis modo tenues, triquetri, scabri quaternos et plerumque quinque pedes extendunt. Sed eadem caulibus folium fasces, pro eadem spatia amplectuntur intra involucra folium adunt, quod in longissimam caulem excipit et firmat. Deinde caules nudi usque ad summum. Tunc aliud folium producunt a cacumine per semipedem remotum, quod ad duos pedes decumbit. In hujus sinu brevissimus primi coni pedicellus nascitur. Ab hoc secundus conus uncias quatuor distat, atque inter folii cubitalis alas sed et subit, proxima caulis uncia, tertius, et subinde propius quartus, quorum folia abbreviantur, ut ipsi coni etiam decrescant. Coni seminales qui imi incent, semunciales veliqui minores: de summo inter bracteas apices explicant. Capsulae inserta ovatae et acuminatae bracteis, sinea longitudinis, et triangulo compressae, inflexae cervice, rufae, triangulo semine tectae. Sublimior conus semuncia longior, uncia brevior, ex fusco rufus, suteos apices bracteis quasi aristatis contudit. Propre alter sterilis eumque, et minor infra collocatur. Sitis praemensis folia in Scheuchzeri herba esse duobus pedibus paulo longiora, semipedalibus caulibus inter se connecti, caules circa medietatem foliis cestiri, et quod potissimum supremam spicam esse sesquiuncialem et paulo longiorem, reliquas efflorescentis semunciales, aut communiter fere unciales, seminiferas sesquiunciam, uncias duas, vel decas cum dimidia quandoque longas esse, et demum capsulas sinea cum dimidia, aut duas fere sineas longas. Scheuchzeriana tam carice aliam atque aliam esse declarant.

Graminis, quod ad caricem spectat, et appellatur cyperoides spica spadiceo-viridi major et minor, quorum conorum bracteae ex spadice sine nervo nitent. Capsulae ante maturitatem sunt virides, nonnulla discrimina apud nos colluntur, eademque nuper recensemus, adjectis auctoribus. Siquid novo consertaneum ex praediis signis conficere licuerit.

LXI Carex palustris, latifolia, conis sterilibus plerumque binis, seminalibus pluribus longis, erectis inter foliorum alas. Cyperoides latifolium, spica spadiceo-viridi majus Tournef. Inst. 529 Scheuchz. Hist. Gram. 464. Gramen cyperoides latifolium, spica spadiceo-viridi, majus C. B. Prodr. 13. Theatr. 483

Radice longa, fibrata, et in capillamenta gracilia, ac rufa ut Cagr. Bauhinus prodit, in luroso solo nutritur. Folia lineas decas et ultra alta cubitos duos pedes longissimis caulibus inter se junguntur. Caules quam folia procentiores, triangulari serrati, ac longis foliorum caulibus cestiri. Semipedis et pedis aliquando ex separatione caule spatio nascuntur coni. Infimus ingredalis atque etiam cubitalis folii alae insertus. Deinde reliqui pro intervallo digesti decrescentibus semper foliis. Quod superest, gracilis coni obtinent. Qui si duo, alter minor bractea fulcitur: si tres, terminus foliolis sinu sustentatur. Cum duo gignuntur, minor ad uncias duas excrescit: si tres, duo minores: nam sublimis semper major ad duas uncias, atque vel si convalitur, ad uncias una et semis extenditur. Gracilis collum ex obtusis et longis bracteis erectis. Coni quoque inferiores summi apices gerunt. Infimi plerumque pro fecunditate insignes tres uncias longi. Novae bracteae a tro dilacerae, marco medio luxescente, extra capsulas non abstinentes. Capsulae primum virides, deinde luteolae, ac tandem maturae tumidae ad brevicervice, tenuiter inflexae semenque orbiculatum, ac luteolum recondunt.

Est alia in qua haec omnia angustiora folia gignens quam adhuc vidisse Cyperoides angustifolium, caule acquiente triangulari, ac levi, foliis angustioribus, spicis erectis, squamis nitidioribus, obtusa mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, sesquilineata longis, rhomboideis, subtriquetris Mich. N. P. Gen. 61.

Ab ista seiungitur tertia, cuius coni steriles singulares, bini, et terni provenientes longitudine praestant. Sublimis enim qui nascitur, rubus unciis longior pervenditur, proximus duabus, tertius minor. Omnes ex spadice nitidi. Si unicus explicatur, parv semine vidua in seminahibus ad unciam extenditur.

Ad montanos lacus, et secus stagna ubi delabentes ex montibus aquae quiescunt, producitur quarta tres pedes proceva. Ferit conos steriles ternos quaternosque duabus unciis longos, habitioresque, a novo bracteae ex fusco spadicea longae, sed fina obtusae. Sequuntur inter foliorum alas coni seminiferi, ut plurimum terni, quibus terminis pars magna apicibus foliis excubevat. Capsulae cum fiunt maturae, ex nitidi succosae, helvellanae cadunt. Inter has bracteae interponuntur, longae

caule exquisite
ut squamis
is longis,
scabriusculis
et binos
spadiceos
spices
r unus
bio
maturo
ce mucronata
tenuis pores
es angusti
mis nigri
, binorum
a capsu
fidute
conorum
cuise
natives
scalis
dicuo
u effetus
is quos
ulis
fqui
renuncialis
ginis
unus alas
ntur
ciata.
o.r
unus
ter.
abida.
e
uerlas
editur.
semine
foliis et
nus, ac
obtusas
exiguas
ab una
ulamus ac
ceiova
aviles
maiou et
us rubulos
nascentes
nis anuiolis
sq. inconiv.

Quæ de Gramine cyperoide, cauno, nigro-luteo maiori et minori memoria tradita habemus,
quibus auctores duo discrimina constituere nituntur, adeo inter se
48 conveniunt, ut nihil aliud nisi admirabilem in una quaque stirpe
naturæ varietatem contemplari possimus. Neque Joannes Scheuchzerus,
qui totus in hac re fuit, dum de una quaque singillatim ac verbosius
agit, quid aliud quam nulla esse proprietatis signa quibus varietas,
præter tanto dimensionum acervo præstitere, ab consecutus? Quare,
prostrabitur scriptorum auctoritate, cum animadvertetur stirpes et in
montibus et in camporum gremio quæ eosdem conos non stamines quod
seminales, easdemque capsulas atque eadem semina producunt,
sed foliis plurimum inter se discriminantur, folia potius quam caulia
quæ conveniunt, esse attendenda existimavi. Quæ igitur caule
folia breviora, carinata, glauca, viridia et semipedalia fertur,
sive in siccis sive in aquosis genita, et prostrata vel humilis vel elata
cadantque aut pluribus aut paucioribus foliorum coni, ad Gramina
cauna nigro-lutea non maiora quam minora nullo habito discrimine,
eandem refero. Quæ contra folia longiora pedalia et cubitalia
in unaquaque sede gignit, separanda utilemus, et habenda:
Gramen palustre, maius Job. Scon. 11, et Gramen angustifolium
spicis longis, aureis C. B. Theatr. 67 cuius figura cum Lobelii icone
consentit, si tuas tantum conos producat, ut sæpe solet. Sin autem
pluves et maiori intervallo gerat, ejus mihi Gramen Cyperoides
Job. Scon. 11. et Tabern. Icon. 219, a quo fortasse non non videbitur
Gramen Cyperoides maius angustifolium Rai. Syn. III 417
nisi inter caricem conis spadiceo-viridibus, quæ vocensui, discri-
mina sit vecensendum. Inter coniferas quoque est hanc caricem
veteri figuræ quæ titulo Graminis Cyperoidis Lobelii, spica rufa
sive caule triangulo C. Bauhinus Theatr. 67 architet; Joannes
Bauhinus Hist. II. 494 inscribit Gramen cyperoides cum granulis
nigris.

neque multum discrepat
gramen Cyperoides
folliis latioribus, caule
triangulari, aureis
habitoribus, squamis
aureis, obtuse mucro-
natis, capsulis rubine-
ris, bracteis, contortis
Mich. Nov. Pl. Gen. 62
Tab. 32 Fig. 12.)

Utrique caule radicibus longis, duris fusca vagina vestitis prev tectus
diffunditur, et longe ac late se propagat. Folia quæ Caryophyllum imitan-
tur, brevioribus vaginis et tubulis se mutuo excipiunt. In altera carice,
in qua folia longiora generantur, longior spatio eadem existimatur.
Utrique semipedalis, pedalis, et bipedalis extenditur, et si secunda,
plerumque procerior prostat. Post dimidiatum caulem oriuntur
folia, et primum pro longitudine, semuncialis tubulo longitudinem coni pedicelli
cingens. Et intervallo sequuntur alii duo, nunquam unus solus. Modo
ad superiora magis conservantur inter se; modo duo seminales
occurunt, et summus sterilis. Omnes coni qui capsulas ferunt, superiores
pauram sterilem efficiant. In conis conferta capsula. In cauna bractea
obtusa, aureo-viridacea, capsula quoque eiusdem coloris rudinata, aut bre-
vissima, aut nulla cernitur, triangulo semine aut luteo fusco. In sterilibus
conis qui bini, terni, et quaterni, pertaro singuli bracteæ latiores, et
magis obtusæ, aureo-viridaceæ. In altera carice eadem conorum discrimina
animadvertuntur; varietatem coni convolutiores; bractea acuta, diluioris
coloris. Capsulæ et ferrugine nitent, pauco gradiuntur. Semina triquetra,
et luteo pallida. Conorum sterilium bractea spadicea. In utraque prov foliorum
tubulos caulibus parallelis et radice surgunt gracilimi caules, quibus
summis coniferæ capsulis, et in summo ad crocentis impositus. Apud
Joannem Bauhinum nicum est Gramen nigro-luteum, cauna Hist. II. 407,
in qua cernitur conus singularis prev caulculus a radice enasci. Sed
cum caules huius generis quæ prov foliorum tubulos et caules prepumeante
caulculus a radice efferunt, ut ostendimus, figuram istam ad alias
carices pertinere opinamur.

caule triangulo
et asperno)

Discrimen III.

Caricem quæ plures conos steriles ostendit, in qua coni seminales
prev superiores caulium pauros digestifoliorum alis innascuntur, et
longis pedicelli affixi deorsum nutant.

LXVI Carex palustris, vernens, conis seminalibus binis ternisve longis pedicellis insidentibus, et
nutantibus, capsulis turbinatis, inflexis, ex rubro atris.
Radix repens contortus, teres et reducibus venoccans fuscis fibris firmiter humo haerens.
folia multa conveniunt inter membranis et longitudinis gressis circumdata, intervallis
interiora in accessiones tubulos triangulares et ferrugineos inserta, sæpe sinexsum
et nervi, dura, carinata, serrata angulis, ultima caulium vestientem etiam. Ideo
cubitalia et longiora. Tistem, sed longioribus tubulis formantur caules, triangulo
usque ad primum conum non asperi duobus pedibus alti, et altiores. Spatio quatuor
unciarum infra sterilem conos, aliquando, sed rarius disgregantur coni minores
primum folium semipedale exumpit tubulo caulem constituit et de tubulo primi
coni pedicelus uncia semper longior egressus conum dimensionis, et pensum sterilis
coni pedicelus non ultra distat ac intervallum editum uncialem prestolo,
longus sequentes non ultra distant ac intervallum editum uncialem prestolo,
cum brevioribus folia alam tenet affixus. Si terminis producitur, et brevissimi folii

Ab ista seiungitur tertia, cuius coni steriles singulares, bini, et tres
procedentes longitudine praestant. Sublimis enim qui nascitur, rubi
unciis longior pertenditur, proximus duabus, tertius minor. Omnes en
tice viridi. Si unicus explicatur, parv semine vidua in seminalibus
ad unciam extenditur.

Ad montanos lacus, et secus stagna ubi delabentes ex montibus aqua
quiescunt, producitur quarta vires pedes procera. Ter conos steriles
ternos quaternosque duabus unciis longos, habitiosesque, quorum
bracteae ex fusco spadicea, longa, sed fina obtusa. Sequuntur inter
foliorum alas coni seminiferi, ut plurimum, terni, quibus terminis parv
magna anicibus solis oriebatur. Capsulae cum fiunt maturae, ex viridi
luteola, helveolae cadunt. Inter has bracteae interponuntur, longae
acuminatae mucronatae. Non temere censebitur Cyperoides caule exquisite
triangulari, aspero, foliis duas lineas latis, spicarum flosculorum squamis
obtuse mucronatis, spicarum autem seminalium squamis longis
angustis, et parvacutis, capsulis ~~rhomboideis~~ rhomboideis, subtriquetris
Mich. N. Pl. Gen. 60

Per eadem loca quidam discrimen germinat, quod angusta folia, et binos
steriles conos (quorum summus duabus unciis longus) ex rubro spadiceos
producit. Eodem colore insignes seminales coni qua parte apices
complectuntur. Nam qua capsulas retinent, et uncia una aut una
et semis expandunt in altum, arvis bracteis nervoque medio
Linea luteolis decolorantur, insertis capsulis primum viridibus, deinde maturo
semine, luteolis. Harum forma ex rotundo compressa et brevitorque mucronata
Semen orbiculatum ex viridi pallidum. Haec caricis differentia veterum potest
ad Michelium qui memorat apud Samnios vidisse Cyperoides angusti-
folium, caule exquisite triangulari, asperato, spicis aureis, squamis nigri-
cantibus, obtuse mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, lineam
longis, rhomboideis, subtriquetris N. Pl. Gen. 61.

Verumtamen et aliam caricem montana paludes alunt, in qua capsu-
la lineares ex rotundo compressae et luteolae, orbiculatumque pallidum
semen maturantes, arvis bracteis inter se seiunguntur. Neque conorum
seminalium longitudo disparis, sed sparsim; quippe summus unis
unicialis aliquando, plerumque brevior; veluti duae duo (nodus
proximus) exigui.

LXII Carex montana palustris, foliis angustissimis, acuta, conis brevibus, capsulis
inter arvas bracteas auveolis. Gramen Cyperoides, spica spadiceo-
viridi, minus C. B. Theatr. 464.

Haec mihi arrisit quod proxima, visa quoque ad Casp. Bauhinum vetaverem.
Repentis et capillaris radicibus excurrit ad pedem et sesquipedem effertur
caulibus gracilibus, nudis, triangularibus, summitate asperis, quos
folia tubulis et vaginis seu duos pressae digitos cingunt. Circa caulis
fastigium intra uncias, aut circiter una et semis procedunt coni. Qui
capsulas ferunt, summi erant in procedendi spectantes, ovales atque uncialis, et seminales
quamvis infimus nonnunquam longior. Horum pleroque foliorum vaginis
insistentes, ac peculiari intorno nervoque tubulo cuilibet exerta foliorum alas
brevi spatio eminent. Folia quae eosdem sustentant, ita excrescunt
ut infimo cono uncisque duabus longum subiciantur, reliquis semunciale.
Summitatem praeter conus sterilis cuius longitudo inter uncias et
semunciam media. Sayre alterum minorem proprie generatum. Horum
bracteae atro spadiceae, nervis per medium luteolis interveniente
fuscae aliae his continentur. In seminalibus capsulae primum rubidae,
ab interna parte depressae, auveolae, cum cervice brevissima, atque
bifida. Inter bracteas leviter acuminatas, arvas, linea media luteolas
collocantur. Semen orbiculatum et luteolo pallidum in cavo custoditur.
Sequis de foliis vequivit, is sciat esse tenuissima, auriculata, et semine
dalia.

LXIII eiusd. (LV) Item alia affinis in montibus udis exulta in horto foliorum, foliis et
caulibus strictissima, quae in summo caule seminum est [illegible], ac
strigosos seminales conos edit, qui uncialis et longiores, inter obtusas
bracteas arvo-violaceas, nonnisque medii luteolae capsulas exiguas
ac minores, quam in proxima, et minus conferta gignunt. Ita ab una
facie concavae ab altera planae, et viridi helveolae semen orbiculatum ac
pallidum continent. Per gramolos brevis et foliorum quae et brevior
acide et angustiora, alis coni oriuntur. Sublimiores sunt steriles
modo singuli, modo bini, et gilvo spadicei, quorum excelsior maior et
uncialis.

LXIV Carex alpina. Eiusdem prima discrimen caroae, subeunte per foliorum nodos
a radice conifero caulículo
radice rampante, foliis carophyllacis, conis ovoideis, in summo caule
ex foliorum sinibus procedentibus, avorvidiaceis, capsulis rubinatis
Eadem foliis latioribus, habitioribus conis, capsulis et spadice rubri, planiaque procerior.

Quia de Gramine cyperoide, caerulo, nigro-luteo maiori et minori memoria tradita habemus,
quibus auctores duo discrimina constituere videntur, adeo inter se
48 concordant, ut nihil aliud nisi admirabilem in una quaque stirpe
naturae varietatem contemplari possimus. Neque Joannes Scheuchzerus,
qui totus in hac re fuit, dum de una quaque singillatim ac medio sius
agit, quid aliud quam nulla esse proprietatis signa quibus noscamus,
tam tanto dimentionum acervo praefatus est, ab consecutus? Quare,
prosthabita scriptorum auctoritate, cum animadverterim stirpes et in
montibus et in camporum gremio quae eosdem conos ac stamines quasque
seminales, easdemque capsulas atque eadem semina producunt,
sed foliis plurimum inter se discriminantur, folia potius quam caetera
quae concurrunt, esse attendenda existimavi. Quae igitur caeso
folia breviora, carinata, glauca, mucronata et semipedalia habent,
sive in siccis sive in aquosis locis nata, et proportata vel humilis vel altam
cadenque aut pluribus aut pauciores foecunda conis, ad Gramina
caerula nigro-lutea ac maiora quam minora nullo habito discrimine,
eandem refero. Quae contra folia longiora, pedalia et cubitalia
in unaquaque sede gignit, seponenda utilemque, et habenda:
Gramen palustre, maius Lob. Icon. 11, et Gramen angustifolium
spicis longis, aureis C. B. Theatr. 67 cuius figura cum Lobelii icone
consentit, si unas tantum conos producat, ut saepe solet. Sin autem
pluves ac majori intervallo gerat, avis mihi Gramen Cyperoides
Lob. Icon. 11. et Tabern. Icon. 219, a quo fortasse non non videmur
Gramen ~~Gram~~ cyperoides maius angustifolium Rai. Syn. III 417
nisi inter caricem conis sparsicoloribus, quae recensui, discri-
mina sit recensendum. Inter coniecturas quoque est hanc caricem
referri figuris quae titulo Graminis Cyperoidis Lanfchii, spica vera
sive caule triangulo C. Bauhinus Theatr. 67 exhibet; Joannes
Bauhinus Hist. II. 494 inscribit Gramen cyperoides cum granculis
nigris.

Utraque carex radicibus longis, duris fusca imagine caestitis prorsus
diffunditur, et longe ac late se propagat. Folia quae Cyperoidis imitan-
tur, brevioribus imaginis et tubulis se mutuo excipiunt. In altera carice,
in qua folia longiora generantur, longiori spatio eaden caestituntur.
Utraque semipedalis, pedalis, et bipedalis extenditur, ersi secunda,
plerumque procerior praestat. Post dimidiatum caulem oriuntur
folia, et primum pro longo, semuncialis tubulo longo primi coni pedicelli
cingens. Et intervallo sequuntur alii duo, nonnunquam unus solus. Modo
ad superiora magis continuantur inter se; modo duo seminales
occupant, et summus sterilis. Omnes coni qui capsulas ferunt, superiores
pauciores sterilem ostendunt. In conis confertis capsula. In caerula bractea
obtusa, atro-viridi capsula quoque eiusdem coloris rudinata, aut bre-
vissima, aut nulla carice, triangulo semine aut luteo foetus. In sterilitas
conis qui bini, terni, et quaterni, pertaro singuli bractea saturiores, et
magis obtusae, atro-viridiores. In altera carice eadem conorum discrimina
animadvertuntur, verumtamen coni compactiores, bractea acuta, diversis
colonis. Capsulae et fumigine nebrae, praesertim gradiores. Semina nigricantia,
et luteo pallida. Conorum sterilium bractea spadicea. In utraque prae foliorum
tubulos caulibus parallelis et radice surgunt gracillimi caules, quibus
summis coniscae capsulis, et in summo ceu crocatis impositae. Sicut
Joannes Bauhinus picum est Gramen nigro-luteum, caerulum Hist. II. 404,
in qua caruitur conus singularis prae cauliculus a radice enasci. Sed
cum caricis huius generis quae prae foliorum tubulos et caules praemeantes
cauliculus a radice efferunt, ut ostendimus, figuram istam ad alias
caricis pertinere opinamur.

Distinctio III.

Caricis quae praeter conos sterilis asciscitur, in qua coni seminales
prae superiores caulium partes digestifoliorum alis innascuntur, et
longis petiolis affixi deorsum nutant.

LXVI Carex palustris, vernens, conis seminalibus binis ternisve longis pedicellis insidentibus, et
nutantibus capsulis turbinatis, inflexis et nitidis atris.
Radix repens contortus, teres et reducibus tenaccans fuscis fibris firmiter huc illuc haerens.
Folia multa concurrunt inferiorem membranis et longis fuscis circumdata, praeterea
interiora in exteriores tubulos viridantes et fumigineos insertis, lata, lineaeque
et nervo, dura, carinata, serrata angulis, ultra caulis medietatem glaucescentia
cubitalia et longiora. Tisem, sed longioribus tubulis formantur caules, trianguli
usque ad primum conum non asperi duobus pedibus alti et altiores. Spatio quarterum
unciarum tria sterilis conus, abipsumque, cui laxius disjungantur coni, medio
primum folium semipedale exumpit, tubulo caulem constituens et de tubulo primi
coni petiolus uncia semipedem longior egressus conum duas tertias circiter sustinet
Conus secundus non ante dictum ac intervallo editus uncialem petiolum,
cui brevioribus foliis alam tenet, affixus. Si terminis producitur, et brevissimi folii

(LXII) Carex alpina, foliis angustis, caule longioribus, conis flavescentibus prope summitatem caulis.

In apricis alpium Boreis reperitur, et inter precoces Carices habenda. Fusca radice et repente nascitur. Folia semipedalia ac longiora, mollia, lineas lata, nuda in fasciculos congregantur fuscis ac ferrugineis vaginis circumpositis, ex quibus rubulos digitales interiora a radice sibicunt. Caulibus orientalibus frequentia circumstant. Hi triangulati, acuti, foliis spoliati, infra octavam uncialem seu paulo amplius uncias quadrantem alteri breui petiolo haerent. Petiolus foliis angustis, margine denticulatis, ac semuncia longi anulare sinu sustinent. Alteri ex instata bracteae proximus ovatus. In utroque summo gignuntur crocea. Maior ex sterilibus et subtilior semuncia longitudine assequitur, duas lineas in imo latus. Cognatus exiguus pone infra subit. Utrique inter bracteas flavescentes, neque acutas latiores apices comparit. Flavo secus colorati seminales, ovati bractearum dorsum in anista hastiformi gerunt. Capsulae rudinatae, subhirsutae, longa cervice bifidae, rufidae a semine ovato rubae efferunt.

LXIV Carex palustris, procera, foliis longissimis, mollibus, conis seminalibus plerumque ternis circa summum caulem, foliorum ala incidentibus, capsulis magis conicis, bifidis, flavescentibus. Cyperoides vesicarium, angustifolium, caule molli, exquisite triangulari, foliis virentes uncias circiter sex, spicis spicis crebris inter se distantibus, et erectis, seminalibus autem spicis ad flavum colorem redentibus, squamis brevibus, acutis, capsulis amplexicaulibus, viridis Mich. N. Pl. Gen. 57

Paracina palustres, et stagna infrequentes hanc nutriunt. Subest radix dura, longa, cui vestit, et fibrae nudae a cortice decidentes ruffa capillamenta attenuata. Folia longissima quae saepe quatuor et quinque pedes altitudine assequuntur, mollia autem, et pro longitudine angusta, aut nimium tres lineas, quatuorve lata sed canaliculata, extremitate per pedes aspera. Longis vaginis et rubulis pallide viridaceis se mutuo sequuntur. Caules quoque eodem modo amplectuntur, et stata terminant. Hi cum foliis collari paulo humiliores, procerrimum, triangulati, senibus angulis usque ad primum folium quod prope a seminibus conis distans excurrit, longo rubulo circa caule ducto, ad cubitum permittitur, in quo superiora tanquam in vagina condita ante explicationem latent, nullus enim conus hinc proficiscitur. Ab hoc folio magno spatio remotos seminales conos terna folia singulos praeveniunt, quorum primum adeo producitur, ut sterilis conus superet. Secundum quoque conorum cacumine longius, cum terminum eosdem inferiores attingat. Verumtamen folia ita se habent, cum primum folium pro vagina superiori insertum, procul aggreditur, hoc enim propius producto, conorum folia et inter conos spatia conservantur. Coni anciam unam et semis longi denas capsulas circum digerunt, spicamque ovoidem pulchrae rugi efformant. Pars suprema in his sterilis. Bracteae inter quas capsulae continentur, et spadicea helvedae in acutum fastigiantur. Capsulae conicae, acuminatae et plus lineas longae, flavescentes, nitidae, et bifidae. Semen triangulum, helvedum a quo tuba varausa foras emittitur, intus maculatum habet. In extremo caule expandunturque afferi coni forma terni, nonnunquam bini, aut quaterni, quorum superior duas uncias crescit, inferiores unam, vel unam et semis. Horum bracteae non acuminatae, colore et fuligine spadicea. In singulis terni apices turrei vocati. Inferior conus exit et magna bractea quae dorsum in folio prorumpit, alae proximus et qui sublimior, et arrectis bracteis fulciuntur.

Circa Hyemenses terminas et alibi inter paracina stagna aliam Carex alia perexilis, sed minor, et brevioribus conis angustioribusque foliis. Firmior tamen caula, qui pedalis vel cubitalis. Haec, aut sequentem videtur quod Morisonus Hist. Oxon. III 242 appellat Gramen Cyperoides medium angustifolium, spicis terna, erectis, flavescentibus, quasque exprimit Tab. 5 Sect. 12, tit. 6 Neque alia habenda Gramen Cyperus, aculeatum Tragi vel maius C. Bauh. Theatr. 110, quod circa Hyemias Aeronitanas Parisiis nasci affirmat.

(LXII) Carex alpina, foliis angustis, caule longioribus, conis flavescentibus corpore summi-
tatem caulis.
In apricis alpium Austriae reperimus, et inter precoces Carices habemus. Fusca radice et
repente nascitur. Folia semipredalia et longiora, mollia, lineas lata, nata
in fasciculos supernatant fuscis hinc ferruginis maginis circumpositis, et ulteriorem
rubellos digitales interiora a radice sebeunt. Caulibus triangularibus frequentia
quoque circumstant. Hi triangulari, anodes, foliis spoliati intra octavam uncialem
seu paveri, ac planiunt, seminales fere binos proidenque in fecundos. Et uninalibus
juniores uncia quadrantem alteri brevi peridio haerent. Peridius foliis angusti, nervi
marginis dentati, ac semunciae longi anularem sinu sustinemus. Alteri ex instara
bracteae proximus oritur. In utroque summo gignuntur crocea. Maior et sterilis
et subtilior semunciae longitudine assequitur, duas lineas in imo latus. Cogna-
tus angulus pone infra subit. Utrique inter bracteas flavescentes, neque
acutas luteas apices commonit. Haec secus colorem seminales, nam bracteae
dorsum in arista bifariam gerunt. Capsula rudinata, subhirsuta, longa conica
bifida a semine ovata rubet offerunt.

LXIV Carex palustris, procera, foliis longissimis mollibus conis seminalibus plerumque
ternis circa summum caulem foliorum alas incidentibus, capsulis magnis
conicis, bifidis, flavescentibus. Cyperoides vesicarium, angustifolia, caule
molli, exquisite triangulari, foliis triente uncia circiter latis, spicis
spicis, cernitur inter se distantibus, et erectis, seminalibus autem spicis
ad flavum colorem tendentibus, squamis brevibus, acutis, capsulis
amplectacis, bifidis Mich. N. Pl. Gen. 57

Paracina paludes et stagna inveguantur haec nascuntur. Subest radix
dura, longa, cui vestit, et fibrae nectae a capite decurrentes infra in
nifa capillamenta attenuatae. Folia longissima quae secus
quatuor et quinque pedes altitudine assequuntur, mollia autem,
et pro longitudine angusta, aut nimirum ortes lineas, quae acuere lata
sed canaliculata, extremitate prae pedes asperae. Longis maginis et tubulis
pallide cuilaceis se mutuo sequuntur. Caules quoque eodem modo angule-
centur, et stat eminent. Hi cum foliis collari paullo humiliores, procere
ramen, triangulari, sentibus angulis usque ad primum folium, quod pede
a summitatis conis distans excoritur, longo tubulo circa caulem intero, ad
cubitum premittitur, in quo superiora tanquam in magina condita ante
explicationem latent, nullas enim conus hinc proficiscitur. Ab hoc folio
magno spatio remotos seminales conos terna folia singulos praeeunt.
quorum primum adeo producitur, ut sterilis conos superet. Secundum
quoque conum cacumine longius, cum tertium eosdem inferiores attingat.
Verumtamen folia ita se habent, cum primum folium pro magina superioris
sus inserviens, procul egreditur, hoc enim propius producto, conum folia
et inter conos spatia concavantur. Coni anciam unam et semis longi den-
sas capsulas circum digerunt, spicamque Ordei polystachyi efformant.
Pars suprema in his sterilis. Bracteae inter quas capsulae continentur
et spadice helvedae in acutum fastigiantur. Capsulae conicae, acuminatae
et ubas lineas longae, flavescentes, mollae, et bifidae. Semen triangulum
helvedum a quo tuba varusa foras emittitur, intus marginatum
habet. In extremo caule expandunur offerti coni forme terni, nonnunquam
bini, aut quaterni, quorum superior duas uncias crescit, inferiores
unam, vel unam et semis. Horum bracteae non acuminatae colore et
fuligine spadicea. In singulis ternis apices lucei locati. Inferior conus
exit et magnae bracteae quae dorsum in foliolum prorumpit, alae: proximus
et qui sublimior, et aristatis bracteis fulciuntur.

Circa Hyrcanenses tenuimas et alibi prae Paracina stagna aliam Carex alia
proximilis, sed minor, et brevioribus conis angustioribusque foliis. Minor
ramen caule, qui pedalis vel cubitalis. Haec, aut sementem ciciderum
quae Nonisomas Hise. Orcon. III ita appellat Gramen Cyperoides
brevius angustifolium, spicis ternis, aureis, flavescentibus, quasi
exprimit Tab. in Cacc. et Bu. Quique a in habenda Gramen
Cialusque, aculeatum spadicum vel majus C. B. Theatr. 110, quod circa
tenuimas Hyrcanias Paraeni nasci affirmat.

arquea cumine mucronata. Non temere censentur Cyperoides caule exquisite
triangulari, aspero, foliis duas lineas latis, spicarum flavescentum squamis
obtuse mucronatis, spicarum autem seminalium squamis longis,
angustis, et novacutis, capsulis ~~[illegible]~~ rhomboideis, subriguis
Mich. N. Pl. Gen. 60

Per eadem loca quinque discrimen germinat, quod angusta folia, et binos
sterilis conos quorum summus duabus unciis longus) ac rubro spadiceos
producit. Coetem colore insignes seminales coni qua parte apices
complectuntur. Nat qua capsulas nervium, et uncia una aut una
et semis expandunur in altum, arcus bracteis nervoque medio
linea lucedis decliventur, insertis capsulis primum viridibus, deinde maturo
semine, lucedis. Harum forma ex rotundo compressa et brevisque nervum
Semen obliculatum ex viridi pallidum. Haec carices differentia videntur posse
ad Midhetium qui memorat apud Samnios vidisse Cyperoides angusti-
folium, caule exquisite triangulari, aspero, spicis erectis, squamis triqu-
cantibus, obtuse mucronatis, capsulis spadiceo-viridibus, lineam
longis, rhomboideis, subriguis N. Pl. Gen. 61

Verumtamen et aliam Caricem montana paludes alunt, in qua capsu-
la lineares ac rotundo compressae et turbotae, obliculandae pallidae
semen maturantes arcus bracteis inter se separantur. Neque conum
seminalium longitudo disparat, sed sterilis; quippe summus vix
uncialis aliquando, plerumque brevior; volitant aurae duo (nutrit
proceriana) oriqui.

Carex montana palustris, foliis angustissimis, acuta, conis brevibus, capsulis
inter arcus bracteas aureolis. Gramen Cyperoides, spica spadicea-
viridi, minus C. B. Theatr. 464.

Haec mihi arrisit quae proximae, cuisa quae ad Casp. Bauhinum referam.
Repetis et capillaris radicibus ecorta ad pedes et sesquipedem effertur
caulibus gracilibus, nudis, triangularibus, summitate asperis, quos
folia tubulis et maginis prae duos trescua digitos cingunt. Circa caulis
fastigium intra uncia, aut uncia una et semis producuntur coni. Hui
capsulas fenum, summitatem infoecundi speciantur, vesicaque uncialis, et semunci
quamvis infimus nonnunquam longior. Horum pendili foliorum maginis
fastigentes, ac peculiari introrsum utrique tubulo cuilaris extra foliorum alas
brevi spatio eminent. Folia quae eodem sustentant, ita excrescuntur
ut infimo cono uncias duabus longum subiciatur, reliquis semunciale.
Summitatem praeter conus sterilis cuius longitudo inter uncia et
semunciam media. Saepe alteri minor propio generantur. Horum
bracteae alte spadiceae, nam per medium lucedis interveniendibus
fuscis apices his continentur. In seminalibus capsulae parvae, tubula-
ab intima parte depressae, aureolae, cum cornice brevissima, atque
bifidae. Inter bracteas leniter acuminatas, arcus, linea media lucedis
collocantur. Semen obliculatum ex lucedo pallidum in cano custoditur.
Sequis de foliis requirit, is sciat esse tenuissima, triangularia, et semine
dalia.

cuid. (LV) Huic alia affinis in montibus udis crescit in horto Politiani, foliis et
caulibus simillima, quae in summo caule gemmas et uncias cacumine
strigosos seminales conos edit, qui uncialis et longiores, inter obtusas
bracteas, arcuaticolaceas, nervisque medis lucedis capsulas exiguas
ac minores, quam in proxima, et minus conferta gignunt. Ita album
fulcit concavae ab altera plana et cuius lucedae semen obliquum ante
pallidum continent. Per Graecos brevius et Gallicum, quae et bracteae
acide et angustiora, alis coni oriuntur. Subtimiores sunt sterilis,
modo singuli, modo bini, et gilvo spadicei, quorum excelsior maior
unciali.

Eiusdem nimirum discrimen
Carex aerma, a radice conifero cauliculo
radice rotunda, foliis canophyllacis, conis erectis, et summa caule circa
et foliorum sinibus prodeuntibus, arcuaticolaceis, capsulis subinanis
Eadem foliis longioribus, habitioribus conis, capsulis et spadice rubris, interque

sinu semuncialis eiusq; pedicellus pendet. Coni infimi nos, bini aut terni.
Summus uncia longior, et aliis duabus aequalis inferiores, breviores.
Bracteis fine latis, fuscis et nigris, erinacei longe diffantur, bracteas
dum stamina fulcrant apices apices curvis ferunt, diluunt, aequae et pandunt.
Non minor apicibus quos inter summas bracteas pluves edunt, in honori
inferiores coni. In his capsulae infra apices ma musa nitent praeter sine cortice
rubinata fenestrae oblongae inflexae, et pluro area. Semen oriqueae, nigricans
acuminatum, in fulvum colore tanaceens abortum capsulis. Bracteae quae inferi
concentum aequae ac capsula longae, concolores, medium nanum in brevissimo
tangunt austram, inferunt. Quoniam in hac caulice coni pendeli strecmans
si pro certo affirmarem esse Gramen Cyperoides spicis pendula
brevioribus C.B. Pinax. 16, ut auctores nonnulli alias ac dissimiles
stirpes hoc titulo designant, cum certis signis innitimur non possimus,
morbo aliquo laborarem. Fortasse cognatione quadam attingit Cype-
roides caule acquisite triangulari, aspero, foliis tres lineas latis
spicis longis pedicellis longioribus insidentibus, squamis in aristam longius
productis, capsulis rhomboideis, sub triquetris Mich. N.P. Gen. 60.
Ipsi bracteae paulo aristatae, et pedicelli graminum (infimo excepto)
quod coni longiores inventantur.

In montanis adis sylvis aliam caricem ad lossad horrus nutrit quae praeter
similitudine enim separanda videbatur, et inter carices quae coni
mutant, collocanda. Sed coni angustiores gignuntur, et minus colorati
qui capsulas alunta inter seminales infimus qui longior, et longiori pedicello
longitudine, ut plurimum apicibus privantur, ne fructus summitate infecun-
dos, coni apices, edentes modo bini, modo terni, praeterea est caulis
tenuis, aut gerat. Capsulae minores sunt, nitidae; bracteae longius aristatae,
rubis albidis nitidis et non crines. Folia glauca carinata, duas lineas lata, et latiora
cubitalia quadrant. Caules triquetri altius se attollunt. Vagina quibus
et folia et caules conniungunturque inter, modo ferruginea, modo nitido
colore spectantur. Radix fusca adeo repentando se diffundit, ut,
nisi cultoris diligentia cohibeamus, magnas areas occuparet.
Haec haereditas, minimacime fallimur, Cyperoides palustre, spicis
pseudo-sphaericis, tenuibus pedicellis insidentibus Schoeuchz. Stirp. 467.
Utraque etiam comprehendi, Gramen Cyperoides, foliis carnosis hyalleis
spicis oblongis, et pedicellis longioribus pendulis Rai. Syn. III. 418.

LXVII Carex sylvatica, montana, caule et angulari compresso, inque eo summo
coni brevibus paucis binis, et foliorum alis excedentibus, capsulis nitidis
nitentibus aureo-rubris, hirsutis.

Multa in hac gignuntur, quibus ab iis quae similes existimantur, seiungitur. Oni-
nam in siccis arenosis. Sylvas incolit quae etiam arenis arboribus solet
admittunt, ac saepius agrorum maceries frequentissima. Fuscas radices
ac venenosas late expandit, longisque vaginis ex ferrugine nitidis
aut spadiceis, ac nitidis foliis in unum colligit, atque intro adnumu-
lis caules firmatos erigit. Folia firma, carinata, extremis aspera,
pedalia, et cubitalia ad latitudinem unam et semis, atque ad duas distantes
ruy. Caules inter folia eminent duobus pedibus altiores, sed et cubi-
tales gignuntur. Caules tres teretes et angulare compressi asperi ad
conos, ubi et triquetri. Binis extremi caulis unciis foetura
circumscribitur. Etiamsi primum folium duabus aut tribus unciis prolisceat;
ideoque modo excellit inter conos steriles, modo infra cessat. Tre-
ui annulo caulem cingit, et primi coni communicat. Lat praeterea
sustentat. Alter conus propius sterilem explicatur, sederque inter
folii semuncialis alam, hac brevioribus pedibus affigitur. Utrique apices
offert, et utrique prae uncia capsulae non adeo densae determinat.
Et terminus est fructus, coni minores inventur. Capsularum bracteae dorso
mucronatae ex spadice nitido, dein rufae aut aureae. Capsulae breves
subrotundae, hirsutae ex aureo nitidae, quarum semina triangula
melliei coloris. Coni apicibus fertiles duo, quorum unus suo hinnitu, atque
uncia longior, infra viam brevior. Bracteae inter apices fulcos
angustae, non acutae, ferrugineae spadiceae. Hi coni semper
obtecti, seminalibus deorsum nutantibus. Vere floret: aestate
semen maturat.

Hiscvimen in

Carex quae pluves conos steriles excellit, et caius seminales,
pedicellis inhaerentes deorsum nutant, subeunte inter caules et folium
rebulos conifer caulicum.

LXVIII. Carex montana, sylvatica, angustifolia, conis seminalibus longis, pendentibus,
ex nitido fuscolis, capsulis hilliniadis, hirsutisque

Frigidiore aere haec gaudet, udaque atque opaca sede. Radice ut praeque
congenera, vestitur. Pedalia folia effert, quae duabus lineis lata in sulcum non
deprimuntur, margine de more asperia. Caulis nudus, supra infraque semi-
tales conos triangulus, et serratus reliqua parte teres, cubiti altitudine,
atque adeo excellit pilis asperis, ut nata oculorum non caimanum, nisi
ultimi perfecte elaborati ore oculorum acies intromittunt. Per semipedem
a coni summi cacumine remotum primum folium eadem mensura decumit,
brevique annulo eam caulem quae teretis initium amplectitur. Pedunculus
gracilis prae duas et tres uncias attenditur, comusque inhaerens, neque
duabus unciis unqua brevior deorsum tendit. Nutat et alter paullo brevior

brevioris folii sinu suscepti, et brevioribus parvulo innatus. Deus.
Utrique fastigio gracilis, sed nonnunquam infimus, parvo brevior.
Binique utrique prodeunt, aliquando singuli. Peculiare et mirum
in his capitibus est, cum ex infima parte breves coni inflorescendi aut bini
aut singuli producantur. Quanta itaque ex admirabili natura
ad cano vegetandi materia hirsutis nostris paratur,
cum parva exercent copia circumstet; quippe et superiores coni
bini, terni, et etiam aliquotiens apices ministrant, et seminalibus
gravis magna opificibus affluunt. Caretur inter bracteas et rubro suteolas
bracteas ex spadice nitida deorsum sine nervo media suteola in acumen
exeant. Tubinata corpuscula, villis densissimis hispida brevioribus
eminentes exhibent rubra ab interno triangulari semine enascentem
ambiunt. Effoeati, semen et suteola eradicet inter quos subtilior, et major
ad duas uncias longitur. Praeter hae attendendi subtilissimi caules
qui predates inter maiores caules et folium rubulos se inserunt a radice
nati, et usque ad folia quibus fulciuntur, inclinantur coni uncia longiores
pondere gravati.

Discrimen V

Carex quae plures coni inflorescendos producit, cuius seminum pedunculi aut rubuli
longiores inter caulis erigentur, et foliorum cinibus surgentes
LXIX Carex glaucescens, coni seminalibus binis, utrique binis, et magnitudine pisi
capsulis denso contextis, parque caulem ex magno intervallo di-
gestis. Cyperoides vesicarium, glaucum, spica pendula longiori. Jacquin
Hist. p. Pav. 263. Syn. 530. Cyperoides vesicarium, spicis subsessilibus
aut fusciis Scheuchz. Agrost. 470.
Coni in summo scaposo indecori, et a seminalibus magno spatio
remoti, erectique atque alterni surgentes, ut plurimum, terni,
aliquando bini, aut quaterni, et spadice patuli inter quos qui
excelsior, duas uncias longus, ut liquis brevioribus, ut nullus
uncia minor, nisi cum quartus producitur. Semisiales, et longi
folii alis egredientur, brevissimique parvulo habent, qui in infimo
si crescit, conus ob capsularum gravitatem deorsum ruit. Plerumque
inter alas sedent, magnoque spatio inter se separantur.
Hi coni fastigio steriles prorsus ab uncia mensura discriti, saepius
longiores. Palea colorem induunt. Bracteae capsula brevioribus, ac
mucronata ~~mucronata~~. Capsula autem conica cervice angusta, acuminata et
bifida, vesica nervo rupicola; ideo in magno cano planum semen
triangulum, nitidum, fulcum maturant.
LXX Carex palustris, coni longis magnis, gilvis in caulem separatis, et
inter periodos foliorum ortis insidentibus, capsulis numerosis, rotundis in
cervicem longam, angustam, ac bifidam convolutis. Cyperoides polystha-
chyon spicis pendulis, erectis. H. Prest. 529. Cyperoides spicis longio-
ribus, bracteescentibus Hist. 530.
Coni semine fere terni, duabus uncias longiores, inter periodos longi
folii similibus innascuntur, et semper nutant. Florum cacumen eriguntur
apices condit, deinde inter bracteas rufas aut gilvas semine que assurgentes
crebre capsulae collocata, nervo rumicis convolutae, cervice longa et
valde angusta, bifidaque ex gilvo rufa, quarum semina triangularia et
fulva et bifidae reliquae decorantur. Quae per aperta capsularum conicem
foras prorumpunt. A seminalibus, ut ita superiori proxima, recedunt
coni qui apicibus sedis, luteisque ornantur, spadiceique cernuntur,
et deinde reflexuli. Bini, sae renumero terni, haud raro quaterni
numerantur. Inter quos summus semper longior. Pro solitaria
modo hae commutantur, modo deducitur, et amplificatur.
LXXI Carex palustris sanguinea, coni seminalibus binis ternisve magno intervallo
per caulis in foliorum ascentibus, capsulis turbinatis, rumicis interna
facie concavis, brevique cervice bifidis, bracteis longius aristatis. Cyperoides
polystachyon, sanguineum J. B. 529. Gramen spicatum, foliis et spicis
hirsutis, mollibus C. B. Theatr. 4[illegible].
Hae hactenus discriminia nominis; quod alia conos steriles binos ternosve par-
vos fert (ut longior summitatis spatio definiatur) ac rarioribus; alia summos
uncialos, semunciales ferme reliquos, et omnes colorantur. In utroque
seminales coni similes, aut unciales, aut paullo breviores gilvi,
hirsuti, quorum capsulae inter villosas et aristatas bracteas rumicis,
binata, sed interna facie qua convertuntur, concava, in brevem cervicem
profunde bilaterali designantes, villis densissime, ac gilvae. Singula semen
triangulum, nitida ruba insigne, ac mellei colores in sinu interno participant.
Hi coni per periodos insident, et infimus, semuncialis et longior sustentatur,
cuius folium longo rebulo (quod in aliis superioribus caveibus non habetur)
caulem ambit. Praeterea infimi caulis genicula adprocumbunt, foliaque
adeo varia natura [illegible] humana regula posse definiri.
LXXII Carex caule teres et angulatis longiore, seminalibus parvis (quorum infimus magno
spatio a superioribus vacat) capsulis numerosis, turbinatis rufis, non dense
nascentibus. Cyperoides foliis caryophyllaeis, spicis [illegible], et radicibus longis
e nervosis et rumicis vesicis compositis J. B. 530. Gramen cyperoides
foliis caryophyllaeis, spicis e nervosis et rumicis gravis compositis
Rai. Syn. III. 416.
Non certis signis, sed coniectura quadam ducimur ad Raii accedere hanc veteri, neque

sinu semuncialis eius petiolus pendet. Coni infructuosi bini aut terni. Summus uncia longior, et aliis duobus aequalis inferiores breviores. Bracteis sine latis, spadiceis et rubro, acuminatis [illegible] donantur, bracteas sed stamina lutea ~~apices~~ apices sursum ferunt, diducunt, atque expandunt. Non tamen apicibus quos inter summas bracteas plures continet, in honori inferiores coni. In his capsulae infra apices ~~ma~~ nutantur pariter sine cervice turbinatae pariter ex minoribus inflexa, ex viridi atra. Semen triquetrum, triquetrum acuminatum, in luteum colore sanescens additur capsulis. Bractea quae interponuntur atque ac capsula longae, concolores, medium ~~[illegible]~~ nervum in brevissimam tanquam aristam proferunt. Quoniam in hac Carice coni penduli spectantur, si pro certo affirmarem esse Gramen Cyperoides spica pendula breviore C. B. Pinax 66, ut auctores nonnulli alias ac dissimiles stirpes hoc titulo designant, cum certis signis inniti non possimus, dubio animo laborarem. Forsasse cognatione quadam attingit Cyperoides caule acquisite triangulari, aspero, foliis tres lineas latis spicis longis pediculis longioribus insidentibus, squamis in aristam longius productis, capsulis rhomboidibus, subtriquetris Mich. N. Pl. Gen. 60. Nisi bractea pariter aristata, et pediculi summo (infimo excepto) quo coni longiores inveniantur.

In montanis aliis sylvis aliam caricem effossam hortus nutrit quae pariter similitudine cum separanda ceteris, et inter Carices quarum coni nutant, collocanda. Sed coni angustiores gignuntur, et minus colorati ~~fa~~ qui capsulas alunt. Inter seminales infimus qui longior, et longiori pendulo stringitur, ut plurimum, apicibus privantur, vel solis summitate infrecundis. Coni antecedentes modo bini, modo terni, protrusus est caulis qui unum gerat. Capsulae minores sunt, rubrae; bracteae longius aristatae, sed non omnes. Folia glauca carinata, duas lineas lata, et longiora cubitalia quaedam. Caules triquetri altius se attollunt. Vaginae quibus et folia et caules conjunguntur inter, modo ferruginea, modo rubro colore spurguntur. Radix fusca adeo reptando se diffundit, ut, nisi cultorum diligentia cohiberetur, magnas areas occuparet.

(potius enim rubri quam atro-rubri)

(et hos atque singulis bracteis ornatis, luteosque)

(rubris albidis viridique ornata)

Haec habenda, ni maxime fallimur, Cyperoides palustre, spicis nigro-spadiceis, tenuibus pediculis insidentibus Scheuchz. Agr. 467. Utraque etiam comprehendi Gramen Cyperoides, foliis caryophylleis spicis oblongis, e pediculis longioribus pendulis Rai. Syn. III. 418.

LXVII. Carex sylvatica, montana, caule et angulari compresso, inque eo summo conis brevibus ferme binis, ex foliorum alis exorientibus, capsulis turbinatis atro-rubris, hispidis.

Multa in hac gignuntur, quibus ab iis quae similes existimantur, sejungitur. Oritur in siccis arenosis. Sylvas incolit quae rariis arboribus solem admittunt, ac secus agrorum macerias laetissima. Fuscas radices ac repentes late expandit, longisque vaginis ex ferrugine rubris aut spadiceis, ac rubris folia in unum colligit, atque iisdem adminiculis caules firmatos erigit. Folia firma, carinata, extremis aspera, pedalia, et cubitalia ad lineam unam et semis, atque ad duas dilatantur. Caules inter folia eminent duobus pedibus altiores, sed et cubitales gignuntur. ~~Caulis~~ hi teretes et angulato compressi asperi ad conos, ubi et triquetri. Duabus extremi caulis unciis fectura circumscribitur. Ortum primum folium duabus aut tribus unciis prolixum; ideoque modo excellit inter conos steriles, modo infra cessat. Brevi annulo caulem cingit, et primi coni semunciali petiolum sustentat. Alter conus propius steriles exigitur, sedemque inter folii semuncialis alam, ac breviori petiolo affigitur. Uterque apices offert, et uterque per unciam capsulas non adeo densas determinat. Si ternus est tertius, coni minores gignuntur. Capsularum bracteae dorso mucronatae ex spadice rubro, desinente aut arte. Capsula breves subrotundae, hispidula ex atro rubro, quarum semina triangula melleo coloris. Coni ~~[illegible]~~ apicibus fertiles duo, quorum summus superior, atque uncia longior, inferior vario brevior. Bractea inter apices luteos angusta, non acuta, ferrugineae spadiceaeque. Hi coni semper erecti, seminalibus deorsum nutantibus. Vere florere aestate semen maturat.

(quin etiam si soli felicitas indulget, longiora)

Discrimen in

Carex quae plures conos steriles attollit, et cujus seminales petiolis inhaerentes deorsum nutant, subeunte inter caules et foliorum tubulos conifero cauliculo.

LXVIII. Carex montana, sylvatica, angustifolia, conis seminalibus longis, pendentibus, ex rubro luteolis, capsulis turbinatis, hirsutisque.

Frigidiore aere haec gaudet, udaque atque opaca sede. Radice, ut pleraeque congeneres, repitat. Pedalia folia effert, quae duabus lineis lata sunt, sulco non destituuntur, margine de more aspera. Caulis nudus, supra infraque seminales conos triangulus, et serratus reliqua parte teres, sulcatus, cubiti altitudine, atque adeo exilibus pilis asperatus, ut ~~nulla~~ oculorum non cernantur, nisi visui perfecte elaborati acie oculorum acies intendatur. Per semipedem a coni summi cacumine remotum primum folium eadem mensura decumit, breviique annulo suum caulem quem petioli initium amplectitur. Pallidus gracilis per duas et tres uncias attenditur, conusque inhaerens, neque e duabus unciis unquam brevior deorsum pendet. Nutat et alter paullo brevior

D (VI) Gramen Arundinaceum Americanum, radice contorta, ramosum, paniculâ longâ, interrupta, angustâ, nymphaeis violaceis, acutis.
A Belgis semen accepimus Titulo Graminis Avenacei Americani. Ex iis quae de
Gramine paniculato, Virginiano locustis minimis Hist. Oxon. III. 202 refert Morisonus,
nostrum concinnive existimatum. Verum, si idem, haud scita picturâ Tab. 6 fig.
33 repraesentatum.
Radix fibrata, albida, demissis a cortice in propagines longis oculis cinctae conicis bulbis.
qui Bonariensis radices referunt.) Caules multi ab eadem radice, pedales et sesquipedales, angusti, firmi, cavi, in V, VI, et VII
internodia divisi, asperi. Ex nodis folia sinean cana, et duas fere a longa acerva uncias
latas et tres, a ligulando breviora egrediuntur. Ex iisdem inter foliorum vaginas varie
nascuntur paniculas efferentes. Panicula III, IV et V uncias longa, interrupta, sed angusta
et tanquam in spicam demutata. Non avena multa ab eodem radio ad axim evecta prodi-
eunt, quarum longiores unius et semis uncias mensuram tenent. Omnes denticulis asperissimae.
Gratia ab excoctae confecta nymphaea, sed separata adhaerent. Et quoniam avenae ut ma-
gnis spatiis existunt, axis nudo apparet, et paniculae interruptiores. Binis, turnis, colore
albido
inaequalibus, sinuosibusque, et nudo acutis, colore autem, violaceis fere calyce. Binis a latis inter-
asperis quibusdam modo univatis) ibidem ad basim villosis, quarum major duobus nervis, et dorso eminentibus expiata in brevem
cuspidem violaceo effertur, apices violacei et semen cui gemina, varia, ac hirsuta nuda affixa.
glumis facile excluditur, longum, conicum, fulvum, nitidum. Aestivis mensibus flores exspirat
et transeunte ad Libram sole, semina perficit.
Gramen Arundinaceum — (aide Gramen Alpinum, pratense, paniculatum
h VII Gramen Arundinaceum, panicula densa, cuspidi argentea, splendente, arista Sinecuhz.
h. VIII Gramen Arundinaceum, paniculatum, montanum, locustis bovici stellae nitidis, cum aristis Comp. Tab. B. 53
Agrost. 146. Gramen paniculatum, montanum, locustis bovici stellae nitidis, cum aristis
In horto Radix repens instar Graminis canini, subrubris gemmis quibus se propagat, refeta
Caules laevi, firmi, potissimum fulti, ad inferiora subrubri, nodis V vel VI divisi, a siccitate
decori et prae pedum. Folia angusta, pedalia quae in junctu se dum exsiccantur, con-
torquent. Panicula longa, pede brevior, saepe pedem superans, pari ornatus, interr.
rupta. Non avena multa, sowata, inaequales, satis satis inter se distantes a nodis
exoriuntur, quae, dum stamina flores edit, ad axi vertuntur, deinde versus axin diguntur
In avenis solitaria nymphaea calycem ex binis glumis acuminatis, inaequalibus, ex dimi-
albidis, nitidisque exhibitant. Suprema gluma bina alia, quarum una magna ad imbricem et
canata pura, villisque canalis ac longis tota vestita in aristam, nymphaea longiorem
ac flavescentem excurrit. In hac conduntur tres apices lutei, longi geminati, et
semen longum luteolum, tuba gemina, varia, atque alba recondunt. His adnata gluma
mollis, minor, et glabra apponitur, qua sinus claudatur. Noctibus Aprilis ad
mensis, mirandis pratis latatur.
Gramen montanum, Arundinaceum, radice lignea repente, caule fausto, ~~[illegible]~~ nymphaea
aureolis, nitidis, aristatis. Gramen XIII locustis aureis Comp. Tab Bot. 53.
Ipsa huius discrimina animadvertimus prior montanas regiones iter facientes
Primum ad ac lignea radicem sata per solum excendit et deducit. Ex radice
multae et breves propagines crescunt, ~~[illegible]~~ tenuibus longis gemmis quae in futurum angus-
gemina parientes. Propagines vel in foliorum longos fasces, vel in caules semipedales
trientales, et pedales qui in paniculam inaequaque producuntur, vel in caules
in baccas adolescunt. Foliorum fasces pervenerunt imaginis glabris, et subrubris inter se
imbricatis foliorum initiis texuntur, foliis angustissimis rigidisque ad semipedem et pe-
dem omnibus. Similibus foliis longisque vaginis vestiti spectantur caules non
in panicula sed in folia fastigiata. At caules subtales, et pedales, duri, toti fauti
inferiori parte uberes, et bracteis nivis ac foliorum vaginis stipati in V et VI interno-
dia secantur, ex quibus folia longa nata pulchris vaginis circa caules se impli-
cant. Panicula IV et V uncias longa, unciam lata. Avena plures ab eodem radio
serrata, inaequales, quarum longiores uncia prodeunt, ex magnis intervallis prodeunt. His
haerent nymphaea tres lineas longa. Calyx habet duas glumas, aureas, nitidas, acumi-
nata, laevesque quarum una major. Duae aliae glumae interiora tenent, calyce bre-
viores, atque inter se dissimiles: major imbricata pura, candidis villis vestitur,
et in arista flavescentem, ac VI lineas et VI inflexa se attollentem desinit: minor
glabra, angusta, pallida, mollior. His primum apices tenui lutei, in singulis staminibus
geminati tegunturque, et inter apices semen floretum, longum, teres, nitidum, fulvum,
cui gemina et villosa aeque alba tuba.
Alterum discrimen haud aliter ex simili radice germinat propagines que
fundit. Caules aeque crescunt fausti, et rigidi, nodis, aeque interrum-
dis violacei, qui tamen nodis pluribus donantur, quippe non nisi in singuli
VII, VIII, X, sed et XII et XIV cernuntur. Neque minor foliorum numerus
in iis caulibus qui in folia sola explicantur, praecoquitur. Panicula brevior
Nymphaea breviorem arista edunt, semenque conicum cum levi sulco, flavumque
nutriunt, quod nude seminatur.
Gramen arundinaceum, montanum, panicula angusta, rubescente
h. (V) Radice longa lignosa, repens, fibris pallidis stipata. Hinc gemma multa, longa, implicant
fausti germinis principia: hinc et foliorum fasciculi tres et quatuor uncias producti foliis
pedalibus et longioribus, duasque lineas latis: hinc confusi caules, quinque bipedales et
trispedales cum ramis aut quatuor geniculis spadiceis, longis pedalibus foliorum vaginis
circumductis. Panicula angusta semipedalis et longitudinis majoris. Avena multa
inaequalesque de radiis, sed per magna intervalla digesta, ad axim evecta. Nymphaea
ex valvo spadicea, glabra, matura palea coloris. Bina gluma acuminata fermé
aequales calycem efformant. Verum interna cultu dissimiles: major quae gignitur,
macronata, linea a basi venosa aristam et flavescentem (quae ad gluma summitatem

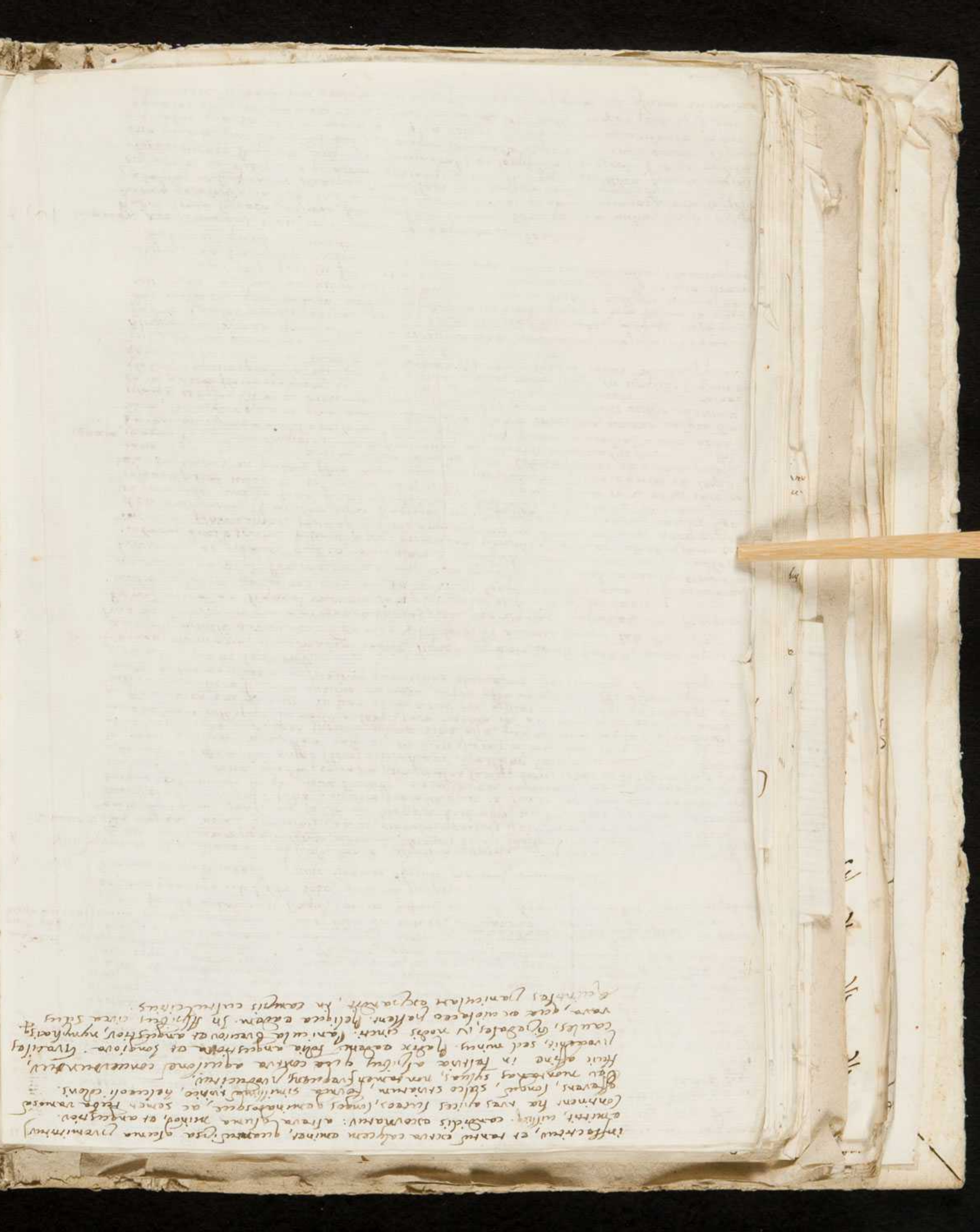

brevioris folii sinu sustentatus, et brevioribus paniculis innatus, Utrique fastigio gracilis, sed nonnunquam infimus ramus bracteas duas. Bini quoque prodeunt, aliquando singuli. Peculiare et mirum in his capitibus est, id ac infima parte breves coni inflorescendi aut bini aut singuli producantur. Quanta itaque ex mutabili natura aveano vegetandi materia hermaphroditis nostris paratur. Id patra crescunt copia circumstet; quippe et superiores coni bini, terni, et etiam aliquotini apices ministrant, et seminalium gravis magna officiis affluunt. Caudex intus bracteas et nudus surculosus, bracteis et spadice nudis donatus sine nodis medias surculosus, in acumen exeant. Subinde cornuantur, ~~[illegible]~~ aliis oblissimis hispidis brevioribusque eminentes exhibet bracteas ab summo triangulari semine enascentem ambiunt. Efficiunt sequentes surculo spadices inter suos subtiliores, et maiores ac duas uncias longitudinis. Praeter hae attendendi subtilissimi caules qui prodeunt inter maiores caules et folium rubulos se inserunt a radice natis, et usque ad folia quibus fulciuntur, inclinantur coni uncia longioris pondere gravati.

Discrimen V

Cavex quae flaves coni infecundos producit, cuius seminales coni longiores inter caulos rigorentur, et folionum cinibus sustentantur aut rubulis, et solitarii, coni seminalibus singulis, aliquando binis, ex magnis ac primidis capsulis densa contexti, pergit caulem ex magno intervallo distantes. Cyperoides vesicarum, glaucum spica pendula longior. Scopoli Fl. Pav. 262. Gnaf. 530. Cyperoides vesicarum, spicis subtilioribus vel fuscis Schreber. Agrost. 970.

LXIX Cavex coni in summo ~~[illegible]~~ secundare indecori, et a seminalibus magno spatio remoti, erectique atque alterni surgentes, ut plurimum, terni, aliquando bini, aut quaterni, et spadice patuli inter quos quae excelsior, duas uncias longus, reliquis brevioribus, ut nullus uncia minor, nisi ad quartus producitur. Semiviales ex longi folii alis egrediuntur, bracteisque periodo habent, qui in infimo si crescit, conus ob capsularum gravitatem deorsum nutat. Plerumque inter alos sedent, magnoque spatio inter se separantur. Ipsi coni fastigio stantes pro varo ab uncia mensura dissiti, saepius longiores. Palea colorem induunt. Bracteae capsula brevioribus, ac ~~[illegible]~~ mucronata. Capsula aut conica cervice angusta, acuminata et bifida, vesica modo rumicula; ideo in magno cono planum semen triangulum, nitidum, fulvum manutenent.

LXX Cavex palustris, coni longis magnis, gilvis in caulem separatis, et inter periodos foliorum satis insidentibus, capsulis rumicis, rotundis in cervicem longa, angustam, ac bifidam contractis. Cyperoides polystachyon spicis revolutis, erectis. Scopoli Fl. Carn. 529. Cyperoides spicis longioribus, bracteis carentibus Linn. 530.

coni magno interstitio ordinati

Coni semine fere terni, quibus uncias longiores, inter periodos longi folii similibus innascuntur, et seminem nutant. Florum cacumen eriguntur apices condit. Deinde inter bracteas vasis aut gilvis seminisque assurgentes crebre capsulae collocata, cervice rumicula et rotunda, cervice longa et valde angusta, bifidaque ac gilvo vasis, quam semina triangularia et fulva et bifidata reliquamque. Quae prae aperta capsularum conicem forma proximis. A seminalibus, ut ita superiori proxima, recedunt coni qui apicibus sedis, surgis. omnantur, spadicesque cernuntur, et deinde deluculi. Bini, sed numero terni, haud vero quaterni numerantur. Inter quos summus, semper longior. Pro sedi natura modo haec conservantur, modo deducuntur, et amplificantur.

LXXI Cavex palustris sanguinea, coni seminalibus binis ternisve magno intervallo ~~[illegible]~~ caulis ~~[illegible]~~ foliis oriscentibus, capsulis rubinatis, rumicis interna facie concavis, brevique conica bifidis, bracteis longis aristatis. Cyperoides polystachyon, sanguineus J. B. 529. Gramen spicatum, foliis et spicis hirsutis, mollibus C. B. Theatr. 4[illegible].

Hucusque hactenus discrimina novimus; quod alia conos graciles binos ternosve parvos fere (cum longior sonuncia spatio definiatur) ac rotundos, alia summos uncialos, sonunciales ferme reliquos, et omnes colore ~~[illegible]~~ In utroque seminales coni similes, aut unciales, aut paullo breviores gilvi, hirsuti, quorum capsulae inter villosas et aristatas bracteas rumicula, ~~[illegible]~~ binata, sed interna facie qua convertantur, concava, in brevem conicem profunde bilaterata desinentes, villis mastix, ac gilva. Singula semen triangulum, nitida rufa insigne, ac mellei coloris in sinu interno participant. Hi coni per periodos insident, et infimus, sonuncialis et longior sustentatur, cuius folium longo rubulo (quod in aliis superioribus caudicibus non haberi) caulem ambit. Praterea infimi caules genicula ad procumbunt, foliaque. Ideo vero natura ~~[illegible]~~ humana regula posse definiri.

LXXII Cavex caule lenis et angulatis longissimis, ~~[illegible]~~ seminalibus parvis (quorum internus magno spatio a superioribus vacat) capsulis rumicis, rubinatis rufis, non densis nascentibus. Cyperoides foliis caryophyllais, spicis ~~[illegible]~~, et ~~[illegible]~~ longis a vaginibus et rumicis vesicis compositis J. B. 530. Gramen cyperoides foliis caryophyllais, spicis a vaginibus et rumicibus gravis compositis Rai. Syn. III. 416.

Non certis signis, sed coniectura quadam ducimur ad Raii auctoris hanc referro, neque

id ut novum publicavi. Michaelis Tabula 32 Fig. 11 stirpem non valde discrepantem ostendit, cui Plukenetii tabula XCI Fig. 4 aliud assimilat nisi forsitan inventus caulis unicus conus seminalis favens exhibeatur. Quoniam itaque nos in ancipiti versamur, ne forsan stirpium cultores hac atque illac dubii pradunt, nostra formam diligentius persequemur.

Nemora et dumeta montana inhabitat, neque vara in campis maritima aura pertitari. Radice firmatur repente, fibrisque multis nitit. Cubitalis surgit, et ad duos etiam pedes elevatur. Folia circa mare dura, fatiscentia ac rugosa, sata carinata, et semipedalis, alibi angustiora, mollia, et longiora. Membranaceis vaginis ferruginis, aut ex albido spadiceis cinguntur folia per duos digitos, et in mutuos tubulos se inserunt. Caulis iisdem inbestitus striatus nodos emittit, et de nodo folium duas vel tres uncias longum, longeque tubulo caulis circumducunt. Sape hoc idem folium ceteris inferioribus producitur. Deinde caules anodes, et triangulo compressi glabri et teres. Per semipedem ferme primus conus a summo stirpis distat, et, si caulis valde longus, eodem spatio a secundo seminali discriminatur. Verumtamen in quocunque caulis modo magna inter primum et secundum conum interest interpedo. Conus itaque primus idemque infimus inter unciam et semunciam longitudine medius pericolo adhaeret, eoque a folii tubulo qui uncia longior, externus et nutat sape. Stirpis folium vel duarum vel trium unciarum longitudine obtinet. Secundus conus semuncialis brevior et angustior folii tubulo semunciali innititur. Tertius proprius sterilis quam seminales secundum ad brevissimum foliolum caulis affigitur. Isque minimus existit. Haec tamen dissimilitudine variant; nam duos solos foecundos conos etiam gigni sape animadverti. Neque praeterea sega seminalium arrubura crocea, quando capsulis tantum foecundis vestitantur. At capsulae conferviores in superioribus, quam in inferioribus, quas ex intervallo varias praeferunt. Ita breves rubidae, inaequaliter rubinatae, ac gilvo ferruginea, cervice brevi, et inflexa, semine triangulo, fulvoque fertiles, quam bracteae breves et helveolae. Coni sublimes ac bracteis helveolis vel spadiceis, brevioribus dentatis, uncia longitudinis, qui plerumque singulares, quibus non varius alter minor subtus collocatur.

Caver quae plures sterilis conos profert, conos autem seminales vero foecundos
discrimen I.

Caver cuius coni seminales circa caulis summitates nascuntur foliorum alis per petiolos insidentes ac pendeli.

LXXIII Caver sylvatica, montana, conis seminalibus binis ternisve brevibus, longipediculis affixis pendulis, capsulis brevibus rubinatis, fuscisque

Per humiliores montes in sepibus et dumetis quae celeberrima a cacumine plurima sapiunt imprimis, gignitur. Radix vasa reptat. Folia pedalia et cubitalia, plura vaginis ferruginis striata, atque in mutuos tubulos duabus unciis longos insertas lineas una, et duas lata, plana neque carinata. Caules foliis longiores triangeli, asperi, spatio longo a radice foliorum edentes, cuius uncialis et longior tubulo cinguntur. Primus conus capsulas fovens, tribus et quatuor unciis a subtiali cono sterili remotus excit, cuius petiolus figitur caulis brevi folii semipedalis et longioris angulo circum, et ad duas unciias unciales conus qui sacpe pondere nutat, et pendet, pervertabit. Secundus conus per duos digitos recedens, et cochlove per uncialem petiolum cum minoris foliisinu committit, iterque deorsum flectitur. Tertius minor plerumque ad sterilem quam ad seminalem secundum magis approximatur, atque ex austera bractea per gracilem petiolum excitatur, et hic coronatus. E summitate accedit ad unciam, et ad uncias duas ac semis infoecundus bracteis obtusis spadiceis, bivoque lucodis compositus. Infra comitatur alter, sed minor. Seminales capsulis rubinatis ac nitis nitas bracteas dorso in brevissimum acuminis folium fastigiatas apponunt, eosdemque non conferras producunt.

Non inventistmilia secum hanc ad Cypriroides spica pendula, brevior, minus C. B. Th. 65 specrare opinamur; quamvis neutra differentiam vel a nobis non animadversa, vel ab auctoribus posthabita.

discrimen II

Caver cuius coni seminales per caules digesti foliorum alis insidentes.

LXXIV. Caver sanguinosa, alpina, angustifolia, conis seminalibus ferme binis, capsulis villosis, intus avistratis bracteas foventibus.

Secus Anassum et aliud flumen quod Cordenole montani incolunt, inter fagientibus in alpium dorsis occurrit hac semipedalis et pedalis, cuius radices nitide lata spargunt. Folia per duos et tres digitos vaginis nitis aut ferruginei, alii fuscubris cinguntur, et tubulis inter se implicantur. Prioralia et semipedalia vel quae circa caules apponuntur, longius sapienter crescunt, sinuam unam, et duas lata, mollia, non rarum longis villis saetosis utraque facie vestita. Caulium altitudo inter semipedem et medum cohibetur. Alii viriquerni, aspeti, pilis crassi adinuedesi, unde villosa folia excurva, et villosis tubulis caules amplexa alterius producuntur. Circa dimidiatos caules primus conus ovatus uncia brevior, cuius petiolus longi folii tubulo firmatur. Per aliquo intervallo excitatur alter minori petiolo efficitur, et brevioris folii sinu sustentatur. Sterilis vero coni qui bini aut terni majori interstitio a secundo seminali separantur. Alterni producuntur cum caule commissi; infimus inter foliola adhaeret secundus avistata bractea vagina fulciretur; tertius fastigium facit. Hic major, non quasi uncialis: infimus semuncialis: medius media longitudinis qui aliquando infimi sedem commune habet. Omnes obtusis bracteis

rubris, dorso striatis ac lucidis, villisque mollibus densantur. Apices qui ~~d~~ singulis bracteis tegi servantur, rubri ac longi. In seminalibus bractea villosa quoque, in longam aristam desinunt quae convexa alterna in [illegible] surgentes capsulas villosas, rostratas, cortice bifidas (quarum semina angulata [illegible] bifidas [illegible] capsulas emittunt) [illegible].

LXXV Carex montana, angustifolia, cono sublimi sterili, crasso, spadiceo, seminalibus ^singulis^ binis per caulem nascentibus, ac longis petiolis producentibus ^ac^ ~~[illegible]~~ foliorum rubellis insidentibus.

Montanos colles amat ac iugorum supinitates apricas, at ^diligit^ minime increscit aura. Pedalis crescit pallidis radicibus innixa. Folia per ferrugineos fasces conjuncta duas lineas lata ad pedem extenduntur. Caules triangulis, nulla asperitate insignes, enodesque duos conos seminales producunt. Primus, idemque infimus ^ex^ folii duas uncias longi sinulo seu longo petiolo originem sumit unciam longus. Alter, posthabita duarum unciarum intercapedine ex minori folio ^rubello aciesque^ ac breviori petiolo adhaerens excitit, qui paullo brevior, et plurimus. In utroque capsulae rarae, ex angulari rubinatae, ac longe et bifida cortice praeditae, glabrae, rufaeque. Bracteae acuminatae, sed nequaquam in aristam productae, spadicis coloris, easdem extrinsecus excipiunt. [illegible] ab angulato [illegible]. Summus conus a seminalibus remotus, uncialis, tres lineas crassus, et spadiceo nitidus, obtusis bracteis spadiceis dorsoque [illegible] apices custodit. Huic parvo intervallo alter parvus adest similiter coloratus. Aliquando solus sublimis sterilis explicatur.

5'0

Sparganium ramosum C.B.
Sparganium non ramosum C.B.

Gramina nymphaeis solitariis.

Gramen arundinaceum paniculam sparsam fert, in cuius ramis longis ordinantur nymphaea solitaria. Nymphaea autem calyce ex binis glumis [illegible], ipsa binis aliis glumis membranaceis, inaequalibusque constant, multis villis circumpositis. Intus tria stamina totidemque apices servant, et semen longum, nudum quod per [illegible] cum toto nymphaeo a ramis rapitur, et longe ac late effunditur, spargiturque. Differt ab Arundine; quia Arundo non ~~solitaria~~ ^unica^ ab eodem calyce nymphaea gignit, sed ~~[illegible]~~ plura.

Gramina arundinacea aristata

D I Gramen arundinaceum, altissimum, caule farcto, panicula praelonga serici modo nitida. Gramen arundinaceum plumosum album C.B. Theatr. 95. Gramen paniculatum, Arundinaceum, ramosum panicula densa, sericea J.B. 543. Arundo farcta vallium Raccenna Zan. Hist. Bot. 64.

Caulis altissimus, fartus. Panicula pedalis, bipedalis et duos etiam cum dimidio pedes longa. Rami brevibus intervallis de satis nodis plures [illegible] exoriri. Densa in ramorum ramis nascuntur nymphaea singula singulis petiolis villo vestitis insidentia, et candidis fria[illegible] mentis ipsa quoque cincta. Calyx villis septus ex binis glumis membranaceis surgit. Quibus deductis, duae aliae glumae membranaceae, magnitudine inter se inaequales, quarum minor in aristam producitur, apparent. His tria stamina brevia, in staminibus apices longi, lutei, geminati continentur. Inter stamina semen cui tunica rubra pallida et [illegible] jungitur, forma tritici non sulcatum, helvolum. Hoc nudatum glumis seminalibus.

D II Gramen arundinaceum caule duro, lignoso, crasso intus inani, panicula praelonga nymphaeis longis acutis villaceis. Arundo Tyberina vulgaris [illegible] Rai. Hist. Tom. III. 516 Scheuchz. Agrost. 125. ~~[illegible]~~ Canna fissa del Fiume Rheno di Bologna di Plinio Zan. 55. Bot. 62. Arundo semifarcta Rheni Bononiensis Plinii Mont. Cat. Stirp. Prodr. 32.

Panicula longissima quae in Horto culta longe ab aqua ad duos pedes et semis producitur, ramis longis ad axim erectis: ideoque non valde sparsa, cum ad quatuor tantum pedes crescat caulis crassioribus [illegible] quam in arundinibus, firmus. Rami a nodis per magna spatia quae subinde [illegible] contrahuntur, alterno ordine producunt et circum axim erecta [illegible]. Rami in ramos, et hi in alios dividuntur, quibus nymphaea [illegible]. Horum calyx ex binis glumis acuminatis, rubro-violaceis, quarum [illegible] affixa. His duae aliae glumae molliores et inaequales, minor a majori sinu altior excipitur. [illegible] tria stamina, totidemque apices longi, geminati, lutei magnique [illegible] inter quas gluma major in [illegible] maculis villaceis sparsi assurgentur [illegible] semen, fertur cui tunica rubra [illegible] jungitur, toto nymphaeo [illegible] candidis aristis fastigiatum.

e longe rubinarum ac nudum

D III Gramen arundinaceum, panicula sparsa, nymphaeis acuminatis, spadiceis, ramis

axillis, et nodis arvo-cuidaceis. Gramen arundinaceum, panicula nutans, spadicea maius C.B. Theatr. 94.

Panicula effusa qualis in Arundine calamaria, sed minor. Texitur ovenis multis cuidaceis, denticulisque asperis, quae ab uno nodo plurima, et longitudine diversa [illegible] per inaequalia arcuatim et fusco cuidacea spatia procedunt. Ovenis in summo ramis solitaria nymphaea adhaerent. Calyx nymphaeae [illegible] ac binis glumis nullibus inaequalibus, glabris, acuminatis dorso, et vertice cuidaceis, margine ferrugineis aut spadiceis componitur, quibus bina alia mollioris gramis, inaequalesque, ac pallida, sive et pallide flavescentes densis filamentis albis circumpositis conspicuntur. Gramen majus paullo infra summitatem e summo dorso bicuspidem aristam cuidaceis, altera minori tantum acuminata. Hae involucra staminum et apices senos ac semen longum, conicum olivaceo colore, quod cum membranis ac pappis organis per aerem feratur.

Haec ipsa genera una comitatur, scilicet discrimen omnibus praeterquam multis gracilitate, quod Gramen Arundinaceum, panicula nutans, spadicea minus C.B. Th. 94 congeneraque esse existimabam. Quid enim certi, cum Bauhino nobis indulgere possumus, qui maius caulibus culmiferis esse docet, cum multo gracilius adolescant, minus cauliculis orectioribus, ac tenuioribus? Si maius adeo humile ducit, minus longe humilius habendum; idemque aliud profecto atque istud de quo agimus. Quid quod addit inferioribus praeterea nodibus capsulas squamarum floribus succedere, quibus semen nigrum, parvum, acuminato cuspide prominulum includitur, Thalio monente? Quis non animadvertit id a Bauhino quod a Thalio fuit sit a quo Bauhinus hausit, vel Caricem vel Cyperoidem describit. Quare Bauhinianum gramen inter arundinacea non est inquirendum. Caetera quae minus proposui, neque in propriam speciem vertimus, ut duas et tres fides sunt gracilibus caulibus, orectioribus et angustioribus paniculis, atque ex cuidaceo coloratioribus. Caetera sunt quae in majori commemoravi.

4 Quin etiam sine alta habitatione affirmare non ausim, Gramen graveolens, Bromoides, panicula spicata, majoribus auriculis Bauh. Scon. 1. 1. quod Bauhiniano Joannes Scheuchzerus Agrost. 127 adnexuit, maxima dissimilitudine tum ab illo quod Caspar Bauhinus, Thalius memorant, quam ab eodem quod Scheuchzerus describit, discrepare.

IV Gramen arundinaceum nutans, panicula longa, [illegible], nymphaea cuidacea et auriculata per maturitatem flavescentibus circumdata. Gramen Arundinaceum, paniculatum, nutans, panicula spadicea minus, semine papposo Scheuchz. Agrost. 124.

Quamvis autem mihi de Gramine nudae remeat quamvis eadem in nitibus nascentis graminibus nostrae [illegible] nulla dubitandi ansam hinc arripio. Quod in montibus nobis saepe animadversum fuit, et in horto cultum habetur, ut novis et quatuor fides crescit in paniculas, semipedales et etiam pedales, non caede arpansas fastigiatum. Multae etiam et inaequales ab eodem nodo, [illegible] magnis inter vallis distantes, verique pilo hirsuta circa axem disponuntur. In ovenis nymphaea confertae sed inter se non continuae, [illegible] solitaria. Glumae calycis bina fere aequales acuminatae, utrique latere sevaratae, summa parte [illegible] ac dorso cuidaceae, margine virides, plerumque flavescentes. His bina alia membranacea inaequalia, exigua, quarum una major et infenium dorso flava arista gignit, semianum, longis villis albis utrique appositis. Apices ternos fuscos, ac geminatos, et semen parvum nudum acuminatum, cui maturum cum villis et membranis a vento rapitur. Ad Bath et Sixam nutantes radices, et alia provenit.

V Gramen Arundinaceum nutans, panicula flavescente, nodo arista caverte Mont. Trad. 2 [illegible]

Radix [illegible] lignosa. Folia longa, sesquipedalia, angusta, aspera, [illegible] caulis, [illegible] quaternos et octonos nodos procedens, [illegible] nodis [illegible] producta folia [illegible] longis, marginibus [illegible] secus. In panicula semipedali et [illegible] vestitis. Panicula autem [illegible] ovenis et [illegible] quae plures ab eodem nodo magnis intersectis gradibus, aspera, in aquales ramosa [illegible] componitur. In ovenis nymphaea extra singula [illegible] tria qui bina glumae non fere aequales, [illegible] acuminatae, [illegible] et flavescentes [illegible] longe inter utrique densos concentra [illegible] una membranacea, albida, quarum una paullo major [illegible] dorsum arista [illegible], nunc mutica specta. His [illegible] stamina, apices, et semen [illegible] geminatos, [illegible] a glumis solutum, [illegible] aerem [illegible] et [illegible] ac laxa disperguntur. Solutus nodus [illegible] sacrissimum, quasi [illegible] [illegible] Arundo aquatica, [illegible] panicula longa [illegible] gramina arundinacea, nymphaeis solitariis, [illegible] p. 73

VI Gramen arundinaceum, nutans, praealtum, foliis longissimis, angustis, panicula de cuidaceo helvola.

Nascitur circum flumina et torrentes vias seu montes, et in campestribus etiam de montibus seu delabentes aquas, aut seu arvem iniecto semine. In cespitem densatur repentibus stellis radicibus. Folia longo spatio inter se implicata ad ipsos et quatuor pedes adolescunt, duabus lineis seu latera, dura, carinata, sed visque aspera. Caules qui paniculas efunt (sunt enim qui ad unum et duos pedes excescentes sine paniculis manent) ad quatuor pedes attollunturque, firmi, duri, sed alternatim tenues, glabri, semis nodis in ramicum cicatrices, discreti, pedalibus aut sesquipedalibus foliis intermedia vestientibus. Panicula semipedalis angusta, parum sparsa. Cyrtae nudae ab eodem podio, inaequales (quarum longissimam unciam, aut unciam et semis attingunt) et solitariae excoriantur. Ex cyrtis prodeunt nymphaea singularia nudica. Calyx ex duabus glumis planisque aequalibus, acuminatis et cuticulae ferrugineis aut hordeis, quae duplo quam interna, longiores, cui adnata praeterea solitaria adversa signatur. Interna glumae quibus apices et semen comprehendunturque membranaceae, albicantes, acuminatae, quarum una longior et maior, altera minor ac brevior. Ad harum conniventiam multa filamenta, aque quam membranae, longa, et cardicula appropinquantur, quibus explicatis rotulatus a centro semen nudum, breve, gibbum, falcatum, vel planum quasi rivitici figura.

D) II Gramen avenaceum, panicula inter erecta et gibbo et cuticulae mista.

Alpina iuga locuosaque rupes quae ad solem conversantur, frequenter inhabitat. Caules, ut plurimum cubitales, tenues, cani, sed crassis paucioribus firmus, quique nodis dicitur, linearis seu diametros, et cuius nodis folia angusta semipedalia aut trientalia excolta longis vaginis intermedia vestiunt. Semimum folium ad paniculam vagina pertinet, et deinde altius attollitur. Qua a radice prodeunt, longiora quam quae ex caule. Circa radicem contracta iacent quadam caulium rudimenta quae parum adscendunt. Nonnulla caulis qui ad paniculam non pervenientes, sequuntur, et seu semipedem eminent. Panicula quas et ipsa tenuis longa, interrupta; ita cyrtae nudae ab eodem podio naturae mamis intervallis inter se distant. Cyrtis affixa solitaria nymphaea. Calyx bedunabus glumis longis, aequalibus, in gracilitate desinentibus, ut in Poeis, margine albis compositus binas alias glumas membranaceas quarum una maior, regit. His multa filamenta longa adhaerent, his terna stamina, et terni apices lutei, semidaique ante dehiscentiam obducuntur, his semen opaca dentrifica cuta ovatae inter rotes occultatur, quod perfecto et vetusto cariosum, et gibbum, et pappos vagitur. Nulla aut calycis interiores in uetcelis, odora tenuia.

D) III Gramen avenaceum, palustre, procerum, tenue, panicula ex cuticulaceo ferruginea.
Gramen paniculatum, palustre, pinnatum, excile, panicula avenaceo
Gram. Sec. Bot. ob

Postea quam Gramen avenaceum, panicula molli, gradicea, minus C.B. ad caules
cyperoides pertinere declaravimus, ita nostrum ab eodem differre
ostendimus.

th. IV Gramen avenaceum, Illyricum, villosum, panicula angusta, calyce ex binis glumis inaequalibus, quarum longior brevior aristata.

Confertissimis caulibus et foliorum fasciculis proveniunt, longis a capite helmadisque radicibus seu trunci exarsis. Folium fasciculi circa caules qui in paniculas non crescunt, densantur. Folia angusta nisi lineam lata duas, tres, et quatuor uncias longa, villis sparsa, sed vaginis villosiora. Caules pede altiores, glabri, dum cani, similibus foliis ac quinque aliis similibusque vaginis, item villosis vestiti, quorum ultimum ad paniculam pertinet. Panicula valde angusta et a cognatis valde discrepans, cui figura ad anthoxanthum Gramen quoscimae accedat. Attamen semina ferruginea, glumis cui avenaceis concuerit, sit ex cyrtis brevibus, multis ab eodem podio, et seu intervallis nascentibus ad axim erectis. His innata solitaria nymphaea. Calyx binas glumas, inaequales et dissimiles sumit. Maior interior amplectitur, duas lineas longa, et in brevem aristam desinit, minor et brevior ex opposito approximat. Interior bina his glumae membranacea, longis ac candidis villis vestita, quae cum ex vobis flavum semen, et apices fulvei continentur. Semen marum seu pappos a cortis vagitur ac longe defertur.
Semen aliis gramineis sine nodine et Illyrico delatum.

(Gram. Multa g.

et
nata, quinque, octos et ipsos uncias longa per fasciculos pertinuntur.
Caules, tenues, sed duri, intus cavi, V, VI, VII et pluribus non nunquam nodis
intercepti, ex quibus nata folia circum internodia incolumia ad uncias unam
et duas prodeunt. Reperiuntur etiam caules qui ad XV et XVII circiter
secantur. Et nodis inter folium vaginas nonnulli longi prodeunt, qui rarum
paniculas non ferunt. Panicula angusta et cuticulae ferrugineae, duabus

(pedales et altiores)

axillis, et nodis arvo-cuidaceis. Gramen arundinaceum, panicula nutans, spadicea maius C.B. Theatr. 94.

Panicula effusa qualis in Arundine calamaria, sed minor. Texitur ovenis multis cuidaceis, denticulisque asperis, quae ab uno nodo plurima, et longitudine diversa [illegible] per inaequalia arcuatim et fusco cuidacea spatia procedunt. Ovenis in summo ramis solitaria nymphaea adhaerent. Calyx nymphaeae [illegible] ac binis glumis nullibus inaequalibus, glabris, acuminatis dorso, et vertice cuidaceis, margine ferrugineis aut spadiceis componitur, quibus bina alia mollioris gramis, inaequalesque, ac pallida, sive et pallide flavescentes densis filamentis albis circumpositis conspicuntur. Gramen majus paullo infra summitatem e summo dorso bicuspidem aristam cuidaceis, altera minori tantum acuminata. Hae involucra staminum et apices senos ac semen longum, conicum olivaceo colore, quod cum membranis ac pappis organis per aerem feratur.

Haec ipsa genera una comitatur, scilicet discrimen omnibus praeterquam multis gracilitate, quod Gramen Arundinaceum, panicula nutans, spadicea minus C.B. Th. 94 congeneraque esse existimabam. Quid enim certi, cum Bauhino nobis indulgere possumus, qui maius caulibus culmiferis esse docet, cum multo gracilius adolescant, minus cauliculis orectioribus, ac tenuioribus? Si maius adeo humile ducit, minus longe humilius habendum; idemque aliud profecto atque istud de quo agimus. Quid quod addit inferioribus praeterea nodibus capsulas squamarum floribus succedere, quibus semen nigrum, parvum, acuminato cuspide prominulum includitur, Thalio monente? Quis non animadvertit id a Bauhino quod a Thalio fuit sit a quo Bauhinus hausit, vel Caricem vel Cyperoidem describit. Quare Bauhinianum gramen inter arundinacea non est inquirendum. Caetera quae minus proposui, neque in propriam speciem vertimus, ut duas et tres fides sunt gracilibus caulibus, orectioribus et angustioribus paniculis, atque ex cuidaceo coloratioribus. Caetera sunt quae in majori commemoravi.

4 Quin etiam sine alta habitatione affirmare non ausim, Gramen graveolens, Bromoides, panicula spicata, majoribus auriculis Bauh. Scon. 1. 1. quod Bauhiniano Joannes Scheuchzerus Agrost. 127 adnexuit, maxima dissimilitudine tum ab illo quod Caspar Bauhinus, Thalius memorant, quam ab eodem quod Scheuchzerus describit, discrepare.

IV Gramen arundinaceum nutans, panicula longa, [illegible], nymphaea cuidacea et auriculata per maturitatem flavescentibus circumdata. Gramen Arundinaceum, paniculatum, nutans, panicula spadicea minus, semine papposo Scheuchz. Agrost. 124.

Quamvis autem mihi de Gramine nudae remeat quamvis eadem in nitibus nascentis graminibus nostrae [illegible] nulla dubitandi ansam hinc arripio. Quod in montibus nobis saepe animadversum fuit, et in horto cultum habetur, ut novis et quatuor fides crescit in paniculas, semipedales et etiam pedales, non caede arpansas fastigiatum. Multae etiam et inaequales ab eodem nodo, [illegible] magnis inter vallis distantes, verique pilo hirsuta circa axem disponuntur. In ovenis nymphaea confertae sed inter se non continuae, [illegible] solitaria. Glumae calycis bina fere aequales acuminatae, utrique latere sevaratae, summa parte [illegible] ac dorso cuidaceae, margine virides, plerumque flavescentes. His bina alia membranacea inaequalia, exigua, quarum una major et infenium dorso flava arista gignit, semianum, longis villis albis utrique appositis. Apices ternos fuscos, ac geminatos, et semen parvum nudum acuminatum, cui maturum cum villis et membranis a vento rapitur. Ad Bath et Sixam nutantes radices, et alia provenit.

V Gramen Arundinaceum nutans, panicula flavescente, nodo arista caverte Mont. Trad. 2 [illegible]

Radix [illegible] lignosa. Folia longa, sesquipedalia, angusta, aspera, [illegible] caulis, [illegible] quaternos et octonos nodos procedens, [illegible] nodis [illegible] producta folia [illegible] longis, marginibus [illegible] secus. In panicula semipedali et [illegible] vestitis. Panicula autem [illegible] ovenis et [illegible] quae plures ab eodem nodo magnis intersectis gradibus, aspera, in aquales ramosa [illegible] componitur. In ovenis nymphaea extra singula [illegible] tria qui bina glumae non fere aequales, [illegible] acuminatae, [illegible] et flavescentes [illegible] longe inter utrique densos concentra [illegible] una membranacea, albida, quarum una paullo major [illegible] dorsum arista [illegible], nunc mutica specta. His [illegible] stamina, apices, et semen [illegible] geminatos, [illegible] a glumis solutum, [illegible] aerem [illegible] et [illegible] ac laxa disperguntur. Solutus nodus [illegible] sacrissimum, quasi [illegible] [illegible] Arundo aquatica, [illegible] panicula longa [illegible] gramina arundinacea, nymphaeis solitariis, [illegible] p. 73

VI Gramen arundinaceum, nutans, praealtum, foliis longissimis, angustis, panicula de cuidaceo helvola.

(IV) Gramen arundinaceum, Cuticum, panicula contracta subrubra, densa, longa, ac candida lanugine nymphaeis circumsepta. Gramen tomentosum. Cuticum, spicarum spica purpurea S.C. 39.

Panicula ures, quaternos, et quinque uncias longa, semuncia plerumque lata. Cuticula ureus, ramosa, prout interrupta a prodiis nascentibus, ut ut minuatur ad excipienda nymphaea lata. Nymphaea conferta, longis, candidis, atque ex longo nitidis villis densa. Floris calyx ex binis glumis membranaceis, ut vulgo, quarum una paulo longior, constitutus. His binae aliae mollioris et magis inaequales (non una exigua) continent duo longa stamina furcis, ac geminatis cuticis onusta, et semen parvum, ubi bifida, longa ac rubra ruba affertur comprehendunt. Semen cum villis atque inundatus a ventro repitur, et longe defertur. Junio mense panicula ac radam explicat. Caulem pedem unum et semis, atque etiam duos proferit gigantis, fistulosum nodosum, subruber, subrubris foliorum margines vestitum, exigua et acuminata foliorum parte a margine recurvante. Eo signo non a Gramine tomentoso, spicato C.B. Theatr. 60 ducit a Gramine Alopecuro, spica longa, tomentosa, candicante clave distinguitur.

Jamque ac caules
[illegible]
ex binis
[illegible] a caulis circa caules
[illegible] lineam fata
[illegible] sulcosiora
[illegible] angulata
[illegible] cum
[illegible] nullis
[illegible] quae
[illegible] ex vacua
[illegible] cum
[illegible] ex binis
[illegible] a bifida
[illegible] quae
[illegible] anicula
[illegible] chaeras
[illegible] ratis
[illegible] villis
[illegible] villimis
[illegible] quae
[illegible] villis

uncijs longior. Crena binae, plures et eodem modo ex intervallo procedunt; ideo ascis nuda caminus, et panicula intercipitur. In eveni nymphaea collocata. singularia, quorum calyces duae parvae gramina aequalesque componunt, ex quibus arcuta dorso servata. Bina alia gramina membranaceae inaequales, laxae, non aristatae semen arcuatum, flavum, nitidum nudum, nitidi formam nutriunt. Circa semen via tenuissima stamina ordinantur, quae luteos crocos longos, ac geminatos offerunt. Apices nunquam innascuntur. Si hybernis spiraverit, in rapido loco servantur, caules cinerascunt, et nova folia ac ramos prout ver explicant.

D II Gramen montanum, foliis et caulibus gracillimum, panicula sparsa et varia et brevitate crassissima (neque enim linea lata) quae exsiccata in se coeunt, conveluta ac longiora ferunt, semipedalia longitudine, et pedalia, nervo medio clara. Per unciales fasciculos foliorum se contorquent. Caules tenuissimi, firmi tamen, aequae crassi caulibus trium foliorum aut quinis et senis nodis divisi. Ex nodis producta folia longis vaginis caulis intercapedines vestiunt, et ad nodum tres et quatuor circulas gerunt, quorum humilioribus, longiora. Panicula duabus uncijs longitudine cohibetur, nunquam uncia excrescit. Crena ex intervallis binae, ternae, et singulae exeunt a singulis nodis varia panicula efformant. Nymphaeae caulis binis glumis, ternis acuminatis, glabrisque (quarum una paulo longior) binas alias nitidiores, magis inaequales, laxas, neque aristatas complectitur. Atque ha apices ternos foliorum sustinent, et intra apices tenues vamosa tuba ornatur, quae septem minutae, adeunte libra sole, pertinent, forma nitidi, sulcatae, helicidae nudae; semina in collinis graves, saepe macularias ac sepes, necnon in irriguis agris inveniuntur.

III Gramen montanum, panicula miliacea sparsa et crenis longis, nymphaeis gravis, solitaris isolatis. Gramen montanum, panicula spadicea, delicatiore C.B. Theat. Schreucha. Agrost. 129.

Panicula non parum expansa, et fere Scheuchzerus, sed quae paulo latior, ad duas uncias explicatur, longa VI, VII, et VIII digitos. Crena, vamosa, ac plures de singulis prodeuntes, longitudine inaequales, subrubra, minimis dentibus aequaliter circum ascim spargunturque. Crenis, et crenorum ramusculis innata solitaria nymphaea. Flores calyce binas glumas acuminatas non valde inaequales, glabras, violaceas quae subinde decussis crucis, spadiceae cuadunt aspectu. Reinde duae alia albicae, quae multo major minores ascipit, explicantur, et nunc rami apices flores, longi ac geminati apparent tenuibus staminibus affixi. In violaceis semen a quo vamosa et albicia tuba offertur, longum, sulcatum, helicidae quod parvum nitidum refert. Undique delabitur.

(cui ramen major quae omnis, dorso servata cernatur.)

IV Gramen alpinum, panicula miliacea, et violacea spadicea, foliis angustis, brevibus, ducta [illegible] pinnati. Gramen montanum, panicula spadicea, delicatiore C.B. Alpinis sylvis, ut ferunt. Cuius duae discrimina cognoscimus. Primum panicula contracta fert, cuius crenae binae, ternae, et quaternae ad eodem modo et parvo intervallo prodeuntes uncias longitudine nunquam assequuntur: Alterum crenae longiores ad uncias et semis prodeunt. In utroque vespes gignitur magis foliis quam caulibus confertus, et quae crebra et tenuia, alba, capillamentis pedo tenuis parvum humum pregagantur. Folia angusta, una et duas longa, asperata serrata extremis, sinuata aut paulo latiora, densissima parvi fasciculos brevissimos inter se producunt. Sunt etiam folia quae ad tres uncias producta cernuntur, quod aspicus eminent; sed ista non a radice, sed ex jis caulibus quibus imperfecti jacent, oriuntur. Caules, semipedales, aut pedales, et cubitales, quibus infimis ad radicem primus nodus innascitur, altero parvo uncia a radice distat, tertius parvo uncia una et semis separatur, longa vagina caulem amplectitur, et superum ad uncias duas, aut ad unam et semis extenditur, cum quod a secundo nodo aggreditur, ad duas uncias provehatur. Panicula primi discriminis ad duas uncias pervenit, altarius ad tres. Nym. haec ubique solitaria, et similia parvo crenas sparsa. Flores calyce binis glumis fit, non valde acutis, et parum inter se dissimilibus, glabri, ac violaceo spadicei. Proximae interiores alia duae membranaceae pallide quarum una valde acuta, continent hae ternos apices suteos geminatos ac tenuissimis staminibus insidentes, interrea semen rubavamosa ornatum, longum, flavum, ac nitidi figura. Hoc profecto videamus Bauhinianae radice, ut scribis, alba brevi capillacea; culmis una altaveve folio cinctis, quae unia ad vaginam brevia; in culmorum summo panicula trium uncialis, spadicei colovis, et locustis minimis composita. Et ea in majus, et minus distinguuntur, minus ait in quo caulis brevior, brevior, et angustior panicula: majus quod altarum discrimen constituit. Ad minus geminave videtur. Gramen Alpinum, panicula fere avenaceae, spadicea, Dicecquindi Scheuch. Agrost. 131, quamvis, cum folia quae a radice provenientia, ab accurata silentio pertransmittantur, quique caulis stami non possit.

disciplinae minores pedales

ius folium

(si prima differentia gramen occipiamus, in qua altera calycis glumae dorso servata)

8. V Gramen Alpinum, parvum, panicula miliacea, nitidum. Gramen minimum palustre
panicula spadicea delicata, rerucifolia, semine exiguo, rotundo Scheuchz. Agrost. 131.
Si conjecturam ceteraram assignimus, ad Scheuchzeri hoc esse referendum decre
constituimus, et si non omnia ei sententia concedant. Differt primum quod non in
palustris, sed in siccis alpibus nostris inveniatur. Deinde quod albidis quidem
fibris innitatur, sed et reptantibus stoloniferis propagatur, nec quod caules et
unciales producat, et alte ad uncias quinque prolificatos ferat. Nomen quod
5 P non unico nodo interstitium caulis, sed binis, fuit alte, si altius adhesit, propre
radicem quaerendum est. Porro folia per fasciculos iuncta uncialia ferme, quae vero
caulem amplectuntur longiora. At quae in caule humiliora producunt modo ad un-
cias, nubio ad majorem longitudinem crescunt; Ultimum cum arte dimidiatum,
caulem occupat, ita longa vagina circa caulem prominentium, ut ad paniculam
pervenitur. Quod tamen non perpetuum; nam cum prolificus est caulis, folia infra
panicula subsedit. Panicula quae pressae digitos etiam digitatis tenuissimis habetur.
Cverae ab eadem origine multae, sive quaternae, crispatae, dentibus asperae, va-
mosae, et rubro cuticulae, quo colore et axis inficitur. Per summas cverae digesta
panicula nymphaea, solitaria, mutilata, quae binae glumae acuminatae, non aequae
magnae, natalibus major, et dorso scabrata, et rubro-cuticulae ac nitidae con-
stituunt. Deinde binae aliae quae ultimis conterminae, glabae, mutica, quarum una
major, cum cverae in cuticulam languescat, eadem nymphaea praeditae. Intima
sunt tria stamina rotundae apicibus ovatae, et semen cui bifida tuba. Semen ani-
ent
rem longum, fuscum, nitidum nitidi figura, quod nudum ovata membrana adnatum
exit. Cum igitur rotunditas illius Scheuchzeri. Cum tunicis graminis quara-
rubiginis et animalculorum aliis communi solent, in semina sit affecta
contrahisse oculos alterum videtur; quibus utinam remenda cuderent.

D VI Gramen pratense panicula miliacea, sparta, locustis exiguis, auratis nitidis.
Gramen pratense, paniculatum altissimum, locustis parvis, splendor nitidus
non aristatis Tournef. Inst. 524
Sebastianus Vaillantius Bot. Par. 66 dum Tournefortianum gramen cum gramine
segetum, panicula arundinacea C. B. Theatr. 35 componit, neque glumas non
aristatas in Tournefortii herba signi animadvertit, dissimiles stipites inter se
confundit. Longe autem a veritate abfuerat Gramen sibi ignotum palustre
panicula speciosa C. B. Theatr. 39 cognomen constituens.
Quod in Paracinis pratis (ut pro pinguiora loca statim) macris et
aquicis nascitur, quodque cultum in hortis habetur, duorum et trium
pedum altitudine excellit, radice albida, devaque firmarum. Caulis
in quinque circiter distinguitur quinque nodis introversis, et quinque
solitis cinctus, quae a vaginis ad semipedem, et pedem prominentes.
circa caule duo et tria folia similia crescunt, sed modo longiora, modo
brevioria. Paniculae magnae, nam ad pedem fere crescunt, rves et quat-
ruor uncias latae; verum cverarum coniungationibus magne intervallo
interse dissitis, varae. Cverae plurima a singulis coniugationibus quae as-
cendunt ad summum decrescendo pyramidem exhibent, inaequales, tenues, introrsum
divides, ac dentatae in orbem explicantur, et ad axim obliquae sensim nutant.
Nymphaea parva per cverarum singularia. Flores calyce ex binis glumis aureis,
nitidis, fere aequalibus, quarum quae majuscula, dorso scabra. His proxima
intima rotundam membranaceam, quarum una major, sed cverarque extre-
mis minor, et albida. Sex antherae his tenui apices lutei geminati, et semen ze-
longum, fusiformi specie, cui gemina et ramosa tuba albida jungitur. Nudum
seminatur. Quinti mense floret.
VII Gramen ~~[illegible]~~ alpinum, panicula miliacea, sparta, radice repente. Gramen paniculatum
alpinum, minus, panicula sparsa, flacente, et et sericum, nitida Comp. Sab.
Bot. 59
cum in praeruptis montanis jugis reperiatur, majori cubitare in iis Alpibus gignitur
quae ad Septem Communes spectant. Inter hoc et gramina miliacea C. B.
affinitas interest. quamvis et caulis modo, et foliorum acumine fungi nostris
separatur. Radice ad caninum equinum item minus accedit, cacumen discriminatur.
longas atque albidas fibras a capite fundit, et ab eodem longas, albidas
et nodosas cuticulas, quae nodis radicantur, et nova germina, ac novas stipes
ex iisdem emittunt, longa ac tota pro pagat. Folia a radice per fasciculos
uncialibus vaginis intersecantur, in duas, tres, et quatuor uncias fastigiata,
ac glabra. Caules, sesquipedales cum quinque nodis, et quibus infimis non modo
folia, quarum aliae caulis rudimenta egerentur. At folia quae ex caule
exire solent, longiora quam quae a radice provenient. Panicula IV vel V
uncias longa, pro ratione ut duas tota. Cverae multae ab eodem nodo, et per
intervalla, dentibus asperae, ramosae alternatim ascendunt. Per cverarum
nymphaea solitaria, non aristata. Calyce constant ex binis glumis, acuminatis
cuticulae inaequalibus, glabris, primum et nitidi cuticulae, deinde flacescentibus,
quarum extrema dorso scabra, cverarque tamen linea brevior. Minores binae aliae
et molles continent calyce rectos apices habentes tegunt, et semen, quarum quae

maior, oval semen, quod longum, forma tritici, flavum, nitidum, prae centro sulcatum amplectitur, altera minor ad viridi appetentiam. Sed, avulsa cum semen, filamentis membranis, a centro facile discutitur, et pluvia ad terram descendit, quae in Alpibus, adunata libra sale, contingit, in campi culto provenit.

D VIII Gramen panicula miliacea angusta modo et viridi pallida, modo et [illegible] spadicea, radice repente, nymphaeis exiguis. Gramen panicula fere [illegible] locustis brevissimis J. S. 5. 21.

Vaillantius alia gramina annecti, ut Gramen caninum, [illegible] supina minus C. B. Th. 13 Gramen pratense, repens, purpurea spica J. B. II. 459 quae ex auctorum historia non omnino conveniunt. Palliidis radicibus repit supra cubitum elatum. Per caepitem crescit, plurimis caulibus (quorum multi ad panicula non producuntur) frequentes. Geniculis et sese nodis interspiratum circulos, nodorumque folia caulem ambiunt, et a vaginis libera ad duas uncias, et quarum uncias acuminata efferuntur. Panicula, ut plurimum tribus unciis longa, nonnunquam tamen et longior, et brevior. Capitulum magis dissimilis; nam ad uncias, ut uncias et semis, et ad duas excelsiores. Panicula venae inaequales, et multae ab eodem prodio, ac prae magna spatia circa axim ordinatae et obliquae elatae. In ramos brevis abeunt, denibus exillimis oras pertinent. Nymphaea conferta, quamvis initiis separatae. Calyx ex binis gloumis fere aequalibus glaucis ultra dorso serratae. Hae in aliis stripibus ex [illegible] vidaceo, spadicea vel fuliginea, modo ex utroque colore mixta: in aliis ex viridi pallida. His comprehensae interiores roseolae, molles, pallidae, quarum una valde exigua. Stylus ad terminos apices fuscos ac geniculatos in singulis staminibus, et ad semina regenda constitutae. Semen rubum ramosum et album profert, longum, flavum, tritici figura. Nascitur in apricis et locis, aestate media floret. Varumque discrimen secum vidimus, et adeo spas invenimus, et provenit sarcit. Mollioribus et longioribus fibris pas caenum sparsit; quod magis adovatum paniculam in sicco solo secum intercit, in aquoso pallidiorem genevat. Hoc videtur quod titulo Gramineis palustris panicula speciosa Tab. VI Fig. 27 Morisonus exhibet.

Gramina semine tritici nudo paniculata, nymphaeis solitariis et [illegible] aristatis

D VII b Gramen alpinum, paniculatum, panicula sparsa, ex vidaceo-spadicea, foliis angustis.

Videtur Gramen parvum, paniculatum, alpinum, panicula spadicea aristata Scheuchz. Agrost. 140 Tab. IV. Sed panicula dissimilis, quippe et angusta et parum sparsa describitur, et sic figura subiciuntur ad [illegible] exprimendum. Figura folium summum vagina panicula involvere plerumque videtur, quod longo spatio a panicula subsedit. Itaque coniicere licet secum gramen, et [illegible] his modicum quae panicula se explicare incipiebat.

Radix a capite in albidas fibras diffusa. Foliorum fasciculi, brevioribus aliis circumpositis foliolis, alicui se pluvium semunciana amplectuntur. Folia inaequalia, longiora ad III uncias crescunt, cum dimidiata lineam latam. Caules, semipedales, et longiores etiam, nec non breviores, similibus foliis et vaginis sepiti ex denibus nodis, nonnunquam tribus, quorum infimus ad radicem iacet, secundus paulo remotior, tertius a bre dimidiato caulem excoriatus, cuius folium longiori vagina quam ipsum a vagina tibiarum amicat, caulemque. Sed quod a secundo nodo egredimur, vagina longius producitur. Caulis a superiori vagina altius surso fertur. Panicula ad unciam spargitur, longa ad unciam unam et semis. Venae a primo prodio pluves, ex veliquis pluv interrupta pauciores, et saepe binae tantum. Gracilibus denibus circumcentur. In crenis acrumenis ipsarumque vaginulis nymphaea singula, binis calycis glumis inaequalibus, quarum major dentata dorso et linea alta glabris ex vida ad ferrugineis, aut spadiceis ambiuntur. Proxima binae falcae mollis ac pallidae, ex quibus longior, et calyci longitudine par ad basim e dorso aristatae elicit, quae flavum a nymphaea apicem infecimus, et deinde tantum provehitur, quantum nymphaea per longum excendimus. Altera gluma angusta. Ubi hae conveniunt, villiali cernuntur. Stamina crocei ad fuscum contenti, et semen gemina rubea insigne, quod longum, forma tritici nudum a marve descendit. In summis stipitibus sedem habet.

D I Gramen alpinum, parvum, paniculatum, foliis angustissimis, διγόνατον. Gramen paniculatum, capillaceo folio, locustis parvis, spadiceo-fuscis, aristatis Scheuchz. Agrost. 141.

Herbam et foliorum fasciculis ac caulibus congestum per monstranas valles nascitur, radices angustissimas, albicias plurimaque a capite propagans. Foliorum fasciculi crebri, et uncialis. Folia binis magistis se folia amplectuntur, duas vias et quarum uncias longa, sed angustissima. Caules multi semipedales, foliis cinti, et binis nodis ad radicem intercepti. Quod a superiori geniculo exit folium, longa vagina caulem vestit, ac circa dimidiatum finitur vagina per duas uncias procurrit desuper folio. Panicula per duos digitos promissa, latitudine per digitum et semis patet. Venae glabra ex podris nitida, et circa summa rarissima. In his solitaria nymphaea, quarum calyces ex binis glumis aeminatis, laevibus, subviolaceis, latae flavescentibus, quarum una paulo minor. Inter has bina alia, membranacea, inaequales, ex quarum major dorso

ino surgit arista flava, inflexa, depressiores angulo suo calycis gluma quae sol
facilius ad interiora penetrat, semenque exsiccat. Semen his contentum, et a gui-
bus nullo negotio separatur, flavum, glabrum, prae centrum sulcatum, tritici specie.
II Gramen asperum, paniculatum, perpusillum, annuum, ὀλιγόγυνον, nymphaeis ex dimidiato gluma
dorsoaristatis.
Hoc magna affinitate ad proximum spectat. Sed multis ac praecipuis differt, atque in
propria natura denuo denominabitur. Gracilius multo, humilioresque, duabus aut
tribus unciis non longius, duobus quoque nodis propre ostiorum discreto caule
§ B Folia tenuissima uncialia. Panicula ipsum uncialis. Nymphaea solitaria quo
nam calyce fit binis glumis fere aequalibus, acuminatis, glabris, viridibus prae
maturitatem flavis. His comprehenduntur bina alia brevioribus, ac mollioribus
nitida flavescentes aut helvola, quarum major a dorso circiter dimidiato
flavam atque infracta arista exparatur. Apices quoque luteos ascondunt
semenque flavum, milio simile, lucro, ad centrum sulco, dorso gibbum, ac latus
quod dum arescere incipit, et maturum subinde a centris ad plumis excu-
ritur, rota strigis quae excellentis ac brevibus filiolis albidisque circu-
contabescit et pereit, usque enim ad seminis perfectionem durat.
In montanis locis, atque apricitate praeruptis cylinis prae ceteris occurrit.
III Gramen montanum, panicula nutiacea, viridula atque, nymphaeis ex infimo gluma ani-
oris dorso aristatis. Gramen a gramine pratensi, spica fere arundinacea,
glumis parum aristatis Bregn. Scheuchz. Agrost. 143.
Equidem valles montanae, et rorentes saxosa loca nascuntur. Radix
albida, dura, fibrosa. Caules pedales, et altiores et humiliores in v
internodia divisi; forma caulis paniculaque quales in Gramine
panicula fere arundinacea, foliis brevissimis tectis panicula, ut
hoc, contracta. Nymphaea viridacea quae ad ferruginei vel cyanei co
colores, marescentibus seminibus, declinant. Semen tritici specie
flavescens binis membranaceis glumis quae a calyce circundan
tur, et quarum major ad imo sui dorso aristam longam, infractam
flavescentemque gignit, cui rarius apicibus cum luteus.
IV Gramen arvense panicula nutiacea, viridi, interrupta, nymphaeis hispidis ex
summitate a majoris gluma dorso aristatis. Gramen arvense, pani-
culatum, spica interrupta Vaillant. Scheuchz. Agrost. 146
Campos avidos sequitur, et gracilia prata incolit. Ex albidis radicibus in
cespitem coit crebris caulibus prostratis, semipedalibus quae. Pani-
cula in caulibus non bina aut terna, ut memorat Scheuchzerus,
sed quaterna et quina, ex quibus superioribus folia exorta longa
angusta caulem ambiunt, et duas ferme uncias a cacumine effertur
tur. Panicula III, IV et V uncias longa, et una lata. Crura plurima
ab eodem prodeo, inaequales, ad ascim erecta, denticulis asperata. Magna
intervalla quae ascendendo contrahuntur, inter prodia iacent; propterea
interrumpitur spica. Nymphaea a prodiis cibe remota in minimis crenis
ovisi incipiunt, prae longioribus autem et vamosae expandunt. Calyx
nymphaeae laevis, viridis, ex binis glumis, quarum una paullo longior,
et dorso scabra. Binis aliis glumis nonnunquam hispidis, et magis inaequalibus,
Apices flavi ac lutei continentur, et semen longae tritici figura
(quarum major pluribus summitatem aristae vectae a dorso excellit)
bid. infra V * III
Secunda differentia gramen, quibus gramina glumis aristatis induratae
seminantur.
I Gramen paniculatum, procaltum, annuum, panicula ex longis, erangustis crebris gravata, modo subcio-
lata, modo erecta. Gramen segetum, altissimum, panicula gravata C. B. Theatr. 39
Gramen capillaceum, paniculis viridantibus et rubentibus C. B. Sciamaf. Inst.
p. 24. Gramen miliaceum segetale, maius Pitic. Cong. Ev. 14.
Panicula pedalis et semipedalis, valde gracilis. Crura multa ab eodem prodio, longa ina-
quales, ramosa, magnis intervallis quae ascendendo contrahuntur et extra
ac vamosa nunc subcioliacea, nunc erecta. Per crura solitaria nymphaea
gravia. Calycem ferunt ex binis glumis, inaequalibus, acuminatis, scabris dorso su-
aut viridibus, aut ex cinereo gravis, quibus bina alia interiores contin-
sed ipsi inaequales; quippe major quae calyce adversa, et denuata prorsus
sumpitate a dorso aristam vectam procurat, cui minor angusta et gracilis
da ad majorem appropinquat. His saepe longum, helvolum, forma tritici, geminae
ramosa atque albida ruba pro diem, circum positis crocis, ascondunt, et
glumis vastius decidit. Quod sacra sedem atque cibovem nanciscitur
altius adolescit, et magnas paniculas explicat; quod cum iejuno ac semi-
si solo, vel avena innascitur, vel quod inter saxa delabitur, parvasque existi
quatta circa fontium crepidines in Monte Palatino, et Venetiis vidit Mi-
chaelius, atque ut proprium genus appellavit: Gramen miliaceum an-
nuum, glabrum et asperum, panicula amplior, locustis minimis, aristis lon-
gioribus, erectis Cat. Hort. Pis. 13. Omnia quae in magna, saevunt, sed parvea.

h. V* Gv. alpinus, minimus, panicula angusta, nymphaeis sparsa basin e dorso aristatis.
Radice in brevem spiraeam coit, de qua fibrae pallidae, plurimae, duas ac tres uncias
longae pro re nata spargunturque, ac saepe cespite et cuticacem constituunt. Abeunt
foliorum fasciculi satis magnis pro uncis triente densantur. Folia longiora ad
unciam crescunt, angusta, linea dimidiata sparsa recurvata, glabra. Caudiculi
unciales duobus geniculis divisi quorum foliola satis pro stipitis modo magnis cau-
liculos cingunt. Panicula angusta, sesquincialis, vel paullo longior, et villaceo
sparsa. Crena ex pisino modo semina bina, ex reliquis singula, glabra et glabra
saxi. In avenis nymphaea singularia, sinearia plerumque. Vestimentum calyce ui
binas glumas non latae inaequales, acuminatas, ac glabras exprandit. Frant
nymphaea binis quoque glumis, et quibus major ad basin et in dorso aristata
gignit, quae ad glumae fine arcta deinde inflexiusque curvatur, colore flavescens
minor ad semen pistilla in majori comprehendit. Sed utraque glabra ac membra-
nacea. His inducuis apices fulvi, geminati, reniques albi, et semen longe
aliis excedunt quod gluma tonacitur cohent, idemque maturum amittatur.
Frigidissimus. Aliorum quae Poya et R. Martini dicuntur, innascitur.
h. III. maximus, caule farto, foliis angustissimis, in sinem conductis, panicula spargosa,
nymphaeis villosis.
Aliis seu avenis innascitur, quod ex Mysicis avis Secta etia colimus. Magnum
cespitem constituit, dentis radicibus ac pratibus firmatum. Folia vel oculos unde
nata gemina proximo anno nascuntur, brevissimis vaginis subnubris ipsa quoque
brevissima caestiunt: vel pro fasces concurrunt triontalia, semipedalia, et
pedalia longisque ac rubris vaginis involuuntur: vel caudes qui in panicula
non dolescunt, ambientia, brevidova explicantur. Omnia cuticis linea foliorum
sed dura, aspera margine, et in se plerunque, ceu ilenci, convoluta. Caules
erid paniculatores cadant, et de nodis qui v vel vi, excuta rota fere interno-
dium cinguntur, et deinde in caudos gracilitatem pro semipedem et pedem
producuntur. Caules duri firmi, laeves, angusti, faveti ad duos et tres pedes
abscondunt. Panicula angustissima. quique e crena (disciplina) aequales quadam
(ia maris et semi-) longiores uncias unas, aut uncias et semis binae et ternae de nodis ac inter-
pedalis) stalle positis nascuntur, et paculae dum nymphaea fovent
ad unde sacum declinant. Ex infimis nodis nonnunquam quique proficiunt, qua-
rum nymphaea non participantur. Ferunque longa fiunt, et separatae nym-
phaea ferunt. Calyces, ut diabus glumis glabris: harum major III lineas longa
acuminata, glabra, albida, nivibus nervis distincta; altera linea minor, iisdemque
nervis praedita. Utraque caduca. Nymphaea autem binis quoque glumis componi-
tur. Inaequalibusque, qua major calycis gluma appellatur, major, et villosa
proxima ad inferiora patrem, atque imbricata, circa summum (ubi bifida) e
dorso aristam vectata semunciam et quidam amplius longam et flavescentem
offert, colore primum pallida, deinde ex rufo fuscata: altera membranacea
minor, pallida, et tantum acuta. Ternos apices fulvos et geminatos amplectitur,
ac semen circum ruba gemina, albida, vanesa. Circa semen bina albida molles
ac pellucida membrana iacent, et in multis. Minorem semine a majori involuit
tur, et utraque finitur cestinum descendit semen longum, teres, ac glumam
h. IV. angustiorem, paniculatum, calyce prolongo, nymphaeis villosis, in longissimam
ac pennatam aristam producetis. Gramen spicatum, aristis pennatis J. Sass. 315
Gramen Austriacum, pennatum Clus. Hist. CCXXI.
Panicula angusta longa foliis summis vagina involuitur eminentibus aristis, et hac
varione semina a ventis et pluviis ante maturitatem non discuticuntur.
Crena ex intervallo fere bina a nodis sequunt, in quibus nymphaea
solitaria. Horum calyx duas glumas prolongas atque triangulares ex-
phat, quarum una ad tres uncias, sed gracilis ac membranacea cre-
scit, altera (ou) semunciam brevior. In nymphaeo duae item glumae semun-
ciales (reflexa) ffis nuni apices fulvi et geminati comprehendunt, ac semen teres,
semunciale, quod in angustiori et imbricata gluma iacet, cui altera durior, ac
villosa semen cum gluma excipiat, et circum intorque aceus. Ex hac cumu-
ovum arista crispata, IX et X uncias longa pennarum antiquo modo in villos
diffundit.
Alopecuroides in conum aristis velut villosum ad unguinis caudae formam
nymphaea digerit: Nymphaea ex quatuor glumis sicut membranis: duae ha-
rum extrema et aristatae calycem constituunt; duae interiores vel aristata
vel mutica, modo duae, modo nullae, semen cum apicibus concludunt. Semen
glumis coluum seminatum.
h. I. Alopecuroides, villosa mollissimo, calyce pennato, nymphaeorum gluma maiori
cum gemina arista quarum brevior bifidata. Gramen spicatum, tomentosum
longissimis aristis donatum T. J. 517. Gramen Alopecuroides, spica rotundiore
(B.) Theatr. 56. Gramen alopecuroides, molle, spica incana obtusa, majus
Gramen alopecuros, spica incana, acuta minore Bauh. Scor. 1 lib. n.
1, et 11.
Conus mollissimus, albicans, finitur in obtusum summum, cum circum ex crebris nodis exortae
brevissimae acranosae crenae conferuissimae nymphaea disponunt. Nymphaeorum
calycem bina gluma excoruant fere aequales, in brevem aristam acuminata,
densaque ac candido villo pennata. Quibus expansis, cernuntur

Dua alia, ~~fere~~ ex quibus una exigua, altera magna villis gravata, atque in bricam
quae una arista brevioribus ac bifida ex apice excollit, altera longiorem atque
inflexa post dimidiam dorsum producit. Utraque arista frana. Intus semen contin
glabrum, ex viridi luteum, cui tuba alba ac bifida affigitur. Circumstant stamina
tria quorum crocei geminati, atque ex viridi luteescentes. Semen glumis solutum
(quo maxime novit stirps) ad terram descendit.

11 Alopecuroides humilis, calyce ex binis glumis, hirsutis et aristatis, nymphaeis ex binis
membranis quibus regitur semen, mutticis. Panicum maximum, spica longiore, villosa
Tournef. Inst. 515. Gramen alopecuros, minus, spica ~~[illegible]~~ longiore C. B. Theatr. 57.

Haec ex Panicis hanc stirpem invadendimus; quoniam Panici singula grana sena glumarum
adversus aeris intemperiem fovent, ex quibus dua maturis simulatque alba
veri, et defabentia sequuntur, quarum semina rotunda gignuntur.
Alopecuroides ista calycem ex binis glumis, villosis, aequalibus instruit, quae
utraque prope summitatem a dorso arista provenit. Circa semen et apices
ternos, luteos, atque in singulis staminibus geminatos bina membrana tenes, nullas
disponuntur; ideo semen cuius tuba albida ac ramosa geminatur, nudum
decidit, forma longa instar secalis, gilvumque. Haec quoque profecto, exave-
scit mature.

Longe a veratissimis avis, in quibus hoc nascitur, reperiuntur aliae, ac frequentes
circa Apuanenses Alpes, sed minores et angustioribus ac brevioribus conis
foecundae, cuius altera ac major membrana et semen prostra plumigera
gracia aristam affert. Quod animadversum ab Joanne Scheuchzero Agrost.
195 in Gramine Alopecuro majori, spica nivescente, diffusa, pilis longioribus
Raw. Scon. 115 n. 11 sive in Alopecuro maxima, Anglica Park. Theatr. 1166, cuius
cornu a Portuensio accepverat Scheuchzerus, cui videam, nosmet discrimen
ad Britannicum istud refero.

Typhoides, seu Typhinymphaea confusa atque in cylindrum digesta: calycem ex binis
glumis, aequalibus, sed ~~[illegible]~~ ac
mitram quandam referentibus, modo lunatis: semina ~~[illegible]~~ rotunda quae binis
membranis, in medium ~~[illegible]~~ continentur.

1 Typhoides pierennis, nymphaeis gramis, varo pilo gravis, radice tuberosa.
Gramen spicatum, spica cylindracea brevi. Radice nodosa C. B. 5. 520.
Gramen typhoides, asperum, alterum C. B. Theatr. 52. Scheuchz. Agrost. 62.
Cylindrus longitudine dissimilis, qui intra unciam, et unciam cum ac semis
conservatur, qualis a Tournefortio spica cylindracea brevi appellatur:
idem ad quatuor uncias provenitur, pro solo in quo nascitur, condicio
ne. Nymphaea circa axem nodis affixa. Singula proprio calyce tegunt.
Hic binis glumis aequalibus, dorso dilitibus, atque in brevem aristam infimo villoso,
margine pilis, albidis, ac cariegineis quae in quarum minor similitudinem
concentiunt, altera alterum obcaecantur. His remotis, bina alia membranacea
glumae mutilaque occurrunt, quibus sua semina, et in staminibus crocei flavi
ac geminati, nec non semen quod ramosa atque albida tuba obtectum, ex vo-
cendo natum atque, hoc glabredine, et nudum. Radice in bulbis coit, cui minores
ad basim saepe adhaerent, et dessuper attingunt.

11 Typhoides annua, radice fibrosa, nymphaeis, gravis, glabris atque asperis. Gramen ty-
phoides asperum primum C. B. 5. 520. Scheuchz. Agrost. 60
Huius item cylindri modo longi, modo breves provenitur, sed angustiores, quod in
prima. Calyx idem glabrum aureum, asperum, ac brevioribus cornicula. Inventitur
tamen quae prae glumarum dorsum villos gravat. Semina forma et colore eadem.
Radice fibrata, quae ad seminis protectionem durat. Utraque aspera a Ba-
chino appellata; quoniam breves calyces in brevia cornicula ac dura
provocabant.

IV Typhoides, cylindro longissimo, inermis, calyce longiori, villoso et aristato, radice
fibrata pierenni. Gramen spicatum, typhoides, maximum, glumis
longioribus, acuminatis et pilosis Cauch. 136. Bot. 90.
Quod olim in gracilibus, ac iotunis manis saepeni avonis cultimus, cum avidissima anni
tempora processissent et humide animadvertimus, et arefactis vegetibus
squalidum. Proprequod et minus atque annuum a nobis habitum. Verum
sequentis anni cum eadem loca pervagaremus, naturali magnitudine
provocavimus, ac prudiscis cylindris incantimus, et dorsum commemorabi-
mus. Quin etiam in hortum transtulimus, ac diuturno cultu cuiusci
radice dia pierennave cognovimus. Radice fibrata, et longa per terram a
capite sparguntur: circa caput gemmae appositae quae in novos caules
sequenti anno explicantur. Thorus fasciculi prae circiam, et unciam vel
ac semis attollitur. Folia cocta et margine serrata, duasque ac tres
lineas lata, pedalia et cubitalia crescunt. At caules duos pedes et tres alti
et quinis nodis pullis intercepti, unde ova folia longis maginis caules arbitrantur
Hi caules firmi, duri, circa nodos, atque infra cylindros ex rubro violacei.

Cylindri ures, quatuor vel usque ad VIII uncias longi, neque interruptis: ad ures
squamis inferioribus, erecta ad ascim ad unciam surgunt. Hic intervallo de radiis multo
inaequalis provenunt. Granis prae acutis conferta nymphaea affisca. Singula propria
calyce cincta duas lineas longitudine assequuntur. Calyx bis duabus glumis aequa-
bus, brevibus aristatis, dorso cilioris instar longo mollibus flaccescente cuiusque
margine quoque villosis. Binas alias glumas, quarum longior uncialis, comprehendunt
quibus stamina et apices, et semen gilvum nitidi figura assimilatur.
Hic apices expandunturque, villi breviores minus manifesti. Sitne Gramen spicatum
spica cylindracea, longioribus villis donata C.B. 5.20, an quid aliud, neque
affirmare audeo, de qua in multis ambiguorum est, neque inficias eam.

h. III Typhoides montana. nymphaeis calycibus bicornibus, villosis, et sebuniolaceis, radice
bulbosa. Gramen spicatum, typhoides, spica villis praedensa, ac
radice nodosa Comp. Tab Pyot. 49

Cylindri longitudo quamvis ac culturae dum ad ures, quatuorque digitos crescit,
quae longior multo praditur in Gramine typhoide, maximo, spica longis-
sima C.B. Sh. 49 Scheuchz. Agrost. 80, me in anceps rem adducit,
cum stripium numerus amplificare naturae magistri consentaneum esse
neque dissimilem, neque aequa dissimilem existimaverim. Accedunt nymphaea linea non
longiora quae majoris longitudinis Scheuchzerus describit. Horum calyx margine minu-
tissimis villis mollis, dorsoque cilioribus quasi acubus sentus. Hoc bina membrana
inaequales ac ropuies conversa, quibus semen gravium, breviusque acuminatum,
cujus ruba vamosa et albida, et ures circiter turei, ac geminati cinguntur.
Cornicula e calycis dorso paullo longiora, quae in prosciniis, breviora quam in
IV. Calycis extra stripis duobus medibus provocantur, in cute brevior, nodisque
ac villaceo aris disteretur, qui foliis duas lineas satis constituit. Radix
qualis in Bambiniano memoratur.

D V Typhoides cylindro longo, nymphaeis longiusculis, nudibus, non villosis, va-
dice fibrata provenit. Forte esse: Gramen cum cauda maris majoris, maicu
C.B. 11. 472.

Calles hanc stripem praebent. Radix cinnae, pollicis fere stripata. Caules firmiores
duos et tres pedes adolescunt, in V internodia divisi. Cylindri prae longi
ut in IV item interruptis. Sed nymphaea breviora eadem longiora et
nudiora quam in II. Glumae calycis dorsum tentarent: nonnunquam ipsae glumae
brevissimis pilis vegetae. Semina subrotunda, praululo ostra, flaccescen-
tia, nitida, quae binis membranis inaequalis ambiuntur. Tragulae a se-
cundo nymphaeis longioribus, mollioribusque ac provenniratae sepa-

* Calyce ut in typhoidibus bicornis, propter quod affinitate non separavimus, Binae
glumae pilis nitidis, deinde rufa in calyce concentrium. Horum dorsum filamentis
septum in nitidum cornuculum ac lineare finitur: margo autem lata, cartilaginea, et
albida quae numero excipiuntur. Intra utrumque bina membrana glabra consti-
tuunt apices luteos ac geminatos, et semen subrotundum gilvumque
pleni stripis.

h. VIII Typhoides annua nymphaeis in caput congestis, calyce multifariam
acuto. Gramen echinatum, tribuloides Column. P. 1. 336. Gramen spicatum
rotunda echinata vel Gramen echinato capitulo C.B. Sh. 107. Gramen spicatum
spica subrotunda, echinata S.S. 519.

In rotundum congerunturque nymphaea, bina, rotina, vel pluva prae varicescentum
tis bina plures subiciuntur, habita quarum unaquaque unicum novum unile effecit, altera
geminos. Singula calycum ac binis glumis, tavis componit, quarum major in V
praeter acutos prominet cauda, in quo sinu condentur interiora, altera minor
neque sinuata bicornis surgit, ad majora apposita. Semen subrotundum gil-
vum circumpositis, binisque membranis in calyce maturatur.

ramosus, annuus, nymphaeis in capitulum congestis, crassis aculeatisque
incolucris circumdatus. Gramen album, capitulis aculeatis, stalicum
C.B. Th. 106 fig. III
peculiari naturae artificio in hac stripe provenient nymphaea, ramen
ac ipsorum forma, partibus, et semine, eandem ad proximum addendo
existimavimus. Bracteae magnae, duae, imbricatae, atque in longas acutas
appendices fastigiatae inter se iungunturque multa nymphaea in unum
congeventes. Nymphaea singularia binae glumae quae calyce habendae,
inaequales, albicantes, ovato ovicules ac separatae efformant, quibus binae aliae
interiores, molles, inaequales, inter se continentur, quarum minor intra majorem
recondituri. Apices sessiles, ac semen longum compressum, sulcatum, helleborum,
haud rustico ingrav incudunt. Iris solutum progredientem semen; ac rewa
redditur stipem, quae post seminis perfectionem deficit, vocatur.

ramosus con-
um, ma-
uitiquum
1. Strep. :s
717.
97.
dali et
uiteus
uncialis
e. Caulis
iam una
praeter
o
a crypt-
ichi
ad mav.
ombranas
es luce;
runt
a
a stipe
zit;
s. semi-
n-
aqua
zabaea
demitti-
rico
gree pedunc
cuspide
gyrindrius,
cenun-
bus
perit.
sed
fusgree
da
enbrani;
ferrum lu-
ouinibus
nicon
e Bauw.
ia
ica glu-
is
ter Ste
n
vocii
al.
rium
folliari,
maec-
hna
libus ac
e
albicla
bus in-
praeter
sae.
e Brogice
Gredaiter
i mem-
disu-
Doscum,
m
omia
ibus
ilia minor
lis, et
olu-
folia
rem
sica,
uncialem
mean
linea
ac forme est.
capitt.
na
ovendibus.

Cylindri pedes, quatuor vel usque ad VIII uncias longi, aeque interrupti: ad cyma quorum infimos, erecta ad lascim ad unciam surgunt. Et intervallo de bipedis nudis inaequalis provenunt. Cymis pro acervis conferta nymphaea efficit. Singula calyce circiter duas lineas longitudine assequuntur. Calyce bi aut tribus gremiis aequibus, breviter aristatis, dorso cilioruo instar longo ~~ad~~ pilo flavescente vestiuntur marginae quoque villosis. Binas alias gremias, quam longior uncialis, complectuntur quibus stamina et apices, et semen ~~flavum~~ gilvum nitet figura acuminatum. Haec apices expandunt, villi breviores minus manifesti. Sine tegumen spicatum spica cylindracea, longioribus villis donata Dod. 570, an quid aliud, neque affirmare audeo, de quo in mutis ambiguo prorsus, neque certo inficio aliquando.

h. III Typhoides montana, nymphaeorum calycibus bicornibus, villosis, et sebuniolaceis, vulgo ~~mea~~ bulbosa. Tegumen spicatum, typhoides, spica villis praedensa, ac radice nodosa Comp. Tab. Bot. 49

Cylindri longitudo quamvis ac culmus dum ad pedes, ramum quatuor vel quinque digitos excrescit, qua longior multo praeditum in tegumine typhoide, maximo, spica longissima C.B. Th. 49 Scheuchz. Agrost. 60, me in ancipitem curam praeduxit cum striatum numerum amplificare naturae majestati consentaneum esset, neque dissimilem, neque certe dissimilem. Accedunt nymphaea linea non longiora quae majoris longitudinis Scheuchzerus describit. Horum calyce margine minimis villis mollis, dorso crassioribus quasi arcubus sunt. Hoc bina membrana inaequales ac rotundae convexae, quibus semen flavum, breviusque acuminatum, cuius rubra vanosa et albida, et pedes circiter pari, ac geminari cernuntur. Cornicula e calycis dorso paullo longiora, quae in praecipitis, breviora quam in IV. Calycis cutis striatis duobus foliis brevioribus inculta breviora, nodisque ac aliquoties aliis diversus, qui foliis duas lineas latis vestitur. Radix qualis in Bauhiniano memoratur.

subuniolaceus, quasi deinde in spatheis colorem, in nuntibus, pallo autem in hortis

D V Typhoides cylindro longo, nymphaeis longiusculis, mollibus, non villosis, radice fibrata pierenni. Tegumen cum canda minus majori, minus C.B. II. 472.

Caules tunc striatim praebent. Radix crassa, pollis fibris striata. Caules firmiores duos et tres pedes adolescunt, in V internodia divisi. Cylindri pro longi et in IV item interrupti. Sed nymphaea breviora, caetera longiora et mollioria quam in II. Plurimae calycis dorsum denarum: nonnunquam ipsa glutinosa, breviscimis villis vestita. Semina subrotunda, praeulula ostara, flavescentia, nitida, quae binis membranis inaequalis ambiguntur. Tegumen a secundo nymphaeis longioribus, mollioribusque ac pierennitate separatur, a IV nymphaeis breviioribus, et non villosis.

Habetur in apricis iugis cuius caules summi et cylindri et rubro nitent. In huius cylindris depositis ab animalculo quodam ovis fit villosa quod dicitur tegumen typhoides, spica pungiusculo foliacea Bruyni Sch. Agrost. 67. Neque aliud habemus tegumen typhoides tarifolium, spica foliacea prolifera, longissima Sch. Agr. 66. Hac item de causa depromatum tegumen typhoides, asperum nunc C.B. et sit tegumen typhoides, asperum pinnatum, spica foliacea Vaill. Bot. Par. 64.

VI Typhoides montana radice fibrata repens, cylindris villosis, et fusco-cinereis tegumen phalaroides, spica molli sicut Sedum minus C.B. Th. 56. I.B. II. 975. tegumen typhoides, alpinum, spica brevi, densa et velutivillosa Scheuchz. Agrost. 64.

Radix fibris pallis innixa, ac viticulis gracilis repens, singulae praeventia. Caules pedales, cubitales, et duos etiam pedes alti, in quibus duo magni propte iacet cylindri, duo soli nodi apparent, quos C.B. Bauhinus memorat, deinde producto caule, quatuor et quinque numeramus. Cylindri aliarum dissimilis: nam semuncialis et unciales gignuntur in duumviratibus stipitis: in altioribus ad duas et tres uncias excrescunt. Tegumen quoque habetur, et ima parte interruptus, quasem (hoc tamen inter coniecturas relinquo) in tegumine typhoide, alpino, spica gracilior densaque villosa Agrost. 65 animadvertit Scheuchzerus. Idem in aliis crassus. Nymphaea singularia, quorum calyx villosus praesertim ~~dorso~~ aeque in duo cornicula e ~~dorso~~ surgit, eaque in aliis bracteia, in aliis longiora praeulla. In calyce semina singularia et rotundo acuminata quae binis membranis inuolucrantur. His tamen seducta seruntur caterum siquidem isti tegumen Alopecuro simile glabrum cum gracilis longiusculis in spica Onocordon rubri denominatum I.B. II. 575, et tegumen phalaroides altorum Lob. Icon. 65 adiudicat quod persimile cylindrum, villosum, aristatum, cinereum, fere habamus, non longe a nuro, ut mea fere opinio, abest.

h. (VI) Typhoides annua, maximum, cylindro brevi, echinato, et rameuse vagina prodeunte, tegumen spicatum, altera, spica ex centiano prodeuntes Comp. Tab. Bot. 52.

Quod granum Decius Siculus vipas habuit forte a maximis ovis, collegisse curis remiciis in arenis quae ad mare iuxtaque adiacent peconium atque cicuncula inuenit, eiusque ~~inter~~ semen. Alia Africa semina animalcula Nunc diligentius formam ac naturam ex cultu recensebo. In saro semine helicoidia fibrilla, sparsae procreantur, quae ad capitis uniuntur. Folia bina per fasces terna et quaterna linearia, uncialia, et duas uncias longa, gracilia, striata, non eminente costa, ac mollia. Caules ab eadem origine terni et quaterni (quorum longiores, pedales) tribus nodis discreti circa quos inferiores inflectuntur, et de quibus nonnunquam rami breviuntur. Uno ac altero folio vestiuntur: In nodis quoque extra folia ad duas uncias producta, semuncialis vagina caulem arabiunt. At summum folium latius et planum uncialis vagina circa caulem implicatur, Vagina qua parte cylindrum amplectebatur, per semuncia adhuc remanere. At vagina altius procreatur caulis in cylindrum desinens. Cylindrum uncia semper brevior, ad lineas IV et VI cum aculeatis calycibus distinguitur. Nymphaea solitaria circum axem disposita. Calyce bicornis, cornicula rigida, nitidibus, breviuscula, expanditur in binas glumas concavas, quarum dorsum villosum, cinerea, in cornicula semissum, margo autem lata, cartilaginea, et albicla. Unius margo in alterius marginem ad constituendum nymphaeum ingreditur. In nymphai cauo bina latent membrana quibus indeclinantur alia stamina, et in staminibus collocati apices lutei, geminati. nec non semen subrotundum, ac glutinum a quo gemina ruba, et vanosa atque albida effundituv. Seminum incunte aeve, pierenni solstitio, semen maturum relinquitur, avofacta radice.

h (VII) Typhoides annua, parua, nymphaeis echinatis in capitis subrotundum congestis. Semi ipsi dalis hac, ex posterioribus monitis improbatur, Radix acqua, suffula, fibrata. A capite ~~ros~~ quadrumque caulicali prodeunt, fini, glabri, tribus nodis intercepti quorum infimus ad basis (nominum) ac circa secundum nodum inflexi, et, IV et VI uncias alti. Ex nodis vagina semuncialis quam terria longe a nymphai conscriptis adhuc remanet, et in proxima. Folia a vaginis angusta, et unciallia. A radice paullo longiora omnia glabra. In summo capitis quale in echinatis mediis, ad IV lineas undique patens. Circum digesta nymphaea propria calyce efformata *

VII Typhoides maritima, annua, humilis, cylindris villosis, utroque extremo conum, gracilis, membranis semina involventibus villosis. Gramen spicatum, maximum, minimum, spica cylindracea J. J. 520. Gramen typhoides, maximum Rai. Hist. 1267. Syn. III. 398 Scheuchz. Agrost. 123. Zanich. Hist. 122. Gramen typhinum, maximum, longius radicatum Bauh. Icon. 217. Gramen phalaroides maximum, longius radicatum Mont. Prodr. 47.

Longas fibras subrufulas late spargit, caule modo rectali modo prostrato et ultimo, qui ex ima fratre sæpe ramosus in v cicutas distinguitur ferrugineis vel spadiceis geniculis, quorum folia quarum maginas uncialis summi magina, ubique excepto cylindro et altius promisso, rumente caulis quarum dures ac firmus, et utriculosus infirmus. Cylindrus unciam una ac semis, et duas etiam longus, cinereus, maturo semine, palea colevis, utroque extremo convalescens. Cura acum confertissima ordinatum nymphæa hirtis eventis singulatim affixa. Calyce ex binis glumis æquabilibus, in brevissimam arista desinentibus, dorso et margine villosis, villis e dorso longioribus. Amplectuntur hæ binas membranas longe minores, leve æquales, brevi pilo mollies, in quibus terni apices luteis et semen pravum, et rotundo bicuspidem surgens, nitidum, fulvum, quod a membranis facile se separat. Vo primum hoc prædicitur, rara cuspide excavescit. Tab. II Gluma vel membrana circa semen aristata.

(11) Typhoides aquatica, nymphais erectis villosis, aristatis, confertissimis, seminis majoribus membrana e dorso pleuringque aristata. ~~Gramen spicatum, aquaticum, spica cylindracea Tab. Icon. 220. Gramen aquaticum, geniculatum~~ ~~C. B. Th. 9.~~

Radice in multas fibras longas albidas sparsa utriculos erinaceum demittit albicles, æque nodis radicatas. Caules pedales, cubitales, et duos quoque pedes alti, gracilis magnitudinis ad imum fulti, in quinque nodos, arcuatos distinguuntur folia in caule breviora quam magnitudine quibus caulem involvunt. Cylindrus in magnis caulibus usque ad digitos v protractus, in minoribus et semuncialibus et uncialis, densissimis ac brevibus quin erinaceum quod in duabus proximis, brevioribus nymphæis stipatus. Calyce bicovnis, ut in illis, sed mollibus cuniculis. Tri binis glumis æquatibus, hirtis, hirsutioribusque dorso, atque hæc in brevissimam aristam desinentibus. Contineantur hæc binæ aristæ quarum una major, altera exigua. Ex majoris dorso prope medietatem aristæ pleuringque nascuntur, aliquando non inveniuntur. Hirsta membrani; tegunturque terni apices lutei geminatique, ac semen subrotundum lutum cui gemina et albida tuba. Cylindri cinerei, maturis seminibus vel palea colevis, vel fusci. Caulis cicutæ violaceæ. Hinc suspicor esse Gramen typhinum, spica conoicle, striata, culmo violaceo Bauh. Icon. 21. N.° 1 Mont. Prodr. 49.

Typhoides palustris, ramosa nymphais mollibus, villosis, semine unica gluma circa dimidiatum dorsum aristata, compresso. Gramen album, flumbile Tabern. Icon. 217. Gramen spicatum aquaticum, spica cylindracea, brevi J. Hist. 520. Gramen aquaticum, geniculatum, spicatum C. B. Th. 9.

Radices fibratæ non modo a capite plurimæ descendunt, verum etiam a nodis circum si coram vel aqua contingant. Inde caules ramosi pedales et sesquipedales, foliati, geniculis discreti. Cylindri molles duos et plusquam uncias longi. Nymphæa brevibus eventis hirsuta, circum acum digesta. Calyce ex binis glumis quasi æquabilibus et mollibus pallidis, villosis, non aristatis. Hoc calyce semen cui albicola tuba, et albicla ac ramosa jungitur, et terni apices lutei, ac geminati brevibus staminibus insidentes continentur. Sed hæc omnia membranaceo involvuntur ab una parte apertum, altera gibbum, ac circa dimidiatum dorsum aristato, pallido gla brevior involuntur. Semen maturum nudum pyrosilis, et rotundo compressum, brevibus acuminatum, hordeum.

Typhoides palustris, cylindro acuto, nymphais villosis, semine binis glumis membranaceis quarum major ex infimo dorso aristata, contento, radice bulbosa qua non nodosum, spica gracili C. B. Th. 20.

In prosciniis urbis privatis Parmensis, quæ hinc Porti vulgo dicuntur, magna copia producitur, passim florens. Radice albida, tenuiter bulbosa (cui sæpe alia nitor innascitur) infima in pallas fibras sparsa. Caulis pedalis, ac sesquipedalis, et proceriores, angustus, firmus, canus, nodis vel quatuor vel sex distinctus, folia in caule quam a radice, duas et tres uncias longa, linea lata, striata non clara costa, a gladio. Cylindri semine gravis acutus unciam, vel unciam et semis longus, adnatus nymphaisque confertus. Nymphæa singulatim linea non longiora per clatos nodos circum digesta. Calyx binas glumas oblicas fere similes, villosas, muticas, ac uindi pallidas, quarum una altera gibbus excipit. Semen terniique apices lutei binis aliis glumis circumdantur, ex quibus una major omnia interiora amplectitur, atque infra dimidiatum dorsum aristata infracta parte, qua excavatur alveus omnes alteria gravia a tractu comprehendit.

est.

curvaque glabra. Semen ex rotundo compressum, gilvum, ruba varnosa albida
insigne, quod aglumis so facile eluvitur.

Typhoides annua, varnosa, cylindro rerum longo, nymphaeis longis, glabris, semine glu
ex infimo dorso aristata, ac membrana concentro. Gramen spicatum, spica cylindri
cea, tenuissima longiore, et breviore J. B. 520. Gramen typhoides spica an
gustiore C. B. Pin. 53.

Foliis circa axim ordinatis, elatis, ceu praeculae, ac varnosis, et ex vetustate tandem adhae
rent nymphaea longiora quadam commemorantur affinibus. Pars horum extrema calyx
quem binae glumae, duae, longae acuminatae, glabrae, et cuiusdam rubore mistae
tumorem ut. Proxima et interior glume alia magna ac dura in sinu complexa,
axi cuius dorso infimo pluse basim adstrictae aristae inflexae, longae. Ad huius
hiatum membrana appositum, qua semen longum, conicum, nudum ac flavum,
quae tuna ex stamina, apicibus luteis, longis pluribus assorcantur. Quae
si diligentius prehendisset Joannes Schenchzerus, et alienis insectandis
minus indulsisset, apices asse tantum binos, eosdemque staminibus
caruisse scripsisset hunquam.

Eadem reperiuntur, cuius nymphaea aristis nudantur. Sapienumero ex
cumvit, cuius spica cylindri habent, et in quibus tubae brevicla, apices, atque
aristae albidae gignuntur, quod discriminem Comp. Sab. Bot. 52 adnota
tumus.

Typhoides annua, semine compresso, gluma membranacea ex infimo dorso aris
ta, contento, sumtae magnitudinis rumida. Gramen [illegible], spica cylindri
cula producere, vel Gramen folio spicam amplectante C. B. Theat. 44.
Gramen Phalaroides, spica ex squamis dubiusculis aristatis congesta
Mont. Prodr. 47.

Conus altius surgens rumidus sui insuetus velinquit, quod signum ut praecipua
habuit Bauhinus. Conus vel semuncialis, vel paulo brevior circum si
gulariter ordinatis nymphaeis constatur. Nymphaea compressa. Calyx
ac bini glumis compressis, cavis, [illegible] cultosis, elatis summitate, magis
albidis, quae membranam albicem excipiunt. Haec ex infimo dorso arista
arista eminente, ves apices luteos, ac semen ruba longa ac trifida ve
covatum involuit. Quotannis ac semine vegetatur.

habitum,
cum
bus
,
s
et
no
mihi
urrunt,
est;
con-
s,
unico
sive
Co-
genit.
Dida
n
caput
olia
usis-
em
les
hamae-
De
us
aesae.
ris
ondisu-
dem
bubus
. Colu-
ndiorem
, idoneam
ra est.

Equidem in re nostra quid contemptui tam habitum, quam petioli, et pediculi quibus frondes ac fructus cum stirpe committuntur. Hinc [redacted] plurima, quibus in generum constitutione quis utatur, quibusque species vel planius describat, vel ab aliis certius seiungat, exponam. Quae tamen in partes et proprietates dividam, subiectisque Tabulis, quo melius de re tota diiudicetur, inquiram. Sed mihi talia instituenti folium primum et frons occurrunt, quorum utrumque suis finibus determinandum est; nemo enim ignorat apud veteres misceri et confundi. Folium igitur tam in herbis et cremiis, quam in arboribus frutticibusque a φύλλον unico L, sive quia vetusta aetas L non geminabat, sive quia alterum in I verbebat, ut ἄλλος alius. Columella lib. III. Quo vitis neque folium notabile gerit. de cult. Hort. Deprimitur folio viridis, pede candida Beta. Varro R.R. I. Itaque Cretae ad Cortyniam deicitur Platanus esse quae folia hieme non amittat. — uti neque ficus, neque Veites amittant folia. Plinius lib. XVIII. de Faba Aegyptia: simile capiti Papaveri, colore roseo. In eo Fabae tricenae, folia angula. lib. XX. de Eacrucis: caule et foliis contusis — Huius folia trita. lib. XIII. de Cedro: sunt autem Cupresso foeminae etiamnum silvestri similes folio. De Goto: incisurae folio crebriores. De Chamaelaea: Est similis oleastro foliis angustioribus. De Ruta lib. XIX. C. VI. Folia cadunt a cacuminibus origano Inulae, et aliquando rutae iniuria laesae.

Frons vero propie in arboribus et frutticibus folium. Varro R.R. I. de Ulmo: et frundem incondisumam ministrat ovibus et bubus. Cato: frundem iligneam, querneam — frundem putidam — bubus frundem ulmeam, populneam, querneam. Columella lib. IV. Ulmus Atinia — frondem incundiorem bubus praebet. — Opulus quia raram, neque idoneam frondem pecori praebet, a pleisque repudiata est.

Virgilius Georg. II.

Sed trudit gemmas, et frondis explicat omnis.

Ouidius Fast. VI.

Protinus arbutea postes ter in ordine tangit
fronde, ter arbutea limina fronde notat.

Plinius lib. XVI. Rhododendron, ut nomine apparet, a Graecis venit. Alii Nerion uocarunt, alii Rhododaphne sempiternum fronde, Rosae similitudine, caulibus fruticosum.

Sed inuenio etiam in herbis usurpari frondem, nam Columella lib. XI. de Apio scribit: uel si crispae frondis id fieri maluerit. Statius Theb. VI.

Gramineae frondes sinuataque caespite uino
Vulgatis traditisque si acquiesimus, ars non constat quae certis ac definitis niti debet. Itaque cum duo summa sint folii frondisue discrimina; quod modo cum petiolo, aut sine petiolo a stirpe decidunt; modo semper haerent, et arefacta pendent, dum computrescant; folium nobis erit quod a stirpe nunquam separatur: frons [redacted] contra quae delabitur.

Tab. I.

Auspicatum exordium folia dabunt, quae in herbis frequentissima, praesertim in iis quae Gramina dicuntur, ut Fig. I. refert; nam (a a) folia nunquam decidua; costa enim (nam in foliis semper haerentibus petiolus nullus) producta cum cortice committitur. Clematitis siue flammula surrecta (Fig. II.) neque costam (a a) deciduam gignit, neque folia (b) dimittit quam naturam quot in herbis secuntur! Agrimonia, Convolvulus, Holera, Quinquefolium, in quo costa a cortice nata uel in V. uel in VII. lacinias producta pentaphylli, uel heptaphylli nomen respuit. Menyanthes quoque costam in tres lacinias expandit, quae, quoniam per arctum non iunguntur, ut in quinquefolio item, sed costae adhaerendo cum costa arescunt, neque trifolium neque trifoliatum habendum. Sunt alia innumera ferme (quae enim materia

materia ad illustrandum magis abundans potest reperiri!) quae praetereo. Videor nunc mihi aliquem posse constituere, si folium in herbis nunquam delabitur, et delabitur in cremiis quae suffrutices nostri vocant, herbas esse quarum folia non decidua corrumpuntur affixa. Quod est longe secus; nam herbarum nonnullae folia demittunt, ut Salapa, Phaseolus, Vicia, Astralagus, Coronilla herbacea, Fervum equinum, Orobus, Capsicum, Althaea medica,
57 Hedysarum, Trifolium asphaltites, Chamaecrista Panonis, Mimmoca, Galega, Securidica. Quin in eodem genere aliae folia amittunt, aliae nequaquam, ut in Clematitide, in qua pleraeque foliis non spoliantur, cum silvestris Gabifolia folium dimittat: quae exempla admonent nos, ne ex foliis perfectam Botanices regulam nobis sollicemur, quae adumbratio tantum, atque imitatio perfectae inveniatur.

Sequitur ut Cremionum quoque nota ex foliis frondibusque quaeratur. Sed nobis ad hoc ingredientibus perpendendum est quid agamus, quod in cremiis etiam discrimina subiiciuntur. Herbarum ingenium, proprietatemque obtinent multae, ut Acetosa arborea, foliis subrotundis, ex Insulis Fortunatis Fig. III., quorum folia a a a per connexionem b b b perpetuo affixa etiam tabescendo manent, ut Scabiosa Africana, frutescens, maior et minor; ut Scabiosa stellata, folio non directo, ut Sclarea folio triangulo, caule tomentoso f. ut Phomides fruticosae, ut Jacobaea cineraria, ut Lavandula vulgaris, ut Androsaemum, ut Alkekengi fructu parvo verticillato s., ut Santolinae, Salviae, Cisti, ut Elychrysa seu stachades citrinae, ut Melianthi. Multa secus quam dicta sunt, frondem deponunt, cuiusmodi Solanum fruticosum, baccifernum, Gerania Africana, arborea, Rosae, Teucrium Boeticum, Rubae, Laurus Alexandrina, Smilaces asperae, et Africanae lucidae, Coronilla cretica

odorata, Indigofera, Parkinsonia, Corallodendron, Barba Jovis, Medica arborea, Apocynum scandens, Vincapervincae folio viridi, fructu villoso. Neque tandem Cremia a Cremiis dissentiunt: cognata quoque in partes abeunt; nam Jasminum vulgatius, et Hispanicum magno flore, folia sibi semper iuncta ferunt, cum Azoricum abiiciat. In Bignonia, quae Fraxini folia gerit, frondibus denudatur, quae vero capreolis se firmat, folia servat. In Tithymalis etiam, qui ad Cremia referuntur, cernere est alios cum foliis, ut Characiam Lanuginosam et Arboreum altissimum, salicis folio, caulibus rubentibus B, alios, ut arboreum Prosperi Alpini, frondibus per hyemem inhonorum. Quid igitur de tanta herbarum cremiorumque inconstantia ~~[illegible]~~ dicendum? Nonne propius cernitur, quam varia, quam multiplex, quam dissimilis sit in stirpibus natura! Quae igitur absolutam ordine Botanicen perficiendi fiducia nobis esse potest, cum ex foliis frondibusque quid sit herba, et quid Cremium, statuere nequeamus! Abiiciemus ideo folii frondisque curam! Di meliora; nam in foliis frondibusque cognoscendarum stirpium initia quaedam ac semina a natura nobis ministrantur, quibus constitutis, et cum aliis notis compositis, via minus acclivis et salebrosa nobis sternitur, quam sequentes non ad perfectam et certam rationem (hanc enim respuit natura) verum ad perfectae et veraeae simulacrum quodam morbali artificio sculptum, quod in anfractibus ac deviis respiciamus, facilius ducemur.

Sed

Tab. II. Sed nunc de frondibus reliqua. Frons plerumque cum petiolo a stirpe descendit, ut in Platano Fig. I. ostendit, et Fig. II. in Geranio Africano, arborescente, malvae folio plano, lucido, flore elegantissimo chermesino B. In Celti, in Fago, in Viburno, in Betula, in Populo, Ostrya, Corno, Ceraso, Ligustro, Opulo Bevelii, quercu, salice, Cotonea, Guaiacana, Acere, Ecconymo, Elaeagno, Pyro, Malo, Sorbo Torminali, Ulmo, Tino, Mespilo, Paliuro, Fico, Coriaria, Cercis, Corylo, Alno, Ramno, Larice, Lauro, Lauro Americana, Lauro ceraso, Adhatoda, malva arborea, in Solanis arborescentibus, in Myrto, in Granadilla, quam florem Passionis Itali dicunt, et in aliis quamplurimis, quorum frons decidua modo longo, modo brevi petiolo adnectitur. Multas e contrario esse frondes sine petiolo,
Tab. VIII. ut Tab. VIII., in comperto est: sic enim delabuntur in Polygonato Helleboro albi folio Fig. I., in Cisto foemina salviae foliis et erectis virgis Fig. II., in Clematitide coerulea erecta Fig. III., in Crassula Portulacae folio arborescente Fig. IV., in Tithymalo characia laruginosa Fig. V. Ab hoc recedit Vitis vinifera, Tab. II. Fig. III., Aurantium cum cognatis; quod enim petiolus b videtur, petiolus nullo modo haberi potest, quippe per geminum articulum c d tam cum fronde quam cum f iunctus ab utroque separatur. Itaque nobis ab animantibus desumentibus id arctus

erit. At verbex, articulus, verticula id circa quod arcus ad stirpem, et frons ad arcum vel ad stirpem flectitur in vite. Festus: verticulas cum dixit Lucilius, articulos inter ligi solvit. Plinius Lib. XIX. de Rubia: caulis geniculatus quinis circa articulos in orbem foliis. Eiusdem generis sive formam sive partem ex Aurantiis Fig. IV. et V. clarius subiicient.

Tab. III. Est etiam, cum frondis petiolus non stirpi iungitur, sed ab processui (sic enim appellamus quidquid non deciduum a stirpe a stirpe eminet, frondem excipiens:) ut Fig. I. in Capsico, Fig. II. in Bignonia Americana, Capreolis donata: Fig. III. in Jasmino Africo: Fig. IV. in Smilace aspera: Fig. V. in Lauro Alexandrina: Fig. VI. in Smilace Africana lucida.

Tab. IV. Ad processum referitur, quod πρόδιξιν vocamus, tanquam additamentum; nam ut processus pars de stirpe producta, neque labilis frondem caducam excipit, ita πρόδιξιν longius eminens plures frondes delabentes item gerit, ut Fig. I. in Barba iovis pulchre lucente ab πρόδιξιν: a a frondes deciduae: Fig. II. in Pimpinella spinosa quae Graecorum Stoeba; nam nomen pristinum in Creta servat: Fig. III. in Orobo silvatico, purpureo, verno: Fig. IV. in Vicia. Quam naturam sequuntur plura alia, ut Galega, Fenum quinum, Coronilla herbacea, et Cretica

odorata

odorata; secunidica. Πρόδιξιν cum decidit, nobis erit πτερυγῶδες, de quo Theophrastus Lib. περὶ φυτ. ἱς. III. in Sorbo: φυλλοβολεῖ δὲ ὁ κατὰ μέρος, ἀλλὰ ὅλον ἅμα τὸ πτερυγῶδες. Et πτέρυξ idem cum frondibus. Sunt discrimina nonnulla, ut in Nuce Juglande Fig. V. nam a a frondes quae separantur: bb πτερυγῶδες: c frons non decidua. Id cernere est in Terebinotho vulgari, atque in Indica.

Tab. V. Evenit in multis, cum toba πτέρυξ delabitur, et omnibus frondibus spoliatur πτερυγῶδες, ut Fig. I. in Rhoe Affric. trifoliato splendente folio; quippe frondes bb seiunguntur omnes, nudo ac deciduo a a πτερυγῶδε. Similiter Fig. II. Hedysarum tryphyllum canadense Corn. Fig. III. Jasminum luteum vulgo dictum Baccifernum; Fig. IV. Sorbus sativa; Fig. V. Vitex totam πτέρυγα demittunt, quae in partes abit. Ad hanc differentiam pertinent Hippocastanum vulgare T., Pseudoacacia Virginiana, Ornus et Fraxinus, Toxicodendron trifolium, glabrum T. Azederachus, Vitis quinquefolia Canadensis, Rosa, Ceratonia, Xeranidanthemum, Colutea vesicaria, et Orient. Genistus: Rhus Coriariorum: Toxicodendron Fraxini folio: Indigophora: Parkinsonia: Abrus: Cassia, et alia.

Tab. VI. Ex hoc alia oritur differentia, cum πτερυγῶδες dividitur in partes. Specimen dabit Fig. I. Bignonia Amer. scandens, Fraxini folio: Acacia flore albo. Fig. II. Vitis Caroliniana Apii folio, cuius semen ab Egregio Jacobo Sherardo

Tab. VII.

olim accepi. Staphylodendron Matth. Fig. I. Hinc in propriam qualitatem transit. Clematitis Silv. latifolia Fig. II., quoniam πτερυγώδεις partes a ava non disiunguntur, cum aliae ccc separentur. At quam mirabilis Salapa, quae toba in partes dissluitur Fig. III.[2]

Quae hactenus de foliis frondibusque scripsimus, non plurisfacienda, quam exigua signa, ne potius nulla, si cum reliquis, quae immensa naturae uis in omnes partes diffundit, componantur. Sed quoniam uberrimum ad stirpes describendas ac determinandas generis fontem patefecimus, riuos etiam persequi non modice inuerit, ut omnia ad Botanicen amplificandam facilius consequamur.

Pes igitur est foliorum costa, et, si parua, pediculus, cum folium a radice oritur; nam, si a caule, costa retinebitur. De pede Columella Lib. X. canit:

Deprimitur folio viridis, pede candida Beta

Sed cum herbacea planta ex pluribus pedibus coacervatur, frequentius pes pro tota herbae stirpe praesertim in olenibus sumitur. Sic vulgo dicimus: un piede di Biebola, di Cavolo, di Lattuca. Varro R. R. 1 quam quemadmodum pedes betaceos seri oporteat. Pomponius in Placenta: Rusticei edont lubentur pedibus trivibus atrox inbubos. Lucilius de inbybo idem:

inbubi praeterea pedibus probensus ecueineis

Plinius Lib. XIX. de Brassica: sunt qui plantam

in

in transferendo, alga subdita pediculo, nitroque tribo quod tribus digitis capiatur, celeriorem ad maturitatem fieri putant. Et Cactus pes est in Cynera; foliorum enim pedes cum tota stirpe, aggesta terra, maceranturur, et ita teneriores facti in cibos sumuntur; et Cardi vetusta appellatione vocamus. Scribit Athenaeus Lib. II. Τίς δὲ τούτοις, ὀχὶ πειθόμενος, θαρρῶν, ἂν εἴπει τὸν κάκτον εἶναι ταύτην τὴν ὑπὸ ῥωμαίων μὲν καλουμένην κάρδον — ἀλλαχῇ γὰρ δύο γράμματα κάρδος καὶ κάκτος ταύτον ἐν ἔτι. Plinius Lib. XXI. Et Cactos quoque in Sicilia tantum nascitur suae proprietatis et ipse. In terra serpunt caules a radice missi lato folio et spinoso. Caulesque vocant κάκτους, nec fastidiunt in cibis inveteratos. Condiunt muria. Theophrastus περὶ φυτ. ἱς. VI. de Cinera: ἀφίησι γὰρ εὐθὺς ἀπὸ τῆς ῥίζης καυλὸς ἐπιγείους· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ, καὶ ἀκανθῶδες· καυλὸς δὲ καλοῦσι τοῦς κάκους. Quae emendata ex Plinio et Athenaeo a me sunt allata; quippe Theophrasti libri valde vitiati. Caeterum Caules ut foliorum pedes, vel potius pro tota stirpe ante-

quam in caulem surgat, sunt accipiendi; nequaquam enim vere caulis qui non κάκτοι, sed πτέρυκαι a Theophrasto dicuntur.

Porro pes sive pediculus quin costa foliorum quod caulem amplectitur, a nobis in stirpium partibus denominandis pericaulon vocabitur, ut in Arundine, cerealibus stirpibus, graminibusque. Nam in his summum folium ex vaginam omnibus vulgatum.

Binas item costarum, et pedicolorum, atque arcanum particulas ab exortu hinc inde demissas, cum proprio nomine careant, talaria dicemus; stipulam enim vocandi, nempe exiguam culmi particulam, quod totus culmus est et habetur, cui nisi Linnaeo, totius Botanices eversori, ius dabitur.

Sunt alia in foliis et frondibus propria appellatione nuncupanda, ut Lobus frondis et folii extremum. Theophrastus περὶ φυτ. ἱς. III. de Sorbis: φύλλον δ' ἀμφοῖν τὸν μὲν μίσχον ἔχει μακρὸν ἰνοειδῆ. πεφύκασι δὲ λοιχειδὸν ἐκ τῶν πλαγίων πτερυγοειδῶν, ὡς ἐνίοι

ἑνὸς ὄυτος τȣ̃ ὅλȣ, λοβȣὶς δὲ ἔχοντος εσχισμένȣς ἕως τῆς ἰνός.

Lacinia incisura folii, frondis, petalique. Hinc Laciniosum folium Plinius lib. XXV. de Damasonio vocat: Folia erant Plantaginis, nisi angustiora essent, et magis laciniosa.

Bulla vesica in foliis, ut in Echio, ac Dipsaco, de quo Plinius lib. XXVII. Dipsacos folia habet lactucae, bullasque spinosas in dorso medio.

Quod costa in folium sive in pedem producta, sive ad extrȣm terminata, id in frondibus rachis, unde aliquibus fructus nascitur, ut in Hippoglosso, Rusco, Tilia. Theophrastus περὶ φυτ. ἱς. III. de Lauro Alexandrina: τὸν γὰρ καρπὸν ἔχει ἐκ τῆς ῥάχεως τȣ̃ φύλλȣ.

Nervus qui a costa vel rachide natus per folium frondemque spargitur.

Epiphyllis folium vel frons folio frondive innata, ut in Hippoglosso, in quo proprie lingula dicitur. Plinius lib. XXVII. Hippoglossa folia habet silvestris Myrti; concava, spinosa, et in his ceu lingua (folio parvo exeunte de folio). Quae

lineis conclusimus, aliena profecto sum reputanda atque insitiicia, quibus, quae esset lingua, in margine explicabatur. Dioscorides Lib. IV. de eodem Hippoglosso haec: καὶ ἐπ' ἄκρῳ ὥσπερ γλώσσιδα παρὰ τοῖς φύλλοις.

Petalorum folium, quod non flos in stirpibus colorarum gignitur, ceu in sclarea sativa, in Acantho molli, in Hormino sativo, in Bugula Alpina villosa, in Origanis Tilia. Quod cum sit natura folium, petalum colore mentitur. At hoc peculiari vocabulo seiungitur folium luteum in orbem circumactum et concavum, vocaturque φύελος, de quo apud Dioscoridem haec libo, et in Tithymali historia inveniuntur: ἐπ' ἄκρων δὲ τῶν καυλῶν κόμη κινοειδῶν ῥαβδίων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ὑπόκοιλα ὅμοια πυελοῖσιν, ἐν οἷς ὁ καρπός.

Αγενεάφυλλον folium in stirpe dissimile, et tanquam degener, ut in caule Thlaspeos veri Dioscoridis Zan. Smyrnii Crebici, Apii hortensis, in Ranunculis nonnullis, Scabiosis, aliisque.

Φυλλάριον plura folia minuta in unum Mecta significat, quale in Cypero, quem

quem Dioscorides sic describit Lib. I.
οὗ κατὰ κορύφην φυλλάριον ἔστιν ἔκφυσις
μικρῶν, καὶ σπέρματος.

φολλὰς δὸς foliorum inaequalium strucem
nobis denominat, ut in herbis antequam
caulem gignant, cum maxima extima,
media minora, infima minima
coacervantur. Quod in ramis et
caulibus cernere est.

Ne vero subtilata folia ab extrema bar-
barie in politissimum Hordeum cum
quis recipiat, satam pro fronde angus-
tissima cuilibet Gabium suppeditat,
et fibram pro solido angusto, et lon-
go herbarum. Cato: Porri fibras III.
Columella Lib. II. Triticumque et ado-
reum cum quatuor fibras habere
coeperint. Lib. VI. Quidam Porri fibras
dant — Porri etiam succus oleo, vel
ipsa fibra cum hordeacea farina
contrita remedio est. Lib. X.

Iam teneris frondens Gabrucula fibris.

Lib. XI. Cominque tempestiva carvitio
est, cum enata frumenta quatuor
fibrarum esse coeperint — deinde cum

Ta

vernas fibras emiserunt. Alii et Ulpia
spicae — omnes radiculas amputes,
et fibrarum summas partes infondra
Plinius Lib. XVIII. servire hibernas frugi
maximeque far lex certa, cum quatu
fibrarum esse coeperit.

De folio et fronde, praecipua adhuc attig
mus, quae intimae arbis sunt: semina
enim folium, quod ex parenchymatis
primum evolvitur, modo caeteris dispar
modo non, tam notum omnibus quan
quid maxime, cum in eo haud medioc
curam ponere quisque soleat.

Nunc commemorare interest vincula
et connexiones fructus, quibus ut si-
quis in stirpium historia ubi quis
posit. Principio fructus in petiolum
producti cum eodem a matre descen
dunt Fig. I., ut in Pyro, fructus a cum
petiolo deciduus; Fig. II. in malo Pomu
a delabens petiolo adnexum; Fig. III.
in Myrto Bacca Myrti.

Tab. IX.

Secundae notae sunt stirpes, cum fructu
petiolo praeditus non a matre disiun
gitur, sed a processu. Ad acrochiron
dicimus

dicimus, tanquam manum quae quid tenetur. Hoc repraesentat Fig. IV. in Granadilla, quam Itali Passionis florem vocant. Dum b fructus cum petiolo decidunt: d acrochiron. Fig. V. Hedera Acrochiron a a fructiferum non demittit. Descendunt baccae ccc cum petiolo. Fig. VI. in Berberi dumetorum Acrochira, quae semper haerent, littaris a a designantur, at bbbb baccae cum petiolis delabentes. Porro Tilia Fig. VII. proprietate quadam fructum edere spectatur; frons enim a, cui fructus innascitur, cum [redacted] delabatur, Acrochiron b a rachide orbus frondem sequitur, et fructus cc cum petiolo ab Acrochiro separantur.

Non contemnenda item vincula, quae sine petiolo fructum deponunt, qualia in Ligustro vulgari Fig. I., in Viburnoide Eist. Fig. II., in Guaiacana Fig. III., in Acacia Fig. IV., in Iunipero Fig. V., in Malo Cibria Fig. VI. Verum plura adnotanda et animadvertenda dabimus, cum de stirpibus peculiari modo fructiferis agemus. An iis enim processus saepeme-

Tab. XII.

mero ita constituitur, ut fructum nullo interposito pedicelo excipiens fructum nunquam deponat. Itaque fructus perpetuo haeret: namque vel scinditur ut semina ad terram dent, vel putrescens processus cunctos deponit. Tunc processus alio nomine designandus, appellandusque tenax. Utitur Palladius in Rusticis libris pro quovis retinaculo, at Lib. IV. T. X. de Punicis loquitur: et si dum pendent poma tenacibus, sicut in arbore habentur, inversis, in totum annum sine corruptione servabis — Et mala cum tenacibus lecta imprimantur cannis singulis. Lib. X. T. XVII. de uva: tunc incisos botryonum tenaces calida pice oportet amburi. De Piris tamen quae tradit Lib. III. T. XXV. alii tamen lecta cum tenacibus suis picatis urceis condiderunt, minus quadrant; quod pedicellus caducus non semper matri affixus, ut tenax. Itaque in

Tab. X. malo Punica Fig. I. tenaces cc, quibus poma affiguntur: bb pomum non deciduum. Fig. II. bbb Mespili poma non deciduas

decidua, ccc tenaces. Haud aliter Fig. III. in Cydonia, cuius pomum b non descendit, nisi fracto tenaci ccc. Caeterum ut in arbore pendentia Punica mala scinduntur, delabuntur que acini, ita in siliquis siccis putamina deducta semen emittunt. Dat exemplum Fig. IV. in Clutea Varicaria, cuius tenaces bb, et siliquae cc, quae apertae d semina relaxant. Dat Pseudoacacia Fig. V. Dat etiam Capparis Fig. I., et Fig. IX. Apocynum

Tab. XI. Orient. fibrosa radice. Et aliae, ut Cercis, Ketmia, Syrom, Gossipium, Ubi fructus mollis, succoque refertus, dum fracescit, descendit; ut Solani officinali Fig. II., Asparagi sativi Fig. III., Capsici Fig. IV., Rosae Fig. V., Lycopersici Fig. VI., Alkekengi Fig. VII., Polygonati Fig. VIII. sic Tinus.

Scopio et scopus acrochiron est, quod in ramos spargitur, et cum fructu appellatur botryo, et racemus. De scopione Columella Lib. XII. ubi satis corrugata erunt acina, demito, et sine scopionibus

Ta'

in dolium coniicito — et modice separatis scopionibus, resoluta intrita folliculorum in dolio sternitur. Varr. R.R. I. quae calcatae uvae erunt, earum scopei cum folicoleis suspiciundei suspreluum. Lib. II. sei fundus ministrat, dari solent vinacia, ac scopei exs uveis Cato: Tum acina de uveis misceleis decipito de scopione. Nemo tamen ex Ciprianii interprete adversus omnem librorum omnium et Codicum auctoritatem et fidem persuaserit, quae apud Columellam de Corruda traduntur Lib. XI. deinde (corruda) cum spinam fecerit, collectis seminibus ipsis scorpiones ita ut sunt, in suo loco peruuendi sunt, ad scopiones esse referenda; rationi enim consentaneum magis videtur a scorpione frutice eodemque trago imaginem fuisse desumptam, de quo Plinius Lib. XXII. agit hoc exemplo: Ex argumento nomen accepit scorpio herba; semen enim habet ad similitudinem caudae scorpionis, folia parva. Valet et adversum animal

secunda

animal nominis sui. Est et alias eiusdem nominis, effractusque sine foliis, Asparagi caule, in cacumine aculeum habens, et indo nomen. Neque Palladius sinistrorsum rapit, qui Lib. IV. de Asparago commentabur ista: postea scopas eius incendas; et Lib. III. Ista omnibus annis incendamus in scapis. Quae non de Corruda, cuius caules aculeati virides durant, verum de altili Asparago, qui sub hiemem velut scopa exarescit, sunt intelligenda: adiecbum enim est: hoc autem genus est sapore incundius: nempe corruda.

Spadix ramus in Palmis, palmulasque ferens, tanquam maximus scopio habendus. De Spadice audiamus A. Gellium Lib. II. c. XXVI. scribentem: σπάδικα enim Dorici vocant avulsum e Palma vermibem cum fructu; et Lib. III. c. IX. quoniam Palmae vermes ex arbore cum fructu avulsus spadix dicibur. Apud Amianum Lib. XXIV. invenio item: Termites et σπάδικα cernit assidua, quorum e fructu mellis et vini conficibur abundantia. Ad quae accedat Plutarchi testimonium, a

Ta

quo in symp. VIII. haec referuntur:
Πρῶτος ἐν Δήλῳ θεσεὺς ἀγῶνα ποιῶν
ἀπέσπασε χλάδον τοῦ ἱεροῦ φοίνικος, ἣ καὶ
Σπάδιξ ἐνομάσθη.

Post haec aliud subiicitur discrimen, cum id, quod in frondibus dicimus arctus, delabitur totum, fructus dimittens. Quod ab acrochiro seiungentes σενόκαρπα appellabimus. Σενόκαρποι gignitur in staphylodendro Matth. Fig. I., in Euonymo latifolia Fig. II., in sorbo Torminali Fig. III., in Terebintho vulgari, cuius baccae Fig. IV. ddd sine pedicelo removentur, et pedicli cc a σενόκαρπῳ. Haud dissimilis natura celti; nam baccae ccc Fig. V. seiunguntur a pedicelis, et pedicli bb a σενοκάρπῳ.

Tab. XIII.

Sed ecce aliud discrimen. In Lauroceraso Fig. I., in Hippocastano Fig. II., in zizypho Fig. III. σενόκαρπος aaa non stirpi, verum acrochiro adhaeret, a quo, maturo fructu, separatur, ut fructus a σενοκάρπῳ. Quid plura? An Azederacus Fig. IV. hoc proprium sibi non vindicat, cuius σενόκαρπος fructum delapsus sibi servat? Sunt plurima alia ad fructus ac semina attinentia

Tab. XIV.

secunda

Lonchitis Filicis maris folio, pinnulis, excepto primis,
brevibus obtusis.

Lonchitis aculeata latifolia, pinnulis magnis elegan-
ter dentatis.

Lonchitis aciqua, pinnulis latis, dentatis, spinosis

Lonchitis minor, alis brevibus, pinnulis latis, theci's semi-
nantibus in summis alis insaturing. curvatinae positis.

Lonchitis minor, alis brevibus, pinnulis latis, integris, theci's
seminantibus in pinnulis positis.

66

Anguria a cognatis foliis profunde secris discriminatur.

Colocynthis ab Anguria amaro fructu separatur:
Colocynthis fructu minore rotundo, cortice laevi, viridi et albicante colore viro. Colocynthis fructu minori variegato Tournef. Inst. R. Theod. 104. Colocynthis pomiformis, cortice maculato C. B. Pin. 314. fructus quantus mana vix capitum, rotundus non rarus sinus qui singuli bifariam discriminantur, amplexus. Cavo interior albida, amarissimi succo; semina parva, dura, lacuna, vinda ex viridi fuscata per alveolos disseminata.

Filix minor, non vamosa S. B. III. 740 (nostra quae in Sacra Liuiae Valle Bradenae reperta) Filix praelustris, minor B. P.

Filix vamosa, minor (pinnulis dentatis) S. B. III. 741.

Filix Rhaetica, tenuissime dentata S. B. III. 740 (illa nostra non vamosa, alis longis, pinnulis profunde dentatis) conchiris aculeata, major, latifolia S. Filix mas non vamosa, pinnulis laris auriculatis spinosis Lev. Emac.

Filix mas non vamosa, pinnulis angustis varis profunde dentatis Lev. Mons. Quae cum mare vulgari inveniretur. Filix non vamosa pteridis tenuissimis, et tenuissime dentatis. C. B. Pin

+ Filix non vamosa, dentata C. B. Pin Filix mas Lev.

+ Filix non vamosa, major, pinnulis lanceolatis, longioribus in profundiores denticulos divisis Mor. Hist. Oxon. Part. III

168

579 Filix

× Filix palustris, repens, pinnulis non dentatis Mons. Hist. Oxon. Part. III. (Filix palustris vulgo videtur) Imperatoris Pena et Lob. Advers. Filicula pennata foeminalis Lobelii admira Sabaud. Icon. 794 Filix minor, non vamosa S. B. III. 740. Pte. Lycitanis palustris non vamosa Bayr. Flor. Senens. 277. In hac plex. fronde ambitus quadrangulus in Filice vamosa majori, semina gignuntur. Filix palustris, non vamosa, glabra, pinnulis non dentatis. Vide Vaill. B. P. 53

+ Filix non vamosa, glabra, palustris, rhecis seminalibus inter pinnularum costam et limbum positis. Transferenda ad proscinia

+ Filix non vamosa exigua, cuspidata hirsuta, stipitibus pinnatis, pedicello oblongo, villoso pilosaceo.

+ Filix non vamosa, glabra, pinnulis non dentatis, alis deorsum curvatis. Filix non vamosa, alis binis et binis egredientibus Comp. Tab. Bot. XVI. 14.

+ Filix non vamosa palustris, alis brevibus laris, pinnulis dentatis. Filix non vamosa, alis ex interstitio positis, et fodiatis Comp. T. 6. 12.

Filix alpina, pavia, non vamosa, pinnulis dentatis, alis infernis obliqua surgentibus, rara squamis ferrugineis vestitis. Filix aculis Vetta alis infeniribus obliqua surgentibus Comp. Tab. Bot. 14. Videtur Felce cresgro; sassante Pon. Baldinet.

Filix mas non vamosa, pinnulis angustis, vario profunde dentatis Lev. Emac. Raii Hist. 144

Filix non vamosa alis longis et pinnulis, pinnulis laris profunde dentatis, mollis et glabra.

In alpibus gignitur

Filix non vamosa non glabra, angustifolia, pinnulis longis profunde in dentes bifidos, trifidosque eorumque partitae secris

Filix minor, palus: his Rai. Hist. 146. Filix laxaris, foli Filix foeminis admira lis ad mare vulgatam non vamosa acce ens non dentata .B. III. 739. Filix tenuissime et rotundo denticulata Montbelgardica .B. III. 739 Fi uva convenit.

Filix non vamosa, glabra, pinnulis varis profunde sed obtuse dentatis.

Filix non ramosa pectinis tenuissimis et tenuissime
ratis C. B. Pin.
Filix non ramosa, parva, alis brevissimis, pinnulis
eleganter dentatis, alpina, glabra.
Filix non ramosa, campestris, glabra, alis latis pinnul
alas longioribus, omnibus dentatis.
Filix non ramosa, latifolia, parva, caude squamato,
nulis convenientibus divisis et sectis
Filix non ramosa, exigua, alis brevibus, pinnulis lat
et tenuiter serratis, alpina.
Filix non ramosa, major, pinnulis dentatis, capsul
minoribus majoribus
Filix non ramosa, major, pinnulis non dentatis, capsu
seminalibus minoribus.

Filix ramosa mollis, pinnulis latis dentatis.
Filix ramosa alpina, ramis brevibus, pinnulis
dentatis.
Filix ramosa, major, pinnulis divisis non dentatis
cum semine.
Filix ramosa, major, pinnulis divisis dentatis cum
Filix ramosa minor, pinnulis dentatis C. B. Pin.
Filix ramosa, minor, alpina, alis longis, pinnulis longis dentat
cum semine
Filix ramosa, minor, pinnulis non dentatis. Filix ra
mosa Pyrenaica, Polypodii facie D. Lusk.
Filix ramosa, major, pinnulis acutis non dentatis

Lonchitis major, Filicis maris facie, pinnulis longis prof
dentatis, et asperis spinosa dentibus.
Lonchitis major angustifolia, pinnulis longis dentatis.
Lonchitis major, alis brevibus, pinnulis latis, tenuiter serrat
et spinosis.
Lonchitis alis brevibus curvaque ad alas pinnula longioribus, ca
fere aequalibus, in cacumine summa spina major. Lon
chitis aculeata latioribus pinnulis T.
Lonchitis alis brevibus, pinnulis longis, acutis.
Lonchitis alis cavens, pinnulis angustis, longis, tenuiter serr
et spinosis.
Lonchitis alis cavens minor, limbo curvo instar piscium di
spinoso.
Lonchitis alis cavens, curvo etc. pinnulis ad excavatu latis
Lonchitis aspera C. B.

1 Filix Indica, Osmundae facie Bod. a Trag. 320 Rai. Suppl. 766 semina gerebat in surculis praecoquibus.

2 Filix Virginiana non denrata, floridis, foliis atrovirentibus, et in summo caule seminibus occultatis Pluk Phytogr. t. 261. f. 4.

2 Osmunda non ramosa, thyrsis floriferis imo foliis seiunctis infra foliosos adnascentibus Rai. Suppl. 766.

1 Osmunda non ramosa, caule florifero a foliosis sejuncto plurimis seminibus vacuis crassis, rubentibus, lanuginosis coniugatim ex tranibus ornato Rai. Suppl. 767.

2 Adian. ed sarcosus, floridus Plumier

1 Filix Boryitis Virginiana maior per tota caudis sanguineo colore florens Morris. Hist. Oxon. P. III. 593.

60)

odem colore et seminis
ureolae ac nitida
omnino acuminata
sole, floves ex-

Filii non vanosa gentili venustissimis et venussime

N 27

All' Illmo Sig.re Sig.re Pron Colmo
il Sig.re Giulio Bonadeva Prof.re Botanico
nel pub.o Studio di
Padova

Cynosuridis in Hiere. Balsa

XI Milium sylvestre perenne, nymphaeis glumarum fulvo cavernosis capsula longis gramen sylvaticum, panicula miliacea, sparsa C.B. Th. 141. Scheuchz. Agrost. 133.
Quae scripsi a Psacchino, et a Lobelio circa veterum, longe ab hoc milio, cui vocem Villarsius animadvertit distat. Minus vocedit quae Monisonus Tab. 5. Fig. 10 exhibuit. Radix perennis, crassa, fusca, pro capillamenta sparsa, et in propagines pulchrosque deducta. Folia, tres et quatrecos lineas lata, glabra margine aspera, pedalia, semipedalia, et bipedalia. Caules duobus, pribus et quatruos pedes alti, in v internodia secantur. Panicula v et vii uncias longa, deinde ad imum lata. Cuspis nudus, inaequales, glabra, teres ab ceteris prodit quarum coniungationes per magna spatia disjunguntur. Nymphaea ad summis cuspis, nullius gluma alis insidentia, sed nudiscuspis affixa. Calyce ex duabus glumis aequalibus, concavis, subaristatis, deinde auriculis, quibus binae aliae dura, lucidae, laevesque quarum maiori minori insertae, asperscantur et ex universae fit capsula ut in Milio. Innumerae cuspi apices lutei et semen ex rotunde longus, gemina rubra venosa insigne, quod cum capsula seminatur.

XII Milium montanum, perenne, panicula longa, sparsa, ex variis nymphaeis glumarum fulvo cavernibus, radice villosa
Quod conv. Tab. Prot. 56 olim appellavimus Gramen paniculatum, alpinum, perenne, foliis longissimis, et radice pilosa, ad Milium pertinere incertimus, postea quam tam ex sicis montibus, quam ex aliis avertum, et in hortis cultum diligentius perpendimus. Radix repens, multis a capite demissis longis fibris, albidis, et quasi lana villosis, ad duos pedes extra caulem ex rotulis. Folia a radice per fasciculos breviora quae quae in caule, nonque fere pedalia, 12 et vi lineas lata, explicata, non eminentibus nervis, nisi subtus costa, per unciam et longior sparsis subtubris vaginis inter se implicita, colore pallida, margine acutissimis serris aspera. Extrema foliorum vagina membranacea stream unam et duas elata, sed in foliis quae caulem antecedunt altiores. His caulem, ut in caeteris, ne pluvia ad vaginam inferiora delabatur. Sic educitur caulis inanis et canus, nisbusque aut quadrorum internodiis secus, ac foliorum longis vaginis pro solum summi erectus. Panicula longa semipedem, et ora uncias ix et x, angusta nuvo, quippe cuspis inaequales, et pluvos simul excorta, cum longius crescunt, ad inferiora flectuntur. Harum brevissimae ad nymphaeam nutriunt, longiores pluvia, sed sparsa, et separata. Calycis gluma duae aequales, concavae, aream longae ex violaceo rubra, laevesque. His rotidem alia inaequales, minores, duae, eodem colore infectae bus pressa lineas, longas ac geminatas crocos explicant, et seminis rubra albida, et gemina in ramusculos diffundunt, deinde suteolae ac nitida communtur, et minori ac majore aspectu, capsula componuntur acuminata semen ex rotunde longa claudunt. Recedente ad solstitium sole, flores excandunt. Pervacto solstitio perficitur semen.

XIII Milium aquaticum, perenne, panicula ex confertis nymphaeis densa. Gramen miliaceum, aquaticum semine Phalaridis Morst. Prodr. 512. Gramen aquaticum paniculatum Phalaridis semine Tournef. Inst. 523. Scheuchz. Agrost. 126. Gramen Arundinaceum, acerosa gluma, nodosus Park. Theatr. 1273. Morris. Hist. Oxon. III. 203. Tab. 6. Fig. 41.
Ad Milium hanc stirpem pertinere existimo, quod panicula ex cuspis inaequalibus donatis, ~~nata~~ ex rubro pallide cinereis, plurisque ab eodem principio, sed ex interstitiis magnis ascendunt constatur. Et quoniam cuspis breviores sunt quae in milio, panicula angusta densioribus nymphaeis stipata producitur. Nymphaea densa quidem ordinantur, sive se tamen singula altera venit. Haec calycem ex binis glumis acuminatis ac cuticulaceis, quarum una paululum eminet, exprimit. Intra has capsula iacet acuminata, quae pauca flavi, nitida, villisque sparsa. Constat geminis glumis duris quarum minor in majore cavorum condit. In capsula cuspi apices, geminati, longi, lutei, ex cuticulaceo sparsi, et semen subrotundum, fulvum cui flavum rubra gemina, venosa et albida inglitur. Capsula abdicum descendit semen. His pauribus cum milio componitur, hisdemque a Phalaride quae nymphaeis non ex quarumvis glumis, cuspi ex senis componit, separatur. Haberem aliud discrimen quod ex colore constituitur, at a Vaillantio Bot. Par. observatum: Gramen Arundinaceum, acerosa gluma nodosus, glumis albicantibus, cuius panicula et nymphaea ex distichi patent.
Frequentius in hortis reperitur quod picta folia fert, nocturnique. Gramen miliaceum, aquaticum, semine Phalaridis, folio variegato Morr. Prodr. 512 Gramen paniculatum, aquaticum, Phalaridis semine, folio variegato Tournef. Inst. 523.
In Paracinis arenibus ad vipas, ubi et pulchrum germinat, quarum nutrit ~~nata~~ provocavi, cum ad vii pedes adolescat panicula ramen minoribus, minus confertis, ac pallidis. In nymphaeis nullum discrimen

Milium panicula digitata hirsutum
Milium sylvestre, annuum, panicula digitata, nymphaeis binis et binis pro tribus

Cynosuridis in Hiere.

cuenas. Gramen dactylon folio latiore C.B. Theatr. 114. Gramen dactylon esculentum C.B. Th. 116.

Arad. Milium sive Gramina dactyla vocamus; quia, ut Milium, nymphaea semina producunt. In hac summus caulis in IV plerumque aut V spicas excrescit, deinde paululum clarus alias IV vel quaternas effundit, et finit. Nonnunquam quaternas vel quinque spicas ab uno principio ramum emittit. Spicae IV, V et VI digitos longae, colore ac rubro violaceae, cum versus ab interna facie qua ante explicationem in unum conniterebant ab externa nymphaea adhaerent. Axis in sulcos depressiores, in quibus alternatim bina et bina nymphaea continentur. Hae singulis eventis ascorum inquinantur, annum inferius, alterum superius affigitur. Corona et axis, seu fascia sovata. Pericarpium est minima gluma cutis ala nymphaeum insidet. Horum calyx ex binis glumis inaequalibus, villosisque. Snagenaeus item binae aliae interiores quae in eo glutinantur, maiori minori excipiente. Sinus rerum spicis ex rubro violaceis et scaph concavae, vel ab una parte complanatae, alterum concescunt, minorum autem, et quae propius ad rhizam, quae ad medium accedit. Singulis affigitur tuba bifida, vamosa ac rubra. Nullum discrimen inter ea stirpe, et esculentum nobis, edentibus uterque deprehensum.

D II Radice repente, paricata digitata, nymphaeis simplici ordine axi affixis. Gramen dactylon, radice repente, sive affinaria Tournef. Instit. 520. Gramen secundum Clus. Hist. CCXVII.

Spicae in summo caule ab eodem exortae villosae, sonae, et etiam cum ab interna parte qua ante explicationem coniunguntur, nudae, et ssae in externa semina ferunt. Longae ordine in directum ordinantur nymphaea singulis nodis singula affixa. Hae gluma calycem constituunt, duae inaequales, dorso virides et extrorsum, margine membranaceo albicante flos editur, deinde subcinerea. Ha binas alias fulciunt, quarum una major, concava, ut in Phalaride, dorso villosa, altera minor ad sinum apponitur. Compaginantur in capsulam nitidam, qua comprehensi rerum apices ex rubro violacei, et semen a quo ruba gemina, vamosa, violacea proficiscitur. Semen

D III annua, vamosa, ac villosa, spicis de summo caule alternatim, et per magna spatia excurrentibus nymphaeis binis et binis.

Semen nitidum Graminis palustris, locustis Cucaformibus Bauh. Scan. 2 cuius similitudinem spicarum ordo refert, accepimus. Radice rep. albicans, et longas fibras diffusa qua, modicum serpit, exaraverit. A capite pluves caules pedales et hemispheriores provenient, item folia pro unciales fasciculata, unciam una aut duas longa, lineasque duas lata, et villosa. Caules autem v nodis villosis intercepti, unde folia duos pluresque digitos evolvit, et varii longi spicas edentes. Spica digitos longa pluribus digitorum spatiis aut quatuor cum caeli summo affixae, et alternatim prodeunt, ut in Bauhesiano Gramine, sed crebriores. Axicali quibus nymphaea bina et bina iungunturum, villosi. Verum in inferioribus spicis nonnunquam pro vamusculum quaternum et quinum deinceps. Omnia villosa, et ad extremum ceusa. Calyx sit binis glumis, concavis, villosis, et violaceo colorantis, quarum una angustior. Proxima et interna bina alia, laxes, nitida, turcida, sed inaequales, cui major minorem axilarem capsulam acuminatam efformat. In capsula rerum apices turcei, et semen acuminatum ex rotundo, quod a capsula contentum descendit. Pro ostarum flovet, semenque sub duricia superficie.

arad. semen non miliaceum

Concordiarum in Sicce.

Falsa

Contradizioni in Chiese.

Nardegare
in Lycio
in Sambucus Ebulo

Falsa

A, B. C D, E E. G H I K L M N
O P Q R S T V Y Z AA BB. CC DD
EE, FF GG HH II KK LL MM NN OO

Filix ramosa

1 Filix ramosa, major, pinnulis obtusis non dentatis C.B.
2 Filix ramosa, major, pinnulis inferioribus scabiosa modo divisis C.B. Pin. 357
3 Filix ramosa, major, pinnulis acutissimis, non dentatis C.B. Pin. 357
4 Filix ramosa, major, pinnulis obtusis, undulatis Tournef 536.

5 Filix ramosa, minor, pinnulis dentatis C.B. Pin. 356.
6 Filix ramosa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica T. 536.

Filix mas ramosa, pinnulis dentatis Gal. Emac V. Plinii. Haberus. Est Filix mas dentata non ramosa C.B. Pin. Sed pinnulae longiores sunt. Haec forsasse: Filix non ramosa, latifolia, dentata T. Inst.
Filix non ramosa, pinnulis tenuissimis, et tenuissime dentatis C.B. Pin. 356. Filicula pteroea foemina Tabern. Icon. 793. Filix saxatilis omnium minima et elegantissima A. R. Par. Icon. Cat. Plant circa Lissa 73.
Filix saxatilis non ramosa, minima Rai. Hist. 146. Filicula saxatilis, pinnulis brevioribus acutis Tournef. Inst. 542 Hilarit. 16.
Filix ramosa minor Hil. 103 Vide ubi alia
Vid. gl. 1 17. p. 159.
Vid. Christianus Bauhaerus [illegible]
pag. 113
Vid. Johannes Vade mecum 175
Vid. Balthasar [illegible] Alsaticus p. 77
Vid. Rupertus Flora p. 272.
Vid. Isaac [illegible] p. 440.
Vid. Neuerus [illegible]
Vid. Paulus Ammannus [illegible]
Filix ramosa, minor, pinnulis dentatis C.B. Pin.
Filix ramosa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica T. Inst.

Filix mollis sive glabra vulgaris maior, non ramosa a
J. B. 3: 736 Filix ad marem vulgaris non vaniens
dens non dentata Tabv. Icon. 553. Thelypteris
non ramosa Bupp. Flor. Senens. 277, in qua
in foliorum ambitu gignuntur. Filix quercifo
mosa, glabra, pinnulis non dentatis.

Sillio Pontedera

Conoradizioni in Fiore.

Nardus arc.
in Lycio
in Sambucus Ebulo

Falsa

A. B. C D, E E. G H I K L M N
O P Q R S T V Y Z AA BB. CC DD
EE, FF GG HH II KK LL MM. NN OO

Cria Oscae similia
ris, Asphalinus
Curvos
Phyllyrea
Smilax
Conyza
Conyza
Tanacetum.

Catalogo Medico delle Piante che nascono senza cultura nelle Provincie di Alberto Haller professore ordinario di Medicina, e Membro della S. R. di Londra, e di Svezia. Gottinga 1742 fog. Tom. 2.

Alberti Haller Dispositio de Methodice tractandis Botanices ratione Praelectionum. Gottingae 1736. in 4°.

Galla esse Quercus fructus.
Valeriana flores intrari narcissini flores
Calyces in punica esse flore
Ptesinus stronia spinis horrere.
Ptesinus esse similes, Cyclamia
Portulaca silvestris, habere folia lai-
tuca quae sativa
Radices sagae esse instar fontis
Hedera Helix esse acaulem
Aganicus esse radices
Galliana fere folia in summo divisa
Chamaelaeca niger gerere flores acaulem
Picramnus sine flore
Esse Sibanotricle sine flore
Leontopodium fere flores punicae, qui
ocrosanus est
Phyllidos sine flore
Animarium
Orostea
Himenius fere caudae instar Sihi
Acanicus Pavia anche radices fuse alas
Tasnus splendens
Aethiopides radices cum arescit nigra, et
contra modo ingerat
Cynoglossum acaulon
Graphizaguia flore simile Hyssopio
in Stuiace Cui sine in Tuned. fructus
instar Lupini
Pierrevinchis foeminae semen minus
cum quae est seminis

Filix mollis sive glabra vulgaris maior, non ramosa a
J. B. 3: 736 Filix ad marem vulgaris, non vaniens
dens non dentata Tabv. Icon. 553. Thelypteris
non ramosa Bauh. Pinax. 357, in qua
in foliorum ambitu gignuntur. Filix pratensis,
mosa, glabra, pinnatis non dentatis.

Contradizioni in Dioscor.

Nardus arc.
in Lycio
in Sambucus Ebulo

Falsa

A. B. C D, E E. G H I K L M N
O P Q R S T V Y Z AA BB CC DD
EE, FF GG HH II KK LL MM NN OO

Loca Oscae similia

Italinus
Cuscus
Phyllyrea
Smilax
Conyza
Conyza
Porrectus.

Frutices Oscae

a Cynosbatos

Falsa esse Cucurbitas fructus.
Valeriana flores in thyrsi narcissini flores
Calyces in punica esse flores
Cyclaminis stylus spinis horridus.
Tribulus esse similis Cyclamina
Portulaca silvestris habere folia la-
tiora quam sativa
Radicem sagapen esse instar fontis
Hedera Elicis esse acanthus
Agaricus esse radices
Chamaeleon folia in summo divisa
Chamaeleon niger gerere flores acutos
Dictamnus sine flore
Esse Sivanotidis sine flore
Leontopodium ferre flores punicanos, qui
ocyosanus est
Physicides sine flore
Onosma
Hyoscyamus ferre caudae instar Sibii
Acanthus Paveria habere radices sue alas
Aethiopis radices cum avascit nigra, et
contra modo rigantur
Cynoglossus acaulos
Graphis agria flore simile H. Isatidis
in Smirnaco semine sine in Concu. fructus
intra Lupini
Plectrum Veneris fomina semen minus:
nu quae est scenis

Herba

1 Isatis
II Agaricus
III Aristolochia
IV Glycyrrhiza
V Chamaeleon
VI Origano crat.
VII Origano Cnide
VIII Agrioniano
IX Tragoriano
X Elelisphacon
XI Calaminthe

XII Serpyllum
XIII Moly
XIV Asclepias
XV Lychnis
XVI Cynanche
XVII Polygonus
XVIII Polygonatus
XIX Leucoimenon
XX Conium
XXI Quinquefolium.
XXII Paraxeus
XXIII Hyosgami
XXIV Lupica
XXV Thalictrum
XXVI Cnecinum
XXVII Aegyptos
XXVIII

Umbella Anethi

VIII Agrioniganon
aa Panax
bb Millefolium
cc Tansia
Plastinaca
Sesili Massiliense
— Aethiopicum
Smyrnium
Chaerophoscon
Pyrethrum

Terminando
la ~~carica~~ dignità d'Abbadessa gloriosamente
due volte sostenuta ~~[illegible]~~
nel celebre Monastero d'Ognisanti
di Padova
l'Illustrissima Sig^{ra}
~~Signora Donna~~
Donna Maria Grazia Soderini

Sonetto

Nomina	Longobarda
– Romualdo	Cuniperto
– Grimoaldo	Liutperto.
– Bodoaldo	Ragunbertus
Aldone	Rotarito
Grausone	Aripertus
Asprando	Gariberto.
Sigiprando	Liutprando
Transemundo	Transemundo.
– Faroaldo	Ildebrando
– Arioaldo.	Majordomus magistratus erat
– Adaloaldo.	Major domus hoc est familia.
Ricaldo.	Tacipertus.
Godescalcus	
Ulderico	
Rinaldo	

Lonchitis alpina, alis brevibus pinnulis integris, sed margine asperis planceolis sejuncto.

Lonchitis alpina, alis brevibus pinnulis summis excepti ala prev pendulo affixis in spinulas denticulis acutis praeter sanione

Lonchitis Filicis maris facie pinnulis (summis excepti) alae prev pendulo affixis, in spinulas tenuiter productis, acutis praeter facione.

Lonchitis major, Filicis maris facie, pinnulis longis prefunde dentatis, et asperis spinula densibus. Lonchitis aculeata, major

Lonchitis major, alis brevibus, pinnulis latis pendulo affixis, tenuiter serratis, et spinosis

Lonchitis alis brevibus, pinnis ad alas et superiori pinnula elatiori, carnosis fere aequalibus, spina in summo majori.

Lonchitis aculeata, latifolia.

Lonchitis alis brevibus, pinnulis acutis.

Lonchitis alis cavens, pinnulis angustis, longis, tenuiter serratis, et spinosis

Lonchitis alis cavens, minor.

Lonchitis alis cavens, pinnulis ad excavat latioribus. Lonchitis asperva C.B.

Lonchitis Filicis maris folio, pinnulis, primis excepti brevibus, obtusis

Lonchitis Filicis maris folio, latifolia, pinnulis magnis, eleganter dentatis.

Lonchitis Filicis maris folio, pinnulis parvis, dentatis.

Lonchitis aculeata minor J.

Lonchitis minor, alis brevibus, pinnulis latis integris, theacis seminatibus in pinnulis positis.

Lonchitis minor, alis brevibus pinnulis latis integris, theacis seminatibus in secundis et excavitate ala ad positis.

Lonchitis exigua, pinnulis latis dentatis, spinosis

Filice non ramosa, pinnulis eleganter dentatis

Filice alpina, minor, multicaulis non ramosa, rotra speciosis ferrugineis hirta, pinnulis Asplenii

Filice non ramosa, exigua, alis brevibus, pinnulis latis et tenuiter serratis, Alpina.

Filice non ramosa, dentata C.B.

Filice non ramosa, nudis, glabra pinnulis secti, ipsa veruq. segmentis obtuse dentatis

Filice non ramosa, glabra, angustifolia, pinnulis indentes obtusos profunde secti.

Filice non ramosa, parva, angustifolia, pinnulis longis, angustis eleganter dentatis.

Filice non ramosa, angustifolia, pinnulis longis profunde in dentes bifidos trifidosq. extremitate secti. Filice tenuissima, et profunde denticulata Theni Belgavdica J.B. III. 739

Filice non ramosa, glabra, pinnulis varis profunde dentatis.

Filice non ramosa, alis brevibus pinnulis longis, profunde et eleganter dentatis

Filice non ramosa, campestris, glabra, alis latis, pinnulis ad alas latioribus, omnibus dentatis

Filice non ramosa, glabra praeterquam ad alarum excavat, pinnulis in acutos dentes divisis.

Filice non ramosa, pinnulis dorsis tenuiter excavatae incisis, theacis seminifeis in medo positis.

Filice non ramosa, dentata, glabra, angustifolia.

+ Filice non ramosa, parva, alis brevissimis, pinnulis eleganter dentatis, alpina, glabra.

+ Filice non ramosa, exigua, pinnulis obliqua surgentibus non dentatis, caulicudo obtongo nudo, paleaceo, cumque hirsuta

+ Filice alpina, palustris, alis latis brevibus, varis glabra.

+ Filice non ramosa, parva, pinnulis longis integris, profunde ad alas cosoa divisis, glabra.

Filice non ramosa, major, pinnulis dentatis

Filice non ramosa, major, pinnulis non dentatis.

Filix ramosa, major, pinnulis acutis non dentatis 5.
Filix ramosa, minor, mollis, pinnulis elegantiter dentatis.
Filix ramosa, maior, pinnulis obtusis dentatis
Filix ramosa, maior, pinnulis obtusis, non dentatis cum semine
Filix ramosa, maior, pinnulis obtusis, undulatis 5.
Filix ramosa, glabra, ~~cum~~ varios breviibus, pinnulis summitate dentatis.
— Filix ramosa, parva, pinnulis dentatis, ~~varius angulosis~~ breviibus: id duplo ad ovipla
— Filix ramosa, alpina, minima alis inaequaliter dentatis.
+ Filix ramosa, ~~minima~~ minor, alpina ~~alis inaequaliter dentatis~~ Phyllitidi facie, Pyrenaica 5.
Filix ramosa Oeigeca, pinnulis non dentatis.
+ Filix ramosa, alpina, ramis longis, pinnulis longis, dentatis
+ Filix ramosa minor, pinnulis dentatis.

+ Bryopteris ramosa, major pinnulis dentatis
+ Bryopteris alpina, ramosa minima, alis instar Buxi nucerariae. Videtur filicum montana, folio varios.
+ Bryopteris alpina, minima pinnulis angustis, dentatis

Filicula fontana Ruta murariæ facie, tenuifolia an Filicula minor fontana C.B. Pluk Fig. 1 T. 160.

Filicula fontana, Adianti facie, latifolia, denata

Filicula Cambrobritannica, pinnulis Cicutariæ dicisura donatis Morris. Hist. P. 3 An Adianthus albus, tenuifolius, Rutæ murariæ accedens J. B.

Filix elegans, Adiantho nigro accedens, segmentis rotundioribus Rai Suppl. 66

Filix saxatilis, omnium minima elegantissima H. R. Par. Filix minor, longifolia, laciniis variis, pinnulis longis, tenuissimis et oblongis laciniis fimbriatis Ray Suppl. 66. Filix non vaniosa, pinnulis tenuissimis et tenuissime dentatis C.B. 356. Hæc Hilletii pars Cat. Plant. Lissa 73 Filix saxatilis, vaniosa, major et H. Paradiso Pluk. T. 160. F. 2.

Filicula saxatilis, vaniosa T. T. 160. F. 6.

Filicula fontana, latiore folio, ad imum solummodo vaniosa J. T. 160. F. 6.

Adiantum Scoticum, Rutæ murariæ æmulum, pinnulis oblongis angustis summitate mucronatis Pluk T. 73. F. 5

Adianto nigro officinarum accedens, vaniis in longitudinem magis diffusis, pinnulis crebrioribus in quo semina acervatim colligunt.

Lingua cervina angustifolia, succida, folio serrato H. R. Par. Rai Suppl. 51.

Trichomanes minus, alis foliorum triangularibus, integris dentatis Mor. Hist. 3. Trichomanes foliis nervosatis, alibus incisis, seu folio pyramidali Sibbald Scot. Vid. Mor. T. 3: 13

Adiantum foliis in oblongum scissis, pediculo nudo C.B. Pin. Mor. T. 5 Fig. 25

Filicula saxatilis non vaniosa, alis vesicularis Ruppii Flor. Jena.

Filicula fontana, folio vario Tournef. Inst. 542. Adiantum album, tenuifolium Rutæ murariæ accedens J. B. III. 743. Ruppii Flor. Jens. 276.

Filicula fontana, minor T. foliis rutæ murariæ similibus Barrhas. Tournef. Alsat. 76

Filix minor, Britannica, pediculo palmidiore, alis inferioribus deprehensibus Morris.

+ Filix saxatilis, non vaniosa, minima Rai. Hist. 156 Pluk. T. 169. F. 1. est Filicula saxatilis, pinnulis brevibus acutis Tournef. Inst. 542 ~~ita Hillenius constituit Cat. Plant. circa Lissa 73.~~

Filix denata, pumila Hill. Cat. Plant. circa Liss. 104

Filix tenerior et mollior, frequentioribus pinnarum in ambitu sinuatis Cat. Alt. Filix tenuissime et profunde denticulata Morisonii Belgarodica J. B. 3. 739. Hill. 16.

Filix mas non vaniosa, pinnulis angustis varioribus, profunde dentatis Gev. Emac. Pluk. T. 160. Fig. 4 Filix mollis seu glabra vulgaris mas non vaniosa accedens J. B. 3. 736 descr. non inde quia cum præcedente commutata est. Hill. Cat. 105

Filix pumila, pinnulis angustioribus, variioribus, profunde dentatis Hillen. Cat. Plant. circa Liss. 105

+ Filix saxatilis, caudæ tenui fragili Rai. Hist. 152 Pluk. T. 160 F. 5. Adiantum album, folio filicis J. B. III. 741 Filicula fontana, major, sive adiantum album filicis folio C.B. Pin. 356. Sic Hillenius 16.

Filix exotica prælongis et angustis ramulis, denticulata Pluk. 161 f. 3. circa Gissae.

Filix mas aculeata nostras, alis expansis, muscosa tamen asperusa Pluk. 160. f. 1 Filix ad ramosa accedens, lustris, muscosa sanugine asperusa, pinnulis acutis Morris. 3. Hill. circa Gissae 1566.

Filix ramosa, minor, pinnulis dentatis C.B.
Filix aculeata C.B.
Filix saxatilis, ramosa, nigris maculis punctata C.B.

+ Adiantum pentaeum pennasillum, anglicum, foliis Gefidis cum cuspidis Neckeroni Rai. Hist. 141. Uncialis et sesquialis

Filix saxatilis, non ramosa, nigrina Rai. Hist. 146 syll. 3. Ex.
Adiantum album, crispum, alpinum Schmuzick. Rai. Hist. 147
Adiantum nonum, Germanicum, Ruta muraria facie Bryn Rai. Hist. 147

Trichomanes foliis crenatis Sibbald. Scot. Illustr. Rai 140

Phyllitis minor Triumfetti Rai Syn 1653 est Hemionitis

Filix saxatilis crispa foliis Trevirian foemina Cordi Rai Sy St. Esc. et Pona 342.

Filix mollis sive glabra vulgaris mari non ramosae acc J. B. Filix mas non ramosa pinnulis angustis lat profunde dentatis Lavau. Filix mas Ill. Thal. Vik Flor. Novimb. 169.

Filix non ramosa, in odore nidi avis exprimentem o crescens Heum. Flor. 147 nostra osmunda

Filix minor, non ramosa, pinnulis in summo secundis Flor. Bad. 147.

Filix minor, non ramosa, pinnulis non incisis = ult b Heum. Flor. 147

Ruta muraria a Dodonaeo picta 470 folia ob ostendit tota ambita summo et tarion secto.

Bryopteris candida Dod. 465 est Filicula quae adiantum folia minus secta

Bryopteris Matth. obscus folia magis secta Fuit quae fr Dodonaei. Tricirio Filicula pentaea foemina prima fab. Icon.

+ Filicula saxatilis, pinnulis brevibus, acutis J. Inst. Adiantum Filicinum, crispum, durius minimum, Bauh. Icon. 432 Filix profunde secta.

+ Filicula fontana, major, sive Adiantum album Filicis folio C.B. Adiantum Filicinum, aquaticum, mollius, minimum Bauh. Icon. 432. folia minus secta.

Adiantum Filicinum, Lonchitis, clarius, Hispanicum Bauh. Icon. Adiantum minimum, folio nativo J. Inst. videtur vulgaris confer cum nostris Rutis muralis.

Bryopteris cum aculeata Filix Lob. Adversa. 363. pinnis non dentata pictae. Filix minor, non ramosa J. B. 3 Polypodium tertium, minus Boerhaave Ind. Alt. 25.

Filix non ramosa, latifolia, dentata profundius, pinnis maximis Boerhaave. Ind. Alt. 26.

Filix non ramosa, minor, pinnulis in summo secundum Flor. 1. 147. Boerhaave. Ind. Alt. 26.